

බුද්දකනිකායෙ ඉතිවුත්තක-අට්ඨකථා

ධම්මවිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා	1
නිදානවණ්ණනා	2
1. එකකනිපාතො	27
1. පයමවග්ගො.....	27
1. ලොහසුත්තවණ්ණනා.....	27
2. දොසසුත්තවණ්ණනා.....	36
3. මොහසුත්තවණ්ණනා	38
4. කොධසුත්තවණ්ණනා	39
5. මක්ඛසුත්තවණ්ණනා	39
6. මානසුත්තවණ්ණනා.....	40
7. සබ්බපරිඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා	41
8. මානපරිඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා	44
9-10. ලොහදොසපරිඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා	44
2. දුතියවග්ගො	45
1-3. මොහපරිඤ්ඤාදිසුත්තවණ්ණනා	45
4. අවිජ්ජානිවරණසුත්තවණ්ණනා	45
5. ඩිතණ්හාසංයොජනසුත්තවණ්ණනා.....	46
6. පයමසෙබ්බසුත්තවණ්ණනා.....	48
7. දුතියසෙබ්බසුත්තවණ්ණනා	51
8. සඬ්ඝ්භෙදසුත්තවණ්ණනා	53
9. සඬ්ඝසාමග්ගීසුත්තවණ්ණනා	56
10. පදුට්ඨවිත්තසුත්තවණ්ණනා	57
3. තතියවග්ගො.....	58
1. පසන්නචිත්තසුත්තවණ්ණනා.....	58
2. මෙත්තසුත්තවණ්ණනා	59
3. උභයත්ථසුත්තවණ්ණනා	63
4. අට්ඨප්පඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා.....	65

5. මුසාවාදසුත්තවණ්ණනා	69
6. දානසුත්තවණ්ණනා.....	70
7. මෙත්තාභාවනාසුත්තවණ්ණනා	71
2. දුකනිපාතො	77
1. පයමවග්ගො.....	77
1. දුක්ඛවිහාරසුත්තවණ්ණනා.....	77
2. සුඛවිහාරසුත්තවණ්ණනා	81
3. තපනීයසුත්තවණ්ණනා.....	81
4. අතපනීයසුත්තවණ්ණනා	82
5. පයමසීලසුත්තවණ්ණනා.....	82
6. දුතියසීලසුත්තවණ්ණනා	83
7. ආතාපීසුත්තවණ්ණනා.....	83
8. පයමනකුහනසුත්තවණ්ණනා	85
9. දුතියනකුහනසුත්තවණ්ණනා	89
10. සොමනස්සසුත්තවණ්ණනා.....	90
2. දුතියවග්ගො	93
1. විතක්කසුත්තවණ්ණනා	93
2. දෙසනාසුත්තවණ්ණනා.....	122
3. විජ්ජාසුත්තවණ්ණනා	123
4. පඤ්ඤාපරිභීනසුත්තවණ්ණනා	124
5. සුක්කධම්මසුත්තවණ්ණනා.....	126
6. අජාතසුත්තවණ්ණනා	129
7. නිබ්බානධාතුසුත්තවණ්ණනා	132
8. පටිසල්ලානසුත්තවණ්ණනා	134
9. සික්ඛානිසංසසුත්තවණ්ණනා	136
10. ජාගරියසුත්තවණ්ණනා.....	138
11. ආපායිකසුත්තවණ්ණනා.....	140
12. දිට්ඨිගතසුත්තවණ්ණනා	141

3. තිකනිපාතො 145

1. පයමවග්ගො.....	145
1. මූලසුත්තවණ්ණනා	145
2. ධාතුසුත්තවණ්ණනා	146
3. පයමවෙදනාසුත්තවණ්ණනා	147
4. දුතියවෙදනාසුත්තවණ්ණනා.....	155
5. පයමඵසනාසුත්තවණ්ණනා.....	157
6. දුතියඵසනාසුත්තවණ්ණනා	158
7-8. ආසවසුත්තද්වයවණ්ණනා	159
9. තණ්හාසුත්තවණ්ණනා	159
10. මාරධෙය්‍යාසුත්තවණ්ණනා	161
2. දුතියවග්ගො	163
1. පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසුත්තවණ්ණනා.....	163
2. චක්ඛුසුත්තවණ්ණනා	165
3. ඉන්ද්‍රියසුත්තවණ්ණනා	166
4. අද්ධාසුත්තවණ්ණනා	168
5. දුච්චරිතසුත්තවණ්ණනා	170
6. සුචරිතසුත්තවණ්ණනා.....	171
7. සොචෙය්‍යාසුත්තවණ්ණනා	171
8. මොනෙය්‍යාසුත්තවණ්ණනා	172
9. පයමරාගසුත්තවණ්ණනා	172
10. දුතියරාගසුත්තවණ්ණනා.....	173
3. තතියවග්ගො.....	174
1. මිච්ඡාදිට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා	174
2. සම්මාදිට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා.....	175
3. නිස්සරණියසුත්තවණ්ණනා.....	176
4. සන්තතරසුත්තවණ්ණනා.....	176
5. පුත්තසුත්තවණ්ණනා	177

6. අවුට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා.....	190
7. සුඛපත්ථනාසුත්තවණ්ණනා	192
8. හිදුරසුත්තවණ්ණනා	194
9. ධාතුසොසංසන්දනසුත්තවණ්ණනා	195
10. පරිහානසුත්තවණ්ණනා	197
4. චතුත්ථවග්ගො	199
1. විතක්කසුත්තවණ්ණනා	199
2. සක්කාරසුත්තවණ්ණනා	200
3. දෙවසද්දසුත්තවණ්ණනා.....	201
4. පඤ්චපුබ්බනිමිත්තසුත්තවණ්ණනා	203
5. බහුජනහිතසුත්තවණ්ණනා.....	208
6. අසුභානුපස්සිසුත්තවණ්ණනා	213
7. ධම්මානුධම්මපටිපත්තසුත්තවණ්ණනා	215
8. අන්ධකරණසුත්තවණ්ණනා	216
9. අන්තරාමලසුත්තවණ්ණනා	219
10. දෙවදත්තසුත්තවණ්ණනා.....	222
5. පඤ්චමවග්ගො	225
1. අග්ගප්පසාදසුත්තවණ්ණනා.....	225
2. ජීවිකසුත්තවණ්ණනා.....	232
3. සඛ්ඝාටිකණ්ණසුත්තවණ්ණනා	235
4. අග්ගිසුත්තවණ්ණනා	236
5. උපපරික්ඛසුත්තවණ්ණනා	238
6. කාමුපපත්තිසුත්තවණ්ණනා	239
7. කාමයොගසුත්තවණ්ණනා.....	240
8. කල්‍යාණසීලසුත්තවණ්ණනා	242
9. දානසුත්තවණ්ණනා.....	247
10. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා	249
4. චතුක්කනිපාතො	254

1. බ්‍රාහ්මණධම්මයාගසුත්තවණ්ණනා.....	254
2. සුලභසුත්තවණ්ණනා.....	258
3. ආසවක්ඛයසුත්තවණ්ණනා.....	260
4. සමණබ්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා.....	262
5. සීලසම්පන්නසුත්තවණ්ණනා.....	262
6. තණ්හුප්පාදසුත්තවණ්ණනා.....	266
7. සබ්බසංකප්පසුත්තවණ්ණනා.....	266
8. බහුකාරසුත්තවණ්ණනා.....	270
9. කුහසුත්තවණ්ණනා.....	272
10. නදීසොතසුත්තවණ්ණනා.....	273
11. වරසුත්තවණ්ණනා.....	279
12. සම්පන්නසීලසුත්තවණ්ණනා.....	280
13. ලොකසුත්තවණ්ණනා.....	289
නිගමනකථා.....	295

“ධම්මා සුභා ධාතා චච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිදා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්මු ධම්මවිහාරී

(පට්ඨ සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

බුද්දකනිකායෙ

ඉතිවුත්තක-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාමං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගුං;
චන්දෙ නිපුණගම්භීර-විචිත්‍රනයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියාන්ති ලොකතො;
චන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, යිතො මග්ගඵලෙසු යො;
චන්දෙ අරියසංඝං තං, පුඤ්ඤක්ඛේතං අනුත්තරං.

චන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

එකකාදිජ්ජහෙදෙන, දෙසිතානි මහෙසිනා;
ලොභාදීනං පහානානි, දීපනානි විසෙසතො.

සුත්තානි එකතො කත්වා, ඉතිවුත්තපදක්ඛරං;
ධම්මසංඝිගාහකා ථෙරා, සංඝිගායංසු මහෙසයො.

ඉතිවුත්තකම්චිචෙව, නාමෙන වසිතො පුරෙ;
යං බුද්දකනිකායස්මිං, ගම්භීරත්ථපදක්කමං.

තස්ස ගම්භීරඤාණෙහි, ඔගාහෙනබ්බභාවතො;
කිඤ්ඤාපි දුක්කරා කාතුං, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සහසංවණ්ණනං යස්මා, ධරතෙ සත්ථු සාසනං;
පුබ්බාවරියසිභානං, තිට්ඨතෙව විනිච්ඡයො.

තස්මා තං අවලම්බිත්වා, ඔගාහෙත්වාන පඤ්චපි;
නිකායෙ උපනිස්සාය, පොරාණට්ඨකථානයං.

නිස්සිතං වාචනාමග්ගං, සුවිසුද්ධං අනාකුලං;
මහාවිහාරවාසීනං, නිපුණත්ථවිනිච්ඡයං.

පුනජ්ජනාගතං අත්ථං, වජ්ජයිත්වාන සාධුකං;
යථාබලං කරිස්සාමි, ඉතිවුත්තකවණ්ණනං.

ඉති ආකඨබ්බානස්ස, සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිතිං;
විහජන්තස්ස තස්සත්ථං, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ථ ඉතිවුත්තකං නාම එකකනිපාතො, දුකනිපාතො, තිකනිපාතො, චතුක්කනිපාතොති චතුනිපාතසඨගහං. තම්පි විනයපිටකං, සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං; දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අභිගුත්තරනිකායො, බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්නං; සුත්තං, ගෙය්‍යං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අබ්භූතධම්මං, වෙදල්ලන්ති නවසු සාසනඨගෙසු ඉතිවුත්තකඨගහුතං.

“ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙසහස්සානි භික්ඛුතො;
චතුරාසීති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති. (ථෙරගා.
1027) –

එවං ධම්මහණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසීතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඨගහං. සුත්තතො එකකනිපාතෙ තාව සත්තවිසති සුත්තානි, දුකනිපාතෙ ද්වාවිසති, තිකනිපාතෙ පඤ්ඤාස, චතුක්කනිපාතෙ තෙරසාති ද්වාදසාධිකසුත්තසතසඨගහං. තස්ස නිපාතෙසු එකකනිපාතො ආදි, චග්ගෙසු පාටිභොගචග්ගො, සුත්තෙසු ලොහසුත්තං. තස්සාපි “වුත්තඤ්ඤෙතං හගවතා”තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පයමමභාසඨගීතිකාලෙ වුත්තං නිදානමාදි. සා පනායං පයමමභාසඨගීති විනයපිටකෙ තත්තිමාරුල්හා එව. යො පනෙත්ථ නිදානකොසල්ලන්ථං චත්තබ්බො කථාමග්ගො, සොපි සුමඨගලවිලාසිනියා දීඝනිකාය-අට්ඨකථාය විත්ථාරතො වුත්තොයෙවාති තත්ථ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

නිදානවණ්ණනා

යං පනෙතං වුත්තඤ්ඤෙතං හගවතාතිආදිකං නිදානං. එකධම්මං, භික්ඛවෙ, පජහථාතිආදිකං සුත්තං. තත්ථ වුත්තං හගවතාතිආදීනි නාමපදානි. ඉතීති නිපාතපදං. පජහථාති එත්ථ ප-ඉති උපසග්ගපදං, ජහථා-ති ආබ්‍යාතපදං. ඉමිනා නායෙන සබ්බත්ථ පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන වුත්තසද්දො තාව සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ච වපනෙ වාපසමකරණෙ කෙසොභාරණෙ ජීවිතවුත්තියං පවුත්තභාවෙ පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ අජ්ඣෙසනෙ කථනෙති එවමාදීසු දිස්සති. තථා ගෙස –

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, බෙත්තෙ වුත්තං විරුහති;
වුත්තානං ඵලමස්සානි, යො මිත්තානං න දුබ්භති”ති. –

ආදීසු (ජා. 2.22.19) වපනෙ ආගතො. “නො ව බො පටිවුත්ත”න්තිආදීසු (පාරා. 289) අට්ඨදන්තකාදීහි වාපසමකරණෙ. “කාපටිකො මාණුවො දහරො වුත්තසිරො”තිආදීසු (ම. නි. 2.426) කෙසොභාරණෙ. “පන්තලොමො පරදත්තවුත්තො මිගභුතෙන චෙතසා විහරතී”තිආදීසු (වුළුව. 332) ජීවිතවුත්තියං. “සෙය්‍යාපාපි නාම පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පවුත්තො අභබ්බො හරිතත්ථායා”තිආදීසු (පාරා. 92; පාචි. 666; මහාව. 129) ඛන්ධනතො පවුත්තභාවෙ. “යෙසමිදං එතරහි, බ්‍රාහ්මණා, පොරාණං මන්තපදං ගීතං පවුත්තං සමිහිත”න්තිආදීසු පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ. ලොකෙ පන – “වුත්තො ගණො වුත්තො පාරායනො”තිආදීසු අජ්ඣෙකෙන. “වුත්තං බො පනෙනං භගවතා ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, භවථ, මා ආමිසදායාදා”තිආදීසු (ම. නි. 1.30) කථනෙ. ඉධාපි කථනෙ දට්ඨබ්බො. තස්මා වුත්තං කථිතං භාසිතන්ති අත්ථො.

දුතියො පන වුත්තසද්දො වචනෙ විණ්ණභාවෙ ච වෙදිතබ්බො. හි-ඉති ජාතු විඛ්‍යත්තන්ති එතස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. සො ඉදානි වුවචමානසුත්තස්ස භගවතො විඛ්‍යත්තං භාසිතභාවං ජොතෙති. වාචකසද්දසන්නිධානෙ හි පයුත්තා නිපාතා. තෙහි වත්තබ්බමත්ථං ජොතෙන්නි. එතන්ති අයං එතසද්දො –

“යො ච බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො;
චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති.

“දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ච අතික්කමං;
අරියඤ්චට්ඨඨිගිකං මග්ගං, දුක්ඛපසමගාමිනං.

“එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගමම, සබ්බදුක්ඛා පමුවචති”ති. (ධ. ප. 190-192) –

ආදීසු යථාවුත්තෙ ආසන්නපච්චක්ඛෙ ආගතො. “අප්පමත්තකං බො පනෙනං, හික්ඛවෙ, ඔරමත්තකං සීලමත්තකං, යෙන පුථුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”තිආදීසු (දී. නි. 1.7) පන වක්ඛමානෙ ආසන්නපච්චක්ඛෙ. ඉධාපි වක්ඛමානෙයෙව දට්ඨබ්බො. සඬ්ඝායනවසෙන වක්ඛමානඤ්ඤි සුත්තං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන බුද්ධියං යපෙත්වා තදා “එත”න්ති වුත්තං.

භගවතානි එත්ථ භගවානි ගරුවචනං. ගරුං හි ලොකෙ භගවානි වදන්ති. තථාගතො ච සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සත්තානං ගරු, තස්මා භගවානි වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි වුත්තං –

“භගවානි වචනං සෙට්ඨං, භගවානි වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුවචති”ති.

සෙට්ඨවාචකඤ්ඤි වචනං සෙට්ඨගුණසහවරණතො සෙට්ඨන්ති වුත්තං.
අථ වා වුව්චතීති වචනං, අත්ථො. තස්මා භගවාති වචනං සෙට්ඨන්ති භගවාති
ඉමිනා වචනෙන වචනියො යො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. භගවාති
වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො
ගරුගුණයොගතො, ගරුකරණං වා සාතිසයං අරහතීති ගාරවයුත්තො,
ගාරවාරහොති අත්ථො. එවං ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනමෙතං
යදිදං භගවාති. අපිච –

“භගී භජී භාගී විභත්තවා ඉති,
අකාසි භග්ගන්ති ගරුති භාග්‍යවා;
බහුහි ඤායෙහි සුභාවිතත්තතො,
භවත්තගො සො භගවාති වුව්චතී”ති. –

නිද්දෙසෙ ආගතනයෙන –

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ච විභත්තවා;
භත්තවා චත්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති.

ඉමිස්සා ගාථාය ච වසෙන භගවාති පදස්ස අත්ථො චත්තබ්බො. සො
පනායං අත්ථො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ
වුත්තොති. තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො – භාගවාති භගවා, භතවාති භගවා, භාගෙ චතීති භගවා,
භගෙ චතීති භගවා, භත්තවාති භගවා, භගෙ චමීති භගවා, භාගෙ චමීති
භගවා.

“භාගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ච චති භත්තවා;
භගෙ චමී තථා භාගෙ, චමීති භගවා ජිනො”.

තත්ථ කථං භාගවාති භගවා? යෙ තෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා
ගුණකොට්ඨාසා, තෙ අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා තථාගතස්ස අත්ථි
උපලබ්භන්ති. තථා හිස්ස සීලං, සමාධි, පඤ්ඤා, විමුත්ති,
විමුත්තිඤාණදස්සනං, හිරි, ඔත්තප්පං, සද්ධා, වීරියං, සති, සම්පජ්ඤා,
සීලවිසුද්ධි, චිත්තවිසුද්ධි, දිට්ඨිවිසුද්ධි, සමථො, විපස්සනා, තිණි
කුසලමූලානි, තිණි සුවරිතානි, තයො සම්මාවිතක්කා, තිස්සො
අනවජ්ජසඤ්ඤා, තිස්සො ධාතුයො, චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො
සම්මප්පධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, චත්තාරො අරියමග්ගා, චත්තාරි
අරියඵලානි, චතස්සො පටිසම්භිදා, චතුයොනිපරිච්ඡෙදකඤාණානි,
චත්තාරො අරියවංසා, චත්තාරි වෙසාරජ්ජඤාණානි, පඤ්ච පධානියඨ්ඨානි,
පඤ්චඨ්ඨිගිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චින්ද්‍රියානි,
පඤ්ච බලානි, පඤ්ච නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ච විමුත්තායතනඤාණානි,

පඤ්ච විමුක්තිපරිපාචනීයා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ නිස්සාරණීයා ධාතුයො, ඡ සත්තවිහාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡ නිබ්බේධනාගියා සඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගිනි, සත්ත සප්පුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත දක්ඛිණෙය්‍යාපුග්ගලදෙසනා, සත්ත බිණ්ණසවබලදෙසනා, අට්ඨ පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා, අට්ඨසම්මත්තානි, අට්ඨ ලොකධම්මානික්කමො, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨ අක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා, අට්ඨ අභිභායතනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපට්ඨානියඤ්ඤානි, නව සත්තවාසදෙසනා, නව ආසාතජ්ජවිනියා, නව සඤ්ඤා, නව නානත්තා, නව අනුපුබ්බවිහාරා, දස නාට්ඨකරණා ධම්මා, දස කසිණායතනානි, දස කුසලකම්මපථා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛා ධම්මා, දස තථාගතබලානි, එකාදස මෙත්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මචක්කාකාරා, තෙරස ධුතගුණා, වුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, පඤ්චදස විමුක්තිපරිපාචනීයා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරන්තපනීයා ධම්මා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, එකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, චතුරත්තලීස ඤ්ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤ්ඤාණානි, පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා, සත්තසත්තති ඤ්ඤාණවත්ථුනි,

චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජීරඤ්ඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපච්චයපච්චවෙක්ඛණදෙසනාඤ්ඤාණානි, තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිවිභාවනඤ්ඤාණානි වානි, එවමාදයො අනන්තා අපරිමාණහෙදා අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා විජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. තස්මා යථාචුත්තවිභාගා ගුණභාගා අස්ස අත්ථිති භාගවාති වත්තබ්බේ. ආකාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “භගවා”ති වුත්තො. එවං තාව භාගවාති භගවා.

“යස්මා සීලාදයො සබ්බේ, ගුණභාගා අසෙසනො; විජ්ජන්ති සුගතෙ තස්මා, භගවාති පච්චවති”.

කථං භතවාති භගවා? යෙ තෙ සබ්බලොකහිත්තාය උස්සුක්කමාපන්නෙහි මනුස්සත්තාදිකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා සම්මාසම්බොධියා කතමභාහිනීභාරෙහි මහාබොධිසත්තෙහි පරිපුරෙතබ්බා දානපාරමී, සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවීරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමීති දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො, දානාදීනි වත්තාරි සඤ්ඤාහවත්ථුනි, වත්තාරි අධිට්ඨානානි, අත්තපරිච්චාගො, නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගොති පඤ්ච මහාපරිච්චාගා, පුබ්බයොගො, පුබ්බවරියා, ධම්මක්ඛානං, ලොකත්ථවරියා, ඤාතත්ථවරියා, බුද්ධත්ථවරියානි එවමාදයො සම්බෙපනො වා පුඤ්ඤසම්භාරඤ්ඤාණසම්භාරා බුද්ධකරධම්මා, තෙ මභාහිනීභාරතො පට්ඨාය කප්පානං සතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඤ්ඤායානි යථා භානනාගියා,

සංකිලෙසභාගියා, යිතිභාගියා, වා න භොන්ති; අථ ඛො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව භොන්ති; එවං සක්කච්චං නිරන්තරං අනවසෙසතො භතා සම්භතා අස්ස අත්ථිති භතවාති භගවා; නිරුත්තිනයෙන තකාරස්ස ගකාරං කත්වා. අථ වා භතවාති තෙයෙව යථාවුත්තෙ බුද්ධකරධම්මෙ චුත්තනයෙන හරි සම්හරි පරිපුරෙසිති අත්ථො. එවම්පි භතවාති භගවා.

“යස්මා සම්බොධියා සබ්බෙ, දානපාරමිආදිකෙ;
සම්භාරෙ භතවා නාථො, තස්මාපි භගවා මතො”.

කථං භාගෙ වනීති භගවා? යෙ තෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං චළඤ්ජනකසමාපත්තිභාගා, තෙ අනවසෙසතො ලොකහිතත්ථං අත්තතො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථඤ්ච නිච්චකස්පං වනි හජි සෙවි බහුලමකාසිති භාගෙ වනීති භගවා. අථ වා අභිඤ්ඤෙයොසු ධම්මෙසු කුසලාදීසු බන්ධාදීසු ච යෙ තෙ පරිඤ්ඤෙයොදිවසෙන සඬ්ඛෙපතො වා චතුර්විධා අභිසමයභාගා, විත්ථාරතො පන “චක්ඛු පරිඤ්ඤෙයං ...පෙ.... ජරාමරණං පරිඤ්ඤෙයං”ත්තිආදිනා (පටි. ම. 1.21) අනෙකෙ පරිඤ්ඤෙයාභාගා, “චක්ඛුස්ස සමුදයො පහාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස සමුදයො පහාතබ්බො”ත්තිආදිනා පහාතබ්බභාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො”ත්තිආදිනා සච්ඡිකාතබ්බභාගා, “චක්ඛුනිරොධගාමිනීපටිපදා භාවෙතබ්බො...පෙ.... චත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බො”ත්තිආදිනා ච අනෙකභෙදා භාවෙතබ්බභාගා ච ධම්මා, තෙ සබ්බෙ වනි හජි යථාරහං ගොචරභාවනාසෙවනානං වසෙන සෙවි. එවම්පි භාගෙ වනීති භගවා. අථ වා යෙ ඉමෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා සාවකෙහි සාධාරණා ගුණකොට්ඨාසා ගුණභාගා, කිත්ති නු ඛො තෙ වෙනෙයාසත්තානෙසු පතිට්ඨපෙයාන්ති මහාකරුණාය වනි අභිපත්ථයි. සා වස්ස අභිපත්ථනා යථාධිප්පෙතඵලාවහා අහොසි. එවම්පි භාගෙ වනීති භගවා.

“යස්මා ඤෙයාසමාපත්ති-ගුණභාගෙ තථාගතො;
හජි පත්ථයි සත්තානං, හිතාය භගවා තතො”.

කථං භගෙ වනීති භගවා? සමාසතො තාව කතපුඤ්ඤෙහි පයොගසම්පන්නෙහි යථාවිභවං හජියන්තීති භගා, ලොකියලොකුත්තරා සම්පත්තියො. තත්ථ ලොකියෙ තාව තථාගතො සම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතො පරමුක්කංසගතෙ වනි හජි සෙවි, යත්ථ පතිට්ඨාය නිරවසෙසතො බුද්ධකරධම්මෙ සමන්තානෙත්තො බුද්ධධම්මෙ පරිපාවෙසි. බුද්ධභූතො පන තෙ නිරවජ්ජසුබ්බපසංහිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ ලොකුත්තරෙපි වනි හජි සෙවි. විත්ථාරතො පන පදෙසරජ්ජඉස්සරියවක්කවත්තිසම්පත්තිදෙවරජ්ජසම්පත්තිආදිවසෙන ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිඤ්ඤාණදස්සනමග්ගභාවනාඵල-

සච්ඡිකිරියාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන ච අනෙකච්ඡිතෙ
අනඤ්ඤසාධාරණෙ භගෙ වනි හජ් සෙවි. එවං භගෙ වනීති භගවා.

“යා තා සම්පත්තියො ලොකෙ, යා ච ලොකුත්තරා පුඬු;
සබ්බා තා හජ් සම්බුද්ධො, තස්මාපි භගවා මනො”.

කථං භත්තවාති භගවා? භත්තා දළ්භභත්තිකා අස්ස බහු අත්ථිති භගවා.
තථාගතො භි
මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිඅපරිමිතනිරුපමජ්ජනාවගුණවිසෙසසමඬි
ගිභාවතො සබ්බසත්තූත්තමො, සබ්බානත්ථපරිභාරපුබ්බඬිගමාය
නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතජ්ජරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා
සදෙවමනුස්සාය පජාය අවිචන්තුපකාරිතාය
ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්බඤ්ජනබ්බාමජ්ජනාදි-
අනඤ්ඤසාධාරණගුණවිසෙසපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය,
යථාභූච්චගුණාධිගතෙන “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනයජ්ජවත්තෙන
ලොකත්තයබ්බාපිනා සුච්ඡුලෙන සුච්ඡුද්ධෙන ච ථුතිසොසෙන
සමන්තාගතත්තා උක්කංසපාරමිජ්ජත්තාසු අජ්ජිච්ඡතාසත්තූට්ඨිතාදීසු
සුජ්ජතිට්ඨිතභාවතො
දසබලවතුචෙසාරජ්ජාදිනිරතිසයගුණවිසෙසසමඬිගිභාවතො ච
රූපජ්ජමාණො රූපජ්ජසන්නො, සොසජ්ජමාණො සොසජ්ජසන්නො,
ලුඛජ්ජමාණො ලුඛජ්ජසන්නො, ධම්මජ්ජමාණො ධම්මජ්ජසන්නොති එවං
චතුජ්ජමාණිකෙ ලොකසන්නිවාසෙ සබ්බථාපි පසාදාවහභාවෙන
සමන්තපාසාදිකත්තා අපරිමාණානං සත්තානං සදෙවමනුස්සානං
ආදරබහුමානගාරවායතනතාය පරමපෙමසම්භත්තිට්ඨානං. යෙ ච තස්ස
ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා අචෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතා හොත්ති, කෙනචි
අසංභාරියා තෙසං සම්භත්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා
මාරෙන වා බ්‍රහ්මුනා වා. තථා භි තෙ අත්තනො ජීවිතපරිච්චාගෙපි තත්ථ
පසාදං න පරිච්චජන්ති, තස්ස වා ආණං දළ්භභත්තිභාවතො. තෙනෙවාහ -

“යො චෙ කතඤ්ඤ කතචෙදි ධිරො;
කල්‍යාණමිත්තො දළ්භභත්ති ච හොති”ති. (ජා. 2.17.78);

“සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො ධීතධම්මො චෙලං නාතිවත්තති;
එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම
සාවකා ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (අ. නි. 8.20; උදා. 45; චූළව. 385)
ච.

එවං භත්තවාති භගවා නිරුත්තිනයෙන එකස්ස තකාරස්ස ලොපං
කත්වා ඉතරස්ස ගකාරං කත්වා.

“ගුණාතිසයයුත්තස්ස, යස්මා ලොකභිතෙසිනො;

සම්භත්තා බහවො සත්ථු, භගවා තෙන වුච්චති’ ති.

කථං භගෙ වමීති භගවා? යස්මා තථාගතො බොධිසත්තභූතොපි පුරිමාසු ජාතීසු පාරමියො පුරෙන්නො භගසඬ්ඛාතං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වමී උග්ගිරි බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි. තථා හිස්ස සොමනස්සකුමාරකාලෙ, හත්ථිපාලකුමාරකාලෙ, අයොසරපණ්ඩිතකාලෙ, මුගපක්ඛපණ්ඩිතකාලෙ, වුළුසුතසොමකාලෙති එවමාදීසු නෙක්ඛම්මපාරමිපුරණවසෙන දෙවරජ්ජසදිසාය රජ්ජසිරියා පරිච්චත්තත්තභාවානං පරිමාණං නත්ථි. වරිමත්තභාවෙපි හත්ථගතං චක්කවත්තිසිරිං දෙවලොකාධිපච්චසදිසං චතුර්දිපිස්සරියං චක්කවත්තිසම්පත්තිසන්නිස්සයං සත්තරතනසමුප්පලං යසඤ්ච තිණායපි අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පභාය අහිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං අහිසම්බුද්ධො. තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ භගෙ වමීති භගවා. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තීති භගා, සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුහිමවන්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්නිස්සයා සොභා කප්පට්ඨිතියභාවතො. තෙපි භගවා වමී තංනිවාසිසත්තාවාසසමතික්කමනතොතප්පට්ඨන්දරාගප්පභානෙන පජහීති. එවමිපි භගෙ වමීති භගවා.

“චක්කවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
පභාසි ලොකචිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතො”.

කථං භාගෙ වමීති භගවා? භාගා නාම කොට්ඨාසා. තෙ ඛන්ධායතනධාතාදිවසෙන, තත්ථාපි රූපවෙදනාදිවසෙන, අතීතාදිවසෙන ච අනෙකවිධා. තෙ ච භගවා සබ්බං පපඤ්චං, සබ්බං යොගං, සබ්බං ගන්ථං, සබ්බං සංයොජනං, සමුච්ඡින්නිදිත්වා අමතධාතුං සමධිගච්ඡන්තො වමී උග්ගිරි අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි, න පච්චාගමී. තථා හෙස සබ්බත්ථකමෙව පථවිං, ආපං, තෙජං, වායං, චක්ඛුං, සොතං, ඝාතං, ජීවිහං, කායං, මනං, රූපෙ, සද්දෙ, ගන්ධෙ, රසෙ, ඵොට්ඨබ්බෙ, ධම්මෙ, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොවිඤ්ඤාණං, චක්ඛුසම්ඵස්සං ...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙදනං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං; චක්ඛුසම්ඵස්සජං චෙතනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං චෙතනං; රූපතණ්හං ...පෙ.... ධම්මතණ්හං; රූපචිතක්කං...පෙ.... ධම්මචිතක්කං; රූපචිචාරං...පෙ.... ධම්මචිචාරන්තිආදිනා අනුපදධම්මවිභාගවසෙනපි සබ්බෙව ධම්මකොට්ඨාසෙ අනවසෙසතො වමී උග්ගිරි අනපෙක්ඛපරිච්චාගෙන ඡඩ්ඛයි. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“යං තං, ආනන්ද, චත්තං චන්තං මුත්තං පහිනං පටිනිස්සට්ඨං, තං තථාගතො පුන පච්චාගමිස්සතීති නෙතං යානං විජ්ජතී”ති. (දී. නි. 2.183) –

එවමිපි භාගෙ චමිති භගවා. අථ වා භාගෙ චමිති සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ භීනජ්ජනිතෙ කණ්හසුක්කසජ්ජට්ඨාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන චමි උග්ගිරි අනපෙක්ඛො පරිච්චජි පජහි, පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙසි. වුත්තමිපි චෙනං –

“ධම්මාපි වො, හික්ඛවෙ, පහාතබ්බා පගෙව අධම්මා, කුල්ලුපමං, වො හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි, නිත්ථරණත්ථාය නො ගහණත්ථායා”තිආදි. (ම. නි. 1.240) –

එවමිපි භාගෙ චමිති භගවා.

“ඛන්ධායතනධාතාදි-ධම්මහෙදා මහෙසිනා;
කණ්හසුක්කා යතො චන්තා, තතොපි භගවා මතො”.

තෙන වුත්තං –

“භාගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ච චනි භත්තවා;
භගෙ චමි තථා භාගෙ, චමිති භගවා ජිනො”ති.

තෙන භගවතා. අරහතාති කිලෙසෙහි ආරකත්තා, අනවසෙසානං වා කිලෙසාරීනං භතත්තා, සංසාරචක්කස්ස වා අරානං භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි කාරණෙහි අරහතා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තනයෙන චෙදිතබ්බො.

එත්ථ ච භගවතාති ඉමිනාස්ස භාග්‍යවත්තතාදීපනෙන කජ්ජානං අනෙකෙසු අසඬ්ඛොයොසු උපචිතපුඤ්ඤසම්භාරභාවතො සතපුඤ්ඤලක්ඛණධරස්ස ද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසිතිඅනුබ්‍යාසඤ්ජන-බ්‍යාමජ්ජහාකෙතුමාලාදිපටිමණ්ඩිතා අනඤ්ඤසාධාරණා රූපකායසම්පත්තිදීපිතා හොති. අරහතාති ඉමිනාස්ස අනවසෙසකිලෙසජ්ජහානදීපනෙන ආසවක්ඛයපදට්ඨානසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාධිගමපරිදීපනතො දසබලවතුචෙසාරජ්ජඅසාධාරණඤ්ඤාණඅට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මාදි-අචිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යධම්මකායසම්පත්ති දීපිතා හොති. තදුහයෙනපි ලොකීයසරික්ඛකානං බහුමතභාවො, ගහට්ඨපබ්බජිතෙහි අභිගමනීයතා, තථා අභිගතානඤ්ච තෙසං කායිකචෙතසිකදුක්ඛාපනයෙන පටිබලභාවො, ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරිතා, ලොකීයලොකුත්තරෙහි ගුණෙහි සංයොජනසමත්ථතා ච පකාසිතා හොති.

තථා	හගවතානි	ඉමිනා	වරණධම්මෙසු
මුද්ධභූතදිබ්බවිහාරාදිවිහාරවිසෙසසමායොගපරිදීපනෙන			වරණසම්පදා
දීපිතා	හොති.	අරහතානි	ඉමිනා
			සබ්බවිජ්ජාසු
සිබ්බාප්පත්තආසවක්ඛයඤ්ඤාණාධිගමපරිදීපනෙන		විජ්ජාසම්පදා	දීපිතා
		හොති.	
පුරිමෙන	වා	අන්තරාසිකනියායානිකධම්මානං	අවිපරිතවිහත්තභාවදීපනෙන
			පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසමායොගො,
			පච්ඡිමෙන
සවාසනනිරවසෙසකිලෙසප්පහානදීපනෙන			
පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසමායොගො	විභාවිතො	හොති.	

තථා	පුරිමෙන	තථාගතස්ස
පටිඤ්ඤාසච්චවච්ඡිසච්චඤ්ඤාණසච්චපරිදීපනෙන,		
කාමගුණලොකියාධිපච්චයසලාහසක්කාරාදිපරිච්චාගපරිදීපනෙන,		
අනවසෙසකිලෙසාහිසඬ්ඛාරපරිච්චාගපරිදීපනෙන,		ච
සච්චාධිට්ඨානවාගාධිට්ඨානපාරිපූරි	පකාසිතා	හොති;
		දුතියෙන
සබ්බසඬ්ඛාරූපසමසමධිගමපරිදීපනෙන,	සම්මාසම්බොධිපරිදීපනෙන	ච,
උපසමාධිට්ඨානපඤ්ඤාධිට්ඨානපාරිපූරි	පකාසිතා	හොති.
තථා	හි	හගවතො
බොධිසත්තභූතස්ස	ලොකුත්තරගුණ	කතාහිනීභාරස්ස
මහාකරුණායොගෙන	යථාපටිඤ්ඤං	සබ්බපාරමිතානුට්ඨානෙන
සච්චාධිට්ඨානං,	පාරමිතාපටිපක්ඛපරිච්චාගෙන	වාගාධිට්ඨානං,
පාරමිතාගුණෙහි	චිත්තවූපසමෙන	උපසමාධිට්ඨානං,
පාරමිතාහි	එව	පරහිතුපායකොසල්ලතො
පඤ්ඤාධිට්ඨානං	පාරිපූරිගතං.	

තථා ‘යාවකජනං අවිසංවාදෙන්වා දස්සාමී’ති පටිජානනෙන පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්වා දානෙන ච සච්චාධිට්ඨානං, දෙය්‍යපරිච්චාගතො වාගාධිට්ඨානං, දෙය්‍යපටිග්ගාහකදානදෙය්‍යපරික්ඛයෙසු ලොහදොසමොහහයවූපසමෙන උපසමාධිට්ඨානං, යථාරහං යථාකාලං යථාවිධි ච දානෙන පඤ්ඤාත්තරතාය ච පඤ්ඤාධිට්ඨානං පාරිපූරිගතං. ඉමිනා නයෙන සෙසපාරමිසුපි චතුරාධිට්ඨානපාරිපූරි වෙදිතබ්බා. සබ්බා හි පාරමියො සච්චප්පහාවිතා වාගාහිබ්බාසද්දිතා උපසමානුබුද්ධිතා පඤ්ඤාපරිසුද්ධාති එවං චතුරාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස තථාගතස්ස සච්චාධිට්ඨානං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සීලවිසුද්ධි, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ආජීවවිසුද්ධි, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චිත්තවිසුද්ධි, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන දිට්ඨිවිසුද්ධි. තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙනස්ස සංවාසෙන සීලං වෙදිතබ්බං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සංවොහාරෙන සොවෙය්‍යං වෙදිතබ්බං, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ආපදාසු ථාමො වෙදිතබ්බො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සාකච්ඡාය පඤ්ඤා වෙදිතබ්බා.

තථා	සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන	අදුට්ඨො	අධිවාසෙති,
වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන		අඤ්ඤාධිට්ඨානං	පටිසෙවති,

උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අභීතො පරිවජ්ජෙති,
 පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අමුල්භො විනොදෙති. තථා
 සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චස්ස නෙක්ඛම්මසුඛජ්ජත්ති,
 වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පව්චෙකසුඛජ්ජත්ති,
 උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන උපසමසුඛජ්ජත්ති,
 පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සම්බොධිසුඛජ්ජත්ති දීපිතා භොති.
 සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන වා විචෙකජජිතිසුඛජ්ජත්ති,
 වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සමාධිජජිතිසුඛජ්ජත්ති,
 උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අජිතිජකායසුඛජ්ජත්ති,
 පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සතිපාරිසුද්ධිජ්ජපෙක්ඛාසුඛජ්ජත්ති. තථා
 සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පරිවාරසම්පත්තිලක්ඛණපච්චයසුඛසමායොගො
 පරිදීපිතො භොති අවිසංවාදනතො, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන
 සන්තුට්ඨිලක්ඛණසභාවසුඛසමායොගො අලොභභාවතො,
 උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන කතපුඤ්ඤතාලක්ඛණහතුසුඛසමායොගො
 කිලෙසෙහි අනභිභූතභාවතො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන
 විමුත්තිසම්පත්තිලක්ඛණදුක්ඛුපසමසුඛසමායොගො පරිදීපිතො භොති,
 ඤාණසම්පත්තියා නිබ්බානාධිගමනතො.

තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අරියස්ස සීලක්ඛන්ධස්ස
 අනුබොධජ්ජට්ඨෙධසිද්ධි, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අරියස්ස
 සමාධික්ඛන්ධස්ස, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අරියස්ස
 පඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අරියස්ස
 විමුත්තික්ඛන්ධස්ස අනුබොධජ්ජට්ඨෙධසිද්ධි දීපිතා භොති.
 සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණෙන ච තපසිද්ධි, වාගාධිට්ඨානපරිපූරණෙන
 සබ්බන්ධස්සග්ගසිද්ධි, උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණෙන ඉන්ද්‍රියසංවරසිද්ධි,
 පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණෙන බුද්ධිසිද්ධි, තෙන ච නිබ්බානසිද්ධි. තථා
 සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණෙන චතුඅරියසච්චාභිසමයජ්ජට්ඨානො,
 වාගාධිට්ඨානපරිපූරණෙන චතුඅරියවංසජ්ජට්ඨානො,
 0.උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණෙන චතුඅරියවිහාරජ්ජට්ඨානො,
 පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණෙන චතුඅරියවොහාරජ්ජට්ඨානො දීපිතො භොති.

අපරො නයො — හගවතාති එතෙන සත්තානං
 ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තිඅභිකඨ්ඛාදීපනෙන තථාගතස්ස මහාකරුණා
 පකාසිතා භොති. අරහතාති එතෙන පහානසම්පත්තිදීපනෙන පහානපඤ්ඤා
 පකාසිතා භොති. තත්ථ පඤ්ඤායස්ස ධම්මරජ්ජපත්ති, කරුණාය
 ධම්මසංවිහාගො; පඤ්ඤාය සංසාරදුක්ඛනිබ්බිදා, කරුණාය
 සංසාරදුක්ඛසහනං; පඤ්ඤාය පරදුක්ඛපරිජානනං, කරුණාය
 පරදුක්ඛජ්ජට්ඨාකාරාරම්භො. පඤ්ඤාය පරිනිබ්බානාභිමුඛභාවො, කරුණාය
 තදධිගමො; පඤ්ඤාය සයං තරණං, කරුණාය පරෙසං තාරණං; පඤ්ඤාය
 බුද්ධිභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධිකිව්චසිද්ධි. කරුණාය වා බොධිසත්තභූමියං

සංසාරාහිමුඛභාවො, පඤ්ඤාය තත්ථ අනභිරති. තථා කරුණාය පරෙසං අවිහිංසනං, පඤ්ඤාය සයං පරෙහි අභායනං; කරුණාය පරං රක්ඛන්තො අත්තානං රක්ඛති, පඤ්ඤාය අත්තානං රක්ඛන්තො පරං රක්ඛති. තථා කරුණාය අපරන්තපො, පඤ්ඤාය අනත්තන්තපො. තෙන අත්තහිතාය පටිපත්තාදීසු චතුත්ථපුග්ගලභාවො සිද්ධො භොති.

තථා කරුණාය ලොකනාථතා, පඤ්ඤාය අත්තනාථතා; කරුණාය චස්ස නින්තනාභාවො, පඤ්ඤාය උන්නතාභාවො. තථා කරුණාය සබ්බසත්තෙසු ජනිතානුග්ගහො, පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො; පඤ්ඤාය සබ්බධම්මෙසු විරත්තවිත්තො, කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බසත්තානුග්ගහාය පවත්තො. යථා හි කරුණා තථාගතස්ස සිනෙහසොකවිරහිතා, එවං පඤ්ඤා අභංකාරමමංකාරවිනිමුත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං විසොධිතා පරමවිසුද්ධාති දට්ඨබ්බා. තත්ථ පඤ්ඤාබ්බේතං බලාති, කරුණාබ්බේතං වෙසාරජ්ජාති. තෙසු බලසමායොගෙන පරෙහි න අභිභුයාති, වෙසාරජ්ජසමායොගෙන පරෙ අභිභවති. බලෙහි සත්ථුසම්පදාසිද්ධි, වෙසාරජ්ජෙහි සාසනසම්පදාසිද්ධි. තථා බලෙහි බුද්ධරත්තසිද්ධි, වෙසාරජ්ජෙහි ධම්මරත්තසිද්ධිති අයමෙත්ථ “භගවතා අරහතා”ති පදද්වයස්ස අත්ථයොජනාය මුඛමත්තදස්සනං.

කස්මා පනෙත්ථ “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා”ති වත්වා පුන “චුත්ත”න්ති චුත්තං? අනුස්සවපටික්ඛෙපෙන නියමදස්සනත්ථං. යථා හි කෙනච්ච පරතො සුත්වා චුත්තං යදිපි ච ජානන්තෙන චුත්තං, න තෙනෙව චුත්තං පරෙනපි චුත්තත්තා. න ච තං තෙන චුත්තමෙව, අපිච ඛො සුතම්පි, න එවමිධ. භගවතා හි පරතො අසුත්වා සයම්භුඤ්ජාණෙන අත්තනා අධිගතමෙව චුත්තන්ති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං ද්වික්ඛත්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. ඉදං චුත්තං භොති – “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා” තඤ්ච ඛො භගවතාව චුත්තං, න අඤ්ඤෙන, චුත්තමෙව ච, න සුතන්ති. අධිකච්චනඤ්ඤි අඤ්ඤමත්ථං ඛොධෙතීති න පුනරුත්තිදොසො. එස නයො ඉතො පරෙසුපි.

තථා පුබ්බරචනාභාවදස්සනත්ථං ද්වික්ඛත්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. භගවා හි සම්මාසම්බුද්ධතාය ධානුජ්ජත්තිකජ්ජපටිභානෙන සම්පත්තපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙති, න තස්ස කාරණා දානාදීනං විය පුබ්බරචනාකිච්චං අත්ථි. තෙනෙතං දස්සෙති – “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා, තඤ්ච ඛො න පුබ්බරචනාවසෙන තක්කපරියාහතං වීමංසානුවරිතං, අපිච ඛො වෙනෙයාජ්ඣාසයානුරූපං ධානසො චුත්තමෙවා”ති.

අජ්ජට්ඨත්තියච්චනභාවදස්සනත්ථං චා ද්වික්ඛත්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. යඤ්ඤි භගවතා චුත්තං, චුත්තමෙව තං, න කෙනච්ච පටික්ඛිපිතුං සක්කා අක්ඛරසම්පත්තියා අත්ථසම්පත්තියා ච. චුත්තං භෙතං –

“එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මිගදායෙ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං අප්පට්චත්තියං කෙනචි සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා” තිආදි (සං. නි. 5.1081; මහාව. 17).

අපරම්පි වුත්තං -

“ඉධ, භික්ඛවෙ, ආගච්ඡෙය්‍යා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ‘න ශිදං දුක්ඛං අරියසච්චං, යං සමණෙන ගොතමෙන පඤ්ඤත්තං, අහමිදං දුක්ඛං අරියසච්චං යපෙත්වා අඤ්ඤං දුක්ඛං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙස්සාමි’ ති, නෙතං යානං විජ්ජති” තිආදි. -

තස්මා අප්පට්චත්තියවචනභාවදස්සනත්ථම්පි ද්වික්ඛත්තුං “වුත්ත”න්ති වුත්තං.

අථ වා සොතුනං අත්ථනිජ්ඣාදකභාවදස්සනත්ථං ද්වික්ඛත්තුං “වුත්ත”න්ති වුත්තං. යඤ්ඤි පරෙසං ආසයාදිං අජානන්තෙන අසබ්බඤ්ඤානා අදෙසෙ අකාලෙ වා වුත්තං, තං සච්චම්පි සමානං සොතුනං අත්ථනිජ්ඣාදනෙ අසමත්ථතාය අවුත්තං නාම සියා, පගෙව අසච්චං. භගවතා පන සම්මාසම්බුද්ධභාවතො සම්මදෙව පරෙසං ආසයාදිං දෙසකාලං අත්ථසිද්ධිඤ්ඤා ජානන්තෙන වුත්තං එකන්තෙන සොතුනං යථාධිජ්ජෙතත්ථනිජ්ඣාදනතො වුත්තමෙව, නත්ථි තස්ස අවුත්තතාපරියායො. තස්මා සොතුනං අත්ථනිජ්ඣාදකභාවදස්සනත්ථම්පි ද්වික්ඛත්තුං “වුත්ත”න්ති වුත්තං. අපිච යථා න තං සුතං නාම, යං න විඤ්ඤාතත්ථං යඤ්ඤා න තථත්තාය පටිපන්නං, එවං න තං වුත්තං නාම, යං න සම්මා පටිග්ගහිතං. භගවතො පන වචනං චතස්සොපි පරිසා සම්මදෙව පටිග්ගහෙත්වා තථත්තාය පටිපජ්ජන්ති. තස්මා සම්මදෙව පටිග්ගහිතභාවදස්සනත්ථම්පි ද්වික්ඛත්තුං “වුත්ත”න්ති වුත්තං.

අථ වා අරියෙහි අවිරුද්ධවචනභාවදස්සනත්ථං ද්වික්ඛත්තුං “වුත්ත”න්ති වුත්තං. යථා හි භගවා කුසලාකුසලසාවජ්ජානවජ්ජහෙදෙ ධම්මෙ පවත්තිනිවත්තියො සම්මුතිපරමත්ථෙ ව අවිසංවාදෙන්තො වදති, එවං ධම්මසෙනාපතිජ්ජහුතයො අරියාපි භගවති ධර්මානෙ පරිනිබ්බුතෙ ව තස්සෙව දෙසනං අනුගන්ත්වා වදන්ති, න තත්ථ නානාවාදතා. තස්මා වුත්තමරහතා තතො පරභාගෙ අරහතා අරියසංඝනාපිති එවං අරියෙහි අවිරුද්ධවචනභාවදස්සනත්ථම්පි එවං වුත්තං.

අථ වා පුරිමෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි වුත්තනයභාවදස්සනත්ථං ද්වික්ඛත්තුං “වුත්ත”න්ති වුත්තං. සතිපි හි ජාතිගොත්තායුජ්ජමාණාදිවිසෙසෙ දසබලාදිගුණෙහි විය ධම්මදෙසනාය බුද්ධානං විසෙසො නත්ථි, අඤ්ඤමඤ්ඤං අත්තනා ව තෙ පුබ්බෙනාපරං අවිරුද්ධමෙව වදන්ති. තස්මා වුත්තඤ්ඤෙනං යථා බුද්ධෙහි අත්තනා ව

පුබ්බෙ, ඉදානිපි අම්භාකං භගවතා තථෙව චුත්තං අරහතානි එවං පුරිමබුද්ධෙහි අත්තනා ව සුත්තන්තරෙසු චුත්තනයභාවදස්සනත්ථමිදි ද්වික්ඛත්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. තෙන බුද්ධානං දෙසනාය සබ්බත්ථ අවිරොධො දීපිතො හොති.

අථ වා “චුත්ත”න්ති යදෙනං දුතියං පදං, තං අරහන්තචුත්තභාවවචනං දට්ඨබ්බං. ඉදං චුත්තං හොති – චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා අරහතාපි චුත්තං – “එකධම්මං, භික්ඛවෙ”තිආදිකං ඉදානි චුච්චමානං වචනන්ති. අථ වා “චුත්ත”න්ති යදෙනං දුතියං පදං, තං න වචනත්ථං, අථ ඛො වජනත්ථං දට්ඨබ්බං. තෙනෙනං දස්සෙති – “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා, තඤ්ච ඛො න චුත්තමත්තං, න කථිතමත්තං; අථ ඛො වෙනෙය්‍යානං කුසලමූලං වපිත”න්ති අත්ථො. අථ වා යදෙනං චුත්තන්ති දුතියං පදං, තං වත්තනත්ථං. අයං භිස්ස අත්ථො – චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා අරහතා, තඤ්ච ඛො න චුත්තමත්තං, අපිච තදත්ථජාතං චුත්තං චරිතන්ති. තෙන “යථා වාදී භගවා තථා කාරී”ති දස්සෙති. අථ වා චුත්තං භගවතා, චුත්තවචනං අරහතා වත්තුං යුත්තෙනානි අත්ථො.

අථ වා “චුත්ත”න්ති සඬ්ඛෙපකථාඋද්දිසනං සන්ධායාහ, පුන “චුත්ත”න්ති විත්ථාරකථානිදස්සනං. භගවා හි සඬ්ඛෙපතො විත්ථාරතො ව ධම්මං දෙසෙති. අථ වා භගවතො දුරුත්තවචනාභාවදස්සනත්ථං “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා”ති වත්ථා පුන “චුත්ත”න්ති චුත්තං. සබ්බදා ඤාණානුගතවචිකම්මතාය හි භගවතො සවාසනපභීතසබ්බදොසස්ස අක්ඛලිතබ්‍යප්පථස්ස කදාවිපි දුරුත්තං නාම නත්ථී. යථා කෙචි ලොකෙ සතිසම්මොසෙන වා දවා වා රවා වා කිඤ්චි වත්ථා අථ පටිලද්ධසඤ්ඤා පුබ්බෙ චුත්තං අචුත්තං වා කරොන්ති පටිසඬ්ඛරොන්ති වා, න එවං භගවා. භගවා පන නිච්චකාලං සමාහිතො. අසම්මොසධම්මො අසම්මොහධම්මො ව සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණසමුපබ්‍යුඡ්භාය පටිභානපටිසම්භිදාය උපනීතමත්ථං අපරිමිතකාලං සම්භතපුඤ්ඤසම්භාරසමුදාගතෙහි අනඤ්ඤසාධාරණෙහි විසදවිසුද්ධෙහි කරණවිසෙසෙහි සොතායතනරසායනභූතං සුණන්තානං අමතවස්සං වස්සන්තො විය සොතබ්බසාරං සවනානුත්තරියං චතුසච්චං පකාසෙන්තො කරවිකරුතමඤ්ජුනා සරෙන සභාවනිරුත්තියා වෙනෙය්‍යඡ්ඤාසයානුරූපං වචනං වදති, නත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තමිදි අවක්ඛලිතං, කුතො පන දුරුත්තාවකාසො. තස්මා “යං භගවතා චුත්තං, තං චුත්තමෙව, න අචුත්තං දුරුත්තං වා කදාවි හොති”ති දස්සනත්ථං – “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා”ති වත්ථා පුන – “චුත්තමරහතා”ති චුත්තන්ති න එත්ථ පුනරුත්තිදොසොති. එවමෙත්ථ පුනරුත්තසද්දස්ස සාත්ථකතා වෙදිතබ්බා.

ඉති මෙ සුතන්ති එත්ථ ඉතීති අයං ඉතිසද්දො හෙතුපරිසමාපනාදිපදත්ථවිපරියායපකාරනිදස්සනාවධාරණාදිඅනෙකත්ථජ්ජ

හෙදො. තථා හෙස - “රුප්පතීති ඛො, භික්ඛවෙ, තස්මා රුපතීති වුවචතී”තිආදීසු (සං. නි. 3.79) හෙතුඅත්ථෙ දිස්සති. “තස්මාතිහ මෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මදායාදා භවථ, මා ආමිසදායාදා. අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා - කිත්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්ද්දං, නො ආමිසදායාදා”තිආදීසු (ම. නි. 1.30) පරිසමාපනෙ. “ඉති වා ඉති එවරුපා විසුකදස්සනා පටිවරතො”තිආදීසු (දී. නි. 1.10) ආදිඅත්ථෙ. “මාගණ්ඩියොති වා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොහාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙය්‍යං නිරුත්ති ඛ්‍යඤ්ජනං අභිලාපො”තිආදීසු (මහානි. 75) පදත්ථවිපරියායෙ. “ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, සප්පට්ඨයො ඛාලො, අප්පට්ඨයො පණ්ඩිතො; සඋපද්දවො ඛාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො; සඋපසග්ගො ඛාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”තිආදීසු (අ. නි. 3.1) පකාරෙ. “සබ්බමත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයමෙකො අත්තො, සබ්බං නත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයං දුතියො අත්තො”තිආදීසු (සං. නි. 2.15) නිදස්සනෙ. “අත්ථි ඉදස්පච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙත සතා, ආනන්ද, අත්ථිතිස්ස වචනීයං. කිංපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉති වෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනීය”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.96) අවධාරණෙ, සන්නිට්ඨානෙති අත්ථො. ස්වායම්ඨ පකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ පකාරත්ථෙත ඉතිසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති - නානානායනිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථඛ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපට්ඨෙධගම්හීරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස භගවතො වචනං සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි ඉති මෙ සුතං, මයාපි එකෙන පකාරෙන සුතන්ති.

එත්ථ ච එකත්තනානත්තඅඛ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬ්ඛාතා නන්දියාවත්තතිපුක්ඛලසීභවික්කීලිතදිසාලොචනඅඬ්ඤාසසඬ්ඛාතා ච විසයාදිහෙදෙන නානාවිධා නයා නානානායා. නයා වා පාලිගතියො, තා ච පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ස්සතාදිවසෙන, කුසලාදිවසෙන, ඛන්ධාදිවසෙන, සඬ්භාදිවසෙන, සමයවිමුත්තාදිවසෙන, යපනාදිවසෙන, කුසලමූලාදිවසෙන, තිකපට්ඨානාදිවසෙන ච නානජ්ජකාරාති නානානායා. තෙහි නිපුණං සණ්භං සුබ්බමත්ති නානානායනිපුණං.

ආසයොච අජ්ඣාසයො, සො ච සස්සනාදිහෙදෙන අප්පරජක්ඛතාදිහෙදෙන ච අනෙකවිධො. අත්තජ්ඣාසයාදිකො එව වා අනෙකො අජ්ඣාසයො අනෙකජ්ඣාසයො. සො සමුට්ඨානං උප්පත්තිහෙතු එතස්සාති අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං.

කුසලාදිඅත්ථසම්පත්තියා තබ්බිභාවනඛ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තියා
සඬ්ඛාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි
අත්ථපදෙහි අක්ඛරපදඛ්‍යාඤ්ජනාකාරනිරුත්තීනිද්දෙසවසෙන ඡහි
ඛ්‍යාඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතත්තා අත්ථඛ්‍යාඤ්ජනසම්පත්තං.

ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහෙදෙන තෙසු ව එකෙකස්ස විසයාදිහෙදෙන
විවිධං බහුවිධං වා පාටිභාරියං එතස්සානි විවිධපාටිභාරියං. තත්ථ
පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනයනතො පටිභාරියන්ති අත්ථෙ සති
හගවතො පටිපක්ඛා රාගාදයො න සන්ති යෙ හරිතබ්බා, පුථුජ්ජනානම්පි
විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං
පවත්තති. තස්මා තත්ථ පවත්තවොහාරෙන ව න සක්කා ඉධ පාටිභාරියන්ති
චත්තුං. යස්මිමාආ පන මහාකාරුණිකස්ස හගවතො වෙනෙය්‍යගතා ව
කිලෙසා පටිපක්ඛා, තස්මා තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. අථ වා හගවතො
සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි
දිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිජ්ජකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ව
ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනිතා භොන්ති. පටීති වා පච්ඡාති
අත්ථො. තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ කතකිච්චෙන පච්ඡා
හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං. අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු
චතුත්ථජ්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පටිභාරියං.
ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයො ව විගතූපක්කිලෙසෙන කතකිච්චෙන
සත්තහිතත්ථං පුන පවත්තෙතබ්බා, හරිතෙසු ව අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු
පරසන්තානෙ උපක්කිලෙසහරණානි භොන්තීති පටිභාරියානි හවන්ති.
පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං, පටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසමුදායෙ
හවං එකෙකං පාටිභාරියන්ති වුව්චති. පටිභාරියං වා චතුත්ථජ්ඣානං මග්ගො
ව පටිපක්ඛරණතො, තත්ථ ජාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා
ආගතන්ති පාටිභාරියං.

යස්මා පන තන්තිඅත්ථදෙසනාතබ්බොහාරාහිසමයසඬ්ඛාතා
හෙතුහෙතුඵලතදුභයපඤ්ඤත්තිපටිවෙධසඬ්ඛාතා වා
ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධා ගම්භීරා, අනුපචිතසම්භාරෙහි සසාදීහි විය
මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාළ්භා අලබ්භනෙය්‍යස්පතිට්ඨා ව. තස්මා තෙහි චතුහි
ගම්භීරභාවෙහි යුත්තන්ති ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භීරං.

එකො එව හගවතො ධම්මදෙසනාසොසො එකස්මිං බණ්ණ
පවත්තමානො නානාභාසානං සත්තානං අත්තනො අත්තනො භාසාවසෙන
අපුබ්බං අවරිමං ගහණුපගො හුත්වා අත්ථාධිගමාය භොති. අචිත්තෙය්‍යො හි
බුද්ධානං බුද්ධානුභාවොති සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො
සොතපට්ඨාගච්ඡතීති වෙදිතබ්බං.

නිදස්සනත්ථෙත - “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො - “ඉති මෙ සුතං, මයාපි එවං සුත”න්ති ඉදානි චත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙත - “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) එවං භගවතා, “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො ධම්මකුසලො බ්‍යඤ්ජනකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ච පසත්ථභාවානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකම්‍යතං ජනෙති - “ඉති මෙ සුතං, තඤ්ච ඛො අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව, න අඤ්ඤථා, දට්ඨබ්බ”න්ති. අඤ්ඤථාති භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො අඤ්ඤථා, න පන භගවතා දෙසිතාකාරතො. අවින්තෙය්‍යානුභාවා හි භගවතො දෙසනා, සා න සබ්බාකාරෙන සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති වුත්තොවායමත්ථො. සුතාකාරාවිරුජ්ඣනමෙව හි ධාරණබලං. න හෙත්ථ අත්ථන්තරතාපරිභාරො ද්වින්තම්පි අත්ථානං එකවිසයත්තා. ඉතරථා හි ථෙරො භගවතො දෙසනාය සබ්බථා පටිග්ගහණෙ සමත්ථො අසමත්ථොති වා ආපජ්ජෙය්‍යාති.

මෙ-සද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භිස්ස - “ගාථාහිගීතං මෙ අභොජනෙය්‍ය”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.194; සු. නි. 81) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, භන්තෙ, භගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදීසු (සං. නි. 4.88; 5.381; අ. නි. 4.257) මය්‍හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවථා”තිආදීසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත”න්ති ච “මම සුත”න්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

එත්ථ ච යො පරො න භොති, යො අත්තාති එවං චත්තබ්බෙ නියකජ්ඣක්තසඛිබාතෙ සකසන්තාතෙ චත්තනතො තිව්ධොපි මෙ-සද්දො යදිපි එකස්මිංයෙව අත්ථෙ දිස්සති, කරණසම්පදානාදිවිසෙසසඛිබාතො පනස්ස විජ්ජනෙවායං අත්ථභෙදොති ආහ - “මෙ-සද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති”ති.

සුතන්ති අයං සුත-සද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ච ගමනවිස්සුතකිලින්තූපචිතානුයොගසොතවිඤ්ඤෙය්‍යසොතද්වාරානුසාරවි ඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථජ්ජහෙදො. කිඤ්චාපි හි කිරියාවිසෙසකො උපසග්ගො, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුත-සද්දො එව තං තං අත්ථං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගොපි උදාහරීයති.

තත්ථ “සෙනාය පසුතො”තිආදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”තිආදීසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා”තිආදීසු (පාවි. 657) කිලින්තා කිලින්තස්සාති

අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්තිආදීසු (බු. පා. 7.12) උපවිතන්ති අත්ථො. “යෙ ඤානප්පසුතා ධීරා”න්තිආදීසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤායාන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්නිවයො”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස “සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත”න්ති වා “උපධාරණ”න්ති වා අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස හි මයාති අත්ථෙ සති “ඉති මෙ සුතං, මයා සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත”න්ති අත්ථො. මමාති අත්ථෙ සති “ඉති මම සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ”න්ති අත්ථො.

එවමෙනෙසු තීසු පදෙසු යස්මා සුතසද්දසන්නිධානෙ පයුත්තෙන ඉතිසද්දෙන සවනකිරියාපොතකෙන හවිතබ්බං. තස්මා ඉතීති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති වුත්තවිඤ්ඤාණසමඬිගිපුග්ගලනිදස්සනං. සබ්බානිපි වාක්‍යානි එවකාරත්ථසහිතානියෙව අවධාරණඵලත්තා. තෙන සුතන්ති අස්සවනභාවජ්ජට්ඨකේපතො අනුනාවිපරීතග්ගහණනිදස්සනං. යථා හි සුතං සුතමෙවාති වත්තබ්බතං අරහති, තං සම්මා සුතං අනුනග්ගහණං අවිපරීතග්ගහණඤ්ච භොතීති. අථ වා සද්දන්තරත්ථාපොහනවසෙන සද්දො අත්ථං වදතීති, යස්මා සුතන්ති එතස්ස අසුතං න භොතීති අයමත්ථො, තස්මා සුතන්ති අස්සවනභාවජ්ජට්ඨකේපතො අනුනාවිපරීතග්ගහණනිදස්සනං. ඉදං වුත්තං භොති – ඉති මෙ සුතං, න දිට්ඨං, න සයම්භුඤ්ඤාණෙන සවිජ්ඣකතං, න අඤ්ඤා වා උපලද්ධං, අපිව සුතංව, තඤ්ච බො සම්මදෙවාති. අවධාරණත්ථෙ වා ඉතිසද්දෙ අයමත්ථයොජනාති තදපෙක්ඛස්ස සුත-සද්දස්ස නියමත්ථො සම්භවතීති අස්සවනභාවජ්ජට්ඨකේපො, අනුනාවිපරීතග්ගහණනිදස්සනතා ව වෙදිතබ්බා. එවං සවනහෙතුසවනවිසෙසවසෙන පදත්තයස්ස අත්ථයොජනා කතාති දට්ඨබ්බං.

තථා ඉතීති සොතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගහණතො නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිභාවජ්ජකාසනං ආකාරත්ථො ඉතිසද්දොති කත්වා. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනං යථාවුත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා පරියත්තිධම්මාරම්මණත්තා. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා කාරණභූතාය මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතොති.

තථා ඉතීති නිදස්සිතබ්බජ්ජකාසනං නිදස්සනත්ථො ඉති-සද්දොති කත්වා නිදස්සෙතබ්බස්ස නිදස්සිතබ්බත්තාභාවාභාවතො. තස්මා ඉතිසද්දෙන සකලම්පි සුතං පච්චාමට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. මෙති පුග්ගලජ්ජකාසනං. සුතන්ති පුග්ගලකිව්චජ්ජකාසනං. සුත-සද්දෙන හි

ලබ්භමානා සවනකිරියා සවනවිඤ්ඤාණප්පබන්ධප්පට්ඨො, තත්ථ ච පුග්ගලවොහාරො. න හි පුග්ගලවොහාරරහිතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්භති. තස්සායං සඬබ්භෙපත්ථො – යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා ඉති සුත්තන්ති.

තථා ඉතීති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාරම්මණප්පචත්තියා නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො ආකාරත්ථො ඉතිසද්දොති කත්වා. ඉතීති හි අයං ආකාරපඤ්ඤත්ති ධම්මානං තං තං පචත්තිආකාරං උපාදාය පඤ්ඤාපෙතබ්බසභාවත්තා. මෙති කත්තුනිද්දෙසො. සුත්තන්ති විසයනිද්දෙසො. සොතබ්බො හි ධම්මො සවනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පචත්තිට්ඨානං හොති. එත්තාවතා නානප්පකාරප්පචත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඬගිනො කත්තු විසයෙ ගහණසන්තිට්ඨානං දස්සිතං හොති.

අථ චා ඉතීති පුග්ගලකිච්චනිද්දෙසො. සුත්තානඤ්ඤි ධම්මානං ගහිතාකාරස්ස නිදස්සනස්ස අවධාරණස්ස චා පකාසනභාවෙන ඉතිසද්දෙන තදාකාරාදිධාරණස්ස පුග්ගලවොහාරූපාදානධම්මබ්‍යාපාරභාවතො පුග්ගලකිච්චං නාම නිද්දිට්ඨං හොතීති. සුත්තන්ති විඤ්ඤාණකිච්චනිද්දෙසො. පුග්ගලවාදිනොපි හි සවනකිරියා විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා න හොතීති. මෙති උභයකිච්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. මෙති හි සද්දප්පචත්ති එකන්තෙනෙව සත්තවිසෙසවිසයා, විඤ්ඤාණකිච්චඤ්ච තත්ථෙව සමොදගිතබ්බන්ති. අයං පනෙත්ථ සඬබ්භෙපො – මයා සවනකිච්චවිඤ්ඤාණසමඬගිනා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධස්සවනකිච්චවොහාරෙන සුත්තන්ති.

තථා ඉතීති ච මෙති ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. සබ්බස්ස හි සද්දාධිගමනියස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුබ්බෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බන්තා සබ්බපඤ්ඤත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදීසු ඡස්ථෙව පඤ්ඤත්තිසු අවරොධො, තස්මා යො මායාමරීචිආදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදීහි ගහෙතබ්බො විය අනුත්තමත්ථො ච න හොති. සො රූපසද්දාදිකො රූප්පනානුභවනාදිකො ච පරමත්ථසභාවො සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන විජ්ජති. යො පන ඉතීති ච මෙති ච වුව්චමානො ආකාරාදිපරමත්ථසභාවො සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අනුපලබ්භමානො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති නාම, කිමෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථි, යං ඉතීති චා මෙති චා නිද්දෙසං ලභෙථ. සුත්තන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. යඤ්ඤි තං සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති.

තථා ඉතීති සොතපට්ඨාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරාදීනං පච්චාමසනවසෙන. මෙති සසන්තතිපරියාපන්තෙ බන්ධෙ කරණාදිවිසෙසවිසිට්ඨෙ උපාදාය චත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුත්තන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය චත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති.

දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායතනෙ පවත්තමානොපි සුතවොහාරො දුතියං, තතියන්ති ආදිකො විය පට්ඨමාදිං නිස්සාය “යං න දිට්ඨමුත්තවිඤ්ඤාතනිරපෙක්ඛං, තං සුත”න්ති විඤ්ඤායාත්තා දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බො හොති. අසුතං න හොතීති හි සුතන්ති පකාසිතොයමත්ථොති.

එත්ථ ච ඉතීති වචනෙන අසම්මොහං දීපෙති. පටිච්ඡේදා හි අත්ථස්ස පකාරවිසෙසා ඉතීති ඉධ ආයස්මතා ආනන්දෙන පච්චාමට්ඨා, තෙනස්ස අසම්මොහො දීපිතො. න හි සම්මුල්ලො නානප්පකාරප්පට්ඨෙධසමත්ථො හොති, ලොහප්පභානාදිවසෙන නානප්පකාරා දුප්පට්ච්ඡේදා ච සුත්තත්ථා නිද්දිසීයන්ති. සුතන්ති වචනෙන අසම්මොසං දීපෙති සුතාකාරස්ස යථාචතො දස්සියමානත්තා යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙ මයා සුතන්ති පටිච්චානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොහෙන සම්මොහාභාවෙන පඤ්ඤාය එව වා සවනකාලසම්භූතාය තදුත්තරිකාලපඤ්ඤාසිද්ධි, තථා අසම්මොසෙන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බචගමාය සතියා බ්‍යඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා. බ්‍යඤ්ජනානඤ්චි පටිච්චිකිත්තබ්බො ආකාරො නාතිගම්හිරො, යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණීයන්ති සතියා බ්‍යාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා තත්ථ ගුණිභූතා හොති පඤ්ඤාය පුබ්බචගමාති කත්වා. සතිපුබ්බචගමාය පඤ්ඤාය අත්ථප්පට්ඨෙධසමත්ථතා. අත්ථස්ස හි පටිච්චිකිත්තබ්බො ආකාරො ගම්හිරොති පඤ්ඤාය බ්‍යාපාරො අධිකො, සති තත්ථ ගුණිභූතා හොති සතියා පුබ්බචගමාති කත්වා. තදුහයසමත්ථතායොගෙන අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතාය ධම්මහණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො – ඉතීති වචනෙන යොනිසොමනසිකාරං දීපෙති. තෙන වුච්චමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං උපරි චක්ඛමානානං නානප්පකාරප්පට්ඨෙධසොත්තකානං අවිපරිතසද්ධම්මවිසයන්තා. න හි අයොනිසො මනසිකරොතො නානප්පකාරප්පට්ඨෙධො සම්භවති. සුතන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙති, නිදානපුච්ඡාවසෙන පකරණප්පත්තස්ස චක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සවනං න සමාධානමත්තරෙන සම්භවති වික්ඛිත්තචිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තචිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා වුච්චමානොපි “න මයා සුතං, පුත හණථා”ති වදති. යොනිසොමනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණිධිං පුබ්බෙකතපුඤ්ඤතඤ්ච සාධෙති, සම්මා අප්පණිහිත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති, අස්සුතවතො සප්පුරිසුපනිස්සයරහිතස්ස ච තදභාවතො. න හි වික්ඛිත්තචිත්තො සද්ධම්මං සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපස්සයමානස්ස සවනං අත්ථී.

අපරො නයො — “යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරජ්ජවත්තියා නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො”ති වුත්තං. යස්මා ච සො භගවතො වචනස්ස අත්ථබ්‍යඤ්ජනස්පහෙදපරිච්ඡෙදවසෙන සකලසාසනසම්පතිඔගාහනෙන නිරවසෙසපරහිතපාරිපූරිකාරණභූතො එවංභද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පණ්හිතත්තතො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති, තස්මා ඉතීති ඉමිනා භද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තිමත්තතො දීපෙති, සුතන්ති සවනයොගෙන පුරිමචක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපෙ දෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයරහිතස්ස වා සවනං අත්ථි. ඉච්චස්ස පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති, සම්මා පණ්හිතත්තො පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤො විසුද්ධාසයො හොති, තදවිසුද්ධිහෙතුං කිලෙසානං දුර්භාවතො. තථා හි වුත්තං — “සම්මා පණ්හිතං චිත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති (ධ. ප. 43) “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං, ආනන්ද, පධානමනුයුඤ්ජ, ඛිජ්ජං හොහිසි අනාසවො”ති (දී. නි. 2.207) ව. පුරිමචක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි. පතිරූපදෙසවාසෙන හි සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ච සාධුතං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙනපි විසුද්ධජ්ජයොගො හොති. තාය ච ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි, පුබ්බෙ එව තණ්හාදිට්ඨිසංකිලෙසානං විසොධිතත්තා පයොගසුද්ධියා ආගමබ්‍යත්තිසිද්ධි. සුපරිසුද්ධකායවච්ඡයොගො හි විජ්ජපිසාරාභාවතො අවික්ඛිත්තචිත්තො පරියත්තියං විසාරදො හොති. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණුග්ගමනං විය සුරියස්ස උදයතො, යොනිසොමනසිකාරො විය ච කුසලධම්මස්ස, අරහති භගවතො වචනස්ස පුබ්බභිගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්නො ඉති මෙ සුතන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො — ඉතීති ඉමිනා පුබ්බෙ වුත්තනයෙන නානාජ්ජකාරජ්ජවට්ඨෙදීපකෙන අත්තතො අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. සුතන්ති ඉමිනා ඉතිසද්දසන්නිධානතො වක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සොතබ්බහෙදජ්ජවට්ඨෙදීපකෙන ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. ඉතීති ච ඉදං වුත්තනයෙනෙව යොනිසොමනසිකාරදීපකං වචනං භාසමානො “එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුජ්ජට්ඨිද්ධා”ති දීපෙති. පරියත්තිධම්මා හි “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්ථ අනුසන්ධියො”තිආදිනා නයෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතා අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කසහිතාය ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිභූතාය ඤාතපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය වා දිට්ඨියා තත්ථ තත්ථ වුත්තරූපාරූපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා නයෙන සුට්ඨු වචන්ථපෙත්වා පටිච්චිද්ධා අත්තතො පරෙසඤ්ච හිතසුඛාවහා හොන්තීති. සුත්තන්ති ඉදං සවනයොගපරිදීපකවචනං භාසමානො “බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා”ති දීපෙති. සොතාවධානජ්ජවට්ඨිද්ධා හි පරියත්තිධම්මස්ස සවනධාරණපරිවයා. තදුභයෙනපි ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතභාවෙන

අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපාරිපූරිං දීපෙන්තො සවනෙ ආදරං ජනෙති.
අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්ඤි ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්තො මහතා හිතා
පරිබාහිරො හොතීති ආදරං ජනෙන්වා සක්කච්චං ධම්මො සොතබ්බො.

ඉති මෙ සුතන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො
තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මවිනයං අත්තනො අදහන්තො අසජ්ජුරිසභූමිං
අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්තො සජ්ජුරිසභූමිං ඔක්කමති. තථා
අසද්ධම්මා චිත්තං වුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං
සුතමෙවෙනං මයා, තස්සෙව පන භගවතො වචන”න්ති දීපෙන්තො
අත්තානං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජිනවචනං අජ්ජෙති,
ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිච ඉති මෙ සුතන්ති අත්තනා උජ්ජාදිතභාවං අජ්ජට්ඨානන්තො
පුරිමස්සවනං විවරන්තො සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො
චතුර්වෙසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබලධරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨායිනො
සීහනාදනාදිනො සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස
ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවරචක්කවත්තිනො
සම්මාසම්බුද්ධස්ස. න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යාඤ්ජනෙ වා
කඬ්ඛා වා විමති වා කාතබ්බාති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ
අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උජ්ජාදෙති. තෙනෙනං වුව්චති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඩ්ඪෙති සාසනෙ;
ඉති මෙ සුතම්චිචෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එත්ථාහ – “කස්මා පනෙන්ථ යථා අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු ‘එවං මෙ සුතං,
එකං සමයං භගවා’තිආදිනා කාලදෙසෙ අපදිසිත්වාච නිදානං භාසිතං, එවං
න භාසිත”න්ති? අපරෙ තාව ආහු – න පන ථෙරෙන භාසිතත්තා. ඉදඤ්ඤි
නිදානං න ආයස්මතා ආනන්දෙන පයමං භාසිතං බුද්ධජ්ජත්තරාය පන භගවතා
උපාසිකාසු බහුස්සුතභාවෙන එතදග්ගෙ යපිතාය
සෙක්ඛජ්ජපටිසම්භිදාජ්ජත්තාය අරියසාවිකාය සාමාවතිජ්ජමුඛානං පඤ්චන්තං
ඉත්ථිසතානං පයමං භාසිතං.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – ඉතො කිර කජ්ජසතසභස්සමත්ථකෙ
පදුමුත්තරො නාම සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා
පවත්තිතවරධම්මවක්කො භංසවතියං විහරති. අථෙකදිවසං භංසවතියං එකා
කුලධීතා සත්ථු ධම්මදෙසනං සොතුං ගච්ඡන්තිහි උපාසිකාහි සද්ධිං ආරාමං
ගතා. සත්ථාරං එකං උපාසිකං බහුස්සුතානං එතදග්ගෙ යපෙන්තං දිස්වා
අධිකාරං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සත්ථාපි නං බ්‍යාකාසි
“අනාගතෙ ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවිකානං උපාසිකානං
බහුස්සුතානං අග්ගා භවිස්සති”ති. තස්සා යාවජීවං කුසලං කත්වා
දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා පුන මනුස්සෙසුති එවං දෙවමනුස්සෙසු

සංසරන්තියා කප්පසතසහස්සං අතික්කන්තං. අථ ඉමස්මිං හද්දකප්පෙ අම්භාකං භගවතො කාලෙ සා දෙවලොකතො වට්ඨිතා සොසකසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ දාසියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි, උත්තරාතිස්සා නාමං අකංසු. සා ජාතකාලෙ බුජ්ජා අහොසිති බුජ්ජුත්තරාත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. සා අපරභාගෙ සොසකසෙට්ඨිතා රඤ්ඤො උතෙනස්ස සාමාවතියා දින්නකාලෙ තස්සා පරිවාරිකභාවෙන දින්නා රඤ්ඤො උතෙනස්ස අන්තෙපුරෙ වසති.

තෙන	ව	සමයෙන	කොසම්බියං
සොසකසෙට්ඨිකුක්කුටසෙට්ඨිපාවාරිකසෙට්ඨිතො	භගවත්තං	උද්දිස්ස	
තයො විහාරෙ කාරෙත්වා ජනපදවාරිකං	වරන්තෙ	තථාගතෙ	
කොසම්බිනගරං සම්පත්තෙ	බුද්ධප්පමුඛස්ස	භික්ඛුසඤ්ජස්ස	විහාරෙ
නියායාදෙත්වා මහාදානානි	පවත්තෙසු,	මාසමත්තං	අතික්කම්.
අථ තෙසං එතදහොසි - “බුද්ධා නාම සබ්බලොකානුකම්පකා,	අඤ්ඤෙසම්පි	ඔකාසං	
දස්සාමා”ති කොසම්බිනගරවාසීනොපි ජනස්ස	ඔකාසං	අකංසු.	
තතො පට්ඨාය නාගරා විථිසභාගෙන	ගණසභාගෙන	මහාදානං	දෙත්ති.
අට්ඨකදිවසං සත්ථා භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො	මාලාකාරපෙට්ඨිකස්ස	ගෙහෙ	
නිසීදි. තස්මිං ඛණෙ	බුජ්ජුත්තරා	සාමාවතියා	පුජ්ජානි
ගහෙතුං අට්ඨ කභාපණෙ	ආදාය	තං ගෙහං	අගමාසි.
මාලාකාරපෙට්ඨිකො තං දිස්වා	“අම්ම	උත්තරෙ,	අජ්ජ තුය්හං
පුජ්ජානි දාතුං ඛණො නත්ථි,	අහං	බුද්ධප්පමුඛං	
භික්ඛුසඤ්ජං පරිවිසාමි,	ත්වම්පි	පරිවෙසනාය	සභායිකා
හොහි, එවං ඉතො	පරෙසං	වෙය්‍යාවච්චකරණතො	මුච්චිස්සසී”ති
ආහ. තතො බුජ්ජුත්තරා	බුද්ධානං	භත්තග්ගෙ	වෙය්‍යාවච්චං
අකාසි. සා සත්ථාරා	උපනිසින්නකථාවසෙන	කථිතං	සබ්බමෙව
ධම්මං උග්ගණ්හි,	අනුමොදනං	පන සුත්වා	සොතාපත්තිඵලෙ
පතිට්ඨාසි.			

සා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු වත්තාරොව කභාපණෙ දත්වා පුජ්ජානි ගහෙත්වා ගච්ඡති, තස්මිං පන දිවසෙ දිට්ඨසච්චභාවෙන පරසන්තකෙ චිත්තං අනුජ්ජාදෙත්වා අට්ඨපි කභාපණෙ දත්වා පච්ඡං පුරෙත්වා පුජ්ජානි ගහෙත්වා සාමාවතියා සන්තිකං අගමාසි. අථ නං සා පුච්ඡී “අම්ම උත්තරෙ, ත්වං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු න ඛණ්ණි පුජ්ජානි ආහරසී, අජ්ජ පන ඛණ්ණකානි, කිං තො රාජා උත්තරිතරං පසන්තො”ති? සා මුසා වත්තුං අහබ්බතාය අතිතෙ අත්තනා කතං අනිගුහිත්වා සබ්බං කට්ඨෙ. අථ “කස්මා අජ්ජ ඛණ්ණි ආහරසී”ති ව චුත්තා “අජ්ජාහං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මං සුත්වා අමතං සච්ඡාකාසිං, තස්මා තුම්හෙ න වඤ්චෙමි”ති ආහ. තං සුත්වා “අරෙ දුට්ඨදාසි, එත්තකං කාලං තයා ගහිතෙ කභාපණෙ දෙහි”ති අතජ්ජෙත්වා පුබ්බහෙතුනා වොදියමානා “අම්ම, තයා පීතං අමතං, අම්හෙපි පායෙහි”ති වත්වා “තෙන හි මං න්හාපෙහි”ති චුත්තෙ සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨි න්හාපෙත්වා ද්වෙ මට්ඨසාටකෙ දාපෙසි. සා එකං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා ආසනෙ නිසීදිත්වා විචිත්‍රබ්ජනිං ආදාය නිවාසනෙසු නිසින්නානි පඤ්ච මාතුගාමසතානි ආමන්තෙත්වා

සෙබස්පටිසම්භිදාසු යත්වා සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව තාසං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාවසානෙ තා සබ්බා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. තා සබ්බාපි බුජ්ජුත්තරං වන්දිත්වා “අම්ම, අජ්ජ පට්ඨාය ත්වං කිලිට්ඨකම්මං මා කරි, අම්භාකං මාතුට්ඨානෙ ආවරියට්ඨානෙ ව පතිට්ඨාහී”ති ගරුට්ඨානෙ යපයිංසු.

කස්මා පනෙසා දාසි හුත්වා නිබ්බත්තාති? සා කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ බාරාණසියං සෙට්ඨිධිතා හුත්වා නිබ්බත්තා. එකාය ඛිණ්ණසවත්ථෙරියා උපට්ඨාකකුලං ගතාය “එතං මෙ අයො, පසාධනපෙළිකං දෙථා”ති වෙය්‍යාවච්චං කාරෙසි. ථෙරීපි “අදෙනිතියා මයි ආසාතං උප්පාදෙන්වා නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, දෙනිතියා පරෙසං දාසි හුත්වා නිබ්බත්තිස්සති, නිරයසන්තාපතො දාසිභාවො සෙය්‍යො”ති අනුද්දයං පටිච්ච තස්සා වචනං අකාසි. සා තෙන කම්මෙන පඤ්ච ජාතිසතාති පරෙසං දාසියෙව හුත්වා නිබ්බත්ති.

කස්මා පන බුජ්ජා අහොසි? අනුප්පන්නෙ කිර බුද්ධෙ අයං බාරාණසිරඤ්ඤො ගෙහෙ වසන්ති එකං රාජකුලුපකං පච්චෙකබුද්ධං ථොකං බුජ්ජධාතුකං දිස්වා අත්තනා සහවාසිනං මාතුගාමානං පුරතො පරිභාසං කරොන්ති යථාවජ්ජං කෙළිවසෙන බුජ්ජාකාරං දස්සෙසි, තස්මා බුජ්ජා හුත්වා නිබ්බත්ති.

කිං පන කත්වා පඤ්ඤවන්ති ජාතාති? අනුප්පන්නෙ කිර බුද්ධෙ අයං බාරාණසිරඤ්ඤො ගෙහෙ වසන්ති අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධෙ රාජගෙහතො උණ්භපායාසස්ස පුරිතෙ පත්තෙ පරිවත්තිත්වා පරිවත්තිත්වා ගණ්භන්තෙ දිස්වා අත්තනො සන්තකාති අට්ඨ දන්තවලයාති “ඉධ යපෙත්වා ගණ්භථා”ති අදාසි. තෙ තථා කත්වා ඔලොකෙසු. “තුම්භාකඤ්ඤෙව තාති පරිච්චත්තාති, ගහෙත්වා ගච්ඡථා”ති ආහ. තෙ නන්දමූලකපබ්භාරං අගමංසු. අජ්ජාපි තාති වලයාති අරොගානෙව. සා තස්ස නිස්සන්දෙන පඤ්ඤවන්ති ජාතා.

අථ නං සාමාවනිජ්ජමුඛාති පඤ්ච ඉත්ථිසතාති “අම්ම, ත්වං දිවසෙ දිවසෙ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා භගවතා දෙසිතං ධම්මං සුත්වා අම්භාකං දෙසෙහී”ති වදිංසු. සා තථා කරොන්ති අපරභාගෙ තිපිටකධරා ජාතා. තස්මා නං සත්ථා — “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවිකානං බහුස්සුතානං උපාසිකානං යදිදං බුජ්ජුත්තරා”ති එතදග්ගෙ යපෙසි. ඉති උපාසිකාසු බහුස්සුතභාවෙන සත්ථාරා එතදග්ගෙ යපිතා පටිසම්භිදාප්පත්තා බුජ්ජුත්තරා අරියසාවිකා සත්ථරි කොසම්බියං විහරන්තෙ කාලෙන කාලං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා අන්තෙපුරං ගන්ත්වා සාමාවනිජ්ජමුඛානං පඤ්චන්තං ඉත්ථිසතානං අරියසාවිකානං සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙන යථාසුතං ධම්මං කථෙත්ති අත්තානං පරිමොචෙත්වා සත්ථු සන්තිකෙ

සුතභාවං පකාසෙන්නී “වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා වුත්තමරහතානි මෙ සුත”න්ති නිදානං ආරොපෙසී.

යස්මා පන තස්මිංයෙව නගරෙ භගවතො සම්මුඛා සුත්වා තදභෙව තාය තාසං භාසිතං, තස්මා “එකං සමයං භගවා කොසම්බියං විහරති”ති කාලදෙසං අපදිසිතුං පයොජනසම්භවොව නත්ථි සුපාකට්ඨාවතො. භික්ඛුනියො චස්සා සන්නිකෙ ඉමානි සුත්තානි ගණ්හිංසු. එවං පරම්පරාය භික්ඛුසුපි තාය ආරොපිතං නිදානං පාකට්ඨං අභොසී. අථ ආයස්මා ආනන්දො තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො අපරභාගෙ සත්තපණ්ණිගුහායං අජාතසත්තුතා කාරාපිතෙ සද්ධම්මමණ්ඩපෙ මහාකස්සපජ්ජමුඛස්ස චසීගණස්ස මජ්ඣෙ නිසීදිත්වා ධම්මං සඬගායන්තො ඉමෙසං සුත්තානං නිදානස්ස ද්වෙළ්භකං පරිහරන්තො තාය ආරොපිතනියාමෙනෙව නිදානං ආරොපෙසීති.

කෙච් පනෙත්ථ බහුජ්ජකාරෙ පපඤ්ඤෙත්ති. කිං තෙහි? අපිච නානානායෙහි සඬගීතිකාරා ධම්මවිනයං සඬගායිංසු. අනුබුද්ධා හි ධම්මසඬගාහකමහාථෙරා, තෙ සම්මදෙව ධම්මවිනයස්ස සඬගායනාකාරං ජානන්තා කත්ථවි “එවං මෙ සුත”න්තිආදිනා, කත්ථවි “තෙන සමයෙනා”තිආදිනා, කත්ථවි ගාථාබන්ධවසෙන නිදානං යපෙත්තා, කත්ථවි සබ්බෙන සබ්බං නිදානං අට්ඨපෙත්තා වග්ගසඬගභාදිවසෙන ධම්මවිනයං සඬගායිංසු. තත්ථ ඉධ වුත්තඤ්ඤෙතන්තිආදිනා නිදානං යපෙත්වා සඬගායිංසු, කිඤ්චි සුත්තගෙයාදිවසෙන නවඬගමීදං බුද්ධවචනං. යථා චෙතං, එවං සබ්බෙසම්පි සම්මාසම්බුද්ධානං. වුත්තඤ්ඤෙතං “අජ්ජකඤ්ච නෙසං අභොසී සුත්තං ගෙයා”න්තිආදි. තත්ථ ඉතිවුත්තකඬගස්ස අඤ්ඤං කිඤ්චි න පඤ්ඤායති තබ්භාවනිමිත්තං යපෙත්වා “වුත්තඤ්ඤෙතං...පෙ.... මෙ සුත”න්ති ඉදං වචනං. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතානි ආදිනයජ්ජවත්තා ද්වාදසුත්තරසතසුත්තන්තා ඉතිවුත්තක”න්ති. තස්මා සත්ථු අධිජ්ජායං ජානන්තෙහි ධම්මසඬගාහකෙහි අරියසාවිකාය වා ඉමෙසං සුත්තානං ඉතිවුත්තකඬගභාවඤ්ඤාපනත්ථං ඉමිනාව නයෙන නිදානං යපිතන්ති චෙදිතබ්බං.

කිමත්ථං පන ධම්මවිනයසඬගහෙ කයිරමානෙ නිදානවචනං? නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සඬගහො කාතබ්බොති? වුවචතෙ – දෙසනාය ධීතිඅසම්මොසසද්ධෙයාභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි උපනිබන්ධිත්වා යපිතා හි දෙසනා විරට්ඨිතිකා හොති අසම්මොසධම්මා සද්ධෙයා ව දෙසකාලකත්තුභෙතුනිමිත්තෙහි උපනිබද්ධො විය වොභාරවිනිච්ඡයො. තෙනෙව ව ආයස්මතා මහාකස්සපෙන බ්‍රහ්මජාලමූලපරියායසුත්තාදීනං දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන “එවං මෙ සුත”න්තිආදිනා නිදානං භාසිතං. ඉධ පන දෙසකාලස්ස අග්ගභණ්ණෙ කාරණං වුත්තමෙව.

අපිව සත්ථු සම්පත්තිජපකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බරචනානුමානාගමතක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධභාවසිද්ධි. න හි සම්මාසම්බුද්ධස්ස පුබ්බරචනාදීහි අත්ථො අත්ථි සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතඤ්ඤාණාචාරතාය එකජපමාණත්තා ව ඤෙය්‍යාධම්මෙසු. තථා ආචරියමුට්ඨිධම්මවිජරියසාසනසාවකානුරාගාභාවතො ඛිණාසවභාවසිද්ධි. න හි සබ්බසො ඛිණාසවස්ස තෙ සම්භවත්තීති සුවිසුද්ධස්ස පරානුග්ගභවත්ති. එවං දෙසකසංකිලෙසභූතානං දිට්ඨිසීලසම්පදාදුසකානං අවිජ්ජාතණ්හානං අවිචන්තාභාවසංසුචකෙහි ඤාණසම්පදාපහානසම්පදාහිඛ්‍යඤ්ජකෙහි ව සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො ව අන්තරායිකනියානිකධම්මෙසු අසම්මොභභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො අත්තහිතපරහිතපටිපත්ති ව නිදානවචනෙන පකාසිතා භොති, තත්ථ තත්ථ සම්පත්තපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං යානුජපත්තිකජපටිභානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො. ඉධ පන අනවසෙසතො කාමදොසජ්ජහානං විධාය දෙසනාදීපනතො වාති යොජෙතබ්බං. තෙන වුත්තං “සත්ථු සම්පත්තිජපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති. එත්ථ ව “භගවතා අරහතා”ති ඉමෙහි පදෙහි යථාවුත්තඅත්ථවිභාවනතා භෙට්ඨා දස්සිතා එව.

තථා සාසනසම්පත්තිජපකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරත්ථකා පටිපත්ති අත්තහිතා වා. තස්මා පරෙසංයෙවත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමිපි කායවච්ඡිමනොකම්මං යථාපවත්තං වුවිචමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනත්ථෙන සාසනං, න කබ්බරචනා. තයිදං සත්ථු වරිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි තත්ථ තත්ථ නිදානවචනෙහි යථාරහං පකාසියති. ඉධ පන දෙසකපරිසාපදෙසෙහිති යොජෙතබ්බං. තෙන වුත්තං “සාසනසම්පත්තිජපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති.

අපිව සත්ථුතො පමාණභාවජපකාසනෙන සාසනස්ස පමාණභාවදස්සනත්ථං නිදානවචනං. තඤ්චස්ස පමාණභාවදස්සනං භෙට්ඨා වුත්තනායානුසාරෙන “භගවතා අරහතා”ති ඉමෙහි පදෙහි විභාවිතන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදමෙත්ථ නිදානවචනජපයොජනස්ස මුඛමත්තනිදස්සනන්ති.

නිදානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. එකකතිපාතො

1. පට්ඨවග්ගො

1. ලොහසුත්තවණ්ණනා

1. ඉදානි එකධම්මං, භික්ඛවෙ, පජ්ජානාතිආදිනා නයෙන භගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස වණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. සා පනෙසා අත්ථවණ්ණනා යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුච්චමානා පාකටා හොති, තස්මා සුත්තනික්ඛෙපං තාව විචාරෙස්සාම. චත්තාරො භි සුත්තනික්ඛෙපා – අත්තජ්ඣාසයො, පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසිකො, අට්ඨුප්පත්තිකොති. යථා භි අනෙකසතඅනෙකසහස්සභෙදානිපි සුත්තන්තානි සංකිලෙසභාගියාදිපට්ඨානනායෙන සොළසවිධං නාතිවත්තන්ති, එවං අත්තජ්ඣාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුඛිඛිධං නාතිවත්තන්ති. තත්ථ යථා අත්තජ්ඣාසයස්ස අට්ඨුප්පත්තියා ව පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකෙහි සද්ධිං සංසග්ගභෙදො සම්භවති අත්තජ්ඣාසයො ව පරජ්ඣාසයො ව, අත්තජ්ඣාසයො ව පුච්ඡාවසිකො ව, අට්ඨුප්පත්තිකො ව පරජ්ඣාසයො ව, අට්ඨුප්පත්තිකො ව පුච්ඡාවසිකො වාති අජ්ඣාසයපුච්ඡානුසන්ධිසම්භවතො; එවං යදිපි අට්ඨුප්පත්තියා අත්තජ්ඣාසයෙනපි සංසග්ගභෙදො සම්භවති, අත්තජ්ඣාසයාදිහි පන පුරතො ධීතෙහි අට්ඨුප්පත්තියා සංසග්ගො නත්ථිති නිරවසෙසො පට්ඨානනායො න සම්භවති. තදන්තොගධත්තා වා සම්භවත්තානං සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපවසෙන චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා වුත්තාති වෙදිතඛිං.

තත්තායං වචනත්ථො – නික්ඛිපියතීති නික්ඛෙපො, සුත්තං එව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අථ වා නික්ඛිපනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනාති අත්ථො. අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, සො අස්ස අත්ථි කාරණභූතොති අත්තජ්ඣාසයො, අත්තනො අජ්ඣාසයො එතස්සාති වා අත්තජ්ඣාසයො. පරජ්ඣාසයෙපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසොති පුච්ඡාවසො. සො එතස්ස අත්ථිති පුච්ඡාවසිකො. සුත්තදෙසනාය වත්ථුභූතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, අත්ථුප්පත්ති එව අට්ඨුප්පත්ති ථ-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨුප්පත්තිකො. අථ වා නික්ඛිපියති සුත්තං එතෙනාති නික්ඛෙපො, අත්තජ්ඣාසයාදි එව. එතස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො. පරෙසං අජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, පුච්ඡිතඛිංඛො අත්ථො, පුච්ඡාවසෙන පචත්තං ධම්මප්පටිග්ගාභකානං වචනං පුච්ඡාවසං, තදෙව නික්ඛෙපසද්දාපෙක්ඛාය පුච්ඡාවසිකොති පුල්ලිඛිගවසෙන වුත්තං. තථා අට්ඨුප්පත්ති එව අට්ඨුප්පත්තිකොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතඛිං.

අපිව පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛන්තා
 අත්තජ්ඣාසයස්ස විසුං සුත්තනික්ඛෙපභාවො යුත්තො, කෙවලං අත්තනො
 අජ්ඣාසයෙනෙව ධම්මතන්තිද්විපනත්ථං පවත්තිතදෙසනත්තා.
 පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අජ්ඣාසයපුච්ඡානං
 දෙසනාපවත්තිහෙතුභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථං අට්ඨප්පත්තියං
 අනවරොධො, පුච්ඡාවසිකට්ඨප්පත්තිකානං චා පරජ්ඣාසයානුරොධෙන
 පවත්තිතානං කථං පරජ්ඣාසයෙ අනවරොධොති? න චොදෙතඛිබ්බමෙතං.
 පරෙසඤ්චි අභිනීභාරපරිපුච්ඡාදිවිනිමුත්තස්සෙව
 සුත්තදෙසනාකාරණුප්පාදස්ස අට්ඨප්පත්තිභාවෙන ගහිතත්තා
 පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි
 බ්‍රහ්මජාලධම්මදායාදසුත්තාදීනං (දී. න. 1.1 ආදයො)
 චණ්ණාවණ්ණආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං අට්ඨප්පත්ති වුවිච්ඡි. පරෙසං
 පුච්ඡං විනා අජ්ඣාසයමෙව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරජ්ඣාසයො,
 පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකට්ඨයමත්ථොති.

යානි භගවා පරෙහි අනජ්ඣට්ඨො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව
 කථෙති, සෙය්‍යථිදං – ආකඨ්ඨෙය්‍යසුත්තං, තුවට්ඨකසුත්තන්තිඵවමාදීනි (සු.
 නි. 921 ආදයො; ම. නි. 1.64 ආදයො), තෙසං අත්තජ්ඣාසයො
 නික්ඛෙපො.

යානි පන “පරිපෙක්කා ඛො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා,
 යංනුනාහං රාහුලං උත්තරිං ආසවානං ඛයෙ විනෙය්‍ය”න්ති ඵවං පරෙසං
 අජ්ඣාසයං ඛන්තිං අභිනීභාරං බුජ්ඣනභාවඤ්ච ඔලොකෙත්වා
 පරජ්ඣාසයවසෙන කථිතානි, සෙය්‍යථිදං – රාහුලොවාදසුත්තං,
 ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තිඵවමාදීනි (ම. නි. 2.107 ආදයො; 3.416
 ආදයො; සං. නි. 3.59; මහාව. 19-20), තෙසං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

භගවත්තං පන උපසඬ්ඨකමිත්වා දෙවා මනුස්සා චතස්සො පරිසා
 චත්තාරො චණ්ණා ච තථා තථා පඤ්භං පුච්ඡන්ති “ඛොජ්ඣාසගා
 ඛොජ්ඣාසගාති, භත්තෙ, වුවිච්ඡන්ති, නිවරණා නිවරණාති
 වුවිච්ඡන්ති”තිආදිනා, ඵවං පුට්ඨෙත භගවතා යානි කථිතානි
 ඛොජ්ඣාසගසංයුත්තාදීනි (සං. නි. 5.186) තෙසං පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො.

යානි පන තානි උප්පන්නං කාරණං පටිච්ච කථිතානි, සෙය්‍යථිදං –
 ධම්මදායාදං, පුත්තමංසුපමං, දාරුක්ඛන්ධුපමන්තිඵවමාදීනි (ම. නි. 1.29; සං.
 නි. 2.63), තෙසං අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො.

ඵවම්මෙසු චතුසු සුත්තනික්ඛෙපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස පරජ්ඣාසයො
 නික්ඛෙපො. පරජ්ඣාසයවසෙන හෙතං නික්ඛිත්තං. කෙසං අජ්ඣාසයෙන?
 ලොභෙ ආදීනවදස්සිනං පුග්ගලානං. කෙච්චි පන “අත්තජ්ඣාසයො”ති
 වදන්ති.

තත්ථ එකධම්මං, භික්ඛවෙනිආදීසු එකසද්දො අත්ථෙව අඤ්ඤත්ථෙ “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27). අත්ථි සෙට්ඨෙ “වෙනසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.228; පාරා. 11). අත්ථි අසභායෙ “එකො වුපකට්ඨො”තිආදීසු (දී. නි. 1.405). අත්ථි සඬ්ඛායං “එකොව ඛො, භික්ඛවෙ, ඛණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මචරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29). ඉධාපි සඬ්ඛායමෙව දට්ඨබ්බො.

ධම්ම-සද්දො

පරියත්තිසච්චසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤාපත්තිසුඤ්ඤතාඤ්ඤායසභාවාදීසු දිස්සති. තථා භිස්ස “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති”තිආදීසු (අ. නි. 5.73) පරියත්ති අත්ථො. “දිට්ඨධම්මො”තිආදීසු (දී. නි. 1.299) සච්චානි. “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.13; 3.142) සමාධි. “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, සචෙ පෙච්ච න සොචති”තිආදීසු (ජා. 1.1.57) පඤ්ඤා. “ජාතිධම්මානං, භික්ඛවෙ, සත්තානං එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති”තිආදීසු (දී. නි. 2.398) පකති. “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි”න්තිආදීසු (ජා. 1.10.102) පුඤ්ඤං. “තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤතරොන වදෙය්‍ය පාරාජිකෙන වා සඬ්ඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා”තිආදීසු (පාරා. 444) ආපත්ති. “තස්මිං ඛො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති”තිආදීසු (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤතා. “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරොන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”තිආදීසු (මහානි. 156; වුළුනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85) ඤෙය්‍යො. “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. තිකමාතිකා 1) සභාවො අත්ථො. ඉධාපි සභාවො. තස්මා එකධම්මන්ති එකං සංකිලෙසසභාවන්ති අධිප්පායො. එකො ව සො ධම්මො වාති එකධම්මො, තං එකධම්මං.

භික්ඛවෙනි භික්ඛු ආලපති. කිමත්ථං පන භගවා ධම්මං දෙසෙන්තො භික්ඛු ආලපති, න ධම්මමෙව දෙසෙතිති? සතිජනනත්ථං. භික්ඛු භි අඤ්ඤං වින්තෙන්තාපි ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තාපි කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තාපි නිසින්නා භොන්ති. තෙ පඨමං අනාලපිත්වා ධම්මෙ දෙසියමානෙ “අයං දෙසනා කිංනිදානා, කිංපච්චයා”ති සල්ලක්ඛෙතුං න සක්කොන්ති. ආලපිතෙ පන සතිං උපට්ඨපෙත්වා සල්ලක්ඛෙතුං සක්කොන්ති, තස්මා සතිජනනත්ථං. “භික්ඛවෙ”ති ආලපති. තෙන ව තෙසං භික්ඛනසීලතාදිගුණයොගසිද්ධෙන වචනෙන භීනාධිකජනසෙවිතං වුත්තිං පකාසෙන්තො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. “භික්ඛවෙ”ති ඉමීනා කරුණාවිජ්ජාරසොම්භදයනානිපාතපුබ්බභිගමෙන වචනෙන තෙ අත්තතො මුඛාභිමුඛෙ කරොන්තො තෙන ව කථෙතුකම්‍යතාදීපකෙන වචනෙන තෙසං සොතුකම්‍යතං ජනෙති. තෙනෙව ව සම්බොධනත්ථෙත සාධුකං සවනමනසිකාරොපි නියොජෙති. සාධුකං සවනමනසිකාරායත්තා භි සාසනසම්පත්ති.

අඤ්ඤාසුභි දෙවමනුස්සෙසු පරිසපරියාපන්නෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා භික්ඛු එව ආමන්තෙසිති? ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්නසදාසන්නිභිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා භි භගවතො ධම්මදෙසනා, පරිසාය ව ජෙට්ඨා භික්ඛු පට්ඨප්පන්නත්තා, සෙට්ඨා අනගාරියභාවං ආදිං කත්වා සත්ථු චරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගාභකත්තා ව, ආසන්නා තත්ථ නිසින්තෙසු සමීපවුත්තියා, සදාසන්නිභිතා සත්ථුසන්නිකාවචරත්තා. අපිව තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනං යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතො, විසෙසතො ව එකච්චෙ භික්ඛු සන්ධාය අයං දෙසනාති තෙ එව ආලපි.

පජ්ඣාති එත්ථ පභානං නාම තදභිගජ්ජභානං, වික්ඛම්භනජ්ජභානං, සමුච්ඡෙදජ්ජභානං, පටිජ්ජස්සද්ධිජ්ජභානං, නිස්සරණජ්ජභානන්ති පඤ්චවිධං. තත්ථ යං දීපාලොකෙනෙව තමස්ස පටිපක්ඛභාවතො අලොභාදීහි ලොභාදිකස්ස, නාමරූපපරිච්ඡෙදාදිවිපස්සනාඤ්ඤාණෙහි තස්ස තස්ස අනත්ථස්ස පභානං. සෙය්‍යථිදං - පරිච්චාගෙන ලොභාදිමලස්ස, සීලෙන පාණාතිපාතාදිදුස්සිලාස්ස, සද්ධාදීහි අස්සද්ධියාදිකස්ස, නාමරූපවචන්ථානෙන සක්කායදිට්ඨියා, පච්චයපරිග්ගහෙන අහෙතුච්ඡිසමහෙතුදිට්ඨිනං, තස්සෙව අපරභාගෙන කඨිබාවිතරණෙන කථංකථිභාවස්ස, කලාපසම්මසනෙන “අභං මමා”ති ගාභස්ස, මග්ගාමග්ගවචන්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන උච්ඡෙදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සහයෙසු අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනෙන අභිරතිසඤ්ඤාය, මුච්චිතුකමාසනාඤ්ඤාණෙන අමුච්චිතුකමාසනාය උපෙක්ඛාඤ්ඤාණෙන අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන ධම්මට්ඨිතියා, නිබ්බානෙන පටිලොමභාවස්ස, ගොත්‍රභූතා සඨිබාරනිමිත්තග්ගාභස්ස පභානං, එතං තදභිගජ්ජභානං නාම.

යං පන උපචාරජ්ජනාහෙදෙන සමාධිනා පවත්තිභාවනිචාරණතො සට්ඨපභාරෙතෙව උදකපිට්ඨෙ සෙවාලස්ස තෙසං තෙසං නීවරණාදිධම්මානං පභානං, එතං වික්ඛම්භනජ්ජභානං නාම. යං චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අත්තතො සන්නතො “දිට්ඨිගතානං පභානායා”තිආදිනා (ධ. ස. 277; විභ. 628) නයෙන වුත්තස්ස සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙසගණස්ස අච්චන්තං අජ්ජවත්තිභාවෙන සමුච්ඡින්නදනං, ඉදං සමුච්ඡෙදජ්ජභානං නාම. යං පන ඵලක්ඛණෙ පටිජ්ජස්සද්ධත්තං කිලෙසානං, එතං පටිජ්ජස්සද්ධිජ්ජභානං නාම. යං පන සබ්බසඨිබතනිස්සටත්තා පභීතසබ්බසඨිබතං නිබ්බානං, එතං නිස්සරණජ්ජභානං නාම. එවං පඤ්චවිධෙ පභානෙ අනාගාමිකභාවකරස්ස පභානස්ස අධිජ්ජෙතත්තා ඉධ සමුච්ඡෙදජ්ජභානන්ති වෙදිතබ්බං. තස්මා පජ්ඣාති පරිච්චජථ, සමුච්ඡින්නද්ධාති අත්ථො.

අහන්ති භගවා අත්තානං නිද්දිසති. වොති අයං වොසද්දො පච්චත්තඋපයොගකරණසාමිවචනපදපුරණසම්පදානෙසු දිස්සති. තථා හි “කච්චි, පන වො අනුරුද්ධා, සමග්ගා සම්මොදමානා”තිආදීසු (ම. නි. 1.326) පච්චත්තෙ ආගතො. “ගච්ඡට්, භික්ඛවෙ, පණාමෙමි වො”තිආදීසු (ම. නි. 2.157) උපයොගෙ. “න වො මම සන්තිකෙ චත්ථබ්බ”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.157) කරණෙ. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.345) සාමිවචනෙ. “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා”තිආදීසු (ම. නි. 1.35) පදපුරණෙ. “චනපත්ථපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.190) සම්පදානෙ. ඉධාපි සම්පදානෙ එව දට්ඨබ්බො.

පාටිභොගොති පටිභූ. සො හි ධාරණකං පටිච්ච ධනිකස්ස, ධනිකං පටිච්ච ධාරණකස්ස පටිනිධිභූතො ධනිකසන්තකස්ස තතො භරණාදිසඬ්ඛාතෙන භුඤ්ජනෙන භොගොති පටිභොගො, පටිභොගො එව පාටිභොගො. අනාගාමීතායාති අනාගාමිභාවත්ථාය. පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන හි කාමභවස්ස අනාගමනතො අනාගාමී. යො යස්ස ධම්මස්ස අධිගමෙන අනාගාමීති වුච්චති, සඵලො සො තතියමග්ගො අනාගාමීතා නාම. ඉති භගවා වෙනෙය්‍යදමනකුසලො වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයානුකූලං තතියමග්ගාධිගමං ලහුනා උපායෙන එකධම්මපුරණතාමත්තෙන ථීරං කත්වා දස්සෙසි යථා තං සම්මාසම්බුද්ධො. හින්තභූමිකාපි හි පටිසසංයොජනාදයො තතියමග්ගවජ්ඣා කිලෙසා කාමරාගජ්ජහානං නාතිවත්තන්තිති.

කස්මා පනෙත්ථ භගවා අත්තානං පාටිභොගභාවෙ යපෙසි? තෙසං භික්ඛූනං අනාගාමිග්ගාධිගමාය උස්සාහජනනත්ථං. පස්සති හි භගවා “මයා ‘එකධම්මං, භික්ඛවෙ, පජ්ඣට්, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමීතායා’ති වුත්තෙ ඉමෙ භික්ඛූ අද්ධා තං එකධම්මං පහාය සක්කා තතියභූමිං සමධිගන්තුං, යතො ධම්මස්සාමි පයමමාහ ‘අහං පාටිභොගො’ති උස්සාහජාතා තදත්ථාය පටිපජ්ජිතබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති”ති. තස්මා උස්සාහජනනත්ථං අනාගාමීතාය තෙසං භික්ඛූනං අත්තානං පාටිභොගභාවෙ යපෙසි.

කතමං එකධම්මන්ති එත්ථ කතමන්ති පුච්ඡාවචනං. පුච්ඡා ච නාමෙසා පඤ්චවිධා — අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා, විමතිච්ඡේදනාපුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කට්ඨකමාසනාපුච්ඡාති. තත්ථ පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති අදිට්ඨං අතුලිතං අතීරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං, තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභූතත්ථාය විභාවනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති, අයං අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා. පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං. සො අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති, අයං දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා. පකතියා සංසයපක්ඛන්දො හොති විමතිපක්ඛන්දො ද්වෙළ්භකජාතො — “එවං නු

බො, න නු බො, කිං නු බො, කථං නු බො’ති, සො විමතිවිෂේදනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති, අයං විමතිවිෂේදනාපුච්ඡා. භගවා හි අනුමතිග්ගහණත්ථං පඤ්භං පුච්ඡති - “තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වා”තිආදිනා (සං. නි. 3.59; මහාව. 21), අයං අනුමතිපුච්ඡා. භගවා භික්ඛුනං කථෙතුකම්‍යතාය පඤ්භං පුච්ඡති - “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ආහාරා භූතානං වා සත්තානං ධීතියා සම්භවෙසීනං වා අනුග්ගහාය. කතමෙ චත්තාරො”ති (සං. නි. 2.11) අයං කථෙතුකම්‍යතාපුච්ඡා.

තත්ථ පුරිමා තිස්සො පුච්ඡා බුද්ධානං නත්ථි. කස්මා? තීසු හි අද්ධාසු කිඤ්චි සඬ්ඛතං අද්ධාවිමුත්තං වා අසඬ්ඛතං සම්මාසම්බුද්ධානං අදිට්ඨං අතුලිතං අතීරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං නාම නත්ථි. තෙන තෙසං අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා නත්ථි. යං පන තෙහි අත්තනො ඤාණෙන පටිච්චේදං, තස්ස අඤ්ඤෙන සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මිනා වා සද්ධිං සංසන්දනකිව්චං නත්ථි, තෙන තෙසං දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡාපි නත්ථි. යස්මා පන බුද්ධා භගවත්තො අකථංකථී තිණ්ණවිචිකිච්ඡා සබ්බධම්මෙසු විගතසංසයා, තෙන තෙසං විමතිවිෂේදනාපුච්ඡාපි නත්ථි. ඉතරා පන ද්වෙ පුච්ඡා අත්ථි, තාසු අයං කථෙතුකම්‍යතාපුච්ඡාති වෙදිතබ්බො.

ඉදානි තාය පුච්ඡාය පුට්ඨමත්ථං සරූපතො දස්සෙන්තො “ලොභං, භික්ඛවෙ, එකධම්ම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ලුඛහන්ති තෙන, සයං වා ලුඛහති, ලුඛහනමත්තමෙව වා තත්ති ලොභො. ස්වායං ආරම්මණග්ගහණලක්ඛණො මක්කටාලෙපො විය, අභිසඬ්ඛරසො තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තමංසපෙසි විය, අපරිව්චාගපච්චුපට්ඨානො තෙලඤ්ජනරාගො විය, සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනපදට්ඨානො, තණ්හානදිභාවෙන වඬ්ඪමානො යත්ථ සමුප්පන්නො, සීසසොකා නදී විය මහාසමුද්දං අපායමෙව තං සත්තං ගහෙන්වා ගච්ඡතිති දට්ඨබ්බො. කිඤ්චොපි අයං ලොභසද්දො සබ්බලොභසාමඤ්ඤව්චනො, ඉධ පන කාමරාගව්චනොති වෙදිතබ්බො. සො හි අනාගාමිග්ගවජ්ඣො.

පුන භික්ඛවෙති ආලපනං ධම්මස්ස පටිග්ගාහකභාවෙන අභිමුඛිභූතානං තත්ථ ආදර්ශනාත්ථං. පජ්ඣාති ඉමිනා පහානාභිසමයො විහිතො, සො ච පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනාභිසමයෙහි සද්ධිං එව පවත්නති, න විසුන්ති චතුසච්චාධිට්ඨානානි චත්තාරිපි සම්මාදිට්ඨියා කිව්චාති විහිතානෙව හොන්ති. යථා ච “ලොභං පජ්ඣාති”ති වුත්තෙ පහානෙකට්ඨභාවතො දොසාදීනම්පි පහානං අත්ථනො වුත්තමෙව හොති, එවං සමුදයසච්චවිසයෙ සම්මාදිට්ඨිකිව්චෙ පහානාභිසමයෙ වුත්තෙ තස්සා සහකාරිකාරණභූතානං සම්මාසඬ්ඛප්පාදීනං සෙසග්ගඬ්ඛානම්පි සමුදයසච්චවිසයකිව්චං අත්ථනො වුත්තමෙව හොතිති පරිපුණ්ණො අරියග්ගඛ්‍යාපාරො ඉධ කථිතොති

දට්ඨබ්බො. ඉමිනා නයෙන සතිපට්ඨානාදීනම්පි බොධිපක්ඛියධම්මානං බ්‍යාපාරස්ස ඉධ වුත්තභාවො යථාරහං විත්ථාරෙතබ්බො.

අපිවෙත්ථ ලොභං පජ්ඣාති එතෙන පභානපරිඤ්ඤා වුත්තා. සා ච තීරණපරිඤ්ඤාධට්ඨානා, තීරණපරිඤ්ඤා ච ඤාතපරිඤ්ඤාධට්ඨානාති අවිනාභාවෙන තිස්සොපි පරිඤ්ඤා බොධිතා භොන්ති. එවමෙත්ථ සහ එලෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානං පරිපුණ්ණං කත්වා පකාසිතන්ති දට්ඨබ්බං. අථ චා ලොභං පජ්ඣාති සහ එලෙන ඤාණදස්සනවිසුද්ධි දෙසිතා. සා ච පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිසන්තිස්සයා...පෙ.... විත්තවිසුද්ධිසිලවිසුද්ධිසන්තිස්සයා චාති නානන්තරිකභාවෙන සහ එලෙන සබ්බාපි සත්ත විසුද්ධියො විභාවිතාති වෙදිතබ්බං.

එවමෙතාය විසුද්ධික්කමභාවනාය පරිඤ්ඤාත්තයසම්පාදනෙන ලොභං පජ්ඣිතුකාමෙන -

“අනත්ථජනනො ලොභො, ලොභො විත්තජ්ජකොපනො;
භයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති.

“ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධතමං තදා භොති, යං ලොභො සහතෙ නරං”. (ඉතිවු. 88);

රත්තො බො, ආවුසො, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පාණම්පි භනාති, අදින්නම්පි ආදියති, සන්ධිම්පි ඡින්නති, නිල්ලොපම්පි භරති, එකාගාරිකම්පි කරොති, පරිපන්ථෙපි තිට්ඨති, පරදාරම්පි ගච්ඡති, මුසාපි භණති. තදපි තෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං අජානතං අපස්සතං අවෙදයතං තණ්හානුගතානං පරිතස්සිතං විජ්ජන්දිතමෙව (අ. නි. 3.54).

“තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීඝමද්ධාන සංසරං;
ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තති”. (ඉතිවු. 15, 105);

“නත්ථි රාගසමො අග්ගි, නත්ථි දොසසමො කලි”. (ධ. ප. 202, 251);

“කාමරාගෙන ඩය්භාමි, විත්තං මෙ පරිඬය්හති”. (සං. නි. 1.212);

“යෙ රාගරත්තානුපතන්ති සොතං, සයංකතං මක්කට්ඨොව ජාල”න්ති. (ධ. ප. 347) ච -

එවමාදිසුත්තපදානුසාරෙන නානානායෙහි ලොභස්ස ආදීනවං පච්චවෙක්ඛිත්වා තස්ස පභානාය පටිපජ්ජිතබ්බං.

අපිව ඡ ධම්මා කාමරාගස්ස පහානාය සංවත්තන්ති, අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. දසවිධඤ්ඤි අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි කාමරාගො පභියති, කායගතාසතිභාවනාවසෙන සවිඤ්ඤාණකෙ උද්ධුමාතකාදිවසෙන අවිඤ්ඤාණකෙ අසුභෙ අසුභභාවනානුයොගමනුයුත්තස්සාපි, මනච්ඡට්ඨෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු සංවරණවසෙන සතිකවාටෙන පිහිතද්වාරස්සාපි, චතුත්තං පඤ්චත්තං වා ආලොපානං ඕකාසෙ සති උදකං පිචිත්වා යාපනසීලතාය භොජනෙ මත්තඤ්ඤනොපි. තෙනෙවාහ -

“වත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ;
අලං ඵාසුචිහාරාය, පහිත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මට්ඨානභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවත්තස්සාපි, යානනිසප්පාදිසු දසඅසුභනිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙනෙවාහ -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, අසුභනිමිත්තං, තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පහානායා”ති.

එවං පුබ්බහාගෙ කාමරාගසඬ්ඛාතස්ස ලොහස්ස පහානාය පටිපත්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තතියමග්ගෙන තං අනවසෙසතො සමුච්ඡිත්තදති. තෙන වුත්තං “ලොහං, භික්ඛවෙ, එකධම්මං පජහථ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිතායා”ති.

එත්ථාහ “කො පනෙත්ථ ලොහො පභියති, කිං අතීතො, අථ අනාගතො, උදාහු පච්චුප්පත්තො”ති? කිඤ්චෙත්ථ - න තාව අතීතො ලොහො පභියෙය්‍ය, න අනාගතො වා තෙසං අභාවතො. න හි නිරුද්ධං අනුප්පන්තං වා අත්ථිති වුච්චති, වායාමො ච අඵලො ආපජ්ජති. අථ පච්චුප්පත්තො, එවම්පි අඵලො වායාමො තස්ස සරසහඬිගත්තා, සංකිලිට්ඨා ච මග්ගභාවනා ආපජ්ජති, චිත්තවිප්පයුත්තො වා ලොහො සියා, න වායං නයො ඉච්ඡිතොති. වුච්චතෙ - න වුත්තනායෙන අතීතානාගතපච්චුප්පත්තො ලොහො පභියති. සෙය්‍යාථාපි ඉධ තරුණරුක්ඛො අසඤ්ජාතඵලො, තං පුරිසො කුයාරියා මූලෙ ඡිත්තදෙය්‍ය, තස්ස රුක්ඛස්ස ඡෙදෙ අසති යාති ඵලානි නිබ්බත්තෙය්‍යුං, තාති රුක්ඛස්ස ඡිත්තත්තා අජාතාති එව න ජායෙය්‍යුං, එවමෙව අරියමග්ගාධිගමෙ අසති උප්පජ්ජනාරහො ලොහො අරියමග්ගාධිගමෙන පච්චයසාතස්ස කතත්තා න උප්පජ්ජති. අයඤ්ඤි අට්ඨකථාසු “භූමිලද්ධුප්පත්තො”ති වුච්චති. විපස්සනාය හි ආරම්මණභූතා පඤ්චක්ඛන්ධා තස්ස උප්පජ්ජනට්ඨානතාය භූමි නාම. සා භූමි තෙන ලද්ධාති

කත්වා භූමිලද්ධප්පත්තො. ආරම්මණාධිග්ගහිතුප්පත්තො අවික්ඛම්හිතුප්පත්තො අසමුහතුප්පත්තොති ච අයමෙව වුවචති.

තත්ථාති තස්මිං සුත්තෙ. එතත්ති එතං අත්ථජාතං. ඉදාති ගාථාබන්ධවසෙන වුවචමානං. ඉති වුවචතීති කෙන පන වුවචති? හගවතා ච. අඤ්ඤෙසු හි තාදිසෙසු යානෙසු සඬ්භිතිකාරෙහි උපනිබන්ධගාථා භොන්ති, ඉධ පන හගවතා ච ගාථාරූපිකානං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන වුත්තමෙවත්ථං සඬ්ගහෙත්වා ගාථා භාසිතා.

තත්ථ යෙන ලොහෙන ලුද්ධාසෙ, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතින්ති යෙන ආරම්මණග්ගහණලක්ඛණෙන තතො එව අභිසඬ්ගරසෙන ලොහෙන ලුද්ධා අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරෙසු ආයතනෙසු ගිද්ධා ගධිතා. සෙති හි නිපාතමත්තං. අක්ඛරවිත්තකා පන ඊදිසෙසු යානෙසු සෙ-කාරාගමං ඉච්ඡන්ති. තථා ලුද්ධත්තා එව කායසුවරිතාදීසු කිඤ්චි සුවරිතං අකත්වා කායදුවරිතාදීති ච උපවිතිත්වා රූපාදීසු සත්තවිසත්තතාය සත්තාති ලද්ධතාමා පාණිනො දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තිට්ඨානතාය දුග්ගතිති සඬ්ඛං ගතං නිරයං තිරච්ඡානායොති. පෙත්තිවිසයඤ්ච පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ගච්ඡන්ති උපපජ්ජන්ති.

තං ලොහං සම්මදඤ්ඤාය, පජ්ඣන්ති විපස්සිනොති තං යථාවුත්තං ලොහං සභාවතො සමුදයතො අත්ථඬ්ගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො නිස්සරණතොති ඉමෙහි ආකාරෙහි සම්මා අවිපරිතං හෙතුනා ඤායෙන අඤ්ඤාය ඤාතතීරණපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය පඤ්ඤාය ජානිත්වා රූපාදිකෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ අනිච්චාදීහි විච්චෙහි ආකාරෙහි පස්සනතො විපස්සිනො අවසිට්ඨකිලෙසෙ විපස්සනාපඤ්ඤාපුබ්බඬ්ගමාය මග්ගපඤ්ඤාය සමුව්ඡෙදප්පහානවසෙන පජ්ඣන්ති, න පුන අත්තතො සත්තානෙ උප්පජ්ජිතුං දෙන්ති. පහාය න පුනායන්ති, ඉමං ලොකං කුදාවනන්ති එවං සහජෙකට්ඨපහානෙකට්ඨෙහි අවසිට්ඨකිලෙසෙහි සද්ධිං තං ලොහං අනාගාමිමග්ගෙන පජ්ඣන්ති පුන පච්ඡා ඉමං කාමධාතුසඬ්ඛාතං ලොකං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන කදාවිපි න ආගච්ඡන්ති ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං සුප්පභීනත්තා. ඉති හගවා අනාගාමිඵලෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අයම්පි අත්ථොති නිදානාවසානතො පභූති යාව ගාථාපරියොසානා ඉමිනා සුත්තෙන පකාසිතො අත්ථො. අපි-සද්දො ඉදාති චක්ඛමානසුත්තත්ථසම්පිණ්ඩනො. සෙසං වුත්තනයමෙව. ඉමස්මිං සුත්තෙ සමුදයසච්චං සරූපෙනෙව ආගතං, පහානාපදෙසෙන මග්ගසච්චං. ඉතරං සච්චද්වයඤ්ච තදුහයහෙතුතාය නිද්ධාරෙතබ්බං. ගාථාය පන දුක්ඛසමුදයමග්ගසච්චාති යථාරූතවසෙනෙව ඤායන්ති, ඉතරං නිද්ධාරෙතබ්බං. එසෙව නයො ඉතො පරෙසුපි සුත්තෙසු.

පරමත්ථදීපනියා බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිවුත්තකවණ්ණනාය පට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දොසසුත්තවණ්ණනා

2. වුත්තඤ්ඤෙනං ...පෙ.... දොසන්ති දුතියසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා. යථා එත්ථ, එවං ඉතො පරෙසුපි සබ්බත්ථ අපුබ්බපදවණ්ණනායෙව කර්ස්සාම. යස්මා ඉදං සුත්තං දොසබ්‍රලානං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්වා දොසවූපසමනත්ථං දෙසිතං, තස්මා “දොසං, භික්ඛවෙ, එකධම්මං පජ්භං”ති ආගතං. තත්ථ දොසන්ති “අනත්ථං මෙ අවරීති ආසාතො ජායතී”තිආදීනා (විභ. 960) නයෙන සුත්තෙ වුත්තානං නවන්තං, “අත්ථං මෙ නාවරී”තිආදීනඤ්ච තජ්ජපිපක්ඛතො සිද්ධානං නවන්තමෙවාති අට්ඨාරසන්තං බාණුකණ්ටකාදීනා අට්ඨානෙන සද්ධිං එකුනවිසතියා අඤ්ඤතරාසාතවත්ථුසම්භවං ආසාතං. සො හි දුස්සන්ති තෙන, සයං වා දුස්සති, දුස්සනමත්තමෙව වා තන්ති දොසොති වුවිච්ඡි. සො චණ්ඩික්කලක්ඛණො පහටාසිවිසො විය, විසජ්ජනරසො විසතිපාතො විය, අත්තතො නිස්සයදහනරසො වා දාවග්ගි විය, දුස්සනපච්චුපට්ඨානො ලද්ධොකාසො විය සපත්තො, යථාවුත්තආසාතවත්ථුපදට්ඨානො විසසංසට්ඨසුතිමුත්තං විය දට්ඨබ්බො. පජ්භංති සමුව්ඡන්දං. තත්ථ යෙ ඉමෙ –

“පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙ, ආසාතපට්ඨිනියා, යත්ථ භික්ඛුනො උජ්ජන්තො ආසාතො සබ්බසො පට්ඨිනෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච? යස්මිං, භික්ඛවෙ, පුග්ගලෙ ආසාතො ජායෙථ, මෙත්තා තස්මිං පුග්ගලෙ භාවෙතබ්බා...පෙ.... කරුණා...පෙ.... උපෙක්ඛා, අසතිඅමනසිකාරො තස්මිං පුග්ගලෙ ආපජ්ජිතබ්බො, එවං තස්මිං පුග්ගලෙ ආසාතො පට්ඨිනෙතබ්බො. යස්මිං, භික්ඛවෙ, පුග්ගලෙ ආසාතො ජායෙථ, කම්මස්සකතා තස්මිං පුග්ගලෙ අධිට්ඨාතබ්බා ‘කම්මස්සකො අයමායස්මා කම්මදායාදො...පෙ.... භවිස්සතී’ති (අ. නි. 5.161) –

එවං පඤ්ච ආසාතජ්ජට්ඨිනියා වුත්තායෙව.

“පඤ්චිමෙ, ආවුසො, ආසාතපට්ඨිනියා, යත්ථ භික්ඛුනො උජ්ජන්තො ආසාතො සබ්බසො පට්ඨිනෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච? ඉධාවුසො, එකච්චො පුග්ගලො අපරිසුද්ධකායසමාවාරො භොති පරිසුද්ධවච්ඡමාවාරො; එවරුපෙපි, ආවුසො, පුග්ගලෙ ආසාතො පට්ඨිනෙතබ්බො”ති (අ. නි. 5.162) –

එවමාදිනාපි නයෙන පඤ්ච ආසාතපට්ඨිනායා වුත්තා, තෙසු යෙන කෙනවි ආසාතපට්ඨිනායවිධිනා පච්චවෙක්ඛිත්වා. අපිව යො -

“උභතොදණ්ඩකෙන චෙපි, භික්ඛවෙ, කකචෙන චොරා ඔවරකා අඬගමඬගානි ඔකන්තෙය්‍යං, තත්‍රාපි යො මනො පදුසෙය්‍යා, න මෙ සො තෙන සාසනකරො”ති (ම. නි. 1.232) සත්ථු ඔවාදො.

“තස්සෙව තෙන පාපියො, යො කුද්ධං පටිකුජ්ඣති;
කුද්ධං අප්පටිකුජ්ඣන්තො, සඬගාමං ජෙති දුජ්ජයං.

“උභින්නමත්ථං වරති, අත්තනො ච පරස්ස ච;
පරං සඬකුපිතං ඤත්වා, යො සතො උපසම්මති. (සං. නි. 1.188);

“සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සපත්තකන්තා සපත්තකරණා කොධනං ආගච්ඡන්ති ඉත්ථිං වා පුරිසං වා. කතමෙ සත්ත? ඉධ, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස එවං ඉච්ඡති, ‘අහො වතායං දුබ්බණ්ණො අස්සා’ති. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස වණ්ණවතාය නන්දති. කොධනොයං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො කොධාභිභූතො කොධපරෙතො කිඤ්චාපි සො හොති සුන්හාතො සුවිලිත්තො කප්පිතකෙසමස්සු ඔදාතවත්ථවසනො, අථ ඛො සො දුබ්බණ්ණොව හොති කොධාභිභූතො. අයං, භික්ඛවෙ, පඨමො ධම්මො සපත්තකන්තො සපත්තකරණො කොධනං ආගච්ඡති ඉත්ථිං වා පුරිසං වා.

“පුන වපරං, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස එවං ඉච්ඡති ‘අහො වතායං දුක්ඛං සයෙය්‍යා’ති...පෙ.... න පචුරත්ථො අස්සාති...පෙ.... න හොගවා අස්සාති...පෙ.... න යසවා අස්සාති...පෙ.... න මිත්තවා අස්සාති...පෙ.... කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙය්‍යාති. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස සුගතිගමනෙ නන්දති. කොධනොයං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො කොධාභිභූතො කොධපරෙතො කායෙන දුච්චරිතං වරති, වාචාය දුච්චරිතං වරති, මනසා දුච්චරිතං වරති. සො කායෙන දුච්චරිතං වරිත්වා වාචාය දුච්චරිතං වරිත්වා මනසා දුච්චරිතං වරිත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා...පෙ.... නිරයං උපපජ්ජති කොධාභිභූතො”ති (අ. නි. 7.64).

“කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති...පෙ..... (අ. නි. 7.64);

“කොධං ජහෙ විජ්ජජහෙය්‍යා මානං, සංයොජනං සබ්බමතික්කමෙය්‍යා. (ධ. ප. 221);

“අනත්ථජනනො කොධො,
විත්තජපකොපනො...පෙ..... (අ. නි. 7.64);

“කොධං ඡේත්වා සුඛං සෙති, කොධං ඡේත්වා න සොචති;
කොධස්ස විසමුලස්ස, මධුරග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණා”ති. (සං. නි. 1.187);

“එකාපරාධං ඛම භූරිපඤ්ඤ,
න පණ්ඩිතා කොධබලා භවන්ති”ති. —

එවමාදිනා නයෙන දොසෙ ආදීනවෙ වුත්තජපටිපක්ඛතො දොසජපහානෙ ආනිසංසෙ ව පච්චවෙක්ඛිත්වා පුබ්බභාගෙ දොසං තදඛිගජපහානාදිවසෙන පජහිත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තතියමග්ගෙන සබ්බසො දොසං සමුච්ඡින්නදට, පජහොති තෙසං හික්ඛුනං තත්ථ නියොජනං. තෙන වුත්තං “දොසං, හික්ඛවෙ, එකධම්මං පජහො”ති. දුට්ඨාසෙති ආසානෙන දුසිතවිත්තතාය පදුට්ඨා. සෙසමෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පයමසුත්තවණ්ණනායං වුත්තනයමෙව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මොහසුත්තවණ්ණනා

3. තතියෙ මොහන්ති අඤ්ඤාණං. තඤ්චි දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණන්තිආදිනා නයෙන විභාගෙන අනෙකජපහෙදම්පි මුය්හන්ති. තෙන සයං වා මුය්හති මුය්හනමත්තමෙව වා තන්ති මොහොති වුවවති. සො විත්තස්ස අන්ධභාවලක්ඛණො, අඤ්ඤාණලක්ඛණො වා, අසම්පට්ඨෙධරසො, ආරම්මණසභාවච්ඡාදනරසො වා, අසම්මාජපටිපත්තිපච්චුපට්ඨානො, අන්ධකාරපච්චුපට්ඨානො වා, අයොනිසොමනසිකාරපදට්ඨානො, සබ්බාකුසලානං මූලන්ති දට්ඨබ්බො. ඉධාපි පජහොති පදස්ස —

“මුළ්භො අත්ථං න ජානාති, මුළ්භො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධතමං තදා භොති, යං මොහො සහතෙ නරං”. (ඉතිවු. 88);

“අනත්ථජනනො මොහො...පෙ..... (ඉතිවු. 88);

“අවිජ්ජා, හික්ඛවෙ, පුබ්බඛිගමා අකුසලානං ධම්මානං
සමාපත්තියා” (ඉතිවු. 40);

“මොහසම්බන්ධනො ලොකො, භබ්බරූපොව දිස්සති”; (උදා. 70);

“මොහො නිදානං කම්මානං සමුදයාය” (අ. නි. 3.34);

“මුළුහො බො, බ්‍රාහ්මණ, මොහෙන අභිභූතො
පරියාදින්නවිත්තො දිට්ඨධම්මිකම්පි භයං වෙරං පසවති,
සම්පරායිකම්පි භයං වෙරං පසවති” ති ව –

ආදිනා නයෙන “යො කොච්චි ධම්මො කාමච්ඡන්දාදිසංකිලෙසධම්මෙහි
නිබ්බත්තෙතබ්බො, අත්ථතො සබ්බො සො මොහහෙතකො” ති ව මොහෙ
ආදිනවං තප්පට්ඨකත්තො මොහප්පහානෙ ආනිසංසඤ්ච පච්චවෙක්ඛිත්වා
කාමච්ඡන්දාදිප්පහානක්කමෙනෙව පුබ්බහාගෙ තදඬගාදිවසෙන මොහං
පජහන්තා තතියමග්ගෙන යථාවුත්තලොභදොසෙකට්ඨං මොහං
සමුච්ඡේදවසෙන පජහංතා අත්ථො දට්ඨබ්බො. අනාගාමිමග්ගවජ්ඣො එව
හි මොහො ඉධාධිප්පෙතොති. මුළුහාසෙති
කුසලාකුසලසාවජ්ජානවජ්ජාදිහෙදෙ අත්තතො හිතාහිතෙ සම්මුළුහා. සෙසං
වුත්තනයමෙව.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කොධසුත්තවණ්ණනා

4. චතුත්ථෙ කොධන්ති දොසං. දොසො එව හි කොධපරියායෙන
බුජ්ඣනකානං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයවසෙන එවං වුත්තො. තස්මා
දුතියසුත්තෙ වුත්තනයෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අපිච
කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො, ආඝාතකරණරසො, චිත්තස්ස
බ්‍යාපත්තිභාවපච්චුපට්ඨානො, චෙතසො පුතිභාවොති දට්ඨබ්බොති අයම්පි
විසෙසො වෙදිතබ්බො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මක්ඛසුත්තවණ්ණනා

5. පඤ්චමෙ මක්ඛන්ති පරගුණමක්ඛනං. යදිපි හි සො ගුථං ගහෙත්වා
පරං පහරන්තො විය අත්තතො කරං පඨමතරං මක්ඛතියෙව, තථාපි පරෙසං
ගුණමක්ඛනාධිප්පායෙන පවත්තෙතබ්බත්තා “පරගුණමක්ඛනො” ති
වුච්චති. තථා හි සො උදකපුඤ්ජනම්ච න්හාතස්ස සරීරගතං උදකං පරෙසං
ගුණෙ මක්ඛෙති පුඤ්ජති විනාසෙති, පරෙහි වා කතානං මහත්තානම්පි
කාරානං බෙපනතො ධංසනතො මක්ඛොති වුච්චති. සො
පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො, තෙසං විනාසනරසො,
තදවච්ඡාදනපච්චුපට්ඨානො. අත්ථතො පන පරෙසං ගුණමක්ඛනාකාරෙන
පවත්තො දොමනස්සසහගතවිත්තුප්පාදොති දට්ඨබ්බං. පජහංතා තත්ථ
වුත්තප්පහෙදං දොසං, දොසෙ ව වුත්තනයං ආදිනවං, පහානෙ වස්ස
ආනිසංසං පච්චවෙක්ඛිත්වා පුබ්බහාගෙ තදඬගාදිවසෙන පජහන්තා
විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තතියමග්ගෙන අනවසෙසං සමුච්ඡින්නද්ධාති
අත්ථො. මක්ඛාසෙති මක්ඛිතා මක්ඛිතපරගුණා, පරෙසං ගුණානං

මක්ඛිනාරො, තතො එව අත්තනොපි ධංසිතගුණාති අත්ථො. සෙසං
වුත්තනයමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මානසුත්තවණ්ණනා

6. ඡට්ඨෙ මානන්ති ජාතිආදිවත්ථුකං වෙනසො උන්තමනං. සො හි
“සෙය්‍යාහමස්මි”තිආදිනා නයෙන මඤ්ඤන්ති තෙන, සයං වා මඤ්ඤති,
මානනං සම්පග්ගහොති වා මානොති වුච්චති. ස්වායං සෙය්‍යාහමස්මිති
මානො, සදිසොහමස්මිති මානො, හිනොහමස්මිති මානොති එවං තිවිධො.
පුන සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යාහමස්මිති මානො, සෙය්‍යස්ස සදිසො, සෙය්‍යස්ස
හිනො; සදිසස්ස සෙය්‍යො, සදිසස්ස සදිසො, සදිසස්ස හිනො; හිනස්ස
සෙය්‍යො, හිනස්ස සදිසො, හිනස්ස හිනොහමස්මිති මානොති එවං
නවවිධොපි උන්තතිලක්ඛණො, අභංකාරරසො, සම්පග්ගහරසො වා,
උද්ධුමාතභාවපච්චුපට්ඨානො, කෙතුකමයතාපච්චුපට්ඨානො වා,
දිට්ඨිවිජ්ජසුත්තලොභපදට්ඨානො උම්මාදො වියාති දට්ඨබ්බො. පජ්ඣාති
තස්ස සබ්බස්සපි අත්තුක්කංසනපරවම්භනනිමිත්තතා, ගරුට්ඨානියෙසු
අභිවාදනපච්චුපට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාම්පිකම්මාදීනං අකරණෙ කාරණතා,
ජාතිමදපුරිසමදාදිභාවෙන පමාදාපත්තිහෙතුභාවොති එවමාදිහෙදං ආදීනවං
තජ්ජටිපක්ඛතො නිරතිමානතාය ආනිසංසඤ්ච පච්චවෙක්ඛිත්වා රාජසභං
අනුජ්ජත්තො චණ්ඩාලො විය සබ්බමචාරීසු නිවචිත්තතං පච්චුපට්ඨපෙත්වා
පුබ්බභාගෙ තදඛිගාදිවසෙන තං පජ්ඣන්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා
අනාගාමිමග්ගෙන සමුච්ඡිත්ද්වාති අත්ථො. අනාගාමිමග්ගවජ්ඣො එව හි
මානො ඉධාධිජ්ජෙතො. මත්තාසෙති ජාතිමදපුරිසමදාදිවසෙන මානෙන
පමාදාපත්තිහෙතුභූතෙන මත්තා අත්තානං පග්ගහෙත්වා වරන්තා. සෙසං
වුත්තනයමෙව.

ඉමෙසු පන පටිපාටියා ඡසු සුත්තෙසු ගාථාසු වා අනාගාමිඵලං පාපෙත්වා
දෙසනා නිට්ඨාපිතා. තත්ථ යෙ ඉමෙ අවිභා අතජ්ජා සුදස්සා සුදස්සි
අකනිට්ඨාති උපපත්තිභවවසෙන පඤ්ච අනාගාමිනො, තෙසු අවිහෙසු
උපපන්නා අවිභා නාම. තෙ අන්තරාපරිනිබ්බාසී, උපහච්චපරිනිබ්බාසී,
අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බාසී, සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බාසී, උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමීති
පඤ්චවිධා, තථා අතජ්ජා, සුදස්සා, සුදස්සිනො. අකනිට්ඨෙසු පන
උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී පරිභායති. තත්ථ යො අවිභාදීසු උජ්ජජ්ජිත්වා
ආයුචෙමජ්ඣං අනතික්කමිත්වා අරහත්තජ්ජත්තියා කිලෙසපරිනිබ්බානෙන
පරිනිබ්බායති, අයං අන්තරාපරිනිබ්බාසී නාම. යො පන අවිභාදීසු ආදිතො
පඤ්චකජ්ජසතාදිහෙදං ආයුචෙමජ්ඣං අතික්කමිත්වා පරිනිබ්බායති, අයං
උපහච්චපරිනිබ්බාසී නාම. යො අසඬ්ඛාරොන අධිමත්තජ්ජයොගං අකත්වා
අජ්ජදුක්ඛෙන අකසිරෙන පරිනිබ්බායති, අයං අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බාසී නාම.
යො පන සසඬ්ඛාරොන අධිමත්තජ්ජයොගං කත්වා දුක්ඛෙන කිච්ඡෙන

කසිරෙන පරිනිබ්බායති, අයං සසඬාරපරිනිබ්බායී නාම. ඉතරො පන අවිභාදීසු උද්ධංවාහිතභාවෙන උද්ධමස්ස තණ්හාසොතං, වට්ටසොතං, මග්ගසොතමෙව වාති උද්ධංසොතො. අවිභාදීසු උප්පජ්ජිත්වා අරහත්තං පත්තුං අසක්කොන්තො තත්ථ තත්ථ යාවතායුකං යත්වා පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන අකනිට්ඨං ගච්ඡති අකනිට්ඨගාමී.

එත්ථ ව උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී, උද්ධංසොතො න අකනිට්ඨගාමී, න උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී, න උද්ධංසොතො න අකනිට්ඨගාමීති චතුක්කං වෙදිතබ්බං. කථං? යො අවිභතො පට්ඨාය චත්තාරො දෙවලොකෙ සොධෙත්වා අකනිට්ඨං ගන්ත්වා පරිනිබ්බායති, අයං උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී නාම. යො පන හෙට්ඨා තයො දෙවලොකෙ සොධෙත්වා සුදස්සීදෙවලොකෙ යත්වා පරිනිබ්බායති, අයං උද්ධංසොතො න අකනිට්ඨගාමී නාම. යො ඉතො අකනිට්ඨමෙව ගන්ත්වා පරිනිබ්බායති, අයං න උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමී නාම. යො පන හෙට්ඨා චතුසු දෙවලොකෙසු තත්ථ තත්ථෙව පරිනිබ්බායති, අයං න උද්ධංසොතො, න අකනිට්ඨගාමී නාමාති.

තත්ථ අවිභෙසු උප්පජ්ජිත්වා කප්පසතතො උද්ධං පරිනිබ්බායිකො, ද්විත්තං කප්පසතානං මත්ථකෙ පරිනිබ්බායිකො, පඤ්චකප්පසතෙ අසම්පත්තෙ පරිනිබ්බායිකොති තයො අන්තරාපරිනිබ්බායිනො. වුත්තඤ්ඤෙන “උපපන්නං වා සමනන්තරා අප්පත්තං වා වෙමජ්ඣ”න්ති (සු. ප. 36). වා-සද්දෙන හි පත්තමත්තොපි සඬග්ගිතොති. එවං තයො අන්තරාපරිනිබ්බායිනො, එකො උපහච්චපරිනිබ්බායී එකො උද්ධංසොතො. තෙසු අසඬාරපරිනිබ්බායිනො පඤ්ච, සසඬාරපරිනිබ්බායිනො පඤ්චාති දස භොන්ති. තථා අතප්පාසුදස්සාසුදස්සීසුති චත්තාරො දසකා චත්තාරීසං අකනිට්ඨෙ පන උද්ධංසොතස්ස අභාවතො තයො අන්තරාපරිනිබ්බායිනො, එකො උපහච්චපරිනිබ්බායීති අසඬාරපරිනිබ්බායිනො චත්තාරො, සසඬාරපරිනිබ්බායිනො චත්තාරොති අට්ඨ, එවමෙන අට්ඨචත්තාරීසං අනාගාමීනො. තෙ සබ්බෙපි ඉමෙසු සුත්තෙසු අවිසෙසවචනෙන ගහිතාති දට්ඨබ්බං.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සබ්බපරිඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා

7. සත්තමෙ සබ්බන්ති අනවසෙසං. අනවසෙසවාචකො හි අයං සබ්බ-සද්දො. සො යෙන යෙන සම්බන්ධං ගච්ඡති, තස්ස තස්ස අනවසෙසතං දීපෙති; යථා “සබ්බං රූපං, සබ්බා වෙදනා, සබ්බසක්කායපරියාපන්තෙසු ධම්මෙසු”ති. සො පනායං සබ්බ-සද්දො සප්පදෙසනිප්පදෙසවිසයනාය දුට්ඨො. තථා හෙස සබ්බසබ්බං, පදෙසසබ්බං, ආයතනසබ්බං, සක්කායසබ්බන්ති චතුසු විසයෙසු දිට්ඨස්පයොගො. තත්ථ “සබ්බෙ ධම්මා

සබ්බාකාරොන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාට්මාගච්ඡන්ති” තිආදිසු (වුළුනි. මොසරාජමාණවප්පච්ඡානිද්දෙස 85) සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්තා, සුභාසිතං පරියායෙනා” තිආදිසු (ම. නි. 1.345) පදෙසසබ්බස්මිං. “සබ්බං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි, චක්ඛුඤ්චෙව රූපඤ්ච...පෙ..... මනඤ්චෙව ධම්මෙ වා” ති (සං. නි. 4.23-25) එත්ථ ආයතනසබ්බස්මිං. “සබ්බධම්මමුලපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි” තිආදිසු (ම. නි. 1.1) සක්කායසබ්බස්මිං. තත්ථ සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො නිජ්පදෙසවිසයො, ඉතරෙසු තීසුපි ආගතො සජ්පදෙසවිසයො. ඉධ පන සක්කායසබ්බස්මිං වෙදිතබ්බො. විපස්සනාය ආරම්මණභූතා තෙභූමකධම්මා හි ඉධ “සබ්බ”න්ති අනවසෙසතො ගහිතා.

අනභිජානන්ති “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ අකුසලා, ඉමෙ සාවජ්ජා, ඉමෙ අනවජ්ජා” තිආදිනා “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා, ඉමානි ද්වාදසායතනානි, ඉමා අට්ඨාරස ධාතුයො, ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චං, අයං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්ච”න්ති ච ආදිනා සබ්බෙ අභිඤ්ඤායො ධම්මෙ අවිපරිතසභාවතො අනභිජානන්තො අභිවිසිට්ඨොන ඤාණෙන න ජානන්තො. අපරිජානන්ති න පරිජානන්තො. යො හි සබ්බං තෙභූමකධම්මජාතං පරිජානාති, සො තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති – ඤාතපරිඤ්ඤාය, තීරණපරිඤ්ඤාය, පභානපරිඤ්ඤාය. තත්ථ කතමා ඤාතපරිඤ්ඤා? සබ්බං තෙභූමකං නාමරූපං – “ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, න ඉතො හියොයා. ඉදං නාමං, එත්තකං නාමං, න ඉතො හියොයා” ති භූතජ්ජසාදාදිජ්ජපභෙදං රූපං, එස්සාදිජ්ජපභෙදං නාමඤ්ච, ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානතො වචන්ථපෙනි. තස්ස අවිජ්ජාදිකඤ්ච පච්චයං පරිග්ගණහාති. අයං ඤාතපරිඤ්ඤා. කතමා තීරණපරිඤ්ඤා? එවං ඤාතං කත්වා තං සබ්බං තීරෙති අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතොති ද්වාචත්තාලිසාය ආකාරෙහි. අයං තීරණපරිඤ්ඤා. කතමා පභානපරිඤ්ඤා? එවං තීරයිත්වා අග්ගමග්ගෙන සබ්බස්මිං ඡන්දරාගං පජහති. අයං පභානපරිඤ්ඤා.

දිට්ඨිවිසුද්ධිකඩ්ධාවිතරණවිසුද්ධියොපි ඤාතපරිඤ්ඤා.
මග්ගාමග්ගපටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධියො
කලාපසම්මසනාදිඅනුලොමපරියොසානා වා පඤ්ඤා තීරණපරිඤ්ඤා. අරියමග්ගෙන පජහනං පභානපරිඤ්ඤා. යො සබ්බං පරිජානාති, සො ඉමාහි තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති. ඉධ පන විරාගජ්ජභානානං පටික්ඛෙපවසෙන විසුං ගහිතත්තා ඤාතපරිඤ්ඤාය තීරණපරිඤ්ඤාය ච වසෙන පරිජානනා වෙදිතබ්බො. යො පනෙවං න පරිජානාති, තං සන්ධාය වුත්තං “අපරිජාන”න්ති.

තත්ථ විත්තං අවිරාජයන්ති තස්මිං අභිඤ්ඤායාවිසෙසෙ පරිඤ්ඤායො අත්තතො විත්තසන්තානං න විරාජයං, න විරජ්ජන්තො; යථා තත්ථ රාගො න භොති, එවං විරාගානුපස්සනං න උජ්ජාදෙන්තොති අත්ථො. අජ්ජපජහන්ති

විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය තත්ථ පහාතබ්බයුත්තකං කිලෙසවට්ඨං අනවසෙසතො න පජහන්තො. යථා වෙතං, එවං අභිජානනාදයොපි ඕස්සකමග්ගවසෙන වෙදිතබ්බො. පුබ්බභාගෙ හි නානාවිත්තවසෙන ඤාතතීරණපහානපරිඤ්ඤාහි කමෙන අභිජානනාදීනි සම්පාදෙන්වා මග්ගකාලෙ එකක්ඛණෙනෙව කිව්වවසෙන තං සබ්බං නිජ්ඣාදෙන්තං එකමෙව ඤාණං පවත්තතීති. අභබ්බො දුක්ඛක්ඛයායාති නිබ්බානාය සකලස්ස වට්ඨදුක්ඛස්ස ඛෙපනාය න භබ්බො, නාලං න සමත්ථොති අත්ථො.

සබ්බඤ්ච බොති එත්ථ ව-සද්දො ඛ්‍යතිරෙකෙ, බො-සද්දො අවධාරණෙ. තදුභයෙන අභිජානනාදිතො ලද්ධබ්බං විසෙසං දුක්ඛක්ඛයස්ස ව එකන්තකාරණං දිපෙති. අභිජානනාදිසු යං වත්තබ්බං, තං වුත්තමෙව. තත්ථ පන පටික්ඛෙපවසෙන වුත්තං, ඉධ විධානවසෙන වෙදිතබ්බං. අයමෙව විසෙසො. අපිව අභිජානන්ති උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛාතං සක්කායසබ්බං සරූපතො පච්චයතො ව ඤාණස්ස අභිමුඛිකරණවසෙන අභිජානන්තො හුත්වා අභාවාකාරාදිපරිග්ගහෙන තං අනිච්චාදිලක්ඛණෙහි පරිච්ඡිජ්ජමානවසෙන පරිජානන්තො. වීරාජයන්ති සම්මදෙවස්ස අනිච්චතාදිඅවබොධෙන උප්පන්නභයාදීනවනිබ්බිදාදිඤාණානුභාවෙන අත්තතො විත්තං විරත්තං කරොන්තො තත්ථ අණුමත්තමිපි රාගං අනුප්පාදෙන්තො. පජහන්ති වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය සමුදයපක්ඛියං කිලෙසවට්ඨං පජහන්තො සමුච්ඡින්නෙන්තො. භබ්බො දුක්ඛක්ඛයායාති එවං කිලෙසමලප්පහානෙනෙව සබ්බස්ස කම්මවට්ඨස්ස පරික්ඛිණත්තා අනවසෙසවිපාකවට්ඨඛෙපනාය සකලසංසාරවට්ඨදුක්ඛපරික්ඛයභූතාය වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා භබ්බො එකන්තෙනෙතං පාපුණ්තුන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යො සබ්බං සබ්බතො ඤාත්වාති යො යුත්තයොගො ආරද්ධවිපස්සකො සබ්බං තෙභූමකධම්මජාතං සබ්බතො සබ්බභාගෙන කුසලාදික්ඛන්ධාදිවිභාගතො දුක්ඛාදිපීළනාදිවිභාගතො ව. අථ වා සබ්බතොති සබ්බස්මා කක්ඛළුප්පනාදිලක්ඛණාදිතො අනිච්චාදිතො වාති සබ්බාකාරතො ජානිත්වා විපස්සනාපුබ්බඬ්ඛගමෙන මග්ගඤාණෙන පටිච්ඡික්ඛිත්වා, විපස්සනාඤාණෙනෙව වා ජානනහෙනු. සබ්බත්ථෙසු න රජ්ජතීති සබ්බෙසු අතීතාදිවසෙන අනෙකහෙදහින්නෙසු සක්කායධම්මෙසු න රජ්ජති, අරියමග්ගාධිගමෙන රාගං න ජනෙති. ඉමිනාස්ස තණ්හාගාහස්ස අභාවං දස්සෙන්තො තං නිමිත්තත්තා දිට්ඨිමානග්ගාහානං “එතං මම එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති ඉමස්ස මිච්ඡාගාහත්තයස්සපි අභාවං දස්සෙති. ස වෙති එත්ථ ස-ඉති නිපාතමත්තං. වෙ-ති ඛ්‍යත්තං, එකංසෙනාති වා එතස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. සබ්බපරිඤ්ඤාති සබ්බපරිජානනතො, යථාවුත්තස්ස සබ්බස්ස අභිසමයවසෙන පරිජානනතො. සොති යථාවුත්තො

යොගාවචරො, අරියො එව වා. සබ්බදුක්ඛමුපව්වගාති සබ්බං වට්ටදුක්ඛං අව්වගා අතික්කමි, සමතික්කමිති අත්ථො.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මානපරිඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා

8. අට්ඨමෙ අපුබ්බං නත්ථි, කෙවලං මානවසෙන දෙසනා පවත්තා. ගාථාසු පන මානුපෙතා අයං පජාති කම්මකිලෙසෙහි පජායතීති පජාති ලද්ධනාමා ඉමෙ සත්තා මඤ්ඤානලක්ඛණෙන මානෙන උපෙතා උපගතා. මානගන්ථා භවෙ රතාති කිම්කීටපට්ඨගාදිඅත්තභාවෙපි මානෙන ගන්ථිතා මානසංයොජනෙන සංයුත්තා. තතො එව දීඝරත්තං පරිභාවිතාහංකාරවසෙන “එතං මමා”ති සඬ්ඛාරෙසු අජ්ඣාසානබහුලත්තා තත්ථ නිව්වසුඛඅත්තාදිවිපල්ලාසවසෙන ව කාමාදිභවෙ රතා. මානං අපරිජානන්තාති මානං තීහි පරිඤ්ඤාහි න පරිජානන්තා. අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන වා අනතික්කමන්තා, “මානං අපරිඤ්ඤායා”ති කෙවි පටන්ති. ආගන්තාරො පුනබ්බවන්ති පුන ආයාතිං උපපත්තිභවං. පුනස්පුනං භවනතො වා පුනබ්බවසඬ්ඛාතං සංසාරං අපරාපරං පරිවත්තනවසෙන ගන්තාරො උපගන්තාරො භොන්ති, භවතො න පරිමුච්චන්තිති අත්ථො. යෙ ව මානං පහන්ත්වාන, විමුත්තා මානසඬ්ඛයෙති යෙ පන අරහත්තමග්ගෙන සබ්බසො මානං පජහිත්වා මානස්ස අව්වන්තසඬ්ඛයභූතෙ අරහත්තඵලෙ නිබ්බානෙ වා තදෙකට්ඨසබ්බකිලෙසවිමුත්තියා විමුත්තා සුට්ඨ මුත්තා. තෙ මානගන්ථාහිභූතො, සබ්බදුක්ඛමුපව්වගුන්ති තෙ පරික්ඛිණභවසංයොජනා අරහන්තො සබ්බසො මානගන්ථං මානසංයොජනං සමුච්ඡෙදජ්ජහානෙන අහිභවිත්වා ධීතා, අනවසෙසං වට්ටදුක්ඛං අතික්කමිංසුති අත්ථො. එවමෙතස්මිං සත්තමසුත්තෙන ව අරහත්තං කථිතන්ති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9-10. ලොභදොසපරිඤ්ඤාසුත්තද්වයවණ්ණනා

9-10. නවමදසමෙසු අපුබ්බං නත්ථි. දෙසනාවිලාසවසෙන තථා බුජ්ඣනකානං වෙනෙය්‍යානං අජ්ඣාසයවසෙන වා තථා දෙසිතානීති දට්ඨබ්බං.

නවමදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1-3. මොහපරිඤ්ඤාදිසුත්තවණ්ණනා

11-13. දුතියවග්ගෙහි පටිමාදීනි තිණි සුත්තානි වුත්තනායානෙව, තථා දෙසනාකාරණමිති වුත්තමෙව.

4. අවිජ්ජානීවරණසුත්තවණ්ණනා

14. චතුත්ථෙ – “නාහං, භික්ඛවෙ”තිආදීසු න-කාරො පටිසෙධන්ථො. අහන්ති හගවා අත්තානං නිද්දිසති. අඤ්ඤන්ති ඉදානි චත්තබ්බඅවිජ්ජානීවරණතො අඤ්ඤං. එකනීවරණමිති එකනීවරණධම්මමිති. සමනුපස්සාමීති ද්වෙ සමනුපස්සනා – දිට්ඨිසමනුපස්සනා ච ඤාණසමනුපස්සනා ච. තත්ථ “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනා (අ. නි. 4.200; පටි. ම. 1.130) ආගතා අයං දිට්ඨිසමනුපස්සනා නාම. “අනිච්චතො සමනුපස්සති, නො නිච්චතො”තිආදිනා (පටි. ම. 3.35) පන ආගතා අයං ඤාණසමනුපස්සනා නාම. ඉධාපි ඤාණසමනුපස්සනාව අධිජ්ජෙතා. “සමනුපස්සාමී”ති ච පදස්ස න-කාරෙන සම්බන්ධො. ඉදං වුත්තං හොති – “අහං, භික්ඛවෙ, සබ්බඤ්ඤාඤාණසංඛාරානෙත සමන්තවක්ඛුනා සබ්බධම්මෙ හත්ථාමලකං විය ඔලොකෙන්තොපි අඤ්ඤං එකනීවරණමිති න සමනුපස්සාමී”ති.

යෙන නීවරණෙන නිවුතා පජා දීඝරත්තං සන්ධාවන්ති සංසරන්තීති යෙන නීවරණකසභාවත්තා නීවරණෙන ධම්මසභාවං ජානිතුං පස්සිතුං පටිච්ඡික්ඛිතුං අදත්ථා ඡාදෙත්ථා පරියොනන්ධිත්ථා යානෙන අන්ධකාරෙන නිවුතා සත්තා අනාදිමතසංසාරෙ අපරිමාණෙ කජ්ජෙ මහන්තෙසු වෙච බුද්දකෙසු ච හවාදීසු අපරාපරුජ්ජත්තිවසෙන සබ්බතො ධාවන්ති වෙච සංසරන්ති, ච. ආරම්මණන්තරසඬ්ඛිකමනවසෙන චා සන්ධාවනං, හවන්තරසඬ්ඛිකමනවසෙන සංසරණං. කිලෙසානං බලවහාවෙන චා සන්ධාවනං, දුබ්බලහාවෙන සංසරණං. ඛණිකමරණවසෙන චා එකජාතියං සන්ධාවනං, වොහාරමරණවසෙන අනෙකාසු ජාතීසු සංසරණං. චිත්තවසෙන චා සන්ධාවනං, “චිත්තමස්ස විධාවතී”ති හි වුත්තං, කම්මවසෙන සංසරණං. එවං සන්ධාවනසංසරණානං විසෙසො වෙදිතබ්බො.

යථායදන්ති යථා ඉදං. ය-කාරො පදසන්ධිකරො, සන්ධිවසෙන රස්සත්තං. අවිජ්ජානීවරණන්ති එත්ථ පුරෙතුං අයුත්තට්ඨෙන කායදුච්චරිතාදි අවින්දියං නාම, අලද්ධබ්බන්ති අත්ථො. තං අවින්දියං වින්දතීති අවිජ්ජා. විපරිතතො කායසුචරිතාදි වින්දියං නාම, තං වින්දියං න වින්දතීති අවිජ්ජා. බන්ධානං රාසට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, ඉන්ද්‍රියානං ආධිපතෙය්‍යට්ඨං, සම්මානං තථට්ඨං දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිවසෙන වුත්තං චතුබ්බිධං අත්ථං අවිදිතං කරොතීතිපි අවිජ්ජා. අත්තවිරහිතෙ සංසාරෙ සත්තෙ ජවාපෙතීති චා අවිජ්ජා, පරමත්ථතො චා අවිජ්ජමානෙසු

ඉත්ථිපුරිසාදීසු ජවති පවත්තති, විජ්ජමානෙසු ඛන්ධාදීසු න ජවති, න පවත්තති අවිජ්ජා. අපිච චක්ඛවිඤ්ඤාණාදීනං චත්ථාරම්මණානං පටිච්චසමුප්පාදපටිච්චසමුප්පන්නානඤ්ච ධම්මානං ඡාදනතොපි අවිජ්ජා. අවිජ්ජාව නිවරණන්ති අවිජ්ජානිවරණං.

අවිජ්ජානිවරණෙන හි, හික්ඛවෙ, නිවුතා පජා දීඝරත්තං සන්ධාවන්ති සංසරන්තිති ඉදං පුරිමස්සෙව දළ්භිකරණත්ථං වුත්තං. පුරිමං වා – “යථයිදං, හික්ඛවෙ, අවිජ්ජානිවරණ”න්ති එවං ඔපම්මදස්සනවසෙන වුත්තං, ඉදං නිවරණානුභාවදස්සනවසෙන. කස්මා පනෙත්ථ අවිජ්ජාව එවං වුත්තා, න අඤ්ඤෙ ධම්මාති? ආදීනවපටිච්ඡාදනෙන කාමච්ඡන්දාදීනං විසෙසජ්ජවිචයභාවතො. තථා හි තාය පටිච්ඡාදිතාදීනවෙ විසයෙ කාමච්ඡන්දාදයො පවත්තන්ති.

නත්ථඤ්ඤාති ආදිකා ගාථා වුත්තස්ස අවුත්තස්ස ව අත්ථස්ස සඬගණ්හනවසෙන භාසිතා. තත්ථ නිවුතාති නිවාරිතා පලිගුණ්ඨිතා, පටිච්ඡාදිතාති අත්ථො. අභොරත්තන්ති දිවා වෙච රත්තිඤ්ච, සබ්බකාලන්ති වුත්තං හොති. යථා මොහෙන ආවුතාති යෙන පකාරෙන අවිජ්ජානිවරණසඬබාතෙන මොහෙන ආවුතා පටිච්ඡාදිතා සුවිඤ්ඤායාමිපි අජානන්තියො පජා සංසාරෙ සංසරන්ති, තථාරූපො අඤ්ඤො එකධම්මොපි එකනිවරණමිපි නත්ථිති යොජෙතබ්බං. යෙ ව මොහං පහන්ත්වාන, තමොබන්ධං පදාලයුන්ති යෙ පන අරියසාවකා පුබ්බභාගෙ තදඬිගාදිජ්ජහනවසෙන, හෙට්ඨිමග්ගෙහි වා තංතංග්ගවජ්ඣං මොහං පජහිත්වා අග්ගමග්ගෙන චජිරූපමඤ්ඤාණෙන මොහසඬබාතමෙව තමොරාසිං පදාලයිංසු, අනවසෙසතො සමුච්ඡින්නදිංසු. න තෙ පුන සංසරන්තිති තෙ අරහන්තො –

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡින්නං චත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති” ති. –

එවං වුත්තෙ ඉමස්මිං සංසාරෙ න සංසරන්ති න පරිබ්භමන්ති. කිං කාරණා? හෙතු තෙසං න විජ්ජති, යස්මා සංසාරස්ස හෙතු මූලකාරණං අවිජ්ජා, සා තෙසං න විජ්ජති, සබ්බසො නත්ථි සමුච්ඡින්නත්තාති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ඩිතණ්හාසංයොජනසුත්තවණ්ණනා

15. පඤ්චමෙ යස්ස විජ්ජති, තං පුග්ගලං දුක්ඛෙහි, කම්මං වා විපාකෙහි, භවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙ වා භවන්තරාදීහි සංයොජෙතීති සංයොජනං. තණ්හායනට්ඨෙත තණ්හා, තසති සයං පරිතසති, තසන්ති වා එතායාති තණ්හා. සඤ්ඤාත්තාති චක්ඛාදීසු අහිනිවෙසවත්ථුසු බද්ධා. සෙසං වුත්තනයමෙව. කාමඤ්ඤෙත්ථ අවිජ්ජායපි සංයොජනභාවො තණ්හාය ව

නීවරණභාවො අත්ථියෙව, තථාපි අවිජ්ජාය පටිච්ඡාදිතාදීනවෙහි භවෙහි තණ්හා සත්තෙ සංයොජෙතීති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං පුරිමසුත්තෙ අවිජ්ජා නීවරණභාවෙන, ඉධ ච තණ්හා සංයොජනභාවෙනෙව වුත්තා. කිඤ්ච නීවරණසංයොජනප්පධානස්ස දස්සනත්ථං. යථා හි නීවරණභාවෙන අවිජ්ජා සංකිලෙසධම්මානං පධානභූතා පුබ්බච්ඡගමා ච, එවං සංයොජනභාවෙන නෙසං තණ්හාති තදධීනප්පධානභාවං දස්සෙතුං සුත්තද්වයෙ එවමෙනෙ ධම්මා වුත්තා. අපිච්ච විසෙසෙන අවිජ්ජා නිබ්බානසුඛං නිවාරෙතීති “නීවරණ”න්ති වුත්තා, තණ්හා සංසාරදුක්ඛෙන සත්තෙ සංයොජෙතීති “සංයොජන”න්ති.

දස්සනගමනන්තරායකරණතො චා විජ්ජාවරණවිපක්ඛතො ද්වයං ද්විධා වුත්තං. විජ්ජාය හි උජුච්ඡව්වනීකභූතා අවිජ්ජා නිබ්බානදස්සනස්ස අවිපරිතදස්සනස්ස ච විසෙසතො අන්තරායකරා, වරණධම්මානං උජුච්ඡව්වනීකභූතා තණ්හා ගමනස්ස සම්මාපටිපත්තියා අන්තරායකරාති; එවමයං අවිජ්ජාය නිවුතො අන්ධිකතො තණ්හාය සංවුතො බද්ධො අස්සුතවා පුපුජ්ජතො අන්ධො විය බද්ධො මහාකන්තාරං, සංසාරකන්තාරං නාතිවත්තති. අනත්ථුප්පත්තිහෙතුද්වයදස්සනත්ථම්පි ද්වයං ද්විධා වුත්තං. අවිජ්ජාගතො හි පුග්ගලො බාලභාවෙන අත්ථං පරිභාපෙති, අනත්ථඤ්ච අත්තතො කරොති, අකුසලො විය ආතුරො අසප්පායකිරියාය. ජානන්තොපි බාලො බාලභාවෙන අත්ථං පරිභාපෙති, අනත්ථඤ්ච කරොති ජානන්තො විය රොගී අසප්පායසෙවී. මක්කටාලෙපොපමසුත්තං චෙතස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

පටිච්චසමුප්පාදස්ස මූලකාරණදස්සනත්ථම්පෙත්ථ ද්වයං ද්විධා වුත්තං. විසෙසෙන හි සම්මොහස්ස බලවභාවතො අවිජ්ජාඛෙත්තං අතීතො අද්ධා, පත්ථනාය බලවභාවතො තණ්හාඛෙත්තං අනාගතො අද්ධා. තථා හි බාලජතො සම්මොහබහුලො අතීතමනුසොවති, තස්ස අවිජ්ජාපච්චයා සඬබ්බාරාති සබ්බං නෙතබ්බං. පත්ථනාබහුලො අනාගතං පජ්ජෙති, තස්ස තණ්හාපච්චයා උපාදානන්තිආදි සබ්බං නෙතබ්බං. තෙනෙව තාසං පුබ්බන්තාහරණෙන අපරන්තපටිසන්ධානෙන චස්ස යථාක්කමං මූලකාරණතා දස්සිතාති චෙදිතබ්බන්ති.

ගාථාසු තණ්හාදුක්ඛියොති තණ්හාසභායො. තණ්හා හි නිරුද්ධකකන්තාරෙ මරීචිකාය උදකසඤ්ඤා විය පිපාසාහිභූතං අප්පටිකාරදුක්ඛාහිභූතම්පි සත්තං අස්සාදසන්දස්සනවසෙන සභායකිච්චං කරොන්තී භවාදීසු අනිබ්බන්දං කත්වා පරිබ්භමාපෙති, තස්මා තණ්හා පුරිසස්ස “දුතියා”ති වුත්තා. නනු ච අඤ්ඤෙසි කිලෙසාදයො භවාහිනිබ්බත්තියා පච්චයාව? සච්චමෙනං, න පන තථා විසෙසප්පච්චයො යථා තණ්හා. තථා හි සා කුසලෙහි විනා අකුසලෙහි, කාමාවචරාදිකුසලෙහි ච විනා රූපාවචරාදිකුසලෙහි භවතිබ්බත්තියා විසෙසප්පච්චයො, යතො සමුදයසච්චන්ති වුච්චතීති.

ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවන්ති ඉත්ථභාවො ච අඤ්ඤථාභාවො ච ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවො. සො එතස්ස අත්ථිති ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවො සංසාරො, තං තත්ථ ඉත්ථභාවො මනුස්සත්තං, අඤ්ඤථාභාවො තතො අවසිට්ඨසත්තාවාසා. ඉත්ථභාවො වා තෙසං තෙසං සත්තානං පච්චුප්පන්තො අත්තභාවො, අඤ්ඤථාභාවො අනාගතත්තභාවො. එවරුපො වා අඤ්ඤොපි අත්තභාවො ඉත්ථභාවො, න එවරුපො අඤ්ඤථාභාවො. තං ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවං සංසාරං ඛන්ධධාතුආයතනපටිපාටිං නාතිවත්තති, න අතික්කමති.

එතමාදීනවං ඤත්වා, තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති එතං සකලවට්ටදුක්ඛස්ස සම්භවං සමුදයං තණ්හං ආදීනවං ආදීනවතො ඤත්වාති අත්ථො. අථ වා එතමාදීනවං ඤත්වාති එතං යථාචුත්තං සංසාරනාතිවත්තනං ආදීනවං දොසං ඤත්වා. තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති තණ්හඤ්ච චුත්තනයෙන වට්ටදුක්ඛස්ස පධානකාරණන්ති ඤත්වා. විතතණ්හො අනාදානො, සතො භික්ඛු, පරිබ්බජෙති එවං තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානන්තො විපස්සනං වඩ්ඤත්වා මග්ගපටිපාටියා තණ්හං විගමෙන්නො අග්ගමග්ගෙන සබ්බසො විතතණ්හො විගතතණ්හො, තතො එව චතුස්ස උපාදානෙස්ස කස්සවිපි අභාවෙන ආයතිං පටිසන්ධිසඬ්ඛාතස්ස වා ආදානස්ස අභාවෙන අනාදානො, සතිවෙපුල්ලප්පත්තියා සබ්බත්ථ සතොකාරිකාය සතො භින්නකිලෙසො භික්ඛු පරිබ්බජෙ වරෙය්‍ය, ඛන්ධපරිනිබ්බානෙන වා සඬ්ඛාරප්පවත්තිතො අපගච්ඡෙය්‍යාති අත්ථො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පට්ඨමසෙබ්බසුත්තවණ්ණනා

16. ඡට්ඨෙ සෙබ්බසාති එත්ථ කෙනට්ඨෙන සෙබ්බො? සෙක්ඛධම්මපටිලාභතො සෙබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙතං -

“කිත්තාවතා නු බො, හන්තෙ, සෙබ්බො හොතීති? ඉධ, භික්ඛු, සෙබ්බාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති...පෙ.... සෙබ්බෙන සම්මාසමාධිතා සමන්තාගතො හොති. එත්තාවතා බො, භික්ඛු, සෙබ්බො හොති”ති (සං. නි. 5.13).

අපිව සික්ඛතීති සෙබ්බො. වුත්තමිපි වෙතං -

“සික්ඛතීති බො, භික්ඛු, තස්මා සෙබ්බොති වුච්චති. කිඤ්ච සික්ඛති? අධිසීලමිපි සික්ඛති, අධිචිත්තමිපි සික්ඛති, අධිපඤ්ඤමිපි සික්ඛති. සික්ඛතීති බො, භික්ඛු, තස්මා සෙබ්බොති වුච්චති”ති (අ. නි. 3.86).

යොපි කල්‍යාණපුපුථ්ප්පතො අනුලොමප්පටිපදාය පරිපූරකාරී සීලසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙස්ස ගුත්තද්වාරො හොජනෙ මත්තඤ්ඤ

ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො පුබ්බරත්තාපරරත්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො විහරති - “අජ්ජ වා ස්වෙ වා අඤ්ඤතරං සාමඤ්ඤඵලං අධිගම්ස්සාමී”ති, සොපි වුව්වති සික්ඛතීති සෙබොති. ඉමස්මිං අත්ථෙ න පටිච්ඡික්ඛන්තොව සෙබො අධිජ්ජෙතො, අථ බො කල්‍යාණපුපුජ්ජනොපි. අජ්ජත්තං මානසං එතෙනාති අජ්ජත්තමානසො. මානසන්ති “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (සං. නි. 1.151; මහාව. 33) එත්ථ රාගො මානසන්ති වුත්තො. “චිත්තං මනො මානස”න්ති (ධ. ස. 63, 65) එත්ථ චිත්තං. “අජ්ජත්තමානසො සෙබො, කාලං කයිරා ජනෙ සුතා”ති (සං. නි. 1.159) එත්ථ අරහත්තං. ඉධාපි අරහත්තමෙව අධිජ්ජෙතං. තෙන අජ්ජත්තඅරහත්තස්සාති වුත්තං හොති.

අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං, අසද්දිසන්ති අත්ථො. චතුභි යොගෙහි බෙමං අනුපද්ද්දන්ති යොගක්ඛෙමං, අරහත්තමෙව අධිජ්ජෙතං. පත්ථයමානස්සාති ද්වෙ පත්ථනා තණ්හාපත්ථනා, කුසලච්ඡන්දපත්ථනා ව. “පත්ථයමානස්ස හි ජජ්ජිතාති, පවෙධිතං වාපි පකජ්ජිතෙසු”ති (සු. නි. 908; මහානි. 137) එත්ථ තණ්හාපත්ථනා.

“ජිත්තං පාපිමනො සොතං, විද්ධස්තං විනළිකතං;
පාමොජ්ජබ්භුලා හොථ, බෙමං පත්ථෙථ භික්ඛවො”ති. (ම. නි. 1.352);

එත්ථ කත්තුකමාසතාකුසලච්ඡන්දපත්ථනා, අයමෙව ඉධාධිජ්ජෙතො. තෙන පත්ථයමානස්සාති තං යොගක්ඛෙමං ගන්තුකාමස්ස තන්තින්තස්ස තජ්ජොණස්ස තජ්ජබ්භාරස්සාති අත්ථො. විහරතොති එකං ඉරියාපට්ඨක්ඛං අඤ්ඤත ඉරියාපට්ඨෙ න විච්ඡින්නිවා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරතො. අථ වා “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති අධිමුච්චන්තො සද්ධාය විහරතී”තිආදිනා නිද්දෙසනායෙන චෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අජ්ඣත්තිකන්ති නියකජ්ඣත්තසඬ්ඛාතෙ අජ්ඣත්තෙ හවං අජ්ඣත්තිකං. අඬ්ගන්ති කාරණං. ඉති කරිත්වාති එවං කත්වා. න අඤ්ඤං එකඬ්ගම්පි සමනුපස්සාමීති එත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො - භික්ඛවෙ, අජ්ඣත්තං අත්තනො සන්තානෙ සමුට්ඨිතං කාරණන්ති කත්වා අඤ්ඤං එකකාරණම්පි න සමනුපස්සාමී යං එවං බහුපකාරං, යථයිදං යොනියො මනසිකාරොති උපායමනසිකාරො, පථමනසිකාරො, අනිච්චාදීසු අනිච්චාදිනායෙනෙව මනසිකාරො, අනිච්චානුලොමිකෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ටනා අත්ථාවට්ටනා ආහොගො සමන්තාභාරො මනසිකාරො. අයං යොනියො මනසිකාරො.

ඉදාති යොනියො මනසිකාරස්ස ආනුභාවං දස්සෙතුං “යොනියො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මනසි කරොන්තො අකුසලං පජ්ඣති, කුසලං භාවෙති”ති වුත්තං. තත්ථ යොනියො මනසි කරොන්තොති “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චං, අයං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං, අයං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං, අයං

දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්ච”න්ති චතුසු අරියසච්චෙසු යොනියො මනසිකාරං පවත්තෙන්තො.

තත්‍රායං අත්ථවිභාවනා - යදිපි ඉදං සුත්තං අවිසෙසෙන සෙක්ඛපුග්ගලවසෙන ආගතං, චතුමග්ගසාධාරණවසෙන පන සඬ්ඛෙපෙනෙව කම්මට්ඨානං කථයිස්සාම. යො චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො යොගාවචරො “තණ්හාවජ්ජා තෙභූමකා ඛන්ධා දුක්ඛං, තණ්හා සමුදයො, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධො, නිරොධසම්පාපකො මග්ගො”ති එවං පුබ්බෙ එව ආචරියසන්නිකෙ උග්ගහිතචතුසච්චකම්මට්ඨානො. සො අපරෙන සමයෙන විපස්සනාමග්ගං සමාරුළ්භො සමානො තෙභූමකෙ ඛන්ධෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොනියො මනසි කරොති, උපායෙන පථෙන සමන්නාහරති චෙව විපස්සති ච. විපස්සනා හි ඉධ මනසිකාරසිසෙන වුත්තා. යා පනායං තස්ස දුක්ඛස්ස සමුට්ඨාපිකා පුරිමභවිකා තණ්හා, අයං දුක්ඛසමුදයොති යොනියො මනසි කරොති. යස්මා පන ඉදං දුක්ඛං, අයඤ්ච සමුදයො ඉදං යානං පත්වා නිරුජ්ඣන්ති න පවත්තන්ති, තස්මා යදිදං නිබ්බානං නාම, අයං දුක්ඛනිරොධොති යොනියො මනසි කරොති. නිරොධසම්පාපකං අට්ඨඨිගිකං මග්ගං, “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යොනියො මනසි කරොති, උපායෙන පථෙන සමන්නාහරති චෙව විපස්සති ච.

තත්‍රායං උපායො - අහිනිවෙසො නාම ඛන්ධෙ හොති, න විච්චිට්ඨෙ, තස්මා අයමත්ථො - “ඉමස්මිං කායෙ පථව්ඨාතු, ආපොධාතු”තිආදිනා (දී. නි. 2.378) නයෙන චත්තාරි මහාභූතානි තදනුසාරෙන උපාදාරුපානි ච පරිග්ගහෙත්වා “අයං රූපක්ඛන්ධො”ති චචත්ථපෙති. තං චචත්ථාපයතො උප්පන්නෙ තදාරම්මණෙ විත්තචෙතසිකධම්මෙ “ඉමෙ චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධා”ති චචත්ථපෙති. තතො “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛ”න්ති චචත්ථපෙති. තෙ පන සඬ්ඛෙපතො නාමඤ්ච රූපඤ්චාති ද්වෙ භාගා හොන්ති. ඉදඤ්ච නාමරූපං සහෙතු සප්පච්චයං උප්පජ්ජති, තස්ස අයං අවිජ්ජාභවතණ්හාදිකො හෙතු, අයං ආහාරාදිකො පච්චයොති හෙතුප්පච්චයෙ චචත්ථපෙති. සො තෙසං පච්චයානඤ්ච පච්චයුප්පන්නානඤ්ච යාථාචසරසලක්ඛණං චචත්ථපෙත්වා “ඉමෙ ධම්මා අහුත්වා භවන්ති, හුත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තස්මා අනිච්චා”ති අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙති, “උදයබ්බයපටිපිළිත්තා දුක්ඛා”ති දුක්ඛලක්ඛණං ආරොපෙති, “අවසවත්තනතො අනත්තා”ති අනත්තලක්ඛණං ආරොපෙති.

එවං තිලක්ඛණානි ආරොපෙත්වා විපස්සන්තො උදයබ්බයඤාණුප්පත්තියා උප්පන්නෙ ඕභාසාදිකෙ විපස්සනුපක්කිලෙසෙ ‘අමග්ගො’ති උදයබ්බයඤාණුමෙව “අරියමග්ගස්ස උපායභූතො පුබ්බභාගමග්ගො”ති මග්ගාමග්ගං චචත්ථපෙත්වා පුන උදයබ්බයඤාණං පටිපාටියා භඩ්ගඤාණාදීනි ච උප්පාදෙන්තො සොනාපත්තිමග්ගාදයො

පාපුණාති. තස්මිං බණෙ චත්තාරි සච්චාති එකස්පට්ඨෙවෙධෙනෙව පටිච්ඡ්ඤාති,
එකාහිසමයෙන අහිසමෙති. තත්ථ දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙවෙධෙන
පටිච්ඡ්ඤාත්තො, සමුදයං පහානස්පට්ඨෙවෙධෙන පටිච්ඡ්ඤාත්තො සබ්බං
අකුසලං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකිරියාපට්ඨෙවෙධෙන පටිච්ඡ්ඤාත්තො මග්ගං
භාවනාපට්ඨෙවෙධෙන පටිච්ඡ්ඤාත්තො සබ්බං කුසලං භාවෙති. අරියමග්ගො හි
නිජ්ජරියායතො කුච්ඡිතසලානාදිඅත්ථෙත කුසලො, තස්මිඤ්ච භාවිතෙ
සබ්බෙපි කුසලා අනවජ්ජබොධිපක්ඛියධම්මා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්තිති.
එවං යොනිසො මනසි කරොත්තො අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති. තථා
හි වුත්තං – “ඉදං දුක්ඛන්ති යොනිසො මනසි කරොති, අයං දුක්ඛසමුදයොති
යොනිසො මනසි කරොති”තිආදි (ම. නි. 1.21). අපරමපි වුත්තං
“යොනිසො මනසිකාරසම්පන්නස්සෙතං, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනො පාටිකඪ්ඨං
– අරියං අට්ඨඪගිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨඪගිකං මග්ගං
බහුලිකරිස්සති”ති (සං. නි. 5.55).

යොනිසො මනසිකාරොති ගාථාය අයං සඪ්ඨෙපත්ථො – සික්ඛති,
සික්ඛාපදාති තස්ස අත්ථි, සික්ඛනසිලොති වා සෙබ්බො. සංසාරෙ හයං
ඉක්ඛන්ති හික්ඛු. තස්ස සෙබ්බස්ස හික්ඛුනො උත්තමත්ථස්ස අරහත්තස්ස
පත්තියා අධිගමාය යථා යොනිසො මනසිකාරො, එවං බහුකාරො
බහුපකාරො අඤ්ඤො කොච්චි ධම්මො නත්ථි. කස්මා? යස්මා යොනිසො
උපායෙන මනසිකාරං පුරක්ඛන්වා පදහං චතුබ්බිධසම්මප්පධානවසෙන
පදහන්තො, බයං දුක්ඛස්ස පාපුණෙ සංකිලෙසවට්ටදුක්ඛස්ස පරික්ඛයං
පරියොසානං නිබ්බානං පාපුණෙ අධිගච්ඡෙය්‍ය, තස්මා යොනිසො
මනසිකාරො බහුකාරොති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. දුතියසෙබසුත්තවණ්ණනා

17. සත්තමෙ බාහිරන්ති අජ්ඣන්තසන්නානතො බහි භවං.
කල්‍යාණමිත්තතාති යස්ස සීලාදිගුණසම්පන්නො අසස්ස සාතා, හිතස්ස
විධාතා සබ්බාකාරෙන උපකාරකො මිත්තො හොති, සො පුග්ගලො
කල්‍යාණමිත්තො, තස්ස භාවො කල්‍යාණමිත්තතා. තත්‍රායං
කල්‍යාණමිත්තො පකතියා සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො
සුත්තසම්පන්නො වාගසම්පන්නො වීරියසම්පන්නො සතිසම්පන්නො
සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා සද්දහති
තථාගතස්ස බොධිං, තෙන සම්මාසම්බොධිහෙතුභූතං සත්තෙසු
හිතසුබ්බෙසිතං න පරිච්චජති, සීලසම්පත්තියා සබ්බමචාරීතං පියො හොති
ගරු ව භාවතීයො වොදකො පාපගරහී චත්තා චචනක්ඛමො,
සුත්තසම්පත්තියා බන්ධායතනසච්චපට්ඨවසමුප්පාදාදිකානං ගම්හිරානං
කථානං කත්තා හොති, වාගසම්පත්තියා අප්පිච්ඡො හොති සන්තුට්ඨො
පටිච්චන්තො අසංසට්ඨො, වීරියසම්පත්තියා අත්තතො පරෙසඤ්ච

හිතස්පටිපත්තියං ආරද්ධවීරියො හොති, සතිසම්පත්තියා උපට්ඨිතස්සති හොති පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො විරකතම්පි විරහාසිතම්පි සරිතා අනුස්සරිතා, සමාධිසම්පත්තියා අවික්ඛිත්තො හොති සමාහිතො එකග්ගවිත්තො, පඤ්ඤාසම්පත්තියා අවිපරිතං පජානාති. සො සතියා කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසන්තො පඤ්ඤාය සත්තානං හිතසුඛං යථාභූතං ජානිත්වා සමාධිතා තත්ථ අඛ්‍යාග්ගවිත්තො හුත්වා වීරියෙන සත්තෙ අහිතතො නිසෙධෙත්වා එකන්තහිතෙ නියොජෙති. තෙනෙවාහ -

“පියො ගරු භාවනියො, වත්තා ව වචනක්ඛමො;
ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, නො වාට්ඨානෙ නියොජකො”ති.
(නෙත්ති. 113);

කල්‍යාණමිත්තො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙතීති කල්‍යාණමිත්තො පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තං නිස්සාය කම්මස්සකතාඤාණං උප්පාදෙති, උප්පන්නං සද්ධං ඵාතිං කරොති, සද්ධාජාතො උපසඬ්ඛමති උපසඬ්ඛමිත්වා ධම්මං සුභාති. තං ධම්මං සුත්වා තථාගතෙ සද්ධං පටිලහති, තෙන සද්ධාපටිලාහෙන සරාවාසං පහාය පබ්බජ්ජං අනුතිට්ඨති, චතුපාරිසුද්ධිසීලං සම්පාදෙති, යථාබලං ධුතධම්මෙ සමාදාය වත්තති, දසකථාවත්ථුලාභී හොති, ආරද්ධවීරියො විහරති උපට්ඨිතස්සති සම්පජානො පුබ්බරත්තාපරරත්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො, නවිරස්සෙව විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගාධිගමෙන සබ්බං අකුසලං සමුච්ඡින්නති, සබ්බඤ්ච කුසලං භාවනාපාරිපූරිං ගමෙන්නො වඩ්ඪෙති. වුත්තඤ්ඤෙන -

“කල්‍යාණමිත්තස්සෙතං, මෙසිය, භික්ඛුනො පාටිකඬ්ඛං කල්‍යාණසහායස්ස කල්‍යාණසම්පවඩ්ඛස්ස ‘යං සීලවා භවිස්සති, පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරිස්සති ආචාරගොචරසම්පන්නො, අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු, භයදස්සාවි සමාදාය සික්ඛිස්සති, සික්ඛාපදෙසු’.

“කල්‍යාණමිත්තස්සෙතං...පෙ.... කල්‍යාණසම්පවඩ්ඛස්ස ‘යං යායං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙතොවිවරණසජ්ජායා එකන්තනිබ්බදාය...පෙ.... නිබ්බානාය සංවත්තති. සෙය්‍යාපීදං - අප්පිච්ඡකථා, සන්තුට්ඨිකථා, පටිවෙකකථා, අසංසග්ගකථා, වීරියාරම්භකථා, සීලකථා, සමාධිකථා...පෙ.... විමුත්තිඤාණදස්සනකථා. එවරුපාය කථාය නිකාමලාභී භවිස්සති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී’.

“කල්‍යාණමිත්තස්සෙතං ...පෙ.... කල්‍යාණසම්පවඩ්ඛස්ස ‘යං ආරද්ධවීරියො විහරිස්සති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං

ධම්මානං උපසම්පදාය ථාමවා දළ්භපරක්කමො අනික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු’.

“කල්‍යාණමිත්තස්සෙනං...පෙ.... කල්‍යාණසම්පවඨිකස්ස ‘යං පඤ්ඤවා භවිස්සති, උදයත්ථගාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බේධිකාය සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියා’”ති (උදා. 31).

එවං සකලවට්ඨදුක්ඛපරිමුච්චනනිමිත්තං කල්‍යාණමිත්තතාති වෙදිතබ්බං. තෙනෙවාහ –

“මමඤ්චි, ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගම්ම ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිමුච්චන්ති, ජරාධම්මා සත්තා ජරාය පරිමුච්චන්ති”තිආදි (සං. නි. 1.129).

තෙන වුත්තං – “කල්‍යාණමිත්තො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අකුසලං පජ්භති, කුසලං භාවෙති”ති.

ගාථාය සප්පතිස්සොති පතිස්සවසඬ්ඛාතෙන සහ පතිස්සෙනාති සප්පතිස්සො, කල්‍යාණමිත්තස්ස ඔවාදං සිරසා සම්පට්ච්ඡකො සුබ්බවොති අත්ථො. අථ වා භිතසුබ්බෙ පතිට්ඨාපනෙන පති ඉසෙතීති පතිස්සො, ඔවාදදායකො. ගරුආදරයොගෙන තෙන පතිස්සෙන සහ වත්තතීති සප්පතිස්සො, ගරුසු ගරුචිත්තීකාරබ්භුලො. සඟාරවොති ඡබ්බිධෙනපි ගාරවෙන යුත්තො. කරං මිත්තානං වචනන්ති කල්‍යාණමිත්තානං ඔවාදං කරොන්තො යථොවාදං පටිපජ්ජන්තො. සම්පජානොති සත්තට්ඨානියෙන සම්පජඤ්ඤෙන සමන්තාගතො. පතිස්සතොති කම්මට්ඨානං ථානිං, ගමෙතුං සමත්ථාය සතියා පතිස්සතො සතොකාරී. අනුපුබ්බෙනාති සීලාදිවිසුද්ධිපටිපාටියා, තත්ථ ව විපස්සනාපටිපාටියා වෙව මග්ගපටිපාටියා ව. සබ්බසංයොජනක්ඛයන්ති කාමරාගසංයොජනාදීනං සබ්බෙසංයොජනානං බ්‍රහ්මානො සබ්බසංයොජනක්ඛයසඬ්ඛාතස්ස අරියමග්ගස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තං, තස්ස ආරම්මණභූතං නිබ්බානමෙව වා. පාපුණෙ අධිගච්ඡෙය්‍යාති අත්ථො. ඉති ඉමෙසු ද්වීසු සුත්තෙසු අරියමග්ගාධිගමස්ස සත්ථාරා පධානඬ්ඛං නාම ගභිතන්ති වෙදිතබ්බං.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සඬ්ඛෙදසුත්තවණ්ණනා

18. අට්ඨමෙ එකධම්මොති කතරොයං සුත්තනික්ඛෙපො? අට්ඨප්පත්තිකො. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපකථා – දෙවදත්තො හි අජාතසත්තුං දුග්ගහණං ගාභාපෙත්වා තස්ස පිතරං රාජානං බිම්බිසාරං තෙන මාරාපෙත්වාපි අභිමාරෙ පයොජෙත්වාපි සීලාපවිජ්ඣනෙන ලොභිතුප්පාදකම්මං කත්වාපි න තාවතා පාකට්ඨා ජාතො, නාළාගිරිං

විස්සජ්ජේත්වා පන පාකටො ජාතො. අථ මහාජනො “එවරුපමිපි නාම පාපං ගහෙත්වා රාජා විවරති”ති කොලාහලං අකාසි, මහාසොසො අහොසි. තං සුත්වා රාජා අත්තනා දියමානානි පඤ්ච ථාලිපාකසතානි පච්ඡින්නදාපෙසි, උපට්ඨානම්පිස්ස නාගමාසි. නාගරාපි කුලං උපගතස්ස කට්ඨජුහත්තම්පිස්ස නාදංසු. සො පරිහීනලාභසක්කාරො කොහඤ්ඤෙන ජීවිතුකාමො සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා පඤ්ච වත්ථුනි යාවිත්වා “අලං, දෙවදත්ත, යො ඉච්ඡති, සො ආරඤ්ඤිකො හොතු”ති ආදිනා (පාරා. 409; වුළුව. 343) භගවතා පටික්ඛිත්තො තෙහි පඤ්චහි වත්ථුහි බාලං ලුබ්ඡපසන්නං ජනං සඤ්ඤාපෙත්තො පඤ්චසතෙ වජ්ජිපුත්තකෙ සලාකං ගාභාපෙත්වා සඬ්ඝං හින්දිත්වාච තෙ ආදාය ගයාසිසං අගමාසි. අථ ද්වෙ අග්ගසාවකා සත්ථු ආණාය තත්ථ ගත්ත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා තෙ අරියඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා ආනයිංසු. යෙ පනස්ස සඬ්ඝහෙදාය පරක්කමන්තස්ස ලද්ධිං රොචෙත්වා තථෙව පග්ගස්ස යීතා සඬ්ඝෙ හිජ්ජන්තෙ හින්තෙ ච සමනුඤ්ඤා අහෙසුං, තෙසං තං දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය අහොසි.

දෙවදත්තොපි න විරස්සෙව රොගාහිභූතො බාල්හගිලානො මරණකාලෙ “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති මඤ්චකසිට්ඨාය නියමානො ජෙතවනපොක්ඛරණිකීරෙ යපිතො පථවියා විවරෙ දින්නෙ පතිත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බත්ති, යොජනසතිකො වස්ස අත්තභාවො අහොසි කප්පට්ඨියො තාලක්ඛන්ධපරිමාණෙහි අයසුලෙහි විනිවිද්ධො. දෙවදත්තපක්ඛිකානි ච පඤ්චමත්තානි කුලසතානි තස්ස ලද්ධියං යීතානි සහ ඛන්ධවෙහි නිරයෙ නිබ්බත්තානි. එකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තෙන සඬ්ඝං හින්දන්තෙන භාරියං කම්මං කත”න්ති. අථ සත්ථා ධම්මසභං උපගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ සඬ්ඝහෙදෙ ආදිනවං දස්සෙන්නො ඉමං සුත්තං අහාසි. කෙච් පන භණන්ති “දෙවදත්තස්ස තප්පක්ඛිකානඤ්ච තථා නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං දිස්වා සඬ්ඝහෙදෙ ආදිනවං දස්සෙන්නො භගවා අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයෙනෙව ඉමං සුත්තං දෙසෙසි”ති.

තත්ථ එකධම්මොති එකො අකුසලො මහාසාවජ්ජධම්මො. ලොකෙති සත්තලොකෙ. උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජතිති එත්ථ හෙදසංවත්තනිකෙසු භණ්ඩනාදීසු සඬ්ඝෙ උප්පන්නෙසුපි “ධම්මො අධම්මො”ති ආදීසු අට්ඨාරසහෙදකරවත්ථුසු යස්ස කස්සචි දීපනවසෙන වොහරන්තෙසුපි තත්ථ රුච්ඡනනත්ථං අනුස්සාවෙන්තෙසුපි අනුස්සාවෙන්වා සලාකාය ගාහිතායපි සඬ්ඝහෙදො උප්පජ්ජමානො නාම හොති, සලාකාය පන ගාහිතාය වත්තාරො වා අතිරෙකා වා යදා ආවෙණිකං උද්දෙසං වා සඬ්ඝකම්මං වා කරොන්ති, තදා සඬ්ඝහෙදො උප්පජ්ජති නාම. කතෙ පන තස්මිං සඬ්ඝහෙදො උප්පන්නො නාම? කම්මං, උද්දෙසො, වොහාරො, අනුස්සාවනා, සලාකග්ගාහොති ඉමෙසු හි පඤ්චසු සඬ්ඝස්ස හෙදකාරණෙසු

කම්මං වා උද්දෙසො වා පමාණං, වොහාරානුස්සාවනසලාකග්ගාහා පන පුබ්බහාගාති.

බහුජනාභිතායාතිආදීසු

0. මහාජනස්ස

කුමාරමග්ගාදිසම්පත්තිනිවාරණෙන අභිතාය, සග්ගසම්පත්තිනිවාරණෙන අසුබාය, අපායුපපත්තිහෙතුභාවෙන අනත්ථාය. අකුසලධම්මවසෙන වා අභිතාය, භිතමත්තස්සපි අභාවා සුගතියම්පි නිබ්බත්තනකකායිකවෙතසිකදුක්ඛාය උප්පජ්ජති සම්බන්ධො. දෙවමනුස්සානන්ති ඉදං “බහුතො ජනස්සා”ති වුත්තෙසු උක්කට්ඨපුග්ගලනිද්දෙසො. අපරො නයො – බහුජනාභිතායාති බහුජනස්ස මහතො සත්තකායස්ස අභිතත්ථාය, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකඅනත්ථායාති අත්ථො. අසුබායාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකඅසුබත්ථාය, දුට්ඨදුක්ඛත්ථායාති අත්ථො. අනත්ථායාති පරමත්ථපටික්ඛෙපාය. නිබ්බානඤ්ඤි පරමත්ථො, තතො උත්තරිං අත්ථො නත්ථී. අභිතායාති මග්ගපටික්ඛෙපාය. නිබ්බානසම්පාපකමග්ගතො හි උත්තරිං භිතං නාම නත්ථී. දුක්ඛායාති අරියසුඛවිරාධනෙන වට්ටදුක්ඛතාය. යෙ හි අරියසුඛතො විරද්ධා තං අධිගන්තුං අහබ්බා, තෙ වට්ටදුක්ඛෙ පරිබ්භමන්ති, අරියසුඛතො ච උත්තරිං සුඛං නාම නත්ථී. වුත්තඤ්ඤෙන “අයං සමාධි පච්චුප්පන්තසුඛො වෙච ආයතිඤ්ච සුඛවිපාකො”ති (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.27).

ඉදානි “සඬ්ඝහෙදො”ති සරූපතො දස්සෙත්වා තස්ස අභිතාදීනං එකන්තහෙතුභාවං පකාසෙතුං “සඬ්ඝෙ ඛො පන, භික්ඛවෙ, භින්තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ භින්තෙති නිමිත්තත්ථෙ භූමිමං යථා “අධනානං ධනෙ අනනුප්පදීයමානෙ”ති (දී. නි. 3.91), හෙදහෙතුති අත්ථො. අඤ්ඤමඤ්ඤං භණ්ඩනානීති චතුත්තං පරිසානං තප්පක්ඛිකානඤ්ච “එසො ධම්මො, නෙසො ධම්මො”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විචදනානි. භණ්ඩනඤ්ඤි කලහස්ස පුබ්බහාගො. පරිභාසාති “ඉදඤ්චිදඤ්ච වො අනත්ථං කර්ස්සාමා”ති හයුප්පාදනවසෙන තප්පනා. පරික්ඛෙපාති ජාතිආදිවසෙන පරිතො ඛෙපා, දසහි අක්කොසවත්ථුහි බ්‍රංසනවම්භනා. පරිච්චජනාති උක්ඛෙපනියකම්මකරණාදිවසෙන නිස්සාරණා. තත්ථාති තස්මිං සඬ්ඝහෙදො, තන්තිමිත්තෙ වා භණ්ඩනාදිකෙ. අප්පසන්තාති රතනත්තයගුණානං අනභිඤ්ඤා. න පසීදන්තීති “ධම්මචාරිතො සමචාරිතො”තිආදිනා ය්වායං භික්ඛුසු පසාදනාකාරො, තථා න පසීදන්ති, තෙසං වා සොතබ්බං සද්ධාතබ්බං න මඤ්ඤන්ති. තථා ච ධම්මෙ සත්ථරි ච අප්පසන්තාව හොන්ති. එකච්චානං අඤ්ඤථත්තන්ති පුපුප්පනානං අවිරුළුභසද්ධානං පසාදඤ්ඤථත්තං.

ගාථායං ආපායිකොතිආදීසු අපායෙ නිබ්බත්තනාරහතාය ආපායිකො. තත්ථපි අවිච්ඡඩ්ධාතෙ මහානිරයෙ උප්පජ්ජති නෙරයිකො. එකං අන්තරකප්පං පරිපුණ්ණමෙව කත්වා තත්ථ තිට්ඨති කප්පට්ඨො.

සඤ්ඤාදසඤ්ඤාතො වග්ගෙ රතොති වග්ගරතො. අධම්මියනාය අධම්මො. හෙදකරවත්ථුහි සඤ්ඤාදසඤ්ඤාතො එව ව අධම්මෙ යිතොති අධම්මට්ඨො. යොගක්ඛෙමා පධංසතීති යොගක්ඛෙමතො හිතතො පධංසති පරිභායති, චතුහි වා යොගෙහි අනුපද්දුතත්තා යොගක්ඛෙමං නාම අරහත්තං නිබ්බානඤ්ඤා, තතො පනස්ස ධංසනෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථී. දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤාතො සංහතට්ඨොන සඤ්ඤා, තතො එව එකකම්මාදිවිධානයොගෙන සමග්ගං සහිතං. හෙත්වානාති පුබ්බෙ වුත්තලක්ඛණෙන සඤ්ඤාදෙන හින්දිත්වා. කප්පන්ති ආයුකප්පං. සො පනෙත්ථ අන්තරකප්පොව. නිරයම්හීති අවිච්ඡිකානිරයම්හි.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සඤ්ඤාසාමග්ගිසුත්තවණ්ණනා

19. නවමෙ එකධම්මොති එකො කුසලධම්මො අනවජ්ජධම්මො. “අයං ධම්මො, නායං ධම්මො”තිආදිනා සථෙ සඤ්ඤා විවාදො උප්පජ්ජෙය්‍ය, තත්ථ ධම්මකාමෙන විඤ්ඤානා ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං. “යානං බො, පනෙතං විජ්ජති, යදිදං විවාදො වච්ඡමානො සඤ්ඤාප්පයා වා සඤ්ඤාදාය වා සංවත්තෙය්‍යා”ති. සථෙ තං අධිකරණං අත්තනා පග්ගහෙත්වා යිතො, අග්ගිං අක්කන්තෙන විය සහසා තතො ඔරම්බබ්බං. අථ පරෙහි තං පග්ගහිතං සයඤ්ඤෙතං සක්කොති වූපසමෙතං, උස්සාහජාතො හුත්වා දුරම්භි ගන්ත්වා තථා පටිපජ්ජිතබ්බං, යථා තං වූපසම්මති. සථෙ පන සයං න සක්කොති, සො ව විවාදො උපරුපරි වච්ඡතෙව, න වූපසම්මති. යෙ තත්ථ පතිරුපා සික්ඛාකාමා සබ්බමාරිතො, තෙ උස්සාහෙත්වා යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථුසාසනෙන තං අධිකරණං යථා වූපසම්මති, තථා වූපසමෙතබ්බං. එවං වූපසමෙත්තස්ස යො සඤ්ඤාසාමග්ගිකරො කුසලො ධම්මො, අයමෙත්ථ එකධම්මොති අධිජ්ජෙතො. සො හි උභතොපක්ඛියානං ද්වෙළ්භකජාතානං හික්ඛුනං, තෙසං අනුවත්තනවසෙන යිතානං හික්ඛුනිනං උපාසකානං උපාසිකානං තෙසං ආරක්ඛදෙවතානං යාවදෙව බ්‍රහ්මානම්භි උප්පජ්ජනාරහං අහිතං දුක්ඛාවහං සංකිලෙසධම්මං අපනෙත්වා මහතො පුඤ්ඤාරාසිස්ස කුසලාහිසන්දස්ස හෙතුභාවතො සදෙවකස්ස ලොකස්ස හිතසුඛාවහො හොති. තෙන වුත්තං “එකධම්මො, හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජනහිතායා”තිආදි. තස්සත්ථො අනන්තරසුත්තෙ වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. සඤ්ඤාසාමග්ගිති සඤ්ඤාස්ස සමග්ගභාවො හෙදාභාවො එකකම්මතා එකුද්දෙසතා ව.

ගාථායං සුඛා සඤ්ඤාස්ස සාමග්ගිති සුඛස්ස පච්චයභාවතො සාමග්ගි සුඛාති වුත්තා. යථා “සුඛො බුද්ධානමුප්පාදො”ති (ධ. ප. 194). සමග්ගානඤ්ඤාත්තග්ගොති සමග්ගානං සාමග්ගිඅනුමොදනෙන අනුග්ගණ්හනං සාමග්ගිඅනුරූපං, යථා තෙ සාමග්ගිං න විජ්ජන්ති, තථා ගහණං යපනං අනුබලප්පදානන්ති අත්ථො. සඤ්ඤා සමග්ගං කත්වානාති

හින්තං සඛිසං රාජ්ජත්තං වා සමග්ගං සහිතං කත්වා. කප්පන්ති ආයුකප්පමෙව. සග්ගමිහි මොදනීති කාමාවචරදෙවලොකෙ අඤ්ඤා දෙවෙ දසහි යානෙහි අහිභවිත්වා දිබ්බසුඛං අනුභවන්තො ඉච්ඡිතනිප්ඵත්තියාව මොදනි පමොදනි ලලති කීළතීති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පද්ධට්ඨිත්තසුත්තවණ්ණනා

20. දසමස්ස කා උප්පත්ති? අට්ඨුප්පත්තියෙව. එකදිවසං කිර හික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිසින්නා කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, ඉධෙකච්චො බහුං පුඤ්ඤකම්මං කරොති, එකච්චො බහුං පාපකම්මං, එකච්චො උභයවොම්ප්පකං කරොති. තත්ථ වොම්ප්පකාරිනො කීදිසො අහිසම්පරායො”ති? අථ සත්ථා ධම්මසභං උපගන්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො තං කථං සුත්වා “හික්ඛවෙ, මරණාසන්නකාලෙ සංකිලිට්ඨවිත්තස්ස දුග්ගති පාටිකඛ්ඛා”ති දස්සෙන්නො ඉමාය අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං දෙසෙසි.

තත්ථ ඉධාති දෙසාපදෙසෙ නිපාතො. ස්වායං කත්ථවි පදෙසං උපාදාය වුව්වති “ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො”තිආදීසු (දී. නි. 2.369). කත්ථවි සාසනං උපාදාය “ඉධෙව, හික්ඛවෙ, සමණො ඉධ දුතියො සමණො”තිආදීසු (ම. නි. 1.139; අ. නි. 4.241). කත්ථවි පදපුරණමත්තෙ “ඉධාහං, හික්ඛවෙ, භුත්තාචි අස්සං පචාරිතො”තිආදීසු (ම. නි. 1.30). කත්ථවි ලොකං උපාදාය වුව්වති “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”තිආදීසු (අ. නි. 3.61). ඉධාපි ලොකෙ එව දට්ඨබ්බො. එකච්චන්ති එකං, අඤ්ඤතරන්ති අත්ථො. පුග්ගලන්ති සත්තං. සො හි යථාපච්චයං කුසලාකුසලානං තබ්බිපාකානඤ්ච පුරණතො මරණවසෙන ගලනතො ච පුග්ගලොති වුව්වති. පද්ධට්ඨිත්තන්ති පදොසෙන ආසාතෙන දුට්ඨවිත්තං. අථ වා පද්ධට්ඨිත්තන්ති දොසෙන රාගාදිනා පදුසිතවිත්තං. එත්ථ ච එකච්චන්ති ඉදං පද්ධට්ඨිත්තස්ස පුග්ගලස්ස විසෙසනං. යස්ස හි පටිසන්ධිදායකකම්මං ඔකාසමකාසි, සො තථා වුත්තො. යස්ස ච අකුසලප්පවත්තිතො විත්තං නිවත්තෙත්වා කුසලවසෙන ඔතාරෙතුං න සක්කා, එවං ආසන්නමරණො. එවන්ති ඉදානි වත්තබ්බාකාරං දස්සෙති. වෙනසාති අත්තතො විත්තෙන වෙතොපරියඤාණෙන. වෙතොති තස්ස පුග්ගලස්ස විත්තං. පරිච්චාති පරිච්ඡින්නදිත්වා පජානාමි. නනු ච යථාකම්මපගඤාණස්සායං විසයොති? සච්චමෙතං, තදා පවත්තමානඅකුසලවිත්තවසෙන පනෙතං වුත්තං.

ඉමමිහි වායං සමයෙති ඉමස්මිං කාලෙ, ඉමායං වා පච්චයසාමග්ගියං, අයං පුග්ගලො ජවනචීයා අපරභාගෙ කාලං කරෙය්‍ය වෙති අත්ථො. න හි ජවනක්ඛණෙ කාලංකිරියා අත්ථි. යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙති යථා

ආහතං කිඤ්චි ආහරිත්වා යපිතං, එවං අත්තනො කම්මුනා නික්ඛිත්තො නිරයෙ යපිතො එවාති අත්ථො. කායස්ස හෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණාති තදනන්තරං අභිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙ. අථ වා කායස්ස හෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදා. පරං මරණාති වුත්තො උද්ධං.

අපායන්තිආදි සබ්බං නිරයස්සෙව වෙච්චනං. නිරයො හි අයසඬ්ඛාතා සුඛා අපෙතොති අපායො; සග්ගමොක්ඛහෙතුභූතා වා පුඤ්ඤසම්මතා අයා අපෙතොතිපි අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති; දොසබ්බුලත්තා වා දුට්ඨෙත කම්මුනා නිබ්බත්තා ගතීතිපි දුග්ගති. විවසා නිපතන්ති එත්ථ දුක්ඛට්ඨකම්මකාරිනො, විනස්සන්තා වා එත්ථ නිපතන්ති සම්භිජ්ජමානඬ්ගපච්චඬ්ගාති විනිපාතො. නත්ථි එත්ථ අස්සාදසඤ්ඤිතො අයොති නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයො. අථ වා අපායග්ගහණෙන තිරච්ඡානායොති වුච්චති. තිරච්ඡානායොති හි අපායො සුගතිතො අපෙතත්තා, න දුග්ගති මහෙසක්ඛානං නාගරාජාදීනං සම්භවතො. දුග්ගතිග්ගහණෙන පෙත්තිවිසයො. සො හි අපායො වෙච්ච දුග්ගති ව සුගතිතො අපෙතත්තා දුක්ඛස්ස ව ගතිභූතත්තා, න විනිපාතො අසුරසදිසං අවිනිපාතත්තා. විනිපාතග්ගහණෙන අසුරකායො. සො හි යථාවුත්තෙන අත්ථෙත අපායො වෙච්ච දුග්ගති ව, සබ්බසම්පත්තිසමුස්සයෙහි විනිපතිත්තා විනිපාතොති ව වුච්චති. නිරයග්ගහණෙන අවිච්ආදිඅනෙකප්පකාරො නිරයොව වුච්චති. ඉධ පන සබ්බපදෙහිපි නිරයොව වුත්තො. උපපජ්ජන්තීති පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති.

ගාථාසු පයමගාථා සඬ්ඛිතිකාලෙ ධම්මසඬ්ඛාතකත්ථෙරෙහි යපිතා. ඤත්වානාති පුබ්බකාලකිරියා. ඤාණපුබ්බකඤ්ඤි බ්‍යාකරණං. හෙතුඅත්ථො වා ත්වා-සද්දො යථා “සිහං දිස්වා භයං හොති”ති, ජානනහෙතුති අත්ථො. බුද්ධො, භික්ඛුනං සන්තිකෙති බුද්ධො භගවා අත්තනො සන්තිකෙ භික්ඛුනං එතං පරතො ද්විති ගාථාහි වුච්චමානං අත්ථං බ්‍යාකාසි. සෙසං වුත්තනයමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියවග්ගො

1. පසන්නචිත්තසුත්තවණ්ණනා

21. තතියවග්ගස්ස පයමෙ පසන්නචිත්තන්ති රතනත්තයසද්ධාය කම්මඵලසද්ධාය ව පසන්නමානසං. සුගතින්ති සුන්දරං ගතිං, සුඛස්ස වා ගතින්ති සුගතිං. සග්ගන්ති රූපාදිසම්පත්තීහි සුට්ඨු අග්ගන්ති සග්ගං. ලොකන්ති ලොකියන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපඵලානි, ලුප්ජනට්ඨෙතෙව වා

ලොකං. එත්ථ ච සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සඬගස්හති, සග්ගග්ගහණෙන දෙවගති එව. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මෙත්තසුත්තවණ්ණනා

22. දුතියෙ මා, භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤානන්ති එත්ථ මාති පටිසෙධෙ නිපාතො. පුඤ්ඤසද්දො “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු එවමිදං පුඤ්ඤං පවඬ්ඪති”තිආදීසු (දී. නි. 3.380) පුඤ්ඤඵලෙ ආගතො. “අවිජ්ජාගතොයං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො පුඤ්ඤඤ්ඤවෙ සඬබාරං අභිසඬ්ඨරොති”තිආදීසු (සං. නි. 2.51) කාමරූපාවචරසුවරිතෙ. “පුඤ්ඤපගං භවති විඤ්ඤාණ”න්තිආදීසු සුගතිවිසෙසභූතෙ උපපත්තිහවෙ. “තීණිමානි, භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි – දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු, සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු, භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු”තිආදීසු (ඉතිවු. 60; අ. නි. 8.36) කුසලවෙතනයං. ඉධ පන තෙභූමකකුසලධම්මෙ වෙදිතබ්බො. භාගිත්ථාති එත්ථ දුට්ඨං භයං ඤාණභයං, සාරජ්ජභයන්ති. තත්ථ “යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, දෙවා දීඝායුකා වණ්ණවන්තො සුබ්බහුලා උච්චෙසු විමානෙසු චිරට්ඨිතිකා, තෙපි තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා යෙභුයොන භයං සංවෙගං සන්තාසං ආපජ්ජන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.33) ආගතං ඤාණභයං. “අහුදෙව භයං, අහු ජම්භිතත්තං, අහු ලොමහංසො”තිආදීසු (දී. නි. 2.318) ආගතං සාරජ්ජභයං. ඉධාපි සාරජ්ජභයමෙව. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – භික්ඛවෙ, දීඝරත්තං කායවට්ඨසංයමො වත්තපට්ඨත්තපුරණං එකාසනං, එකසෙය්‍යං, ඉන්ද්‍රියදමො, ධුතධම්මෙහි චිත්තස්ස නිග්ගහො, සතිසම්පජ්ඤා, කම්මට්ඨානානුයොගවසෙන වීරියාරම්භොති එවමාදීනි යාති භික්ඛුනා, නිරන්තරං පවත්තෙතබ්බාති පුඤ්ඤාති, තෙහි මා භාගිත්ථ, මා භයං සන්තාසං ආපජ්ජන්ථ, එකච්චස්ස දිට්ඨධම්මසුබස්ස උපරොධහයෙන සම්පරායිකනිබ්බානසුබදායකෙහි පුඤ්ඤෙහි මා භාගිත්ථාති. නිස්සක්කෙ හි ඉදං සාම්චවනං.

ඉදානි තතො අභාගිතබ්බහාවෙ කාරණං දස්සෙන්නො “සුබස්සෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සුබසද්දො “සුබො බුද්ධානං උප්පාදො, සුබා විරාගතා ලොකෙ”තිආදීසු (ධ. ප. 194) සුබමූලෙ ආගතො. “යස්මා ච බො, මහාලි, රූපං සුබං සුබානුපතිතං සුබාවක්කන්ත”න්තිආදීසු (සං. නි. 3.60) සුබාරම්මණෙ. “යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, න සුකරං අක්ඛානෙන පාපුණ්තුං යාව සුබා සග්ගා”තිආදීසු (ම. නි. 3.255) සුබපච්චයට්ඨානෙ. “සුබො පුඤ්ඤස්ස උච්චයො”තිආදීසු (ධ. ප. 118) සුබහෙතුමිහි. “දිට්ඨධම්මසුබවිහාරා එතෙ ධම්මා”තිආදීසු (ම. නි. 1.82) අබ්‍යාපජ්ජෙ. “නිබ්බානං පරමං සුබ”න්තිආදීසු (ධ. ප. 204; ම. නි. 2.215) නිබ්බානෙ. “සුබස්ස ච පභානා”තිආදීසු (වුළුනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 125) සුබවෙදනයං. “අදුක්ඛමසුබං සන්තං, සුබමිච්චෙව භාසිත”න්තිආදීසු (සං.

නි. 4.253; ඉතිවු. 53) උපෙක්ඛාවෙදනායං. “ද්වෙපි මයා, ආනන්ද, වෙදනා වුත්තා පරියායෙන සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා” තිආදීසු (ම. නි. 2.89) ඉට්ඨසුබ්බෙ. “සුඛො විපාකො පුඤ්ඤාන” තිආදීසු (පෙටකො. 23) සුඛවිපාකෙ. ඉධාපි ඉට්ඨවිපාකෙ එව දට්ඨබ්බො. ඉට්ඨස්සාතිආදීසු එසිතබ්බතො අනිට්ඨපටික්ඛෙපතො ච ඉට්ඨස්ස, කමනීයතො මනස්මිඤ්ච කමනතො පවිසනතො කන්තස්ස, පියායිතබ්බතො සන්තප්පනතො ච පියස්ස, මානනීයතො මනස්ස පවඨ්ඨනතො ච මනාපස්සාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. යදිදං පුඤ්ඤානීති “පුඤ්ඤානී” ති යදිදං වචනං, එතං සුඛස්ස ඉට්ඨස්ස විපාකස්ස අධිවචනං නාමං, සුඛමෙව තං යදිදං පුඤ්ඤානී එලෙන කාරණස්ස අභෙද්වපාරං වදති. තෙන කතුපචිතානං පුඤ්ඤානං අවස්සංභාවිඵලං සුත්වා අප්පමත්තෙන සක්කච්චං පුඤ්ඤානී කාතබ්බානීති පුඤ්ඤකිරියායං නියොපෙති, ආදරඤ්ච නෙසං තත්ථ උප්පාදෙති.

ඉදානි අත්තනා සුනෙත්තකාලෙ කතෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දීඝරත්තං පච්චනුභූතං භවත්තරපටිච්ඡන්තං උළාරතමං පුඤ්ඤවිපාකං උදාහරිත්වා තමත්ථං පාකටං කරොත්තො “අභිජානාමී ඛො පනාහ” තිආදිමාහ. තත්ථ අභිජානාමීති අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන ජානාමී, පච්චක්ඛතො බුජ්ඣාමී. දීඝරත්තන්ති විරකාලං. පුඤ්ඤානන්ති දානාදිකුසලධම්මානං. සත්ත වස්සානීති සත්ත සංවච්ඡරානි. මෙත්තචිත්තන්ති මිජ්ජතීති මෙත්තා, සිනිශ්භතීති අත්ථො. මිත්තෙ භවා, මිත්තස්ස වා එසා පවත්තීතිපි මෙත්තා. ලක්ඛණාදිතො පන භිතාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා, භිතූපසංභාරරසා, ආසාතවිනයපච්චුපට්ඨානා, සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. ඛ්‍යාපාද්‍යපසමො එතිස්සා සම්පත්ති, සිනෙහාසම්භවො විපත්ති. සා එතස්ස අත්ථීති මෙත්තචිත්තං. භාවෙත්ථාති මෙත්තාසහගතං චිත්තං, චිත්තසීසෙන සමාධි වුත්තොති මෙත්තාසමාධිං. මෙත්තාබ්‍රහ්මවිහාරං උප්පාදෙත්වා වෙච වඨ්ඨෙත්ථා ව. සත්ත සංවට්ටව්ච්චට්ඨකප්පෙති සත්ත මහාකප්පෙ. සංවට්ට-ව්ච්චට්ටග්ගහණෙනෙව හි සංවට්ටට්ඨායි-ව්ච්චට්ටට්ඨායිනොපි ගහිතා. ඉමං ලොකන්ති කාමලොකං. සංවට්ටමානෙ සුදන්ති සංවට්ටමානෙ. සුදන්ති නිපාතමත්තං විතස්සමානෙති අත්ථො. “සංවත්තමානෙ සුද්” තිආදි ව පඨන්ති. කප්පෙති කාලෙ. කප්පසීසෙන හි කාලො වුත්තො. කාලෙ ඛීයමානෙ කප්පොපි ඛීයතෙව. යථාහ -

“කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා” ති. (ජා. 1.2.190);

“ආහස්සරූපගො හොමී” ති වුත්තත්තා තෙජොසංවට්ටව්ච්චසෙනත්ථ කප්පවුට්ඨානං වෙදිතබ්බං. ආහස්සරූපගොති තත්ථ පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකං උපගච්ඡාමීති ආහස්සරූපගො හොමී. ව්ච්චට්ටමානෙති සණ්ඨහමානෙ, ජායමානෙති අත්ථො. සුඤ්ඤං බ්‍රහ්මවිමානං උපපජ්ජාමීති කස්සපි සත්තස්ස තත්ථ නිබ්බත්තස්ස අභාවතො සුඤ්ඤං, යං පඨමජ්ඣානභූමිසඨ්ඨාතං බ්‍රහ්මවිමානං.

ආදිතො නිබ්බත්තං, තං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපපජ්ජාමි උපෙමි. බ්‍රහ්මාති කාමාවචරසත්තෙහි සෙට්ඨට්ඨයෙන තථා තථා බ්‍රහ්මගුණතාය බ්‍රහ්මවිහාරතො නිබ්බත්තට්ඨයෙන ච බ්‍රහ්මා. බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජබ්‍රහ්මපුරොහිතෙහි මහන්තො බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මා. තතො එව තෙ අභිභවිත්වා යීත්තා අභිභූ. තෙහි කෙනවි ගුණෙන න අභිභූතොති අනභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසවචනෙ නිපාතො. දසොති දස්සනසිලො, සො අතීතානාගතපච්චුප්පන්නානං දස්සනසමත්ථො, අභිඤ්ඤාණෙන පස්සිතබ්බං පස්සාමිති අත්ථො. සෙසබ්‍රහ්මානං ඉද්ධිපාදභාවනාබලෙන අත්තතො චිත්තඤ්ඤා මම වසෙ වත්තෙමිති වසවත්ති හොමිති යොජෙතබ්බං. තදා කිර බොධිසත්තො අට්ඨසමාපත්තිලාභීපි සමානො තථා සත්තහිතං අත්තතො පාරමිපරිපූරණඤ්ඤා ඔලොකෙන්තො තාසු එව ද්විසු ක්‍රිකානභූමිසු නිකන්තිං උප්පාදෙන්වා මෙත්තාබ්‍රහ්මවිහාරවසෙන අපරාපරං සංසරි. තෙන වුත්තං “සත්තවස්සානි...පෙ.... වසවත්ති”ති.

එවං භගවා රූපාවචරපුඤ්ඤස්ස විපාකමහන්නතං පකාසෙන්වා ඉදාති කාමාවචරපුඤ්ඤස්සාපි තං දස්සෙන්තො “ඡත්තිංසක්ඛත්තු”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සක්කො අභොසින්නි ඡත්තිංස වාගෙ අඤ්ඤත්ථ අනුපපජ්ජිත්වා නිරන්තරං සක්කො දෙවානමිත්ථො තාවතිංසදෙවරාජා අභොසි. රාජා අභොසින්නිආදීසු චතුහි අව්ජරියධම්මෙහි චතුහි ච සඬගහවත්ථුහි ලොකං රඤ්ජෙතීති රාජා. චක්කරතනං වත්තෙති, චතුහි සම්පත්තිචක්කෙහි වත්තති, තෙහි ච පරං වත්තෙති, පරහිතාය ච ඉරියාපථචක්කානං වත්තො එතස්මිං අත්ථිති චක්කවත්ති. රාජාති චෙත්ථ සාමඤ්ඤං, චක්කවත්තිති විසෙසං. ධම්මෙන වරතීති ධම්මිකො. ඤායෙන සමෙන වත්තතීති අත්ථො. ධම්මෙනෙව රජ්ජං ලභිත්වා රාජා ජාතොති ධම්මරාජා. පරහිතධම්මවරණෙන වා ධම්මිකො, අත්තහිතධම්මවරණෙන ධම්මරාජා, චතුරත්තාය ඉස්සරොති චතුරත්තො, චතුසමුද්දත්තාය චතුබ්බිධදීපවිභූසිතාය ච පථවියා ඉස්සරොති අත්ථො. අජ්ඣන්තං කොපාදිපච්චත්ථිකෙ, බහිද්ධා ච සබ්බරාජානො අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත විජෙසීති විජිතාචී. ඡනපදෙ ථාවරභාවං ධූවභාවං පත්තො, න සක්කා කෙනවි තතො වාලෙතුං ඡනපදො වා තමිහි ථාවරියජ්ජත්තො අනුයුත්තො සකම්මතිරතො අවලො අසම්පවෙධිති ඡනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො.

චක්කරතනං, භත්ථීරතනං, අස්සරතනං, මණ්ණිකතනං, ඉත්ථීරතනං, ගහපතිරතනං, පරිණායකරතනන්ති ඉමෙහි සත්තහි රතනෙහි සමුපෙතොති සත්තරතනසමන්තාගතො. තෙසු හි රාජා චක්කවත්ති චක්කරතනෙන අජිතං ජිනාති, භත්ථීඅස්සරතනෙහි විජිතෙ සුබෙනෙව අනුවචරති, පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති, සෙසෙහි උපහොගසුබ්බමනුභවති. පඨමෙන වස්ස උස්සාහසත්තියොගො, පච්ඡිමෙන මන්තසත්තියොගො, භත්ථීඅස්සගහපතිරතනෙහි පභූසත්තියොගො සුපරිපුණ්ණො හොති, ඉත්ථීමණ්ණිකතනෙහි තිව්ධසත්තියොගඵලං. සො ඉත්ථීමණ්ණිකතනෙහි

පරිභොගසුඛමනුභවති, සෙසෙහි උපභොගසුඛං. විසෙසනො වස්ස පුරිමානි තිණි අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති, මජ්ඣිමානි අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන, පච්ඡිමමෙකං අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති වෙදිතඛිඛං පදෙසරජ්ජස්සාති බුද්දකරජ්ජස්ස.

එතදභොසිති අත්තනො සම්පත්තියො පච්චවෙක්ඛන්තස්ස පච්ඡිමෙ වක්කවත්තිකාලෙ එතං “කිස්ස නු ඛො මෙ ඉදං කම්මස්ස ඵල”න්තිආදිකං අභොසි. සඛ්ඛත්ථකමෙව තස්මිං තස්මිම්පි හවෙ එතදභොසියෙව. තත්ථායං වක්කවත්තිකාලවසෙන යොජනා. එවංමහිද්ධිකොති මණ්ණරතනහත්ථීරතනාදිජ්ජමුඛාය කොසවාහනසම්පත්තියා ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තියා ව එවංමහිද්ධිකො. එවංමහානුභාවොති වක්කරතනාදිසමන්තාගමෙන කස්සවිපි පිළං අකරොත්තොව සඛ්ඛරාජුහි සිරසා සම්පට්ඨිතසාසනවෙභාසගමනාදිහි එවං මහානුභාවො. දානස්සාති අන්තාදිදෙයාධම්මපරිච්චාගස්ස. දමස්සාති වක්ඛාදිඉන්ද්‍රියදමනස්ස වෙව සමාධානවසෙන රාගාදිකිලෙසදමනස්ස ව. සංයමස්සාති කායවච්ඡංයමස්ස. තත්ථ යං සමාධානවසෙන කිලෙසදමනං, තං භාවනාමයං පුඤ්ඤං, තඤ්ච ඛො මෙත්තාබ්‍රහ්මචිහාරහුතං ඉධාධිජ්ජෙතං. තස්මිඤ්ච උපචාරජ්ජනාහෙදෙන දුච්ඛෙ යං අජ්ජනාජ්ජත්තං, තෙනස්ස යථාචුත්තාසු ද්විසු ඝානභූමිසු උපපත්ති අභොසි. ඉතරෙන තිව්ධෙනාපි යථාරහං පත්තවක්කවත්තිආදිභාවොති වෙදිතඛිඛං.

ඉති හගවා අත්තානං කායසක්ඛි කත්ථා පුඤ්ඤානං විපාකමහන්තතං පකාසෙත්ථා ඉදාති තමෙවත්ථං ගාථාබන්ධෙන දස්සෙත්තො “පුඤ්ඤමෙවා”තිආදිමාහ. තත්ථ පුඤ්ඤමෙව සො සික්ඛෙය්‍යාති යො අත්ථකාමො කුලපුත්තො, සො පුඤ්ඤඵලනිබ්බත්තනතො, අත්තනො සත්තානං පුනනතො ව “පුඤ්ඤ”න්ති ලද්ධනාමං තිව්ධං කුසලමෙව සික්ඛෙය්‍ය නිවෙසෙය්‍ය උපචිතෙය්‍ය පසවෙය්‍යාති අත්ථො. ආයතග්ගන්ති විපුලඵලතාය උළාරඵලතාය ආයතග්ගං, පියමනාපඵලතාය වා ආයතිං උත්තමන්ති ආයතග්ගං, ආයෙන වා යොනිසොමනසිකාරාදිජ්ජවිච්චෙයෙන උළාරතමෙන අග්ගන්ති ආයතග්ගං. තකාරො පදසන්ධිකරො. අථ වා ආයෙන පුඤ්ඤඵලෙන අග්ගං පධානන්ති ආයතග්ගං. තතො එව සුබුද්‍රයං සුඛවිපාකන්ති අත්ථො.

කතමං පන තං පුඤ්ඤං, කථඤ්ච නං සික්ඛෙය්‍යාති ආහ “දානඤ්ච සමවරියඤ්ච, මෙත්තචිත්තඤ්ච භාවයෙ”ති. තත්ථ සමවරියන්ති කායවිසමාදිති වජ්ජෙත්ථා කායසමාදිවරිතං, සුවිසුද්ධං සීලන්ති අත්ථො. භාවයෙති අත්තනො සත්තානෙ උප්පාදෙය්‍ය වච්චෙය්‍ය. එතෙ ධම්මෙති එතෙ දානාදිකෙ සුවරිතධම්මෙ. සුඛසමුද්දෙයෙති සුඛානිසංසෙ, ආනිසංසඵලම්පි නෙසං සුඛමෙවාති දස්සෙති. අඛ්‍යාපජ්ජං සුඛං ලොකන්ති

කාමච්ඡන්දාදිබ්‍යාපාදවිරහිතත්තා අබ්‍යාපජ්ජං නිද්දුක්ඛං, පරපිළාභාවෙ පන වත්තබ්බං නත්ථී. ඤානසමාපත්තිවසෙන සුඛබ්‍රහ්මලත්තා සුඛං, එකන්තසුඛඤ්ච බ්‍රහ්මලොකං ඤානපුඤ්ඤානං, ඉතරපුඤ්ඤානං පන තදඤ්ඤං සම්පත්තිභවසංඛාරං සුඛං ලොකං පණ්ඩිතො සජ්ජඤ්ඤා උපපජ්ජති උපෙති. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ ගාථාසු ච වට්ටසම්පත්ති එව කථිතා.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. උභයත්ථසුත්තවණ්ණනා

23. තතියෙ භාවිතොති උජ්ජාදිතො ච වඩ්ඪිතො ච. බහුලිකතොති පුනස්පුනං කතො. අත්ථොති හිතං. තඤ්ඤි අරණියතො උපගන්තබ්බතො අත්ථොති වුව්චති. සමධිගය්හ කිට්ඨනීති සම්මා පරිග්ගහෙත්වා අවිජ්ඣිත්වා වත්තති. දිට්ඨධම්මිකන්ති දිට්ඨධම්මො වුව්චති පච්චක්ඛෙභුතො අත්තභාවො, දිට්ඨධම්මෙ භවං දිට්ඨධම්මිකං, ඉධලොකපරියාපන්නන්ති අත්ථො. සම්පරායිකන්ති ධම්මවසෙන සම්පරෙතබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො, සම්පරායෙ භවං සම්පරායිකං, පරලොකපරියාපන්නන්ති වුත්තං හොති.

කො පනෙස දිට්ඨධම්මිකො නාම අත්ථො, කො වා සම්පරායිකොති? සඬ්ඛෙපෙන තාව යං ඉධලොකසුඛං, යඤ්චෙතරහි ඉධලොකසුඛාවහං, අයං දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො. සෙය්‍යථිදං – ගහට්ඨානං තාව ඉධ යං කිඤ්චි විත්තුපකරණං, අනාකුලකම්මන්තතා, ආරොග්‍යසංවිධානං, වත්ථුච්ඡදකිරියායොගවිහිතාති සිජ්ජායතනවිජ්ජාට්ඨානාති සඬ්ගහිතපරිජනතාති එවමාදි. පබ්බජිතානං පන යෙ ඉමෙ ජීවිතපරික්ඛාරා විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානජ්ජව්‍යවහෙසජ්ජපරික්ඛාරා. තෙසං අකිච්ඡලාහො, තත්ථ ච සංඛාය පටිසෙවනා, සංඛාය පරිවජ්ජනා, වත්ථුච්ඡදකිරියා, අජ්ජිච්ඡතා, සන්තුට්ඨි, පච්චෙකො, අසංසග්ගොති එවමාදි. පතිරුපදෙසවාසසජ්ජුරිසුපනිස්සයසද්ධම්මස්සවනයොනිසොමනසිකාරාද යො පන උභයෙසං සාධාරණා උභයානුරූපා වාති වෙදිතබ්බා.

අජ්ජමාදොති එත්ථ අජ්ජමාදො පමාදජ්ජපිපක්ඛතො වෙදිතබ්බො. කො පනෙස පමාදො නාම? පමජ්ජනාකාරො. වුත්තං හෙතං –

“තත්ථ කතමො පමාදො? කායදුච්චරිතෙ වා වච්ඡුච්චරිතෙ වා මනොදුච්චරිතෙ වා පඤ්චසු වා කාමගුණෙසු චිත්තස්ස වොස්සග්ගො වොස්සග්ගානුජ්ජාදනං කුසලානං වා ධම්මානං භාවනාය අසක්කච්චකිරියතා අසාතච්චකිරියතා අනට්ඨිතකිරියතා ඔලීනවුත්තිතා නික්ඛිත්තජන්දනා නික්ඛිත්තධුරතා අනාසෙවනා අභාවනා අබ්‍රහ්මිකම්මං අනට්ඨිතානං අනනුයොගොපමාදො. යො එවරුපො පමාදො පමජ්ජනා පමජ්ජිතත්තං. අයං වුව්චති පමාදො”ති (විහ. 846).

තස්මා වුත්තස්පටිපක්ඛතො අප්පමාදො වෙදිතබ්බො. අත්ථතො හි සො සනියා අවිජ්ජවාසො, නිච්චං උපට්ඨිතස්සනියා එතං නාමං. අපරෙ පන “සතිසම්පජ්ඣාදියොගෙන පවත්තා චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධා අප්පමාදො”ති වදන්ති.

“භාවිතො බහුලිකතො”ති වුත්තං, කථං පනායං අප්පමාදො භාවෙතබ්බොති? න අප්පමාදභාවනා නාම විසුං එකභාවනා අත්ථී. යා හි කාවි පුඤ්ඤකිරියා කුසලකිරියා, සබ්බා සා අප්පමාදභාවනාත්ථෙව වෙදිතබ්බා. විසෙසතො පන විචට්ඨපනිස්සයං සරණගමනං කායිකවාචසිකසංවරඤ්ච උපාදාය සබ්බා සීලභාවනා, සබ්බා සමාධිභාවනා, සබ්බා පඤ්ඤාභාවනා, සබ්බා කුසලභාවනා, අනවජ්ජභාවනා, අප්පමාදභාවනාති වෙදිතබ්බා. “අප්පමාදො”ති හි ඉදං මහන්තං අත්ථං දීපෙති, මහන්තං අත්ථං පරිග්ගහෙත්වා තිට්ඨති. සකලමිපි තෙපිටකං බුද්ධච්චනං ආහරිත්වා අප්පමාදපදස්ස අත්ථං කත්වා කතෙත්තො ධම්මකථිකො “අතිත්ථෙත පක්ඛන්දො”ති න චත්තබ්බො. කස්මා? අප්පමාදපදස්ස මහන්තභාවතො. තථා හි සම්මාසම්බුද්ධො කුසිනාරායං යමකසාලානමත්තරෙ පරිනිබ්බානසමයෙ නිපන්තො අභිසම්බොධිතො පටියාය පඤ්චචත්තාලිසාය වස්සෙසු අත්තනා භාසිතං ධම්මං එකෙන පදෙන සඬගහෙත්වා දස්සෙත්තො – “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති භික්ඛූනං ඔවාදමදාසි. තථා ච වුත්තං –

“සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ඡ ජඬගලානං පාණානං පදජාතානි, සබ්බානි තානි හත්ථීපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති, හත්ථීපදං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං මහන්තට්ඨෙත; එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මා, සබ්බෙතෙ අප්පමාදමූලකා අප්පමාදසමොසරණා, අප්පමාදො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති”ති (ම. නි. 1.300).

ගාථාසු අප්පමාදං පසංසන්තිති දානාදිපුඤ්ඤකිරියාසු අප්පමාදං අප්පමජ්ජනං පණ්ඩිතා සප්පඤ්ඤා බුද්ධාදියො පසංසන්ති, වණ්ණෙත්ති ථොමෙත්ති. කස්මා? යස්මා අප්පමත්තො උභො අත්ථෙ අධිගණ්භාති පණ්ඩිතො. කෙ පන තෙ උභො අත්ථාති ආහ – “දිට්ඨෙ ධම්මෙ ච යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො”ති, එවමෙත්ථ පදයොජනා වෙදිතබ්බා. ඉධාපි දිට්ඨෙ ධම්මෙ ච යො අත්ථොති ගහට්ඨස්ස තාව “අනවජ්ජානි කම්මානි, අනාකුලා ච කම්මන්තා”තිආදිනා නයෙන වුත්තො කසිගොරක්ඛාදිවිධිනා ලද්ධබ්බො අත්ථො, පබ්බජිතස්ස පන අවිජ්ජට්ඨාරාදිඅත්ථො වෙදිතබ්බො. යො චත්ථො සම්පරායිකොති පන උභයෙසමිපි ධම්මචරියාව වුත්තාති වෙදිතබ්බා. අත්ථාභිසමයාති දුට්ඨස්සපි අත්ථස්ස භිතස්ස පටිලාභා, ලද්ධබ්බෙන සමිති සඬගති සමොධානන්ති සමයො, ලාභො. සමයො එව අභිසමයො, අභිමුඛභාවෙන වා සමයො අභිසමයොති එවමෙත්ථ අභිසමයො වෙදිතබ්බො. ධිතිසම්පන්නත්තා ධිරො.

තනියෙන වෙන්ථ අත්ථ-සද්දෙන පරමත්ථස්ස නිබ්බානස්සාපි සඬගහො වෙදිතබ්බො. සෙසං සුචිඤ්ඤායාමෙව. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ වට්ටසම්පත්ති එව කථිතා. ගාථායං පන විවට්ටස්සපි සඬගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි වුත්තං -

“අප්පමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අප්පමත්තා න මියන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා.

“එවං විසෙසතො ඤාත්වා, අප්පමාදම්හි පණ්ඩිතා;
අප්පමාදෙ පමොදන්ති, අරියානං ගොචරෙ රතා.

“තෙ කුමාරිකා සාතනිකා, නිච්චං දළ්භපරක්කමා;
ඵ්ඝන්ති ධීරා නිබ්බානං, යොගක්ඛෙමං අනුත්තර”න්ති. (ධ. ප. 21-23);

තස්මා “අත්ථාහිසමයා”ති එත්ථ ලොකුත්තරත්ථවසෙනපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අට්ඨපුඤ්ජසුත්තවණ්ණනා

24. චතුත්ථෙ එකපුග්ගලස්සාති එත්ථ පුග්ගලොති අයං වොහාරකථා. බුද්ධස්ස හි භගවතො දුට්ඨා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා ච පරමත්ථදෙසනා වාති. තත්ථ “පුග්ගලො, සත්තො, ඉත්ථී, පුරිසො, ඛත්තියො, බ්‍රාහ්මණො, දෙවො, මාරො”ති එවරුපා සම්මුතිදෙසනා. “අනිච්චං, දුක්ඛං, අනත්තා, ඛන්ධා, ධාතු, ආයතනා, සතිපට්ඨානා”ති එවරුපා පරමත්ථදෙසනා. තත්ථ භගවා යෙ සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්වා විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං සම්මුතිදෙසනං දෙසෙති. යෙ පන පරමත්ථවසෙන දෙසනං සුත්වා විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං පරමත්ථදෙසනං දෙසෙති.

තත්ථායං උපමා - යථා හි දෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං වෙදානං අත්ථසංවණ්ණනකො ආචරියො යෙ දම්මභාසාය වුත්තෙ අත්ථං ජානන්ති, තෙසං දම්මභාසාය ආචික්ඛති. යෙ අන්ධකභාසාදීසු අඤ්ඤතරාය, තෙසං තාය තාය භාසාය. එවං තෙ මාණවකා ඡෙකං බ්‍යත්තං ආචරියමාගම්ම බිජ්ජමෙව සිජ්ජං උග්ගණ්හන්ති. තත්ථ ආචරියො විය බුද්ධො භගවා, තයො වෙදා විය කථෙතබ්බහාවෙ ධීතානි තිණ්ණි පිටකානි, දෙසභාසාකොසල්ලම්ච සම්මුතිපරමත්ථකොසල්ලං, නානාදෙසභාසා මාණවකා විය සම්මුතිපරමත්ථවසෙන පටිච්ඡික්ඛනසමත්ථා වෙනෙය්‍යා, ආචරියස්ස දම්මභාසාදිආචික්ඛනං විය භගවතො සම්මුතිපරමත්ථවසෙන දෙසනා වෙදිතබ්බො. ආහ වෙන්ථ -

“දුච්චෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;

සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භති.

“සඬකෙතච්චනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;
පරමත්ථච්චනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

“තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාථස්ස සත්ථුනො;
සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායති”ති.

අපිව අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා පුග්ගලකථං කථෙති —
හිරොත්තජපදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං,
පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං, ආනන්තරියදීපනත්ථං, බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං,
පුබ්බෙතිවාසදීපනත්ථං, දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං, ලොකසම්මුතියා
අප්පභානත්ථං, වාති. “ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තජපන්ති”ති හි
වුත්තෙ මහාජනො න ජානාති, සම්මොහං ආපජ්ජති, පටිසත්තු වා භොති —
“කිමිදං ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තජපන්ති නාමා”ති? “ඉත්ථී
හිරියති ඔත්තජපති, පුරිසො, ඛන්තියො, බ්‍රාහ්මණො, දෙවො, මාරො”ති පන
වුත්තෙ ජානාති, න සම්මොහං ආපජ්ජති, න පටිසත්තු වා භොති. තස්මා
භගවා හිරොත්තජපදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති.

“ඛන්ධා කම්මස්සකා, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො.
තස්මා කම්මස්සකතාදීපනත්ථමිපි පුග්ගලකථං කථෙති.

“වෙළචනාදයො මහාවිහාරා ඛන්ධෙහි කාරාපිනා, ධාතුහි
ආයතනෙහි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තථා “ඛන්ධා මාතරං ජීවිතා
වොරොපෙන්නි, පිතරං, අරහන්තං, රුහිරුප්පාදකම්මං, සඬ්ඝහෙදකම්මං
කරොන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. “ඛන්ධා
මෙත්තායන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. “ඛන්ධා
පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව
නයො. තස්මා භගවා පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං ආනන්තරියදීපනත්ථං
බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං පුබ්බෙතිවාසදීපනත්ථඤ්ච පුග්ගලකථං කථෙති.

“ඛන්ධා දානං පටිග්ගණ්භන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි
මහාජනො න ජානාති, සම්මොහං ආපජ්ජති, පටිසත්තු වා භොති “කිමිදං
ඛන්ධා ධාතුයො ආයතනානි පටිග්ගණ්භන්ති නාමා”ති? “පුග්ගලා
පටිග්ගණ්භන්ති”ති පන වුත්තෙ ජානාති, න සම්මොහං ආපජ්ජති, න
පටිසත්තු වා භොති. තස්මා භගවා දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං පුග්ගලකථං
කථෙති.

ලොකසම්මුතිඤ්ච බුද්ධා භගවන්තො න පජ්භන්ති, ලොකසමඤ්ඤාය
ලොකනිරුත්තියා ලොකාහිලාපෙ ධීතායෙව ධම්මං දෙසෙන්නි. තස්මා භගවා
ලොකසම්මුතියා අප්පභානත්ථමිපි පුග්ගලකථං කථෙති. සො ඉධාපි

“එකපුග්ගලස්සා” තිආදිමාහ.

තත්ථ එකපුග්ගලස්සාති එකසත්තස්ස. කප්පන්ති මහාකප්පං. යදිපි අවිචන්තසංයොගෙ ඉදං උපයොගවචනං, යත්ථ පන සත්තානං සන්ධාවනං සංසරණං සම්භවති, තස්ස වසෙන ගහෙනබ්බං. අට්ඨිකඛිකලොති අට්ඨිභාගො. “අට්ඨිබලො”තිපි පටන්ති, අට්ඨිසඤ්චයොති අත්ථො. අට්ඨිපුඤ්ඡොති අට්ඨිසමුහො. අට්ඨිරාසීති තස්සෙව වෙච්චනං. කෙච් පන “කට්ඨපමාණතො හෙට්ඨා සමුහො කඛිකලො නාම, තතො උපරි යාව තාලප්පමාණං පුඤ්ඡො, තතො උපරි රාසී”ති වදන්ති. තං තෙසං මතිමත්තං. සබ්බමෙතං සමුහස්සෙව පරියායවචනං වෙපුල්ලස්සෙව උපමාභාවෙන ආහටත්තා.

සචෙ සංහාරකො අස්සාති අවිජ්ජකිරණවසෙන සංහරිත්වා යපෙතා කොච් යදි සියාති පරිකප්පනවසෙන වදති. සම්භතඤ්ච න විනස්සෙය්‍යාති තථා කෙනච් සම්භතඤ්ච තං අට්ඨිකඛිකලං අන්තරධානාභාවෙන පුනිභූතං චුණ්ණවිචුණ්ණඤ්ච අහුත්වා සචෙ න විනස්සෙය්‍යාති පරිකප්පනවසෙනෙව වදති. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – හික්ඛවෙ, එකස්ස සත්තස්ස කම්මකිලෙසෙහි අපරාපරුප්පත්තිවසෙන එකං මහාකප්පං සන්ධාවන්තස්ස සංසරන්තස්ස එවං මහාඅට්ඨිසඤ්චයො භවෙය්‍ය, ආරොහපරිණාහෙහි යත්තකොයං වෙපුල්ලපබ්බතො. සචෙ පනස්ස කොච් සංහරිත්වා යපෙතා භවෙය්‍ය, සම්භතඤ්ච තං සචෙ අවිනස්සන්තං තිට්ඨෙය්‍යාති. අයඤ්ච නයො නිබ්බූතප්පදීපෙ විය හිජ්ජනසභාවෙ කලෙවරනික්ඛෙපරහිතෙ ඔපපාතිකත්තභාවෙ සබ්බෙන සබ්බං අනට්ඨිකෙ ව බුද්දකත්තභාවෙ වජ්ජෙත්වා චුත්තො. කෙච් පන “පරිකප්පනවසෙන ඉමස්ස නයස්ස ආහටත්තා තෙසම්පි යදි සියා අට්ඨිකඛිකලො, තෙනාපි සහෙව අයං අට්ඨිපුඤ්ඡපරිමාණො චුත්තො”ති වදන්ති. අපරෙ පන “නයිදමෙවං ලබ්භමානස්සෙව අට්ඨිපුඤ්ඡස්ස වසෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා ඉමස්ස පරිමාණස්ස චුත්තතා. තස්මා චුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙනබ්බො”ති.

ගාථාසු මහෙසිනාති මහන්තෙ සීලක්ඛන්ධාදයො එසති ගවෙසතීති මහෙසී, සම්මාසම්බුද්ධො. “ඉති චුත්තං මහෙසිනා”ති ව භගවා “දසබ්බසමන්තාගතො, හික්ඛවෙ, තථාගතො”තිආදීසු විය අත්තානං අඤ්ඤං විය කත්වා දස්සෙති. වෙපුල්ලොති රාජගහං පරිවාරෙත්වා යීතෙසු පඤ්චසු පබ්බතෙසු විපුලභාවතො වෙපුල්ලොති ලද්ධනාමො. තතො එව මහා, යීතදිසාභාගවසෙන උත්තරො ගිජ්ඣකුටස්ස. ගිරිබ්බජෙති ගිරිබ්බජපුරානාමකස්ස රාජගහස්ස සම්පෙ.

එත්තාවතා භගවා “එත්තකෙනාපි කාලෙන අනුපච්ඡින්නභවමූලස්ස අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකස්ස පුට්ඨජනස්ස අයමිදිසි කට්ඨිවඩ්ඪනා”ති වට්ටෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙසං අරියසච්චානං අනනුබොධා අප්පට්ඨෙධා අන්ධපුට්ඨජනස්ස එවං කට්ඨිවඩ්ඪනා, තානි අරියසච්චානි දිට්ඨවතො අරියපුග්ගලස්ස අයං නත්ථිති දස්සෙත්තො “යතො ච අරියසච්චානී”ති ආදිමාභ.

තත්ථ යතොති යදා. අරියසච්චානීති අරණියතො අරියානි, අවිතථභාවෙන සච්චානි වානි අරියසච්චානි, අරියභාවකරානි වා සච්චානි අරියසච්චානි, අරියෙහි වා බුද්ධාදීහි පටිච්ඡික්ඛිතබ්බානි සච්චානි අරියසච්චානි. අථ වා අරියස්ස සච්චානි අරියසච්චානි. සදෙවකෙන හි ලොකෙන සරණන්ති අරණියතො අරියො භගවා, තෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන දිට්ඨත්තා තස්ස සච්චානීති අරියසච්චානි. සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සතීති සම්මා භෙතුනා ඤායෙන විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියාභාවනාහිසමයවසෙන පස්සති. දුක්ඛන්ති ආදි අරියසච්චානං සරූපදස්සනං. තත්ථ අනෙකුපද්දවාධිට්ඨානතාය කුච්ඡිතභාවතො බාලජනපරිකප්පිතධුච්ඡුභසුඛත්තවිරහෙන තුච්ඡභාවතො ච දුක්ඛං. දුක්ඛං සමුප්පජ්ජති එතෙනානි දුක්ඛසමුප්පාදො, දුක්ඛසමුදයො. දුක්ඛං අතික්කමති එතෙන ආරම්මණජ්ජවිචයභූතෙන, එත්ථ වානි දුක්ඛස්ස අතික්කමො, නිබ්බානං. ආරකත්තා කිලෙසෙහි අරණියතො ච අරියො. සම්මාදිට්ඨිආදීනං අට්ඨන්තං අඩ්ඨානං වසෙන අට්ඨංඛිගිකො. මාරොත්තො කිලෙසෙ ගච්ඡති, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගීයති, සයං වා නිබ්බානං මග්ගතීති මග්ගො. තතො එව දුක්ඛස්ස උපසමං නිරොධං ගච්ඡතීති දුක්ඛූපසමගාමී. යතො සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සතීති සම්බන්ධො.

ස සත්තක්ඛන්තුං පරමං, සන්ධාවිත්ථාන පුග්ගලොති සො එවං චතුසච්චදස්සාවී අරියපුග්ගලො සොතාපත්තො සබ්බමුදින්ද්‍රියො සමානො සත්තවාරපරමංයෙව භවාදීසු අපරාපරූප්පත්තිවසෙන සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්වා. එකබ්ඪී, කොලංකොලො, සත්තක්ඛන්තුපරමොති ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමජ්ඣමමුදුභාවෙන තයො හි සොතාපත්තා. තෙසු සබ්බමුදින්ද්‍රියස්ස වසෙනිදං වුත්තං “ස සත්තක්ඛන්තුං පරමං, සන්ධාවිත්ථානා”ති. දුක්ඛස්සත්තකරො භොතීති වට්ටදුක්ඛස්ස අත්තකරො පරියොසානකරො භොති. කථං? සබ්බසංයොජනක්ඛයා අනුපුබ්බෙන අග්ගමග්ගං අධිගන්ත්වා නිරවසෙසානං සංයොජනානං බෙජනානි අරහත්තඵලෙනෙව දෙසනාය කූටං ගණ්හී.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මුසාවාදසුත්තවණ්ණනා

25. පඤ්චමෙ එකධම්මං අතීතස්සාති කා උප්පත්ති? භගවතො භික්ඛුසඤ්ඤාසංඝස්ස ච මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජි, තිත්ථියානං පරිභායි. තෙ භතලාභසක්කාරා නිජ්ජභා නිත්තෙජා ඉස්සාපකතා විඤ්චමාණවිකං නාම පරිබ්බාජිකං උය්‍යාපෙසුං – “එහි, ත්වං භගිනි, සමණං ගොතමං අභූතෙන අබ්භාවික්ඛස්සු”ති. සා භගවත්තං චතුපරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙන්නං උපගන්ත්වා අභූතෙන අබ්භාවික්ඛිත්වා සක්කෙනස්සා අභූතභාවෙ පකාසිතෙ මහාජනෙන “ධි කාළකණ්ණි”ති විහාරතො නික්කඩ්ඨාපිතා පට්ඨියා විවරෙ දින්නෙ අවිච්ඡාලානං ඉන්ධනං හුත්වාච අවිච්ඡිතරයෙ නිබ්බත්ති, හියෙය්‍යාසොමත්තාය තිත්ථියානං ලාභසක්කාරො පරිභායි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, විඤ්චමාණවිකා එවං උළාරගුණං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යං සම්මාසම්බුද්ධං අභූතෙන අක්කොසිත්වා මහාවිනාසං පත්තා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි සා මං අභූතෙන අක්කොසිත්වා මහාවිනාසං පත්තායෙවා”ති මහාපදුමජාතකම්පි විත්ථාරෙත්වා උපරි ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා “එකධම්මං අතීතස්සා”ති ඉදං සුත්තං දෙසෙසි.

තත්ථ එකධම්මන්ති එකං වච්ඡව්වසඤ්ඤාතං ධම්මං. අතීතස්සාති යා සා අට්ඨ අනරියවොභාරෙ වජ්ජෙත්වා අට්ඨසු අරියවොභාරෙසු පතිට්ඨාපනත්ථං “සච්චං, භණෙ, නාලික”න්ති අරියෙහි යපිතා මරියාදා, තං අතික්කම්ත්වා ධීතස්ස. පුරිසො එව පුග්ගලොති පුරිසපුග්ගලො, තස්ස. අකරණීයන්ති කාතුං අසක්කුණෙය්‍යං. සම්පජානමුසාවාදී හි පුග්ගලො කිඤ්චි පාපකම්මං කත්වා “ඉදං නාම තයා කත”න්ති වුත්තෙ “න මයා කත”න්ති මුසාවාදෙනෙව පරිහරිස්සති. එවඤ්ච පටිපජ්ජන්නො කිඤ්චි පාපකම්මං කරොතියෙව, න තත්ථ ලජ්ජති සච්චමරියාදාය සමතික්කන්නත්තා. තෙන වුත්තං “කතමං එකධම්මං, යදිදං, භික්ඛවෙ, සම්පජානමුසාවාදො”ති.

ගාථායං මුසාවාදිස්සාති මුසා අභූතං අතච්ඡං පරෙසං විඤ්ඤාපනවසෙන වදනසීලස්ස. යස්ස දසසු වචනෙසු එකම්පි සච්චං නත්ථි, එවරුපෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. ජන්තුනොති සත්තස්ස. සත්තො හි ජායනට්ඨෙන “ජන්තු”ති වුච්චති. විතිණ්ණපරලොකස්සාති විස්සට්ඨපරලොකස්ස. ඊදිසො හි මනුස්සසම්පත්ති දෙවලොකසම්පත්ති අවසානෙ නිබ්බානසම්පත්තිති ඉමා තිස්සොපි සම්පත්තියො න පස්සති. නත්ථි පාපන්ති තස්ස තාදිසස්ස ඉදං නාම පාපං න කත්තබ්බන්ති නත්ථිති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දානසුත්තවණ්ණනා

26. ඡට්ඨෙය ඵවඤ්ඤාචෙති එත්ථ ඵවන්ති උපමාකාරෙ නිපාතො, චෙති පරිකප්පනෙ. සත්තාති රූපාදීසු සත්තා විසත්තා. ඡානෙය්‍යුන්ති බුජ්ඣෙය්‍යුං. දානසංවිභාගස්සාති යාය හි චෙතනාය අන්තාදිදෙය්‍යාධම්මං සංහරිත්වා අනුකම්පාසුඡාසු අඤ්ඤාතරවසෙන පරෙසං දීයති, තං දානං. යාය පන අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බහාවෙන ගහිතවත්ථුස්ස ඵකදෙසො සංවිභජිත්වා දීයති, අයං සංවිභාගො. විපාකන්ති ඵලං. යථාහං ඡානාමීති යථා අහං ඡානාමි. ඉදං වුත්තං හොති – තිරච්ඡානගතස්සපි දානං දත්වා අත්තභාවසතෙ පවත්තසුඛවිපච්චනවසෙන සතගුණා දක්ඛිණා හොතීති ඵවමාදිනා, හික්ඛචෙ, යෙන පකාරෙන අහං දානස්ස සංවිභාගස්ස ච විපාකං කම්මවිපාකං ඤාණබලෙන පච්චක්ඛතො ඡානාමි, ඵවං ඉමෙ සත්තා යදි ඡානෙය්‍යුන්ති. න අදත්වා භුඤ්ජෙය්‍යුන්ති යං භුඤ්ජිතබ්බයුත්තකං අත්තනො අත්ථි, තතො පරෙසං න අදත්වා මච්ඡරියවිත්තෙන ච තණ්හාලොභවසෙන ච භුඤ්ජෙය්‍යුං, දත්වා ච භුඤ්ජෙය්‍යුං. න ච නෙසං මච්ඡෙරමලං විත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍යාති අත්තනො සම්පත්තීතං පරෙහි සාධාරණභාවාසහනලක්ඛණං විත්තස්ස පහස්සරභාවදූසකානං උපක්කිලෙසභූතානං කණ්ඨධම්මානං අඤ්ඤාතරං මච්ඡෙරමලං. අථ වා යථාවුත්තමච්ඡෙරඤ්ඤාචෙති අඤ්ඤාමිති දානන්තරායකරං ඉස්සාලොභදොසාදිමලඤ්ඤාච නෙසං සත්තානං විත්තං යථා දානචෙතනා න පවත්තති, න වා සුපරිසුද්ධා හොති, ඵවං පරියාදාය පරිතො ගහෙත්වා අහිභවිත්වා න තිට්ඨෙය්‍යා. කො හි සම්මදෙව දානඵලං ඡානන්තො අත්තනො විත්තෙ මච්ඡෙරමලස්ස ඔකාසං දදෙය්‍යා.

යොපි නෙසං අස්ස වරිමො ආලොපොති නෙසං සත්තානං යො සබ්බපච්ඡිමකො ආලොපො සියා. වරිමං කබලන්ති තස්සෙව චෙවචනං. ඉදං වුත්තං හොති – ඉමෙ සත්තා පකතියා යත්තකෙහි ආලොපෙහි සයං යාපෙය්‍යුං, තෙසු එකමෙව ආලොපං අත්තනො අත්ථාය යිපෙත්වා තදඤ්ඤෙ සබ්බෙ ආලොපෙ ආගතාගතානං අත්ථිකානං දත්වා යො යපිතො ආලොපො අස්ස, සො ඉධ වරිමො ආලොපො නාම. තතොපි න අසංවිභජිත්වා භුඤ්ජෙය්‍යුං, සචෙ නෙසං පටිග්ගාහකා අස්සුති නෙසං සත්තානං පටිග්ගාහකා යදි සියුං, තතොපි යථාවුත්තවරිමාලොපතොපි සංවිභජිත්වා ඵකදෙසං දත්වා ච භුඤ්ජෙය්‍යුං, යථාහං දානසංවිභාගස්ස විපාකං පච්චක්ඛතො ඡානාමි, ඵවං යදි ඡානෙය්‍යුන්ති. යස්මා ච බොතිආදිනා කම්මඵලස්ස අප්පච්චක්ඛභාවතො ඵවමෙනෙ සත්තා දානසංවිභාගෙසු න පවත්තන්තීති යථාධිප්පෙතමත්ථං කාරණෙන සම්පට්ඨාදෙති. එතෙනෙව නෙසං තදඤ්ඤපුඤ්ඤෙසු ච අප්පට්ඨත්තියා අපුඤ්ඤෙසු ච පට්ඨත්තියා කාරණං දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං.

ගාථාසු යථාවුත්තං මහෙසිනාති මහෙසිනා භගවතා “තිරච්ඡානගතෙ දානං දත්වා සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා” තිආදිනා, ඉධෙව වා “ඵවං

වෙ සත්තා ජානෙය්‍යු”න්තිආදිනා යථාවුත්තං, ඤාණවාරෙන තං යථාවුත්තං විත්තං ඤාතන්ති අත්ථො. විපාකං සංවිභාගස්සාති සංවිභාගස්සපි විපාකං, කො පන වාදො දානස්ස. යථා හොති මහජ්ඵලන්ති යථා සො විපාකො මහන්තං ඵලං හොති, එවං ඉමෙ සත්තා යදි ජානෙය්‍යුන්ති සම්බන්ධො. විනෙය්‍ය මච්ඡෙරමලන්ති මච්ඡරියමලං අපනෙත්වා කම්මඵලසද්ධාය රතනත්තයසද්ධාය ච විසෙසතො පසන්තෙන විත්තෙන යෙසු කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියෙසු සීලාදිගුණසම්පන්නෙසු දිත්තං අප්පකම්පි දානං මහජ්ඵලං හොති, තෙසු යුත්තකාලෙන දජ්ජුං දදෙය්‍යුං.

මහජ්ඵලභාවකරණතො දක්ඛිණං අරහන්තීති දක්ඛිණෙය්‍යා, සම්මාපටිපන්නා, තෙසු දක්ඛිණෙය්‍යෙසු. දක්ඛිණං පරලොකං සද්දහිත්වා දාතබ්බං දෙය්‍යධම්මං යථා තං දානං හොති මහාදානං, එවං දත්වා. අථ වා බහුතො අන්තං දත්වා, කථං පන අන්තං දාතබ්බන්ති ආහ “දක්ඛිණෙය්‍යෙසු දක්ඛිණ”න්ති. ඉතො මනුස්සත්තා මනුස්සත්තභාවතො චූතා පටිසන්ධිවසෙන සග්ගං ගච්ඡන්ති දායකා. කාමකාමීනොති කාමෙතබ්බානං උළාරානං දෙවහොගානං පටිලද්ධරූපවිභවෙන කම්මුතා උපගමනෙ සාධුකාරිත්‍යා කාමකාමීනො සබ්බකාමසමඬ්ඨිගීනො. මොදන්ති යථාරූචි පරිවාරෙන්නීති අත්ථො.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මෙත්තාභාවනාසුත්තවණ්ණනා

27. සත්තමෙ යාති කානිච්ඡි අනවසෙසපරියාදානං. ඔපධිකානි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනීති

තෙසං නියමනං. තත්ථ උපධි වුව්චන්ති බන්ධා, උපධිස්ස කරණං සීලං එතෙසං, උපධිජ්ජයොජනානි වා ඔපධිකානි. සම්පත්තිභවෙ අත්තභාවජනකානි පටිසන්ධිපවත්තිවිපාකදායකානි. පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනීති පුඤ්ඤකිරියා ච තා තෙසං තෙසං ඵලානිසංසානං වත්ථුනි වාති පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි. තානි පන සඬ්ඛෙපතො දානමයං, සීලමයං, භාවනාමයන්ති තිවිධානි හොන්ති. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරතො තිකනිපාතවණ්ණනායං ආවි භවිස්සති. මෙත්තාය වෙතොවිමුත්තියාති මෙත්තාභාවනාවසෙන පටිලද්ධතිකවතුක්කජ්ඣානසමාපත්තියා. “මෙත්තා”ති හි වුත්තෙ උපවාරොපි ලබ්භති අප්පනාපි, “වෙතොවිමුත්ති”ති පන වුත්තෙ අප්පනාඤානමෙව ලබ්භති. තඤ්ඞි නීවරණාදිපව්චනීකධම්මතො විත්තස්ස සුට්ඨු විමුත්තිභාවෙන වෙතොවිමුත්තීති වුව්චති. කලං නාග්ගන්ති සොළසින්ති මෙත්තාබ්‍රහ්මවිහාරස්ස සොළසභාගං. ඔපධිකානි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි න අග්ගන්ති. ඉදං වුත්තං හොති – මෙත්තාය වෙතොවිමුත්තියා යො විපාකො, තං සොළස කොට්ඨාසෙ කත්වා තතො එකං පුන සොළස කොට්ඨාසෙ

කත්වා තත්ථ යො එකකොට්ඨාසො, න තං අඤ්ඤානි ඔපධිකානි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි අග්ගන්තීති. අධිග්ගහෙත්වානි අභිභවිත්වා. භාසතෙති උපක්කිලෙසවිසුද්ධියා දිජ්ජති. තපතෙති තතො එව අනවසෙසෙ පටිපක්ඛධම්මෙ සන්තපති. විරොවතීති උභයසම්පත්තියා විරොවති. මෙත්තා හි චෙතොවිමුත්ති වන්දාලොකසංඛාතා විගතූපක්කිලෙසා ජුණ්භා විය දිජ්ජති, ආතපො විය අන්ධකාරං පච්චනීකධම්මෙ විධමන්තී තපති, ඔසධිතාරකා විය විජ්ජොතමානා විරොවති ව.

සෙය්‍යථාපීති ඔපම්මදස්සනත්ථෙ නිපාතො. තාරකරූපානන්ති ජොතීනං. වන්දියාති වන්දස්ස අයන්ති වන්දී, තස්සා වන්දියා, පභාය ජුණ්භායාති අත්ථො. වස්සානන්ති වස්සානං. බහුවසෙන ලද්ධවොහාරස්ස උතුනො. පච්ඡිමෙ මාසෙති කත්තිකමාසෙ. සරදසමයෙති සරදකාලෙ. අස්සයුජකත්තිකමාසා හි ලොකෙ “සරදඋතු”ති වුවුවන්ති. විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ, මෙඝවිගමෙන දුරිභූතෙති අත්ථො. තෙනෙවාහ “විගතවලාහකෙ”ති. දෙවෙති ආකාසෙ. නහං අඛ්භස්සක්කමානොති උදයට්ඨානතො ආකාසං උල්ලඬ්ඝන්තො. තමගතන්ති තමං. අභිච්ඡව්වාති අභිභන්ත්වා විධමිත්වා. ඔසධිතාරකාති උස්සන්තා පභා එතාය ධියති, ඔසධිනං වා අනුබලප්පදායිකත්තා ඔසධිති ලද්ධනාමා තාරකා.

එත්ථාහ — කස්මා පන භගවතා සමානෙපි ඔපධිකභාවෙ මෙත්තා ඉතරෙහි ඔපධිකපුඤ්ඤෙහි විසෙසෙත්වා වුත්තාති? වුවුවතෙ — සෙට්ඨට්ඨෙත නිද්දොසභාවෙන ව සත්තෙසු සුප්පටිපත්තිභාවතො. සෙට්ඨා හි එතෙ විහාරා, සබ්බසත්තෙසු සම්මාපටිපත්තිභූතානි යදිදං මෙත්තාක්ඛානානි. යථා ව බරහ්මානො නිද්දොසවිත්තා විහරන්ති, එවං එතෙහි සමන්තාගතා යොගිතො බ්‍රහ්මසමාව හුත්වා විහරන්ති. තථා හිමෙ “බ්‍රහ්මවිහාරා”ති වුවුවන්ති. ඉති සෙට්ඨට්ඨෙත නිද්දොසභාවෙන ව සත්තෙසු සුප්පටිපත්තිභාවතො මෙත්තාව ඉතරෙහි ඔපධිකපුඤ්ඤෙහි විසෙසෙත්වා වුත්තා.

එවම්පි කස්මා මෙත්තාව එවං විසෙසෙත්වා වුත්තා? ඉතරෙසං බ්‍රහ්මවිහාරානං අධිට්ඨානභාවතො දානාදීනං සබ්බෙසං කල්‍යාණධම්මානං පරිපූරිකත්තා ව. අයඤ්ඤි සත්තෙසු හිතාකාරජ්ජවත්තිලක්ඛණා මෙත්තා, හිතූපසංභාරසා, ආසාතවිනයපච්චුපට්ඨානා. යදි අනොධිසො භාවිතා බහුලිකතා, අථ සුබ්බෙනෙව කරුණාදිභාවතා සම්පජ්ජන්තීති මෙත්තා ඉතරෙසං බ්‍රහ්මවිහාරානං අධිට්ඨානං. තථා හි සත්තෙසු හිතජ්ඣාසයතාය සති නෙසං දුක්ඛාසහනතා, සම්පත්තිවිසෙසානං විරට්ඨිතිකාමතා, පක්ඛපාතාභාවෙන සබ්බත්ථ සමජ්ජවත්තවිත්තතා ව සුබ්බෙනෙව ඉජ්ඣන්ති. එවඤ්ච සකලලොකහිතසුබ්බධානාධිමුත්තා මහාබොධිසත්තා “ඉමස්ස දාතබ්බං, ඉමස්ස න දාතබ්බ”න්ති උත්තමවිවයවසෙන විභාගං අකත්වා සබ්බසත්තානං නිරවසෙසසුබ්බනිදානං දානං දෙත්ති, හිතසුබ්බත්ථමෙව නෙසං.

සීලං සමාදියන්ති, සීලපරිපූරණත්ථං නෙක්ඛම්මං භජන්ති, තෙසං භික්ෂුබ්බෙසු අසම්මොහත්ථාය පඤ්ඤං පරියොදපෙන්නි, භික්ෂුබ්බවිච්චිඨනත්ථමෙව දළ්භං වීරියමාරහන්ති, උත්තමවීරියවසෙන වීරභාවං පත්තාපි සත්තානං නානප්පකාරං භික්ෂ්කම්භයෙනෙව අපරාධං ඛමන්ති, “ඉදං වො දස්සාම, කරස්සාමා”තිආදිනා කතං පටිඤ්ඤාතං න විසංවාදෙන්නි, තෙසං භික්ෂුබ්බයෙව අවලාධිට්ඨානා භොන්ති. තෙසු අවලාය මෙත්තාය පුබ්බකාරිනො භික්ෂ්කම්භයෙනෙව නෙසං විජ්ජකාරෙ උදාසීනා භොන්ති, පුබ්බකාරිත්තායපි න පච්චුපකාරමාසිසන්තිති. එවං තෙ පාරමිසො පූරෙත්වා යාව

දසබලවතු-වෙසාරජ්ජ-ජඅසාධාරණඤාණ-අට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මජ්ජපහෙදෙ සබ්බෙපි කල්‍යාණධම්මෙ පරිපූරෙන්නි. එවං දානාදීනං සබ්බෙසං කල්‍යාණධම්මානං පාරිපූරිකා මෙත්තාති ච ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සන්ත්ථං සා ඉතරෙහි විසෙසෙත්වා වුත්තා.

අපිව මෙත්තාය ඉතරෙහි ඔපධිකපුඤ්ඤෙහි මහානුභාවතා වෙලාමසුත්තෙන දීපෙතබ්බා. තත්ථ හි යථා නාම මහතා වෙලාමස්ස දානතො එකස්ස සොතාපන්නස්ස දානං මහජ්ඣලතරං වුත්තං, එවං සොතාපන්නසතතො එකස්ස සකදාගාමිස්ස දානං...පෙ.... පච්චෙකබුද්ධසතතො භගවතො, තතොපි බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දානං, තතොපි වාතුද්දිසස්ස සඬ්ඝස්ස විහාරදානං, තතොපි සරණගමනං, තතොපි සීලසමාදානං, තතොපි ගද්දුහනමත්තං කාලං මෙත්තාභාවතා මහජ්ඣලතරා වුත්තා. යථාහ -

“යං ගහපති වෙලාමො බ්‍රාහ්මණො දානං අදාසි මහාදානං. යො වෙකං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍ය, ඉදං තතො මහජ්ඣලතරං. යො ච සතං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍ය...පෙ.... සුරාමෙරයමජ්ජප්පමාදට්ඨානා වෙරමණිං. යො ච අන්තමසො ගද්දුහනමත්තමිති මෙත්තවිත්තං භාවෙය්‍ය, ඉදං තතො මහජ්ඣලතර”න්ති (අ. නි. 9.20).

මහග්ගතපුඤ්ඤභාවෙන පනස්සා පරිත්තපුඤ්ඤතො සාතිසයතාය වත්තබ්බමෙව නත්ථි. වුත්තඤ්ඤෙනං “යං පමාණකතං කම්මං, න තං තත්ත්වසිස්සති, න තං තත්ත්වතිට්ඨති”ති (දී. නි. 1.556; සං. නි. 4.360). කාමාවචරකම්මඤ්ඤි පමාණකතං නාම, මහග්ගතකම්මං පන පමාණං අතික්කම්ත්වා ඔධිසකානොධිසකඵලණවසෙන වඩ්ඪිත්වා කතත්තා අජ්ජමාණකතං නාම. කාමාවචරකම්මං තස්ස මහග්ගතකම්මස්ස අන්තරා ලග්ගිතුං වා තං කම්මං අභිභවිත්වා අත්තනො විපාකස්ස ඔකාසං ගහෙත්වා යාතුං වා න සක්කොති, අථ ඛො මහග්ගතකම්මමෙව තං පරිත්තකම්මං මහොසො විය පරිත්තං උදකං අභිභවිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා

තිට්ඨති, තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා සයමෙව බ්‍රහ්මසහබ්‍යතං උපනෙතීති අයඤ්චි තස්ස අත්ථොති.

ගාථාසූ යොති යො කොචි ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා. මෙත්තන්ති මෙත්තාක්ඛානං. අප්පමාණන්ති භාවනාවසෙන ආරම්මණවසෙන ච අප්පමාණං. අසුභභාවනාදයො විය හි ආරම්මණෙ එකදෙසග්ගහණං අකත්වා අනවසෙසඵරණවසෙන අනොධිසොඵරණවසෙන ච අප්පමාණාරම්මණතාය පගුණභාවනාවසෙන අප්පමාණං. තනු සංයොජනා භොන්තීති මෙත්තාක්ඛානං පාදකං කත්වා සම්මසිත්වා හෙට්ඨිමෙ අරියමග්ගෙ අධිගච්ඡන්තස්ස සුබ්බෙනෙව පටිසංයොජනාදයො පහියමානා තනු භොන්ති. තෙනාහ “පස්සතො උපධික්ඛය”න්ති. “උපධික්ඛයො”ති හි නිබ්බානං වුච්චති. තඤ්චස්ස සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන පස්සති. අථ වා තනු සංයොජනා භොන්තීති මෙත්තාක්ඛානපදට්ඨානාය විපස්සනාය අනුක්කමෙන උපධික්ඛයසඬ්ඛාතං අරහත්තං පත්වා තං පස්සතො පගෙව දසපි සංයොජනා තනු භොන්ති, පහියන්තීති අත්ථො. අථ වා තනු සංයොජනා භොන්තීති පටිසො වෙව පටිසසම්පයුත්තසංයොජනා ච තනුකා භොන්ති. පස්සතො උපධික්ඛයන්ති තෙසංයෙව කිලෙසුපධිනං ඛයසඬ්ඛාතං මෙත්තං අධිගමවසෙන පස්සන්ත ස්සාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එවං කිලෙසප්පහානං නිබ්බානාධිගමඤ්ච මෙත්තාභාවනාය සිබාප්පත්තමානිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤෙ ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “එකම්පි වෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අද්ඨට්ඨිත්තොති මෙත්තාබලෙන සුට්ඨු වික්ඛම්භිතබ්‍යාපාදතාය බ්‍යාපාදෙන අද්ධසිතවිත්තො. මෙත්තායතීති හිතඵරණවසෙන මෙත්තං කරොති. කුසලොති අතිසයෙන කුසලවා මහාපුඤ්ඤො, පටිසාදිඅනත්ථවිගමෙන වො. ඛෙමී තෙනාති තෙන මෙත්තායිතෙන. සබ්බෙ ච පාණෙනි වසද්දො බ්‍යතිරෙකෙ. මනසානුකම්පන්ති විත්තෙන අනුකම්පන්තො. ඉදං වුත්තං භොති – එකසත්තවිසයාපි තාව මෙත්තා මහාකුසලරාසි, සබ්බෙ පන පාණෙ අත්තතො පියපුත්තං විය හිතඵරණෙන මනසා අනුකම්පන්තො පහුතං බහුං අනප්පකං අපරියන්තං චතුසට්ඨිමහාකප්පෙපි අත්තතො විපාකප්පබන්ධං පවත්තෙතුං සමත්ථං උළාරපුඤ්ඤං අරියො පරිසුද්ධවිත්තො පුග්ගලො පකරොති නිජ්ඣාදෙති.

සත්තසණ්ඨන්ති සත්තසඬ්ඛාතෙන සණ්ඨෙන සමන්තාගතං හරිතං, සත්තෙහි අවිරලං ආකිණ්ණමනුස්සන්ති අත්ථො. විජිත්වාති අදණ්ඨෙන අසත්ථෙත ධම්මෙනෙව විජිතිත්වා. රාජීසයොති ඉසිසදිසා ධම්මිකරාජානො. යජ්මානාති දානානි දදමානා. අනුපරියගාති විවරිංසු.

අස්සමෙධන්තිආදියු පොරාණකරාජකාලෙ කිර සස්සමෙධං, පුරිසමෙධං, සම්මාපාසං, වාචාපෙය්‍යන්ති චත්තාරි සඬගභවත්ථුනි අහෙසුං, යෙනි රාජානො ලොකං සඬගණ්ඨිංසු. තත්ථ නිජ්චන්තසස්සතො දසමභාගග්ගහණං සස්සමෙධං නාම, සස්සසම්පාදනො, මෙධාවිතාති අත්ථො. මහායොධානං ඡමාසිකං භත්තවෙනනානුප්පදානං පුරිසමෙධං නාම, පුරිසසඬගණ්ඨනො මෙධාවිතාති අත්ථො. දලිද්දමනුස්සානං පොත්ථකෙ ලෙඛං ගහෙත්වා තිණි වස්සානි විනා වඬ්ඨියා සහස්සද්විසහස්සමත්තධනානුප්පදානං සම්මාපාසං නාම. තඤ්ඤි සම්මා මනුස්සෙ පාසෙති හදයෙ ඛන්ධිත්වා විය යපෙති, තස්මා “සම්මාපාස”න්ති වුච්චති. “තාත මාතුලා”තිආදිනා පන සණ්ඨවාචාය සඬගහණං වාචාපෙය්‍යං නාම, පෙය්‍යවජ්ජං පියවාචතාති අත්ථො. එවං චතුහි සඬගභවත්ථුනි සඬගහිතං රට්ඨං ඉද්ධඤ්ඤෙව හොති ජීතඤ්ඤෙව පහුතඅන්තපානං බෙමං නිරබ්බුදං. මනුස්සා මුදා මොදමානා උරෙ පුත්තෙ නච්චෙන්තා අපාරුතසරා විහරන්ති. ඉදං සරද්වාරෙසු අග්ගළානං අභාවතො “නිරග්ගළ”න්ති වුච්චති. අයං පොරාණිකා පටෙණි, අයං පොරාණිකා පකති.

අපරභාගෙ පන ඔක්කාකරාජකාලෙ බ්‍රාහ්මණා ඉමානි චත්තාරි සඬගභවත්ථුනි ඉමඤ්ඤ රට්ඨසම්පත්තිං පරිචත්තෙන්තා උද්ධම්මුලං කත්වා අස්සමෙධං පුරිසමෙධන්තිආදිකෙ පඤ්ඤෙ යඤ්ඤෙ නාම අකංසු. වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා බ්‍රාහ්මණධම්මියසුත්තෙ -

“තෙසං ආසි විපල්ලාසො, දිස්වාන අණුතො අණුං...පෙ.....

“තෙ තත්ථ මන්තෙ ගන්ථෙත්වා, ඔක්කාකං තදුපාගමු”න්ති. (සු. නි. 301-304);

තත්ථ අස්සමෙත්ථ මෙධන්ති බාධෙත්තිති අස්සමෙධො. ද්විති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස එකච්ඡතිප්පස්ස එකස්මිං පච්ඡිමදිවසෙ එව සත්තනවුත්තඤ්ඤෙපසුසතසාතභිසන්ස්ස යපෙත්වා භූමිඤ්ඤෙ පුරිසෙ ව අවසෙසසබ්බවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. පුරිසමෙත්ථ මෙධන්ති බාධෙත්තිති පුරිසමෙධො. චතුහි පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිංභූමියා අස්සමෙධෙ වුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. සම්මමෙත්ථ පාසන්ති ඛිපන්තිති සම්මාපාසො. යුගච්ඡිග්ගලෙ පටෙසනදණ්ඩකසඬ්ඛාතං සම්මං ඛිපිත්වා තස්ස පතිතොකාසෙ වෙදිං කත්වා සංහාරිමෙහි යුපාදිහි සරස්සතිනදියා නිමුග්ගොකාසතො පහුති පටිලොමං ගච්ඡන්තෙන යජිතබ්බස්ස සත්‍රයාගස්සෙතං අධිවචනං වාජමෙත්ථ පිචන්තිති වාජපෙය්‍යො. එකෙන පරියඤ්ඤෙන සත්තරසහි පසුහි යජිතබ්බස්ස බෙච්චයුපස්ස සත්තරසකදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. නත්ථි එත්ථ අග්ගළොති නිරග්ගළො. නචහි පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිංභූමියා පුරිසෙහි ව අස්සමෙධෙ වුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස සබ්බමෙධපරියායනාමස්ස අස්සමෙධවිකප්පස්සෙතං අධිවචනං.

වන්දප්පභාති වන්දප්පභාය. තාරගණාව සබ්බෙති යථා සබ්බෙපි තාරාගණා වන්දිමසොභාය සොළසිමිපි කලං නාග්ගන්ති, එවං තෙ අස්සමෙධාදයො යඤ්ඤා මෙත්තචිත්තස්ස වුත්තලක්ඛණෙන සුභාවිතස්ස සොළසිමිපි කලං නානුභවන්ති, න පාපුණන්ති, නාග්ගන්තිති අත්ථො.

ඉදානි අපරෙපි දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකෙ මෙත්තාභාවනාය ආනිසංසෙ දස්සෙතුං. “යො න භන්ති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යොති මෙත්තාබ්බුභ්මචිහාරභාවනානුයුත්තො පුග්ගලො. න භන්තිති තෙනෙව මෙත්තාභාවනානුභාවෙන දුරවික්ඛම්භිතඛ්‍යාපාදතාය න කඤ්චි සත්තං භිංසති, ලෙඩ්චුදණ්ඩාදීහි න විබාධති වා. න සාතෙතීති පරං සමාදපෙත්වා න සත්තෙ භනාපෙති න විබාධාපෙති ව. න ජිනාතීති සාරම්භවිග්ගාහිකකථාදිවසෙන න කඤ්චි ජිනාති සාරම්භස්සෙව අභාවතො, ජාතිකරණවසෙන වා අඩ්ඨකරණාදිනා න කඤ්චි ජිනාති. න ජාපයෙති පරෙපි පයොජෙත්වා පරෙසං ධනජානිං න කාරාපෙය්‍ය. මෙත්තංසොති මෙත්තාමයචිත්තකොට්ඨාසො, මෙත්තාය වා අංසො අවිජ්ඣනට්ඨෙන අවයවභූතොති මෙත්තංසො. සබ්බභූතෙසුති සබ්බසත්තෙසු. තතො එව චෙරං තස්ස න කෙනචීති අකුසලචෙරං තස්ස කෙනචිපි කාරණෙන නත්ථි, පුග්ගලචෙරසඬ්ඛාතො විරොධො කෙනචි පුරිසෙන සද්ධිං තස්ස මෙත්තාචිහාරිස්ස නත්ථිති.

එවමෙතස්මිං එකකනිපාතෙ පටිපාටියා තෙරසසු සුත්තෙසු සික්ඛාසුත්තද්වයෙ වාති පන්තරසසු සුත්තෙසු විච්චිටං කථිතං, නිවරණසුත්තං සංයොජනසුත්තං අප්පමාදසුත්තං අට්ඨිසඤ්චයසුත්තන්ති එතෙසු චතුසු සුත්තෙසු චට්ඨච්චට්ඨං කථිතං. ඉතරෙසු පන චට්ඨමෙව කථිතන්ති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරමත්ථදීපනියා

බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිවුත්තකස්ස එකකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුකනිපාතො

1. පට්ඨමච්ඡෙදො

1. දුක්ඛවිහාරසුත්තවණ්ණනා

28. දුකනිපාතස්ස පට්ඨමෙ ද්විතීති ගණනපරිච්ඡේදො. ධම්මෙහිති පරිච්ඡින්නධම්මනිදස්සනං. ද්විතී ධම්මෙහිති ද්විතී අකුසලධම්මෙහි. සමන්තාගතොති යුත්තො. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. දුක්ඛං විහරතීති චතුසුපි ඉරියාපටෙසු කිලෙසදුක්ඛෙන වෙව කායිකවෙතසිකදුක්ඛෙන ච දුක්ඛං විහරති. සවිසාතන්ති චිත්තුපසාතෙන වෙව කායුපසාතෙන ච සවිසාතං. සඋපායාසන්ති කිලෙසුපායාසෙන වෙව සරීරබ්බෙන ච බලවඥායාසවසෙන සඋපායාසං. සපරිලාභන්ති කිලෙසපරිලාභෙන වෙව කායපරිලාභෙන ච සපරිලාභං. කායස්ස හෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණාති තදනන්තරං අහිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගණේ. අථ වා කායස්ස හෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදා. පරං මරණාති චුතිතො උද්ධං. දුග්ගති පාටිකඬ්ඛාති දුග්ගතිසඬ්ඛාතානං චතුන්නං අපායානං අඤ්ඤතරා ගති ඉච්ඡිතබ්බා, අවස්සංභාවිතීති අත්ථො.

අගුත්තද්වාරොති අපිහිතද්වාරො. කත්ථ පන අගුත්තද්වාරොති ආහ “ඉන්ද්‍රියෙසු”ති. තෙන මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං අසංවරමාහ. පටිග්ගහණපරිභොගවසෙන භොජනෙ මත්තං න ජානාතීති භොජනෙ අමත්තඤ්ඤ. “ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතාය භොජනෙ අමත්තඤ්ඤතායා”තිපි පට්ඨන්ති.

කථං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතා, කථං වා ගුත්තද්වාරතාති? කිඤ්චාපි හි චක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො වා අසංවරො වා නත්ථී. න හි චක්ඛුපසාදං නිස්සාය සති වා මුට්ඨස්සච්චං වා උප්පජ්ජති. අපිච යදා රූපාරම්මණං චක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡති, තදා හවඬගෙ ද්වික්ඛත්තුං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙ කිරියාමනොධාතු ආවජ්ජනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣති, තතො චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං, තතො විපාකමනොධාතු සම්පට්ච්ඡනකිච්චං, තතො විපාකාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු සන්තීරණකිච්චං, තතො කිරියාහෙතුකමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣති, තදනන්තරං ජවනං ජවති. තථාපි නෙව හවඬගසමයෙ, න ආවජ්ජනාදීනං අඤ්ඤතරසමයෙ සංවරො වා අසංවරො වා අත්ථී, ජවනක්ඛණේ පන සවෙ දුස්සීලාං වා මුට්ඨස්සච්චං වා අඤ්ඤාණං වා අක්ඛන්ති වා කොසජ්ජං වා උප්පජ්ජති, අසංවරො භොති. එවං භොන්තොපි සො “චක්ඛුද්වාරෙ අසංවරො”ති වුච්චති. කස්මා? යස්මා තස්මිං සති ද්වාරම්පි අගුත්තං භොති හවඬගම්පි ආවජ්ජනාදීනි වීථිවිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරෙ චතුසු ද්වාරෙසු අසංවුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරද්වාරකොට්ඨකගබ්භාදයො සුසංවුතා තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං හණ්ඩං අරක්ඛිතං අගොපිතමෙව

හොති. නගරද්වාරෙහි පවිසිත්වා වොරා යදිවිජන්ති, තං හරෙය්‍යං. එවමෙව ජවනෙ දුස්සිලාදීසු උප්පන්නෙසු තස්මිං අසංවරෙ සතිද්වාරම්පි අගුත්තං හොති, හවඩගම්පි ආවජ්ජනාදීනි වීථිවිත්තානිපි. තස්මිං පන අසති ජවනෙ සීලාදීසු උප්පන්නෙසු ද්වාරම්පි ගුත්තං හොති හවඩගම්පි ආවජ්ජනාදීනි වීථිවිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරද්වාරෙසු සංවුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරද්වාරාදයො අසංවුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං සුරක්ඛිතං සුගොපිතමෙව හොති. නගරද්වාරෙසු හි පිහිතෙසු වොරානං පට්ටෙසො නත්ථී. එවමෙව ජවනෙ සීලාදීසු උප්පන්නෙසු ද්වාරම්පි ගුත්තං හොති, හවඩගම්පි, ආවජ්ජනාදීනි වීථිවිත්තානිපි. තස්මා ජවනක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානොපි “චක්ඛුද්වාරෙ සංවරො”ති වුච්චති. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො. එවං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතා, ගුත්තද්වාරතා ච චෙදිතබ්බා.

කථං පන භොජනෙ අමත්තඤ්ඤා, කථං වා මත්තඤ්ඤාති? යො හි පුග්ගලො මහිවිජො හුත්වා පටිග්ගහණෙ මත්තං න ජානාති. මහිවිජපුග්ගලො හි යථා නාම කච්ඡපුට්ඨාණිජො පිළුන්ධනභණ්ඩකං භත්ථොන ගහෙත්වා උච්ඡඩ්ගෙපි පක්ඛිපිතබ්බයුත්තකං පක්ඛිපිත්වා මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව “අසුකං ගණ්හථ, අසුකං ගණ්හථා”ති මුඛෙන උග්ගොසෙති, එවමෙව අප්පමත්තකම්පි අත්තනො සීලං වා ගන්ථං වා ධුතඬගගුණං වා අන්තමසො අරඤ්ඤවාසමත්තකම්පි මහාජනස්ස ජානන්තස්සෙව සම්භාවෙති, සම්භාවෙත්වා ච පන සකට්ඨෙපි උපනීතෙ පච්චයෙ “අල”න්ති අවත්වා පටිග්ගණ්හාති. තයො හි පුරෙතුං න සක්කා අග්ගි උපාදානෙන, සමුද්දො උදකෙන, මහිවිජො පච්චයෙහිති –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ච, මහිවිජො වාපි පුග්ගලො;
බහුකෙ පච්චයෙ දින්තෙ, තයොපෙන න පුරයෙති”.

මහිවිජපුග්ගලො හි විජාතමාතුයාපි මනං ගණ්හිතුං න සක්කොති. එවරූපො හි අනුප්පන්නං ලාභං න උප්පාදෙති, උප්පන්නලාභතො ච පරිභායති. එවං තාව පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤා හොති. යො පන ධම්මෙන සමෙන ලද්ධම්පි ආහාරං ගධිතො මුච්ඡිතො අජ්ඣොපන්නො අනාදීනවදස්සාථී අනිස්සරණපඤ්ඤො ආහරහත්ථකඅලංසාටකතත්ථවට්ඨකකාකමාසකභුත්තවමිතකබ්බාහ්මණානං අඤ්ඤතරො විය අයොනියො අනුපායෙන යාවදත්ථං උදරාවදෙහකං පරිභුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති. අයං පරිභොගෙ අමත්තඤ්ඤා නාම.

යො පන “යදිපි දෙය්‍යධම්මො බහු හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මො අප්පො, දායකො බහුං දාතුකාමො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මො බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණයුත්තමෙව

ගණ්හානී”ති එවං. වුත්තස්ස පටිග්ගහණෙ පමාණජානනස්ස වෙව,
 “පටිසඬ්ඛා යොනිසො ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය, න මදායා”තිආදිනා
 (ධ. ස. 1355) “ලද්ධඤ්ච පිණ්ඩපාතං අගධිතො අමුච්ඡිතො
 අනඡ්ඤාපන්තො ආදීනවදස්සාවී නිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජනී”ති ච
 ආදිනා නයෙන වුත්තස්ස පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසඬ්ඛානපඤ්ඤාය ජානිත්වා
 ආහාරපරිභුඤ්ජනසඬ්ඛාතස්ස පරිභොගෙ පමාණජානනස්ස ච වසෙන
 භොජනෙ මත්තඤ්ඤා භොති, අයං භොජනෙ මත්තඤ්ඤා නාම. එවං
 භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාතා මත්තඤ්ඤාතා ච භොතීති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු පන වක්ඛුන්තිආදීසු වක්ඛතීති වක්ඛු, රූපං අස්සාදෙති, සමච්ඡමං
 ආචික්ඛන්තං විය භොතීති චා අත්ථො. සුභාතීති සොතං. සායතීති සානං.
 ජීවිතනිමිත්තං ආහාරරසො ජීවිතං, තං අවිභායතීති ජීවිතා. කුච්ඡිතානං
 ආයොති කායො. මනනෙ විජානාතීති මනො. පොරාණා පනාහු මුනාතීති
 මනො, නාළියා මිනමානො විය මහාතුලාය ධාරයමානො විය ච ආරම්මණං
 විජානාතීති අත්ථො. එවං තාවෙත්ථ පදත්ථො වෙදිතබ්බො.

භාවත්ථතො පන දුට්ඨං වක්ඛු – මංසවක්ඛු ච පඤ්ඤාවක්ඛු ච. තෙසු
 බුද්ධවක්ඛු, සමන්තවක්ඛු, ඤාණවක්ඛු, දිබ්බවක්ඛු, ධම්මවක්ඛුති පඤ්චවිධං
 පඤ්ඤාවක්ඛු. තත්ථ “අද්දසං බො අහං, භික්ඛවෙ, බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං
 වොලොකෙන්නො”ති (ම. නි. 1.283) ඉදං බුද්ධවක්ඛු නාම. “සමන්තවක්ඛු
 වුවචති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණ”න්ති (වුළුව. ධොතකමාණවප්පවිජානිද්දෙස
 32) ඉදං සමන්තවක්ඛු නාම. “වක්ඛුං උදපාදී”ති (සං. නි. 5.1081; මහාව.
 15) ඉදං ඤාණවක්ඛු නාම. “අද්දසං බො අහං, භික්ඛවෙ, දිබ්බෙන වක්ඛුනා
 විසුද්ධෙතා”ති (ම. නි. 1.284) ඉදං දිබ්බවක්ඛු නාම. “චිරජං චිතමලං
 ධම්මවක්ඛුං උදපාදී”ති (ම. නි. 2.395; මහාව. 16) ඉදං
 හෙට්ඨිමමග්ගත්තයසඬ්ඛාතං ධම්මවක්ඛු නාම.

මංසවක්ඛුපි දුට්ඨං – සසම්භාරවක්ඛු, පසාදවක්ඛුති. තත්ථ ය්වායං
 අක්ඛිකුපකෙ පතිට්ඨිතො හෙට්ඨා අක්ඛිකුපකට්ඨිකෙන, උපරි
 හමුකට්ඨිකෙන, උභතො අක්ඛිකුට්ඨි, අත්තො මත්ථලුඬ්ඨගෙන, බහිද්ධා
 අක්ඛිලොමෙහි පරිච්ඡින්නො මංසපිණ්ඩො, සඬ්ඛෙපතො වතස්සො
 ධාතුයො – වණ්ණො, ගන්ධො, රසො, ඔජාසම්භවො සණ්ඨානං ජීවිතං
 භාවො කායපසාදො වක්ඛුපසාදොති වුද්දස සම්භාරා. විත්ථාරතො වතස්සො
 ධාතුයො තංනිස්සිතා වණ්ණගන්ධරසඔජාසණ්ඨානසම්භවාති ඉමානි දස
 චතුසමුට්ඨානිකත්තා වත්තාලීසං භොන්ති, ජීවිතං භාවො කායපසාදො
 වක්ඛුපසාදොති වත්තාරි එකන්තකම්මසමුට්ඨානෙවාති ඉමෙසං
 චතුරත්තාලීසාය රූපානං වසෙන චතුරත්තාලීස සම්භාරා. යං ලොකෙ
 “සෙනං වට්ටං පුටුලං විසට්ටං විපුලං වක්ඛු”ති සඤ්ජානන්තො න වක්ඛුං
 සඤ්ජානාති, වත්ථුං වක්ඛුතො සඤ්ජානාති, යො මංසපිණ්ඩො අක්ඛිකුපකෙ
 පතිට්ඨිතො න්භාරුසුත්තකෙන මත්ථලුඬ්ඨගෙන ආබද්ධො, යත්ථ සෙනම්පි

අත්ථි කණ්හමිපි ලොහිතකමිපි පථවිපි ආපොපි තෙජොපි වායොපි. යං සෙම්භුස්සදත්තා සෙතං, පිත්තුස්සදත්තා කණ්හං, රුහිරුස්සදත්තා ලොහිතකං, පථවුස්සදත්තා පත්ථද්ධං, ආපුස්සදත්තා පග්ගරති, තෙජුස්සදත්තා පරිඛය්හති, වායුස්සදත්තා සම්භමති, ඉදං සසම්භාරවක්ඛු නාම. යො පන එත්ථ සිතො එත්ථ පටිබද්ධො චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය පසාදො, ඉදං පසාදවක්ඛු නාම. ඉදඤ්භි චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං චත්ථුද්චාරභාවෙන පචත්තති.

සොනාදීසුපි සොතං දිබ්බසොතං, මංසසොතන්ති දුට්ඨං. එත්ථ “දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උභො සද්දෙ සුභාතී”ති ඉදං දිබ්බසොතං නාම. මංසසොතං පන සසම්භාරසොතං පසාදසොතන්ති දුට්ඨන්තිආදි සබ්බං චක්ඛුමිහි වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං, තථා ඝාතජීවිහා. කායො පන වොපනකායො, කරජකායො, සමුහකායො, පසාදකායොතිආදීනා බහුවිධො. තත්ථ –

“කායෙන සංවුතා ධීරා, අථො වාචාය සංවුතා”ති. (ධ. ප. 234) –

අයං වොපනකායො නාම. “ඉමම්භා කායා අඤ්ඤං කායං අහිනිම්මිනාතී”ති (දී. නි. 1.236; පටි. ම. 3.14) අයං කරජකායො නාම. සමුහකායො පන විඤ්ඤාණාදිසමුහවසෙන අනෙකච්චො ආගතො. තථා හි “ඡ ඉමෙ, ආවුසො, විඤ්ඤාණකායා”තිආදීසු (ම. නි. 1.101) විඤ්ඤාණසමුභො චුත්තො. “ඡ එස්සකායා”තිආදීසු (දී. නි. 3.323; ම. නි. 1.98) එස්සාදිසමුභො. තථා “කායපස්සද්ධි කායලහුතා”තිආදීසු (ධ. ස. 114) වෙදනාක්ඛන්ධාදයො. “ඉධෙකච්චො පථවිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති, ආපොකායං තෙජොකායං වායොකායං කෙසකායං ලොමකාය”න්තිආදීසු (පටි. ම. 3.35) පථවාදිසමුභො. “කායෙන ථොට්ඨබ්බං ඵුසිත්වා”ති (අ. නි. 3.16) අයං පසාදකායො. ඉධාපි පසාදකායො වෙදිතබ්බො. සො හි කායවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං චත්ථුද්චාරභාවෙන පචත්තති. මනොති පන කිඤ්චාපි සබ්බං විඤ්ඤාණං චුච්චති, තථාපි ද්වාරභාවස්ස ඉධාධිජ්ජෙතත්තා ද්වාරභූතං සාවජ්ජනං භවඬ්ගං වෙදිතබ්බං.

එතානි යස්ස ද්වාරානි අගුත්තානි ච හික්ඛුනොති යස්ස හික්ඛුනො එතානි මනච්ඡට්ඨානි ද්වාරානි සතිවොස්සග්ගෙන පමාදං ආපන්නත්තා සතිකවාටෙන අපිහිතානි. භොජනමිහි...පෙ.... අධිගච්ඡතීති සො හික්ඛු වුත්තනයෙන භොජනෙ අමත්තඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියෙසු ච සංවරරහිතො දිට්ඨධම්මිකඤ්ච රොගාදිවසෙන, සම්පරායිකඤ්ච දුග්ගතිපරියාපන්නං කායදුක්ඛං රාගාදිකිලෙසසන්තාපවසෙන, ඉච්ඡාවිඝාතවසෙන ච වෙතොදුක්ඛන්ති සබ්බථාපි දුක්ඛමෙව අධිගච්ඡති පාපුණාති. යස්මා චෙනදෙවං, තස්මා දුට්ඨෙනපි දුක්ඛග්ගිනා ඉධලොකෙ ච පරලොකෙ ච ඩය්හමානෙන කායෙන ඩය්හමානෙන චෙතසා දිවා වා යදි වා රත්තීං

නිව්වකාලමෙව තාදිසො පුග්ගලො දුක්ඛමෙව විහරති, න තස්ස සුඛවිහාරස්ස සම්භවො, වට්ටදුක්ඛානාතික්කමෙ පන වත්තබ්බමෙව නත්ථිති.

පට්ටසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුඛවිහාරසුත්තවණ්ණනා

29. දුතියෙ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තපනීයසුත්තවණ්ණනා

30. තතියෙ තපනීයාති ඉධ වෙව සම්පරායෙ ව තපන්ති විබාධෙන්ති විහෙයෙන්ති තපනීයා. තපනං වා දුක්ඛං දිට්ඨෙ වෙව ධම්මෙ අභිසම්පරායෙ ව තස්ස උප්පාදනෙන වෙව අනුබලප්පදානෙන ව භිතාති තපනීයා. අථ වා තපන්ති තෙනාති තපනං, පච්ඡානුකාපො, විජ්ජපිසාරොති අත්ථො, තස්ස හෙතුභාවතො භිතාති තපනීයා. අකතකල්යාණොති අකතං කල්යාණං හද්දකං පුඤ්ඤං එතෙනාති අකතකල්යාණො. සෙසපද්ද්වයං තස්සෙව වෙවචනං. පුඤ්ඤඤ්භි පවත්තිභිතතාය ආයතිංසුඛතාය ව හද්දකට්ඨෙත කල්යාණන්ති ව කුච්ඡිතසලනාදිඅත්ථෙත කුසලන්ති ව දුක්ඛභිරුතං සංසාරභිරුතඤ්ච රක්ඛනට්ඨෙත භිරුත්තාණන්ති ව වුච්චති. කතපාපොති කතං උපචිතං පාපං එතෙනාති කතපාපො. සෙසපද්ද්වයං තස්සෙව වෙවචනං. අකුසලකම්මඤ්භි ලාමකට්ඨෙත පාපන්ති ව අත්තතො පවත්තික්ඛණෙ විපාකක්ඛණෙ ව සොරසභාවතාය ලුද්දන්ති ව කිලෙසෙහි දුසිතභාවෙන කිබ්බිසන්ති ව වුච්චති. ඉති භගවා “ද්වෙ ධම්මා තපනීයා”ති ධම්මාධිට්ඨානෙන උද්දිසිත්වා අකතං කුසලං ධම්මං කතඤ්ච අකුසලං ධම්මං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන නිද්දිසි. ඉදානි තෙසං තපනීයභාවං දස්සෙන්තො “සො අකතං මෙ කල්යාණන්තිපි තප්පති, කතං මෙ පාපන්තිපි තප්පති”ති ආහ. විත්තසන්තාසෙන තප්පති අනුතප්පති අනුසොචතිති අත්ථො.

ගාථාසු දුට්ඨු වරිතං, කිලෙසපුතිකත්තා වා දුට්ඨං වරිතන්ති දුච්චරිතං. කායෙන දුච්චරිතං, කායතො වා පවත්තං දුච්චරිතං කායදුච්චරිතං. එවං වච්ඡිමනොදුච්චරිතානිපි දට්ඨබ්බානි. ඉමානි ව කායදුච්චරිතාදීනි කම්මපථප්පත්තානි අධිජ්ජෙතානීති යං න කම්මපථප්පත්තං අකුසලජාතං, තං සන්ධායාහ “යඤ්චඤ්ඤං දොසසඤ්ඡිත”න්ති. තස්සත්ථො – යම්පි ව අඤ්ඤං කම්මපථභාවං අප්පත්තත්තා නිජ්ජපරියායෙන කායකම්මාදිසඬ්ඛං න ලහති, රාගාදිකිලෙසසංසට්ඨත්තා දොසසභිතං අකුසලං තම්පි කත්වාති අත්ථො. නිරයන්ති නිරතිඅත්ථෙත නිරස්සාදට්ඨෙත වා නිරයන්ති ලද්ධනාමං සබ්බම්පි දුග්ගතිං, අයසඬ්ඛාතසුඛජ්ජික්ඛෙපෙන වා සබ්බත්ථ සුගතිදුග්ගතිසු නිරයදුක්ඛං. සො තාදිසො පුග්ගලො උපගච්ඡතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එත්ථ ච කායදුච්චරිතස්ස තපනීයභාවෙ නන්දො යක්ඛො නන්දො මාණුවකො නන්දො ගොසාතකො ද්වෙ භාතිකාති එතෙසං වත්ථුනි කථෙතබ්බානි. තෙ කිර ගාවිං වධිත්වා මංසං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකංසු. තතො කනිට්ඨො ජෙට්ඨං ආහ – “මය්හං දාරකා බහු, ඉමානි මෙ අන්තානි දෙහී”ති. අථ නං ජෙට්ඨො – “සබ්බං මංසං ද්වෙධා විහත්තං, පුන කිමග්ගහෙසී”ති පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. නිවත්තිත්වා ච නං ඔලොකෙන්තො මතං දිස්වා “භාරියං වත මයා කතං, ස්වාහං අකාරණෙනෙව නං මාරෙසී”න්ති විත්තං උප්පාදෙසි. අථස්ස බලවච්ඡපට්ඨාසාරො උප්පජ්ජී. සො ධීතට්ඨානෙපි නිසින්තට්ඨානෙපි තදෙව කම්මං ආවජ්ජෙති, විත්තස්සාදං න ලහති, අසිතජිතබාධිතම්පිස්ස සරීරෙ ඔජං න ඵරති, අට්ඨිවම්මමත්තමෙව අහොසි. අථ නං එකො ථෙරො පුච්ඡ “උපාසක, ත්වං අතිවිය කිසො අට්ඨිවම්මමත්තො ජාතො, කීදිසො තෙ රොගො, උදාහු අත්ථි කිඤ්චි තපනීයං කම්මං කත”න්ති? සො “ආම, හන්තෙ”ති සබ්බං ආරොවෙසි. අථස්ස සො “භාරියං තෙ, උපාසක, කම්මං කතං, අනපරාධට්ඨානෙ අපරද්ධ”න්ති ආහ. සො තෙනෙව කම්මුනා කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්ති. වච්ඡුච්චරිතස්ස පන සුප්පබුද්ධසක්කකොකාලිකවිඤ්චමාණවිකාදීනං වත්ථුනි කථෙතබ්බානි, මනොදුච්චරිතස්ස උක්කලජයහඤ්ඤාදීනං.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අතපනීයසුත්තවණ්ණනා

31. චතුත්ථෙ තතියෙ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පයමසීලසුත්තවණ්ණනා

32. පඤ්චමෙ පාපකෙන ච සීලෙනාති පාපකං නාම සීලං සීලහෙදකරො අසංවරොති වදන්ති. තත්ථ යදි අසංවරො අසීලමෙව තංදුස්සීලාභාවතො, කථං සීලන්ති වුච්චති? තත්ථායං අධිප්පායො සියා – යථා නාම ලොකෙ අදිට්ඨං “දිට්ඨ”න්ති වුච්චති, අසීලවා “සීලවා”ති, එවම්ධාපි අසීලම්පි අසංවරොපි “සීල”න්ති වොහරියති. අථ චා “කතමෙ ච, ථපති, අකුසලා සීලා? අකුසලං කායකම්මං, අකුසලං වචිකම්මං, පාපකො ආජීවො”ති (ම. නි. 2.264) වචනතො අකුසලධම්මෙසුපි අත්ථෙව සීලසමඤ්ඤා, තස්මා පරිවයවසෙන සභාවසිද්ධි විය පකතිභූතො සබ්බො සමාවාරො “සීල”න්ති වුච්චති. තත්ථ යං අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන අකුසලං ලාමකං, තං සන්ධායාහ “පාපකෙන ච සීලෙනා”ති. පාපිකාය ච දිට්ඨියාති සබ්බාපි මිච්ඡාදිට්ඨියො පාපිකාව. විසෙසතො පන අහෙතුකදිට්ඨි, අකිරියදිට්ඨි, නත්ථිකදිට්ඨිති ඉමා තිවිධා දිට්ඨියො පාපිකතරා. තත්ථ පාපකෙන සීලෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො පයොගවිපන්නො භොති, පාපිකාය දිට්ඨියා

සමන්තාගතො ආසයවිපන්නො හොති, එවං පයොගාසයවිපන්නො පුග්ගලො නිරුපගො හොතියෙව. තෙන වුත්තං “ඉමෙහි බො, භික්ඛවෙ, ද්විති ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො යථාහතං නික්ඛිත්තො, එවං නිරුපෙ”ති. එත්ථ ච “ද්විති ධම්මෙහි සමන්තාගතො”ති ඉදං ලක්ඛණවචනං දට්ඨබ්බං, න තත්තිනිද්දෙසො. යථා තං ලොකෙ “යදිමෙ බ්‍යාධිතා සිද්ධං, ඉමෙසං ඉදං භෙසජ්ජං දාතබ්බං”න්ති. අඤ්ඤාසුචි ඊදිසෙසු යානෙසු එසෙව නයො. දුප්පඤ්ඤාති නිප්පඤ්ඤා.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දුක්ඛසිලසුත්තවණ්ණනා

33. ඡට්ඨෙ හද්දකෙන ච සිලෙනාති කායසුචරිතාදිවතුපාරිසුද්ධිසිලෙන. තඤ්ඤි අබණ්ඩාදිසිලභාවෙන සයඤ්ච කල්‍යාණං, සමථවිපස්සනාදිකල්‍යාණගුණාවහං වාති “හද්දක”න්ති වුච්චති. හද්දිකාය ච දිට්ඨියාති කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙන වෙව කම්මපථසම්මාදිට්ඨියා ච. තත්ථ හද්දකෙන සිලෙන පයොගසම්පන්නො හොති, හද්දිකාය දිට්ඨියා ආසයසම්පන්නො. ඉති පයොගාසයසම්පන්නො පුග්ගලො සග්ගුපගො හොති. තෙන වුත්තං – “ඉමෙහි, බො, භික්ඛවෙ, ද්විති ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො යථාහතං නික්ඛිත්තො, එවං සග්ගෙ”ති. සප්පඤ්ඤාති පඤ්ඤවා. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ආනාපිසුත්තවණ්ණනා

34. සත්තමෙ අනාතාපීති කිලෙසානං ආනාපනට්ඨෙන ආනාපො, වීරියං, සො එතස්ස අත්ථිති ආනාපී, න ආනාපී අනාතාපී, සම්මප්පධානවිරහිතො කුසිතොති වුත්තං හොති. ඔත්තාපො වුච්චති පාපුත්‍රාසො, සො එතස්ස අත්ථිති ඔත්තාපී, න ඔත්තාපී අනොත්තාපී, ඔත්තාපරහිතො. අථ චා ආනාපප්පට්ඨකං ආනාතාපො, කොසජ්ජං සො අස්ස අත්ථිති අනාතාපී. යං “න ඔත්තපති ඔත්තප්පිතබ්බෙන, න ඔත්තපති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා”ති එවං වුත්තං, තං අනොත්තප්පං අනොත්තාපො. සො අස්ස අත්ථිති අනොත්තාපීති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අභබ්බොති අනරහො. සම්බොධායාති අරියමග්ගත්ථාය. නිබ්බානායාති කිලෙසානං අච්චන්තවූපසමාය අමතමහානිබ්බානාය. අනුත්තරස්ස යොගක්ඛෙමස්සාති අරහත්තඵලස්ස. තඤ්ඤි උත්තරිතරස්ස අභාවතො අනුත්තරං, චතුහි යොගෙහි අනුපද්දුතත්තා බෙමං නිබ්භයන්ති යොගක්ඛෙමන්ති ච වුච්චති. අධිගමායාති පත්තියා. ආනාපීති වීරියවා. සො හි “ආරද්ධවීරියො විහරති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය, ථාමවා දළ්භපරක්කමො අනික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු

ධම්මෙසු’’ති (දී. නි. 3.345) එවං වුත්තෙන චිරියාරම්භෙන සමන්තාගතො කිලෙසානං අවිචන්තමෙව ආතාපනසිලොති ආතාපී. ඔත්තාපීති “යං ඔත්තපති ඔත්තප්පිතබ්බෙන, ඔත්තපති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා’’ති (ධ. ස. 31) එවං වුත්තෙන ඔත්තප්පෙන සමන්තාගතත්තා ඔත්තපනසිලොති ඔත්තප්පී. අයඤ්චි ඔත්තාපීති වුත්තො. තදවිනාභාවතො හිරියා ච සමන්තාගතො එව භොතීති හිරොත්තප්පසම්පන්නො අනුමත්තෙපි චජ්ජෙ භයදස්සාවි සිලෙසු පරිපූරකාරී භොති. ඉච්චස්ස සිලසම්පදා දස්සිතා. ආතාපීති ඉමිනා නයෙනස්ස කිලෙසපරිතාපිතාදීපනෙන සමථවිපස්සනාභාවනානුයුත්තතා දස්සිතා. යථාවුත්තඤ්ච චිරියං සද්ධාසතිසමාධිපඤ්ඤාහි විනා න භොතීති විමුත්තිපරිපාචකාති සද්ධාපඤ්චමානි ඉන්ද්‍රියානි අත්ථතො වුත්තානෙව භොන්ති. තෙසු ච සිද්ධෙසු අනිච්චෙව අනිච්චසඤ්ඤා, අනිච්චෙ දුක්ඛසඤ්ඤා, දුක්ඛෙ අනත්තසඤ්ඤා, පහානසඤ්ඤා, විරාගසඤ්ඤා, නිරොධසඤ්ඤාති ඡ නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා සිද්ධා එවාති. එවං ඉමෙහි ද්විති ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස ලොකියානං සිලසමාධිපඤ්ඤානං සිජ්ඣනතො මග්ගඵලනිබ්බානාධිගමස්ස භබ්බතං දස්සෙන්නො “ආතාපී ච බො...පෙ.... අධිගමායා’’ති ආහ.

ගාථාසු කුසිතොති මිච්ඡාචිතක්කබ්බලතාය කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කසඬ්ඛාතෙහි කුච්ඡිතෙහි පාපධම්මෙහි සිතො සම්බන්ධො යුත්තොති කුසිතො. කුච්ඡිතං වා සිද්ධි සම්මාපට්ඨත්තිතො අවසිද්ධිති කුසිතො, ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. භීතචිරියොති නිබ්බිරියො, චතුසුපි ඉරියාපටෙසු චිරියකරණරහිතො. අනුස්සාහසංභනනසභාවස්ස විත්තාලසියස්ස ථිනස්ස, අසත්තිවිසාතසභාවස්ස කායාලසියස්ස මිද්ධස්ස ච අභිණ්භප්පවත්තියා ථිනමිද්ධබ්බලො. පාපජ්ගුව්ඡනලක්ඛණාය හිරියා අභාවෙන තප්පට්ඨක්ඛෙන අහිරිකෙන සමන්තාගතත්තා ච අහිරිකො. හිරොත්තප්පචිරියානං අභාවෙනෙව සම්මාපට්ඨත්තියං නත්ථි එතස්ස ආදරොති අනාදරො. උභයථාපි තථා ධම්මපුග්ගලෙන දුට්ඨකිරියාකරණෙන අනාදරො. ඵ්ථිඵ්ඨත්ති ඵ්ඨිතුං. සම්බොධිමුත්තමත්ති සම්බොධිසඬ්ඛාතං උත්තමං අරහත්තං අධිගන්තුං අභබ්බොති අත්ථො.

සතිමාති විරකතවිරහාසිතානං අනුස්සරණෙ සමත්ථස්ස සතිනෙපක්කස්ස භාවෙන චතුසතිපට්ඨානයොගෙන සතිමා. නිපකොති සත්තට්ඨානියසම්පජ්ඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙන වෙච කම්මට්ඨානපරිහරණපඤ්ඤාසඬ්ඛාතෙන ච නෙපක්කෙන සමන්තාගතත්තා නිපකො. ඤායීති ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන වාති ද්විති සි ඤානෙහි ඤායී. අප්පමත්තොති “දිවසං වඩ්ඤමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙති’’තිආදිනා නයෙන කම්මට්ඨානභාවනාය අප්පමත්තො. සංයොජනං ජාතිජරාය ඡෙත්වාති ජාතියා වෙච ජරාය ච සත්තෙ සංයොජෙතීති සංයොජනන්ති ලද්ධනාමං.

කාමරාගාදිකං දසවිධම්පි කිලෙසජාතං අනුසයසමුග්ගාතවසෙන මූලතො ඡින්දිත්වා. අථ වා සංයොජනං ජාතිජරාය ඡන්ත්වාති ජාතිජරාය සංයොජනං ඡින්දිත්වා. යස්ස හි සංයොජනානි අවිඡින්තානි, තස්ස ජාතිජරාය අවිඡේදො අසමුග්ගාතොව. යස්ස පන තානි ඡින්තානි, තස්ස ජාතිජරාපි ඡින්තාව කාරණස්ස සමුග්ගාතිත්තා. තස්මා සංයොජනං ඡින්දන්තො එව ජාතිජරාපි ඡින්දති. තෙන වුත්තං “සංයොජනං ජාතිජරාය ඡන්ත්වා”ති. ඉධෙව සම්බොධිමනුත්තරං ඵුසෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අග්ගමග්ගං අරහත්තං වා ඵුසෙ පාපුණෙය්‍ය.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා

නිට්ඨිතා.

8. පටිමනකුභනසුත්තවණ්ණනා

35. අට්ඨමෙ නයිදන්ති එත්ථ නඉති පටිසෙධෙ නිපාතො, තස්ස “චුස්සති”ති ඉමිනා සම්බන්ධො, යකාරො පදසන්ධිකරො. ඉදං-සද්දො “එකම්භාහං, හික්ඛවෙ, සමයං උක්කට්ඨායං විහරාමි සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”තිආදීසු (ම. නි. 1.501) නිපාතමත්තං. “ඉදං ඛො තං, හික්ඛවෙ, අප්පමත්තකං ඔරමත්තකං සිලමත්තක”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.27) යථාවුත්තෙ ආසන්නපච්චක්ඛෙ ආගතො.

“ඉදඤ්චි තං ඡන්තවනං, ඉසිසඬ්ඝනිසෙවිතං;
ආවුත්ථං ධම්මරාජෙන, පිතිසඤ්ජනනං මමා”ති. —

ආදීසු (සං. නි. 1.48) වක්ඛමානෙ ආසන්නපච්චක්ඛෙ. ඉධාපි වක්ඛමානෙයෙව ආසන්නපච්චක්ඛෙ දට්ඨබ්බො.

බුහ්මවරිය-සද්දො —

“කිං තෙ වතං කිං පන බුහ්මවරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුති ඛලවීරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච තෙ නාග මහාවිමානං.

“අහඤ්ච හරියා ව මනුස්සලොකෙ,
සද්ධා උභො දානපතී අහුම්භා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසී,
සත්තජපිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.

“තං මෙ වතං තං පන බුහ්මවරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;

ඉද්ධි පුතී බලවිරියපපත්ති,
ඉද්ධිව මෙ ධීර මහාවිමාන”න්ති. (ජා. 2.22.1592-1593, 1595) –

ඉමස්මිං පුණ්ණකජාතකෙ දානෙ ආගතො.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

“තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති”ති. (පෙ. ව. 275, 277) –

ඉමස්මිං අභිකුරුපෙනවත්ථුස්මිං වෙය්‍යාවච්චෙ. “ඉදං බො තං, භික්ඛවෙ,
තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසි”ති (වුළුව. 311) ඉමස්මිං
තිත්තිරජාතකෙ පඤ්චසික්ඛාපදසීලෙ. “තං බො පන, පඤ්චසිඛ, බ්‍රහ්මවරියං
නෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය...පෙ.... යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති (දී.
නි. 2.329) ඉමස්මිං මහාගොවින්දසුත්තෙ බ්‍රහ්මවිහාරෙ. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරී
භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරිනො භවිස්සාමා”ති (ම. නි. 1.83)
සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙටුනවිරතියං.

“මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම,
අම්හෙ ච හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං චරාම,
තස්මා හි අම්හං දහරා න මීයරෙ”ති. (ජා. 1.10.97) –

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසෙ. “අභිජානාමි බො පනාහං,
සාරිපුත්ත, චතුරභිගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියං චරිතා – තපස්සි සුදං හොමි”ති
(ම. නි. 1.155) ලොමහංසසුත්තෙ විරියෙ.

“භීතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75) –

නිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතෙ අට්ඨභිගිකඋපොසථෙ. “ඉදං බො
පන, පඤ්චසිඛ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය...පෙ.... අයමෙව
අරියො අට්ඨභිගිකො මග්ගො”ති (දී. නි. 2.329) මහාගොවින්දසුත්තෙයෙව
අරියමග්ගෙ. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධිඤ්චෙව චිත්ථාරිකං
බාහුපඤ්ඤං පුටුභූතං යාව දෙවමත්‍රස්සෙහි සුජ්ජකාසිත”න්ති (දී. නි. 3.174)
පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛත්තයසඨගහෙ සකලස්මිං සාසනෙ. ඉධාපි
අරියමග්ගෙ සාසනෙ ච වත්තති.

චුස්සතීති වසියති, වරියතීති අත්ථො. ජනකුහනත්ථන්ති “අහො අයොසා සීලවා වත්තසම්පන්නො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො මහිද්ධිකො මහානුභාවො”තිආදිනා ජනස්ස සත්තලොකස්ස විම්භාපනත්ථං. ජනලපනත්ථන්ති “එවරුපස්ස නාම අයාස්ස දින්නං මහප්ඵලං හවිස්සතී”ති පසන්නචිත්තෙහි “කෙනත්ථො, කිං ආහරියතු”ති මනුස්සෙහි වදාපනත්ථං. ලාභසක්කාරසීලොකානිසංසත්ථන්ති ය්වායං “ආකඨ්ඨෙය්‍ය චෙ, භික්ඛචෙ, භික්ඛු ‘ලාභී අස්සං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරාන’න්ති, සීලෙස්චෙවස්ස පරිපූරකාරී”ති (ම. නි. 1.65) සීලානිසංසභාවෙන චුත්තො චතුපච්චයලාභො, යො ච චතුත්තං පච්චයානං සක්කච්චදානසඬාතො ආදරබ්‍රමානගරුකරණසඬාතො ච සක්කාරො, යො ච “සීලසම්පන්නො බ්‍රහ්මස්සුතො සුතධරො ආරද්ධවීරියො”තිආදිනා නයෙන උග්ගතථුතිසොසසඬාතො සීලොකො බ්‍රහ්මවරියං වරන්තානං දිට්ඨධම්මිකො ආනිසංසො, තදත්ථං. ඉති මං ජනො ජානාතුති “එවං බ්‍රහ්මවරියවාසෙ සති ‘අයං සීලවා කල්‍යාණධම්මො’තිආදිනා මං ජනො ජානාතු සම්භාවෙතු”ති අත්තතො සත්තගුණවසෙන සම්භාවනත්ථම්පි න ඉදං බ්‍රහ්මවරියං චුස්සතීති සම්බන්ධො.

කෙච්චි පන “ජනකුහනත්ථන්ති පාපිච්ඡස්ස ඉච්ඡාපකතස්ස සතො සාමන්තප්ප්පනඉරියාපට්ඨස්සිතපච්චයපටිසෙවනසඬාතෙන තිවිධෙන කුහනවත්ථුනා කුහනභාවෙන ජනස්ස විම්භාපනත්ථං. ජනලපනත්ථන්ති පාපිච්ඡස්සෙව සතො පච්චයත්ථං පරිකථොභාසාදිවසෙන ලපනභාවෙන උපලාපනභාවෙන චා ජනස්ස ලපනත්ථං. ලාභසක්කාරසීලොකානිසංසත්ථන්ති පාපිච්ඡස්සෙව සතො ලාභාදිගරුතාය ලාභසක්කාරසීලොකසඬාතස්ස ආනිසංසඋදයස්ස නිප්ථාදනත්ථං. ඉති මං ජනො ජානාතුති පාපිච්ඡස්සෙව සතො අසත්තගුණසම්භාවනාධිප්පායෙන ‘ඉති එවං මං ජනො ජානාතු’ති න ඉදං බ්‍රහ්මවරියං චුස්සතී”ති එවමෙත්ථ අත්ථං වදන්ති. පුරිමොයෙව පන අත්ථො සාරතරො.

අථ බොති එත්ථ අථාති අඤ්ඤදත්ථෙ නිපාතො, බොති අවධාරණෙ. තෙන කුහනාදිතො අඤ්ඤදත්ථායෙව පන ඉදං, භික්ඛචෙ, බ්‍රහ්මවරියං චුස්සතීති දස්සෙති. ඉදානි තං පයොජනං දස්සෙන්නො “සංවරත්ථඤ්චෙව පහානත්ථඤ්චා”ති ආහ. තත්ථ පඤ්චවිධො සංවරො — පාතිමොක්ඛසංවරො, සතිසංවරො, ඤාණසංවරො, ඛන්තිසංවරො, වීරියසංවරොති.

තත්ථ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො”ති (විහ. 511) හි ආදිනා නයෙන ආගතො අයං පාතිමොක්ඛසංවරො නාම, යො සීලසංවරොති ච පචුච්චති. “රක්ඛති වක්ඛන්ද්‍රියං, වක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරං

ආපජ්ජති” ති (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.295; සං. නි. 4.239; අ. නි. 3.16) ආගතො අයං සතිසංවරො.

“යානි සොතානි ලොකස්මිං (අජිතානි භගවා),
සති තෙසං නිවාරණං;
සොතානං සංවරං බුමි,
පඤ්ඤායෙනෙ පිටියරෙ” ති. (සු. නි. 1041) –

ආගතො අයං ඤාණසංවරො. “බමො හොති සීතස්ස උණ්භස්සා” තිආදිනා (ම. නි. 1.24; අ. නි. 4.114; 6.58) නයෙන ආගතො අයං ඛන්තිසංවරො. “උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති” තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.114; 6.58) නයෙන ආගතො අයං වීරියසංවරො. අත්ථතො පන පාණාතිපාතාදීනං පජ්ඣනවසෙන, චත්තපට්චත්තානං කරණවසෙන ච පචත්තා චෙතනා විරතියො ව. සඬ්ඛෙපතො සඬ්ඛො කායච්චිසංයමො, විත්ථාරතො සත්තන්තං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමො සීලසංවරො. සති එව සතිසංවරො, සතිප්පධානා වා කුසලා ඛන්ධා. ඤාණමෙව ඤාණසංවරො. අධිවාසනවසෙන අදොසො, අදොසප්පධානා වා තථා පචත්තා කුසලා ඛන්ධා ඛන්තිසංවරො, පඤ්ඤාති එකෙ. කාමචිතක්කාදීනං අනාධිවාසනවසෙන පචත්තං වීරියමෙව වීරියසංවරො. තෙසු පයමො කායදුච්චරිතාදිදුස්සීලාස්ස සංවරණතො සංවරො, දුතියො මුට්ඨස්සච්චස්ස, තතියො අඤ්ඤාණස්ස, චතුත්ථො අක්ඛන්තියා, පඤ්චමො කොසජ්ජස්ස සංවරණතො පිදහනතො සංවරොති වෙදිතඬ්ඛො. එවමෙතස්ස සංවරස්ස අත්ථාය සංවරත්ථං, සංවරනිප්ථාදනත්ථන්ති අත්ථො.

පහානම්පි පඤ්චවිධං – තදඬ්ගප්පහානං, වික්ඛම්භනප්පහානං, සමුච්ඡෙදප්පහානං, පටිප්පස්සද්ධිප්පහානං, නිස්සරණප්පහානන්ති. තත්ථ යං චත්තඬ්ඛං, තං හෙට්ඨා එකකනිපාතෙ පයමසුත්තවණ්ණනායං වුත්තමෙව. තස්ස පන පඤ්චවිධස්සපි තථා තථා රාගාදිකිලෙසානං පටිනිස්සජ්ජනට්ඨෙත සමතික්කමනට්ඨෙත වා පහානස්ස අත්ථාය පහානත්ථං, පහානසාධනත්ථන්ති අත්ථො. තත්ථ සංවරෙන කිලෙසානං චිත්තසන්තානෙ පචෙසනනිවාරණං පහානෙන පචෙසනනිවාරණඤ්චෙව සමුග්ඝාතො වාති වදන්ති. උභයෙනාපි පන යථාරහං උභයං සම්පජ්ජතීති දට්ඨඬ්ඛං. සීලාදිධම්මා එව හි සංවරණතො සංවරො, පජ්ඣනතො පහානන්ති.

ගාථාසු අනීතිහන්ති ඊතියො වුව්චන්ති උපද්දවා – දිට්ඨධම්මිකා ච සම්පරායිකා ව. ඊතියො හනති විනාසෙති පජ්ඣතීති ඊතිහං, අනු ඊතිහන්ති අනීතිහං, සාසනබ්‍රහ්මවරියං මග්ගබ්‍රහ්මවරියඤ්ච. අථ වා ඊතීහි අනත්ථෙහි සද්ධිං හනන්ති ගච්ඡන්ති පචත්තන්තීති ඊතිහා, තණ්හාදිඋපක්කිලෙසා. නත්ථි එත්ථ ඊතිහාති අනීතිහං. ඊතිහා වා යථාවුත්තෙනට්ඨෙත තිත්ථියසමයා, තප්පට්පක්ඛතො ඉදං අනීතිහං. “අනීතිහ”න්තිපි පාඨො.

තස්සත්ථො – “ඉතිහාය”න්ති ධම්මෙසු අනෙකං සග්ගාහභාවතො විචිකිච්ඡා ඉතිහං නාම, සම්මාසම්බුද්ධජපච්චෙදිතත්තා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්තානං නික්කඩ්ඛභාවසාධනතො නත්ථි එත්ථ ඉතිහන්ති අනිතිහං, අපරජපච්චයන්ති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙනං “පච්චත්තං චෙදිතඛිබ්බො විඤ්ඤාහී”ති “අතක්කාවචරො”ති ච. ගාථාසුඛත්ථං පන “අනිතිහ”න්ති දීඝං කත්වා පඨන්ති.

නිබ්බානසංඛාතං ඔගධං පතිට්ඨං පාරං ගච්ඡතීති නිබ්බානොගධගාමී, විමුත්තිරසත්තා එකත්තෙනෙව නිබ්බානසම්පාපකොති අත්ථො. තං නිබ්බානොගධගාමීතං බ්‍රහ්මචරියං. සොති යො සො සමතිංස පාරමියො පුරත්ථා සබ්බකිලෙසෙ හින්දිත්ථා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, සො භගවා අදෙසයි දෙසෙයි. නිබ්බානොගධොති චා අරියමග්ගො වුච්චති. තෙන විනා නිබ්බානොගාහනස්ස අසම්භවතො තස්ස ච නිබ්බානං අනාලම්බිත්ථා අජපචත්තනතො, තඤ්ච තං එකත්තං ගච්ඡතීති නිබ්බානොගධගාමී. අථ චා නිබ්බානොගධගාමීනන්ති නිබ්බානස්ස අන්තොගාමීතං මග්ගබ්‍රහ්මචරියං, නිබ්බානං ආරම්භං කරිත්ථා තස්ස අන්තො එව චත්තති පචත්තතීති. මහත්තෙහීති මහාආතුමෙහි උළාරජ්ඣාසයෙහි. මහත්තං නිබ්බානං, මහත්තෙ වා සීලක්ඛන්ධාදිකෙ එසන්ති ගවෙසන්තීති මහෙසිනො බුද්ධාදයො අරියා. තෙහි අනුයාතො පටිපන්නො. යථා බුද්ධෙන දෙසිතන්ති යථා අභිඤ්ඤායාදිධම්මෙ අභිඤ්ඤායාදිභාවෙනෙව සම්මාසම්බුද්ධෙන මයා දෙසිතං, එවං යෙ එතං මග්ගබ්‍රහ්මචරියං තදත්ථං සාසනබ්‍රහ්මචරියඤ්ච පටිපජ්ජන්ති. තෙ දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථෙහි යථාරහං අනුසාසන්තස්ස සත්ථු මය්හං සාසනකාරිනො ඔවාදජ්ජිකරා සකලස්ස වට්ඨකුක්ඛස්ස අන්තං පරියන්තං අජපචත්තිං කරිස්සන්ති, දුක්ඛස්ස චා අන්තං නිබ්බානං සච්ඡිකරිස්සන්තීති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. දුතියනකුහනසුත්තවණ්ණනා

36. නවමෙ අභිඤ්ඤත්ථන්ති කුසලාදිවිභාගෙන ඛන්ධාදිවිභාගෙන ච සබ්බධම්මෙ අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන අවිපරිතතො ජානනත්ථං. පරිඤ්ඤත්ථන්ති තෙභූමකධම්මෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා පරිජානනත්ථං සමතික්කමනත්ථඤ්ච. තත්ථ අභිඤ්ඤායාඅභිජානනා චතුසච්චවිසයා. පරිඤ්ඤායාපරිජානනා පන යදිපි දුක්ඛසච්චවිසයා, පහානසච්ඡිකිරියාභාවනාහිසමයෙහි පන විනා න පචත්තතීති පහානාදයොපි ඉධ ගහිතාති චෙදිතඛිබ්බං. සෙසං අනන්තරසුත්තෙ වුත්තත්ථමෙව.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සොමනස්සසුත්තවණ්ණනා

37. දසමෙ සුබසොමනස්සබ්බභූලොති එත්ථ සුබන්ති කායිකං සුබං, සොමනස්සන්ති චෙතසිකං. තස්මා යස්ස කායිකං චෙතසිකඤ්ච සුබං අභිණ්භං පවත්තති, සො සුබසොමනස්සබ්බභූලොති වුත්තො. යොනීති “චතස්සො බො ඉමා, සාරිපුත්ත, යොනියො”තිආදීසු (ම. නි. 1.152) බන්ධකොට්ඨාසො යොනීති ආගතො. “යොනි හෙසා, භූමිජ, ඵලස්ස අධිගමායා”තිආදීසු (ම. නි. 3.226) කාරණං.

“න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුමි, යොනිජං මත්තිසම්භව”න්ති ව. (ම. නි. 2.457; ධ. ප. 396; සු. නි. 625);

“තමෙනං කම්මජා වාතා නිබ්බන්තිත්වා උද්ධංපාදං අධොසිරං සම්පරිවත්තෙන්වා මාතු යොනිමුඛෙ සම්පට්ඨාදෙන්ති”ති ව ආදීසු පස්සාවම්ගො. ඉධ පන කාරණං අධිජ්ජෙතං. අස්සාති අනෙත. ආරද්ධාති පට්ඨපිතා පග්ගහිතා පරිපුණ්ණා සම්පාදිතා වා.

ආසවානං බයායාති එත්ථ ආසවන්තීති ආසවා, වක්ඛුතොපි...පෙ.... මනතොපි සවන්ති පවත්තන්තීති වුත්තං හොති. ධම්මතො යාව ගොත්‍රභූ, ඔකාසතො යාව භවග්ගා සවන්තීති වා ආසවා. එතෙ ධම්මෙ එතඤ්ච ඔකාසං අන්තො කර්ත්වා පවත්තන්තීති අත්ථො. අන්තොකරණත්ථො හි අයං ආකාරො. චිරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදයො ආසවා වියාතිපි ආසවා. ලොකෙ හි චිරපාරිවාසිකා මදිරාදයො ආසවාති වුච්චන්ති. යදි ව චිරපාරිවාසියට්ඨෙන ආසවා, එතෙ එව භවිතුං අරහන්ති. වුත්තං හෙතං – “පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි”තිආදි (අ. නි. 10.61). ආයතං සංසාරදුක්ඛං සවන්ති පසවන්තීතිපි ආසවා. පුරිමාති චෙත්ථ නිබ්බවනාති යත්ථ කිලෙසා ආසවාති ආගතා, තත්ථ යුජ්ජන්ති; පච්ඡිමං කම්මෙපි. න කෙවලඤ්ච කම්මකිලෙසා එව ආසවා, අපිච බො නානප්පකාරා උපද්දවාපි. අභිධම්මෙ හි “චත්තාරො ආසවා – කාමාසවො, භවාසවො, දිට්ඨාසවො, අවිජ්ජාසවො”ති (ධ. ස. 1102) කාමරාගාදයො කිලෙසා ආසවාති ආගතා. සුත්තෙපි “නාහං, වුන්ද, දිට්ඨධම්මිකානංයෙව ආසවානං සංවරාය ධම්මං දෙසෙමි”ති (දී. නි. 3.182) එත්ථ විවාදමූලභූතා කිලෙසා ආසවාති ආගතා.

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛන්තං යෙන ගච්ඡෙයා, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං, ආසවා ඛිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36) –

එත්ථ තෙභූමකං කම්මං අවසෙසා ව අකුසලා ධම්මා. “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”ති (පාරා. 39)

එත්ථ පරුපසාතවිජ්ජපටිසාරවධබන්ධාදයො වෙව අපායදුක්ඛභූතා නානජ්ජකාරා උපද්දවා ව.

තෙ පනෙනෙ ආසවා විනයෙ “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරායිකානං ආසවානං පටිසාතායා”ති ද්වෙධා ආගතා. සළායතනෙ “තයොමෙ, ආවුසො, ආසවා – කාමාසවො, භවාසවො, අවිජ්ජාසවො”ති (සං. නි. 4.321) තිධා ආගතා. තථා අඤ්ඤෙසු සුත්තන්තෙසු. අභිධම්මෙ තෙයෙව දිට්ඨාසවෙන සද්ධිං චතුධා ආගතා. නිබ්බේධිකපරියායෙ පන “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා නිරයගමනීයා, අත්ථි ආසවා තිරච්ඡානායොනිගමනීයා, අත්ථි ආසවා පෙත්තිවිසයගමනීයා, අත්ථි ආසවා මනුස්සලොකගමනීයා, අත්ථි ආසවා දෙවලොකගමනීයා”ති (අ. නි. 6.63) පඤ්චධා ආගතා. කම්මමෙව චෙත්ථ ආසවාති අධිජ්ජෙතං. ඡක්කනිපාතෙ “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පහාතබ්බා”තිආදිනා (අ. නි. 6.58) නයෙන ඡධා ආගතා. සබ්බාසවපරියායෙ තෙයෙව දස්සනපහාතබ්බෙහි ධම්මෙහි සද්ධිං සත්තධා ආගතා. ඉධ පන අභිධම්මපරියායෙන චත්තාරො ආසවා අධිජ්ජෙතාති වෙදිතබ්බා.

බයායාති එත්ථ පන “යො ආසවානං බයො වයො හෙදො පරිහෙදො අනිච්චතා අත්තරධාන”න්ති ආසවානං සරසහෙදො ආසවානං බයොති වුත්තො. “ජානතො අහං, භික්ඛවෙ, පස්සතො ආසවානං බයං වදාමි”ති (ම. නි. 1.15) එත්ථ ආසවානං බිණාකාරො නත්ථිභාවො අච්චන්තං අසමුප්පාදො ආසවක්ඛයොති වුත්තො.

“සෙබස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිනො;
බයස්මිං පයමං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා”ති. (ඉතිවු. 62) –

එත්ථ අරියමග්ගො ආසවක්ඛයොති වුත්තො. “ආසවානං බයා සමණො හොති”ති (ම. නි. 1.438) එත්ථ එලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිච්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිනො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. (ධ. ප. 253) –

එත්ථ නිබ්බානං. ඉධ පන එලං සන්ධාය “ආසවානං බයායා”ති වුත්තං, අරහත්තඵලත්ථායාති අත්ථො.

සංවෙජනීයෙසු යානෙසුති සංවෙගජනකෙසු ජාතිආදීසු සංවෙගචත්ථුසු. ජාති, ජරා, ඛ්‍යාධි, මරණං, අපායදුක්ඛං, අතීතෙ වට්ඨමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ඨමුලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමුලකං දුක්ඛන්ති ඉමානි හි සංවෙගචත්ථුනි සංවෙජනීයට්ඨානානි නාම. අපිච “ආදිත්තො ලොකසන්තිවාසො උය්‍යුත්තො පයාතො කුම්මග්ගජ්ජපිපන්තො, උපනීයති ලොකො අද්ධුවො, අතාණො ලොකො

අනභිස්සරො, අස්සකො ලොකො, සබ්බං පභාය ගමනීයං, උභො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො’තිඵවමාදීති (පටි. ම. 1.117) චෙත්ථ සංවෙජනීයට්ඨානානීති වෙදිතබ්බාති. සංවෙජනෙනානි ජාතිආදිසංවෙගවත්ථුනි පටිච්ච උප්පන්නභයසඬ්ඛාතෙන සංවෙජනෙන. අත්ථතො පන සහොත්තප්පඤාණං සංවෙගො නාම.

සංවිග්ගස්සානි ගබ්භොක්කන්තිකාදිවසෙන අනෙකවිධෙහි ජාතිආදිදුක්ඛෙහි සංවෙගජාතස්ස. “සංවෙජිත්වා”ති ඵ පට්ඨන්ති. යොනිසො පධානෙනානි උපායපධානෙන, සම්මාචායාමෙනානි අත්ථො. සො හි යථා අකුසලා ධම්මා පභීයන්ති, කුසලා ධම්මා භාවනාපාරිච්ඡරිං ගච්ඡන්ති, ඵං පදහනතො උත්තමභාවසාධනතො ඵ “පධාන”න්ති වුච්චති. තත්ථ සංවෙගෙන භවාදිසු කිඤ්චි තාණං ලෙණං පටිසරණං අපස්සන්තො තත්ථ අනොලියන්තො අලග්ගමානසො තප්පට්ඨකං ව චිතිවත්තිතවිසඤ්ඤිතො අඤ්ඤාදත්ථු නිබ්බානනින්තො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්භාරො. සො කල්‍යාණමිත්තසන්තිස්සයෙන යොනිසොමනසිකාරබහුලො විසුද්ධාසයප්පයොගො සමථවිපස්සනාසු යුත්තප්පයුත්තො සබ්බස්මිම්පි සඬ්ඛාරගතෙ නිබ්බින්නදති විරජ්ජති, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙති. තත්ථ යදිදං යොනිසොමනසිකාරබහුලො විසුද්ධාසයප්පයොගො සමථවිපස්සනාසු යුත්තප්පයුත්තො, තෙනස්ස දිට්ඨෙව ධම්මෙ සුඛසොමනස්සබහුලතා වෙදිතබ්බා. යං පනායං සමථෙ පතිට්ඨිතො විපස්සනාය යුත්තප්පයුත්තො සබ්බස්මිම්පි සඬ්ඛාරගතෙ නිබ්බින්නදති විරජ්ජති, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙති, තෙනස්ස යොනි ආරද්ධා ආසවානං ඛයායාති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු සංවිජ්ජෙට්ඨානි සංවිජ්ජෙය්‍ය ඵව සංවෙගං කරෙය්‍ය ඵව. “සංවිජ්ජිත්වානා”ති ඵ පට්ඨන්ති. වුත්තනයෙන සංවිග්ගො හුත්වාති අත්ථො. පණ්ඩිතොති සප්පඤ්ඤො, තිහෙතුකපට්ඨිතානි වුත්තං භොති. පඤ්ඤාය සමචෙක්ඛියානි සංවෙගවත්ථුනි සංවිජ්ජනවසෙන පඤ්ඤාය සම්මා අචෙක්ඛිය. අථ වා පඤ්ඤාය සම්මා අචෙක්ඛිත්වාති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා ඉතිවුත්තක-අට්ඨකථාය

දුකනිපාතෙ පට්ඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1. චිත්තකසුත්තවග්ගො

38. දුතියවග්ගස්ස පයමෙ තථාගතං, භික්ඛවෙනි එත්ථ තථාගත-සද්දො තාව සත්තවොභාරසම්මාසම්බුද්ධාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “හොති තථාගතො පරං මරණා” තිආදීසු (දී. නි. 1.65) සත්තවොභාරො.

“තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං,
බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු” ති. (බු. පා. 6.16) –

ආදීසු සම්මාසම්බුද්ධො.

“තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං,
ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු” ති. (බු. පා. 6.17) –

ආදීසු ධම්මො.

“තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං,
සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු” ති. (බු. පා. 6.18) –

ආදීසු සඬ්ඝෙ. ඉධ පන සම්මාසම්බුද්ධො. තස්මා තථාගතන්ති එත්ථ අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතොති වුවිචති. කතමෙහි අට්ඨති? තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථාධම්මො යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථාදස්සිතාය තථාගතො, තථාචාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙත තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා යෙන අභිනීභාරෙන දානපාරමිං පුරත්වා සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචරියන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමිං පුරත්වා ඉමා දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො පුරත්වා අඬ්ගපරිච්චාගං, අත්තපරිච්චාගං, ධනපරිච්චාගං, දාරපරිච්චාගං, රජ්ජපරිච්චාගන්ති ඉමානි පඤ්ච මහාපරිච්චාගානි පරිච්චජිත්වා යථා විපස්සිආදයො සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා, තථා අම්භාකං භගවාපි ආගතොති තථාගතො. යථාහ –

“යථෙව ලොකමිහි විපස්සිආදයො,
සබ්බඤ්ඤාභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකාමුනීපි ආගතො,
තථාගතො වුවිචති තෙන චක්ඛුමා” ති. –

එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පතිජාතාව විපස්සිආදයො සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුඛා සත්තපදවිතිහාරෙන ගතා, තථා අම්භාකං භගවාපි ගතොති තථාගතො. යථාහු –

“මුහුත්තජාතොව ගවංපතී යථා,
සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;
සො වික්කමී සත්ත පදානි ගොතමො,
සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

“ගත්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො,
දිසා විලොකෙසි සමා සමත්තතො;
අට්ඨභිගුපෙතං ගිරමඛිභුදිරයි,
සීහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති. –

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? සබ්බෙසං රූපාරූපධම්මානං සලක්ඛණං, සාමඤ්ඤලක්ඛණං, තථං, අවිතථං, ඤාණගතියා ආගතො, අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො, අනුබුද්ධොති තථාගතො. යථාහ –

“සබ්බෙසං පන ධම්මානං, සකසාමඤ්ඤලක්ඛණං;
තථමෙවාගතො යස්මා, තස්මා නාටො තථාගතො”ති. –

එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි? ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො. අභිසම්බුද්ධත්ථො හි එත්ථ ගත-සද්දො. එවං තථධම්මෙ යථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිතාය තථාගතො? යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාඨමාගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං භගවා සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා වානෙන තං ඉට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුත්ථිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං, යං රූපං චතුන්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිහා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි

විහජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං නත්ථි. එස නයො සොතද්චාරාදීසු ආපාටමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුවචරිතං මනසා, තමහං ජානාමි...පෙ.... තමහං අඛිඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24).

එවං තථදස්සිතාය තථාගතො. එත්ථ තථදස්සිඅත්ථෙ තථාගතොති පදස්ස සම්භවො වෙදිතඛිබ්බො.

කථං තථවාදිතාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි, එත්ථන්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණකාලෙ යං භගවතා භාසිතං සුත්තගෙය්‍යාදි, සබ්බං තං පරිසුද්ධං පරිපුණ්ණං රාගමදාදිනිම්මදනං එකසදිසං තථං අවිතථං. තෙනාහ -

“යඤ්ච, වුත්ථ, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසති, යං එතස්මිං අන්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති, නො අඤ්ඤාථා. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (දී. නි. 3.188; අ. නි. 4.23).

ගදඅත්ථො භි එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථවාදිතාය තථාගතො. අපිච ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්ථා තථාගතොති, එවම්පෙත්ථ පදසිද්ධි වෙදිතඛිබ්බො.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවතො භි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා. තස්මා යථාචාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී ව හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථා වාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තො. යථා ව කායො, වාචාපි තථා ගතාති තථාගතො. තෙනාහ “යථාචාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී. ඉති යථාචාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති. එවං තථාකාරිතාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? යස්මා භගවා උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කරිත්ථා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සිලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථි, අථ බො අතුලො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං

අනිසක්කො බ්‍රහ්මානං අනිබ්‍රහ්මා සබ්බසත්තූත්තමො, තස්මා තථාගතො.
තෙනාහ -

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... මනුස්සාය තථාගතො
අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදත්ථු දසො වසවත්තී, තස්මා ‘තථාගතො’ති
වුච්චති” (දී. නි. 3.188; අ. නි. 4.23).

තත්‍රායං පදසිද්ධි - අගදො විය අගදො, දෙසනාවිලාසො වෙච
පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො විය දිබ්බාගදෙන
සජ්ජෙ, සබ්බපරජ්ජවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති
සබ්බලොකාභිභවතෙ තථො අවිපරිතො යථාචුත්තො අගදො එතස්සාති
දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙන
තථාගතො.

අපිච තථාය ගතොති තථාගතො, තථං ගතොති තථාගතො. තත්ථ
සකලලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො,
ලොකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො,
ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො අධිගතොති තථාගතො.
ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො.
වුත්තඤ්ඤෙහෙතං භගවතා -

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො. ලොකස්මා
තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන
අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීනො.
ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො,
ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමිනී
පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමිනී
පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස...පෙ....
සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති” (අ. නි. 4.23).

අපරෙහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො. තථාය ආගතොති
තථාගතො, තථාය ගතොති තථාගතො, තථානි ආගතොති තථාගතො, තථා
ගතොති තථාගතො, තථාවිධොති තථාගතො, තථාපවත්තිකොති තථාගතො,
තථෙහි ආගතොති තථාගතො, තථා ගතභාවෙන තථාගතොති.

කථං තථාය ආගතොති තථාගතො? යා සා භගවතා සුමෙධභූතෙන
දීපඛිකරදසබලස්ස පාදමූලෙ -

“මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දතා;

අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනීභාරො සමිජ්ඣති”ති. (බු. වං. 2.59) –

එවං වුත්තං අට්ඨචග්ගසමන්තාගතං අභිනීභාරං සමිපාදෙන්තෙන “අභං සදෙවකං ලොකං තිණ්ණො තාරෙස්සාමි, මුත්තො මොවෙස්සාමි, දන්තො දමෙස්සාමි, අස්සත්ථො අස්සාසෙස්සාමි, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙස්සාමි, සුද්ධො සොධෙස්සාමි, බුද්ධො බොධෙස්සාමි”ති මහාපටිඤ්ඤා පවත්තිතා. වුත්තං හෙනං –

“කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, පුරිසෙන ථාමදස්සිනා;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණිත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.

“ඉමිනා මෙ අධිකාරෙන, කතෙන පුරිසුත්තමෙ;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණිත්වා, තාරෙමි ජනතං බහුං.

“සංසාරසොතං ඡින්දිත්වා, විද්ධංසෙත්වා තයො භවෙ;
ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණිත්වා, බුද්ධො භෙස්සං සදෙවකෙ”ති. (බු. වං. 55-58);

තං පනෙතං මහාපටිඤ්ඤං සකලස්සපි බුද්ධකරධම්මසමුදායස්ස පච්චයපච්චවෙක්ඛණසමාදානානං කාරණභූතං අවිසංවාදෙන්තො ලොකනාථො යස්මා මහාකප්පානං සතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයායානි සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසතො දානපාරමිආදයො සමතිංසපාරමියො පුරෙත්වා, අඬ්ගපරිච්චාගාදයො පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා, සච්චාධිට්ඨානාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි පරිබුහෙත්වා, පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්භරිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදයො උක්කංසාපෙත්වා, බුද්ධිවරියං පරමකොටිං පාපෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣි; තස්මා තස්සෙව සා මහාපටිඤ්ඤා තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා, න තස්ස වාලග්ගමත්තමපි විතථං අත්ථි. තථා හි දීපඬ්කරො දසබලො කොණ්ඩඤ්ඤො, මඬ්ගලො...පෙ.... කස්සපො භගවාති ඉමෙ චතුර්විසති සම්මාසම්බුද්ධා පටිපාටියා උප්පන්නා “බුද්ධො භවිස්සති”ති නං බ්‍යාකරිංසු. එවං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණො යෙ තෙ කතාභිනීභාරෙහි බොධිසත්තෙහි ලද්ධබ්බා ආනිසංසා, තෙ ලභිත්වා ආගතොති තාය යථාවුත්තාය මහාපටිඤ්ඤාය තථාය අභිසම්බුද්ධභාවං ආගතො අධිගතොති තථාගතො. එවං තථාය ආගතොති තථාගතො.

කථං තථාය ගතොති තථාගතො? යායං මහාකරුණා ලොකනාථස්ස, යායං මහාදුක්ඛසම්බොධජ්ජපිපන්නං සත්තනිකායං දිස්වා “තස්ස

නත්ථඤ්ඤො කොච්ඡි පටිසරණං, අහමෙව නං ඉතො සංසාරදුක්ඛතො මුත්තො මොවෙස්සාමි”ති සමුස්සාහිතමානසො මහාහිනීහාරං අකාසී. කත්වා ච යථාපණ්ඩානං සකලලොකහිතසම්පාදනාය උස්සුක්කමාපන්නො අත්තතො කායජීවිතනිරපෙක්ඛො පරෙසං සොතපට්ඨමනමත්තෙනපි චිත්තුත්තාසසමුප්පාදිකා අතිදුක්කරා දුක්කරවරියා සමාවරන්නො යථා මහාබොධිසත්තානං පටිපත්ති භානභාගියා සංකිලෙසභාගියා ධීනිභාගියා චා න හොති, අථ බො උත්තරි විසෙසභාගියාව හොති, තථා පටිපජ්ජමානො අනුපුබ්බෙන නිරවසෙසෙ බොධිසම්භාරෙ සමානෙත්වා අභිසම්බොධිං පාපුණි. තතො පරඤ්ච තායෙව මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො පවිචෙකරති. පරමඤ්ච සන්තං විමොක්ඛසුඛං පහාය බාලජනබහුලෙ ලොකෙ තෙහි සමුප්පාදිතං සම්මානාවමානවිජ්ජකාරං අගණෙත්වා වෙනෙය්‍යජනවිනයනෙන නිරවසෙසං බුද්ධකීචිචං නිට්ඨපෙසී. තත්‍ර යො භගවතො සත්තෙසු මහාකරුණාය සමොක්කමනාකාරො, සො පරතො ආචි භවිස්සති. යථා බුද්ධභූතස්ස ලොකනාථස්ස සත්තෙසු මහාකරුණා, එවං බොධිසත්තභූතස්සපි මහාහිනීහාරකාලාදීසුති සබ්බත්ථ සබ්බදා ච එකසදිසතාය තථාව සා අවිතථා අනඤ්ඤථා. තස්මා තීසුපි අවත්ථාසු සබ්බසත්තෙසු සමානරසාය තථාය මහාකරුණාය සකලලොකහිතාය ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. එවං තථාය ගතොති තථාගතො.

කථං තථානි ආගතොති තථාගතො? තථානි නාම චත්තාරි අරියමග්ගඤ්ඤාණානි. තානි හි “ඉදං දුක්ඛං, අයං දුක්ඛසමුදයො, අයං දුක්ඛනිරෝධො, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා”ති එවං සබ්බඤ්ඤායසංඛිගාහකානං පවත්තිනිවත්තිතදුභයහෙතුභූතානං චතුත්තං අරියසච්චානං, දුක්ඛස්ස පිළිනට්ඨො සංඛිතට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො, සමුදයස්ස ආයුහනට්ඨො නිදානට්ඨො සංයොගට්ඨො පලිබොධට්ඨො, නිරෝධස්ස නිස්සරණට්ඨො විචෙකට්ඨො අසංඛිතට්ඨො අමතට්ඨො, මග්ගස්ස නිය්‍යානට්ඨො හෙත්වට්ඨො දස්සනට්ඨො අධිපතෙය්‍යට්ඨොතිආදීනං. තබ්බිභාගානඤ්ච යථාභූතසභාවාවබොධිබන්ධකස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස සමුච්ඡින්නදනෙන පටිලද්ධාය තත්ථ අසම්මොහාහිසමයසංඛිතාය අවිපරිතාකාරජ්ජවත්තියා ධම්මානං සභාවසරසලක්ඛණස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තානි භගවා අනඤ්ඤනෙය්‍යො සයමෙව ආගතො අධිගතො, තස්මා තථානි ආගතොති තථාගතො.

යථා ච මග්ගඤ්ඤාණානි, එවං භගවතො තීසු කාලෙසු අජ්ජට්ඨතඤ්ඤාණානි චතුපට්ඨසම්භිදාඤ්ඤාණානි චතුචෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි පඤ්චගතිපරිවෘෂ්ඨඤ්ඤාණානි ඡඅසාධාරණඤ්ඤාණානි සත්තබොජ්ඣංගවිභාවනඤ්ඤාණානි අට්ඨමග්ගචිගවිභාවනඤ්ඤාණානි නවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිඤ්ඤාණානි දසබලඤ්ඤාණානි ච විභාවෙතබ්බානි.

තත්‍රායං විභාවනා - යඤ්භි කිඤ්චි අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං භිනාදිභෙදභින්නානං භිනාදිභෙදභින්නාසු අතීතාසු ඛන්ධායතනධාතුසු සභාවකිච්චාදි අවත්ථාවිසෙසාදි ඛන්ධපටිබද්ධනාමගොත්තාදි ච ජානිතබ්බං. අනින්ද්‍රියබද්ධෙසු ච අතීසුබ්‍රමතිරොභිතවිදුරදෙසෙසු රූපධම්මෙසු යො තංතංපච්චයවිසෙසෙහි සද්ධිං පච්චයුප්පන්නානං චණ්ණසණ්ඨානගන්ධරසඵස්සාදිවිසෙසො, තත්ථ සබ්බත්ථෙව හත්ථතලෙ යපිතආමලකො විය පච්චක්ඛතො අසඬගමප්පට්ඨනං හගවතො ඤාණං පවත්තති, තථා අනාගතාසු පච්චුප්පන්නාසු චාති ඉමානි තීසු කාලෙසු අප්පට්ඨනඤාණානි නාම. යථාහ -

“අතීතංසෙ බුද්ධස්ස හගවතො අප්පට්ඨනං ඤාණං, අනාගතංසෙ බුද්ධස්ස හගවතො අප්පට්ඨනං ඤාණං, පච්චුප්පන්නංසෙ බුද්ධස්ස හගවතො අප්පට්ඨනං ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 3.5).

තානි පනෙතානි තත්ථ තත්ථ ධම්මානං සභාවසරසලක්ඛණස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තානි හගවා සයම්භුඤාණෙන අධිගඤ්ඡී. ඵලං තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා අත්ථපටිසම්භිදා, ධම්මපටිසම්භිදා, නිරුත්තිපටිසම්භිදා, පටිභානපටිසම්භිදානි චතස්සො පටිසම්භිදා. තත්ථ අත්ථපභෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං අත්ථෙ පභෙදගතං ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. ධම්මපභෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං ධම්මෙ පභෙදගතං ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. නිරුත්තිපභෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං නිරුත්තාභිලාපෙ පභෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා. පටිභානපභෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං පටිභානෙ පභෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“අත්ථෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, ධම්මෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, තත්‍ර ධම්මනිරුත්තාභිලාපෙ ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා, ඤාණෙසු ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා”න්ති (විභ. 718).

ඵත්ථ ච හෙතුඅනුසාරෙන අරණියතො අධිගන්තබ්බතො ච සඬබ්බෙපතො හෙතුඵලං අත්ථො නාම. පභෙදතො පන යංකිඤ්චි පච්චයුප්පන්නං, නිබ්බානං, භාසිතත්ථො, විපාකො, කිරියානි ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා අත්ථො. තං අත්ථං පච්චචෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං අත්ථෙ පභෙදගතං ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. ධම්මොති සඬබ්බෙපතො පච්චයො. සො හි යස්මා තං තං අත්ථං විදහති පවත්තෙති චෙව පාපෙති ච, තස්මා ධම්මොති වුච්චති. පභෙදතො පන යො කොචි ඵලනිබ්බන්තකො හෙතු, අරියමග්ගො, භාසිතං,

කුසලං, අකුසලන්ති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ධම්මො, තං ධම්මං පච්චෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ධම්මෙ පහෙදගතං ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. වුත්තම්පි වෙතං -

“දුක්ඛෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, දුක්ඛසමුදයෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, දුක්ඛනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති (විහ. 719).

අථ වා හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. යෙ ධම්මා ජාතා භූතා සඤ්ජාතා නිබ්බන්තා අභිනිබ්බන්තා පාතුභූතා, ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. යම්භා ධම්මා තෙ ධම්මා ජාතා භූතා සඤ්ජාතා නිබ්බන්තා අභිනිබ්බන්තා පාතුභූතා, තෙසු ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. ජරාමරණෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, ජරාමරණසමුදයෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. ජරාමරණනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, ජරාමරණනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. ජාතියා, භවෙ, උපාදානෙ, තණ්හාය, වෙදනාය, එස්සෙ, සලායතනෙ, නාමරූපෙ, විඤ්ඤාණෙ, සඬ්ඛාරෙසු ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, සඬ්ඛාරසමුදයෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. සඬ්ඛාරනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, සඬ්ඛාරනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා.

“ඉධ භික්ඛු ධම්මං ජානාති - සුත්තං, ගෙයාං...පෙ.... වෙදල්ලං. අයං වුච්චති ධම්මපටිසම්භිදා. සො තස්ස තස්සෙව භාසිතස්ස අත්ථං ජානාති - ‘අයං ඉමස්ස භාසිතස්ස අත්ථො, අයං ඉමස්ස භාසිතස්ස අත්ථො’ති, අයං වුච්චති අත්ථපටිසම්භිදා (විහ. 724).

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තං රූපාරම්මණං වා...පෙ.... ධම්මාරම්මණං වා යං යං වා පනාරබ්භ, තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති...පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති. ඉමෙ ධම්මා කුසලා. ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, තෙසං විපාකෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”තිආදි විත්ථාරො (විහ. 725).

තස්මිං අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව සභාවනිරුත්ති අබ්‍යභිචාරවොහාරො අභිලාපො, තස්මිං සභාවනිරුත්තාභිලාපෙ මාගධිකාය සබ්බසත්තානං මූලභාසාය “අයං සභාවනිරුත්ති, අයං න සභාවනිරුත්ති”ති පහෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්භිදා. යථාවුත්තෙසු තෙසු ඤාණෙසු ගොචරකිච්චාදිවසෙන විත්ථාරතො පවත්තං සබ්බම්පි ඤාණමාරම්මණං කත්වා පච්චෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ඤාණෙ පහෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා. ඉති ඉමානි චත්තාරි පටිසම්භිදාඤාණානි සයමෙව

භගවතා අධිගතානි අත්ථධම්මාදිකෙ තස්මිං තස්මිං අත්තනො විසයෙ අවිසංවාදනවසෙන අවිපරිතාකාරජ්ජවත්තියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා යං කිඤ්චි ඤෙය්‍යං නාම, සබ්බං තං භගවතා සබ්බාකාරෙන ඤාතං දිට්ඨං අධිගතං අභිසම්බුද්ධං. තථා භික්ඛු අභිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යානො බුද්ධා, පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා පරිඤ්ඤෙය්‍යානො බුද්ධා, පහාතබ්බා ධම්මා පහාතබ්බානො බුද්ධා, සච්ඡිකාතබ්බා ධම්මා සච්ඡිකාතබ්බානො බුද්ධා, භාවෙනබ්බා ධම්මා භාවෙනබ්බානො බුද්ධා, යතො නං කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා “ඉමෙ නාම තෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යං කිඤ්චි පහාතබ්බං නාම, සබ්බං තං භගවතා අනවසෙසනො බොධිමූලෙයෙව පභීනං අනුජ්ජත්තධම්මං, න තස්ස පහාතාය උත්තරි කරණියං අත්ථි. තථා භික්ඛු ලොභදොසමොහවිපරිතමනසිකාරඅභිරිකානොත්තජ්ජනම්දධ-කොධුපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරිය-මායාසායෙය්‍යාථම්භසාරම්භමානාතිමානමදපමාදතිවිධාකුසලමූලදුච්චරිත-විසමසඤ්ඤාමලවිතක්කපපඤ්චචසනාතණ්භාවතුබ්බධවිපරියෙසආසව-ගන්ථඔසයොගාගතිතණ්හපාදානපඤ්චාභිනන්දනනීවරණ-වෙනොබ්බලවෙනසොචිනිබන්ධජ්ජවාදමූලසත්තානුසය-අට්ඨම්ච්ඡත්තනවආසාතවත්ථුතණ්හාමූලකදසඅකුසල-කම්මපථචකචිසතිඅනෙසනද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතඅට්ඨසතතණ්භාවිවරිතාදිජ්ජ හෙදං දියඨ්ඨකිලෙසසහස්සං සහ වාසනාය පභීනං සමුච්ඡින්නං සමුහතං, යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “ඉමෙ නාම තෙ කිලෙසා අජ්ජනා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යෙ විමෙ භගවතා කම්මවිපාකකිලෙසුපවාදආණාචිතික්කමජ්ජහෙදා අත්තරාශිකා ධම්මා වුත්තා, අලමෙව තෙ එකන්තෙන අත්තරායාය, යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “නාලං තෙ පටිසෙවනො අත්තරායාය”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යො ව භගවතා නිරවසෙසවට්ඨදුක්ඛනිස්සරණාය සීලසමාධිපඤ්ඤාසඨගහො සත්තකොට්ඨාසිකො සත්තතිංසජ්ජහෙදො අරියමග්ගපුබ්බසිගමො අනුත්තරො නිය්‍යානධම්මො දෙසිතො, සො එකන්තෙනෙව නිය්‍යාති පටිපන්නස්ස වට්ඨදුක්ඛනො, යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “නිය්‍යානධම්මො තයා දෙසිතො න නිය්‍යාති”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි. වුත්තඤ්ඤං - “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති (ම. නි. 1.150) විත්ථාරො. එවමෙනානි අත්තනො

ඤාණප්පභානදෙසනාවිසෙසානං

අවිතථභාවාවබොධනතො

අවිපරිතාකාරප්පවත්තානි භගවතො චතුර්වේසාරප්පඤාණානි තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා නිරයගති, තිරච්ඡානගති, පෙතගති, මනුස්සගති, දෙවගතීති පඤ්ච ගතියො. තාසු සඤ්ඡීවාදයො අට්ඨ මහානිරයා, කුක්කුළාදයො සොළස උස්සදනිරයා, ලොකන්තරිකනිරයො වාති සබ්බෙපිමෙ එකන්තදුක්ඛතාය නිරස්සාදට්ඨෙන නිරයා ච, සකකම්මුතා ගන්තබ්බතො ගති වාති නිරයගති. තිබ්බන්ධකාරසීතනරකාපි එතෙස්වෙව අන්තොගධා කිම්කිට්ඨගසරීසපපක්ඛියොණසිඬගාලාදයො තිරියං අඤ්ඡිතභාවෙන තිරච්ඡානා නාම. තෙ එව ගතීති තිරච්ඡානගති. බුජ්ජිපාසිතපරදත්තූපජීවිනිජ්ඣාමනණ්හිකාදයො දුක්ඛබ්බුලතාය පකට්ඨසුඛතො ඉතා විගතාති පෙතා, තෙ එව ගතීති පෙතගති. කාලකඤ්චිකාදිඅසුරාපි එතෙස්වෙව අන්තොගධා. පරිත්තදීපවාසීහි සද්ධිං ජම්බුදීපාදිචතුර්මහාදීපවාසීනො මනසො උස්සන්තතාය මනුස්සා, තෙ එව ගතීති මනුස්සගති. චාතුර්මහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනූපගාති ඉමෙ ඡබ්බීසති දෙවනිකායා දිබ්බන්ති අත්තතො ඉද්ධානුභාවෙන කිළින්ති ජොතෙන්ති වාති දෙවා, තෙ එව ගතීති දෙවගති.

තා පනෙතා ගතියො යස්මා තංතංකම්මනිබ්බන්තො උපපත්තිභවවිසෙසො, තස්මා අත්ථතො විපාකක්ඛන්ධා කටත්තා ච රූපං. තත්ථ “අයං නාම ගති නාම ඉමිනා කම්මුතා ජායති, තස්ස කම්මස්ස පච්චයවිසෙසෙහි එවං විභාගහින්තත්තා විසුං එතෙ සත්තනිකායා එවං විභාගහින්තා”ති යථාසකංහෙතුඵලවිභාගපරිච්ඡින්නදනවසෙන යානසො හෙතුසො භගවතො ඤාණං පවත්තති. තෙනාහ භගවා —

“පඤ්ච බො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො. කතමා පඤ්ච? නිරයො, තිරච්ඡානයොනි, පෙත්තිවිසයො, මනුස්සා, දෙවා. නිරයඤ්චාහං, සාරිපුත්ත, පජානාමි, නිරයගාමිඤ්ච මග්ගං, නිරයගාමිනිඤ්ච පටිපදං; යථා පටිපන්නො ච කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි”තිආදි (ම. නි. 1.153).

තානි පනෙතානි භගවතො ඤාණානි තස්මිං තස්මිං විසයෙ අවිපරිතාකාරප්පවත්තියා අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා යං සත්තානං සද්ධාදියොගවිකලභාවාවබොධෙන අප්පරපක්ඛමහාරපක්ඛතාදිවිසෙසවිභාවනං පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි පවත්තං භගවතො ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණං. වුත්තඤ්ඤෙතං — “සද්ධො

පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො’’ති (පටි. ම. 1.111) විත්ථාරො.

යඤ්ච “අයං පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අයං සස්සතදිට්ඨිකො, අයං උච්ඡේදදිට්ඨිකො, අයං අනුලොමිකායං ඛන්තියං ධීතො, අයං යථාභූතඤ්ඤාණෙ ධීතො, අයං කාමාසයො, න නෙක්ඛම්මාදිආසයො, අයං නෙක්ඛම්මාසයො, න කාමාදිආසයො’’තිආදිනා “ඉමස්ස කාමරාගො අතිවිය ථාමගතො, න පටිසාදිකො, ඉමස්ස පටිසො අතිවිය ථාමගතො, න කාමරාගාදිකො’’තිආදිනා “ඉමස්ස පුඤ්ඤාභිසංඛාරො අධිකො, න අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො න ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරො, ඉමස්ස අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො අධිකො, න පුඤ්ඤාභිසංඛාරො න ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරො, ඉමස්ස ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරො අධිකො, න පුඤ්ඤාභිසංඛාරො න අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො. ඉමස්ස කායසුචරිතං අධිකං, ඉමස්ස වච්ඡුචරිතං, ඉමස්ස මනොසුචරිතං. අයං භීනාධිමුත්තිකො, අයං පණ්ණාධිමුත්තිකො, අයං කම්මාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං විපාකාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං න කම්මාවරණෙන සමන්තාගතො, න කිලෙසාවරණෙන, න විපාකාවරණෙන සමන්තාගතො’’තිආදිනා ච සත්තානං ආසයාදීනං යථාභූතං විභාවනාකාරජ්ජවත්තං භගවතො ආසයානුසයඤ්ඤාණං. යං සන්ධාය වුත්තං –

“ඉධ තථාගතො සත්තානං ආසයං ජානාති, අනුසයං ජානාති, චරිතං ජානාති, අධිමුත්තිං ජානාති, භබ්බාභබ්බෙ සත්තෙ ජානාති’’තිආදි (පටි. ම. 1.113).

යඤ්ච උපරිමහෙට්ඨිමපුරත්ථිමපච්ඡිමකායෙහි දක්ඛිණවාමඅක්ඛිකණ්ණසොතනාසිකාසොතඅංසකූටපස්සහත්ථපාදෙහි අඬුලලඬුලන්තරෙහි ලොමලොමකූපෙහි ච අග්ගික්ඛන්ධුදකධාරාපචත්තනං අනඤ්ඤසාධාරණං විවිධවිකුඛ්ඛන්ධිද්ධිනිමිමාපනකං භගවතො යමකපාටිභාරියඤ්ඤාණං. යං සන්ධාය වුත්තං –

“ඉධ තථාගතො යමකපාටිභාරියං කරොති අසාධාරණං සාවකෙහි. උපරිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, හෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පචත්තති. හෙට්ඨිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, උපරිමකායතො උදකධාරා පචත්තති’’තිආදි (පටි. ම. 1.116).

යඤ්ච රාගාදීහි ජාතිආදීහි ච අනෙකෙහි දුක්ඛධම්මෙහි උපද්ද්වනං සත්තනිකායං තතො නීහරිතුකාමතාවසෙන නානානායෙහි පචත්තස්ස

“කතමං තථාගතස්ස මහාකරුණාසමාපත්තිකාණ්ඩං? බහුකෙහි ආකාරෙහි පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති, ආදිත්තො ලොකසන්නිවාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති”ති. -

ආදිනා (පටි. ම. 1.117) එකුනනවුනියා ආකාරෙහි විභජනං කතං.

යං පන යාවතා ධම්මධාතු, යත්තකං ඤාතබ්බං සච්චතාසච්චතාදි, තස්ස සබ්බස්ස පරොපදෙසෙන විනා සබ්බාකාරතො පටිජානනසමත්ථං ආකච්චාමත්තප්පට්ඨද්ධවුත්ති අනඤ්ඤසාධාරණං භගවතො ඤාණං සබ්බථා අනවසෙසසච්චතාසච්චතාසම්මුතිසච්චාවබ්බොධතො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථාවරණාභාවතොව නිස්සච්චගජ්ජවත්ති. උපාදාය අනාවරණඤාණන්ති ච වුව්වති. අයමෙත්ථ සච්චෙපො, විත්ථාරො පන පරතො ආවි භවිස්සති.

එවමෙතාති භගවතො ඡ අසාධාරණඤාණාති අවිපරිතාකාරජ්ජවත්තියා යථාසකංචිසයස්ස අවිසංවාදනතො තථාති අවිතථාති අනඤ්ඤථාති. එවම්පි භගවා තථාති ආගතොති තථාගතො.

තථා “සත්තිමෙ, හික්ඛවෙ, බොජ්ඣකච්චගා - සතිසම්බොජ්ඣකච්චගො, ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකච්චගො, විරියසම්බොජ්ඣකච්චගො, ජිනිසම්බොජ්ඣකච්චගො, පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකච්චගො, සමාධිසම්බොජ්ඣකච්චගො, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකච්චගො”ති (පටි. ම. 2.17; සං. නි. 5.185) එවං සරූපතො යායං ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානා

ලීනුද්ධවිචපතිට්ඨානායුහනකාමසුඛත්තකිලමථානුයොගඋච්ඡෙදසස්සතාහිති වෙසාදීනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛභූතා සතිආදිහෙදා ධම්මසාමග්ගී, යාය අරියසාවකො බුජ්ඣති, කිලෙසනිද්දාය උට්ඨහති, චත්තාරි වා සච්චාති පටිවිජ්ඣති, නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොති, සා ධම්මසාමග්ගී “බොධි”ති වුව්වති, තස්සා බොධියා අච්චාති බොජ්ඣකච්චගා. අරියසාවකො වා යථාවුත්තාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣතිති කත්වා “බොධි”ති වුව්වති. තස්ස බොධිස්ස අච්චාති බොජ්ඣකච්චාති එවං සාමඤ්ඤලක්ඛණතො, උපට්ඨානලක්ඛණො සතිසම්බොජ්ඣකච්චගො, පච්චයලක්ඛණො ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣකච්චගො, පග්ගහලක්ඛණො විරියසම්බොජ්ඣකච්චගො, ඵරණලක්ඛණො ජිනිසම්බොජ්ඣකච්චගො, උපසම්මලක්ඛණො පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකච්චගො, අවික්ඛෙපලක්ඛණො

සමාධිසම්බොජ්ඣකථායො

පටිසඬ්ඛානලක්ඛණො

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකථායොති එවං විසෙසලක්ඛණතො.

“තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣකථායො? ඉධ භික්ඛු සතිමා භොති පරමෙන සතීනෙපක්කෙන සමන්තාගතො, විරකතම්පි විරහාසිතම්පි සරිතා භොති අනුස්සරිතා”තිආදිනා (විභ. 467) සත්තන්තං බොජ්ඣකථානං අඤ්ඤමඤ්ඤපකාරවසෙන එකක්ඛණෙ පවත්තිදස්සනතො. “තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣකථායො? අත්ථි අජ්ඣත්තං ධම්මෙසු සති, අත්ථි බහිද්ධා ධම්මෙසු සති”තිආදිනා (විභ. 469) තෙසං විසයවිභාවනාපවත්තිදස්සනතො. “තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣකථායො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසම්බොජ්ඣකථායො භාවෙති විවෙකනිස්සිතං, විරාගනිස්සිතං, නිරොධනිස්සිතං, වොසග්ගපරිණාමි”ත්තිආදිනා (විභ. 471) භාවනාවිධිදස්සනතො. “තත්ථ කතමෙ සත්ත බොජ්ඣකථායො? ඉධ භික්ඛු යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති...පෙ.... තස්මිං සමයෙ සත්ත බොජ්ඣකථායො භොන්ති, සතිසම්බොජ්ඣකථායො...පෙ.... උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකථායො. තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣකථායො? යා සති අනුස්සති”තිආදිනා (විභ. 478) ඡනවුත්තියා නයසහස්සවිභාගෙහීති එවං නානාකාරතො පවත්තානි භගවතො බොජ්ඣකථාවිභාවනඤාණානි තස්ස තස්ස අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා “තත්ථ කතමං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං? අයමෙව අරියො අට්ඨච්චිකො මග්ගො, සෙය්‍යාපීදං – සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධි”ති (විභ. 205) එවං සරූපතො. සබ්බකිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියභාවකරත්තා අරියඵලපටිලාභකරත්තා ච අරියො. අරියානං අට්ඨවිධත්තා නිබ්බානාධිගමාය එකන්තකාරණත්තා ච අට්ඨච්චිකො. කිලෙසෙ මාරොන්තො ගච්ඡති, අත්ථිකෙහි මග්ගීයති, සයං වා නිබ්බානං මග්ගයතීති මග්ගොති එවං සාමඤ්ඤලක්ඛණතො. “සම්මාදස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨි, සම්මාඅභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඬ්ඛිකප්පො, සම්මාපරිග්ගහණලක්ඛණො සම්මාවාචා, සම්මාසමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො, සම්මාවොදානලක්ඛණො සම්මාආජීවො, සම්මාපග්ගහණලක්ඛණො සම්මාවායාමො, සම්මාඋපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති, සම්මාඅවික්ඛෙපලක්ඛණො සම්මාසමාධි”ති එවං විසෙසලක්ඛණතො. සම්මාදිට්ඨි තාව අඤ්ඤෙහිපි අත්තනො පච්චනීකකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජහති, නිබ්බානං ආරම්මණං කරොති, තස්පටිච්ඡාදකමොභවිධමනෙන අසම්මොහතො සම්පයුත්තධම්මෙ ච පස්සති, තථා සම්මාසඬ්ඛිකප්පාදයොපි මිච්ඡාසඬ්ඛිකප්පාදීනි පජහන්ති, නිරොධඤ්ච ආරම්මණං කරොන්ති, සහජාතධම්මානං සම්මාඅභිනිරොපනපරිග්ගහණසමුට්ඨාපනවොදානපග්ගහණඋපට්ඨානසමාදහ නානි ච කරොන්තිති එවං කිච්චවිභාගතො. සම්මාදිට්ඨි පුබ්බභාගෙ

නානක්ඛණා විසුං දුක්ඛාදිආරම්මණා හුත්වා මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා නිබ්බානාමෙව ආරම්මණං කත්වා කිච්චතො “දුක්ඛෙ ඤාණ”න්තිආදීනි චත්තාරි නාමානි ලභති. සම්මාසඬකජපාදයොපි පුබ්බභාගෙ නානක්ඛණා නානාරම්මණා, මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා, තෙසු සම්මාසඬකජපො කිච්චතො “නෙක්ඛම්මසඬකජපො”තිආදීනි තිණි නාමානි ලභති. සම්මාචාචාදයො තයො පුබ්බභාගෙ “මුසාවාදා චෙරමණි”තිආදිවිභාගා විරතියොපි චෙතනායොපි හුත්වා මග්ගක්ඛණෙ විරතියොව,
සම්මාචායාමසතියො කිච්චතො සම්මජ්ජධානසතිපට්ඨානවසෙන චත්තාරි නාමානි ලභන්ති. සම්මාසමාධි පන මග්ගක්ඛණෙපි පට්මජ්ඣානාදිවසෙන නානා ඵවාති ඵවං පුබ්බභාගාපරභාගෙසු පචත්තිවිභාගතො. “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති විචෙකනිස්සිත”න්තිආදීනා (විභ. 489) භාවනාවිධිතො. “තත්ථ කතමො අට්ඨංඞිගිකො මග්ගො? ඉධ, භික්ඛු, යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඝාතං භාවෙති...පෙ.... දුක්ඛපට්පදං දන්ධාභිඤ්ඤං, තස්මිං සමයෙ අට්ඨංඞිගිකො මග්ගො හොති – සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඬකජපො”තිආදීනා (විභ. 499) චතුරාසීනියා නයසහස්සවිභාගෙහීති ඵවං අනෙකාකාරතො පචත්තානි භගවතො අරියමග්ගවිභාවනඤාණානි අත්ථස්ස අවිසංචාදනතො සබ්බානිපි තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි ඵවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා පට්මජ්ඣානසමාපත්තියා ව නිරොධසමාපත්තීති එතාසු අනුපට්පාටියා විහරිතබ්බට්ඨෙත සමාපජ්ජිතබ්බට්ඨෙත ව අනුපුබ්බවිභාරසමාපත්තීසු සම්පාදනපච්චචෙක්ඛණාදිවසෙන යථාරහං සම්පයොගවසෙන ව පචත්තානි භගවතො ඤාණානි තදත්ථස්සිද්ධියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. ඵවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො. තථා “ඉදං ඉමස්ස ධාතං, ඉදං අට්ඨාන”න්ති අවිපරිතං තස්ස තස්ස ඵලස්ස කාරණාකාරණජානනං, තෙසං තෙසං සත්තානං අතීතාදිභෙදභින්නස්ස කම්මසමාදානස්ස අනවසෙසතො යථාභූතං විපාකන්තරජානනං, ආයුහනක්ඛණෙයෙව තස්ස තස්ස සත්තස්ස “අයං නිරයගාමිනී පට්පදා...පෙ.... අයං නිබ්බානගාමිනී පට්පදා”ති යාථාවතො සාසවානාසවකම්මවිභාගජානනං, ඛන්ධායතනානං උපාදින්නානුපාදින්නාදිඅනෙකසභාවං නානාසභාවඤ්ච තස්ස ලොකස්ස “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්නත්තා ඉමස්මිං ධම්මජ්ජබන්ධෙ අයං විසෙසො ජායති”තිආදීනා නයෙන යථාභූතං ධාතුනානත්තජානනං, සද්ධාදිඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමුදුනාජානනං සංකිලෙසාදීහි සද්ධිං ඝාතවීමොක්ඛාදිජානනං, සත්තානං අපරිමාණාසු ජාතීසු තජ්ජට්ඨන්ධෙන සද්ධිං අනවසෙසතො පුබ්බෙතිවුත්ථක්ඛන්ධසන්නතිජානනං හීනාදිවිභාගෙහි සද්ධිං චුතිපට්සන්ධිජානනං, “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදීනා හෙට්ඨා චුත්තනෙයෙනෙව චතුස්චවජානනන්ති ඉමානි භගවතො දසබලඤාණානි අවිරජ්ඣිත්වා යථාසකංවිසයාවගාහනතො

යථාධිජ්ජෙතත්ථසාධනතො ච යථාභූතවුත්තියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. වුත්තඤ්ඤතං -

“ඉධ තථාගතො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති” තිආදි (විභ. 809; අ. නි. 10.21).

එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

යථා චෙතෙසම්පි ඤාණානං වසෙන, එවං යථාවුත්තානං සතිපට්ඨානසම්මප්පධානාදිවිභාවනඤාණාදිඅනන්තාපරිමෙයාහෙදානං අනඤ්ඤසාධාරණානං පඤ්ඤාවිසෙසානං වසෙන භගවා තථානි ඤාණානි ආගතො අධිගතොති තථාගතො, එවම්පි තථානි ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යා තා භගවතො අභිජාතිඅභිසම්බොධිමිමච්චනයපඤ්ඤාපනඅනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුයො, තා තථා. කිං වුත්තං හොති? යදත්ථං තා ලොකනාථොන අභිපත්ථිතා පචත්තිතා ච, තදත්ථස්ස එකත්තසිද්ධියා අවිසංවාදනතො අවිපරිතත්ථවුත්තියා තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා. තථා හි අයං භගවා බොධිසත්තභූතො සමතිංසපාරම්පරිපුරණාදිකං වුත්තප්පකාරං සබ්බබුද්ධත්තහෙතුං සම්පාදෙත්වා තුසිතපුරෙ යිතො බුද්ධකොලාභලං සුත්වා දසසහස්සචක්කවාළදෙවතාහි එකතො සන්තිපතිතාහි උපසඬකම්ත්වා -

“කාලො බො තෙ මහාවීර, උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්තො, බුජ්ඣස්සු අමතං පද”න්ති. (බු. වං. 1.67) -

ආයාවිතො උප්පන්තපුබ්බනිමිත්තො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්වා “ඉදානි අහං මනුස්සයොනියං උප්පජ්ජිත්වා අභිසම්බුජ්ඣස්සාමි” ති ආසාල්හිපුණ්ණමායං සකාරාජකුලෙ මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දස මාසෙ දෙවමනුස්සෙහි මහතා පරිහාරෙන පරිහරියමානො විසාබ්පුණ්ණමායං පච්චුසසමයෙ අභිජාතිං පාපුණි.

අභිජාතික්ඛණෙ පනස්ස පටිසන්ධිග්ගහණක්ඛණෙ විය ද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි පාතුරහෙසුං, අයං දසසහස්සිලොකධාතු සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, දසසු චක්කවාළසහස්සෙසු අපරිමාණො ධ්මාසො ඵරි, තස්ස, තං සිරිං දට්ඨකාමා විය අන්ධා චක්ඛුනි පටිලහිංසු, බධිරා සද්දං සුණිංසු, මුගා සමාලපිංසු, බුජ්ජා උජුගත්තා අහෙසුං, පඬිගුලා පදසා ගමනං පටිලහිංසු, බන්ධනගතා සබ්බසත්තා අන්ද්වන්ධනාදීහි මුච්චිංසු, සබ්බතරකෙසු අග්ගි නිබ්බායි, පෙත්තිවිසයෙ බුජ්ජිපාසා වූපසම්, තිරච්ඡානානං හයං නාහොසි, සබ්බසත්තානං රොගො වූපසම්, සබ්බසත්තා

පියංවදා අහෙසුං, මධුරොනාකාරොන අස්සා හසිංසු, වාරණා ගජ්ජිංසු, සබ්බතුරියානි සකසකනින්නාදං මුඤ්චිංසු, අසට්ඨිතානි එව මනුස්සානං හත්ථුපගාදීනි ආහරණානි මධුරොනාකාරොන සද්දං මුඤ්චිංසු, සබ්බදිසා විජ්ජසන්නා අහෙසුං, සත්තානං සුඛං උප්පාදයමානො මුදුස්සිතලවානො වායි, අකාලමෙසො වස්සි, පට්ඨිතොපි උදකං උබ්භිජ්ජිත්වා විස්සන්දි, පක්ඛිනො ආකාසගමනං විජ්භිංසු, නදියො අසන්දමානා අට්ඨංසු, මහාසමුද්දෙ මධුරං උදකං අහොසි, උපක්කිලෙසවිනිමුත්තෙ සුරියෙ දිජ්ජමානෙ එව ආකාසගතා සබ්බා ජොතියො ජොතිංසු, යිපෙත්වා අරුපාවචරෙ දෙවෙ අවසෙසා සබ්බෙ දෙවා සබ්බෙ ව තෙරයිකා දිස්සමානරූපා අහෙසුං, තරුකුට්ටකවාටසෙලාදයො අනාවරණභූතා අහෙසුං, සත්තානං චූතුපපාතා නාහෙසුං, සබ්බං අනිට්ඨගන්ධං අභිභවිත්වා දිබ්බගන්ධො පවායි, සබ්බෙ එලූපගා රුක්ඛා එලධරා සම්පජ්ජිංසු, මහාසමුද්දො සබ්බත්ථකමෙව පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තතලො අහොසි, ථලජ්ජලජාදීනි සබ්බපුෂ්පානි පුෂ්ඨිංසු, රුක්ඛානං ඛන්ධෙසු ඛන්ධපදුමානි, සාඛාසු සාඛාපදුමානි, ලතාසු ලතාපදුමානි, පුෂ්ඨිංසු, මහීතලසිලාතලානි හින්දිත්වා උපරුපරි සත්ත සත්ත හුත්වා දණ්ඩපදුමානි නාම නික්ඛමිංසු, ආකාසෙ ඔලම්බකපදුමානි නිබ්බත්තිංසු, සමන්තතො පුෂ්ඨවස්සං වස්සි ආකාසෙ දිබ්බතුරියානි වජ්ජිංසු, සකලදසසහස්සිලොකධාතු වට්ටෙන්වා විස්සට්ඨමාලාගුලං විය, උප්පිලෙත්වා පවත්තමාලාකලාපො විය, අලඬිකතපටියත්තං මාලාසනං විය ව එකමාලාමාලිනී විජ්ජුරන්තවාලබ්ඡතී පුෂ්ඨධූපගන්ධපරිවාසිතා පරමසොභග්ගජ්ජත්තා අහොසි, තානි ව පුබ්බනිමිත්තානි උපරි අධිගතානං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං නිමිත්තභූතානි එව අහෙසුං. එවං අනෙකච්ඡරියපාතුභාවා අයං අභිජාති යදත්ථං තෙන අභිපත්තීතා, තස්සා අභිසම්බොධියා එකන්තසිද්ධියා තථාව අහොසි අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා යෙ බුද්ධචේතෙය්‍යා බොධිතෙය්‍යාඛන්ධවා, තෙ සබ්බෙපි අනවසෙසතො සයමෙව හගවතා විනීතා. යෙ ව සාවකචේතෙය්‍යා ධම්මචේතෙය්‍යා ව, තෙපි සාවකාදීහි විනීතා විනයං ගච්ඡන්ති ගමිස්සන්ති වාති යදත්ථං හගවතා අභිසම්බොධි අභිපත්තීතා, තදත්ථස්ස එකන්තසිද්ධියා අභිසම්බොධි තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

අපිව යස්ස යස්ස ඤෙය්‍යාධම්මස්ස යො යො සභාවො බුද්ධිකම්මබ්බො, සො සො හත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය ආවජ්ජනමත්තපට්ඨද්ධෙන අත්තතො ඤාණෙන අවිපරීතං අනවසෙසතො හගවතා අභිසම්බුද්ධොති එවමිපි අභිසම්බොධි තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා තෙසං තෙසං ධම්මානං තථා තථා දෙසෙතබ්බජ්ජකාරං, තෙසං තෙසඤ්ච සත්තානං ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිං සම්මදෙව ඔලොකෙත්වා ධම්මතං අවිජ්ඣන්තෙනෙව පඤ්ඤත්තිනයං වොහාරමත්තං

අනතිධාවත්තෙනෙව ච ධම්මතං විභාවෙන්තෙන යථාපරාධං යථාජ්ඣාසයං යථාධම්මඤ්ච අනුසාසන්තෙන භගවතා වෙනෙය්‍යා විනීතා අරියභූමිං සම්පාපිනාති ධම්මවිනයපඤ්ඤාපනාපිස්ස තදත්ථසිද්ධියා යථාභූතවුත්තියා ච තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා යා සා භගවතා අනුප්පත්තා පථවියාදිඵස්සවෙදනාදිරූපාරූපසභාවනිමුත්තා ලුප්ඡනපලුප්ඡනභාවාභාවතො ලොකසභාවාතීතා තමසා විසංසට්ඨත්තා කෙනචි අනොභාසනීයා ලොකසභාවාභාවතො එව ගතිආදිභාවරහිතා අප්පතිට්ඨා අනාරම්මණා අමතමහානිබ්බානධාතු ඛන්ධසඬ්ඛාතානං උපාදීනං ලෙසමත්තස්සාපි අභාවතො “අනුපාදිසෙසා”තිපි වුවිච්ඡි. යං සන්ධාය වුත්තං -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පථවී න ආපො න තෙජො න වායො න ආකාසානඤ්චායතනං න විඤ්ඤාණඤ්චායතනං න ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං නායං ලොකො න පරො ලොකො න ච උහො චන්දිමසුරියා. තමහං, භික්ඛවෙ, නෙව ආගතිං වදාමි න ගතිං න ධීතිං න වුතිං න උපපත්තිං; අප්පතිට්ඨං අප්පවත්තං අනාරම්මණමෙවෙනං එසෙවත්තො දුක්ඛස්සා”ති (උදා. 71).

සා සබ්බෙසම්පි උපාදානක්ඛන්ධානං අත්ථඬ්ඛගමො සබ්බසඬ්ඛාරානං සමථො, සබ්බුපධිතං පටිනිස්සග්ගො, සබ්බදුක්ඛානං වූපසමො, සබ්බාලයානං සමුග්ගසාතො, සබ්බවට්ඨානං උපච්ඡෙදො, අවිචන්තසන්තිලක්ඛණාති යථාවුත්තසභාවස්ස කදාවිපි අවිසංවාදනතො තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා. එවමෙනා අභිජාතිආදිකා තථා ගතො උපගතො අධිගතො පටිපන්නො පත්තොති තථාගතො. එවං භගවා තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථාවිධොති තථාගතො? යථාවිධා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා, අයම්පි භගවා තථාවිධො. කිං වුත්තං හොති? යථාවිධා තෙ භගවත්තො මග්ගසීලෙන, ඵලසීලෙන, සබ්බෙනපි ලොකීයලොකුත්තරසීලෙන, මග්ගසමාධිනා, ඵලසමාධිනා, සබ්බෙනපි ලොකීයලොකුත්තරසමාධිනා, මග්ගපඤ්ඤාය, ඵලපඤ්ඤාය, සබ්බායපි ලොකීයලොකුත්තරපඤ්ඤාය, දෙවසිකං වළඤ්ජිතබ්බෙහි චතුර්විසතිකොට්ඨකසහස්සසමාපත්තිවිභාරෙහි, තදඬ්ඛවිමුත්තියා වික්ඛම්භනවිමුත්තියා සමුච්ඡෙදවිමුත්තියා පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තියා නිස්සරණවිමුත්තියාති සඬ්ඛෙපතො, විත්ථාරතො පන අනන්තාපරිමාණහෙදෙහි අවිත්තෙය්‍යානුභාවෙහි සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි, අයම්පි අම්භාකං භගවා තථාවිධො. සබ්බෙසඤ්චි සම්මාසම්බුද්ධානං ආයුචෙමත්තං, සරිරප්පමාණචෙමත්තං, කුලචෙමත්තං, දුක්කරවරියාචෙමත්තං, රස්මිචෙමත්තන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි චෙමත්තෙහි

සියා වෙමත්තං, න පන සිලවිසුද්ධිආදීසු විසුද්ධිසු සමථවිපස්සනාපටිපත්තියං අත්තනා පටිවිද්ධගුණෙසු ව කිඤ්චි නානාකරණං අත්ථී, අථ ඛො මජ්ඣෙ භින්නසුවණ්ණං විය අඤ්ඤංමඤ්ඤං නිබ්බිසෙසා තෙ බුද්ධා භගවත්තො. තස්මා යථාචිධා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා, අයම්පි භගවා තථාචිධො. එවං තථාචිධොති තථාගතො. විධත්ථො වෙන්ථ ගතසද්දො. තථා හි ලොකියා විධයුත්තගතසද්දෙ පකාරත්ථෙ වදන්ති.

කථං තථාපවත්තිකොති තථාගතො? අනඤ්ඤසාධාරණෙන ඉද්ධානුභාවෙන සමන්තාගතත්තා අත්ථපටිසම්භිදාදීනං උක්කංසපාරම්ප්පත්තියා අනාවරණඤාණපටිලාභෙන ව භගවතො කායජ්ජවත්තියාදීනං කත්ථවි පටිසානාභාවතො යථාරූචි තථා ගතං ගති ගමනං කායවච්චිත්තජ්ජවත්ති එතස්සාති තථාගතො. එවං තථාපවත්තිකොති තථාගතො.

කථං තථෙහි අගතොති තථාගතො? බොධිසම්භාරසම්භරණ තජ්ජපටිපක්ඛජ්ජවත්තිසංඛාරං නත්ථී එතස්ස ගතන්ති අගතො. සො පනස්ස අගතභාවො මච්ඡෙරදානපාරම්ආදීසු අවිපරීතං ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණාදීනායජ්ජවත්තෙහි ඤාණෙහිති තථෙහි ඤාණෙහි අගතොති තථාගතො.

අථ වා කිලෙසාහිසංඛාරජ්ජවත්තිසංඛාරං බන්ධජ්ජවත්තිසංඛාරමෙව වා පඤ්චසුපි ගතීසු ගතං ගමනං එතස්ස නත්ථීති අගතො. සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසනිබ්බානජ්ජවත්තියා ස්වායමස්ස අගතභාවො තථෙහි අරියමග්ගඤාණෙහිති එවම්පි භගවා තථෙහි අගතොති තථාගතො.

කථං තථාගතභාවෙන තථාගතො? තථාගතභාවෙනාති ව තථාගතස්ස සබ්භාවෙන, අත්ථීතායාති අත්ථො. කො පනෙස තථාගතො, යස්ස අත්ථීතාය භගවා තථාගතොති වුවච්ඡිති? සද්ධම්මො. සද්ධම්මො හි අරියමග්ගො තාව යථා යුගනද්ධසමථවිපස්සනාබලෙන අනවසෙසකිලෙසපක්ඛං සමුහනන්තෙන සමුච්ඡෙදජ්ජහානවසෙන ගන්තබ්බං, තථා ගතො. එලධම්මො යථා අත්තනො මග්ගානුරූපං පටිජ්ජසද්ධිජ්ජහානවසෙන ගන්තබ්බං, තථා ගතො පවත්තො. නිබ්බානධම්මො පන යථා ගතො පඤ්ඤාය පටිවිද්ධො සකලවට්ටදුක්ඛවූපසමාය සම්පජ්ජති, බුද්ධාදීහි තථා ගතො සච්ඡිකතොති තථාගතො. පරියත්තිධම්මොපි යථා පුරිමබුද්ධෙහි සුත්තගෙය්‍යාදිවසෙන පවත්තිආදිජ්ජකාසනවසෙන ව වෙනෙය්‍යානං ආසයාදිඅනුරූපං පවත්තිතො, අම්භාකම්පි භගවතා තථා ගතො ගදිතො පවත්තිතොති වා තථාගතො. යථා භගවතා දෙසිතො, තථා භගවතො සාවකෙහි ගතො අවගතොති තථාගතො. එවං සබ්බොපි සද්ධම්මො තථාගතො. තෙනාහ සක්කො දෙවානම්න්දො “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථී හොතු”ති (බු. පා. 6.17; සු. නි. 240). ස්වායස්ස අත්ථීති භගවා තථාගතො.

යථා ච ධම්මො, එවං අරියසඬ්ඝොපි, යථා අත්තනිකාය පරනිකාය ච පටිපත්තෙනි සුවිසුද්ධං පුබ්බභාගසමථවිපස්සනාපටිපදං පුරක්ඛන්වා තෙන තෙන මග්ගෙන ගන්තබ්බං, තං තං තථා ගතොති තථාගතො. යථා ච භගවතා සච්චපට්ඨවසමුප්පාදාදිනායො දෙසිතො, තථා ච බුද්ධත්තා තථා ගදනතො ච තථාගතො. තෙනාහ සක්කො දෙවරාජා — “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි භොතු”ති (බු. පා. 6.18; සු. නි. 241), ස්වාස්ස සාවකභූතො අත්ථිති භගවා තථාගතො. එවං තථාගතභාවෙන තථාගතො.

ඉදම්පි තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තකමෙව, සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙය්‍යා. ඉදඤ්චි තථාගතපදං මහත්ථං, මහාගතිකං, මහාවිසයං, තස්ස අප්පමාදපදස්ස විය තෙපිටකම්පි බුද්ධවචනං යුත්තීතො අත්ථභාවෙන ආහරන්තො “අතිත්ථෙත ධම්මකථිකො පක්ඛන්දො”ති න වත්තබ්බොති.

තත්ථෙතං වුච්චති —

“යථෙව ලොකෙ පුරිමා මහෙසිතො,
සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකායමුතීපි ආගතො,
තථාගතො වුච්චති තෙන චක්ඛුමා.

“පභාය කාමාදිමලෙ අසෙසතො,
සමාධිඤ්ඤාණෙනි යථා ගතා ජිනා;
පුරාතනා සකායමුතී පුත්තින්ධරො,
තථා ගතො තෙන තථාගතො මතො.

“තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගහෙදතො;
සයම්භුඤ්ඤාණෙන ජිනොයමාගතො,
තථාගතො වුච්චති සකායපුඬ්ඛවො.

“තථානි සච්චානි සමන්තචක්ඛුනා,
තථා ඉදප්පච්චයතා ච සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙය්‍යා නයතො විභාවිතා,
තථා ගතො තෙන ජිනො තථාගතො.

“අනෙකහෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්තහෙදෙ තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

“යතො ච ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුරූපමත්තනො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභූයාරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

“තථා පටිඤ්ඤාය තථාය සබ්බසො,
අවෙදි ලොකං පහවං අතික්කමි;
ගතො ච පච්චක්ඛකිරියාය නිබ්බුතීං,
අරියමග්ගඤ්ච ගතො තථාගතො.

“තථා පටිඤ්ඤාය තථාය සබ්බසො,
භිතාය ලොකස්ස යතොයමාගතො;
තථාය නාටො කරුණාය සබ්බදා,
ගතො ච තෙනාපි ජිනො තථාගතො.

“තථානි ඤාණානි යතොයමාගතො,
යථාසභාවං විසයාවබොධතො;
තථාභිජාතිප්පභූතී තථාගතො,
තදත්ථසම්පාදනතො තථාගතො.

“යථාවිධා තෙ පුරිමා මහෙසිනො,
තථාවිධොයමිපි තථා යථාරූපි;
පචත්තවාචා තනුවත්තභාවතො,
තථාගතො වුව්චති අග්ගපුග්ගලො.

“සම්බොධිසම්භාරවිපක්ඛතො පුරෙ,
ගතං න සංසාරගතමිපි තස්ස වා;
න චත්ථි නාථස්ස භවත්තදස්සිනො,
තථෙහි තස්මා අගතො තථාගතො.

“තථාගතො ධම්මවරො මහෙසිනා,
යථා පහාතබ්බමලං පභීයති;
තථාගතො අරියගුණො විනායකො,
තථාගතො තෙන සමඬ්භිභාවතො’ති.

අරහත්තං සම්මාසම්බුද්ධත්ති එත්ථ අරහාති පදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා
වුත්තොයෙව. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධං.
යංකිඤ්චි ඤෙය්‍යං නාම, තස්ස සබ්බස්සපි සබ්බාකාරතො අවිපරිතතො
සයමෙව අභිසම්බුද්ධත්තාති වුත්තං හොති. ඉමිනාස්ස පරොපදෙසරහිතස්ස
සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථස්ස ආකඬ්ඛාපට්ඨබ්බුත්තිනො
අනාවරණඤ්ඤාසංඝිතස්ස සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස අධිගමො දස්සිනො.

නනු ව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණතො අඤ්ඤං අනාවරණං, අඤ්ඤථා ඡ අසාධාරණානි ඤාණානි බුද්ධඤ්ඤාණානීති වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යානි? න විරුජ්ඣති, විසයජ්ජවත්තිභෙදවසෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං එකස්සෙව ඤාණස්ස ද්විධා වුත්තත්තා. එකමෙව හි තං ඤාණං අනවසෙසසච්චතාසච්චතසම්මුතිධම්මවිසයතාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ව ආවරණභාවතො නිස්සච්චගවාරමුපාදාය අනාවරණඤාණන්ති වුත්තං. යථාහ පටිසම්භිදායං -

“සබ්බං සච්චතාසච්චතං අනවසෙසං ජානාතීති
සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. තත්ථ ආවරණං නත්ථීති
අනාවරණඤාණං”න්තිආදි (පටි. ම. 1.119).

තස්මා නත්ථී නෙසං අත්ථතො භෙදො, එකන්තෙනෙවෙනං එවම්චිඡිතබ්බං. අඤ්ඤථා සබ්බඤ්ඤානානාවරණඤාණානං සාධාරණතා අසබ්බධම්මාරම්මණතා ව ආපජ්ජෙය්‍යා. න හි භගවතො ඤාණස්ස අණුමත්තම්පි ආවරණං අත්ථී, අනාවරණඤාණස්ස ව අසබ්බධම්මාරම්මණභාවෙ යත්ථ තං න පවත්තති තත්ථාවරණසබ්භාවතො අනාවරණභාවොයෙව න සීයා. අථ වා පන භොතු අඤ්ඤමෙව අනාවරණං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණතො, ඉධ පන සබ්බත්ථ අජ්ජට්ඨනවුත්තිතාය අනාවරණඤාණන්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව අධිජ්ජෙතං, තස්සෙවාධිගමෙන භගවා සබ්බඤ්ඤා සබ්බවිදු සම්මාසම්බුද්ධොති වුව්චති, න සකිංයෙව සබ්බධම්මාවබ්බොධතො. තථා ව වුත්තං පටිසම්භිදායං -

“විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මූලෙ
සහ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං
බුද්ධො”ති.

සබ්බධම්මාවබ්බොධනසමත්ථඤාණසමධිගමෙන හි භගවතො සන්තානො අනවසෙසධම්මෙ පටිච්ඡික්ඛිතුං සමත්ථතා අභොසීති.

එත්ථාහ - කිං පනිදං ඤාණං පවත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, උදාහු කමෙතානි? කිඤ්ඤෙත්ථ - යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති,
අතීතානාගතජ්ජවුපන්නඅජ්ඣත්තභිද්ධාදිභෙදහින්තානං
සච්චතධම්මානං අසච්චතසම්මුතිධම්මානඤ්ඤ ඵකජ්ඣං උපට්ඨානෙ දුරතො චිත්තපටං පෙක්ඛන්තස්ස විය විසයවිභාගෙනාවබ්බොධො න සීයා, තථා ව සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං අනත්තාකාරෙන විය සබ්බධම්මා අනිරූපිතරූපෙන භගවතො ඤාණස්ස විසයා භොන්තීති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤාසාධම්මානං ධීතලක්ඛණවිසයං විකප්පරහිතං සබ්බකාලං බුද්ධානං ඤාණං පවත්තති, තෙන තෙ සබ්බවිදුති වුව්චන්ති. එවඤ්ඤා කත්වා -

“වරං සමාහිතො නාගො, තිට්ඨන්තොපි සමාහිතො” ති. —

“ඉදම්පි චචනං සුචුත්තං හොති” ති වදන්ති, තෙසම්පි චුත්තදොසානාතිවත්ති, ධීතලක්ඛණාරම්මණතාය ච අතීතානාගතසම්මුතිධම්මානං තදභාවතො, එකදෙසවිසයමෙව භගවතො ඤාණං සියා. තස්මා සකිංයෙව ඤාණං පවත්තතීති න යුජ්ජති.

අථ කමෙන සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං පවත්තතීති? එවම්පි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ච අනෙකහෙදහින්තෙ ඤෙය්‍යා කමෙන ගය්හමානෙ තස්ස අනවසෙසපටිච්චෙධො සම්භවති අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා චචත්ථාපනෙන සබ්බඤ්ඤා භගවා, තඤ්ච ඤාණං න අනුමානිකං සංසයාභාවතො. සංසයානුබද්ධඤ්ඤි ලොකෙ අනුමානඤාණං” ති වදන්ති, තෙසම්පි න යුත්තං. සබ්බස්ස හි අපච්චක්ඛණාවෙ අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා චචත්ථාපනස්ස අසම්භවතො. යඤ්ඤි තං සෙසං, තං අපච්චක්ඛන්ති. අථ තම්පි පච්චක්ඛං, තස්ස සෙසභාවො පන න සියාති සබ්බමෙනං අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා —

“බුද්ධවිසයො, භික්ඛවෙ, අචින්තෙය්‍යො, න චින්තෙතබ්බො; යො චින්තෙය්‍ය, උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා” ති (අ. නි. 4.77).

ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං — යංකිඤ්චි භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලමෙකදෙසො වා, තත්ථ අප්පට්ඨනචුත්තිතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති, නිව්චසමාධානඤ්ච වික්ඛෙපාභාවතො, ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස සකලස්ස අවිසයභාවතො තස්ස ආකච්ඛාපටිබද්ධචුත්තිතා න සියා, එකන්තෙනෙව සා ඉච්ඡිතබ්බා “සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො ආවජ්ජනපටිබද්ධා, ආකච්ඛාපටිබද්ධා, මනසිකාරපටිබද්ධා, චිත්තුප්පාදපටිබද්ධා” ති (මහානි. 69; වුළුනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85) චචනතො. අතීතානාගතවිසයම්පි භගවතො ඤාණං අනුමානාගමනතක්කග්ගහණවිරහිතත්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ච එතස්මිම්පි පක්ඛෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡිතං, තදා සකිමෙව සකලවිසයතාය අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යාති චුත්තදොසානාතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිතත්තා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අචින්තෙය්‍යාති. අඤ්ඤථා පචුරජනඤාණසම්මුත්තිතාය බුද්ධානං භගවන්තානං ඤාණස්ස අචින්තෙය්‍යතා න සියා, තස්මා සකලධම්මාරම්මණම්පි තං එකධම්මාරම්මණං විය සුවචත්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්තතීති ඉදමෙත්ථ අචින්තෙය්‍යං. යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං, යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං,

ඤ්ඤාපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤ්ඤාන්ති එවමෙකජ්ඣං විසුං විසුං සකිං කමෙන ච ඉච්ඡානුරූපං සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො භගවා. තං සම්මාසම්බුද්ධං.

ද්වෙ විතක්කාති ද්වෙ සම්මා විතක්කා. තත්ථ විතක්කෙන්ති එතෙන, සයං චා විතක්කෙති, විතක්කනමත්තමෙව චාති විතක්කො. ස්වායං ආරම්මණාභිනිරොපනලක්ඛණො, ආහනනපරියාහනනරසො, ආරම්මණෙ විත්තස්ස ආනයනපච්චුපට්ඨානො. විසයභෙදෙන පන තං ද්විධා කත්වා වුත්තං “ද්වෙ විතක්කා”ති. සමුදාවරන්තීති සමං සම්මා ච උද්ධමුද්ධං මරියාදාය වරන්ති. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො, තෙන ච යොගෙන “තථාගතං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධ”න්ති ඉදං සාමීඅත්ථෙ උපයොගවචනං. ඉදං වුත්තං හොති – තථාගතස්ස අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස අත්තනො විසයෙ සමං සම්මා ච අඤ්ඤමඤ්ඤං මරියාදං අනතික්කමත්තා උද්ධමුද්ධං බහුලං අභිණ්භං වරන්ති පවත්තන්තීති.

කො පන නෙසං විසයො, කා චා මරියාදා, කථඤ්ච තං අනතික්කමිත්වා තෙ උද්ධමුද්ධං බහුලං අභිණ්භං නිව්චං පවත්තන්තීති? වුවචනෙ – ඛෙමවිතක්කො, පච්චෙකවිතක්කොති ඉමෙ ද්වෙ විතක්කායෙව. තෙසු ඛෙමවිතක්කො තාව භගවතො විසෙසෙන කරුණාසම්පයුත්තො, මෙත්තාමුදිතාසම්පයුත්තොපි ලබ්භතෙව, තස්මා සො මහාකරුණාසමාපත්තියා මෙත්තාදිසමාපත්තියා ච පුබ්බචගමො සම්පයුත්තො ච වෙදිතබ්බො. පච්චෙකවිතක්කො පන එලසමාපත්තියා පුබ්බචගමො සම්පයුත්තො ච, දිබ්බවිහාරාදිවසෙනාපි ලබ්භතෙව. ඉති නෙසං විතක්කො විසයො, තස්මා එකස්මිං සන්තානෙ බහුලං පවත්තමානානම්පි කාලෙන කාලං සවිසයස්මිංයෙව වරණතො නත්ථි මරියාදා, න සඬකරෙන වුත්ති.

තත්ථ ඛෙමවිතක්කො භගවතො කරුණාක්කමනාදිනා විභාවෙනබ්බො, පච්චෙකවිතක්කො සමාපත්තීහි. තත්තායං විභාවනා – “අයං ලොකො සන්තාපජාතො දුක්ඛපරෙතො”තිආදිනා රාගග්ගිආදීහි ලොකසන්තිවාසස්ස ආදිත්තතාදිආකාරදස්සනෙහි මහාකරුණාසමාපත්තියා පුබ්බභාගෙ, සමාපත්තියම්පි පට්ඨානවසෙන වත්තබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙන (පටි. ම. 1.117-118) –

“බහුහි ආකාරෙහි පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති, ආදිත්තො ලොකසන්තිවාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති. උය්‍යුත්තො, පයාතො, කුම්මග්ගපට්ඨන්තො, උපතීයති ලොකො අද්ධුවො, අතාණො ලොකො අනභිස්සරො, අස්සකො

ලොකො, සබ්බං පභාය ගමනීයං, උභො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො.

“අත්ථායනො ලොකසන්නිවාසො, අලෙණො, අසරණො, අසරණිභූතො, උද්ධතො ලොකො අවුපසන්නො, සසල්ලො ලොකසන්නිවාසො විද්ධො පුටුසල්ලෙනි, අවිජ්ජන්ධකාරාවරණො කිලෙසපඤ්ජරපරික්ඛිත්තො, අවිජ්ජාගතො ලොකසන්නිවාසො අණ්ඩභූතො පරියොනද්ධො තන්තාකුලකජාතො කුලාගුණ්ඨිකජාතො මුඤ්ජපබ්බජභූතො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තතීති පස්සන්තානං, අවිජ්ජාවිසදොසසංලිත්තො කිලෙසකලලීභූතො, රාගදොසමොහජටාජටිතො.

“තණ්හාසඬ්ඝාටපටිමුක්කො, තණ්හාජාලෙන ඔත්ථටො, තණ්හාසොතෙන වුය්හති, තණ්හාසංයොජනෙන සංයුත්තො, තණ්හානුසයෙන අනුසටො, තණ්හාසන්තාපෙන සන්තප්පති, තණ්හාපරිලාභෙන පරිඬය්හති.

“දිට්ඨිසඬ්ඝාටපටිමුක්කො, දිට්ඨිජාලෙන ඔත්ථටො, දිට්ඨිසොතෙන වුය්හති, දිට්ඨිසංයොජනෙන සංයුත්තො, දිට්ඨානුසයෙන අනුසටො, දිට්ඨිසන්තාපෙන සන්තප්පති, දිට්ඨිපරිලාභෙන පරිඬය්හති.

“ජාතියා අනුගතො, ජරාය අනුසටො, ඛ්‍යාධිනා අභිභූතො, මරණෙන අබ්භාහතො, දුක්ඛෙ පතිට්ඨිතො.

“තණ්හාය ඔඬ්ඬිතො, ජරාපාකාරපරික්ඛිත්තො, මච්චුපාසපරික්ඛිත්තො, මහාබන්ධනබද්ධො, ලොකසන්නිවාසො, රාගබන්ධනෙන, දොසමොහබන්ධනෙන, මානදිට්ඨිකිලෙසදුච්චරිතබන්ධනෙන බද්ධො, මහාසම්බාධපටිපන්නො, මහාපලිබොධෙන පලිබුද්ධො, මහාපපාතෙ පතිතො, මහාකන්තාරපටිපන්නො, මහාසංසාරපටිපන්නො, මහාවිදුග්ගෙ සම්පරිවත්තති, මහාපලිපෙ පලිපන්නො.

“අබ්භාහතො ලොකසන්නිවාසො, ආදිත්තො ලොකසන්නිවාසො රාගග්ගිනා, දොසග්ගිනා, මොහග්ගිනා ජාතියා...පෙ.... උපායාසෙහි, උන්නිතකො ලොකසන්නිවාසො හඤ්ඤති නිච්චමතාණො පත්තදණ්ඩො තක්කරො, වජ්ජබන්ධනබද්ධො ආසාතනපච්චුපට්ඨිතො, අනාටො ලොකසන්නිවාසො පරමකාරුඤ්ඤතං පත්තො, දුක්ඛාභිතුන්නො විරරත්තපිළිතො, නිච්චගධිතො නිච්චපිපාසිතො.

“අන්ධො, අවක්ඛකො, හතනෙත්තො, අපරිණායකො, විපට්ඨස්සන්ධො, අඤ්ජසාපරද්ධො, මහොසපක්ඛන්ධො.

“ද්විති දිට්ඨිගතෙහි පරියුට්ඨිතො, තීති දුච්චරිතෙහි විජ්ජපිපත්තො, චතුති යොගෙහි යොජිතො, චතුති ගන්ථෙහි ගන්ථිතො, චතුති උපාදානෙහි උපාදීයති, පඤ්චගතිසමාරුළ්භො, පඤ්චති කාමගුණෙහි රජ්ජති, පඤ්චති නිවරණෙහි ඔත්ථට්ඨො, ඡති විවාදමූලෙහි විවදති, ඡති තණ්හාකායෙහි රජ්ජති, ඡති දිට්ඨිගතෙහි පරියුට්ඨිතො, සත්තති අනුසයෙහි අනුසට්ඨො, සත්තති සංයොජනෙහි සංයුත්තො, සත්තති මානෙහි උත්තනො, අට්ඨති ලොකධම්මෙහි සම්පරිවත්තති, අට්ඨති මිච්ඡත්තෙහි නියතො, අට්ඨති පුරිසදොසෙහි දුස්සති, නවති ආසාතවත්ථුහි ආසාතිතො, නවති මානෙහි උත්තනො, නවති තණ්හාමූලකෙහි ධම්මෙහි රජ්ජති, දසති කිලෙසවත්ථුහි කිලිස්සති, දසති ආසාතවත්ථුහි ආසාතිතො, දසති අකුසලකම්මපට්ඨෙහි සමන්තාගතො, දසති සංයොජනෙහි සංයුත්තො, දසති මිච්ඡත්තෙහි නියතො, දසවත්ථුකාය දිට්ඨියා සමන්තාගතො, දසවත්ථුකාය අන්තර්ගාහිකාය දිට්ඨියා සමන්තාගතො, අට්ඨසත්තණ්හාපපඤ්චෙහි පපඤ්චිතො, ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙහි පරියුට්ඨිතො ලොකසන්තිවාසොති සම්පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති.

“අහඤ්චම්හි තිණ්ණො, ලොකො ච අතිණ්ණො. අහඤ්චම්හි මුත්තො, ලොකො ච අමුත්තො. අහඤ්චම්හි දන්තො, ලොකො ච අදන්තො. අහඤ්චම්හි සන්තො, ලොකො ච අසන්තො. අහඤ්චම්හි අස්සත්ථො, ලොකො ච අනස්සත්ථො. අහඤ්චම්හි පරිනිබ්බුතො, ලොකො ච අපරිනිබ්බුතො. පහොමි බ්වාහං තිණ්ණො තාරෙතුං, මුත්තො මොවෙතුං, දන්තො දමෙතුං, සන්තො සමෙතුං, අස්සත්ථො අස්සාසෙතුං, පරිනිබ්බුතො පරෙ ච පරිනිබ්බාපෙතුන්ති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති” (පටි. ම. 1.117-118).

ඉමිනාව නයෙන භගවතො සත්තෙසු මෙත්තාඔක්කමනඤ්ච විභාවෙනබ්බං. කරුණාවිසයස්ස හි දුක්ඛස්ස පටිපක්ඛභූතං සුඛං සත්තෙසු උපසංහරන්ති මෙත්තාපි පවත්තතිති ඉධ අබ්‍යාපාදඅවිහිංසාවිතක්කා බෙමචිතක්කො. පච්චෙකචිතක්කො පන තෙක්ඛම්මචිතක්කොයෙව, තස්ස දිබ්බවිහාරඅරියවිහාරෙසු පුබ්බභාගස්ස පට්ඨමජ්ඣානස්ස පච්චවෙක්ඛණාය ච වසෙන පවත්ති වෙදිතබ්බා. තත්ථ යෙ තෙ භගවතො දෙවසිකං චළඤ්ජනකවසෙන චතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා සමාපත්තිවිහාරා, යෙසං පුරෙවරණභාවෙන පවත්තං සමාධිවරියානුගතං ඤාණචරියානුගතං ඤාණං චතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජිරඤාණන්ති

වුච්චති, තෙසං වසෙන භගවතො පව්චෙකච්චිතක්කස්ස බහුලං පවත්ති වෙදිතබ්බො. අයඤ්ච අත්ථො මහාසච්චකසුත්තෙනපි වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්චි තත්ථ භගවතා -

“සො බො අහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අජ්ඣන්තමෙව චිත්තං සංශ්ඨපෙමි, සන්තිසාදෙමි, යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමි”ති (ම. නි. 1.387).

ඉදඤ්චි භගවා “සමණො ගොතමො අභිරුපො පාසාදිකො සුච්ඡිසිතං දන්තාවරණං, ජීවිහා තනුකා, මධුරං වචනං, තෙන පරිසං රඤ්ජෙන්නො මඤ්ඤෙ විචරති, චිත්තෙ පනස්ස එකග්ගතා නත්ථි, යො එවං සඤ්ඤත්තිබහුලො චරති”ති සච්චකෙන නිගණ්ඨපුත්තෙන විතක්කිතෙ අවස්සං සහොඨං චොරං ගණ්හන්නො විය “න අග්ගිවෙස්සන තථාගතො පරිසං රඤ්ජෙන්නො සඤ්ඤත්තිබහුලො විචරති, චක්කවාළපරියන්තායපි පරිසාය ධම්මං දෙසෙති, අසල්ලිතො අනුපලිත්තො එකත්තං එකවිහාරිසුඤ්ඤතාඵලසමාපත්තිඵලං අනුයුත්තො”ති දස්සෙතුං ආහරි.

භගවා හි යස්මිං බණෙ පරිසා සාධුකාරං දෙති, ධම්මං වා පච්චවෙක්ඛති, තස්මිං බණෙ පුබ්බහාගෙන කාලං පරිච්ඡින්නදිත්වා ඵලසමාපත්තිං අස්සාසවාරෙ පස්සාසවාරෙ සමාපජ්ජති, සාධුකාරසද්දනිග්ගෙසාසෙ අවිච්ඡින්නෙයෙව ධම්මපච්චවෙක්ඛණාය ව පරියොසානෙ සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති. බුද්ධානඤ්චි භවභිගපරිවාසො ලහුකො, අස්සාසවාරෙ පස්සාසවාරෙ සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්ති. එවං යථාචුත්තසමාපත්තිනං සපුබ්බහාගානං වසෙන භගවතො ඛෙමච්චිතක්කස්ස පව්චෙකච්චිතක්කස්ස ව බහුලජ්ජවත්ති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ යස්ස බ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කාදිසංකිලෙසප්පහානස්ස අබ්‍යාපාදවිතක්කස්ස අවිහිංසාවිතක්කස්ස ව ආනුභාවෙන කුතොවපි භයාභාවතො තංසමඬ්ඨි ඛෙමජ්ජන්නො ව විහරති, තතො ව සබ්බස්සපි සබ්බදාපි ඛෙමමෙව හොති අභයමෙව. තස්මා දුට්ඨොපි උභයෙසං ඛෙමඬ්ඨකරොති ඛෙමච්චිතක්කො. යස්ස පන කාමච්චිතක්කාදිසංකිලෙසප්පහානස්ස නෙක්ඛම්මච්චිතක්කස්ස ආනුභාවෙන කායච්චෙකො, චිත්තච්චෙකො, උපධිච්චෙකොති තිවිධො; තදභිගච්චෙකො, වික්ඛම්භනච්චෙකො, සමුච්ඡෙදච්චෙකො, පටිප්පස්සද්ධිච්චෙකො, නිස්සරණච්චෙකොති පඤ්චවිධො ව ච්චෙකො පාරිපූරිං ගච්ජති. සො යථාරහං ආරම්මණතො සම්පයොගතො ව පව්චෙකසභගතො විතක්කොති පව්චෙකච්චිතක්කො. එතෙ ව ද්වෙ විතක්කා එවං විහත්තවිසයාපි සමානා ආදිකම්මිකානං අඤ්ඤමඤ්ඤපකාරාය සම්භවන්ති. යථා හි ඛෙමච්චිතක්කස්ස පව්චෙකච්චිතක්කො අනුප්පන්නස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස හියොයාභාවාය වෙපුල්ලාය හොති, එවං පව්චෙකච්චිතක්කස්සපි ඛෙමච්චිතක්කො. න හි

වූපකට්ඨකායවිත්තානමත්තරෙන මෙත්තාවිහාරාදයො සම්භවන්ති
 බ්‍යාපාදාදිප්පහානෙන ච විනා විත්තවිවේකාදීනං අසම්භවොයෙවාති
 අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස බහුපකාරා එතෙ ධම්මා දට්ඨබ්බා. භගවතො පන
 සබ්බසො පභීනසංකිලෙසස්ස ලොකහිතත්ථාය එවං බෙමවිතක්කො ච
 පවිච්ඡෙකවිතක්කො ච අස්සාසචාරමත්තෙපි හිතසුඛමාවහන්තියෙවාති.
 බෙමො ච විතක්කො පවිච්ඡෙකො ච විතක්කොති සම්බන්ධිතබ්බං.

එවං උද්දිට්ඨෙ ද්වෙ විතක්කෙ නිද්දිසිතුං
 “අබ්‍යාපජ්ඣාරාමො”ති ආදිමාහ. තත්ථ අබ්‍යාපජ්ඣානං කස්සපි අදුක්ඛනං
 අබ්‍යාපජ්ඣො, සො ආරම්භබ්බතො ආරාමො එතස්සාති
 අබ්‍යාපජ්ඣාරාමො. අබ්‍යාපජ්ඣො රතො සෙවනවසෙන නිරතොති
 අබ්‍යාපජ්ඣාරතො. එසෙවාති එසො එව. ඉරියායාති කිරියාය,
 කායවච්ඡයොගෙනාති අත්ථො. න කඤ්චි බ්‍යාබාධෙමිති හීනාදීසු කඤ්චිපි
 සත්තං තණ්හාතසාදියොගතො තසං වා තදභාවතො
 පභීනසබ්බකිලෙසවිප්ඵන්දිතත්තා ථාවරං වා න බාධෙමි න දුක්ඛාපෙමි.
 කරුණුප්ඣාසයො භගවා මහාකරුණාසමාපත්තිබහුලො අත්තතො
 පරමරුචිතකරුණුප්ඣාසයානුරූපමෙවමාහ. තෙන අවිහිංසාවිතක්කං
 අබ්‍යාපාදවිතක්කඤ්ච දස්සෙති. ඉදං වුත්තං හොති – ‘අහං ඉමාය ඉරියාය
 ඉමාය පටිපත්තියා එවං සම්මා පටිපජ්ජන්තො එවං සමාපත්තිවිහාරෙහි
 විහරන්තො එවං පුඤ්ඤත්ථිකෙහි කතාති
 සක්කාරගරුකාරමානනවන්දනපූජනාති අධිවාසෙන්තො සත්තෙසු න කඤ්චි
 බ්‍යාබාධෙමි, අපිච ඛො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථප්පහෙදං
 හිතසුඛමෙව නෙසං පරිබුභෙමි’ති.

යං අකුසලං, තං පභීනන්ති යං දියඬ්ඬකිලෙසසහස්සහෙදං අඤ්ඤඤච
 තංසම්පයුත්තං අනන්තප්පහෙදං අකුසලං, තං සබ්බං බොධිමූලෙයෙව මය්හං
 පභීනං සමුහතන්ති. ඉමිනා පවිච්ඡෙකෙසු මුද්ධභූතෙන සද්ධිං
 නිස්සරණවිවේකෙන සමුච්ඡෙදප්පටිප්පස්සද්ධිවිවේකෙ දස්සෙති. කෙච්චි
 පනෙත්ථ තදඬ්ඬවික්ඛම්භනවිවේකෙපි උද්ධරන්ති. ආගමනීයපටිපදාය හි
 සද්ධිං භගවතා අත්තතො කිලෙසක්ඛයො ඉධ වුත්තොති.

ඉති භගවා අපරිමිතකප්පපරිචිත්තං අත්තතො පවිච්ඡෙකප්ඣාසයං සද්ධිං
 නිස්සරණුප්ඣාසයෙන ඉදානි මත්ථකං පාපෙත්වා යීතො තමප්ඣාසයං
 ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්වා අත්තතො
 කිලෙසප්පහානපවිච්ඡෙකවිතක්කමුඛෙන විහාවෙති. යදත්ථං පනෙත්ථ සත්ථා
 ඉමෙ ද්වෙ විතක්කෙ උද්ධරි, ඉදානි තමත්ථං දස්සෙන්තො “තස්මාතිහ,
 හික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ. භගවා හි ඉමස්ස විතක්කද්වයස්ස අත්තතො
 බහුලසමුදාචාරදස්සනමුඛෙනෙව තත්ථ හික්ඛු නිවේසෙතුං ඉමං දෙසනං
 ආරභි.

තත්ථ තස්මාති යස්මා අබ්‍යාපජ්ඣපට්ඨෙකාහිරතස්ස මෙ බෙමපට්ඨෙකවිතක්කායෙව බහුලං පවත්තන්ති, තස්මා. තිහාති නිපාතමත්තං. අබ්‍යාපජ්ඣාරාමා විහරට්ඨාති සබ්බසත්තෙසු මෙත්තාවිහාරෙන කරුණාවිහාරෙ න ච අහිරමත්තා විහරට්ඨ. තෙන බ්‍යාපාදස්ස තදෙකට්ඨකිලෙසානඤ්ච දුරිකරණමාහ. තෙසං වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං. පට්ඨෙකාරාමා විහරට්ඨාති කායාදිවිවෙකඤ්චෙව තදච්ඡාදිවිවෙකඤ්චාති සබ්බවිවෙකෙ ආරම්භබ්බට්ඨානං කත්වා විහරට්ඨ. ඉමාය මයන්තිආදි යථා තෙසං බෙමවිතක්කස්ස පවත්තනාකාරදස්සනං, එවං කිං අකුසලන්තිආදි පට්ඨෙකවිතක්කස්ස පවත්තනාකාරදස්සනං. තත්ථ යථා අනවජ්ජධම්මෙ පරිපුරෙතුකාමෙන කිංකුසලගවෙසිනා හුත්වා කුසලධම්මපරියෙසනා කාතබ්බාව, සාවජ්ජධම්මෙ පජහිතුකාමෙනාපි අකුසලපරියෙසනා කාතබ්බාති ආහ “කිං අකුසල”න්තිආදි. අහිඤ්ඤාපුබ්බිකා හි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාවනා. තත්ථ කිං අකුසලන්ති අකුසලං නාම කිං, සභාවතො කිමස්ස ලක්ඛණං, කාති වා රසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානීති අකුසලස්ස සභාවකිච්චාදිතො පච්චවෙක්ඛණවිධිං දස්සෙති. ආදිකම්මිකවසෙන වෙස විතක්කො ආගතො, කිං අප්පහීනං කිං පජහාමාති ඉදං පද්ද්වයං සෙක්ඛවසෙන. තස්මා කිං අප්පහීනන්ති කාමරාගසංයොජනාදිසු අකුසලෙසු කිං අකුසලං අම්භාකං මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නං? කිං පජහාමාති කිං අකුසලං සමුග්ඝාතෙම? අථ වා කිං පජහාමාති විතික්කමපරිපුට්ඨානානුසයෙසු කිං විහාගං අකුසලං ඉදාති මයං පජහාමාති අත්ථො. කෙවි පන “කිං අප්පහීන”න්ති පඨන්ති. තෙසං දිට්ඨිසංයොජනාදිවසෙන අනෙකභෙදෙසු අකුසලෙසු කිං කතමං අකුසලං, කෙන කතමෙන පකාරෙන, කතමෙන වා මග්ගෙන අම්භාකං අප්පහීනන්ති වුත්තං හොති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ගාථාසු බුද්ධන්ති චතුත්තං අරියසච්චානං අවිපරිතං සයම්භුඤ්ඤාණෙන බුද්ධත්තා පටිවිද්ධත්තා බුද්ධං සච්චවිනිමුත්තස්ස ඤෙය්‍යස්ස අභාවතො. තථා හි වුත්තං -

“අහිඤ්ඤෙය්‍යං අහිඤ්ඤාතං, භාවෙතබ්බඤ්ච භාවිතං;
පහාතබ්බං පහීනං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණා”ති. (සු. නි. 563; ම. නි. 2.399);

යපෙත්වා මහාබොධිසත්තං අඤ්ඤෙහි සහිතුං චහිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා අසය්‍යස්ස සකලස්ස බොධිසම්භාරස්ස මහාකරුණාධිකාරස්ස ච සහනතො වහනතො, තථා අඤ්ඤෙහි සහිතුං අහිභවිතුං දුක්කරත්තා අසය්‍යහානං පඤ්චන්තං මාරානං සහනතො අහිභවනතො, ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිවිහාගාවබ්‍රොධෙන යථාරහං වෙනෙය්‍යානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරාධිකපරමත්ථෙහි අනුසාසනසම්බාතස්ස අඤ්ඤෙහි අසය්‍යස්ස බුද්ධකිච්චස්ස සහනතො වහනතො, තත්ථ වා

සාධුකාරිභාවතො අසය්හසාහිනං. සමුදාවරන්ති නන්ති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, නං තථාගතන්ති වා අත්ථො.

සකපරසන්තානෙසු තමසඬ්ඛාතං මොහන්ධකාරං නුදි බිහිති තමොනුදො. පාරං නිබ්බාතං ගතොති පාරගතො. අථ වා “මුත්තො මොවෙය්” න්තිආදිනා නයෙන පවත්තිතස්ස මහාභිනිභාරස්ස සකලස්ස වා සංසාරදුක්ඛස්ස සබ්බඤ්ඤගුණානං පාරං පරියන්තං ගතොති පාරගතො, තං තමොනුදං පාරගතං. තතො එව පත්තිපත්තං බුද්ධං, සීලාදිං දසබලඤ්ඤාණාදිඤ්ච සම්මාසම්බුද්ධෙහි පත්තබ්බං සබ්බං පත්තන්ති අත්ථො. වසිමන්ති ඤානාදීසු ආකඬ්ඛාපට්ඨද්ධො පරමො ආවජ්ජනාදිවසිභාවො, අරිශිද්ධිසඬ්ඛාතො අනඤ්ඤසාධාරණො චිත්තවසිභාවො ච අස්ස අත්ථිති වසිමා, තං වසිමං, වසිනන්ති අත්ථො. සබ්බෙසං කාමාසවාදීනං අභාවෙන අනාසවං. කායවිසමාදිකස්ස විසමස්ස වන්තත්තා වා විසසඬ්ඛාතං සබ්බං කිලෙසමලං තරිත්වා වා විසං සකලවට්ටදුක්ඛං සයං තරිත්වා තාරණතො විසන්තරො තං විසන්තරං. තණ්හක්ඛයෙ අරහත්තඵලෙ නිබ්බාතො වා විමුත්තං, උභයමිහි ගමනතො මොනසඬ්ඛාතෙන ඤාණෙන කායමොනෙය්‍යාදීහි වා සාතිසයං සමන්තාගතත්තා මුනිං. මුනීති හි අගාරියමුනි, අනගාරියමුනි, සෙක්ඛමුනි, අසෙක්ඛමුනි, පච්චෙකමුනි, මුනිමුනීති අනෙකවිධා මුනයො. තත්ථ ගිහී ආගතඵලො විඤ්ඤාතසාසනො අගාරියමුනි, තථාරූපො පබ්බජිතො අනගාරියමුනි, සත්ත සෙක්ඛා සෙක්ඛමුනි, බීණාසවො අසෙක්ඛමුනි, පච්චෙකබුද්ධො පච්චෙකමුනි, සම්මාසම්බුද්ධො මුනිමුනීති. අයමෙව ඉධාධිජ්ජෙතො. ආයතිං පුනබ්භවාභාවතො අන්තිමං, පච්ඡිමං දෙහං කායං ධාරෙතීති අන්තිමදෙහධාරී, තං අන්තිමදෙහධාරී. කිලෙසමාරාදීනං සම්මදෙව පරිච්චත්තත්තා මාරඤ්ජහං. තතො එව ජරාහෙතුසමුච්ඡේදතො අනුපාදිසෙසනිබ්බාතජ්ජත්තිවසෙන පාකට්ඨරාදිසබ්බජරාය පාරගුං. ජරාසීසෙන චෙත්ථ ජාතිමරණසොකාදීනං පාරගමනං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තං එවංභූතං තථාගතං දූවෙ විතක්කා සමුදාවරන්තීති බුමිති සම්බන්ධො.

ඉති භගවා පට්ඨමගාථාය විතක්කද්වයං උද්දිසිත්වා තතො දුතියගාථාය පච්චෙකවිතක්කං දස්සෙත්වා ඉදානි ඛෙමවිතක්කං දස්සෙතුං “සෙලෙ යථා”ති තතියගාථමාහ. තත්ථ සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලෙ සීලාමයෙ එකග්ගනපබ්බතමුද්ධනි යථා ධීතො. න හි තත්ථ ධීතස්ස උද්ධං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිව්චං අත්ථි. තථුපමන්ති තජ්ජට්ඨාගං සෙලපබ්බතූපමං. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි ධීතො චක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍ය, එවමෙව සුමෙධො, සුන්දරපඤ්ඤො සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණෙන සමන්තවක්ඛු භගවා ධම්මමයං පඤ්ඤාමයං පාසාදමාරුය්හ සයං අපෙතසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාහිභූතඤ්ච ජනතං සත්තකායං අචෙක්ඛති උපධාරයති උපපරික්ඛති. අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො – යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං

බෙත්තං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළියු කුටියො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍ය, චතුරඨගසමන්තාගතඤ්ච අන්ධකාරං භවෙය්‍ය, අථස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා චක්ඛුමනො පුරිසස්ස භූමිප්පදෙසං ඕලොකයතො නෙව බෙත්තං, න කෙදාරපාළියො, න කුටියො, න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යං, කුටියු පන අග්ගිජාලමත්තමෙව පඤ්ඤායෙය්‍ය, එවං ධම්මමයං පාසාදමාරුය්භ සත්තකායං ඕලොකයතො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකවිභාරෙ දක්ඛිණපස්සෙ නිසින්නාපි බුද්ධඤ්ඤාණස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං ඛිත්තසරා විය භොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි යිතා ආපාථං ආගච්ඡන්ති, සො අග්ගි විය හිමවත්තපබ්බතො විය ච වුත්තම්පි වෙතං -

“දුරෙ සන්නො පකාසෙන්නි, හිමවත්තොව පබ්බතො;
අසන්නෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං ඛිත්තා යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304;
නෙත්ති. 11);

එවමෙතස්මිං සුත්තෙ ගාථාසු ච භගවා අත්තානං පරං විය කත්වා දස්සෙසි.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දෙසනාසුත්තවණ්ණනා

39. දුතියෙ පරියායෙනාති එත්ථ පරියාය-සද්දො “මධුපිණ්ඩිකපරියායොත්ථෙව නං ධාරෙහි”තිආදීසු (ම. නි. 1.205) දෙසනායං ආගතො. “අත්ථි ඛිවෙස, බ්‍රාහ්මණ, පරියායො, යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍ය - අකිරියවාදො සමණො ගොතමො”තිආදීසු (පාරා. 5; අ. නි. 8.11) කාරණෙ. “කස්ස නු බො, ආනන්ද, අජ්ජ පරියායො භික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.398) වාරෙ. ඉධ පන වාරෙපි කාරණෙපි වට්ටති, තස්මා, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස ද්වෙ ධම්මදෙසනා යථාරහං කාරණෙන භවන්ති, වාරෙන වාති අයමෙත්ථ අත්ථො. භගවා හි වෙනෙය්‍යජ්ඣාසයානුරූපං කදාපි “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ, ධම්මා අකුසලා. ඉමෙ ධම්මා සාවජ්ජා, ඉමෙ ධම්මා අනවජ්ජා. ඉමෙ සෙවිතබ්බා, ඉමෙ න සෙවිතබ්බා”තිආදිනා කුසලාකුසලධම්මෙ විභජන්තො කුසලධම්මෙහි අකුසලධම්මෙ අසඬ්ඤාපෙන්නො “පාපං පාපකතො පස්සථා”ති ධම්මං දෙසෙති. කදාපි “පාණාතිපාතො, භික්ඛවෙ, ආසෙවිතො භාවිතො බහුලිකතො නිරයසංවත්තනිකො නිරව්ජානයොනිසංවත්තනිකො පෙත්තිවිසයසංවත්තනිකො, යො සබ්බලහුකො පාණාතිපාතො, සො අප්පායුකසංවත්තනිකො”තිආදිනා (අ. නි. 8.40) ආදීනවං පකාසෙන්නො පාපතො නිබ්බිදාදිහි නියොජෙන්නො “නිබ්බිත්තද්ධං විරජ්ජථා”ති ධම්මං දෙසෙති.

භවත්තීති භොන්ති පවත්තන්ති. පාපං පාපකතො පස්සථාති සබ්බං පාපධම්මං. දිට්ඨෙව ධම්මෙ ආයතිඤ්ච අභිතදුක්ඛාවහතො ලාමකතො පස්සථ. තත්ථ නිබ්බන්දථාති තස්මිං පාපධම්මෙ “අවිචන්තහීනභාවතො ලාමකට්ඨෙත පාපං, අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙත අකුසලං, පකතිපහස්සරස්ස පසන්තස්ස ච චිත්තස්ස පහස්සරාදිභාවචිතාසනතො සංකිලෙසිකං, පුනස්පුනං භවදුක්ඛනිබ්බත්තනතො පොතොබ්භවිකං, සහෙව දරථෙහි පරිළාභෙහි චත්තනතො සදරථං, දුක්ඛස්සෙව විපච්චනතො දුක්ඛවිපාකං, අපරිමාණමිති කාලං අනාගතෙ ජාතිජරාමරණනිබ්බත්තනතො ආයතිං ජාතිජරාමරණියං, සබ්බභිතසුඛවිද්ධංසනසමත්ථ”න්තිආදිනා නයෙන නානාවිධෙ ආදීනවෙ, තස්ස ච පහානෙ ආනිසංසෙ සම්මපඤ්ඤාය පස්සන්තා නිබ්බන්දථ නිබ්බෙදං ආපජ්ජථ. නිබ්බන්දන්තා ච විපස්සනං වඩ්ඤන්තා අරියමග්ගාධිගමෙන පාපතො විරජ්ජථ වෙව විමුච්චථ ච. මග්ගෙන චා සමුච්ඡෙදවිරාගවසෙන විරජ්ජථ, තතො එලෙන පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තිවසෙන විමුච්චථ. අථ චා පාපන්ති ලාමකතො පාපං. කිං වුත්තං භොති? යං අනිච්චදුක්ඛාදිභාවෙන කුච්ඡිතං අරියෙහි ජිගුච්ඡනීයං වට්ටදුක්ඛං පාපෙතීති පාපං. කිං පන තං? තෙභූමකධම්මජාතං. යථාවුත්තෙන අත්ථෙත පාපකතො දිස්වා තත්ථ අනිච්චතො, දුක්ඛතො, රොගතො, ගණ්ඨතො, සල්ලතො, අසතො, ආබාධතොතිආදිනා විපස්සනං වඩ්ඤන්තා නිබ්බන්දථ. අයං දුක්ඛාති යාථාවතො අභිතානත්ථවිභාවනං පයමං උපාදාය තතො විවෙචනං අයං දුක්ඛාති ධම්මදෙසනා.

ගාථාසු බුද්ධස්සාති සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස. සබ්බභූතානුකම්පිතොති සබ්බෙපි සත්තෙ මහාකරුණාය අනුකම්පනසභාවස්ස. පරියායවචනන්ති පරියායෙන කථනං දෙසනං. පස්සාති පරිසං ආලපති, පරිසජෙට්ඨකං චා සන්ධාය වුත්තං. කෙච්ච පනාහු “අත්තානමෙව සන්ධාය භගවා ‘පස්සා’ති අවොවා”ති. තත්ථාති තස්මිං පාපකෙ විරජ්ජථ රාගං පජ්ඣථාති අත්ථො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

දුක්ඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. විජ්ජාසුත්තවණ්ණනා

40. තතියෙ පුබ්බඨගමාති සහජාතවසෙන, උපනිස්සයවසෙන වාති ද්විතී ආකාරෙහි පුබ්බඨගමා පුරස්සරා පධානකාරණං. න හි අවිජ්ජාය විනා අකුසලුප්පත්ති අත්ථි. සමාපත්තියාති සමාපජ්ජනය සභාවපටිලාභාය, පවත්තියාති අත්ථො. තත්ථ අකුසලුප්පවත්තියා ආදීනවස්පටිච්ඡාදනෙන අයොනිසොමනසිකාරස්ස පච්චයභාවෙන අප්පහීනභාවෙන ච අකුසලධම්මානං උපනිස්සයභාවො දිස්සති.

එවං බ්‍යාධිමරණාදිදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො සබ්බාපි ගතියො ඉධ දුග්ගතියො. අථ චා රාගාදිකිලෙසෙහි දුසිතා ගතියො කායවච්චිත්තානං

පවත්තියොති දුග්ගතියො, කායච්චිමනොදුච්චරිතානි. අස්මිං ලොකෙති ඉධ ලොකෙ මනුස්සගතියං වා. පරමිහි වාති තතො අඤ්ඤාසු ගතීසු. අවිජ්ජාමූලිකා සබ්බාති තා සබ්බාපි දුච්චරිතස්ස විපත්තියො වුත්තනයෙන අවිජ්ජාපුබ්බධිගමත්තා අවිජ්ජාමූලිකා ඵව. ඉච්ඡාලොභසමුස්සයාති අසම්පත්තවිසයපරියෙසනලක්ඛණාය ඉච්ඡාය, සම්පත්තවිසයලුභනලක්ඛණෙන ලොභෙන ච සමුස්සිතා උපචිතාති ඉච්ඡාලොභසමුස්සයා.

යතොති යස්මා අවිජ්ජාහෙතු අවිජ්ජාය නිවුතො හුත්වා. පාපිච්ඡොති අවිජ්ජාය පටිච්ඡාදිතත්තා පාපිච්ඡතාය ආදීනවෙ අපස්සන්තො අසන්තගුණසම්භාවනවසෙන කොභඤ්ඤාදීනි කරොන්තො පාපිච්ඡො, ලොභෙනෙව අත්තිව්ජතාපි ගහිතාති දට්ඨබ්බා. අනාදරොති ලොකාධිපතිනො ඔත්තස්පස්ස අභාවෙන සබ්බමචාරීසු ආදරරහිතො. තතොති තස්මා අවිජ්ජාපාපිච්ඡතාඅහිරිකානොත්තස්පහෙතු. පසවතීති කායදුච්චරිතාදිහෙදං පාපං උපචිතාති. අපායං තෙන ගච්ඡතීති තෙන තථා පසුතෙන පාපෙන නිරයාදිහෙදං අපායං ගච්ඡති උපපජ්ජති.

තස්මාති යස්මා ඵතෙ ඵවං සබ්බදුච්චරිතමූලභූතා සබ්බදුග්ගතිපරික්කිලෙසහෙතුභූතා ච අවිජ්ජාදයො, තස්මා ඉච්ඡඤ්ච, ලොභඤ්ච, අවිජ්ජඤ්ච, වසද්දෙන අහිරිකානොත්තස්පඤ්ච විරාජයං සමුච්ඡෙදවසෙන පජහං. කථං විරාජෙතීති ආහ? විජ්ජං උජ්ජාදයන්ති, විපස්සනාපටිපාටියා ච, මග්ගපටිපාටියා ච, උස්සක්කිත්වා අරහත්තමග්ගවිජ්ජං අත්තනො සන්තානෙ උජ්ජාදයන්තො. සබ්බා දුග්ගතියොති සබ්බාපි දුච්චරිතසබ්බාතා දුග්ගතියො, වට්ටදුක්ඛස්ස වා අධිට්ඨානභාවතො දුක්ඛා, සබ්බා පඤ්චපි ගතියො ජහෙ පජහෙයා සමතික්කමෙයා. කිලෙසවට්ටජ්ජහානෙනෙව හි කම්මවට්ටං විපාකවට්ටඤ්ච පහීනං භොතීති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමහාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පඤ්ඤාපරිහීනසුත්තවණ්ණනා

41. චතුත්ථෙ සුපරිහීනාති සුට්ඨු පරිහීනා. යෙ අරියාය පඤ්ඤාය පරිහීනාති යෙ සත්තා පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයබ්බයපටිවිජ්ඣානෙන චතුසච්චපටිවිජ්ඣානෙන ච කිලෙසෙහි ආරකා යීතත්තා අරියාය පරිසුද්ධාය විපස්සනාපඤ්ඤාය ච මග්ගපඤ්ඤාය ච පරිහීනා, තෙ ලොකීයලොකුත්තරාහි සම්පත්තීහි අතිවිය පරිහීනා මහාජානිකා. කෙ පන තෙති? යෙ කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා. තෙ හි මිච්ඡත්තනියතභාවතො එකන්තෙන පරිහීනා අපරිපුණ්ණා මහාජානිකා. තෙනාහ “දුග්ගති

පාටිකච්චා”ති. විපාකාවරණසමඬගිනොපි පරිභීනා. අථ චා සුක්කපක්ඛෙ අපරිභීනා නාම තිවිධාවරණවිරහිනා සම්මාදිට්ඨිකා කම්මස්සකතඤාණෙන ච සමන්තාගතා. සෙසං වුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු පඤ්ඤායාති නිස්සක්කවචනං, විපස්සනාඤාණතො මග්ගඤාණතො ච පරිභානෙනාති. සාමිවචනං චා එතං, යථාවුත්තඤාණස්ස පරිභානෙනාති, උප්පාදෙනබ්බස්ස අනුප්පාදනමෙව චෙත්ථ පරිභානං. නිවිට්ඨං නාමරූපස්මිත්ති නාමරූපෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකෙ “එතං මමා”තිආදිනා තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනිවිට්ඨං අප්පේධාසිතං, තතො එව ඉදං සච්චන්ති මඤ්ඤතිති “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති මඤ්ඤති. “සදෙවකෙ ලොකෙ”ති විහන්ති පරිණාමෙතබ්බා.

එවං පට්ඨගාථාය සංකිලෙසපක්ඛං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්සා අනුප්පත්තියා නාමරූපස්මිං මඤ්ඤනාභිනිවෙසෙහි කිලෙසවට්ටං වත්තති, තස්සා උප්පත්තියා වට්ටස්ස උපච්ඡෙදොති පඤ්ඤාය ආනුභාවං පකාසෙන්නො “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා ලොකස්මි”න්ති ගාථමාහ.

තත්ථ ලොකස්මිත්ති සඬබාරලොකස්මිං. සම්මාසම්බුද්ධො විය සත්තෙසු, සඬබාරෙසු පඤ්ඤාසදිසො ධම්මො නත්ථී. පඤ්ඤාත්තරා හි කුසලා ධම්මා, පඤ්ඤාය ච සිද්ධාය සබ්බෙ අනවජ්ජධම්මා සිද්ධා එව භොන්ති. තථා හි වුත්තං “සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬකප්පො පභොති”තිආදි (ම. නි. 3.141; සං. නි. 5.1). යා පනෙත්ථ පඤ්ඤා අධිප්පෙනා, සා සෙට්ඨාති ථොමිතා. යථා ච සා පවත්තති, තං දස්සෙතුං “යායං නිබ්බේධගාමිනී”තිආදි වුත්තං. තස්සත්ථො – යා අයං පඤ්ඤා අනිබ්බේදධුසුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං ලොභක්ඛන්ධාදිං නිබ්බේජ්ඣන්ති පදාලෙන්ති ගච්ඡති පවත්තතිති නිබ්බේධගාමිනී, යාය ච තස්මිං තස්මිං භවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු සත්තනිකායෙසු ඛන්ධානං පට්ඨාභිනිබ්බත්තිසඬබාතාය ජාතියා තංනිමිත්තස්ස ච කම්මභවස්ස පරික්ඛයං පරියොසානං නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච සම්මා අවිපරිතං ජානාති සච්ඡිකරොති, අයං සභවිපස්සනා මග්ගපඤ්ඤා සෙට්ඨා ලොකස්මිත්ති.

ඉදානි යථාවුත්තපඤ්ඤානුභාවසම්පන්නෙ බිණාසවෙ අභිත්ථවන්නො “තෙසං දෙවා මනුස්සා චා”ති ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙසං චතුසු අරියසච්චෙසු පරිඤ්ඤාදීනං සොළසන්තං කිච්චානං නිට්ඨිතත්තා චතුසච්චසම්බොධෙන සම්බුද්ධානං, සතිවෙපුල්ලප්පත්තියා සතිමතං, වුත්තනායෙන සමුග්ගාතිතසම්මොහත්තා පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා භාසපඤ්ඤානං, පුබ්බභාගෙ චා සීලාදිපාරිපූරිතො පට්ඨාය යාව නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය භාසවෙදතුට්ඨිපාමොජ්ජබහුලතාය භාසපඤ්ඤානං, සබ්බසො පරික්ඛිණභවසංයොජනත්තා අන්තිමසර්ථධාරිතං බිණාසවානං දෙවා මනුස්සා ච පිහයන්ති පියා භොන්ති, තබ්බාවං අධිගන්තුං ඉච්ඡන්ති

“අහො පඤ්ඤානුභාවො, අහො චත මයම්පි එදිසා එවං නිත්තිණ්ණසබ්බදුක්ඛා භවෙය්‍යාමා”ති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සුක්කධම්මසුත්තවණ්ණනා

42. පඤ්චමෙ සුක්කාති න වණ්ණසුක්කතාය සුක්කා, සුක්කභාවාය පන පරමවොදානාය සංවත්තන්තිති නිජ්ජන්තිසුක්කතාය සුක්කා. සරසෙනපි සබ්බෙ කුසලා ධම්මා සුක්කා එව කණ්භභාවපටිපක්ඛතො. තෙසඤ්ඤි උප්පත්තියා විත්තං පහස්සරං හොති පරිසුද්ධං. ධම්මාති කුසලා ධම්මා. ලොකන්ති සත්තලොකං. පාලෙන්ති ආධාරසන්ධාරණෙන මරියාදං යපෙන්තා රක්ඛන්ති. හිරි ව ඔත්තප්පඤ්චාති එත්ථ හිරියති හිරිසිතබ්බෙන, හිරියන්ති එතෙනාති වා හිරි. වුත්තම්පි වෙතං “යං හිරියති හිරිසිතබ්බෙන, හිරියති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා, අයං වුව්චති හිරි”ති (ධ. ස. 30). ඔත්තප්පති ඔත්තප්පිතබ්බෙන, ඔත්තප්පන්ති එතෙනාති වා ඔත්තප්පං. වුත්තම්පිවෙතං “යං ඔත්තප්පති ඔත්තප්පිතබ්බෙන, ඔත්තප්පති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා, ඉදං වුව්චති ඔත්තප්ප”න්ති (ධ. ස. 31).

තත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානා හිරි, බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං. අත්තාධිපතෙය්‍යා හිරි, ලොකාධිපතෙය්‍යං ඔත්තප්පං. ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තප්පං. සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තප්පං.

තත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙති – ජාතිං පච්චවෙක්ඛිත්වා, වයං පච්චවෙක්ඛිත්වා, සුරභාවං පච්චවෙක්ඛිත්වා, බාහුසච්චං පච්චවෙක්ඛිත්වා. කථං? “පාපකරණං නාමෙතං න ජාතිසම්පන්නානං කම්මං, භීතපච්චානං කෙවට්ටාදීනං කම්මං, මාදිසස්ස ජාතිසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං තාව ජාතිං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙති. තථා “පාපකරණං නාමෙතං දහරෙහි කත්තබ්බකම්මං, මාදිසස්ස වයෙ ඨිතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං වයං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙති. තථා “පාපකරණං නාමෙතං දුබ්බලජාතිකානං කම්මං, මාදිසස්ස සුරභාවසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං සුරභාවං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙති. තථා “පාපකරණං නාමෙතං අන්ධබාලානං කම්මං, න පණ්ඩිතානං, මාදිසස්ස පණ්ඩිතස්ස බහුස්සුතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත”න්ති එවං බාහුසච්චං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙති. එවං අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි

කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි. සමුට්ඨාපෙන්වා ව පන අත්තනො විත්තෙ හිරිං පවෙසෙත්වා පාපකම්මං න කරොති. එවං හිරි අප්ඤ්ඤාසමුට්ඨානා නාම හොති.

කථං ඔත්තප්පං බහිද්ධාසමුට්ඨානං නාම? “සවෙ ත්වං පාපකම්මං කර්ස්සසි, චතුස්ස පරිසාස්ස ගරහප්පත්තො භවිස්සසි.

“ගරහිස්සන්ති තං විඤ්ඤා, අසුචිං නාගරිකො යථා;
වජ්ජිතො සිලවන්තෙහි, කථං හික්ඛු කර්ස්සසි” ති. —

පච්චවෙක්ඛන්තො හි බහිද්ධාසමුට්ඨිතෙන ඔත්තප්පෙන පාපකම්මං න කරොති. එවං ඔත්තප්පං බහිද්ධාසමුට්ඨානං නාම හොති.

කථං හිරි අත්තාධිපතෙය්‍යා නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො අත්තානං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා “මාදිසස්ස සද්ධාපබ්බජිතස්ස බහුස්සුතස්ස ධුතවාදිස්ස න යුත්තං පාපකම්මං කාතු”න්ති පාපකම්මං න කරොති. එවං හිරි අත්තාධිපතෙය්‍යා නාම හොති. තෙනාභ භගවා —

“සො අත්තානංයෙව අධිපතිං කරිත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධමත්තානං පරිහරති” ති (අ. නි. 3.40).

කථං ඔත්තප්පං ලොකාධිපතෙය්‍යා නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො ලොකං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා පාපකම්මං න කරොති. යථාභ —

“මහා බො පනායං ලොකසන්නිවාසො. මහන්තස්මිං බො පන ලොකසන්නිවාසෙ සන්නි සමණබ්‍රාහ්මණා ඉද්ධිමත්තො දිබ්බචක්ඛුකා පරචිත්තවිදුනො, තෙ දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙතසාපි විත්තං පජානන්ති, තෙපි මං එවං ජානිස්සන්ති ‘පස්සථ හො ඉමං කුලපුත්තං, සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ ති. සන්නි දෙවතා ඉද්ධිමත්තිනියො දිබ්බචක්ඛුකා පරචිත්තවිදුනියො, තා දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙතසාපි විත්තං පජානන්ති, තාපි මං එවං ජානිස්සන්ති ‘පස්සථ හො ඉමං, කුලපුත්තං, සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ ති. සො ලොකංයෙව අධිපතිං කත්වා අකුසලං පජහති” ති (අ. නි. 3.40).

එවං ලොකාධිපතෙය්‍යා ඔත්තප්පං.

ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතාති එත්ථ ලජ්ජාති ලජ්ජනාකාරො, තෙන සභාවෙන සණ්ඨිතා හිරි. භයන්ති අපායභයං, තෙන සභාවෙන සණ්ඨිතං ඔත්තප්පං.

තදුභයං පාපපරිවජ්ජනෙ පාකටං හොති. තත්ථ යථා ද්වීසු අයොගුලෙසු එකො සීතලො භවෙය්‍ය ගුරුමක්ඛිතො, එකො උණ්හො ආදිත්තො. තෙසු යථා සීතලං ගුරුමක්ඛිතත්තා ජිගුච්ඡන්තො විඤ්ඤාජාතිකො න ගණ්හාති, ඉතරං දාහභයෙන, එවං පණ්ඩිතො ලජ්ජාය ජිගුච්ඡන්තො පාපං න කරොති, ඔත්තජ්ජෙන අපායභිතො පාපං න කරොති. එවං ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තජ්ජං.

කථං සජ්ජතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තජ්ජං? එකච්චො හි ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සබ්බමචාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති චතුහි කාරණෙහි තත්ථ ගාරවෙන සජ්ජතිස්සවලක්ඛණං හිරිං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති, එකච්චො අත්තානුවාදභයං, පරානුවාදභයං, දණ්ඩභයං, දුග්ගතිභයන්ති චතුහි කාරණෙහි වජ්ජතො භායන්තො වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තජ්ජං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. එත්ථ ච අජ්ඣත්තසමුට්ඨානාදිතා හිරොත්තජ්ජානං තත්ථ තත්ථ පාකටභාවෙන චූත්තා, න පන නෙසං කදාචි අඤ්ඤාමඤ්ඤවිජ්ජයොගො. න හි ලජ්ජනං නිබ්භයං, පාපභයං වා අලජ්ජනං අත්ථීති.

ඉමෙ වෙ, භික්ඛවෙ, ද්වෙ සුක්කා ධම්මා ලොකං න පාලෙය්‍යන්ති භික්ඛවෙ, ඉමෙ ද්වෙ අනවජ්ජධම්මා යදි ලොකං න රක්ඛෙය්‍යං, ලොකපාලකා යදි න භවෙය්‍යං. නයිධ පඤ්ඤායෙට් මාතාති ඉධ ඉමස්මිං ලොකෙ ජනිකා මාතා “අයං මෙ මාතා”ති ගරුචිත්තිකාරවසෙන න පඤ්ඤායෙට්, “අයං මාතා”ති න ලබ්භෙය්‍ය. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. මාතූච්ඡාති මාතූහගිනී. මාතූලානීති මාතූලහරියා. ගරුනන්ති මහාපිතූච්ඡපිතූපේට්ඨභාතූආදීනං ගරුට්ඨානියානං. සම්භෙදන්ති සඬිකරං, මරියාදහෙදං වා. යථා අපේළකාතිආදීහි උපමං දස්සෙති. එතෙ හි සත්තා “අයං මෙ මාතා”ති වා “මාතූච්ඡා”ති වා ගරුචිත්තිකාරවසෙන න ජානන්ති, යං වත්ථුං නිස්සාය උජ්ජන්තා, තත්ථපි විජ්ජපිපජ්ජන්ති. තස්මා උපමං ආහරන්තො අපේළකාදයො ආහරි. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬිබ්බෙත්ථො – යථා අපේළකාදයො තිරච්ඡානා හිරොත්තජ්ජරහිතා මාතාදිසඤ්ඤං අකත්වා හින්තමරියාදා සබ්බත්ථ සම්භෙදෙන වත්තන්ති, එවමයං මනුස්සලොකො යදි ලොකපාලකධම්මා න භවෙය්‍යං, සබ්බත්ථ සම්භෙදෙන වත්තෙය්‍ය. යස්මා පනිමෙ ලොකපාලකධම්මා ලොකං පාලෙත්ති, තස්මා නත්ථි සම්භෙදොති.

ගාථාසු යෙසං වෙ හිරිඔත්තජ්ජන්ති වෙති නිපාතමත්තං. යෙසං සත්තානං හිරි ච ඔත්තජ්ජඤ්ඤා සබ්බදාව සබ්බකාලමෙව න විජ්ජති න උපලබ්භති. වොක්කන්තා සුක්කමූලා තෙති තෙ සත්තා කුසලමූලපච්ඡේදාවහස්සාපි කම්මස්ස කරණතො කුසලකම්මානං

පතිට්ඨානභූතානං. හිරොත්තජපානමෙව චා අභාවතො කුසලතො වොක්කමිත්වා, අපසක්කිත්වා, යිතත්තා වොක්කන්තා සුක්කමුලා, පුනස්පුනං ජායනමීයනසභාවත්තා ජාතිමරණගාමීතො සංසාරං නාතිවත්තන්තීති අත්ථො.

යෙසඤ්ච හිරිඛත්තජපන්ති යෙසං පන පරිසුද්ධමනීනං සත්තානං හිරි ච ඛත්තජපඤ්චාති ඉමෙ ධම්මා සදා සබ්බකාලං රත්තින්දිවං නවමජ්ඣිමත්ථෙරකාලෙසු සම්මා උපගම්ම යිතා පාපා ජිගුච්ඡන්තා භායන්තා තදඛිගාදිවසෙන පාපං පජහන්තා. විරුල්භබ්බුන්මවරියාති සාසනබ්බුන්මවරියෙ මග්ගබ්බුන්මවරියෙ ච විරුල්භං ආපන්තා, අග්ගමග්ගාධිගමෙන සබ්බසො සත්තකිලෙසත්තාය සත්තගුණත්තාය චා සන්තො, පුනඛභවස්ස ඛෙපිතත්තා ඛිණපුනඛභවා භොන්තීති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අජාතසුත්තවණ්ණනා

43. ඡට්ඨෙ අත්ථී, හික්ඛවෙති කා උජ්ජන්ති? එකදිවසං කිර හගවතා අනෙකපරියායෙන සංසාරෙ ආදීනවං පකාසෙත්වා තදුපසමනාදිවසෙන නිබ්බානපටිසංයුත්තාය ධම්මදෙසනාය කතාය හික්ඛුනං එතදෙහොසි “අයං සංසාරො හගවතා අවිජ්ජාදිහි කාරණෙහි සහෙතුකො වුත්තො, නිබ්බානස්ස පන තදුපසමස්ස න කිඤ්චි කාරණං වුත්තං, තයිදං අහෙතුකං කථං සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙත උපලබ්භති”ති. අථ හගවා තෙසං හික්ඛුනං විමතිවිධමනත්ථඤ්චෙව, “ඉධ සමණුභාග්මණානං ‘නිබ්බානං නිබ්බාන’න්ති වාචාවත්ථුමත්තමෙව, නත්ථී හි පරමත්ථතො නිබ්බානං නාම අනුපලබ්භමානසභාවත්තා”ති ලොකායතිකාදයො විය විජ්ජටිපන්නානං බහිද්ධා ච පුට්ඨිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාවාදහඤ්ජනත්ථඤ්ච, අමතමහානිබ්බානස්ස පරමත්ථතො අත්ථීභාවදීපනත්ථං තස්ස ච නිස්සරණභාවාදිආනුභාවවත්තතාදීපනත්ථං පීතිවෙගෙන උදානවසෙන ඉදං සුත්තං අභාසි. තථා හි ඉදං සුත්තං උදානෙපි (උදා. 72-74) සඬිගීතං.

තත්ථ අත්ථීති විජ්ජති පරමත්ථතො උපලබ්භති. අජාතං අභූතං අකතං අසඬිබ්භන්ති සබ්බානිපි පදානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. අථ චා වෙදනාදයො විය හෙතුපච්චයසමවායසඬිබ්භානාය කාරණසාමග්ගියා න ජාතං න නිබ්බත්තන්ති අජාතං. කාරණෙන විතා සයමෙව න භූතං න පාතුභූතං න උජ්ජන්තන්ති අභූතං. එවං අජාතත්තා අභූතත්තා ච යෙන කෙනචි කාරණෙන න කතන්ති අකතං. ජාතභූතකතසභාවො ච නාමරූපාදීනං සඬිබ්භධම්මානං භොති, න අසඬිබ්භසභාවස්ස නිබ්බානස්සාති දස්සනත්ථං අසඬිබ්භන්ති වුත්තං. පටිලොමතො චා සමෙච්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතන්ති සඬිබ්භතං, තථා න සඬිබ්භතං, සඬිබ්භලක්ඛණරහිතන්ති ච අසඬිබ්භන්ති එවං අනෙකෙහි කාරණෙහි නිබ්බත්තිතභාවෙ පටිසිද්ධෙ

“සියා නු බො එකෙනෙව කාරණෙන කත”න්ති ආසඬකායං “න කෙනවි කත”න්ති දස්සනත්ථං “අකත”න්ති වුත්තං. එවං අප්පච්චයම්පි සමානං “සයමෙව නු බො ඉදං භූතං පාතුභූත”න්ති ආසඬකායං තන්තිවත්තනත්ථං “අභූත”න්ති වුත්තං. අයඤ්ච එතස්ස අසඬකතාභූතභාවො සබ්බෙන සබ්බං අජාතිධම්මත්තාති දස්සෙතුං “අජාත”න්ති වුත්තන්ති. එවමෙනෙසං චතුත්තම්පි පදානං සාත්ථකභාවො වෙදිතබ්බො.

ඉති භගවා “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අකතං අසඬකත”න්ති පරමත්ථතො නිබ්බානස්ස අත්ථීභාවං වත්ථා තත්ථ භෙතුං දස්සෙත්තො “නො වෙතං, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තස්සායං සඬබ්බෙපො – භික්ඛවෙ, යදි අජාතාදිසභාවා අසඬකතා ධාතු න අභවිස්ස න සියා, ඉධ ලොකෙ ජාතාදිසභාවස්ස රූපාදික්ඛන්ධපඤ්චකසඬකතස්ස සඬබ්බාරගතස්ස නිස්සරණං අනවසෙසවට්ඨපසමො න පඤ්ඤායෙය්‍යා න උපලබ්භෙය්‍යා න සම්භවෙය්‍යා. නිබ්බානඤ්චි ආරම්මණං කත්ථා පවත්තමානා සම්මාදිට්ඨිආදෙය්‍යා අරියමග්ගධම්මා අනවසෙසතො කිලෙසෙ සමුච්ඡින්නන්ති, තෙනෙත්ථ සබ්බස්සපි වට්ඨකුක්ඛස්ස අප්පච්චත්ති අපගමො නිස්සරණං පඤ්ඤායති.

එවං බ්‍යතිරෙකවසෙන නිබ්බානස්ස අත්ථීභාවං දස්සෙත්ථා ඉදානි අත්ථවයවසෙනපි තං දස්සෙතුං “යස්මා ච බො”තිආදි වුත්තං, තං වුත්තත්ථමෙව. එත්ථ ච යස්මා “අපච්චයා ධම්මා, අසඬකතා ධම්මා (ධ. ස. දුකමානිකා 7, 8). අත්ථී, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පථවී (උදා. 71). ඉදම්පි බො යානං දුද්දසං යදිදං සබ්බසඬබ්බාරසමථො සබ්බුපධිපට්ඨිනිස්සග්ගො (මහාව. 7; ම. නි. 1.281). අසඬකතඤ්ච වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි අසඬකතගාමිනිඤ්ච පටිපද”න්තිආදීහි (සං. නි. 4.366) අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අජාත”න්ති ඉමිනාපි සුත්තෙන නිබ්බානධාතුයා පරමත්ථතො සබ්භාවො සබ්බලොකං අනුකම්පමානෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන දෙසිතො, තස්මා න පටික්ඛිපිතබ්බං. තත්ථ අප්පච්චක්ඛකාරීනම්පි විඤ්ඤානං කඬ්ඛා වා විමති වා නත්ථී එව. යෙ පන අබුද්ධිපුග්ගලා, තෙසං විමතිවිනොදනත්ථං අයමෙත්ථ අධිජ්ජායනිද්ධාරණමුඛෙන යුත්තිවිචාරණා – යථා පරිඤ්ඤෙය්‍යානාය සඋත්තරානං කාමානං රූපානඤ්ච පටිපක්ඛභූතං තබ්බිධුරසභාවං නිස්සරණං පඤ්ඤායති, එවං තංසභාවානං සබ්බෙසං සඬකතධම්මානං පටිපක්ඛභූතෙන තබ්බිධුරසභාවෙන නිස්සරණෙන භවිතබ්බං. යඤ්චෙතං නිස්සරණං, සා අසඬකතා ධාතු. කිඤ්ච භියො, සඬකතධම්මාරම්මණං විපස්සනාඤ්ඤාණං අපි අනුලොමඤ්ඤාණං කිලෙසෙ සමුච්ඡෙදවසෙන පජ්ඣිතුං න සක්කොති, තථා සම්මුතිසච්චාරම්මණං පට්ඨමජ්ඣානාදීසු ඤාණං වික්ඛම්භනවසෙනෙව කිලෙසෙ පජ්ඣති, න සමුච්ඡෙදවසෙන. ඉති සඬකතධම්මාරම්මණස්ස සම්මුතිසච්චාරම්මණස්ස ච ඤාණස්ස කිලෙසානං සමුච්ඡෙදප්පභානෙ අසමත්ථභාවතො තෙසං සමුච්ඡෙදප්පභානකරස්ස අරියමග්ගඤ්ඤාණස්ස

තදුභයවිපරිතසභාවෙන ආරම්මණෙන හවිතබ්බං, සා අසඬ්ඛතා ධාතු. තථා “අත්ථි, හික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛත”න්ති ඉදං නිබ්බානස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවජොතකවචනං අවිපරිතත්ථං හගවතා භාසිතත්තා. යඤ්ථි හගවතා භාසිතං, තං අවිපරිතත්ථං පරමත්ථන්ති යථා තං “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා දුක්ඛා, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (ධ. ප. 277-279; වූළුති. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 56). තථා නිබ්බානස්ද්දො කත්ථවි විසයෙ යථාභූතපරමත්ථවිසයො උපචාරවුත්තිසබ්භාවතො සෙය්‍යථාපි සිහසද්දො. අථ චා අත්ථෙව පරමත්ථතො අසඬ්ඛතාධාතු ඉතරතබ්බිපරිතවිනිමුත්තසභාවත්තා සෙය්‍යථාපි පථවිධාතු වෙදනාති. එවමාදිහි නයෙහි යුත්තිතොපි අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පරමත්ථතො අත්ථිභාවො වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු ජාතන්ති ජායනට්ඨෙත ජාතං, ජාතිලක්ඛණප්පත්තන්ති අත්ථො. භූතන්ති හවනට්ඨෙත භූතං, අභුත්ථා සම්භූතන්ති අත්ථො. සමුප්පන්නන්ති සහිතභාවෙන උප්පන්නං, සහිතෙහි ධම්මෙහි ච උප්පන්නන්ති අත්ථො. කතන්ති කාරණභූතෙහි පච්චයෙහි නිබ්බත්තිතං. සඬ්ඛතන්ති තෙහියෙව සමෙච්ච සම්භූයා කතන්ති සඬ්ඛතං, සබ්බමෙතං පච්චයනිබ්බත්තස්ස අධිවචනං. නිච්චසාරාදිවිරහිතතො අද්ධුවං. ජරාය මරණෙන ච එකන්තෙනෙව සඬ්ඝට්ඨිතං සංසට්ඨන්ති ජරාමරණසඬ්ඝාතං. “ජරාමරණසඬ්ඝට්ඨ”න්තිපි පදන්ති, ජරාය මරණෙන ච උපද්දුතං පිළිතන්ති අත්ථො. අක්ඛිරොගාදීනං අනෙකෙසං රොගානං නිළං කුලාවකන්ති රොගනිළං. සරසතො උපක්කමතො ච පහඬ්ගුපරමසීලතාය පහඬ්ගුරං.

චතුබ්බිධො ආභාරො ච තණ්හාසඬ්ඛාතා නෙත්ති ච පහවො සමුට්ඨානං එතස්සාති ආභාරනෙත්තිප්පහවං. සබ්බොපි චා පච්චයො ආභාරො. ඉධ පන තණ්හාය නෙත්තිග්ගහණෙන ගහිතත්තා තණ්හාවජ්ජා වෙදිතබ්බො. තස්මා ආභාරො ච නෙත්ති ච පහවො එතස්සාති ආභාරනෙත්තිප්පහවං. ආභාරො එව චා නයනට්ඨෙත පවත්තනට්ඨෙත නෙත්තිති එවමිපි ආභාරනෙත්තිප්පහවං. නාලං තදහිනන්දිතුන්ති තං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං එවං පච්චයාධීනවුත්තිකං, තතො එව අනිච්චං, දුක්ඛඤ්ච තණ්හාදිට්ඨිහි අහිනන්දිතුං අස්සාදෙතුං න යුත්තං.

තස්ස නිස්සරණන්ති “ජාතං භූත”න්තිආදිනා වුත්තස්ස තස්ස සක්කායස්ස නිස්සරණං නික්කමො අනුපසන්තසභාවස්ස රාගාදිකිලෙසස්ස සබ්බසඬ්ඛාරස්ස ච අභාවෙන තදුපසමභාවෙන පසත්ථභාවෙන ච සන්තං, තක්කඤ්ඤාණස්ස අගොචරභාවතො අතක්කාවචරං, නිච්චට්ඨෙත දූවං, තතො එව අජාතං අසමුප්පන්නං, සොකහෙතුනං අභාවතො අසොකං, විගතරාගාදිරජත්තා වීරජං, සංසාරදුක්ඛට්ටිතෙහි පටිපජ්ජිතබ්බත්තා පදං, ජාතිආදිදුක්ඛධම්මානං නිරොධහෙතුතාය නිරොධො දුක්ඛධම්මානං,

සබ්බසංඛාරානං උපසම්භෙතුත්වා සංඛාරප්පසමො, තතො එව අවිචන්තසුක්ඛත්වා සුඛොති සබ්බපදෙහි අමතමහානිබ්බානාමෙව ටොමෙති. එවං භගවා පටිමගාථාය ඛාතිරෙකවසෙන, දුක්ඛගාථාය අන්වයවසෙන ච නිබ්බානං විභාවෙසී.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. නිබ්බානධාතුසුත්තවණ්ණනා

44. සත්තමෙ ද්වෙමාති ද්වෙ ඉමා. වානං වුව්චති තණ්හා, නික්ඛන්තං වානතො, නත්ථි වා එත්ථ වානං, ඉමස්මිං වා අධිගතෙ වානස්ස අභාවොති නිබ්බානං, තදෙව නිස්සත්තනිජ්ජීවට්ඨෙන සභාවධාරණට්ඨෙන ච ධාතුති නිබ්බානධාතු. යදිපි තස්සා පරමත්ථතො හෙදො නත්ථි, පරියායෙන පන පඤ්ඤායතීති තං පරියායහෙදං සන්ධාය “ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, නිබ්බානධාතුයො”ති වත්ථා යථාධිජ්ජෙතජ්ජහෙදං දස්සෙතුං “සඋපාදිසෙසා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තණ්හාදිහි ඵලභාවෙන උපාදියතීති උපාදි, ඛන්ධපඤ්චකං. උපාදියෙව සෙසොති උපාදිසෙසො, සහ උපාදිසෙසෙනාති සඋපාදිසෙසා, තදභාවතො අනුපාදිසෙසා.

අරහන්ති ආරකකිලෙසො, දුරකිලෙසොති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“කථංඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති, ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා, සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා, සදරා දුක්ඛවිපාකා, ආයතිං ජාතිජරාමරණියා. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති”ති (ම. නි. 1.434).

බිණ්ණසවොති කාමාසවාදයො වත්තාරොපි ආසවා අරහතො බිණ්ණ සමුච්ඡින්නා පහීනා පටිජ්ජස්සද්ධා අභබ්බුජ්ජත්තිකා ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨාති බිණ්ණසවො. වුසිත්ථාති ගරුසංවාසෙපි අරියමග්ගෙපි දසසු අරියවාසෙසුපි වසි පරිවසි පරිවුට්ඨො වුට්ඨවාසො විණ්ණවරණොති වුසිත්ථා. කතකරණියොති පුපුජ්ජනකල්‍යාණකං උපාදාය සත්ත සෙඛා චතුහි මග්ගෙහි කරණියං කරොන්ති නාම, බිණ්ණසවස්ස සබ්බකරණියාති කතාති පරියොසිතාති, නත්ථි උත්තරිං කරණියං දුක්ඛක්ඛයාධිගමායාති කතකරණියො. වුත්තම්පි වෙතං -

“තස්ස සම්මා විමුත්තස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;
කතස්ස පටිචයො නත්ථි, කරණියං න විජ්ජති”ති. (අ. නි. 6.55;
මහාව. 244);

ඔහිත්භාරොති තයො භාරා - ඛන්ධභාරො, කිලෙසභාරො, අභිසංඛාරභාරොති. තස්සිමෙ තයොපි භාරා ඔහිතා ඔරොපිතා නික්ඛිත්තා

පාතිතාති ඔහිතභාරො. අනුප්පත්තසදන්ථොති අනුප්පත්තො සදන්ථං, සකත්ථන්ති වුත්තං හොති, කකාරස්ස දකාරො කතො. අනුප්පත්තො සදන්ථො එතෙනාති අනුප්පත්තසදන්ථො, සදන්ථොති ච අරහත්තං වෙදිතබ්බං. තඤ්ඤි අත්තූපනිබන්ධට්ඨොන අත්තනො අවිජ්ඣානට්ඨොන අත්තනො පරමත්ථොන ච අත්තනො අත්ථන්තා සකත්ථො හොති. පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනොති කාමරාගසංයොජනං, පටිඝසංයොජනං, මානදිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසභවරාගඉස්සාමච්ඡරියඅවිජ්ජාසංයොජනන්ති ඉමාති සත්තෙ භවෙසු. භවං වා භවෙන සංයොජෙන්නි උපනිබන්ධන්තිති භවසංයොජනාති නාම. තාති අරහතො පරික්ඛිණාති, පහිනාති, ඤාණග්ගිනා, දඬුසානිති පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනො. සම්මදඤ්ඤා විමුත්තොති එත්ථ සම්මදඤ්ඤාති සම්මා අඤ්ඤාය, ඉදං වුත්තං හොති – බන්ධානං බන්ධට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, දුක්ඛස්ස පිළිනට්ඨං, සමුදයස්ස පභවට්ඨං, නිරොධස්ස සන්තට්ඨං, මග්ගස්ස දස්සනට්ඨං. “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”ති එවමාදිහෙදං වා සම්මා යථාභූතං අඤ්ඤාය ජානිත්වා තීරයිත්වා තුලයිත්වා විභාවෙත්වා විභූතං කත්වා. විමුත්තොති ද්වෙ විමුත්තියො චිත්තස්ස ච විමුත්ති නිබ්බානඤ්ච. අරහා හි සබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තත්තා චිත්තවිමුත්තියාපි විමුත්තො, නිබ්බානෙපි විමුත්තොති. තෙන වුත්තං “සම්මදඤ්ඤා විමුත්තො”ති.

තස්ස තිට්ඨන්තෙව පඤ්චන්ද්‍රියානීති තස්ස අරහතො වර්මභවහෙතුභූතං කම්මං යාව න බීයති, තාව තිට්ඨන්තියෙව චක්ඛාදීනි පඤ්චන්ද්‍රියානි. අවිසාතත්තාති අනුප්පාදනිරොධවසෙන අනිරුද්ධත්තා. මනාපාමනාපන්ති ඉට්ඨානිට්ඨං රූපාදිගොචරං. පච්චනුහොතිති වින්දති පටිලහති. සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙතීති විපාකභූතං සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙති තෙහි ද්වාරෙහි පටිලහති.

එත්තාවතා උපාදිසෙසං දස්සෙත්වා ඉදානි සඋපාදිසෙසං නිබ්බානධාතුං දස්සෙතුං “තස්ස යො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තස්සාති තස්ස සඋපාදිසෙසස්ස සතො අරහතො. යො රාගක්ඛයොති රාගස්ස ඛයො බිණාකාරො අභාවො අවිචන්තමනුප්පාදො. එස නයො සෙසෙසුපි. එත්තාවතා රාගාදික්ඛයො සඋපාදිසෙසා නිබ්බානධාතූති දස්සිතං හොති.

ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සබ්බවෙදයිතානීති සුඛාදයො සබ්බා අබ්‍යාකතවෙදනා, කුසලාකුසලවෙදනා පන සුඛබ්බෙයෙව පහිනාති. අනභිනන්දිතානීති තණ්හාදිහි න අභිනන්දිතානි. සීතිභවිස්සන්තීති අවිචන්තවූපසමෙන සඬ්ඛාරදරථපටිප්පස්සද්ධියා සීතලී භවිස්සන්ති, අප්පටිසන්ධිකනිරොධෙන නිරුජ්ඣිස්සන්තීති අත්ථො. න කෙවලං වෙදයිතානියෙව, සබ්බෙපි පන බිණාසවසන්තානෙ පඤ්චක්ඛන්ධා නිරුජ්ඣිස්සන්ති, වෙදයිතසීසෙන දෙසනා කතා.

ගාථාසු වක්ඛුමතාති බුද්ධවක්ඛු, ධම්මවක්ඛු, දිබ්බවක්ඛු, පඤ්ඤාවක්ඛු, සමන්තවක්ඛුති පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමතා. අනිස්සිතෙනාති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයවසෙන කඤ්චි ධම්මං අනිස්සිතෙන, රාගබන්ධනාදීහි වා අබන්ධෙන. තාදිනාති ඡළඬගුපෙක්ඛාවසෙන සබ්බත්ථ ඉට්ඨාදීසු එකසභාවතාසඬබාතෙන තාදිලක්ඛණෙන තාදිනා. දිට්ඨධම්මිකාති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ භවා වත්තමානා. භවනෙත්තිසඬබයාති භවනෙත්තියා තණ්හාය පරික්ඛයා. සම්පරායිකාති සම්පරායෙ බන්ධනෙදතො පරභාගෙ භවා. යම්භීති යස්මිං අනුපාදිසෙසනිබ්බාතෙ. භවාතීති ලිඬගවිපල්ලාසෙන වුත්තං, උපපත්තිභවා සබ්බසො අනවසෙසා නිරුජ්ඣන්ති, න පවත්තන්ති.

තෙති තෙ එවං විමුත්තවිත්තා. ධම්මසාරාධිගමාති විමුත්තිසාරත්තා ඉමස්ස ධම්මවිනයස්ස, ධම්මෙසු සාරභූතස්ස අරහත්තස්ස අධිගමනතො. බයෙති රාගාදික්ඛයභූතෙ නිබ්බාතෙ රතා අභිරතා. අථ වා නිව්චභාවතො සෙට්ඨභාවතො ව ධම්මෙසු සාරත්ති ධම්මසාරං, නිබ්බාතං. වුත්තඤ්ඤෙනං “විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං (ධ. ප. 273), විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) ව. තස්ස ධම්මසාරස්ස අධිගමනෙතු බයෙ සබ්බසඬබාරපරික්ඛයෙ අනුපාදිසෙසනිබ්බාතෙ රතා. පහංසුති පජහිංසු. තෙති නිපාතමත්තං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පටිසල්ලානසුත්තවණ්ණනා

45. අට්ඨමෙ පටිසල්ලානරාමාති තෙහි තෙහි සත්තසඬබාරෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලානං පටිසල්ලානං, එකවිභාරො එකමන්තසෙවිතා, කායවිචෙකොති අත්ථො. තං පටිසල්ලානං රමන්ති රොචන්තීති පටිසල්ලානරාමා. “පටිසල්ලානාරාමා”තිපි පායො. යථා වුත්තං පටිසල්ලානං ආරම්භබ්බතො ආරාමො එතෙසන්ති පටිසල්ලානාරාමා. විහරංථාති එවංභූතා හුත්වා විහරංථාති අත්ථො. පටිසල්ලානෙ රතා නිරතා සම්මුදිතාති පටිසල්ලානරතා. එත්තාවතා ජාගරියානුයොගො, තස්ස නිමිත්තභූතා වූපකට්ඨකායතා ව දස්සිතා. ජාගරියානුයොගො, සීලසංචරො, ඉන්ද්‍රියෙසු, ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, සතිසම්පජ්ඣන්ති ඉමෙහි ධම්මෙහි විනා න වත්තතීති තෙපි ඉධ අත්ථතො වුත්තා එවාති චෙදිතබ්බා.

අජ්ඣක්තං වෙනොසමථමනුයුත්තාති අත්තතො විත්තසමථෙ අනුයුත්තා. අජ්ඣක්තං අත්තතොති ව එතං එකත්ථං, බාඤ්ජනමෙව නානං. භූමිමත්ථෙ චෙතං සමථන්ති අනුසද්දයොගෙන උපයොගවචනං. අනිරාකතජ්ඣානාති බහි අනීභතජ්ඣානා අවිනාසිතජ්ඣානා වා. නීභරණං විනාසො වාති ඉදං නිරාකතං නාම “ථම්භං නිරංකත්වා නිවාතවුත්ති”තිආදීසු (සු. නි. 328) විය. විපස්සනාය සමන්තාගතාති

සත්තවිධාය අනුපස්සනාය යුත්තා. සත්තවිධා අනුපස්සනා නාම
අනිච්චානුපස්සනා, දුක්ඛානුපස්සනා, අනත්තානුපස්සනා,
නිබ්බිදානුපස්සනා, විරාගානුපස්සනා, නිරොධානුපස්සනා,
පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා ච, තා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතාව.

බුහෙතාරො සුඤ්ඤාගාරානන්ති වච්චෙතාරො සුඤ්ඤාගාරානං. එත්ථ ච
“සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති යංකිඤ්චි විචිත්තං භාවනානුයොගස්ස
අනුච්ඡවිකට්ඨානං. සමථවිපස්සනාවසෙන කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා
රත්තින්දිවං සුඤ්ඤාගාරං පවිසිත්වා භාවනානුයොගවසෙන නිසීදමානා
හික්ඛු “බුහෙතාරො සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති වෙදිතබ්බා. එකභූමිකාදිපාසාදෙපි
පන වාසං කරුමානා ඤායිතො සුඤ්ඤාගාරානං බුහෙතාරොත්ථෙව
වෙදිතබ්බා.

එත්ථ ච යා “පටිසල්ලානරාමා, හික්ඛවෙ, විහරථ පටිසල්ලානරතා”ති
වූපකට්ඨකායතා විහිතා, සා පරිසුද්ධසීලස්ස, න අසීලස්ස අවිසුද්ධසීලස්ස වා
තස්ස රූපාරම්මණාදිතො විත්තවිනිවත්තනස්සෙව අභාවතොති අත්ථතො
සීලවිසුද්ධි දස්සිතාති වුත්තොවායමත්ථො. “අජ්ඣාත්තං
වෙතොසමථමනුයුත්තා අනිරාකතජ්ඣානා”ති පදද්වයෙන සමාධිභාවනා,
“විපස්සනාය සමන්තාගතා”ති ඉමිනා පඤ්ඤාභාවනා විහිතාති ලොකියා
තිස්සො සික්ඛා දස්සිතා.

ඉදානි තාසු පතිට්ඨිතස්ස අවස්සංභාවිඵලං දස්සෙතුං
“පටිසල්ලානරාමාන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ බුහෙතානන්ති වච්චෙතානං.
ද්විත්තං ඵලානන්ති තතියවතුත්ථඵලානං. පාටිකඪ්ඨන්ති ඉච්ඡිතබ්බං
අවස්සංභාවී. අඤ්ඤාති අරහත්තං. තඤ්ඤි හෙට්ඨිමග්ගඤ්ඤාණෙහි
ඤාතමරියදං අනතික්කම්ත්වා ජානනතො පරිපුණ්ණජානනත්තා උපරි
ජානනකිච්චාභාවතො ච “අඤ්ඤා”ති වුච්චති. සති වා උපාදිසෙසෙති සති වා
කිලෙසුපාදිසෙසෙ, පහාතුං අසක්කුණෙය්‍යෙස සති. ඤාණෙ හි අපරිපක්කෙ
යෙ තෙන පරිපක්කෙන පහාතබ්බකිලෙසා, තෙ න පභියන්ති. තං සන්ධායාහ
“සති වා උපාදිසෙසෙ”ති. සති ච කිලෙසෙ බන්ධාහිසඬ්ඛාරා තිට්ඨන්ති ඵව.
ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ අනාගාමිඵලං අරහත්තන්ති ද්වෙ ධම්මා දස්සිතා. යථා
වෙත්ථ, ඵවං ඉතො පරෙසු ද්විසු සුත්තෙසු.

ගාථාසු යෙ සත්තවිත්තාති යෙ යොගාවචරා තදභිගවසෙන
වික්ඛම්භනවසෙව ච සම්මතකිලෙසතාය සත්තවිත්තා. නෙපක්කං වුච්චති
පඤ්ඤා, තාය සමන්තාගතත්තා නිපකා. ඉමිනා තෙසං
කම්මට්ඨානපරිහරණඤාණං දස්සෙති. සතිමන්තො ච ඤායිතොති
යානනිසජ්ජාදිසු කම්මට්ඨානාවිජහනගෙතුභූතාය සතියා සතිමන්තො,
ආරම්මණුපනිජ්ඣානලක්ඛණෙන ඤානෙන ඤායිතො. සම්මා ධම්මං
විපස්සන්ති, කාමෙසු අනපෙක්ඛිතොති පුබ්බෙයෙව “අට්ඨිකඪ්ඨකලූපමා

කාමා''තිආදිනා (ම. නි. 1.234; පාචි. 417) වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙසු ව ආදීනවපච්චවෙක්ඛණෙන අනපෙක්ඛිතො අනත්ථිකා තෙ පභාය අධිගතං උපචාරසමාධිං අප්පනාසමාධිං වා පාදකං කත්වා නාමරූපං තස්ස පච්චයෙ ව පරිග්ගහෙත්වා කලාපසම්මසනාදික්කමෙන සම්මා අවිපරිතං පඤ්චක්ඛන්ධධම්මං අනිච්චාදිතො විපස්සන්ති.

අප්පමාදරතාති වුත්තප්පකාරාය සමථවිපස්සනාභාවනාය අප්පමජ්ජනෙ රතා අභිරතා තත්ථ අප්පමාදෙනෙව රත්තින්දිවං චිතිනාමෙත්තා. සන්තාති සමානා. ''සත්තා''තිපි පායො, පුග්ගලාති අත්ථො. පමාදෙ භයදස්සිනොති නිරයුපපත්තිආදිකං පමාදෙ භයං පස්සන්තා. අභබ්බා පරිභානායාති තෙ ඵවරූපා සමථවිපස්සනාධම්මෙහි මග්ගඵලෙහි වා පරිභානාය අභබ්බා. සමථවිපස්සනාතො හි සම්පත්තතො න පරිභායන්ති, ඉතරාති ව අප්පත්තාති පාපුණන්ති. නිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙති නිබ්බානස්ස ව අනුපාදාපරිනිබ්බානස්ස ව සන්තිකෙ ඵව, න චිරස්සෙව නං අධිගමිස්සන්තිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සික්ඛානිසංසසුත්තවණ්ණනා

46. නවමෙ සික්ඛානිසංසාති ඵත්ථ සික්ඛිතබ්බාති සික්ඛා, සා තිව්ධා අධිසිලසික්ඛා, අධිචිත්තසික්ඛා, අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති. තිව්ධාපි වෙසා සික්ඛා ආනිසංසා ඵතෙසං, න ලාභසක්කාරසිලොකාති සික්ඛානිසංසා. විහරථාති සික්ඛානිසංසා හුත්වා විහරථ, තීසු සික්ඛාසු ආනිසංසදස්සාවිතො හුත්වා තාහි සික්ඛාහි ලද්ධබ්බං ආනිසංසමෙව සම්පස්සන්තා විහරථාති අත්ථො. පඤ්ඤාත්තරාති තාසු සික්ඛාසු යා අධිපඤ්ඤාසික්ඛාසඬ්ඛාතා පඤ්ඤා, සා උත්තරා පධානා විසිට්ඨා ඵතෙසන්ති පඤ්ඤාත්තරා. යෙ හි සික්ඛානිසංසා විහරන්ති, තෙ පඤ්ඤාත්තරා භවන්තිති. විමුත්තිසාරාති අරහත්තඵලසඬ්ඛාතා විමුත්ති සාරං ඵතෙසන්ති විමුත්තිසාරා, යථාචුත්තං විමුත්තිංයෙව සාරතො ගහෙත්වා ධීතාති අත්ථො. යෙ හි සික්ඛානිසංසා පඤ්ඤාත්තරා ව, න තෙ භවවිසෙසං පත්ථෙත්ති, අපිච ඛො විභවං ආකඬ්ඛන්තා විමුත්තිංයෙව සාරතො පච්චෙත්ති. සතාධිපතෙය්‍යාති ජෙට්ඨකකරණට්ඨෙත සති අධිපතෙය්‍යං ඵතෙසන්ති සතාධිපතෙය්‍යා අධිපති ඵව අධිපතෙය්‍යන්ති කත්වා, චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුප්පතිට්ඨිතචිත්තා කායානුපස්සනාදිමුඛෙන සමථවිපස්සනාභාවනානුයුත්තාති අත්ථො.

අථ වා සික්ඛානිසංසාති භික්ඛවෙ, ඵවරූපෙ දුල්ලභක්ඛණපට්ඨලාහෙ තිව්ධසික්ඛාසික්ඛනමෙව ආනිසංසං කත්වා විහරථ, ඵවං විහරන්තා ව පඤ්ඤාත්තරා පඤ්ඤාය උත්තරා ලොකුත්තරපඤ්ඤාය සමන්තාගතා හුත්වා විහරථ, ඵවංභූතා ව විමුත්තිසාරා නිබ්බානසාරා අනඤ්ඤසාරා විහරථ. තථාභාවස්ස වායං උපායො, යං සතාධිපතෙය්‍යා විහරථ, සතිපට්ඨානභාවනාය යුත්තප්පයුත්තා භොථ, සබ්බත්ථ වා සතාරක්ඛෙන

වෙනසා විහරතාති එවමෙන්ට අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉති හගවා තිසු සික්ඛාසු හික්ඛු නියොජෙන්නො යථා තා සික්ඛිතබ්බා, යෙන ච පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති, තං සඬ්ඛෙපෙනෙව දස්සෙත්වා ඉදානි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානානං ඵලවිසෙසදස්සනෙන තස්සා පටිපත්තියා අමොසභාවං පකාසෙන්නො “සික්ඛානිසංසාන”න්තිආදිමාහ. තං වුත්තත්ථමෙව.

ගාථාසු පරිපුණ්ණසික්ඛන්ති අග්ගඵලජ්ජත්තියා පරිසුද්ධසික්ඛං, අසෙක්ඛන්ති අත්ථො. අපභානධම්මන්ති එත්ථ පභානධම්මා වුච්චන්ති කුජ්ජා විමුත්තියො. පභානධම්මොති හි භානධම්මො කුජ්ජධම්මො. න පභානධම්මොති අපභානධම්මො, අකුජ්ජධම්මො. “අජ්ජපභානධම්මො”තිපි පාළි, සො එව අත්ථො. බයො එව අන්නොති බයන්තො, ජාතියා බයන්තො ජාතිබයන්තො, නිබ්බානං. බයො චා මරණං, ජාතිබයන්තො නිබ්බානමෙව, තස්ස දිට්ඨත්තා ජාතිබයන්තදස්සි.

තස්මාති යස්මා සික්ඛාපාරිසුරියා අයං ජරාපාරඬගමනපරියොසානො ආනිසංසො, තස්මා. සදානි සබ්බකාලං. ඤානරතාති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන, ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙනි දුට්ඨෙපි ඤානෙන රතා, තතො එව සමාහිතා. මාරං සසෙනං අභිභුයාති කිලෙසසෙනාය අනට්ඨසෙනාය ච සසෙනං අනවසිට්ඨං චතුබ්බධම්පි මාරං අභිභවිත්වා. දෙවපුත්තමාරස්සපි හි ගුණමාරණෙ සභායභාවුපගමනතො කිලෙසා “සෙනා”ති වුච්චන්ති. තථා රොගාදයො අනට්ඨා මච්චුමාරස්ස. යථාහ -

“කාමා තෙ පයමා සෙනා, දුතියා අරති වුච්චති;
තතියා බුජ්ජිපාසා තෙ, චතුත්ථි තණ්හා පවුච්චති.

“පඤ්චමී ටීනමිද්ධං තෙ, ඡට්ඨා භීරු පවුච්චති;
සත්තමී විචිකිච්ඡා තෙ, මක්ඛො ටම්හො ච අට්ඨමො.

“ලාභො සිලොකො සක්කාරො, මිච්ඡාලද්ධො ච යො යසො;
යො චත්තානං සමුක්කංසෙ, පරෙ ච අවජානති.

“එසා නමුචි තෙ සෙනා, කණ්හස්සාහිජ්ජහාරිනී;
න නං අසුරො ජිනාති, ජෙත්වා ච ලහතෙ සුඛ”න්ති. (සු. නි. 438-441; මහානි. 28);

යථා චාහ -

“අජ්ජෙව කිච්චමානජ්ජං, කො ජඤ්ඤා මරණං සුවෙ;
න හි නො සඬ්ගරං තෙන, මහාසෙනෙන මච්චුතා”ති. (ම. නි. 3.280; ඡා. 2.22.121);

භවට ජාතිමරණස්ස පාරගාති ජාතියා මරණස්ස ච පාරගාමිනො නිබ්බානගාමිනො භවටාති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ජාගරියසුත්තවණ්ණනා

47. දසමෙ ජාගරොති ජාගරකො විගතනිද්දො ජාගරියං අනුයුත්තො, රත්තින්දිවං කම්මට්ඨානමනසිකාරෙ යුත්තජ්ජයුත්තොති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤොතං -

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො හොති? ඉධ භික්ඛු දිවසං වඬ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති, රත්තියා පයං යාමං වඬ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති, රත්තියා මජ්ඣමං යාමං දක්ඛිණෙන පස්සෙන සිහසෙය්‍යං කප්පෙති පාදෙ පාදං අවිවාධාය සතො සම්පජානො උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වා, රත්තියා පච්ඡිමං යාමං පච්චුට්ඨාය වඬ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති. එවං භික්ඛු පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො හොති”ති (විභ. 519).

වසද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන වක්ඛමානෙ සතාදිභාවෙ සම්පිණ්ඩෙති. අස්සාති සියා, භවෙය්‍යාති අත්ථො. “ජාගරො ච භික්ඛු විහරෙය්‍යා”ති ච පයන්ති. සබ්බත්ථ සබ්බදා ච කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙන සතිඅවිජ්ජවාසෙන සතො සම්පජානොති සත්තට්ඨානියස්ස චතුබ්බිධස්සපි සම්පජඤ්ඤස්ස වසෙන සම්පජානො. සමාහිතොති උපචාරසමාධිනා අප්පනාසමාධිනා ච සමාහිතො එකග්ගචිත්තො. පමුදිතොති පටිපත්තියා ආනිසංසදස්සනෙන උත්තරුත්තරි විසෙසාධිගමෙන වීරියාරම්භස්ස ච අමොඝභාවදස්සනෙන පමුදිතො පාමොජ්ජබහුලො. විජ්ජසන්නොති තතො එව පටිපත්තිභූතාසු තිසු සික්ඛාසු පටිපත්තිදෙසකෙ ච සත්ථරි සද්ධාබහුලතාය සුට්ඨු පසන්නො. සබ්බත්ථ අස්සාති සම්බන්ධො විහරෙය්‍යාති වා.

තත්ථ කාලවිපස්සි ච කුසලෙසු ධම්මෙසුති තස්මිං කාලෙ විපස්සකො, තත්ථ වා කම්මට්ඨානානුයොගෙ කාලවිපස්සි කාලානුරූපං විපස්සකො. කිං වුත්තං හොති? විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා කලාපසම්මසනාදිවසෙන සම්මසන්නො ආවාසාදිකෙ සත්ත අසප්පායෙ වජ්ජෙත්වා සප්පායෙ සෙවන්නො අන්තරා වොසානං අනාපජ්ජිත්වා පහිත්තො චිත්තස්ස සමාහිතාකාරං සල්ලක්ඛෙත්තො සක්කච්චං නිරන්තරං අනිච්චානුපස්සනාදිං පවත්තෙත්තො යස්මිං කාලෙ විපස්සනාචිත්තං ලීනං හොති, තස්මිං ධම්මවිවයවීරියපීතිසඬ්ඛාතෙසු, යස්මිං පන කාලෙ චිත්තං උද්ධතං හොති,

තස්මිං පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඛිතානෙසු කුසලෙසු අනවජ්ජෙසු බොජ්ඣංගධම්මෙසුනි එවං තත්ථ තස්මිං තස්මිං කාලෙ, තස්මිං චා කම්මට්ඨානානුයොගෙ කාලානුරූපං විපස්සකො අස්සානි. සතිසම්බොජ්ඣංගො පන සබ්බත්ථෙව ඉච්ඡිතබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙනං “සතිඤ්ච බ්වාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234; මි. ප. 2.1.13). එත්තාවතා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය ජාගරියං දස්සෙත්වා යෙහි ධම්මෙහි ජාගරියානුයොගො සම්පජ්ජති, තෙ පකාසෙති.

එවං භගවා ආරද්ධවිපස්සකස්ස භික්ඛුනො සඛිබ්බෙපෙනෙව සද්ධිං උපකාරකධම්මෙහි සම්මසනවාරං දස්සෙත්වා ඉදානි තථා පටිපජ්ජන්තස්ස පටිපත්තියා අවඤ්ඤාභාවං දස්සෙත්තො “ජාගරස්ස, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො”තිආදිමාහ. තත්ථ ජාගරියානුයොගෙ සතිසම්පජ්ඤ්ඤසමාදානානි සබ්බත්ථකානි සම්මොදපසාදාවහානි, තත්ථ කාලවිපස්සනා නාම විපස්සනාය ගබ්භග්ගහණං පරිපාකගතං. උපක්කිලෙසවිමුත්තෙ හි විථිපටිපන්නෙ විපස්සනාඤ්ඤාණෙ තික්ඛෙ සුරෙ වහන්තෙ යොගිතො උළාරං පාමොජ්ජං පසාදො ච භොති, තෙහි ච විසෙසාධිගමස්ස සන්තිකෙයෙව. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහතී පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානතං.

“පාමොජ්ජබහුලො භික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඛිබ්බාරූපසමං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 374, 381);

ගාථාසු ජාගරන්තා සුණාමෙත්තන්ති එතං මම වචනං එකන්තෙනෙව පමාදනිද්දාය අවිජ්ජානිද්දාය පබ්බොධනත්ථං ජාගරන්තා සතිසම්පජ්ඤ්ඤාදිධම්මසමායොගෙන ජාගරියං අනුයුත්තා සුණාම. යෙ සුත්තා තෙ පබුජ්ඣංගානි යෙ යථාවුත්තනිද්දාය සුත්තා සුපනං උපගතා, තෙ තුම්භෙ ජාගරියානුයොගවසෙන ඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගෙ සඛිකඛිඪිත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්නා අප්පමාදපටිපත්තියා තතො පබුජ්ඣංග අථ චා ජාගරන්තානි ජාගරනිමිත්තා. “සුණාමෙත්ත”න්ති එත්ථ “එත්ත”න්ති වුත්තං, කිං තං වචනන්ති ආහ “යෙ සුත්තා තෙ පබුජ්ඣංගා”තිආදි. තත්ථ යෙ සුත්තානි යෙ කිලෙසනිද්දාය සුත්තා, තෙ තුම්භෙ අරියමග්ගපටිබ්බොධෙන පබුජ්ඣංග. සුත්තා ජාගරිතං සෙය්‍යානි ඉදං පබ්බොධස්ස කාරණවචනං. යස්මා යථාවුත්තසුපතො වුත්තජ්ජකාරං ජාගරිතං ජාගරණං අත්ථකාමස්ස කුලපුත්තස්ස සෙය්‍යා පාසංසතරො හිතසුඛාවභො, තස්මා පබුජ්ඣංග. නත්ථි ජාගරතො භයන්ති ඉදං තත්ථ ආනිසංසදස්සනං. යො හි සද්ධාදීහි ජාගරණධම්මෙහි සමන්තාගමෙන ජාගරො ජග්ගති, පමාදනිද්දං න උපගච්ඡති, තස්ස අත්තානුවාදහයං පරානුවාදහයං දණ්ඩහයං දුග්ගතිහයං ජානිආදිනිමිත්තං සබ්බමපි වට්ටහයං නත්ථි.

කාලෙනාති ආවාසසප්පායාදීනං ලද්ධකාලෙන. සොති නිපාතමත්තං. සම්මා ධම්මං පරිච්ඡිමං සමානොති විපස්සනාය ආරම්මණභූතං තෙභූමකධම්මං සම්මා ඤායෙන යථා නිබ්බින්නදනවිරජ්ජනාදයො සම්භවන්ති, එවං පරිතො චිමංසන්තො, සබ්බාකාරොන විපස්සන්තොති අත්ථො. එකොදිභූතොති එකො සෙට්ඨො හුත්වා උදෙතීති එකොදි, සමාධි. සො එකොදි භූතො ජාතො උප්පන්නො එතස්සාති එකොදිභූතො. අග්ගිආහිතාදිසද්දානං විය එත්ථ භූතසද්දස්ස පරවචනං දට්ඨබ්බං. එකොදිං වා භූතො පත්තොති එකොදිභූතො. එත්ථ ච එකොදීති මග්ගසමාධි අධිප්පෙතො, “සමාහිතො”ති එත්ථ පන පාදකජ්ඣානසමාධිනා සද්ධිං විපස්සනාසමාධි. අථ වා කාලෙනාති මග්ගපට්ඨෙධකාලෙන. සම්මා ධම්මං පරිච්ඡිමං සමානොති සම්මදෙව චතුසච්චධම්මං. පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන චිමංසන්තො, එකාහිසමයෙන අහිසමෙන්නො. එකොදිභූතොති එකො සෙට්ඨො අසභායො වා හුත්වා උදෙතීති එකොදි, චතුකිච්චසාධකො සම්මප්පධානො. සො එකොදි භූතො ජාතොති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. විහතෙ තමං සොති සො එවංභූතො අරියසාවකො අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජාතමං අනවසෙසතො විහතෙය්‍ය සමුච්ඡින්නදෙය්‍ය.

ඉති හගවා පටිපත්තියා අමොසභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ දළ්භං නියොජෙන්නො “තස්මා හවෙ”ති ඔසානගාථමාහ. තත්ථ තස්මාති යස්මා ජාගරතො සතිඅවිජ්ජවාසාදිනා සමථවිපස්සනාභාවනා පාරිපූරිං ගච්ඡති, අනුක්කමෙන අරියමග්ගො පාතුහවති, තතො චස්ස සබ්බං වට්ඨංගයං නත්ථී, තස්මා. හවෙති එකංසෙන දළ්භං වා. හජෙථාති හජෙය්‍ය. එවං ජාගරියං හජන්තො ච ආතාපිභාවාදිගුණයුත්තො හික්ඛු සංයොජනානි හින්දිත්වා අග්ගඵලඤ්ඤාණසංඛාරං අනුත්තරං උත්තරරහිතං සම්බොධිං ඵුසෙ පාපුණෙය්‍ය. සෙසං වුත්තනයමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. ආපායිකසුත්තවණ්ණනා

48. එකාදසමෙ ආපායිකාති අපායෙ නිබ්බත්තිස්සන්තීති ආපායිකා. තත්ථාපි නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සන්තීති නෙරයිකා. ඉදමප්පභායාති ඉදං ඉදානි වක්ඛමානං. දුට්ඨං පාපසමාවාරං අප්පජ්ඣිත්වා, තථාපටිපත්තිතථාපග්ගණවසෙන පවත්තං වාවං චිත්තං දිට්ඨිඤ්ච අප්පටිතිස්සජ්ජිත්වාති අත්ථො. අබ්‍රහ්මචාරීති බ්‍රහ්මසෙට්ඨං වරතීති බ්‍රහ්මචාරී, බ්‍රහ්මා වා සෙට්ඨො ආචාරො එතස්ස අත්ථීති බ්‍රහ්මචාරී, න බ්‍රහ්මචාරීති අබ්‍රහ්මචාරී, බ්‍රහ්මචාරිපට්ඨපකො දුස්සිලොති අත්ථො. බ්‍රහ්මචාරිපට්ඨඤ්ඤාති “බ්‍රහ්මචාරී අහ”න්ති එවංපට්ඨඤ්ඤා. පරිපුණ්ණන්ති අඛණ්ඩාදිභාවෙන අවිකලං. පරිසුද්ධන්ති උපක්කිලෙසාභාවෙන පරිසුද්ධං. අමුලකෙනාති දිට්ඨාදිමුලවිරහිතෙන, දිට්ඨං සුතං පරිසංකිතන්ති ඉමෙහි වොදනාමුලෙහි වජ්ජිතෙන. අබ්‍රහ්මචරියෙන අසෙට්ඨවරියෙන.

අනුද්ධංසෙතීති “පරිසුද්ධො අය”න්ති ජානන්තොව පාරාජිකවත්ථුනා ධංසෙති පධංසෙති, වොදෙති අක්කොසති වා.

ගාථාසු අභුතවාදීති පරස්ස දොසං අදිස්වාච අභුතෙන තුච්ඡෙන මුසාවාදං කත්වා පරං අබ්භාවික්ඛන්තො. කත්වාති යො වා පන පාපකම්මං කත්වා “නාහං එතං කරොමි”ති ආහ. උභොපි තෙ පෙච්ච සමා භවන්තීති තෙ උභොපි ජනා ඉතො පරලොකං ගන්ත්වා නිරයං උපගමනතො ගතියා සමානා භවන්ති. තත්ථ ගතියෙව නෙසං පරිච්ඡින්නා, න පන ආයු. බහුඤ්ඤි පාපං කත්වා විරං නිරයෙ පච්චති, පරිත්තං කත්වා අප්පමත්තකමෙව කාලං. යස්මා පන තෙසං උභින්නම්පි කම්මං ලාමකමෙව. තෙන වුත්තං “නිහිනකම්මා මනුජා පරත්ථා”ති. “පරත්ථා”ති පන පදස්ස පුරතො “පෙච්චා”ති පදෙන සම්ඛන්ධො – පරත්ථ පෙච්ච ඉතො ගන්ත්වා තෙ නිහිනකම්මා සමා භවන්තීති.

එවං භගවා අභුතබ්බක්ඛානාවසෙන භූතදොසපට්ඨිජාදනාවසෙන ව පවත්තස්ස මුසාවාදස්ස විපාකං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්මිං යානෙ නිසින්නානං බහුනං පාපහික්ඛුනං දුච්චරිතකම්මස්ස විපාකදස්සනෙන සංවෙජනත්ථං ද්වෙ ගාථා අභාසි. තත්ථ කාසාවකණ්ඨාති කසාවරසපිත්තා කාසාවෙන වත්ථෙන පලිවෙදීතකණ්ඨා. පාපධම්මාති ලාමකධම්මා. අසඤ්ඤතාති කායාදීහි සඤ්ඤමරහිතා. පාපාති තථාරූපා පාපපුග්ගලා, පාපෙහි කම්මෙහි උපපජ්ජිත්වා “තස්ස කායොපි ආදිත්තො සම්පජ්ජලිතො සජාතිභූතො, සඬ්ඝාටිපි ආදිත්තා”ති ආදිනා (සං. නි. 2.218-219; පාරා. 230) ලක්ඛණසංයුත්තෙ වුත්තනයෙන මහාදුක්ඛං අනුභවන්තියෙව.

තතියගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යඤ්ඤෙ භුඤ්ඤෙය්‍ය දුස්සිලො නිස්සිලපුග්ගලො කායාදීහි අසඤ්ඤතො රට්ඨවාසීහි සද්ධාය දින්නං යං රට්ඨපිණ්ඩං “සමණොමිහි”ති පටිජානන්තො ගහෙත්වා භුඤ්ඤෙය්‍ය, තතො ආදිත්තො අග්ගිවණ්ණො අයොගුලොව භුත්තො සෙය්‍යො සුන්දරතරො. කිංකාරණා? තප්පච්චයා හිස්ස එකොව අත්තභාවො ඤායෙය්‍ය, දුස්සිලො පන හුත්වා සද්ධාදෙය්‍යං භුඤ්ඤිත්වා අනෙකානිපි ජාතිසතානි නිරයෙ උප්පජ්ජෙය්‍යාති.

එකාදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. දිට්ඨිගතසුත්තවණ්ණනා

49. ද්වාදසමෙ ද්විති දිට්ඨිගතෙහිති එත්ථ දිට්ඨියොව දිට්ඨිගතාති “ගුථගතං මුත්තගත”න්ති ආදීසු (අ. නි. 9.11) විය. ගහිතාකාරසුඤ්ඤතාය වා දිට්ඨිතං ගතමත්තානීති දිට්ඨිගතාති, තෙහි දිට්ඨිගතෙහි. පරිසුට්ඨිතාති අහිභූතා පලිබුද්ධා වා. පලිබොධත්ථො වාපි හි පරිසුට්ඨානසද්දො “වොරා මග්ගෙ පරිසුට්ඨිංසු”ති ආදීසු (වුළුව. 430) විය. දෙවාති උපපත්තිදෙවා. තෙ හි

දිබ්බන්ති උළාරතමෙහි කාමගුණෙහි ක්කානාදීහි ව කීළන්ති, ඉද්ධානුභාවෙන වා යථිච්ඡිතමත්ථං ගච්ඡන්ති අධිගච්ඡන්තිති ව දෙවාති වුච්චන්ති. මනස්ස උස්සන්තත්තා මනුස්සා, උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන වෙතං වුත්තං යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති. ඔලීයන්ති එකෙති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති භවෙසු ඔලීයනාහිනිවෙසභූතෙන සස්සතභාවෙන එකච්චෙ දෙවා මනුස්සා ව අවලීයන්ති අල්ලීයන්ති සඬිකොචං ආපජ්ජන්ති, න තතො නිස්සරන්ති. අතිධාවන්තිති පරමත්ථතො හින්තසභාවානම්පි සභාවධම්මානං ය්වායං හෙතුඵලභාවෙන සම්බන්ධො, තං අග්ගහෙත්වා නානත්තනයස්සපි ගහණෙන තත්ථ තත්ථෙව ධාවන්ති, තස්මා “උච්ඡිජ්ජති අත්තා ව ලොකො ව, න හොති පරං මරණා”ති උච්ඡෙදෙ වා භවනිරොධපටිපත්තියා පටික්ඛෙපධම්මතං අතිධාවන්ති අතික්කමන්ති. වක්ඛුමන්තො ව පස්සන්තිති වසද්දො ඛානිරෙරකෙ. පුබ්බයොගසම්පත්තියා ඤාණපරිපාකෙන පඤ්ඤාවක්ඛුමන්තො පන දෙවමනුස්සා තෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුනා සස්සතං උච්ඡෙදඤ්ච අත්තද්වයං අනුපගම්ම මජ්ඣිමපටිපත්තිදස්සනෙන පච්චක්ඛං කරොන්ති. තෙ හි “නාමරූපමත්තමිදං පටිච්චසමුප්පන්නං, තස්මා න සස්සතං, නාපි උච්ඡිජ්ජති”ති අවිපරිතතො පස්සන්ති.

එවං ඔලීයනාදිකෙ පුග්ගලාධිට්ඨානෙන උද්දිසිතුං “කථඤ්ච, හික්ඛවෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ භවාති කාමභවො, රූපභවො, අරූපභවො. අපරෙපි තයො භවා සඤ්ඤීභවො, අසඤ්ඤීභවො, නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීභවො. අපරෙපි තයො භවා එකවොකාරභවො, චතුරවොකාරභවො, පඤ්චවොකාරභවොති. එතෙහි භවෙහි ආරමන්ති අභිනන්දන්තිති භවාරාමා. භවෙසු රතා අභිරතාති භවරතා. භවෙසු සුට්ඨ මුදිතාති භවසම්මුදිතා. භවනිරොධායාති තෙසං භවානං අච්චන්තනිරොධාය අනුප්පාදනත්ථාය. ධම්මෙ දෙසියමානෙති තථාගතජ්ජවෙදිතෙ නියානිකධම්මෙ වුච්චමානෙ. න පක්ඛන්දනීති සස්සතාහිනිවිට්ඨත්තා සංඛිත්තධම්මත්තා න පවිසති න ඔගාහති. න පසීදනීති පසාදං නාපජ්ජති න තං සද්දහති. න සන්තිට්ඨතීති තස්සං දෙසනායං න තිට්ඨති නාධිමුච්චති. එවං සස්සතතො අභිනිවිසනෙන භවෙසු ඔලීයන්ති.

අට්ඨියමානාති භවෙ ජරාරොගමරණාදීනි වධබන්ධනච්ඡෙදනාදීනි ව දිස්වා සංවිජ්ජනෙන තෙහි සමඬගිභාවෙන භවෙන පිළියමානා දුක්ඛාපියමානා. හරායමානාති ලජ්ජමානා ජිගුච්ඡමානාති පටිකුලතො දහන්තා. විභවන්ති උච්ඡෙදං. අභිනන්දන්තිති තණ්හාදිට්ඨාහිනන්දනාහි අජ්ඣෙදාසාය නන්දන්ති. යතො කීර හොතිආදි තෙසං අභිනන්දනාකාරදස්සනං. තත්ථ යතොති යදා. හොති ආලපනං. අයං අත්තාති කාරකාදිභාවෙන අත්තනා පරිකප්පිතං සන්ධාය වදති. උච්ඡිජ්ජතිති උපච්ඡිජ්ජති. විනස්සතිති න දිස්සති, විනාසං අභාවං ගච්ඡති. න හොති පරං මරණාති මරණෙන උද්ධං න භවති. එතං සන්තන්ති යදෙනං අත්තතො උච්ඡෙදාදි, එතං සබ්බභවවූපසමතො සබ්බසන්තාපවූපසමතො ව සන්තං,

සන්තත්තා එව පණිතං, තච්ඡාවිපරිතභාවතො යාථාවං. තත්ථ “සන්තං පණිත”න්ති ඉදං ද්වයං තණ්හාහිනන්දනාය වදන්ති, “යාථාව”න්ති දිට්ඨාහිනන්දනාය. එවන්ති එවං යථාවුත්තඋච්ඡෙදාහිනිවෙසනෙන.

භූතන්ති ඛන්ධපඤ්චකං. තඤ්ඤි පච්චයසම්භූතත්තා පරමත්ථතො විජ්ජමානත්තා ව භූතන්ති වුවිච්ඡි. තෙනාහ “භූතමිදං, භික්ඛවෙ, සමනුපස්සථා”ති (ම. නි. 1.401). භූතතො අවිපරිතසභාවතො සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ව පස්සති. ඉදඤ්ඤි ඛන්ධපඤ්චකං නාමරූපමත්තං. තත්ථ “ඉමෙ පථවීආදයො ධම්මා රූපං, ඉමෙ එස්සාදයො ධම්මා නාමං, ඉමානි නෙසං ලක්ඛණාදීනි, ඉමෙ නෙසං අවිජ්ජාදයො පච්චයා”ති එවං සපච්චයනාමරූපදස්සනවසෙන වෙච, “සබ්බෙපිමෙ ධම්මා අහුත්වා සම්මොන්ති, හුත්වා පටිවෙන්නි, තස්මා අනිච්චා, අනිච්චත්තා දුක්ඛා, දුක්ඛත්තා අනත්තා”ති එවං අනිච්චානුපස්සනාදිවසෙන ව පස්සතීති අත්ථො. එත්තාවතා තරුණවිපස්සනාපරියොසානා විපස්සනාභූමි දස්සිතා. නිබ්බිදායාති භූතසංඛ්ඛාතස්ස තෙභූමකධම්මජාතස්ස නිබ්බිත්තන්දනත්ථාය, එතෙන ඛලවිච්චයනං දස්සෙති. විරාගායාති විරාගත්ථං විරජ්ජනත්ථං, ඉමිනා මග්ගං දස්සෙති. නිරොධායාති නිරුජ්ඣනත්ථං, ඉමිනාපි මග්ගමෙව දස්සෙති. නිරොධායාති වා පටිජ්ජස්සද්ධිනිරොධෙන සද්ධිං අනුපාදිසෙසනිබ්බානං දස්සෙති. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, චක්ඛුමන්තො පස්සන්තීති එවං පඤ්ඤාවක්ඛුමන්තො සපුබ්බහාගෙන මග්ගපඤ්ඤාවක්ඛුනා චතුසච්චධම්මං පස්සන්ති.

ගාථාසු යෙ භූතං භූතතො දිස්වාති යෙ අරියසාවකා භූතං ඛන්ධපඤ්චකං භූතතො අවිපරිතසභාවතො විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය දිස්වා. එතෙන පරිඤ්ඤාහිසමයං දස්සෙති. භූතස්ස ව අතික්කමන්ති භාවනාහිසමයං. අරියමග්ගො හි භූතං අතික්කමති එතෙනාති “භූතස්ස අතික්කමො”ති වුත්තො. යථාභූතෙති අවිපරිතසච්චයභාවෙ නිබ්බානො. විමුච්චන්ති අධිමුච්චන්ති, එතෙන සච්ඡිකිරියාහිසමයං දස්සෙති. භවතණ්හාපරික්ඛයාති භවතණ්හාය සබ්බසො ඛෙපනා සමුච්ඡිත්තනො, එතෙන සමුදයජ්ජහානං දස්සෙති.

සවෙ භූතපරිඤ්ඤො සොති එත්ථ පන සවෙති නිපාතමත්තං. සො භූතපරිඤ්ඤො භූතස්ස අතික්කමනුපායෙන මග්ගෙන භවතණ්හාපරික්ඛයා පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො තතො එව යථාභූතෙ නිබ්බානො අධිමුත්තො. භවාහවෙති බුද්දකෙ වෙච මහන්තෙ ව, උච්ඡෙදාදිදස්සනෙ වා විතතණ්හො හින්තකිලෙසො. භික්ඛු භූතස්ස උපාදානක්ඛන්ධසංඛ්ඛාතස්ස අත්තභාවස්ස විභවා, ආයතිං අනුප්පාදා පුනඛිභවං නාගච්ඡති, අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව ගච්ඡතීති අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ එකාදසමෙ වට්ඨං කථිතං, තතියචතුත්ථපඤ්චමෙසු පරියොසානසුත්තෙ ච වට්ඨවිවට්ඨං කථිතං, සෙසෙසු විවට්ඨමෙවාති වෙදිතබ්බං.

ද්වාදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරමත්ථදීපනියා බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිවුත්තකස්ස දුකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තිකනිපාතො

1. පට්ඨවග්ගො

1. මූලසුත්තවග්ගො

50. තිකනිපාතස්ස පට්ඨමෙ තීණිති ගණනපරිච්ඡේදො. ඉමානීති අභිමුඛිකරණං. අකුසලමූලානීති පරිච්ඡින්නධම්මනිදස්සනං. තත්ථ අකුසලානි ච තානි මූලානි චානි අකුසලමූලානි. අථ චා අකුසලානං හෙතුපච්චයපහවජනකසමුට්ඨාපකනිබ්බත්තකට්ඨයෙන මූලානි චානි අකුසලමූලානි, අකුසලධම්මානං කාරණානීති අත්ථො. කාරණංඤ්ච යථා භිනොති එතස්මා ඵලං පවත්තතීති හෙතු, පටිච්ච එතස්මා එතීති පච්චයො, පහවති එතස්මානි පහවො, අත්තනො ඵලං ජනෙතීති ජනකං, සමුට්ඨාපෙතීති සමුට්ඨාපකං, නිබ්බත්තෙතීති නිබ්බත්තකන්ති ච වුච්චති. එවං පතිට්ඨට්ඨයෙන මූලන්ති, තස්මා අකුසලමූලානීති අකුසලානං සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනානි, කාරණානීති වුත්තං හොති.

කෙච්චි පන “සාලිආදීනං සාලිබ්භද්දීනි විය මණිප්පහාදීනං මණිවණ්ණාදයො විය ච අකුසලානං අකුසලභාවසාධකො ලොභාදීනං මූලට්ඨො”ති වදන්ති. එවං සත්තෙ අකුසලචිත්තසමුට්ඨානරූපෙසු තෙසං හෙතුපච්චයභාවො න සියා. න භි තානි තෙසං අකුසලභාවං සාධෙත්ති, න ච පච්චයා න හොත්ති. වුත්තංඤ්චෙතං –

“හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකානං ධම්මානං තංසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.පච්චයනිද්දෙස.1).

අහෙතුකස්ස ච මොහස්ස අකුසලභාවො න සියා අකුසලභාවසාධකස්ස මූලන්තරස්ස අභාවතො. අථාපි සියා ලොභාදීනං සභාවසිද්ධො අකුසලාදිභාවො, තංසම්පයුත්තානං පන ලොභාදිපට්ඨිද්ධොති. එවම්පි යථා ලොභාදීනං, එවං අලොභාදීනම්පි සභාවසිද්ධො කුසලාදිභාවොති අලොභාදයො කුසලා එව සියුං, න අබ්‍යාකතා, න ච හොත්ති. තස්මා යථා සම්පයුත්තෙසු, එවං මූලෙසුපි කුසලාදිභාවො පරියෙසිතබ්බො. යොනියොමනසිකාරාදිකො විය භි කුසලභාවස්ස, අයොනියොමනසිකාරාදිකො අකුසලභාවස්ස කාරණන්ති ගහෙතබ්බං. එවං අකුසලභාවසාධනවසෙන ලොභාදීනං මූලට්ඨං අග්ගහෙත්වා සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනවසෙන ගස්භමානෙ න කොච්ච දොසො. ලද්ධහෙතුපච්චයා භි ධම්මා විරුජ්භමූලා විය පාදපා ටීරා හොත්ති සුප්පතිට්ඨිතා, හෙතුරහිතා පන තිලබ්ඡකාදියෙවාලා විය න සුප්පතිට්ඨිතාති හෙතුආදිඅත්ථොන අකුසලානං උපකාරකත්තා මූලානීති අකුසලමූලානි. යස්මා පන මූලෙන මුත්තො අකුසලචිත්තප්පාදො නත්ථි, තස්මා තිභි මූලෙහි සබ්බො අකුසලරාසි පරියාදිසිත්වා දස්සිතොති දට්ඨබ්බං.

තානි අකුසලමූලානි සරූපතො දස්සෙතුං “ලොභො අකුසලමූල”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ලොභාදීසු යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. තත්ථ පන තතියමග්ගවජ්ඣා ලොභාදයො ආගතා, ඉධ පන අනවසෙසාති අයමෙව විසෙසො.

ගාථායං පාපවෙනසන්ති අකුසලධම්මසමායොගතො ලාමකචිත්තං. නිංසන්තිති අත්තතො පචත්තික්ඛණෙ ආයතිං විපාකක්ඛණෙ ච විබාධෙන්ති. අත්තසම්භූතාති අත්තනි ජාතා. තචසාරන්ති ගණ්ඨිතං, වෙළුන්ති අත්ථො. සම්ඵලන්ති අත්තතො ඵලං. ඉදං වුත්තං හොති – බදිරසීසපාදයො විය අන්තොසාරො අහුත්වා බහිසාරතාය තචසාරන්ති ලද්ධනාමං වෙළුආදිං යථා අත්තසම්භූතමෙව ඵලං නිංසති විනාසෙති, ඵවමෙව අන්තො සීලාදිසාරරහිතං ලාමකචිත්තං පුග්ගලං අත්තසම්භූතායෙව ලොභාදයො විනාසෙන්නිති.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ධාතුසුත්තවණ්ණනා

51. දුතියෙ ධාතූයොති අත්තතො ඵලස්ස සභාවස්ස ච ධාරණට්ඨෙන ධාතූයො. යඤ්චෙන්ථ ඵලනිබ්බත්තකං, තං අත්තතො ඵලස්ස සභාවස්ස ච, ඉතරං සභාවස්සෙව ධාරණට්ඨෙන ධාතු. රූපධාතූති රූපභවො. ධාතූයා ආගතට්ඨානෙ භවෙන පරිච්ඡින්නිකබ්බං, භවස්ස ආගතට්ඨානෙ ධාතූයා පරිච්ඡින්නිකබ්බන්ති ඉධ භවෙන පරිච්ඡෙදො කථිතො. තස්මා –

“කතමෙ ධම්මා රූපාවචරා? හෙට්ඨතො බ්‍රහ්මලොකං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො අකනිට්ඨෙ දෙවෙ අන්තො කරිත්වා එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්නා ඛන්ධධාතුආයතනා, ඉමෙ ධම්මා රූපාවචරා”ති (ධ. ස. 1289) –

එවං වුත්තා රූපාවචරධම්මා රූපධාතු. අරූපධාතූති අරූපභවො. ඉධාපි භවෙන පරිච්ඡෙදො කථිතොති –

“කතමෙ ධම්මා අරූපාවචරා? හෙට්ඨතො ආකාසානඤ්චායතනුපගෙ දෙවෙ අන්තො කරිත්වා, උපරිතො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපගෙ දෙවෙ අන්තො කරිත්වා, එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්නා ඛන්ධධාතුආයතනා, ඉමෙ ධම්මා අරූපාවචරා”ති (ධ. ස. 1291) –

එවං වුත්තා අරූපාවචරධම්මා අරූපධාතු. නිරොධධාතූති නිබ්බානං වෙදිතබ්බං.

අපරො නයො – රූපසහිතා, රූපපට්ඨේධා, ධම්මජ්ජවත්ති රූපධාතු, පඤ්චවොකාරභවො, එකවොකාරභවො ච, තෙන සකලො කාමභවො

රූපහවො ච සඬගහිතො. රූපරහිතා ධම්මජ්ජවත්ති අරූපධාතු, චතුරොකාරහවො, තෙන අරූපහවො සඬගහිතො. ඉති ද්විති පදෙහි තයො හවා සබ්බො සංසාරජ්ජවත්ති දස්සිතා. තතියපදෙන පන අසඬබ්බතධාතූයෙව සඬගහිතාති මග්ගඵලානි ඉධ තිකච්චිමුත්තධම්මා නාම ජාතා. කෙච් පන “රූපධාතූති රූපසභාවා ධම්මා, අරූපධාතූති අරූපසභාවා ධම්මාති පදද්වයෙන අනවසෙසතො පඤ්චක්ඛන්ධා ගහිතා”ති. “රූපතණ්හාය විසයභූතා ධම්මා රූපධාතු, අරූපතණ්හාය විසයභූතා අරූපධාතු”ති ච වදන්ති, තං සබ්බං ඉධ නාධිජ්ජෙනං. තස්මා වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු රූපධාතුං පරිඤ්ඤායාති රූපපට්ඨද්ධධම්මජ්ජවත්තිං ඤාතපරිඤ්ඤාදීහි තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. ආරූජ්ජෙසු අසණ්ඨිතාති අරූපාවචරධම්මෙසු හවරාගවසෙන හවදිට්ඨිවසෙන ච න පතිට්ඨිතා අනල්ලීතා. “අරූපෙසු අසණ්ඨිතා”ති ච පඨන්ති, සො ඵව අත්ථො. ඵත්තාවතා තෙභූමකධම්මානං පරිඤ්ඤා වුත්තා. නිරොධෙ යෙ විමුච්චන්තිති යෙ නිබ්බානෙ ආරම්මණභූතෙ අග්ගමග්ගඵලවසෙන සමුච්ඡෙදපටිජ්ජස්සද්ධීහි අනවසෙසකිලෙසතො විමුච්චන්ති. තෙ ජනා මච්චුභාසිතොති තෙ බිණ්ණසවජනා මරණං සමතිතා.

ඵචං ධාතුත්තයසමතික්කමෙන අමතාධිගමං දස්සෙත්වා “අයඤ්ච පටිපදා මයා ගතමග්ගො ච තුම්භාකං දස්සිතො”ති තත්ථ නෙසං උස්සාහං ජනෙත්තො දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ කායෙනාති නාමකායෙන මග්ගඵලෙහි. ඵුසයිත්වාති පත්වා. නිරූපධිත්ති ඛන්ධාදිසබ්බුපධිරහිතං. උපධිජ්ජපටිනිස්සග්ගන්ති තෙසංයෙව ච උපධිනං පටිනිස්සජ්ජනකාරණං. නිබ්බානස්ස හි මග්ගඤ්ඤාණෙන සච්ඡිකිරියාය සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා භොන්තිති තං තෙසං පටිනිස්සජ්ජනකාරණං. සච්ඡිකත්වාති කාලෙන කාලං ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන අත්තපච්චක්ඛං කත්වා අනාසවො සම්මාසම්බුද්ධො තමෙව අසොකං වීරජං නිබ්බානපදං දෙසෙති. තස්මා තදධිගමාය උස්සුක්කං කාතබ්බන්ති.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පට්ඨමවෙදනාසුත්තවණ්ණනා

52. තතියෙ වෙදනාති ආරම්මණරසං වෙදියන්ති අනුභවන්තිති වෙදනා. තා විභාගතො දස්සෙතුං “සුඛා වෙදනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සුඛ-සද්දො අත්ථුද්ධාරවසෙන හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. දුක්ඛ-සද්දො පන “ජාතිපි දුක්ඛා”තිආදීසු (දී. නි. 2.387; විහ. 190) දුක්ඛවත්ථුස්මිං ආගතො. “යස්මා ච ඛො, මහාලි, රූපං දුක්ඛං දුක්ඛානුපතිතං දුක්ඛාවක්කන්ත”න්තිආදීසු (සං. නි. 3.60) දුක්ඛාරම්මණෙ. “දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො”තිආදීසු (ධ. ප. 117) දුක්ඛපච්චයෙ. “යාවඤ්චිදං, හික්ඛවෙ, න සුකරා අක්ඛානෙන පාපුණ්තුං,

යාව දුක්ඛා නිරයා” තිආදීසු (ම. නි. 3.250) දුක්ඛපච්චයටියානෙ. “සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා” තිආදීසු (දී. නි. 1.232; ධ. ස. 165) දුක්ඛවෙදනායං. ඉධාපි දුක්ඛවෙදනායමෙව.

චචනත්ථතො පන සුඛයතීති සුඛා. දුක්ඛයතීති දුක්ඛා. න දුක්ඛා න සුඛාති අදුක්ඛමසුඛා, මකාරො පදසන්ධිවසෙන වුත්තො. තාසු ඉට්ඨානුභවනලක්ඛණා සුඛා, අනිට්ඨානුභවනලක්ඛණා දුක්ඛා, උභයවිපරිතානුභවනලක්ඛණා අදුක්ඛමසුඛා. තස්මා සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්ති පාකටා, න අදුක්ඛමසුඛාය. යදා හි සුඛං උප්පජ්ජති, සකලසරීරං හෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං සතධොතසජ්ජිං බාදාපෙන්තං විය, සතපාකතෙලං මක්ඛෙන්තං විය, සට්ඨහස්සෙන පරිලාභං නිබ්බාපයමානං විය ච “අහො සුඛං, අහො සුඛං” ත්ති වාචං නිව්ඡාරයමානමෙව උප්පජ්ජති. යදා දුක්ඛං උප්පජ්ජති, සකලසරීරං බොහෙන්තං මද්දන්තං ඵරමානං තත්තථාලං පවෙසෙන්තං විය විලීනතම්බලොභං ආසිඤ්චන්තං විය ච “අහො දුක්ඛං, අහො දුක්ඛං” ත්ති විජ්ජලාපෙන්තමෙව උප්පජ්ජති. ඉති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්ති පාකටා.

අදුක්ඛමසුඛා පන දුබ්බිජානා දුද්දීපනා අන්ධකාරා අවිභූතා. සා සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසාතපටිපක්ඛවසෙන මජ්ඣන්තාකාරභූතා නයතො ගණ්හන්තස්සෙව පාකටා හොති. යථා කිං? යථා පුබ්බාපරං සපංසුකෙ පදෙසෙ උපවරිතමග්ගවසෙන පිට්ඨිපාසාණෙ මිගෙන ගතමග්ගො, එවං ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණෙසු සුඛදුක්ඛානුභවනෙනපි මජ්ඣන්තාරම්මණානුභවනභාවෙන විඤ්ඤායති. මජ්ඣන්තාරම්මණග්ගණං පිට්ඨිපාසාණගමනං විය ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණග්ගණභාවතො. යඤ්ච තත්තානුභවනං, සා අදුක්ඛමසුඛාති.

එවමෙත්ථ සුඛදුක්ඛඅදුක්ඛමසුඛභාවෙන තිධා වුත්තාපි කත්ථවි සුඛදුක්ඛභාවෙන ද්විධා වුත්තා. යථාහ — “ද්වෙපි මයා, ආනන්ද, වෙදනා වුත්තා, පරියායෙන සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා” ති (ම. නි. 2.89). කත්ථවි තිස්සොපි විසුං විසුං සුඛදුක්ඛඅදුක්ඛමසුඛභාවෙන “සුඛා වෙදනා ධීතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා, දුක්ඛා වෙදනා ධීතිදුක්ඛා විපරිණාමසුඛා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා ඤාණසුඛා අඤ්ඤාණදුක්ඛා” ති (ම. නි. 1.465). කත්ථවි සබ්බාපි දුක්ඛභාවෙන. වුත්තඤ්ඤෙන “යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි” ති (සං. නි. 4.259).

තත්ථ සියා — යදි තිස්සො වෙදනා යථා ඉධ වුත්තා, අඤ්ඤෙසු ච එදිසෙසු සුත්තෙසු අභිධම්මෙ ච එවං අවත්වා කස්මා එවං වුත්තං “යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි” ති, “ද්වෙපි මයා, ආනන්ද,

වෙදනා වුත්තා’ති ව? සන්ධායභාසිතමෙතං, තස්මා සා පරියායදෙසනා. වුත්තඤ්ඤානං භගවතා –

“සඬ්ඛාරානිච්චතං, ආනන්ද, මයා සන්ධාය භාසිතං සඬ්ඛාරවිපරිණාමතං, ‘යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මි’”න්ති (සං. නි. 4.259).

“ද්වෙපි මයා, ආනන්ද, වෙදනා වුත්තා පරියායෙනා’ති ව (සං. නි. 4.259).

එත්ථ හි සුඛා අදුක්ඛමසුඛානි ඉමාසං ද්විත්තං වෙදනානං නිජ්පරියායෙන දුක්ඛභාවො නත්ථි, වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයෙන පන තත්ථ නිච්ඡන්දදස්සනත්ථං. පරියායෙන දුක්ඛභාවො වුත්තොති සා තාදිසි පරියායදෙසනා. අයං පන වෙදනත්තයදෙසනා සභාවකථාති කත්වා නිජ්පරියායදෙසනාති අයමෙත්ථ ආවරියානං සමානකථා.

විතණ්ඩවාදී පනාහ “දුක්ඛතාද්වයවචනතො පරියායදෙසනාව වෙදනත්තයදෙසනා’ති. සො “මා භව”න්තිස්ස වචනියො, යස්මා භගවතා සබ්බාසං වෙදනානං දුක්ඛභාවො අධිජ්ජායවසෙන වුත්තො “සඬ්ඛාරානිච්චතං, ආනන්ද, මයා සන්ධාය භාසිතං සඬ්ඛාරවිපරිණාමතං ‘යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මි’”න්ති. යදි පනෙත්ථ වෙදනත්තයදෙසනා පරියායදෙසනා සියා, “ඉදං මයා සන්ධාය භාසිතං තිස්සො වෙදනා’ති වත්තබ්බං සියා, න පනෙතං වුත්තං.

අපිචායමෙව වත්තබ්බො “කො, පනාවුසො, වෙදනත්තයදෙසනාය අධිජ්ජායො’ති? සවෙ වදෙයා “මුදුකා දුක්ඛා වෙදනා සුඛා, අධිමත්තා දුක්ඛා, මජ්ඣිමා අදුක්ඛමසුඛානි වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයෙන වුත්තා. තාසු හි න සත්තානං සුඛාදිවඩ්ඪි’ති. සො වත්තබ්බො – කො පනාවුසො දුක්ඛවෙදනාය සභාවො, යෙන “සබ්බා වෙදනා දුක්ඛා’ති වුච්චෙය්හං? යදි යාය උජ්ජන්තාය සත්තා වියොගමෙව ඉච්ඡන්ති, සො දුක්ඛවෙදනාය සභාවො. යාය ච පන උජ්ජන්තාය සත්තා අවියොගමෙව ඉච්ඡන්ති, යාය න උභයං ඉච්ඡන්ති, සා කථං දුක්ඛවෙදනා සියා? අථ යා අත්තතො නිස්සයස්ස උපසාතකාරී, සා දුක්ඛා. යා අනුග්ගහකාරී, සා කථං දුක්ඛා සියා. අථ පන යදරියා දුක්ඛතො පස්සන්ති, සො දුක්ඛවෙදනාය සභාවො, සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය වෙදනං අරියා දුක්ඛතො පස්සන්ති, සා ච අභිණ්භසභාවාති කථං තාසං වෙදනානං මුදුමජ්ඣිමාධිමත්තදුක්ඛභාවො සියා? යදි ච සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය එව වෙදනානං දුක්ඛභාවො සියා, “තිස්සො ඉමා, භික්ඛවෙ, දුක්ඛතායො දුක්ඛදුක්ඛතා, විපරිණාමදුක්ඛතා, සඬ්ඛාරදුක්ඛතා’ති (දී. නි. 3.305) අයං දුක්ඛතානං විභාගදෙසනා නිජ්ජයොජනා සියා. තථා ච සති සුත්තමෙව පටිබාහිතං සියා, පුරිමෙසු ච තීසු රූපාවචරජ්ඣානෙසු මුදුකා දුක්ඛා

වෙදනාති ආපජ්ජති සුඛවෙදනාවචනතො. චතුත්ථජ්ඣානො අරුපජ්ඣානොසු ච මජ්ඣිමා, අදුක්ඛමසුඛවෙදනාවචනතො. එවං සන්තෙ පුරිමා තිස්සො රූපාවචරසමාපත්තියො චතුත්ථජ්ඣානසමාපත්තියා අරුපසමාපත්තීහි ච සන්තතරාති ආපජ්ජති. කථං වා සන්තතරජපණීතතරාසු සමාපත්තීසු දුක්ඛවෙදනාය අධිකභාවො යුජ්ජති? තස්මා වෙදනත්තයදෙසනාය පරියායදෙසනාභාවො න යුත්තොති.

යං පන චුත්තං “දුක්ඛෙ සුඛන්ති සඤ්ඤාවිපල්ලාසො”ති (අ. නි. 4.49; පටි. ම. 1.236), තං කථන්ති? විපරිණාමදුක්ඛතාය සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය ච යථාභූතානවබ්බොධෙන යා එකන්තතො සුඛසඤ්ඤා, යා ච දුක්ඛනිමිත්තෙ සුඛනිමිත්තසඤ්ඤා, තං සන්ධාය චුත්තං. එවම්පි “සුඛා, හික්ඛවෙ, වෙදනා දුක්ඛතො දට්ඨබ්බා”ති (ඉතිවු. 53) ඉදං පන කථන්ති? ඉදං පන විපරිණාමදස්සනෙ සන්තියොජනත්ථං චුත්තං තස්ස තත්ථ විරාගුජ්ජත්තියා උපායභාවතො සුඛවෙදනාය බහුදුක්ඛානුගතභාවතො ච. තථා හි දුක්ඛස්ස හෙතුභාවතො අනෙකෙහි දුක්ඛධම්මෙහි අනුබද්ධත්තා ච පණ්ඩිතා සුඛම්පි දුක්ඛම්චිචෙව පටිපන්නා.

එවම්පි නත්ථෙව සුඛා වෙදනා, සුඛහෙතුනං නියමාභාවතො. යෙ හි සුඛවෙදනාය හෙතුසම්මතා සාසච්ඡාදනාදයො, තෙ එව අධිමත්තං අකාලෙ ච පටිසෙවියමානා දුක්ඛවෙදනාය හෙතුභාවමාපජ්ජන්ති. න ච යෙනෙව හෙතුනා සුඛං, තෙනෙව දුක්ඛන්ති යුත්තං චත්තුං. තස්මා න තෙ සුඛහෙතු, දුක්ඛන්තරාපගමෙ පන අවිඤ්ඤානං සුඛසඤ්ඤා යථා විරතරං යානාදිඉරියාපථසමඬ්ඨි හුත්වා තදඤ්ඤඉරියාපථසමායොගෙ මහන්තඤ්ච භාරං චහතො භාරනික්ඛෙපෙ චෙව වූපසමෙ ච, තස්මා නත්ථෙව සුඛන්ති? තයිදං සම්මදෙව සුඛහෙතුං අපරිඤ්ඤාය තස්ස නියමාභාවපරිකප්පනං. ආරම්මණමත්තමෙව හි කෙවලං සුඛහෙතුං මනසිකත්වා එවං චුත්තං, අජ්ඣත්තිකසරීරස්ස අවත්ථාවිසෙසං සමුදිතං පන එකජ්ඣං තදුභයං සුඛාදිහෙතුති වෙදිතබ්බං. යාදිසඤ්ච තදුභයං සුඛවෙදනාය හෙතු, තාදිසං න කදාචිපි දුක්ඛවෙදනාය හෙතු භොතිති වචත්ථිතා එව සුඛාදිහෙතු. යථා නාම තෙජොධාතු සාලියවඩාකසස්සාදීනං යාදිසමචත්ථන්තරං පත්වා සාතමධුරභාවහෙතු භොති, න තාදිසමෙව පත්වා කදාචිපි අසාතඅමධුරභාවහෙතු භොති, එවංසම්පදම්දං දට්ඨබ්බං.

දුක්ඛාපගමෙව කදාචි සුඛවෙදනන්තරං උපලබ්භති. තත්ථ සුඛෙයෙව සුඛසඤ්ඤා, න දුක්ඛාපගමමත්තෙ යථා අද්ධානගමනපරිස්සමකිලන්තස්ස සම්බාහනෙ ඉරියාපථපරිවත්තනෙ ච, අඤ්ඤථා කාලන්තරෙපි පරිස්සමාපගමෙ තාදිසි සුඛසඤ්ඤා සියා. දුක්ඛාපගමමත්තෙ පන සුඛන්ති පරිකප්පනා වෙදනාවිසෙසස්ස අනුපලබ්භමානත්තා. එකන්තෙනෙව චෙතං එවං සම්පට්ඨිතබ්බං, යතො පණීතජ්ජණිකානියෙව ආරම්මණානි මහතා ආයාසෙන සත්තා අභිපත්ථයන්ති, න ච නෙසං යෙන කෙනචි

යථාලද්ධමත්තෙන පච්චයෙන පතිකාරං කාතුං සක්කා තණ්හුප්පාදෙනාති. වෙදනාපච්චයා හි තණ්හාඋපාදි, තථාභාවෙ ච සුගන්ධමධුරසුඛසම්ඵස්සාදිවත්ථුනං ඉතරීතරභාවෙන සුඛවිසෙසසඤ්ඤා ජායමානා කතමස්ස දුක්ඛවිසෙසස්ස අපගමනෙ ඝානජීවිහාකායද්වාරෙසු, සොතද්වාරෙ ච දිබ්බසඬ්ඨිතසදිසපඤ්චඬ්ඨිකතුරියසද්දාවධාරණං. තස්මා න දුක්ඛවෙදනායමෙව දුක්ඛන්තරාපගමෙ සුඛසඤ්ඤා, නාපි කෙවලෙ දුක්ඛාපගමමත්තෙති ආගමනො යුත්තීතොපි වචන්ථිතා තිස්සො වෙදනාති භගවතො වෙදනත්තයදෙසනා නීතත්ථායෙව, න නෙය්‍යත්ථාති සඤ්ඤාපෙතබ්බං. එවඤ්ඤා උපෙති, ඉච්චෙනං කුසලං, නො චෙ, කම්මං කත්වා උය්‍යාපෙතබ්බො ‘‘ගච්ඡ යථාසුඛ’’න්ති.

එවමෙතා අඤ්ඤාමඤ්ඤාපටිපක්ඛසභාවවචන්ථිතලක්ඛණා එව තිස්සො වෙදනා භගවතා දෙසිතා. තඤ්ච බො විපස්සනාකම්මිකානං යොගාවචරානං වෙදනාමුඛෙන අරූපකම්මට්ඨානදස්සනත්ථං. දුට්ඨඤ්ඤා කම්මට්ඨානං රූපකම්මට්ඨානං, අරූපකම්මට්ඨානන්ති. තත්ථ භගවා රූපකම්මට්ඨානං කථෙන්නො සඬ්ඛෙපමනසිකාරවසෙන වා චිත්ථාරමනසිකාරවසෙන වා චතුර්ධාතුවචන්ථානාදිවසෙන වා කථෙති. අරූපකම්මට්ඨානං පන කථෙන්නො එස්සවසෙන වා වෙදනාවසෙන වා චිත්තවසෙන වා කථෙති. එකච්චස්ස හි ආපාඨගතෙ ආරම්මණෙ ආවජ්ජතො තත්ථ චිත්තවෙතසිකානං පට්ඨානිතිපාතො එස්සො තං ආරම්මණං චූසන්නො උප්පජ්ජමානො පාකටො භොති, එකච්චස්ස තං ආරම්මණං අනුභවන්ති උප්පජ්ජමානා වෙදනා පාකටා භොති, එකච්චස්ස තං ආරම්මණං විජානන්තං උප්පජ්ජමානං විඤ්ඤාණං පාකටං භොති. ඉති තෙසං තෙසං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයෙන යථාපාකටං එස්සාදිමුඛෙන තිධා අරූපකම්මට්ඨානං කථෙති.

තත්ථ යස්ස එස්සො පාකටො භොති, සොපි ‘‘න කෙවලං එස්සොව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං අනුභවමානා වෙදනාපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි, විජානමානං විඤ්ඤාණමපි උප්පජ්ජති’’ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස වෙදනා පාකටා භොති, සොපි ‘‘න කෙවලං වෙදනාව උප්පජ්ජති, තාය සද්ධිං චූසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි, විජානමානං විඤ්ඤාණමපි උප්පජ්ජති’’ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස විඤ්ඤාණං පාකටං භොති, සොපි ‘‘න කෙවලං විඤ්ඤාණමෙව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙවාරම්මණං චූසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, අනුභවමානා වෙදනාපි, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතයමානා චෙතනාපි උප්පජ්ජති’’ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති.

සො ‘‘ඉමෙ එස්සපඤ්චමකා ධම්මා කිංනිස්සිතා’’ති උපධාරෙන්නො ‘‘චත්ථුනිස්සිතා’’ති පජානාති. චත්ථු නාම කරජකායො. යං සන්ධාය වුත්තං ‘‘ඉදඤ්ච පන මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථසිතං එත්ථපට්ඨද්ධං’’න්ති (දී. නි. 1.235;

ම. නි. 2.252). සො අත්ථතො භූතා වෙව උපාදාරූපානි ව, එවමෙත්ථ වත්ථු රූපං, එස්සපඤ්චමකා නාමන්ති නාමරූපමත්තමෙව පස්සති. රූපඤ්චෙත්ථ රූපක්ඛන්ධො, නාමං වත්තාරො අරූපිනො ඛන්ධාති පඤ්චක්ඛන්ධමත්තං හොති. නාමරූපවිනිමුත්තා හි පඤ්චක්ඛන්ධා, පඤ්චක්ඛන්ධවිනිමුත්තං වා නාමරූපං නත්ථී. සො “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා කිංභෙතුකා”ති උපපරික්ඛන්තො “අවිජ්ජාදිභෙතුකා”ති, තතො “පච්චයො වෙව පච්චයුප්පන්නඤ්ච ඉදං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී, සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජමත්තමෙවා”ති සප්පච්චයනාමරූපවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා “අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා”ති සම්මසන්නො විවරති. සො “අජ්ජ අජ්ජා”ති පටිවෙධං ආකඬ්ඛමානො තථාරූපෙ සමයෙ උතුසප්පායං, පුග්ගලසප්පායං, භොජනසප්පායං, ධම්මස්සවනසප්පායං වා ලභිත්වා එකපල්ලඬ්ඛකෙන නිසින්නොව විපස්සනං මත්ථකං පාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එවං ඉමෙසං තිණ්ණං ජනානං යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං වෙදිතඛිබ්බං. ඉධ පන භගවා වෙදනාවසෙන බුජ්ඣනකානං අජ්ඣාසයෙන අරූපකම්මට්ඨානං කථෙත්තො වෙදනාවසෙන කථෙසි. තත්ථ –

“ලක්ඛණඤ්ච අධිට්ඨානං, උප්පත්ති අනුසයො තථා;
යානං පවත්තිකාලො ව, ඉන්ද්‍රියඤ්ච ද්විධාදිතා”ති. –

ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතඛිබ්බං – තත්ථ ලක්ඛණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. අධිට්ඨානන්ති එස්සො. “එස්සපච්චයා වෙදනා”ති හි වචනතො එස්සො වෙදනාය අධිට්ඨානං. තථා හි සො වෙදනාධිට්ඨානභාවතො නිච්චම්මගාවීඋපමාය උපමිතො. තත්ථ සුඛවෙදනීයො එස්සො සුඛාය වෙදනාය අධිට්ඨානං, දුක්ඛවෙදනීයො එස්සො දුක්ඛාය වෙදනාය, අදුක්ඛමසුඛවෙදනීයො එස්සො අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය අධිට්ඨානං, ආසන්නකාරණන්ති අත්ථො. වෙදනා කස්ස පදට්ඨානං? “වෙදනාපච්චයා තණ්හා”ති වචනතො තණ්හාය පදට්ඨානං අභිපත්ථනීයභාවතො. සුඛා වෙදනා තාව තණ්හාය පදට්ඨානං භොතු, ඉතරා පන කථන්ති? වුව්වතෙ සුඛසමඬ්ඪිපි තාව තංසදිසං තතො වා උත්තරිතරං සුඛං අභිපත්ථෙති, කිමඬ්ඪ පන දුක්ඛසමඬ්ඪිභූතො. අදුක්ඛමසුඛා ව සන්නභාවෙන සුඛමිච්චෙව වුව්වතීති තිස්සොපි වෙදනා තණ්හාය පදට්ඨානං.

උප්පත්තීති උප්පත්තිකාරණං. ඉට්ඨාරම්මණභූතා හි සත්තසඬ්ඛාරා සුඛවෙදනාය උප්පත්තිකාරණං, තෙ එව අනිට්ඨාරම්මණභූතා දුක්ඛවෙදනාය, මජ්ඣන්තාරම්මණභූතා අදුක්ඛමසුඛාය. විපාකතො තදාකාරග්ගණනො චෙත්ථ ඉට්ඨානිට්ඨතා වෙදිතඛිබ්බා.

අනුසයොති ඉමාසු තිසු වෙදනාසු සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙති, දුක්ඛාය වෙදනාය පටිසානුසයො, අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය අවිජ්ජානුසයො අනුසෙති. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“සුඛාය ඛො, ආවුසො විසාඛ, වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙති” තිආදි (ම. නි. 1.465).

දිට්ඨිමානානුසයා වෙන්ථ රාගපක්ඛියා කාතඛිඛා. සුඛාභිනන්දනෙන හි දිට්ඨගතිකා “සස්සත”න්තිආදිනා සක්කායෙ අභිනිවිසන්ති, මානජාතිකා ච මානං ජප්පෙන්ති “සෙය්‍යාහමස්මි” තිආදිනා. විචිකිච්ඡානුසයො පන අවිජ්ජාපක්ඛිකො කාතඛිඛො. තථා හි වුත්තං පටිච්චසමුප්පාදවිභඩ්ගෙ (විභ. 288-289) “වෙදනාපච්චයා විචිකිච්ඡා” ති. අනුසයානඤ්ච තත්ථ තත්ථ සන්තානෙ අප්පභීනභාවෙන ථාමගමනං. තස්මා “සුඛාය වෙදනාය රාගානුසයො අනුසෙති” ති මග්ගෙන අප්පභීනත්තා අනුරූපකාරණලාභෙ උප්පජ්ජනාරහො රාගො, තත්ථ සයිතො විය හොතීති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි.

යානන්ති කායො චිත්තඤ්ච වෙදනාය යානං. වුත්තඤ්ඤෙනං - “යං තස්මිං සමයෙ කායිකං සුඛං කායසම්ඵස්සජං සාතං සුඛං වෙදයිතං (ධ. ස. 449). යං තස්මිං සමයෙ චේතසිකං සුඛං චේතොසම්ඵස්සජං සාතං සුඛං වෙදයිතං”න්ති (ධ. ස. 471) ච.

පචත්තිකාලොති පචත්තික්ඛණො, පචත්තනාකලනඤ්ච. පචත්තික්ඛණෙන හි සුඛදුක්ඛවෙදනානං සුඛදුක්ඛභාවො වචන්ථිතො. යථාහ -

“සුඛා ඛො, ආවුසො විසාඛ, වෙදනා ධීතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා, දුක්ඛා ඛො, ආවුසො විසාඛ, වෙදනා ධීතිදුක්ඛා විපරිණාමසුඛා” ති (ම. නි. 1.465).

සුඛාය වෙදනාය අත්ථිභාවො සුඛං, නත්ථිභාවො දුක්ඛං. දුක්ඛාය වෙදනාය අත්ථිභාවො දුක්ඛං, නත්ථිභාවො සුඛන්ති අත්ථො. අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය පචත්තනාකලනං පචත්තියා ආකලනං අනාකලනඤ්ච ජානනං අජානනඤ්ච සුඛදුක්ඛභාවචචන්ථානං. වුත්තමිපි චෙනං -

“අදුක්ඛමසුඛා ඛො, ආවුසො විසාඛ, වෙදනා ඤාණසුඛා අඤ්ඤාණදුක්ඛා” ති.

ඉන්ද්‍රියන්ති එතා හි සුඛාදයො තිස්සො වෙදනා සුඛින්ද්‍රියං, දුක්ඛින්ද්‍රියං, සොමනස්සින්ද්‍රියං, දොමනස්සින්ද්‍රියං, උපෙක්ඛින්ද්‍රියන්ති අධිපතෙය්‍යට්ඨෙන ඉන්ද්‍රියතො පඤ්චධා විභත්තා. කායිකඤ්චි සාතං

සුඛිත්තියන්ති වුත්තං, අසාතං දුක්ඛිත්තියන්ති. මානසං පන සාතං සොමනස්සිත්තියන්ති වුත්තං, අසාතං දොමනස්සිත්තියන්ති. දුට්ඨමිති නෙව සාතං නාසාතං උපෙක්ඛිත්තියන්ති. කිං පනෙත්ථ කාරණං - යථා කායිකචෙතසිකා සුඛදුක්ඛවෙදනා “සුඛිත්තියං සොමනස්සිත්තියං, දුක්ඛිත්තියං දොමනස්සිත්තියං”න්ති විභජිත්වා වුත්තා, න එවං අදුක්ඛමසුඛාති? හෙදාභාවතො. යථෙව හි අනුග්ගහසභාවා බාධකසභාවා ව සුඛදුක්ඛවෙදනා අඤ්ඤථා කායස්ස අනුග්ගහං බාධකඤ්ච කරොන්ති, විත්තස්ස ව අඤ්ඤථා, න එවං අදුක්ඛමසුඛා, තස්මා හෙදාභාවතො විභජිත්වා න වුත්තා.

ද්විධාදිතාති සබ්බාපි හි වෙදනා වෙදයිතට්ඨෙන එකවිධාපි නිස්සයහෙදෙන දුට්ඨා - කායිකා චෙතසිකාති, සුඛා, දුක්ඛා, අදුක්ඛමසුඛාති තිවිධා, චතුරයානිවසෙන චතුර්බිධා, ඉන්ද්‍රියවසෙන, ගතිවසෙන ව පඤ්චවිධා, ද්වාරවසෙන ව ආරම්මණවසෙන ව ඡබ්බිධා, සත්තවිඤ්ඤාණධාතුයොගෙන සත්තවිධා, අට්ඨලොකධම්මපච්චයනාය අට්ඨවිධා, සුඛාදීනං පච්චෙකං අතීතාදිවිභාගෙන නවවිධා, තා එව අජ්ඣාත්තබ්බිද්ධාහෙදෙන අට්ඨාරසවිධා, තථා රූපාදීසු ඡසු ආරම්මණසු එකෙකස්මිං සුඛාදිවසෙන තිස්සො තිස්සො කත්වා. රූපාරම්මණස්මිඤ්ඤි සුඛාපි උප්පජ්ජති, දුක්ඛාපි, අදුක්ඛමසුඛාපි, එවං ඉතරෙසුපි. අථ වා අට්ඨාරසමනොපච්චාරවසෙන අට්ඨාරස. වුත්තඤ්ඤි -

“වක්ඛුනා රූපං දිස්වා සොමනස්සට්ඨානියං රූපං උපච්චරති, දොමනස්සට්ඨානියං, උපෙක්ඛට්ඨානියං රූපං උපච්චරති, සොතෙන සද්දං...පෙ.... මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය සොමනස්සට්ඨානියං ධම්මං උපච්චරති, දොමනස්සට්ඨානියං, උපෙක්ඛට්ඨානියං ධම්මං උපච්චරති”ති (අ. නි. 3.62).

එවං අට්ඨාරසවිධා භොන්ති. තථා ඡ ගෙහස්සිතාති සොමනස්සාති, ඡ ගෙහස්සිතාති දොමනස්සාති, ඡ ගෙහස්සිතා උපෙක්ඛා, තථා නෙක්ඛම්මස්සිතා සොමනස්සාදයොති එවං ඡත්තිංසවිධා. අතීතෙ ඡත්තිංස, අනාගතෙ ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තෙ ඡත්තිංසාති අට්ඨුත්තරසතම්පි භවන්ති. එවමෙත්ථ ද්විධාදිතා වෙදිතබ්බාති.

පකිණ්ණකකථා නිට්ඨිතා.

ගාථාසු සමාහිතොති උපචාරප්පනාහෙදෙන සමාධිතා සමාහිතො. තෙන සමථභාවනානුයොගං දස්සෙති. සම්පජානොති සාත්ථකසම්පජඤ්ඤාදිනා චතුර්බිධෙන සම්පජඤ්ඤාන සම්පජානො. තෙන විපස්සනානුයොගං දස්සෙති. සතොති සතොකාරී. තෙන සමථවිපස්සනාන යෙන ධම්මා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති. තෙන සමන්තාගතත්තං දස්සෙති. වෙදනා ව

පජානාතීති “ඉමා වෙදනා, එත්තකා වෙදනා”ති සභාවතො විභාගතො “අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා”ති අනිච්චාදිලක්ඛණතො ච පුබ්බභාගෙ තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගෙන පරිඤ්ඤාපටිවෙධෙන පජානාති. වෙදනානඤ්ච සම්භවන්ති සමුදයසච්චං. යත්ථ වෙනා නිරුජ්ඣන්තීති එත්තාවතා වෙදනා යත්ථ නිරුජ්ඣන්තී, තං නිරොධසච්චං. ඛයගාමීනන්ති වෙදනානං ඛයගාමීනං අරියමග්ගඤ්ච පජානාතීති සම්බන්ධො. වෙදනානං ඛයාති එවං චත්තාරි සච්චාති පටිච්ඡෙදානන්තො අරියමග්ගෙන වෙදනානං අනුප්පාදනිරොධා. නිච්ඡාතො පරිනිබ්බූතොති නිත්තණ්හො, පහීනතණ්හො, කිලෙසපරිනිබ්බානෙන, බන්ධපරිනිබ්බානෙන ච පරිනිබ්බූතො හොති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. දුතියවෙදනාසුත්තවණ්ණනා

53. චතුත්ථෙ දුක්ඛතො දට්ඨබ්බාති සුඛවෙදනා විපරිණාමදුක්ඛවසෙන දුක්ඛාති ඤාණචක්ඛුතා පස්සිතබ්බා. සල්ලතො දට්ඨබ්බාති දුන්තීභරණට්ඨෙන අන්තොතුදනට්ඨෙන ජිලනට්ඨෙන දුක්ඛදුක්ඛභාවෙන දුක්ඛවෙදනා සල්ලන්ති පස්සිතබ්බා. අනිච්චතොති හුත්වා අභාවතො උදයබ්බයවන්තතො තාවකාලිකතො නිච්චපටිපක්ඛතො ච අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා අනිච්චාති පස්සිතබ්බා. කාමඤ්චෙත්ථ සබ්බාපි වෙදනා අනිච්චතො පස්සිතබ්බා, අනිච්චදස්සනතො පන සාතිසයං විරාගනිමිත්තං දුක්ඛදස්සනන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො සත්ථා “සුඛා, භික්ඛවෙ, වෙදනා දුක්ඛතො දට්ඨබ්බා, දුක්ඛා වෙදනා සල්ලතො දට්ඨබ්බා”ති ආහ. අථ චා යත්ථ පුපුජ්ජනා සුඛාභිනිවෙසිතො, තත්ථ නිබ්බේදජනනත්ථං තථා වුත්තං. තෙනස්සා සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය දුක්ඛභාවො දස්සිතො. යදනිච්චං, තං දුක්ඛන්ති විපරිණාමදුක්ඛතාය “සුඛා, භික්ඛවෙ, වෙදනා දුක්ඛතො දට්ඨබ්බා”ති චත්ථා “සුඛාපි තාව එදිසි, දුක්ඛා නු ඛො කිදිසි”ති වින්තෙන්තානං දුක්ඛදුක්ඛතාය “දුක්ඛා වෙදනා සල්ලතො දට්ඨබ්බා”ති ආහ, ඉතරා පන සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය එව දුක්ඛාති දස්සෙන්නො “අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා අනිච්චතො දට්ඨබ්බා”ති අවොච.

එත්ථ ච “සුඛා වෙදනා දුක්ඛතො දට්ඨබ්බා”ති එතෙන රාගස්ස සමුග්ගානනුපායො දස්සිතො. සුඛවෙදනාය හි රාගානුසයො අනුසෙති. “දුක්ඛා වෙදනා සල්ලතො දට්ඨබ්බා”ති එතෙන දොසස්ස සමුග්ගානනුපායො දස්සිතො. දුක්ඛවෙදනාය හි පටිසානුසයො අනුසෙති. “අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා අනිච්චතො දට්ඨබ්බා”ති එතෙන මොහස්ස සමුග්ගානනුපායො දස්සිතො. අදුක්ඛමසුඛවෙදනාය හි අවිජ්ජානුසයො අනුසෙති.

තථා පඨමෙන තණ්හාසංකිලෙසස්ස පහානං දස්සිතං තස්ස සුඛස්සාදහෙතුකත්තා, දුතියෙන දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස පහානං. යථාභූතඤ්චි දුක්ඛං අපරිජානන්තා තස්ස පරිහරණත්ථං දුච්චරිතං චරන්ති. තතියෙන දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස පහානං අනිච්චතො පස්සන්තස්ස දිට්ඨිසංකිලෙසාභාවතො අවිජ්ජානිමිත්තත්තා දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස, අවිජ්ජානිමිත්තඤ්ච අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. පඨමෙන චා විපරිණාමදුක්ඛපරිඤ්ඤා, දුතියෙන දුක්ඛදුක්ඛපරිඤ්ඤා, තතියෙන සඬබ්බාරදුක්ඛපරිඤ්ඤා. පඨමෙන චා ඉට්ඨාරම්මණපරිඤ්ඤා, දුතියෙන අනිට්ඨාරම්මණපරිඤ්ඤා, තතියෙන මජ්ඣන්තාරම්මණපරිඤ්ඤා. විරත්තෙසු හි තදාරම්මණධම්මෙසු ආරම්මණානිපි විරත්තානෙව භොන්තිති. පඨමෙන චා රාගජපහානපරිකිත්තනෙන දුක්ඛානුපස්සනාය අප්පණ්හිතවිමොක්ඛො දීපිතො භොති, දුතියෙන දොසජපහානපරිකිත්තනෙන අනිච්චානුපස්සනාය අනිමිත්තවිමොක්ඛො, තතියෙන මොහජපහානපරිකිත්තනෙන අනත්තානුපස්සනාය සුඤ්ඤතවිමොක්ඛො දීපිතො භොතිති වෙදිතබ්බං.

යතොති යදා, යස්මා චා. අරියොති කිලෙසෙහි ආරකා යිතො පරිසුද්ධො. සම්මද්දසොති සබ්බාසං වෙදනානං චතුත්තම්පි චා සච්චානං අවිපරිතදස්සාවි. අච්ඡෙච්ඡි තණ්හන්ති වෙදනාමූලකං තණ්හං අග්ගමග්ගෙන ඡින්දි, අනවසෙසතො සමුච්ඡින්දි. විචත්තයි සංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං පරිචත්තයි, නිම්මූලමකාසි. සම්මාති හෙතුනා කාරණෙන. මානාහිසමයාති මානස්ස දස්සනාහිසමයා, පහානාහිසමයා චා. අරහත්තමග්ගො හි කිච්චවසෙන මානං පස්සති, අයමස්ස දස්සනාහිසමයො. තෙන දිට්ඨො පන සො තාවදෙව පභීයති දිට්ඨවිසෙන දිට්ඨසත්තානං ජීවිතං විය, අයමස්ස පහානාහිසමයො. අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති එවං අරහත්තමග්ගො මානස්ස දිට්ඨත්තා පභීනත්තා ච සබ්බස්සෙව චට්ටදුක්ඛස්ස කොට්ඨසඬබ්බානං අන්තං පරිච්ඡෙදං පරිච්චුමං අකාසි, අන්තිමසමුස්සයමත්තාවසෙසං දුක්ඛමකාසිති වුත්තං භොති.

ගාථාසු යොති යො අරියසාවකො. අද්දාති අද්දස, සුඛවෙදනං දුක්ඛතො පස්සිති අත්ථො. සුඛවෙදනා හි විසම්ස්සං විය භොජනං පරිභොගකාලෙ අස්සාදං දදමානා විපරිණාමකාලෙ දුක්ඛායෙවාති. දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතොති යථා සල්ලං සරීරං අනුපවිසන්තම්පි පට්ට්ඨම්පි උද්ධරියමානම්පි පිළමෙව ජනෙති, එවං දුක්ඛවෙදනා උප්පජ්ජමානාපි යිතිජ්ජත්තාපි හිජ්ජමානාපි විබාධතියෙවාති තං සල්ලතො විපස්සිති වුත්තං. අද්දක්ඛි නං අනිච්චතොති සුඛදුක්ඛතො සන්තසභාවතාය සන්තතරජාතිකම්පි නං අදුක්ඛමසුඛං අනිච්චන්තිකතාය අනිච්චතො පස්සි.

ස වෙ සම්මද්දසොති සො එවං තිස්සන්තං වෙදනානං සම්මදෙව දුක්ඛාදිතො දස්සාවි. යතොති යස්මා. තත්ථාති වෙදනායං. විමුච්චතීති

සමුච්ඡෙදවිමුත්තිවසෙන විමුවිවති. ඉදං වුත්තං හොති - යස්මා සුඛාදීනි දුක්ඛාදිතො අද්දස, තස්මා තත්ථ වෙදනාය තප්පට්ඨන්ද්‍රාගප්පහානෙන සමුච්ඡෙදවසෙන විමුවිවති. යංසද්දෙ හි වුත්තෙ තංසද්දො ආහරිත්වා චත්තබ්බො. අථ වා යතොති කායවාචාවිත්තෙහි සංයතො යතත්තො, යතති පදහතීති වා යතො, ආයතතීති අත්ථො. අභිඤ්ඤාවොසිතොති වෙදනාමුඛෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානං භාවෙත්වා ඡට්ඨාභිඤ්ඤාය පරියොසිතො කතකිච්චො. සත්තොති රාගාදිකිලෙසවූපසමෙන සත්තො. යොගාතිගොති කාමයොගාදිං චතුබ්බිධම්පි යොගං අතික්කත්තො. උභයහිතමුනනතො මුතීති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පයමඵසනාසුත්තවණ්ණනා

54. පඤ්චමෙ ඵසනාති ගවෙසනා පරියෙසනා මග්ගනා. තා විභාගතො දස්සෙතුං “කාමෙසනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කාමෙසනාති කාමානං ඵසනා, කාමසඬ්ඛාතා වා ඵසනා කාමෙසනා. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“තත්ථ කතමා කාමෙසනා? යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො, කාමරාගො, කාමනන්දී, කාමස්නෙහො, කාමපිපාසා, කාමමුච්ඡා, කාමජ්ඣොසානං, අයං වුවිවති කාමෙසනා”ති (විහ. 919).

තස්මා කාමරාගො කාමෙසනාති වෙදිතබ්බො. භවෙසනායපි ඵසෙව නයො. වුත්තම්පි චෙනං -

“තත්ථ කතමා භවෙසනා? යො භවෙසු භවච්ඡන්දො...පෙ.... භවජ්ඣොසානං, අයං වුවිවති භවෙසනා”ති (විහ. 919).

තස්මා භවෙසනරාගො රූපාරූපභවපත්ථනා භවෙසනාති වෙදිතබ්බො. බ්‍රහ්මවරියස්ස ඵසනා බ්‍රහ්මවරියෙසනා. යථාහ -

“තත්ථ කතමා බ්‍රහ්මවරියෙසනා? සස්සතො ලොකොති වා, අසස්සතො ලොකොති වා, අන්තවා ලොකොති වා, අනන්තවා ලොකොති වා, තං ජීවං තං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හොති තථාගතො පරං මරණාති වා, න හොති තථාගතො පරං මරණාති වා, හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණාති වා, නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණාති වා, යා ඵවරූපා දිට්ඨි දිට්ඨිගතං දිට්ඨිගහනං දිට්ඨිකන්තාරො දිට්ඨිවිසුකායිකං දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං දිට්ඨිසඤ්ඤොජනං ගාහො පතිට්ඨාහො අභිනිවෙසො පරාමාසො කුම්මග්ගො මිච්ඡාපථො මිච්ඡත්තං තිත්ථායතනං විපරියෙසග්ගාහො, අයං වුවිවති බ්‍රහ්මවරියෙසනා”ති (විහ. 919).

තස්මා දිට්ඨිගතසම්මතස්ස බ්‍රහ්මවරියස්ස එසනා දිට්ඨිබ්‍රහ්මවරියෙසනාති වෙදිතබ්බාති. එත්තාවතා රාගදිට්ඨියො එසනාති දස්සිතා හොන්ති. න කෙවලඤ්ච රාගදිට්ඨියොව එසනා, තදෙකට්ඨං කම්මමිපි. වුත්තමිපි වෙනං –

“තත්ථ කතමා කාමෙසනා? කාමරාගො තදෙකට්ඨං අකුසලං කායකම්මං චචිකම්මං මනොකම්මං, අයං වුච්චති කාමෙසනා. තත්ථ කතමා භවෙසනා? භවරාගො තදෙකට්ඨං අකුසලං කායකම්මං චචිකම්මං මනොකම්මං, අයං වුච්චති භවෙසනා. තත්ථ කතමා බ්‍රහ්මවරියෙසනා? අන්තග්ගාහිකා දිට්ඨි තදෙකට්ඨං අකුසලං කායකම්මං, චචිකම්මං, මනොකම්මං, අයං වුච්චති බ්‍රහ්මවරියෙසනා”ති (විභ. 919) –

එවමොතා තිස්සො එසනා වෙදිතබ්බා.

ගාථාසු සම්භවන්ති එත්ථ එසනානං උප්පත්තිහෙතුභූතා අවිජ්ජාදයො තණ්හා වාති සම්භවො, සමුදයොති අත්ථො. යත්ථ වෙතා නිරුජ්ඣන්තිති බ්‍රහ්මවරියෙසනා පට්ඨමග්ගෙන නිරුජ්ඣති, කාමෙසනා අනාගාමිමග්ගෙන, භවෙසනා අරහත්තමග්ගෙන නිරුජ්ඣතිති වෙදිතබ්බං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දුතියඑසනාසුත්තවණ්ණනා

55. ඡට්ඨෙ බ්‍රහ්මවරියෙසනා සහාති බ්‍රහ්මවරියෙසනාය සද්ධිං. විහත්තිලොපෙන හි අයං නිද්දෙසො, කරණත්ථෙ වා එතං පච්චත්තවචනං. ඉදං වුත්තං හොති “බ්‍රහ්මවරියෙසනාය සද්ධිං කාමෙසනා, භවෙසනාති තිස්සො එසනා”ති. තාසු බ්‍රහ්මවරියෙසනං සරූපතො දස්සෙතුං “ඉතිසච්චපරාමාසො, දිට්ඨිට්ඨානා සමුස්සයා”ති වුත්තං. තස්සත්ථො – ඉති එවං සච්චන්ති පරාමාසො ඉතිසච්චපරාමාසො. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති දිට්ඨියා පවත්තිආකාරං දස්සෙති. දිට්ඨියො එව සබ්බානත්ථහෙතුභාවතො දිට්ඨිට්ඨානා. වුත්තඤ්ඤෙනං – “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං, භික්ඛවෙ, වජ්ජං වදාමි”ති (අ. නි. 1.310). තා එව ච උපරූපරි වඩ්ඪමානා ලොභාදිකිලෙසසමුස්සයෙන ච සමුස්සයා, “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති මිච්ඡාහිනිවිසමානා සබ්බානත්ථහෙතුභූතා කිලෙසදුක්ඛුප්පයහෙතුභූතා ච දිට්ඨියො බ්‍රහ්මවරියෙසනාති වුත්තං හොති. එතෙන පවත්තිආකාරතො නිබ්බන්තිතො ච බ්‍රහ්මවරියෙසනා දස්සිතාති වෙදිතබ්බා.

සබ්බරාගවිරත්තස්සාති සබ්බෙහි කාමරාගභවරාගෙහි විරත්තස්ස. තතො එව තණ්හක්ඛයසබ්බාතෙ නිබ්බාතෙ විමුත්තත්තා තණ්හක්ඛයවිමුත්තිතො අරහතො. එසනා පටිනිස්සට්ඨාති කාමෙසනා, භවෙසනා ච සබ්බසො

නිස්සට්ඨා පභිනා. දිට්ඨිට්ඨානා සමුහතාති බ්‍රහ්මවරියෙසනාසඬ්ඛානා දිට්ඨිට්ඨානා ච පයමමග්ගෙනෙව සමුග්ඝාතිතා. එසනානං ඛයාති එවමෙනාසං තිස්සන්තං එසනානං ඛයා අනුජ්ජාදනිරොධා භින්නකිලෙසත්තා. භික්ඛුති ච සබ්බසො ආසාහා වා. නිරාසොති ච දිට්ඨෙකට්ඨස්ස විචිකිච්ඡාකථංකථාසල්ලස්ස පභිනත්තා අකථංකමීති ච වුවචති.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7-8. ආසවසුත්තද්වයවණ්ණනා

56-57. සත්තමෙ කාමාසවොති කාමෙසු ආසවො, කාමසඬ්ඛාතො වා ආසවො කාමාසවො, අත්ථතො පන කාමරාගො රූපාදිඅභිරති ච කාමාසවො. රූපාරූපහවෙසු ඡන්දරාගො ඤානනිකන්ති සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො භවපත්ථනා ච භවාසවො. අවිජ්ජාව අවිජ්ජාසවො.

ආසවානඤ්ච සම්භවන්ති එත්ථ අයොනිසොමනසිකාරො අවිජ්ජාදයො ච කිලෙසා ආසවානං සම්භවො. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“අයොනිසො, භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුජ්ජන්තා වෙච ආසවා උජ්ජජන්ති, උජ්ජන්තා ච ආසවා පච්චිස්සන්ති”ති (ම. නි. 1.15).

“අවිජ්ජා, භික්ඛවෙ, පුබ්බඤ්ඤා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා අත්ථදෙව අභිරිකං අනොත්තප්ප”න්ති (ඉතිවු. 40) ච.

මග්ගඤ්ච ඛයගාමිනන්ති ආසවානං ඛයගාමිනං අරියමග්ගඤ්ච. තත්ථ කාමාසවො අනාගාමිමග්ගෙන පභියති, භවාසවො අවිජ්ජාසවො ච අරහත්තමග්ගෙන. කාමුපාදානං විය කාමාසවොපි අග්ගමග්ගවජ්ඣොති ච වදන්ති. සෙසං වුත්තනයමෙව. අට්ඨමෙ අපුබ්බං නත්ථි.

සත්තමඅට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. තණ්හාසුත්තවණ්ණනා

58. නවමෙ තණ්හායනට්ඨෙන තණ්හා, රූපාදිවිසයං තසතීති වා තණ්හා. ඉදානි තං විහජිත්වා දස්සෙතුං “කාමතණ්හා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පඤ්චකාමගුණිකො රාගො කාමතණ්හා. රූපාරූපහවෙසු ඡන්දරාගො ඤානනිකන්ති සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො භවචසෙන පත්ථනා ච භවතණ්හා. උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො විභවතණ්හා. අපිච පච්ඡිමතණ්හාද්වයං යපෙත්වා සෙසා සබ්බාපි තණ්හා කාමතණ්හා එව. යථාහ -

“තත්ථ කතමා භවතණ්හා? සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො සාරාගො චිත්තස්ස සාරාගො – අයං වුච්චති භවතණ්හා. තත්ථ කතමා විභවතණ්හා? උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො සාරාගො චිත්තස්ස සාරාගො, අයං වුච්චති විභවතණ්හා. අවසෙසා තණ්හා කාමතණ්හා”ති (විභ. 916).

ඉමා ච තිස්සො තණ්හා රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හාති විසයහෙදතො පච්චෙකං ඡබ්බිධාති කත්වා අට්ඨාරස භොන්ති. තා අජ්ඣාත්තරූපාදිසු අට්ඨාරස, ඛනිද්ධාරූපාදිසු අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස, ඉති අතීතා ඡත්තිංස, අනාගතා ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තා ඡත්තිංසාති විභාගතො අට්ඨසතං භොන්ති. පුන සඬගහෙ කරියමානෙ කාලහෙදං අනාමසිත්වා ගය්හමානා ඡත්තිංසෙව භොන්ති, රූපාදීනං අජ්ඣාත්තිකඛාහිරවිභාගෙ අකරියමානෙ අට්ඨාරසෙව, රූපාදිආරම්මණවිභාගමත්තෙ ගය්හමානෙ ඡළෙව, ආරම්මණවිභාගමපි අකත්වා ගය්හමානා තිස්සොයෙව භොන්තිති.

ගාථාසු තණ්හායොගෙනාති තණ්හාසඬබාතෙන යොගෙන, කාමයොගෙන, භවයොගෙන ච. සංයුත්තාති සම්බන්ධා, භවාදිසු සංයොජිතා වා. තෙනෙවාහ “රත්තචිත්තා භවාහවෙ”ති. බුද්දකෙ චෙව මහන්තෙ ච හවෙ ලග්ගචිත්තාති අත්ථො. අථ වා හවොති සස්සතදිට්ඨි, අහවොති උච්ඡෙදදිට්ඨි. තස්මා භවාහවෙ සස්සතච්ඡෙදදිට්ඨිසු සත්තවිසත්තචිත්තාති. එතෙන භවතණ්හා, විභවතණ්හා ච දස්සිතා. ඉමස්මිං පක්ඛෙ “තණ්හායොගෙනා”ති ඉමිනා කාමතණ්හාව දස්සිතාති වෙදිතබ්බා. තෙ යොගයුත්තා මාරස්සාති තෙ එවංභූතා පුග්ගලා මාරස්ස පාසසඬබාතෙන යොගෙන යුත්තා බද්ධා. රාගො හි මාරයොගො මාරපාසොති වුච්චති. යථාහ

“අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො;
තෙන තං බාධයිස්සාමි, න මෙ සමණ මොක්ඛසි”ති. (සං. නි. 1.151;
මහාව. 33);

චතුහි යොගෙහි අනුපද්දුතත්තා යොගක්ඛෙමං, නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච, තස්ස අනධිගමෙන අයොගක්ඛෙමිනො. උපරූපරි කිලෙසාහිසඬබාරානං ජනනතො ජනා, පාණිනො. රූපාදිසු සත්තා විසත්තාති සත්තා.

“බන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡින්නං චත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති. —

එවං වුත්තං බන්ධාදීනං අපරාපරූප්පත්තිසඬබාතං සංසාරං ගච්ඡන්ති, තතො න මුච්චන්ති. කස්මා? තණ්හායොගයුත්තත්තා. ජාතිමරණගාමිනො පුනස්පුනං ජනනමරණස්සෙව උපගමනසිලාති. එත්තාවතා වට්ටං

දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ඨං දස්සෙතුං “යෙ ව තණ්හං පහන්ත්වානා”ති ගාථමාහ. සා හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙය්‍යාව.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. මාරධෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

59. දසමස්ස කා උප්පත්ති? එකදිවසං කිර සත්ථා සෙක්ඛච්ඡාලාය පරිසාය පරිවුතො නිසින්තො තෙසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්වා උපරි විසෙසාධිගමාය උස්සාහං ජනෙතුං අසෙක්ඛභූමිං ථොමෙත්තො ඉදං සුත්තං අභාසි. තත්ථ අතික්කම්මාතිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – අතික්කම්ම අතික්කම්මත්වා අභිභවිත්වා. මාරධෙය්‍යං මාරස්ස විසයං ඉස්සරියට්ඨානං. ආදිච්චොව යථා ආදිච්චො අබ්භාදිඋපක්කිලෙසවිමුත්තො අත්තනො ඉද්ධියා ආනුභාවෙන තෙජසාති තීභි ගුණෙහි සමන්තාගතො නහං අබ්භුස්සක්කමානො සබ්බං ආකාසගතං තමං අතික්කම්ම අතික්කම්මත්වා අභිභවිත්වා විධම්මත්වා විරොචති, ඔහාසති, තපති; එවමෙව ඛිණාසවො භික්ඛු තීභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො සබ්බුපක්කිලෙසවිමුත්තො මාරධෙය්‍යසඬ්ඛාතං තෙභුමකධම්මප්පවත්තං අභිභවිත්වා විරොචතීති.

අසෙක්ඛෙතාති එත්ථ සික්ඛාසු ජාතාති සෙක්ඛා, සත්තන්තං සෙක්ඛානං එතෙති වා සෙක්ඛා, අපරියොසිතසික්ඛත්තා සයමෙව සික්ඛන්තීති වා සෙක්ඛා මග්ගධම්මා හෙට්ඨිමඵලත්තයධම්මා ව. අග්ගඵලධම්මා පන උපරි සික්ඛිතබ්බාභාවෙන න සෙක්ඛාති අසෙක්ඛා. යත්ථ හි සෙක්ඛභාවාසඬ්ඛා අත්ථි, තත්ථායං පටිසෙධොති ලොකියධම්මෙසු නිබ්බානෙ ව අසෙක්ඛභාවානාපත්ති දට්ඨබ්බා. සීලසමාධිපඤ්ඤාසඬ්ඛාතා හි සික්ඛා අත්තනො පටිපක්ඛකිලෙසෙහි විජ්ජයුත්තා පරිසුද්ධා උපක්කිලෙසානං ආරම්මණභාවමිපි අනුපගමනතො සාතිසයං සික්ඛාති චත්තුං යුත්තා, අට්ඨසුපි මග්ගඵලෙසු විජ්ජන්ති; තස්මා චතුමග්ගහෙට්ඨිමඵලත්තයධම්මා විය අරහත්තඵලධම්මාපි “තාසු සික්ඛාසු ජාතා”ති ව, තංසික්ඛාසමඬ්ඛිතො අරහතො ඉතරෙසං විය සෙක්ඛත්තෙ සති “සෙක්ඛස්ස එතෙ”ති ව “සික්ඛා සීලං එතෙස”න්ති ව සෙක්ඛාති ආසඬ්ඛා සියුන්ති තදාසඬ්ඛාතිචත්තනත්ථං අසෙක්ඛාති යථාවුත්තසෙක්ඛභාවප්පටිසෙධං කත්වා වුත්තං. අරහත්තඵලෙ පවත්තමානා හි සික්ඛා පරිනිට්ඨිතකිච්චත්තා න සික්ඛාකිච්චං කරොන්ති, කෙවලං සික්ඛාඵලභාවෙන පවත්තන්ති. තස්මා තා න සික්ඛාවචනං අරහන්ති, නාපි තංසමඬ්ඛිතො සෙක්ඛවචනං, න ව තංසමපයුත්තධම්මා සික්ඛනසීලා. “සික්ඛාසු ජාතා”ති එවමාදිඅත්ථෙහි අග්ගඵලධම්මා සෙක්ඛා න භොන්ති. හෙට්ඨිමඵලෙසු පන සික්ඛා සකදාගාමිමග්ගවිපස්සනාදීනං උපනිස්සයභාවතො සික්ඛාකිච්චං කරොන්තීති සික්ඛාවචනං අරහන්ති, තංසමඬ්ඛිතො ව සෙක්ඛවචනං, තංසමපයුත්තා ධම්මා ව සික්ඛනසීලා. සෙක්ඛධම්මා යථාවුත්තෙහි අත්ථෙහි සෙක්ඛා භොන්තියෙව.

අථ චා සෙක්ඛාති අපරියොසිතසික්ඛානං චචනන්ති, අසෙක්ඛාති පදං පරියොසිතසික්ඛානං දස්සනන්ති න ලොකියධම්මනිබ්බානානං අසෙක්ඛභාවාපත්ති. වුඩ්ඪිජ්ජත්තා සෙක්ඛා අසෙක්ඛා ච සෙක්ඛධම්මෙසු එව කෙසඤ්චි වුඩ්ඪිජ්ජත්තානං අසෙක්ඛතා ආපජ්ජතීති අරහත්තමග්ගධම්මා වුඩ්ඪිජ්ජත්තා. යථාචුත්තෙන ච අත්ථෙහි සෙක්ඛාති කත්වා අසෙක්ඛා ආපන්නාති චෙ? තං න, සද්දිසෙසු තබ්බොභාරතො. අරහත්තමග්ගතො හි නින්නානාකරණං අරහත්තඵලං යපෙත්වා පරිඤ්ඤාදිකිච්චකරණං විපාකභාවඤ්ච, තස්මා තෙ එව සෙක්ඛා ධම්මා අරහත්තඵලභාවං ආපන්නාති සක්කා චත්තුං. කුසලසුඛතො ච විපාකසුඛං සන්තතරතාය පණිතතරන්ති වුඩ්ඪිජ්ජත්තාව තෙ ධම්මා භොන්තීති “අසෙක්ඛා”ති වුච්චන්ති.

තෙ පන අසෙක්ඛධම්මෙ ඛන්ධවසෙන ඉධ තිධා විහජ්ත්වා තෙහි සමන්තාගමෙන බිණ්ණාසවස්ස ආනුභාවං විභාවෙන්තො භගවා “අසෙක්ඛෙන සීලක්ඛන්ධො”තිආදිමාහ. තත්ථ සීලසද්දස්ස අත්ථො භෙට්ඨා චුත්තො. ඛන්ධසද්දො පන රාසිමිහි පඤ්ඤත්තියං රුළ්භියං ගුණෙති බහුසු අත්ථෙසු දිට්ඨජ්ජයොගො. තථා හි “අසඬ්ඛෙයොසා අජ්ජමෙයොසා මහාඋදකක්ඛන්ධොත්ථෙව සඬ්ඛාං ගච්ඡති”තිආදීසු (අ. නි. 4.51; 6.37) රාසිමිහි ආගතො. “අද්දසා ඛො භගවා මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං ගඬ්ඛාය නදියා සොතෙන වුය්භමාන”න්තිආදීසු (සං. නි. 4.241) පඤ්ඤත්තියං. “චිත්තං මනො මානසං හදයං පණ්ඩරං මනො මනායතනං විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදීසු (ධ. ස. 63, 65) රුළ්භියං. “න ඛො, ආවුසො විසාඛ, අරියෙන අට්ඨඬ්ඛිකෙන මග්ගෙන තයො ඛන්ධා සඬ්ඛනිතා, තීහි ච ඛො, ආවුසො විසාඛ, ඛන්ධෙහි අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො සඬ්ඛනිතො”තිආදීසු (ම. නි. 1.462) ගුණෙ. ඉධාපි ගුණෙයෙව දට්ඨබ්බො. තස්මා අසෙක්ඛෙන සීලසඬ්ඛාතෙන ගුණෙනාති අත්ථො. සමන්තාගතොති සම්පයුත්තො සමඬ්ඛිභූතො. සමාදහති එතෙන, සයං චා සමාදහති, සමාධානමෙව චාති සමාධි. පකාරෙහි ජානාති යථාසභාවං පටිච්ඡික්ඛතීති පඤ්ඤා. සීලමෙව ඛන්ධො සීලක්ඛන්ධො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ අග්ගඵලභූතා සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්තො, සම්මාආජීවො ච සභාවෙනෙව අසෙක්ඛො සීලක්ඛන්ධො නාම, තථා සම්මාසමාධි අසෙක්ඛො සමාධික්ඛන්ධො. තදුපකාරකතො පන සම්මාවායාමසම්මාසතියො සමාධික්ඛන්ධෙ සඬ්ඛනං ගච්ඡන්ති. තථා සම්මාදිට්ඨි අසෙක්ඛො පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. තදුපකාරකතො සම්මාසඬ්ඛකජ්ජො පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සඬ්ඛනං ගච්ඡතීති එවමෙත්ථ අට්ඨපි අරහත්තඵලධම්මා තීහි ඛන්ධෙහි සඬ්ඛනෙත්වා දස්සිතාති වෙදිතබ්බං.

යස්ස එතෙ සුභාවිතාති යෙන අරහතා එතෙ සීලාදයො අසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධා සුභාවිතා සුට්ඨු වඩ්ඪිතා, සො ආදිච්චොව විරොචතීති

සම්බන්ධො. “යස්ස වෙනෙ”තිපි පටන්ති. තෙසඤ්ච සද්දො නිපාතමත්තං. එවමෙනස්මිං වග්ගෙ පට්ඨසුත්තෙ වට්ටං, පරියොසානසුත්තෙ විවට්ටං, ඉතරෙසු වට්ටවිවට්ටං කපීතං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1. පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසුත්තවණ්ණනා

60. දුතියවග්ගස්ස පට්ඨමෙ පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනීති පුජ්ජහවඵලං නිබ්බත්තෙන්ති, අත්තනො සන්තානං පුනත්තීති වා පුඤ්ඤානි, පුඤ්ඤානි ව තානි හෙතුපච්චයෙහි කත්තබ්බතො කිරියා වාති පුඤ්ඤකිරියා. තා එව ව තෙසං තෙසං ආනිසංසානං වත්ථුභාවතො පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි. දානමයන්ති අනුපච්ඡන්තහවමුලස්ස අනුග්ගහවසෙන පුජාවසෙන වා අත්තනො දෙයාධම්මස්ස පරෙසං පරිච්චාගවෙනනා දියති එතායාති දානං, දානමෙව දානමයං. විවරාදීසු හි චතුසු පච්චයෙසු අන්තාදීසු වා දසසු දානවත්ථුසු රූපාදීසු වා ඡසු ආරම්මණෙසු තං තං දෙන්තස්ස තෙසං උප්පාදනතො පට්ඨාය පුබ්බහාගෙ පරිච්චාගකාලෙ පච්ඡා සොමනස්සවිත්තෙන අනුස්සරණෙ වාති තීසු කාලෙසු වුත්තනයෙන පවත්තවෙනනා දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු නාම.

සීලමයන්ති නිව්වසීලඋපොසථනියමාදිවසෙන පඤ්ච, අට්ඨ, දස වා සීලානි සමාදියන්තස්ස සීලපුරණත්ථං පබ්බජිස්සාමීති විහාරං ගච්ඡන්තස්ස පබ්බජන්තස්ස මනොරථං මත්ථකං පාපෙත්වා “පබ්බජිතො වතම්හි සාධු සුට්ඨ”ති ආවජ්ජෙත්තස්ස සද්ධාය පාතිමොක්ඛං පරිපුරෙන්තස්ස පඤ්ඤාය විවරාදිකෙ පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සතියා ආපාඨගතෙසු රූපාදීසු චක්ඛුද්වාරාදීනි සංවරන්තස්ස වීරියෙන ආජීවං සොධෙන්තස්ස ච පවත්තා වෙනනා සීලතීති සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු නාම.

තථා පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.48) වුත්තෙන විපස්සනාමග්ගෙන චක්ඛුං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්තස්ස සොතං, ඝාතං, ජීවිහං, කායං, මනං. රූපෙ...පෙ.... ධම්මෙ, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොවිඤ්ඤාණං. චක්ඛුසම්ඵස්සං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙදනං. රූපසඤ්ඤං...පෙ.... ධම්මසඤ්ඤං. ඡරාමරණං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්තස්ස යා වෙනනා, යා ච පට්ඨිකසිණාදීසු අට්ඨකිංසාය ආරම්මණෙසු පවත්තා ඤානවෙනනා, යා ච අනවජ්ජෙසු කම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානෙසු පරිවයමනසිකාරාදිවසෙන පවත්තා වෙනනා, සබ්බා භාවෙති එතායාති භාවනාමයං වුත්තනයෙන පුඤ්ඤකිරියවත්ථු වාති.

එකමෙකඤ්චේත්ථ යථාරහං පුබ්බභාගතො පට්ඨාය කායෙන කරොත්තස්ස කායකම්මං හොති, තදත්ථං වාවං නිව්ඡාරෙත්තස්ස වච්ඡිකම්මං, කායඝ්ඨං වාවඝ්ඨඤ්ච අවොපෙත්වා මනසා චිත්තෙන්තස්ස මනොකම්මං. අන්තාදීනි දෙන්තස්ස වාපි “අන්තදානාදීනි දෙමී”ති වා දානපාරමී ආවජ්ජෙත්වා වා දානකාලෙ දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති. වත්තසීසෙ යත්වා දදතො සීලමයං, බයතො වයතො කම්මතො සම්මසනං පට්ඨපෙත්වා දදතො භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති.

අපරානිපි සත්ත පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි — අපචිතිසහගතං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු වෙය්‍යාවච්චසහගතං පත්තිඅනුප්පදානං අබ්භනුමොදනං දෙසනාමයං සවනමයං දිට්ඨිජුගතං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි. සරණගමනමපි හි දිට්ඨිජුගතෙනෙව සඬගය්හති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො ආවි හවිස්සති.

තත්ථ වුඬ්ඬ්ඨතරං දිස්වා පච්චුග්ගමනපත්තචීවරපටිග්ගහණාහිවාදනමග්ගසම්පදානාදිවසෙන අපවායනසහගතං වෙදිතබ්බං. වුඬ්ඬ්ඨතරානං වත්තපටිපත්තිකරණවසෙන, ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨං භික්ඛුං දිස්වා පත්තං ගහෙත්වා ගාමෙ භික්ඛං සම්පාදෙත්වා උපසංහරණවසෙන “ගච්ඡ භික්ඛුනං පත්තං ආහරා”ති සුත්වා වෙගෙන ගත්ත්වා පත්තාහරණාදිවසෙන ව වෙය්‍යාවච්චසහගතං වෙදිතබ්බං. වත්තාරො පච්චයෙ දත්වා පුප්ඵගන්ධාදීහි රතනත්තයස්ස පූජං කත්වා අඤ්ඤං වා තාදිසං පුඤ්ඤං කත්වා “සබ්බසත්තානං පත්ති හොතු”ති පරිණාමවසෙන පත්තිඅනුප්පදානං වෙදිතබ්බං. තථා පරෙහි දින්නාය පත්තියා කෙවලං වා පරෙහි කතං පුඤ්ඤං “සාධු, සුට්ඨු”ති අනුමොදනවසෙන අබ්භනුමොදනං වෙදිතබ්බං. අත්තනො පගුණධම්මං අපච්චාසිසත්තො හිතජ්ඣාසයෙන පරෙසං දෙසෙති — ඉදං දෙසනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු නාම. යං පන එකො “එවං මං ධම්මකථිකොති ජානිස්සන්ති”ති ඉච්ඡාය යත්වා ලාභසක්කාරසිලොකසන්නිස්සිතො ධම්මං දෙසෙති, තං න මහජ්ඵලං හොති. “අද්ධා අයං අත්තහිතපරහිතානං පටිපජ්ජනුපායො”ති යොනිසොමනසිකාරපුරෙචාරිකහිතඵරණෙන මුදුවිත්තෙන ධම්මං සුණාති, ඉදං සවනමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති. යං පනෙකො “ඉති මං සද්ධොති ජානිස්සන්ති”ති සුණාති, තං න මහජ්ඵලං හොති. දිට්ඨියා උජුගමනං දිට්ඨිජුගතං, “අත්ථි දින්න”න්තිආදිනසප්පවත්තස්ස සම්මාදස්සනස්ස එතං අධිවචනං. ඉදඤ්චි පුබ්බභාගෙ වා පච්ඡාභාගෙ වා ඤාණවිජ්ජයුත්තමපි උජුකරණකාලෙ ඤාණසම්පයුත්තමෙව හොති. අපරෙ පනාහු “විජානනපජානනවසෙන දස්සනං දිට්ඨි කුසලඤ්ච විඤ්ඤාණං කම්මස්සකතාඤ්ඤාදි ව සම්මාදස්සන”න්ති. තත්ථ කුසලෙන විඤ්ඤාණෙන ඤාණස්ස අනුප්පාදෙපි අත්තනා කතපුඤ්ඤානුස්සරණවණ්ණාරහවණ්ණනාදීනං සඬගහො, කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙන කම්මපථසම්මාදිට්ඨියා. ඉතරං පන දිට්ඨිජුගතං

සබ්බෙසං නියමලක්ඛණං. යඤ්භි කිඤ්චි පුඤ්ඤං කරොන්තස්ස දිට්ඨියා උපුභාවෙනෙව තං මහජ්ඵලං හොති.

ඉමෙසං පන සත්තන්තං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනං පුරිමෙහි තිහි දානමයාදිහි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි සඬගහො. තත්ථ හි අපවායනවෙය්‍යාවච්චානි සීලමයෙ, පත්තිඅනුජ්ජදානඅබ්භනුමොදනානි දානමයෙ, ධම්මදෙසනාසවනානි භාවනාමයෙ, දිට්ඨිපුගතං තීසුපි. තෙනාහ භගවා -

“තිණ්මානි, හික්ඛවෙ, පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි. කතමානි තිණ්? දානමයං...පෙ.... භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු”ති (අ. නි. 8.36).

එත්ථ ච අට්ඨන්තං කාමාවචරකුසලවෙතනානං වසෙන තිණ්ණමපි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනං පවත්ති හොති. යථා හි පගුණං ධම්මං පරිවත්තෙන්තස්ස එකච්චෙ අනුසන්ධිං අසල්ලක්ඛෙන්තස්සෙව ගච්ඡන්ති, එවං පගුණං සමථවිපස්සනාභාවනං අනුයුඤ්ජන්තස්ස අන්තරන්තරා ඤාණවිජ්ජයුත්තවිත්තෙනාපි මනසිකාරො පවත්තති. සබ්බං තං පන මහග්ගතකුසලවෙතනානං වසෙන භාවනාමයමෙව පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති, න ඉතරානි. ගාථාය අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

පට්ඨපුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. වක්ඛුසුත්තවණ්ණනා

61. දුතියෙ වක්ඛුනීති වක්ඛන්තීති වක්ඛුනි, සමච්ඡමං ආචික්ඛන්තානි විය පවත්තන්තීති අත්ථො. අථ වා වක්ඛනට්ඨෙත වක්ඛුනි. කිමිදං වක්ඛනං නාම? අස්සාදනං, තථා හි වදන්ති “මධුං වක්ඛති ඛාඤ්ජනං වක්ඛති”ති ඉමානි ච ආරම්මණරසං අනුභවන්තානි අස්සාදෙන්තානි විය හොන්තීති වක්ඛනට්ඨෙත වක්ඛුනි. තානි පන සබ්බෙපතො ද්වෙ වක්ඛුනි - ඤාණවක්ඛු, මංසවක්ඛු වාති. තෙසු මංසවක්ඛු හෙට්ඨා වුත්තමෙව. ඤාණවක්ඛු දිබ්බවක්ඛු, පඤ්ඤාවක්ඛුනි ඉධ ද්විධා කත්වා වුත්තං.

තත්ථ දිබ්බවක්ඛුනි දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං. දෙවතානඤ්භි සුවරිතකම්මනිබ්බත්තං පිත්තසෙම්භරුහිරාදිහි අපලිබුද්ධං උපක්කිලෙසවිමුත්තතාය දුරෙපි ආරම්මණග්ගහණසමත්ථං දිබ්බං පසාදවක්ඛු හොති. ඉදඤ්චාපි වීරියභාවනාබලනිබ්බත්තං ඤාණවක්ඛු තාදිසමෙවාති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං, දිබ්බවිහාරවසෙන පටිලද්ධත්තා අත්තනො ච දිබ්බවිහාරසන්තිස්සිතත්තා ආලොකපරිග්ගහෙන මහාජුතිකත්තා. තිරොකුට්ඨාදිගතරූපදස්සනෙන මහාගතිකත්තාපි දිබ්බං. තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. දස්සනට්ඨෙත වක්ඛුකිච්චකරණෙන වක්ඛුමිවානිපි වක්ඛු, දිබ්බඤ්ච තං වක්ඛු වාති දිබ්බවක්ඛු.

පජානාතීති පඤ්ඤා. කිං පජානාති? චත්තාරි අරියසව්වානි “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා. වුත්තඤ්ඤො -

“පජානාතීති ඛො, ආවුසො, තස්මා පඤ්ඤාති වුව්වති. කිඤ්ච පජානාති? ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදි (ම. නි. 1.449).

අට්ඨකථායං පන “පඤ්ඤාපනවසෙන පඤ්ඤා. කිත්ති පඤ්ඤාපෙති? අනිච්චන්ති පඤ්ඤාපෙති, දුක්ඛන්ති පඤ්ඤාපෙති, අනත්තාති පඤ්ඤාපෙති”ති වුත්තං. සා පනායං ලක්ඛණාදිතො යථාසභාවපටිච්චෙධලක්ඛණා, අක්ඛලිතපටිච්චෙධලක්ඛණා වා කුසලිස්සාසබ්බිත්තඋසුපටිච්චෙධො විය, විසයොභාසනරසා පදීපො විය, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය. විසෙසතො පනෙත්ථ ආසවක්ඛයඤ්ඤාණසංඛාතා පඤ්ඤා චතුසච්චදස්සනට්ඨෙන පඤ්ඤාවක්ඛුති අධිජ්ජෙතා. යං සන්ධාය වුත්තං “චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි”ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 15).

එතෙසු ච මංසචක්ඛු පරිත්තං, දිබ්බචක්ඛු මහග්ගතං, ඉතරං අජ්ජමාණං. මංසචක්ඛු රූපං, ඉතරානි අරූපානි. මංසචක්ඛු දිබ්බචක්ඛු ච ලොකියානි සාසවානි රූපවිසයානි, ඉතරං ලොකුත්තරං අනාසවං චතුසච්චවිසයං. මංසචක්ඛු අබ්‍යාකතං, දිබ්බචක්ඛු සියා කුසලං සියා අබ්‍යාකතං, තථා පඤ්ඤාවක්ඛු. මංසචක්ඛු කාමාවචරං, දිබ්බචක්ඛු රූපාවචරං, ඉතරං ලොකුත්තරන්ති එවමාදි විභාගා වෙදිතබ්බා.

ගාථාසු අනුත්තරන්ති පඤ්ඤාවක්ඛුං සන්ධාය වුත්තං. තඤ්ඞි ආසවක්ඛයඤ්ඤාණභාවතො අනුත්තරං. අක්ඛාසි පුරිසුත්තමොති පුරිසානං උත්තමො අග්ගො සම්මාසම්බුද්ධො දෙසෙසි. උජ්ජාදොති මංසචක්ඛුස්ස පචන්ති. මග්ගොති උපායො, දිබ්බචක්ඛුස්ස කාරණං. පකතිචක්ඛුමතො එව හි දිබ්බචක්ඛු උජ්ජජ්ජති, යස්මා කසිණාලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බචක්ඛුඤ්ඤාණස්ස උජ්ජාදනං, සො ච කසිණමණ්ඩලෙ උග්ගහනිමිත්තෙන විනා නත්ථීති. යතොති යදා. ඤාණන්ති ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං. තෙනෙවාහ “පඤ්ඤාවක්ඛු අනුත්තර”න්ති. යස්ස චක්ඛුස්ස පටිලාභාති යස්ස අරියස්ස පඤ්ඤාවක්ඛුස්ස උජ්ජත්තියා භාවනාය සබ්බස්මා චට්ටදුක්ඛතො පමුව්වති පරිමුව්වතීති.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ඉන්ද්‍රියසුත්තවණ්ණනා

62. තතියෙ ඉන්ද්‍රියානීති අධිපතෙය්‍යට්ඨෙන ඉන්ද්‍රියානි. යානි හි සහජාතධම්මෙසු ඉස්සරා විය හුත්වා තෙහි අනුවත්තිතබ්බානි, තානි ඉන්ද්‍රියානි නාම. අපිච ඉන්ද්‍රො හගවා ධම්මිස්සරො පරමෙන විත්තිස්සරියෙන සමන්තාගතො. තෙන ඉන්ද්‍රෙන සබ්බපයමං දිට්ඨත්තා

අධිගතත්තා පරෙසඤ්ච දිට්ඨත්තා දෙසිතත්තා විහිතත්තා ගොවරභාවනාසෙවනාහි දිට්ඨත්තා ච ඉන්ද්‍රියානි. ඉන්ද්‍රං චා මග්ගාධිගමස්ස උපනිස්සයභූතං පුඤ්ඤකම්මං, තස්ස ලිඛිගානීතිපි ඉන්ද්‍රියානි. අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියන්ති “අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනඤ්ඤාතං අනාධිගතං අමතපදං චතුසච්චධම්මමෙව චා ජානිස්සාමි”ති පටිපන්නස්ස ඉමිනා පුබ්බභාගෙන උප්පන්නං ඉන්ද්‍රියං, සොතාපත්තිමග්ගපඤ්ඤායෙනං අධිවචනං. අඤ්ඤින්ද්‍රියන්ති ආජානනඉන්ද්‍රියං. තත්‍රායං වචනත්ථො – ආජානාති පයමමග්ගඤ්ඤාණෙන දිට්ඨමරියාදං අනතික්කමිත්ථාව ජානාතීති අඤ්ඤා. යථෙව හි පයමමග්ගපඤ්ඤා දුක්ඛාදීසු පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන පවත්තති, තථෙව අයමපි පවත්තතීති අඤ්ඤා ච සා යථාචුත්තෙනට්ඨෙන ඉන්ද්‍රියං චාති අඤ්ඤින්ද්‍රියං. ආජානනට්ඨෙනෙව අඤ්ඤස්ස චා අරියපුග්ගලස්ස ඉන්ද්‍රියන්ති අඤ්ඤින්ද්‍රියං, සොතාපත්තිඵලතො පට්ඨාය ඡසු යානෙසු ඤාණස්සෙනං අධිවචනං. අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියන්ති අඤ්ඤාතාවිනො චතුසු සච්චෙසු නිට්ඨිතඤ්ඤාණකිච්චස්ස බිණ්ණාසවස්ස උප්පජ්ජනතො ඉන්ද්‍රියට්ඨසම්භවතො ච අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං. එත්ථ ච පයමපච්ඡිමානි පයමමග්ගචතුත්ථඵලවසෙන එකට්ඨානිකානි, ඉතරං ඉතරමග්ගඵලවසෙන ඡට්ඨානිකන්ති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු සික්ඛමානස්සාති අධිසීලසික්ඛාදයො සික්ඛමානස්ස භාවෙන්තස්ස. උජුමග්ගානුසාරිනොති උජුමග්ගො වුච්චති අරියමග්ගො, අන්තද්වයච්චජ්ජිතත්තා තස්ස අනුස්සරණතො උජුමග්ගානුසාරිනො, පටිපාටියා මග්ගෙ උප්පාදෙන්තස්සාති අත්ථො. ඛයස්මිත්ති අනවසෙසකිලෙසානං බෙපනතො ඛයසඬ්ඛාතෙ අග්ගමග්ගෙ ඤාණං පයමං පුරෙයෙව උප්පජ්ජති. තතො අඤ්ඤා අනන්තරාති තතො මග්ගඤ්ඤාණතො අනන්තරා අරහත්තං උප්පජ්ජති. අථ චා උජුමග්ගානුසාරිනොති ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනාදිකෙ වජ්ජෙන්වා සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං කත්වා භාවනාවසෙන පවත්තං පුබ්බභාගමග්ගං අනුස්සරන්තස්ස අනුගච්ඡන්තස්ස පටිපජ්ජන්තස්ස ගොත්‍රභුඤ්ඤාණානන්තරං දිට්ඨෙකට්ඨානං කිලෙසානං බෙපනතො ඛයස්මිං සොතාපත්තිමග්ගෙ පයමං ඤාණං අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතින්ද්‍රියං උප්පජ්ජති. තතො අඤ්ඤා අනන්තරාති තතො පයමඤ්ඤාණතො අනන්තරා අනන්තරතො පට්ඨාය යාව අග්ගමග්ගො අඤ්ඤා අඤ්ඤින්ද්‍රියං උප්පජ්ජති.

තතො අඤ්ඤා විමුත්තස්සාති තතො අඤ්ඤා අඤ්ඤින්ද්‍රියතො පච්ඡා අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණානන්තරා අරහත්තඵලෙන පඤ්ඤාවිමුත්තියා අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියෙන විමුත්තස්ස. ඤාණං වෙ හොති තාදිනොති අරහත්තඵලුප්පත්තිතො උත්තරකාලෙ ඉට්ඨානිට්ඨාදීසු තාදිලක්ඛණප්පත්තස්ස බිණ්ණාසවස්ස පච්චවෙක්ඛණඤාණං උප්පජ්ජති. කථං උප්පජ්ජතීති ආහ “අකුප්පා මෙ විමුත්ති”ති. තස්ස අකුප්පභාවස්ස කාරණං දස්සෙති “භවසංයොජනක්ඛයා”ති.

ඉදානි තාදිසං බිණාසවං ටොමෙන්නො “ස වෙ ඉන්ද්‍රියසම්පන්නො”ති තතියං ගාථමාහ. තත්ථ ඉන්ද්‍රියසම්පන්නොති යථාවුත්තෙහි තීහි ලොකුත්තරින්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතො, සුද්ධෙහිපි වා පටිප්පස්සද්ධිලද්ධෙහි සද්ධාදීහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතො පරිපුණ්ණො, තතො එව චක්ඛාදීහි සුට්ඨු වූපසන්නෙහි නිබ්බිසෙවනෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතො. තෙනාහ “සන්නො”ති, සබ්බකිලෙසපරිලාභවූපසමෙන උපසන්නොති අත්ථො. සන්නිපදෙ රතොති නිබ්බානෙ අභිරතො අධිමුත්තො. එත්ථ ච “ඉන්ද්‍රියසම්පන්නො”ති එතෙන භාවිතමග්ගතා, පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධතා වස්ස දස්සිතා. “සන්නො”ති එතෙන පහීනකිලෙසතා, “සන්නිපදෙ රතො”ති එතෙන සවිජ්ඣතනිරොධතාති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අද්ධාසුත්තවණ්ණනා

63. චතුත්ථෙ අද්ධාති කාලා. අතීතො අද්ධාතිආදීසු ද්වෙ පරියායා — සුත්තන්තපරියායො, අභිධම්මපරියායො ච. තත්ථ සුත්තන්තපරියායෙන පටිසන්ධිතො පුබ්බෙ අතීතො අද්ධා නාම, චූතිතො පච්ඡා අනාගතො අද්ධා නාම, සහ චූතිපටිසන්ධිති තදනන්තරං පච්චුප්පන්නො අද්ධා නාම. අභිධම්මපරියායෙන උප්පාදො, යිති, භඩ්ගොති ඉමෙ තයො බණෙ පත්වා නිරුද්ධධම්මා අතීතො අද්ධා නාම, තයොපි බණෙ අසම්පත්තා අනාගතො අද්ධා නාම, බණත්තයසමඬගිතො පච්චුප්පන්නො අද්ධා නාම.

අපරො නයො — අයඤ්ඤි අතීතාදිවිභාගො අද්ධාසන්නතිසමයබණවසෙන චතුර්ධා වෙදිතබ්බො. තෙසු අද්ධාවිභාගො වුත්තො. සන්නතිවසෙන සභාගා එකඋතුසමුට්ඨානා, එකාභාරසමුට්ඨානා ච පුබ්බාපරියවසෙන චත්තමානාපි පච්චුප්පන්නා. තතො පුබ්බෙ විසභාගඋතුආභාරසමුට්ඨානා අතීතා පච්ඡා අනාගතා. චිත්තජා එකවීථිඑකස්වනඑකසමාපත්තිසමුට්ඨානා පච්චුප්පන්නා නාම, තතො පුබ්බෙ අතීතා, පච්ඡා අනාගතා. කම්මසමුට්ඨානානං පාටියෙක්කං සන්නතිවසෙන අතීතාදිහෙදො නත්ථී, තෙසංයෙව පන උතුආභාරචිත්තසමුට්ඨානානං උපත්ථම්භකවසෙන තස්ස අතීතාදිභාවො වෙදිතබ්බො. සමයවසෙන එකමුහුත්තපුබ්බණ්ණසායන්තරත්තිදිවාදීසු සමයෙසු සන්නානවසෙන පචත්තමානා තංතංසමයෙ පච්චුප්පන්නා නාම, තතො පුබ්බෙ අතීතා, පච්ඡා අනාගතා. අයං තාව රූපධම්මෙසු නයො. අරූපධම්මෙසු පන බණවසෙන උප්පාදාදික්ඛණත්තයපරියාපන්නා පච්චුප්පන්නා, තතො පුබ්බෙ අතීතා, පච්ඡා අනාගතා. අපිච අතික්කන්තහෙතුපච්චයකිච්චා අතීතා, නිට්ඨිතහෙතුකිච්චා අනිට්ඨිතපච්චයකිච්චා පච්චුප්පන්නා, උභයකිච්චං අසම්පත්තා අනාගතා. අත්තතො වා කිච්චක්ඛණෙ පච්චුප්පන්නා, තතො පුබ්බෙ අතීතා, පච්ඡා අනාගතා. එත්ථ ච බණාදිකථාව නිප්පරියායා, සෙසා පරියායා. අයඤ්ඤි අතීතාදිහෙදො නාම ධම්මානං හොති, න කාලස්ස.

අතීතාදිහෙදෙ පන ධම්මෙ උපාදාය පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි කාලො ඉධ තෙනෙව වොහාරෙන අතීතොතිආදිනා වුත්තොති වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු අක්ඛෙය්‍යසඤ්ඤිතොති එත්ථ අක්ඛායති, කථීයති, පඤ්ඤාපීයතීති අක්ඛෙය්‍යං, කථාවත්ථු, අත්ථතො රූපාදියො පඤ්චක්ඛන්ධා. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“අතීතං වා අද්ධානං ආරබ්භ කථං කථෙය්‍යා, අනාගතං වා...පෙ.... පච්චුප්පන්තං වා අද්ධානං ආරබ්භ කථං කථෙය්‍යා”ති (දී. නි. 3.305).

තථා -

“යං, භික්ඛවෙ, රූපං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං, ‘අභොසී’ති තස්ස සඬ්ඛා, ‘අභොසී’ති තස්ස සමඤ්ඤා, ‘අභොසී’ති තස්ස පඤ්ඤත්ති; න තස්ස සඬ්ඛා අත්ථීති, න තස්ස සඬ්ඛා භවිස්සති”ති (සං. නි. 3.62) -

එවං වුත්තෙන නිරුත්තිපථසුත්තෙනපි එත්ථ අත්ථො දීපෙනබ්බො. එවං කථාවත්ථුභාවෙන අක්ඛෙය්‍යසඬ්ඛාතෙ ඛන්ධපඤ්චකෙ අභන්ති ව මමන්ති ව දෙවොති ව මනුස්සොති ව ඉත්ථීති ව පුරිසොති ව ආදිනා පවත්තසඤ්ඤාවසෙන අක්ඛෙය්‍යසඤ්ඤිතො, පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සත්තපුග්ගලාදිසඤ්ඤිතොති අත්ථො. අක්ඛෙය්‍යස්මි. තණ්හාදිට්ඨිග්ගාභවසෙන පතිට්ඨිතා, රාගාදිවසෙන වා අට්ඨහාකාරෙහි පතිට්ඨිතා. රත්තො හි රාගවසෙන පතිට්ඨිතො හොති, දුට්ඨො දොසවසෙන, මුළ්භො මොහවසෙන, පරාමට්ඨො දිට්ඨිවසෙන, ථාමගතො අනුසයවසෙන, විනිබද්ධො මානවසෙන, අනිට්ඨභිගතො විචිකිච්ඡාවසෙන, වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චවසෙන පතිට්ඨිතො හොතීති.

අක්ඛෙය්‍යං අපරිඤ්ඤායාති තං අක්ඛෙය්‍යං තෙභූමකධම්මෙ තීහි පරිඤ්ඤාහි අපරිජානිත්වා තස්ස අපරිජානනහෙතු. යොගමායන්ති මච්චුතොති මරණස්ස යොගං තෙන සංයොගං උපගච්ඡන්ති, න විසංයොගන්ති අත්ථො.

අථ වා යොගන්ති උපායං, තෙන යොජිතං පසාරිතං මාරසෙනට්ඨානියං අනත්ථජාලං කිලෙසජාලඤ්ච උපගච්ඡන්තීති වුත්තං හොති. තථා හි වුත්තං -

“න හි නො සඬ්ගරං තෙන, මහාසෙනෙන මච්චුනා”ති. (ම. නි. 3.272; ඡා. 2.22.121; නෙත්ති. 103);

එත්තාවතා වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං “අක්ඛෙය්‍යඤ්ච පරිඤ්ඤායා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ච-සද්දො ඛාතිරෙකෙ, තෙන අක්ඛෙය්‍යපරිජානනෙන ලද්ධබ්බං චක්ඛමානමෙව විසෙසං ජොතෙති. පරිඤ්ඤායාති විපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය දුක්ඛන්ති පරිච්ඡේද ජානිත්වා, තප්පට්ඨද්ධකිලෙසප්පහානෙන චා තං සමතික්කමිත්වා තිස්සන්තම්පි පරිඤ්ඤානං කිච්චං මත්ථකං පාපෙත්වා. අක්ඛාතාරං න මඤ්ඤතිති සබ්බසො මඤ්ඤනානං පහීනත්තා බිණ්ණාසවො අක්ඛාතාරං න මඤ්ඤති, කාරකාදිසභාවං කිඤ්චි අත්තානං න පච්චෙතීති අත්ථො. චුට්ඨො විමොක්ඛො මනසා, සන්තිපදමනුත්තරන්ති යස්මා සබ්බසඤ්චිමුත්තත්තා “විමොක්ඛො”ති සබ්බකිලෙසසන්තාපවූපසමනට්ඨානතාය “සන්තිපද”න්ති ලද්ධනාමො නිබ්බානධම්මො චුට්ඨො චුඡිතො පත්තො, තස්මා අක්ඛාතාරං න මඤ්ඤතිති. අථ චා “පරිඤ්ඤායා”ති පදෙන දුක්ඛසච්චස්ස පරිඤ්ඤාහිසමයං සමුදයසච්චස්ස පහානාහිසමයඤ්ච චත්ථා ඉදානි “චුට්ඨො විමොක්ඛො මනසා, සන්තිපදමනුත්තර”න්ති ඉමිනා මග්ගනිරොධානං භාවනාසච්ඡිකිරියාහිසමයං වදති. තස්සත්ථො – සමුච්ඡේදවසෙන සබ්බකිලෙසෙහි විමුච්චතීති විමොක්ඛො, අරියමග්ගො. සො පනස්ස මග්ගචිත්තෙන චුට්ඨො චුඡිතො භාවිතො, තෙනෙව අනුත්තරං සන්තිපදං නිබ්බානං චුට්ඨං චුඡිතං සච්ඡිකතන්ති.

අක්ඛෙය්‍යසම්පත්තොති අක්ඛෙය්‍යනිමිත්තං විවිධාහි විපත්තීහි උපද්දුතෙ ලොකෙ පහීනවිපල්ලාසතාය තතො සුපරිමුත්තො අක්ඛෙය්‍යපරිඤ්ඤාහිනිබ්බත්තාහි සම්පත්තීහි සම්පත්තො සමන්තාගතො. සඤ්ඤාය සෙවිති පඤ්ඤාචෙපුල්ලප්පත්තියා විවරාදිපච්චයෙ සඤ්ඤාය පරිතුලෙත්වාච සෙවනසීලො, සඤ්ඤාතධම්මත්තා ච ආපාඨගතං සබ්බම්පි විසයං ඡළඤ්ඤාපෙක්ඛාවසෙන සඤ්ඤාය සෙවනසීලො. ධම්මට්ඨොති අසෙක්ඛධම්මෙසු නිබ්බානධම්මෙ එව චා යිතො. වෙදගුති වෙදිතබ්බස්ස චතුසච්චස්ස පාරඤ්ඤාත්තා වෙදගු. එවංගුණො අරහා භවාදීසු කත්ථවි ආයතිං පුනඤ්ඤාභාවතො මනුස්සදෙවාති සඤ්ඤායං න උපෙති, අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව ගච්ඡතීති අනුපාදාපරිනිබ්බානෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දුච්චරිතසුත්තවණ්ණනා

64. පඤ්චමෙ දුට්ඨු වරිතානි, දුට්ඨානි චා වරිතානි දුච්චරිතානි. කායෙන දුච්චරිතං, කායතො චා පචත්තං දුච්චරිතං කායදුච්චරිතං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. ඉමානි ච දුච්චරිතානි පඤ්ඤත්තියා චා කට්ඨෙතබ්බානි කම්මපට්ඨෙහි චා. තත්ථ පඤ්ඤත්තියා තාව කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදස්ස විතික්කමො කායදුච්චරිතං, වච්ච්චාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදස්ස විතික්කමො වච්චදුච්චරිතං, උභයත්ථ පඤ්ඤත්තස්ස විතික්කමො මනොදුච්චරිතන්ති අයං.

පඤ්ඤත්තිකථා. පාණාතිපාතාදයො පන තිස්සො චෙතනා කායද්වාරෙපි, වච්ඡිද්වාරෙපි, උප්පන්නා කායසුච්චරිතං, තථා චතස්සො මුසාවාදාදිචෙතනා වච්ඡිච්චරිතං, අභිජ්ඣා, ඛ්‍යාපාදො, මිච්ඡාදිට්ඨිති තයො චෙතනාසම්පයුත්තධම්මා මනොසුච්චරිතන්ති අයං කම්මපථකථා.

ගාථායං කම්මපථප්පත්තොයෙව පාපධම්මො කායසුච්චරිතාදිභාවෙන වුත්තොති තදඤ්ඤං පාපධම්මං සඬගණ්හිතුං “යඤ්චඤ්ඤං දොසසඤ්ඤිත”න්ති වුත්තං. තත්ථ දොසසඤ්ඤිතන්ති රාගාදිකිලෙසසංහිතං. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සුචරිතසුත්තවණ්ණනා

65. ඡට්ඨෙය්‍ය සුච්ඡු වරිතානි, සුන්දරානි චා වරිතානි සුචරිතානි. කායෙන සුචරිතං, කායතො චා පචත්තං සුචරිතං කායසුචරිතං. සෙසෙසුපි එසෙව තයො. ඉධාපි පන පඤ්ඤත්තිවසෙන, කම්මපථවසෙන චාති දුට්ඨා කථා. තත්ථ කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදස්ස අවිතික්කමො කායසුචරිතං, වච්ඡිද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදස්ස අවිතික්කමො වච්ඡුචරිතං, උභයත්ථ පඤ්ඤත්තස්ස අවිතික්කමො මනොසුචරිතන්ති අයං පඤ්ඤත්තිකථා. පාණාතිපාතාදිහි පන විරමන්තස්ස උප්පන්නා තිස්සො චෙතනාපි විරතියොපි කායසුචරිතං, මුසාවාදාදිහි විරමන්තස්ස චතස්සො චෙතනාපි විරතියොපි වච්ඡුචරිතං, අනභිජ්ඣා, අඛ්‍යාපාදො, සම්මාදිට්ඨිති තයො චෙතනාසම්පයුත්තධම්මා මනොසුචරිතන්ති අයං කම්මපථකථා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සොචෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

66. සත්තමෙ සොචෙය්‍යානීති සුචිභාවා. කායසොචෙය්‍යන්ති කායසුචරිතං, වච්චිමනොසොචෙය්‍යානිපි වච්චිමනොසුචරිතානෙව. තථා හි වුත්තං “තත්ථ කතමං කායසොචෙය්‍යං? පාණාතිපාතා වෙරමණී” තිආදි (අ. නි. 3.121-122).

ගාථායං සමුච්චෙද්වසෙන පහීනසබ්බකායසුච්චරිතන්තා කායෙන සුචීති කායසුචි. සොචෙය්‍යසම්පන්නන්ති පටිප්පස්සද්ධකිලෙසන්තා සුපරිසුද්ධාය සොචෙය්‍යසම්පත්තියා උපෙතං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මොනෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

67. අට්ඨමෙ මොනෙය්‍යානීති එත්ථ ඉධලොකපරලොකං අත්තනිතපරනිතඤ්ච මුනාතීති මුනි, කල්‍යාණපුඤ්ඡෙන සද්ධිං සත්ත සෙක්ඛා අරහා ව. ඉධ පන අරහාව අධිජ්ජෙතො. මුනිනො භාවාති මොනෙය්‍යානී, අරහතො කායචචිමනොසමාවාරා.

අථ වා මුනිභාවකරා මොනෙය්‍යපටිපදාධම්මා මොනෙය්‍යානී. තෙසමයං විත්ථාරො -

“තත්ථ කතමං කායමොනෙය්‍යං? තිව්ධකායද්විචරිතස්ස පහානං කායමොනෙය්‍යං, තිව්ධං කායසුචරිතං කායමොනෙය්‍යං, කායාරම්මණෙ ඤාණං කායමොනෙය්‍යං, කායපරිඤ්ඤා කායමොනෙය්‍යං, පරිඤ්ඤාසහගතො මග්ගො කායමොනෙය්‍යං, කායස්මිං ඡන්දරාගජ්ජහානං කායමොනෙය්‍යං, කායසඬ්ඛාරනිරොධා චතුත්ථජ්ඣානසමාපත්ති කායමොනෙය්‍යං.

“තත්ථ කතමං වචිමොනෙය්‍යං? චතුඛ්ඛිධච්චිද්විචරිතස්ස පහානං වචිමොනෙය්‍යං, චතුඛ්ඛිධං වචිසුචරිතං, වාචාරම්මණෙ ඤාණං, වාචාපරිඤ්ඤා, පරිඤ්ඤාසහගතො මග්ගො, වාචාය ඡන්දරාගජ්ජහානං, වචිසඬ්ඛාරනිරොධා දුතියජ්ඣානසමාපත්ති වචිමොනෙය්‍යං.

“තත්ථ කතමං මනොමොනෙය්‍යං? තිව්ධමනොද්විචරිතස්ස පහානං මනොමොනෙය්‍යං, තිව්ධං මනොසුචරිතං, මනාරම්මණෙ ඤාණං, මනොපරිඤ්ඤා, පරිඤ්ඤාසහගතො මග්ගො, මනස්මිං ඡන්දරාගජ්ජහානං, විත්තසඬ්ඛාරනිරොධා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්ති මනොමොනෙය්‍යං”න්ති (මහානි. 14; වුළුති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 21).

නිත්භාතපාපකන්ති අග්ගමග්ගජලෙන සුට්ඨු වික්ඛාලිතපාපමලං.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පයමරාගසුත්තවණ්ණනා

68. නවමෙ යස්ස කස්සචීති අනියමිතවචනං, තස්මා යස්ස කස්සචි පුග්ගලස්ස ගහට්ඨස්ස වා පබ්බජිතස්ස වා. රාගො අජ්ජනිතොති රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො සමුච්ඡෙදවසෙන න පනිතො, මග්ගෙන අනුජ්ජන්තිධම්මතං න ආපාදිතො. දොසමොහෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ අපායගමනීයා රාගදොසමොහා පයමමග්ගෙන, ඔළාරිකා කාමරාගදොසා දුතියමග්ගෙන, තෙයෙව අනවසෙසා තතියමග්ගෙන, භවරාගො අවසිට්ඨමොහො ව චතුත්ථමග්ගෙන පනියන්ති. එවමෙනෙසු පනියන්තෙසු

තදෙකට්ඨතො සබ්බෙපි කිලෙසා පභීයන්තෙව. එවමෙන රාගාදයො යස්ස කස්සචි භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා මග්ගෙන අප්පභීනා. බද්ධො මාරස්සාති කිලෙසමාරෙන බද්ධොති වුවචති. යදග්ගෙන ච කිලෙසමාරෙන බද්ධො, තදග්ගෙන අභිසඬ්ඛාරමාරාදීහිපි බද්ධොයෙව හොති. පටිමුක්කස්ස මාරපාසොති පටිමුක්කො අස්ස අනෙත අප්පභීනකිලෙසෙන පුග්ගලෙන තායෙව අප්පභීනකිලෙසතාය මාරපාසසඬ්ඛාතො කිලෙසො අත්තනො චිත්තසන්තානෙ පටිමුක්කො පචෙසිතො, තෙන සයං බන්ධාපිතොති අත්ථො. අථ වා පටිමුක්කො අස්ස භවෙය්‍ය මාරපාසො. සුක්කපක්ඛෙ ඔමුක්කස්සාති අවමුක්කො මොචිතො අපනීතො අස්ස. සෙසං වුත්තචිපරියායෙන චෙදිතබ්බං.

ඉධ ගාථා සුක්කපක්ඛවසෙනෙව ආගතා. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්ස අරියපුග්ගලස්ස රාගදොසාවිජ්ජා විරාජිතා අග්ගමග්ගෙන නිරොධිතා, තං භාවිතකායසීලචිත්තපඤ්ඤතාය භාවිතත්තෙසු අරහත්තෙසු අඤ්ඤතරං අඛහන්තරං එකං බ්‍රහ්මභූතං බ්‍රහ්මං වා සෙට්ඨං අරහත්තඵලං පත්තං. යථා අඤ්ඤෙ ඛිණාසවා පුබ්බපනිස්සයසම්පත්තිසමන්තාගතා හුත්වා ආගතා, යථා ච තෙ අන්තද්වයරහිතාය සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධසහගතාය මජ්ඣිමාය පටිපදාය නිබ්බානං ගතා අධිගතා. යථා වා තෙ බන්ධාදීනං තථලක්ඛණං යාථාවතො පටිච්ඡික්ඛිංසු, යථා ච තෙ තථධම්මෙ දුක්ඛාදයො අවිපරිතතො අඛහඤ්ඤිංසු, රූපාදිකෙ ච විසයෙ යථා තෙ දිට්ඨමත්තාදිවසෙනෙව පස්සිංසු, යථා වා පන තෙ අට්ඨ අනරියවොහාරෙ වජ්ජෙත්වා අරියවොහාරවසෙනෙව පවත්තවාචා, වාචානුරූපඤ්ච පවත්තකායා, කායානුරූපඤ්ච පවත්තවාචා, තථා අයම්පි අරියපුග්ගලොති තථාගතං, චතුසච්චබුද්ධතාය බුද්ධං, පුග්ගලචෙරං කිලෙසචෙරං අත්තානුචාදාදිභයඤ්ච අතික්කන්තන්ති චෙරභයාතීතං. සබ්බෙසං කිලෙසාභිසඬ්ඛාරාදීනං පභීනත්තා සබ්බප්පහායිනං බුද්ධාදයො අරියා ආහු කථෙන්නි කිත්තෙන්ති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියරාගසුත්තවණ්ණනා

69. දසමෙ අතරිති තිණ්ණො, න තිණ්ණො අතිණ්ණො. සමුද්දන්ති සංසාරසමුද්දං, චක්ඛායතනාදිසමුද්දං වා. තදුභයම්පි දුප්පුරණට්ඨෙන සමුද්දො වියාති සමුද්දං. අථ වා සමුද්දනට්ඨෙන සමුද්දං, කිලෙසවස්සනෙන සත්තසන්තානස්ස කිලෙසසදනතොති අත්ථො. සච්චිත්ති කොට්ඨපායාසච්චිහි සච්චිං. වුත්තඤ්ඤෙන “චිච්භයන්ති බො, භික්ඛු, කොට්ඨපායාසස්සෙනං අධිවචන”න්ති (ඉතිවු. 109; ම. නි. 2.162). සාවට්ඨන්ති පඤ්චකාමගුණාවට්ඨෙහි සහ ආවට්ඨං. වුත්තම්පි චෙන “ආවට්ඨභයන්ති බො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙනං කාමගුණානං අධිවචන”න්ති (ඉතිවු. 109; ම. නි. 2.164; අ. නි. 4.122). සගහං සරක්ඛසන්ති අත්තනො ගොචරගතානං

අනත්ථජනනතො

වණ්ඩමකරමච්ඡකච්ඡපරක්ඛසසදිසෙහි

විසභාගපුග්ගලෙහි සහිතං. තථා වාහ “සගහං සරක්ඛසන්ති ඛො, හික්ඛු, මාතුගාමස්සෙතං අධිවචන”න්ති (ඉතිවු. 109). අතරීති මග්ගපඤ්ඤානාචාය යථාචුත්තං සමුද්දං උත්තරි. තිණ්ණොති නිත්තිණ්ණො. පාරච්ඡිගතොති තස්ස සමුද්දස්ස පාරං පරතීරං නිරොධං උපගතො. ථලෙ තිට්ඨතීති තතො එව සංසාරමහොසං කාමාදිමහොසඤ්ච අතික්කමිත්වා ථලෙ පරතීරෙ නිබ්බානෙ බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණො තිට්ඨතීති වුවචති.

ඉධාපි ගාථා සුක්කපක්ඛවසෙනෙව ආගතා. තත්ථ උභමිභයන්ති යථාචුත්තඋභමිභයං, භාගිතබ්බං එතස්මාති තං උභමි භයං. දුත්තරන්ති දුරතික්කමං. අච්චතාරීති අතික්කමි.

සඬගාතිගොති රාගාදීනං පඤ්චන්තං සඬගානං අතික්කන්තත්තා පහීනත්තා සඬගාතිගො. අත්ථඬගතො සො න පමාණමෙතීති සො එවංභූතො අරහා රාගාදීනං පමාණකරධම්මානං අච්චන්තමෙව අත්ථං ගතත්තා අත්ථඬගතො, තතො එව සීලාදිධම්මක්ඛන්ධපාරිපුරියා ව “එදිසො සීලෙන සමාධිනා පඤ්ඤායා”ති කෙනවි පමිණිතුං අසක්කුණෙය්‍යො පමාණං න එති, අථ වා අනුපාදිසෙසනිබ්බානසඬබාතං අත්ථං ගතො සො අරහා “ඉමාය නාම ගතියා යීතො, එදිසො ව නාමගොත්තෙනා”ති පමිණිතුං අසක්කුණෙය්‍යායාය පමාණං න එති න උපගච්ඡති. තතො එව අමොහයි මච්චුරාජං, තෙන අනුබන්ධිතුං අසක්කුණෙය්‍යාති වදාමිති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුයාව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ පට්ඨපඤ්චමජට්ඨෙසු වට්ටං කපීතං, දුතියසත්තමඅට්ඨමෙසු විවට්ටං, සෙසෙසු වට්ටවිවට්ටං කපීතන්ති වෙදිතබ්බං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියවග්ගො

1. මිච්ඡාදිට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා

70. තතියවග්ගස්ස පට්ඨමෙ දිට්ඨා මයාති මයා දිට්ඨා, මම සමන්තවක්ඛුනා දිබ්බවක්ඛුනා වාති ද්විහිපි වක්ඛුහි දිට්ඨා පච්චක්ඛතො විදිතා. තෙන අනුස්සවාදිං පටික්ඛිපති, අයඤ්ච අත්ථො ඉදානෙව පාළියං ආගමිස්සති. කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතාති කායදුච්චරිතෙන සමඬගිභූතා. අරියානං උපවාදකාති බුද්ධාදීනං අරියානං අන්තමසො ගිහිසොතාපන්නානම්පි ගුණපරිධංසනෙන අභූතබ්භක්ඛානෙන උපවාදකා අක්කොසකා ගරහකා. මිච්ඡාදිට්ඨිකාති විපරිතදස්සනා. මිච්ඡාදිට්ඨිකමමසමාදානාති මිච්ඡාදස්සනහෙතු සමාදින්නනානාවිධකම්මා යෙ ව, මිච්ඡාදිට්ඨිමූලකෙසු කායකම්මාදීසු අඤ්ඤෙපි සමාදපෙන්නි. එත්ථ ව

වච්ඡිමනොදුච්චරිතග්ගහණෙනෙව අරියුපවාදමිච්ඡාදිට්ඨිසු ගහිතාසු පුනවචනං මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං නෙසං. මහාසාවජ්ජො හි අරියුපවාදො ආනන්තරියසදිසො. යථාහ -

“සෙය්‍යාථාපි, සාරිපුත්ත, හික්ඛු සීලසම්පන්නො, සමාධිසම්පන්නො, පඤ්ඤාසම්පන්නො, දිට්ඨො ධම්මෙ අඤ්ඤං ආරාධෙය්‍ය; එවංසම්පදමිදං, සාරිපුත්ත, වදාමි තං වාචං අප්පභාය, තං චිත්තං අප්පභාය, තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිනිස්සජ්ජිත්වා යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙ”ති (ම. නි. 1.149).

මිච්ඡාදිට්ඨිතො ච මහාසාවජ්ජතරං නාම අඤ්ඤං නත්ථී. යථාහ -

“නාහං, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමපි සමනුපස්සාමි, යං එවං මහාසාවජ්ජතරං යථගිදං, හික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි, හික්ඛවෙ, වජ්ජානී”ති (අ. නි. 1.310).

තං ඛො පනාතිආදි යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස අත්තපච්චක්ඛභාවං දළ්භතරං කත්වා දස්සෙතුං ආරද්ධං. තමපි සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ගාථාසු මිච්ඡා මනං පණ්ඩායාති අහිජ්ඣාදීනං වසෙන චිත්තං අයොනිසො යපෙත්වා. මිච්ඡා වාවඤ්ච භාසියාති මිච්ඡා මුසාවාදාදිවසෙන වාචං භාසිත්වා. මිච්ඡා කම්මානි කත්වානාති පාණාතිපාතාදිවසෙන කායකම්මානි කත්වා. අථ වා මිච්ඡා මනං පණ්ඩායාති මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන චිත්තං විපරිතං යපෙත්වා. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉදානිස්ස තථා දුච්චරිතවරණෙ කාරණං දස්සෙති අප්පස්සුතොති, අත්තනො පරෙසඤ්ච හිතාවහෙන සුතෙන විරහිතොති අත්ථො. අපුඤ්ඤකරොති තතො එව අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය කිබ්බිසකාරී පාපධම්මො. අප්පස්මි. ඉධ ජීවිතෙති ඉධ මනුස්සලොකෙ ජීවිතෙ අතිපරිත්තෙ. තථා වාහ “යො විරං ජීවති, සො වස්සසතං අප්පං වා හියොයා”ති (දී. නි. 2.93; සං. නි. 1.145), “අප්පමායු මනුස්සාන”න්ති (සං. නි. 1.145; මහානි. 10) ච. තස්මා බහුස්සුතො සප්පඤ්ඤො සීසං පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගුපගො නිබ්බානපතිට්ඨො වා භොති. යො පන අප්පස්සුතො අපුඤ්ඤකරො, කායස්ස හෙදා දුප්පඤ්ඤො නිරයං සො උපපජ්ජතිති.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සම්මාදිට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා

71. දුතියෙ පයමසුත්තෙ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නිස්සරණියසුත්තවණ්ණනා

72. තතියෙ නිස්සරණියාති නිස්සරණපටිසංයුත්තා. ධාතුයොති සත්තසුඤ්ඤසභාවා. කාමානන්ති කිලෙසකාමානඤ්චෙව චත්ථුකාමානඤ්ච. අථ චා කාමානන්ති කිලෙසකාමානං. කිලෙසකාමතො හි නිස්සරණා චත්ථුකාමෙහිපි නිස්සරණංයෙව හොති, න අඤ්ඤා. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“න තෙ කාමා යාති චිත්‍රානි ලොකෙ,
සඬිකප්පරාගො පුරිසස්ස කාමො;
තිට්ඨන්ති චිත්‍රානි තට්ථෙව ලොකෙ,
අට්ඨන්තං ධීරා විනයන්ති ඡන්ද’න්ති. (අ. නි. 6.63);

නිස්සරණන්ති අපගමො. නෙක්ඛම්මන්ති පයමජ්ඣානං, විසෙසතො තං අසුභාරම්මණං දට්ඨබ්බං. යො පන තං ඥානං පාදකං කත්වා සඬබ්බාරෙ සම්මසිත්වා තතියමග්ගං පත්වා අනාගාමිමග්ගෙන නිබ්බානං සවිජ්ඣරොති, තස්ස චිත්තං අච්චන්තමෙව කාමෙහි නිස්සට්ඨන්ති ඉදං උක්කට්ඨතො කාමානං නිස්සරණං වෙදිතබ්බං. රූපානන්ති රූපධම්මානං, විසෙසෙන සද්ධිං ආරම්මණෙහි කුසලවිපාකකිරියාහෙදතො සබ්බෙසං රූපාවචරධම්මානං. ආරුප්පන්ති අරූපාවචරජ්ඣානං. කෙච්චි පන “කාමාන”න්ති පදස්ස “සබ්බෙසං කාමාවචරධම්මාන”න්ති අත්ථං වදන්ති. “නෙක්ඛම්ම”න්ති ච “පඤ්ච රූපාවචරජ්ඣානානි”ති. තං අට්ඨකථාසු නත්ථි, න යුජ්ජති ච. භූතන්ති ජාතං. සඬබ්බතන්ති සමෙච්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතං. පටිච්චසමුප්පන්නන්ති කාරණතො නිබ්බත්තං. තීහිපි පදෙහි තෙභූමකෙ ධම්මෙ අනවසෙසතො පරියාදියති. නිරොධොති නිබ්බානං. එත්ථ ච පයමාය ධාතුයා කාමපරිඤ්ඤා වුත්තා, දුතියාය රූපපරිඤ්ඤා, තතියාය සබ්බසඬබ්බතපරිඤ්ඤා සබ්බභවසමතික්කමො වුත්තො.

ගාථාසු කාමනිස්සරණං ඤත්වාති “ඉදං කාමනිස්සරණං – එවඤ්ච කාමතො නිස්සරණ”න්ති ජානිත්වා. අතික්කමති එතෙනාති අතික්කමො, අතික්කමනුපායො, තං අතික්කමං ආරුප්පං ඤත්වා. සබ්බෙ සඬබ්බාරා සමන්ති වූපසමන්ති එත්ථාති සබ්බසඬබ්බාරසමට්ඨා, නිබ්බානං, තං චූසං චූසන්තො. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සන්තතරසුත්තවණ්ණනා

73. චතුත්ථෙ රූපෙහිති රූපාවචරධම්මෙහි. සන්තතරාති අතිසයෙන සන්තා. රූපාවචරධම්මා හි කිලෙසවික්ඛම්භනතො විතක්කාදිඔලාරිකඬිගප්පභානතො සමාධිභූමිභාවතො ච සන්තා නාම, ආරුප්පා පන තෙහිපි අඬිගසන්තතාය වෙච ආරම්මණසන්තතාය ච

අතිසයෙන සන්තවුත්තිකා, තෙන සන්තතරාති වුත්තා. නිරොධොති නිබ්බානං. සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්බමභාවජ්ජත්තිතොපි හි චතුත්ථාරුජ්ජතො ඵලසමාපත්තියොව සන්තතරා කිලෙසදරථපටිපස්සද්ධිතො නිබ්බානාරම්මණතො ව, කිමඬ්ඨං පන සඬ්ඛසඬ්ඛාරසමථො නිබ්බානං. තෙන වුත්තං “ආරුජ්ජෙහි නිරොධො සන්තතරො”ති.

ගාථාසු රුප්පගාති රුපහවුපගා. රුපහවො හි ඉධ රුපන්ති වුත්තො, “රුප්පපත්තියා මග්ගං භාවෙති”තිආදීසු විය. අරුපට්ඨායිනොති අරුපාවචරා. නිරොධං අජ්ජජානන්තා, ආගන්තාරො පුනඛිභවන්ති එතෙන රුපාරුපාවචරධම්මෙහි නිරොධස්ස සන්තභාවමෙව දස්සෙති. අරුපෙසු අසණ්ඨිතාති අරුපරාගෙන අරුපහවෙසු අජ්ජතිට්ඨහන්තා, තෙපි පරිජානන්තාති අත්ථො. නිරොධෙ යෙ විමුච්චන්තිති එත්ථ යෙති නිපාතමත්තං. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පුත්තසුත්තවණ්ණනා

74. පඤ්චමෙ පුත්තාති අත්තො ඔරසපුත්තා, දින්නකාදයොපි වා. සත්තොති හවන්තා සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිත්ති ඉමස්මිං ලොකෙ උපලබ්භමානා. අත්ථිභාවෙන සත්තො, පාකට්ඨාවෙන විජ්ජමානා. අතිජාතොති අත්තතො ගුණෙහි මාතාපිතරො අතික්කමිත්වා ජාතො, තෙහි අධිකගුණොති අත්ථො. අනුජාතොති ගුණෙහි මාතාපිතූනං අනුරුපො හුත්වා ජාතො, තෙහි සමානගුණොති අත්ථො. අවජාතොති ගුණෙහි මාතාපිතූනං අධමො හුත්වා ජාතො, තෙහි භීනගුණොති අත්ථො. යෙහි පන ගුණෙහි යුත්තො මාතාපිතූනං අධිකො සමො භීනොති ව අධිජ්ජෙතො, තෙ විහජිත්වා දස්සෙතුං. “කට්ඨඤ්ච, භික්ඛවෙ, පුත්තො අතිජාතො භොති”ති කට්ඨකමාසනාය පුච්ඡං කත්වා “ඉධ, භික්ඛවෙ, පුත්තස්සා”තිආදිනා නිද්දෙසො ආරද්ධො.

තත්ථ න බුද්ධං සරණං ගතාතිආදීසු බුද්ධොති සඬ්ඛධම්මෙසු අජ්ජපටිභතඤ්ඤාණනිමිත්තානුත්තරවිමොක්ඛාධිගමපරිභාවිතං බන්ධසන්තානං, සඬ්ඛඤ්ඤානඤ්ඤාණපදට්ඨානං වා සච්චාහිසම්බොධිං උපාදාය පඤ්ඤත්තිකො සත්තාතිසයො බුද්ධො. යථාහ -

“බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භූ අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චාහි අභිසම්බුජ්ඣි, තත්ථ ව සඬ්ඛඤ්ඤානං පත්තො, බලෙසු ව වසිභාව”න්ති (වුළුති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.161) -

අයං තාව අත්ථතො බුද්ධවිභාවනා.

බ්‍යඤ්ජනතො පන සවාසනාය කිලෙසනිද්දාය අව්චන්තවිගමෙන
බුද්ධවා පටිබුද්ධවාති බුද්ධො, බුද්ධියා වා විකසිතභාවෙන බුද්ධවා
විබුද්ධවාති බුද්ධො, බුජ්ඣිතාති බුද්ධො, බොධෙතාති බුද්ධොති එවමාදිනා
නායෙන වෙදිතබ්බො. යථාහ -

“බුජ්ඣිතා සච්චානීති බුද්ධො, බොධෙතා පජායාති බුද්ධො,
සබ්බඤ්ඤතාය බුද්ධො, සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධො,
අනඤ්ඤනෙය්‍යතාය බුද්ධො, විසවිතාය බුද්ධො, බිණ්ණසවසඬ්ඛානෙන
බුද්ධො, නිරුපක්කිලෙසසඬ්ඛානෙන බුද්ධො, එකන්තවීතරාගොති
බුද්ධො, එකන්තවීතදොසොති බුද්ධො, එකන්තවීතමොහොති
බුද්ධො, එකන්තනික්කිලෙසොති බුද්ධො, එකායනමග්ගං ගතොති
බුද්ධො, එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධො,
අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපටිලාභාති බුද්ධො, බුද්ධොති චෙතං නාමං න
මාතරා කතං, න පිතරා කතං, න භාතරා කතං, න භගිනියා කතං, න
මිත්තාමච්චෙහි කතං, න ඤාතිසාලොභිතෙහි කතං, න
සමණබ්‍රාහ්මණෙහි කතං, න දෙවතාහි කතං, අථ බො
විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවන්තානං බොධියා මූලෙ සහ
සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති, යදිදං
බුද්ධො”ති (වුළුති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.162).

භිංසනීති සරණං, සබ්බං අනත්ථං අපායදුක්ඛං සබ්බං සංසාරදුක්ඛං
භිංසනි විනාසෙති විද්ධංසෙතීති අත්ථො. සරණං ගතාති “බුද්ධො භගවා
අම්භාකං සරණං ගති පරායණං පටිසරණං අසස්ස හන්තා භිතස්ස විධාතා”ති
ඉමිනා අධිප්පායෙන බුද්ධං භගවන්තං ගච්ඡාම භජාම සෙවාම පශිරුපාසාම.
එවං වා ජානාම බුජ්ඣාමාති එවං ගතා උපගතා බුද්ධං සරණං ගතා.
තස්පටික්ඛෙපෙන න බුද්ධං සරණං ගතා.

ධම්මං සරණං ගතාති අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං
පටිපජ්ජමානෙ චතුස්ස අපායෙස්ස අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතීති ධම්මො. සො
අත්ථතො අරියමග්ගො චෙව නිබ්බානඤ්ච. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො
මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී”ති විත්ථාරො (අ. නි. 4.34).

න කෙවලඤ්ච අරියමග්ගනිබ්බානානි එව, අපිච බො අරියඵලෙහි සද්ධිං
පරියත්තිධම්මො ච. වුත්තඤ්ඤෙනං ඡත්තමාණවකවිමානෙ -

“රාගවීරාගමනෙජමසොකං,
ධම්මමසඬ්ඛතමජ්ජට්ඨකුලං;
මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තං,
ධම්මමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 887);

තත්ථ හි රාගවීරාගොති මග්ගො කථිතො, අනෙජමසොකන්ති ඵලං, ධම්මසඬ්ඛතන්ති නිබ්බානං, අප්පට්ඨකුලං මධුරමිමං පගුණං සුවිහත්තන්ති පිටකත්තයෙන විහත්තා සබ්බධම්මක්ඛන්ධා කථිතා. තං ධම්මං වුත්තනයෙන සරණන්ති ගතා ධම්මං සරණං ගතා. තප්පට්ඨිකේපෙන න ධම්මං සරණං ගතා.

දිට්ඨිසිලසඬ්ඛානෙන සංභතොති සඬ්ඛො. සො අත්ථතො අට්ඨඅරියපුග්ගලසමුහො. වුත්තඤ්ඤෙන තස්මිං ඵච විමානෙ -

“යත්ථ ච දින්න මහප්ඵලමාහු,
චතුසු සුවිසු පුරිසයුගෙසු;
අට්ඨ ච පුග්ගල ධම්මදසා තෙ,
සඬ්ඛමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 888);

තං සඬ්ඛං වුත්තනයෙන සරණන්ති ගතා සඬ්ඛං සරණං ගතා. තප්පට්ඨිකේපෙන න සඬ්ඛං සරණං ගතාති.

ඵත්ථ ච සරණගමනකොසල්ලත්ථං සරණං සරණගමනං, යො ච සරණං ගච්ඡති සරණගමනප්පහෙදො, ඵලං, සංකිලෙසො, හෙදො, වොදානන්ති අයං විධි වෙදිතබ්බො.

තත්ථ පදත්ථතො තාව හිංසතීති සරණං, සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාසං දුක්ඛං දුග්ගතිං පරිකිලෙසං හනති විනාසෙතීති අත්ථො, රතනත්තයස්සෙතං අධිවචනං. අථ චා හිතෙ පවත්තනෙන අහිතා නිවත්තනෙන ච සන්තානං භයං හිංසතීති බුද්ධො සරණං, භවකත්තාරතො උත්තාරණෙන අස්සාසදානෙන ච ධම්මො, අප්පකානම්පි කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සඬ්ඛො. තස්මා ඉමිනාපි පරියායෙන රතනත්තයං සරණං. තප්පසාදතග්ගරුතාහි විහතකිලෙසො තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො විත්තුප්පාදො සරණගමනං. තංසමඬ්ඛිසත්තො සරණං ගච්ඡති, වුත්තප්පකාරෙන විත්තුප්පාදෙන “ඵතානි මෙ තිණි රතනානි සරණං, ඵතානි පරායණ”න්ති ඵචං උපෙතීති අත්ථො. ඵචං තාව සරණං සරණගමනං, යො ච සරණං ගච්ඡතීති ඉදං තයං වෙදිතබ්බං.

පහෙදතො පන දුට්ඨං සරණගමනං - ලොකියං, ලොකුත්තරඤ්ච. තත්ථ ලොකුත්තරං දිට්ඨසච්චානං මග්ගක්ඛණෙ සරණගමනුපක්කිලෙසසමුච්ඡේදෙන ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉප්ප්ඤ්ඤා, ලොකියං පුපුප්පනානං සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන ආරම්මණතො බුද්ධාදිගුණාරම්මණං හුත්වා ඉප්ප්ඤ්ඤා. තං අත්ථතො බුද්ධාදිසු වත්ථුසු සද්ධාපටිලාභො,

සද්ධාමුලිකා ච සම්මාදිට්ඨි දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු දිට්ඨිප්පකම්මන්ති වුවවති.

තයිදං චතුර්ධා පවත්තති – අත්තසන්නියායාතනෙන, තප්පරායණතාය, සිස්සභාවුපගමනෙන, පණිපාතෙනාති. තත්ථ අත්තසන්නියායාතනං නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං අත්තානං බුද්ධස්ස නියායාතෙමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්සා”ති එවං බුද්ධාදීනං අත්තපරිච්චජනං. තප්පරායණං නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං බුද්ධපරායණො, ධම්මපරායණො, සඬ්ඝපරායණො ඉති මං ධාරෙහි”ති එවං තප්පට්ඨසරණභාවො තප්පරායණතා. සිස්සභාවුපගමනං නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං බුද්ධස්ස අන්තෙවාසිකො, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්ස ඉති මං ධාරෙතු”ති එවං සිස්සභාවස්ස උපගමනං. පණිපාතො නාම “අජ්ජ ආදිං කත්වා අහං අභිවාදනපච්චුට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්චිකම්මං බුද්ධාදීනං එව තිණ්ණං වත්ථුනං කරොමි ඉති මං ධාරෙතු”ති එවං බුද්ධාදීසු පරමනිපච්චකාරො. ඉමෙසඤ්චි චතුත්තං ආකාරානං අඤ්ඤතරං කරොත්තෙන ගහිතං එව භොති සරණගමනං.

අපිච “භගවතො අත්තානං පරිච්චජාමි, ධම්මස්ස, සඬ්ඝස්ස අත්තානං පරිච්චජාමි, ජීවිතං පරිච්චජාමි, පරිච්චත්තො එව මෙ අත්තා ජීවිතඤ්ච, ජීවිතපරියන්තිකං බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, බුද්ධො මෙ සරණං තාණං ලෙණ”න්ති එවමිපි අත්තසන්නියායාතනං වෙදිතබ්බං. “සත්ථාරඤ්ච චතාහං පස්සෙය්‍යං, භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං; සුගතඤ්ච චතාහං පස්සෙය්‍යං, භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං; සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච චතාහං පස්සෙය්‍යං; භගවත්තමෙව පස්සෙය්‍යං”න්ති (සං. නි. 2.154) එවං මහාකස්සපත්ථෙරස්ස සරණගමනං විය සිස්සභාවුපගමනං දට්ඨබ්බං.

“සො අහං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;
නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ච සුධම්මත”න්ති. (සං. නි. 1.246; සු. නි. 194) –

එවං ආලවකාදීනං සරණගමනං විය තප්පරායණතා වෙදිතබ්බා. “අථ ඛො, බ්‍රහ්මායු, බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬ්භං කරිත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා භගවතො පාදානි මුඛෙන ච පරිචුම්බති, පාණිහි ච පරිසම්බාහති, නාමඤ්ච සාවෙති ‘බ්‍රහ්මායු අහං, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං, භො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො’”ති (ම. නි. 2.394) එවං පණිපාතො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙස ඤාතිභයාවරියදක්ඛිණෙය්‍යාවසෙන චතුර්ධා භොති. තත්ථ දක්ඛිණෙය්‍යපණිපාතෙන සරණගමනං භොති, න ඉතරෙහි. සෙට්ඨවසෙනෙව හි සරණං ගස්හති, සෙට්ඨවසෙන හිජ්ජති. තස්මා යො “අයමෙව ලොකෙ සබ්බසත්තුත්තමො අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො”ති වන්දති,

තෙනෙව සරණං ගහිතං හොති, න ඤාතිහයාවරියසඤ්ඤාය වන්දන්තෙන.
එවං ගහිතසරණස්ස උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤාතිත්ථියෙසු
පබ්බජිතම්පි “ඤාතකො මෙ අය”න්ති වන්දතො සරණං න භිජ්ජති, පගෙව
අපබ්බජිතං. තථා රාජානං භයෙන වන්දතො. සො හි රට්ඨපුජිතත්තා
අවන්දියමානො අනත්ථම්පි කරොයාති. තථා යංකිඤ්චි සිප්පං සික්ඛාපකං
තිත්ථියම්පි “ආචරියො මෙ අය”න්ති වන්දතොපි න භිජ්ජති. එවං
සරණගමනස්ස පහෙදො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව ලොකුත්තරස්ස සරණගමනස්ස චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලාති
විපාකඵලං, සබ්බදුක්ඛක්ඛයො ආනිසංසඵලං. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඤ්ඤාඤ්ච සරණං ගතො;
චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති.

“දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියං වට්ඨඨිගිකං මග්ගං, දුක්ඛුපසමගාමිනං.

“එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති. (ධ. ප. 190-192);

අපිව නිව්චතො අනුපගමනාදීනිපි එතස්ස ආනිසංසඵලං වෙදිතබ්බං.
වුත්තඤ්ඤෙතං –

“අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො
පුග්ගලො කඤ්චි සඤ්ඤාං නිව්චතො උපගච්ඡෙය්‍ය, සුඛතො
උපගච්ඡෙය්‍ය, කඤ්චි ධම්මං අත්තතො උපගච්ඡෙය්‍ය, මාතරං ජීවිතා
වොරොපෙය්‍ය, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, අරහන්තං ජීවිතා
වොරොපෙය්‍ය, දුට්ඨවිත්තො තථාගතස්ස ලොහිතං උප්පාදෙය්‍ය,
සඤ්ඤාං භිත්තෙය්‍ය, අඤ්ඤාං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍ය තෙනං යානං
විජ්ජති”ති (ම. නි. 3.127-128; අ. නි. 1.268-276; විහ. 809).

ලොකියස්ස පන සරණගමනස්ස භවසම්පදාපි භොගසම්පදාපි ඵලමෙව.
වුත්තඤ්ඤෙතං –

“යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ,
න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං,
දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (සං. නි. 1.37);

අපරම්පි වුත්තං –

“අථ ඛො සක්කො දෙවානම්න්දො අසීතියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තෙනුපසඬිකම්...පෙ.... එකමන්තං ධීතං ඛො සක්කං දෙවානම්න්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එතදවොච – ‘සාධු ඛො, දෙවානම්න්ද, බුද්ධං සරණගමනං හොති. බුද්ධං සරණගමනහෙතු ඛො, දෙවානම්න්ද, එවම්ධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. තෙ අඤ්ඤෙ දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති – දිබ්බෙන ආයුතා, දිබ්බෙන චණ්ණෙන, දිබ්බෙන සුඛෙන, දිබ්බෙන යසෙන, දිබ්බෙන ආධිපතෙය්‍යෙන, දිබ්බෙන රූපෙහි, දිබ්බෙන සද්දෙහි, දිබ්බෙන ගන්ධෙනි, දිබ්බෙන රසෙහි, දිබ්බෙන ඵොට්ඨබ්බෙනි...පෙ.... ධම්මං, සඬ්ඝං...පෙ.... ඵොට්ඨබ්බෙනි’”ති (සං. නි. 4.341).

වෙලාමසුත්තාදිවසෙනපි (අ. නි. 9.20) සරණගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එවං සරණගමනස්ස ඵලං වෙදිතබ්බං.

ලොකියසරණගමනඤ්ඤවෙන්ථ තීසු වත්ථුසු අඤ්ඤාණසංසයම්ච්ඡාඤාණාදීහි සංකිලිස්සති, න මහාජුතිකං හොති න මහාවිජ්ජාරං. ලොකුත්තරස්ස පන සංකිලෙසො නත්ථී. ලොකියස්ස ච සරණගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො – සාවජ්ජො, අනවජ්ජො ච. තත්ථ සාවජ්ජො අඤ්ඤසත්ථාරාදීසු අත්තසන්නියායාතනාදීහි හොති, සො අනිට්ඨඵලො. අනවජ්ජො කාලකිරියාය, සො අවිපාකත්තා අඵලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවත්ථී හෙදො. භවත්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤං සත්ථාරං න උද්දිසතීති එවං සරණගමනස්ස සංකිලෙසො ච හෙදො ච වෙදිතබ්බො.

වොදානම්පි ච ලොකියස්සෙව යස්ස හි සංකිලෙසො, තස්සෙව තතො වොදානෙන භවිතබ්බං. ලොකුත්තරං පන නිව්ච්චොදානමෙවාති.

පාණාතිපාතාති එත්ථ පාණස්ස සරසෙනෙව පතනසභාවස්ස අත්තරා එව අතිපාතනං අතිපාතො, සණ්ඨං පතිතුං අදත්ථා සීඝං පාතනන්ති අත්ථො. අතික්කම්ම වා සත්ථාදීහි අභිභවිත්ථා පාතනං අතිපාතො, පාණසාතොති වුත්තං හොති. පාණොති වෙන්ථ ඛන්ධසන්නානො, යො සත්තොති වොහරීයති, පරමත්ථතො රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියං. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ හි විකොපිතෙ ඉතරම්පි තංසම්බන්ධතාය විනස්සතීති. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ඡිද්ධාරානං අඤ්ඤතරද්ධාරජ්ජවත්තා වධකචෙතනා පාණාතිපාතො. යාය හි චෙතනාය පවත්තමානස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස නිස්සයභූතෙසු උපක්කමකරණහෙතුකමහාභූතපච්චියා උප්පජ්ජනකමහාභූතා පුරිමසදිසා න උප්පජ්ජන්ති, විසදිසා එව උප්පජ්ජන්ති, සා තාදිසජ්ජයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පාණාතිපාතො. ලද්ධුපක්කමාති හි භූතාති පුරිමභූතාති විය න

විසදානීති සමානජාතියානං කාරණානි න භොන්තීති. “කායවච්ඡිද්ධාරානං අඤ්ඤතරද්ධාරප්පවත්තා”ති ඉදං මනොද්ධාරෙ පවත්තාය වධකචේතනාය පාණාතිපාතතාසම්භවදස්සනං. කුලුම්බසුත්තෙපි හි “ඉධෙකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉද්ධිමා චෙතො වසිජ්ජත්තො අඤ්ඤස්සා කුච්ඡිගතං ගබ්භං පාපකෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතා භොතී”ති විජ්ජාමයිද්ධි අධිජ්ජෙතා. සා ච වච්ඡිද්ධාරං මුඤ්චිත්වා න සක්කා නිබ්බත්තෙතූන්ති වච්ඡිද්ධාරවසෙනෙව නිජ්ජජ්ජති. යෙ පන “භාවනාමයිද්ධි තත්ථ අධිජ්ජෙතා”ති වදන්ති, තෙසං වාදො කුසලත්තිකචේදනත්තිකචිතක්කත්තිකභූමන්තරෙහි විරුජ්ඣති.

ස්වායං පාණාතිපාතො ගුණරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදීසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහන්තතාය. පයොගසමත්තෙපි වත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජො, ගුණවත්තෙසු මනුස්සාදීසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරීරගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුද්දතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජො.

එත්ථ ච පයොගවත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජතා තෙහි පච්චයෙහි උජ්ජජ්ජමානාය චේතනාය බලවභාවතො චේදිතබ්බො. යථාධිජ්ජෙතස්ස පයොගස්ස සහසා නිජ්ජාදනවසෙන සක්ච්චසාධිකාය බහුක්ඛත්තූං පවත්තප්පනෙහි ලද්ධාසෙවනාය ච සන්තිට්ඨාපකචේතනාය පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාචි බුද්දකෙ චෙව මහන්තෙ ච පාණෙ පයොගස්ස සමභාවෙ මහන්තං භනන්තස්ස චේතනා තිබ්බතරා උජ්ජජ්ජතීති වත්ථුමහන්තතාපි චේතනාය බලවභාවස්ස කාරණං. ඉති උභයමිපෙතං චේතනාබලවභාවෙනෙව මහාසාවජ්ජතාය භෙතු භොතී. තථා භන්තබ්බස්ස මහාගුණභාවෙ තත්ථ පවත්තඋපකාරචේතනා විය ඛේතවිසෙසනිජ්ජත්තියා අපකාරචේතනාපි බලවතී තිබ්බතරා උජ්ජජ්ජතීති තස්ස මහාසාවජ්ජතා දට්ඨබ්බො. තස්මා පයොගවත්ථුආදිපච්චයානං අමහත්තෙපි ගුණමහන්තතාදිපච්චයෙහි චේතනාය බලවභාවවසෙනෙව මහාසාවජ්ජතා චේදිතබ්බො.

තස්ස පාණො, පාණසඤ්ඤිතා, වධකචිත්තං, උපක්කමො, තෙන මරණන්ති පඤ්ච සම්භාරා. පඤ්චසම්භාරයුත්තො පාණාතිපාතොති පඤ්චසම්භාරාවිනිමුත්තො දට්ඨබ්බො. තෙසු පාණසඤ්ඤිතාවධකචිත්තානි පුබ්බභාගියානිපි භොන්ති, උපක්කමො වධකචේතනාසමුට්ඨාපිතො. තස්ස ඡ පයොගා — සාහත්ථිකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ථාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති. තෙසු සහත්ථෙන නිබ්බත්තො සාහත්ථිකො. පරෙසං ආණාපනවසෙන පවත්තො ආණත්තිකො. උසුසත්තිආදීනං නිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තො නිස්සග්ගියො. ඔපාතබ්බනාදිවසෙන පවත්තො ථාවරො. ආට්ඨබ්බණිකාදීනං විය මන්තපරිජ්ජපනපයොගො විජ්ජාමයො. දායාකොට්ටනාදීනං විය කම්මවිපාකජ්ජිමයො.

එත්ථාහ - බණෙ බණෙ නිරුජ්ඣනසභාවෙසු සඬ්ඛාරෙසු, කො හන්තා, කො වා හඤ්ඤති? යදි චිත්තවේතසිකසන්තානො, සො අරුපිත්තාය න ඡේදනාදිනාදිවසෙන විකොපනසමත්ථො, නාපි විකොපනීයො, අථ රුපසන්තානො, සො අවේතනතාය කට්ඨකලිඬගරුපමොති න තත්ථ ඡේදනාදිනා පාණාතිපාතො ලබ්භති, යථා මතසරීරෙ. පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස යථාචුත්තො පහරණස්පහාරාදිකො අතීතෙසු සඬ්ඛාරෙසු භවෙයා අනාගතෙසු පච්චුප්පන්තෙසු වා. තත්ථ න තාව අතීතෙසු අනාගතෙසු ච සම්භවති තෙසං අවිජ්ජමානසභාවත්තා, පච්චුප්පන්තෙසු ච සඬ්ඛාරානං බණ්කත්තා සරසෙනෙව නිරුජ්ඣනසභාවතාය විනාසාහිමුබ්බෙසු නිජ්ජයොජනො පයොගො සියා, විනාසස්ස ච කාරණරහිත්තා න පහරණස්පහාරාදිජ්ජයොගහෙතුකං මරණං, නිරීහත්තා ච සඬ්ඛාරානං කස්ස සො පයොගො, බණ්කභාවෙන වධාධිජ්ජායසමකාලමෙව හිජ්ජනකස්ස යාව කිරියාපරියොසානකාලමනවට්ඨානතො කස්ස වා පාණාතිපාතො කම්මබන්ධොති?

චුච්චතෙ - යථාචුත්තවධකවේතනාසමඬ්ඪි සඬ්ඛාරානං පුඤ්ජො සත්තසඬ්ඛාතො හන්තා. තෙන පවත්තිතවධජ්ජයොගනිමිත්තං අපගතුස්මාවිඤ්ඤාණජීවිතින්ද්‍රියො මනොති වොහාරස්ස වත්ථුභූතො යථාචුත්තවධජ්ජයොගාකරණෙ පුබ්බෙ විය උද්ධං පවත්තනාරහො රුපාරුපධම්මපුඤ්ජො හඤ්ඤති, චිත්තවේතසිකසන්තානො එව වා. වධජ්ජයොගාවිසයභාවෙපි තස්ස පඤ්චවොකාරභවෙ රුපසන්තානාධිනචුත්තිතාය භූතරුපෙසු කතජ්ජයොගවසෙන ජීවිතින්ද්‍රියවිච්ඡේදෙන සොපි විච්ඡිජ්ජනීති න පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො, නාපි අහෙතුකො, න ච පයොගො නිජ්ජයොජනො. පච්චුප්පන්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු කතජ්ජයොගවසෙන තදනන්තරං උජ්ජප්පනාරභස්ස සඬ්ඛාරකලාපස්ස තථා අනුප්පත්තිතො බණ්කානඤ්ච සඬ්ඛාරානං බණ්කමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනාධිජ්ජෙතත්තා සන්තතිමරණස්ස ච යථාචුත්තනයෙන සහෙතුකභාවතො න අහෙතුකං මරණං, නිරීහකෙසුපි සඬ්ඛාරෙසු යථාපච්චයං උජ්ජප්පිත්වා අත්ථිභාවමත්තෙනෙව අත්තතො අත්තතො අනුරුපඵලජ්ජාදනනියතානි කාරණානියෙව කරොන්තීති චුච්චති, යථා පදීපො පකාසෙතීති, තථෙව සාතකවොහාරො. න ච කෙවලස්ස වධාධිජ්ජායසහභූතො චිත්තවේතසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතො, සන්තානවසෙන වත්තමානස්සෙව පන ඉච්ඡිතොති අත්ථෙව පාණාතිපාතෙන කම්මබන්ධො. සන්තානවසෙන වත්තමානානඤ්ච පදීපාදීනං අත්ථකිරියාසිද්ධි දිස්සතීති. අයඤ්ච විචාරණා අදින්නාදානාදියුපි යථාසම්භවං විභාවෙතබ්බා. තස්මා පාණාතිපාතා. න පටිවිරතාති අප්පටිවිරතා.

අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරස්ස භරණං ථෙය්‍යං වොරිකාති චුත්තං හොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො

යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදුෂ්ඨාරහො අනුපවජ්ජො ච හොති. තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යාවෙතනා අදින්නාදානං. තං හිතෙ පරසන්නකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? චත්ථුපණිතතාය. තථා බුද්දකෙ පරසන්නකෙ අප්පසාවජ්ජං, මහන්තෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? චත්ථුමහන්තතාය පයොගමහන්තතාය ච. චත්ථුසමන්තෙ පන සති ගුණාධිකානං සන්නකෙ චත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං, තංතංගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්නකෙ චත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං. චත්ථුගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං පයොගස්ස ච මුදුභාවෙ අප්පසාවජ්ජං, තිබ්බභාවෙ මහාසාවජ්ජං.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා - පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යාවිත්තං, උපක්කමො, තෙන භරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකාදයොව. තෙ ච ඛො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවභාරො, පසය්භාවභාරො, පරිකප්පාවභාරො, පටිච්ඡන්තාවභාරො, කුසාවභාරොති ඉමෙසං අවභාරානං වසෙන පවත්තා. එත්ථ ච මන්තපරිජප්පනෙන පරසන්නකභරණං විජ්ජාමයො පයොගො. විනා මන්තෙන තාදිසෙන ඉද්ධානුභාවසිද්ධෙන කායවච්ඡයොගෙන පරසන්නකස්ස ආකඨ්ඨනං ඉද්ධිමයො පයොගොති වෙදිතබ්බො.

කාමෙසුති මෙටුනසමාවාරෙසු. මිච්ඡාවාරොති එකන්නනින්දිතො ලාමකාවාරො. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මාධිප්පායෙන කායද්වාරජ්ජවත්තා අගමනීයට්ඨානවිතික්කමවෙතනා කාමෙසු මිච්ඡාවාරො. තත්ථ අගමනීයට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතුරක්ඛිතාදයො දස, ධනක්කිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථිසො, ඉත්ථිසු පන ද්විත්තං සාරක්ඛසපරිදුෂ්ඨානං, දසන්නඤ්ච ධනක්කිතාදීනන්ති ද්වාදසන්නං ඉත්ථිනං අඤ්ඤපුරිසා. ස්වායං මිච්ඡාවාරො සීලාදිගුණරහිතෙ අගමනීයට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො, සීලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. ගුණරහිතෙපි ච අභිභවිත්වා මිච්ඡා චරන්නස්ස මහාසාවජ්ජො, උභින්නං සමානච්ඡන්දතාය අප්පසාවජ්ජො. සමානච්ඡන්දභාවෙපි කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා - අගමනීයචත්ථු, තස්මිං සෙවනවිත්තං, සෙවනපයොගො, මග්ගෙනමග්ගජ්ජපිපත්තිඅධිවාසනන්ති. තත්ථ අත්තනො රූපියා පවත්තිතස්ස තයො, බලක්කාරෙන පවත්තිතස්ස තයොති අනවසෙසග්ගහණෙන චත්තාරො දට්ඨබ්බො, අත්ථසිද්ධි පන තීහෙව. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව.

මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජකො කායවච්ඡයොගො, විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා වෙතනා මුසාවාදො. අපරො නයො මුසාති අභූතං චත්ථු, වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. තස්මා අතථං චත්ථුං තථතො පරං

සො යමත්ථං භඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපිච ගහට්ඨානං අත්තනො සන්තකං අදාතුකාමතාය නත්ථිති ආදින යප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිනා හුත්වා අත්ථභඤ්ජනවසෙන වුත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලභිත්වා හසාධිප්පායෙන “අප්ප ගාමෙ තෙලං නදී මඤ්ඤෙ සන්දතී”ති පුරණකථානායෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන “දිට්ඨ”න්තිආදිනා නායෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො. තථා යස්ස අත්ථං භඤ්ජති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජො. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙන ච අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා ලබ්භතෙව.

තස්ස චත්තාරො සම්භාරා – අතථං චත්ථු, විසංවාදනචිත්තං, තජ්ජො වායාමො, පරස්ස තදත්ථවිජානනන්ති. විසංවාදනාධිප්පායෙන හි පයොගෙ කතෙපි පරෙන තස්මිං අත්ථෙ අචිඤ්ඤාතෙ විසංවාදනස්ස අසිප්ඤ්ඤාතො පරස්ස තදත්ථවිජානනම්පි එකො සම්භාරො වෙදිතබ්බො. කෙච්චි පන “අභුතචචනං, විසංවාදනචිත්තං, පරස්ස තදත්ථවිජානනන්ති තයො සම්භාරා”ති වදන්ති. සචෙ පන පරො දන්ධතාය විචාරෙත්වා තමත්ථං ජානාති, සන්තිට්ඨාපකචෙනතාය පවත්තත්තා කිරියාසමුට්ඨාපකචෙනතාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුනා බජ්ඣති.

සුරාති පිට්ඨසුරා, පූච්ඡුරා, ඔදනසුරා, කිණ්ණපක්ඛිත්තා, සම්භාරසංයුත්තාති පඤ්ච සුරා. මෙරයන්ති පුප්ඵාසචො, ඵලාසචො, මධ්වාසචො, ගුළාසචො සම්භාරසංයුත්තොති පඤ්ච ආසවා. තදුභයම්පි මදනීයට්ඨෙත මජ්ජං. යාය වෙනතාය තං පිචති, සා පමාදකාරණත්තා පමාදට්ඨානං. ලක්ඛණතො පන යථාවුත්තස්ස සුරාමෙරයසඤ්ඤාතස්ස මජ්ජස්ස බීජතො පට්ඨාය මදවසෙන කායද්වාරප්පවත්තා පමාදචෙනතා සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං. තස්ස මජ්ජභාවො, පාතුකමානාවිත්තං, තජ්ජො වායාමො, අජ්ඣොභරණන්ති චත්තාරො සම්භාරා. අකුසලචිත්තෙනෙව චස්ස පාතබ්බතො එකන්තෙන සාවජ්ජභාවො. අරියසාවකානං පන චත්ථුං අජානන්තානම්පි මුඛං න පවිසති, පගෙව ජානන්තානං. අඛිප්පකමත්තස්ස පානං අප්පසාවජ්ජං, අද්ධාළ්භකමත්තස්ස පානං තතො මහන්තං මහාසාවජ්ජං, කායසඤ්ඤාලාසමත්ථං බහුං පිචිත්වා ගාමසාතකාදිකම්මං කරොන්තස්ස මහාසාවජ්ජමෙව. පාපකම්මඤ්ඤි පාණාතිපාතං පත්වා බීණාසචෙ මහාසාවජ්ජං, අදින්තාදානං පත්වා බීණාසචස්ස සන්තකෙ මහාසාවජ්ජං, මිච්ඡාවාරං පත්වා බීණාසවාය හික්ඛුනියා චිතික්කමෙ, මුසාවාදං පත්වා මුසාවාදෙන සඤ්ඤාතො, සුරාපානං පත්වා කායසඤ්ඤාලාසමත්ථං බහුං පිචිත්වා ගාමසාතකාදිකම්මං

මහාසාවජ්ජං. සබ්බෙහි පෙනෙහි මුසාවාදෙන සඬ්ඝහෙදොව මහාසාවජ්ජො. තඤ්ඤි කත්වා කප්පං නිරයෙ පව්වති.

ඉදානි එතෙසු සභාවතො, ආරම්මණතො, වෙදනතො, මූලතො, කම්මතො, ඵලතොති ඡහි ආකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සභාවතො පාණාතිපාතාදයො සබ්බෙහි චෙතනාසභාවාව. ආරම්මණතො පාණාතිපාතො ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණතො සඬ්ඛාරාරම්මණො, අදින්නාදානං සත්තාරම්මණං වා සඬ්ඛාරාරම්මණං වා, මිච්ඡාවාරො ථොට්ඨබ්බවසෙන සඬ්ඛාරාරම්මණො, සත්තාරම්මණොති එකෙ. මුසාවාදො සත්තාරම්මණො වා සඬ්ඛාරාරම්මණො වා, සුරාපානං සඬ්ඛාරාරම්මණං. වෙදනතො පාණාතිපාතො දුක්ඛවෙදනො, අදින්නාදානං තිවෙදනං, මිච්ඡාවාරො සුඛමජ්ඣක්තවසෙන ද්විවෙදනො, තථා සුරාපානං. සන්නිට්ඨාපකචිත්තෙන පන උභයමිති මජ්ඣක්තවෙදනං න හොති. මුසාවාදො තිවෙදනො. මූලතො පාණාතිපාතො දොසමොභවසෙන ද්විමූලකො, අදින්නාදානං මුසාවාදො ව දොසමොභවසෙන වා ලොභමොභවසෙන වා, මිච්ඡාවාරො සුරාපානඤ්ච ලොභමොභවසෙන ද්විමූලං. කම්මතො මුසාවාදොයෙවෙත්ථ වටීකම්මං, සෙසං චතුබ්බිධමිති කායකම්මමෙව. ඵලතො සබ්බෙහි අපායුපපත්තිඵලා වෙව සුගතියමිති අප්පායුකතාදිනානාවිධඅනිට්ඨඵලා වාති එවමෙත්ථ සභාවාදිතො විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

අප්පට්ඨිරතාති සමාදානවිරතියා සම්පත්තවිරතියා ච අභාවෙන න පට්ඨිරතා. දුස්සිලාති තතො එව පඤ්චසිලමත්තස්සාපි අභාවෙන නිස්සිලා. පාපධම්මාති ලාමකධම්මා, භීනාවාරා. පාණාතිපාතා පට්ඨිරතොති සික්ඛාපදසමාදානෙන පාණාතිපාතතො විරතො, ආරකා යීතො. එස නයො සෙසෙසුපි.

ඉධාපි පාණාතිපාතාවෙරමණිආදීනං සභාවතො ආරම්මණතො, වෙදනතො, මූලතො, කම්මතො, සමාදානතො, හෙදතො, ඵලතො ච විඤ්ඤාතබ්බො විනිච්ඡයො. තත්ථ සභාවතො පඤ්චපි චෙතනායොපි හොන්ති විරතියොපි, විරතිවසෙන පන දෙසනා ආගතා. යා පාණාතිපාතා විරමත්තස්ස “යා තස්මිං සමයෙ පාණාතිපාතා ආරති විරතී”ති එවං වුත්තා කුසලචිත්තසම්පයුත්තා විරති. සා පහෙදතො තිවිධා – සම්පත්තවිරති, සමාදානවිරති, සමුච්ඡෙදවිරතීති. තත්ථ අසමාදින්නසික්ඛාපදානං අත්තතො ඡාතිවයබාහුසව්වාදීනි පව්වවෙක්ඛිත්වා “අයුත්තමෙතං අමිභාකං කාතු”න්ති සම්පත්තවත්ථුං අවිතික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සම්පත්තවිරති නාම. සමාදින්නසික්ඛාපදානං සික්ඛාපදසමාදානෙ තදුත්තරි ව අත්තතො ජීවිතමිති පරිච්චජිත්වා වත්ථුං අවිතික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සමාදානවිරති නාම. අරියමග්ගසම්පයුත්තා පන විරති සමුච්ඡෙදවිරති නාම, යස්සා උප්පත්තිතො පට්ඨාය අරියපුග්ගලානං “පාණං ඝාතෙස්සාමා”ති විත්තමිති න උප්පජ්ජති. තාසු සමාදානවිරති ඉධාධිජ්ජෙතා.

ආරම්මණතො පාණාතිපාතාදීනං ආරම්මණානෙව එතෙසං ආරම්මණානි. චිතික්කමිතබ්බතොයෙව හි විරති නාම භොති. යථා පන නිබ්බානාරම්මණො අරියමග්ගො කිලෙසෙ පජහති, එවං ජීවිතින්ද්‍රියාදිආරම්මණායෙව එතෙ කුසලධම්මා පාණාතිපාතාදීනි දුස්සිලානි පජහන්ති. වෙදනතො සබ්බාපි සුඛවෙදනාව.

මූලතො ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස අලොභඅදොසඅමොහවසෙන තිමූලා භොන්ති, ඤාණවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස අලොභඅදොසවසෙන ද්විමූලා. කම්මතො මුසාවාදා වෙරමණි වට්ඨිකම්මං, සෙසා කායකම්මං. සමාදානතො අඤ්ඤස්ස ගරුට්ඨානියස්ස සන්තිකෙ තං අලහන්තෙන සයමෙව වා පඤ්ච සීලානි එකජ්ඣං පාටියෙක්කං වා සමාදියන්තෙන සමාදින්නානි භොන්ති. හෙදතො ගහට්ඨානං යං යං චිතික්කන්තං, තං තදෙව හිජ්ජති, ඉතරං න හිජ්ජති. කස්මා? ගහට්ඨා හි අනිබ්බසීලා භොන්ති, යං යං සක්කොන්ති, තං තදෙව රක්ඛන්ති. පබ්බජිතානං පන එකස්මිං චිතික්කන්තෙ සබ්බානි හිජ්ජන්තිති.

එලකොති පාණාතිපාතා වෙරමණියා වෙන්ථ අභිගපච්චඨගසම්පන්නතා, ආරොහපරිණාහසම්පත්ති, ජවනසම්පත්ති, සුජ්ජතිට්ඨිතපාදතා, වාරුතා, මුදුතා, සුචිතා, සුරතා, මහබ්බලතා, විස්සට්ඨවචනතා, සත්තානං පියමනාපතා, අහිජ්ජපරිසතා, අච්ඡම්භිතා, දුජ්ජධංසියතා, පරුපක්කමෙන අමරණතා, මහාපරිවාරතා, සුවණ්ණතා, සුසණ්ඨානතා, අජ්ජාබාධතා, අසොකතා, පියමනාපෙහි අවිජ්ජයොගො, දීඝායුකතානි එවමාදීනි එලානි.

අදින්නාදානා වෙරමණියා මහාධනධඤ්ඤතා, අනන්තභොගතා, ථීරභොගතා, ඉච්ඡිතානං භොගානං බිජ්ජං පටිලාභො, රාජාදීහි අසාධාරණභොගතා, උළාරභොගතා, තත්ථ තත්ථ ජෙට්ඨකභාවො, නත්ථිභාවස්ස අජානනතා, සුඛවිහාරිතානි එවමාදීනි.

අබ්‍රහ්මචරියා වෙරමණියා විගතපච්චත්ථිකතා, සබ්බසත්තානං පියමනාපතා, අන්තපානවත්ථච්ඡාදනාදීනං ලාභිතා, සුඛසුපනතා, සුඛපටිබුජ්ඣනතා, අපායහයවිමොක්ඛො, ඉත්ථිභාවනපුංසකභාවානං අහබ්බතා, අක්කොධනතා, සච්චකාරිතා, අමඬිකුතා, ආරාධනසුඛතා, පරිපුණ්ණන්ද්‍රියතා, පරිපුණ්ණලක්ඛණතා, නිරාසඬිකතා, අජ්ජොස්සුක්කතා, සුඛවිහාරිතා, අකුතොභයතා, පියවිජ්ජයොගාභාවොති එවමාදීනි. යස්මා පන මිච්ඡාචාරාවෙරමණියා එලානිපි එත්ථෙව අන්තොගධානි, තස්මා (අබ්‍රහ්මචරියා වෙරමණියා).

මුසාවාදා වෙරමණියා විජ්ජසන්නින්ද්‍රියතා, විස්සට්ඨමධුරභාණිකා, සමසිතසුද්ධදන්තතා, නාතිථුලතා, නාතිකිසතා, නාතිරස්සතා, නාතිදීපතා,

සුඛසම්ප්ප්පතා, උප්පලගන්ධමුඛතා, සුස්සුසකපරිසතා, ආදෙය්‍යාවචනතා, කමලදලසදිසමුදුලොභිතතනුජ්විහතා, අලීනතා, අනුද්ධතතාති එවමාදීති.

සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණියා අතීතානාගතපච්චුප්පන්තෙසු කිච්චකරණියෙසු අජ්ජමාදතා, ඤාණවන්තතා, සදා උපට්ඨිතස්සතිතා, උප්පන්තෙසු කිච්චකරණියෙසු යානුජ්ජත්තිකපටිභානවන්තතා, අනලසතා, අජළතා, අනුමමත්තතා, අච්ඡම්භිතා, අසාරම්භිතා, අනිස්සුකිතා, අමච්ඡරිතා, සච්චවාදිතා, අපිසුණඅඵරුසඅසම්ප්පලාපවාදිතා, කතඤ්ඤතා, කතවෙදිතා, වාගවන්තතා, සීලවන්තතා, උජුකතා, අක්කොධනතා, හිරොත්තජ්ජසම්පන්නතා, උජුදිට්ඨිතා, මහන්තතා, පණ්ඩිතතා, අත්ථානත්ථකුසලතාති එවමාදීති එලාති. එවමෙත්ථ පාණාතිපාතාවෙරමණිආදීනම්පි සභාවාදිතො විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

සීලවාති යථාවුත්තපඤ්චසීලවසෙන සීලවා. කල්‍යාණධම්මොති සුන්දරධම්මො, සරණගමනපරිදීපිතාය දිට්ඨිසම්පත්තියා සම්පන්නපඤ්ඤොති අත්ථො. යො පන පුත්තො මාතාපිතුසු අස්සද්ධෙසු දුස්සීලෙසු ච සයම්පි තාදිසො, සොපි අවජාතොයෙවාති වෙදිතබ්බො. අස්සද්ධියාදයො හි ඉධ අවජාතභාවස්ස ලක්ඛණං වුත්තා, තෙ ච තස්මිං සංවිජ්ජන්ති. මාතාපිතරො පන උපාදාය පුත්තස්ස අතිජාතාදිභාවො වුවචතිති.

යො හොති කුලගන්ධනොති කුලච්ඡෙදකො කුලවිනාසකො. ඡෙදනත්ථො හි ඉධ ගන්ධසද්දො, “උප්පලගන්ධපච්චත්ථිකා”තිආදීසු (පාරා. 65) විය. කෙච්ඡි පන “කුලධංසනො”ති පඨන්ති, සො එවත්ථො.

එතෙ බො පුත්තා ලොකස්මිත්ති එතෙ අතිජාතාදයො තයො පුත්තා එව ඉමස්මිං සත්තලොකෙ පුත්තා නාම, න ඉතො විනිමුත්තා අත්ථි. ඉමෙසු පන යෙ භවන්ති උපාසකා යෙ සරණගමනසම්පත්තියා උපාසකා භවන්ති කම්මස්සකතාඤාණෙන කම්මස්ස කොච්ඡා, තෙ ච පණ්ඩිතා පඤ්ඤවන්තො, පඤ්චසීලදසසීලෙන සම්පන්නා පරිපුණ්ණා. යාවකානං වචනං ජානන්ති, තෙසං මුඛකාරදස්සනෙනෙව අධිජ්ජායපුරුණතොති වදඤ්ඤ, තෙසං වා “දෙහි”ති වචනං සුත්වා “ඉමෙ පුබ්බෙ දානං අදත්වා එවංභූතා, මයා පන එවං න භවිතබ්බ”න්ති තෙසං පරිච්චාගෙන තදත්ථං ජානන්තිති වදඤ්ඤ, පණ්ඩිතානං වා කම්මස්සකතාදිදීපකං වචනං ජානන්තිති වදඤ්ඤ. “පදඤ්ඤ”ති ච පඨන්ති, පදානියා පරිච්චාගසීලාති අත්ථො. තතො එව විගතමච්ඡෙරමලත්තා වීතමච්ඡරා. අබ්භසනාති අබ්භසඬ්ඛාතා සනා, සනමෙසපටලා වා මුත්තො චන්දොවිය, උපාසකාදිපරිසාසු ඛත්තියාදිපරිසාසු ච විරොචරෙ විරොචන්ති, සොභන්තිති අත්ථො.

6. අවුට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා

75. ඡට්ඨෙ අවුට්ඨිකසමොති අවුට්ඨිකමෙසසමො. එකච්චො හි මෙසො සතපට්ඨසහස්සපට්ඨො හුත්වා උට්ඨහිත්වා ථනන්තො ගජ්ජන්තො විජ්ජොතන්තො එකං උදකඛිත්ථුමිපි අපාතෙත්වා විගච්ඡති, තථුපමො එකච්චො පුග්ගලොති දස්සෙන්නො ආහ “අවුට්ඨිකසමො”ති. පදෙසවස්සිති එකදෙසවස්සිමෙසසමො. පදෙසවස්සි වියාති හි පදෙසවස්සි. එකච්චො එකස්මිංයෙව යානො ධිතෙසු මනුස්සෙසු යථා එකච්චෙ තෙමෙන්නි, එකච්චෙ න තෙමෙන්නි, එවං මන්දං වස්සති, තථුපමං එකච්චං පුග්ගලං දස්සෙති “පදෙසවස්සි”ති. සබ්බත්ථාහිවස්සිති සබ්බස්මිං පට්ඨිපබ්බතසමුද්දාදිකෙ ඡගතිජ්ජපදෙසෙ අහිවස්සිමෙසසමො. එකච්චො හි සකලවක්කවාලගබ්භං පත්ථරිත්වා සබ්බත්ථකමෙව අහිවස්සති, තං වාතුද්දිපිකමහාමෙසං එකච්චස්ස පුග්ගලස්ස උපමං කත්වා වුත්තං “සබ්බත්ථාහිවස්සි”ති.

සබ්බෙසානන්ති සබ්බෙසං, අයමෙව වා පායො. න දාතා භොතීති අදානසිලො භොති, ථද්ධමච්ඡරිතාය න කස්සචි කිඤ්චි දෙනීති අත්ථො. ඉදාති දානස්ස ඛෙත්තං දෙය්‍යධම්මඤ්ච විභාගෙන දස්සෙතුං “සමණුබ්‍රාහ්මණා”තිආදිමාහ. තත්ථ සමිතපාපසමණා චෙව පබ්බජ්ජමත්තසමණා ච බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණා චෙව ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණා ච ඉධ “සමණුබ්‍රාහ්මණා”ති අධිජ්ජෙතා. කපණා නාම දුග්ගතා දලිද්දමනුස්සා. අද්ධිකා නාම පථාවිනො පරිබ්බයවිහිතා. වනිබ්බකා නාම යෙ “ඉට්ඨං දෙථ කන්තං මනාපං කාලෙන අනවජ්ජං උදග්ගචිත්තා පසන්නචිත්තා, එවං දෙන්තා ගච්ඡං සුගතිං, ගච්ඡං බ්‍රහ්මලොක”න්තිආදිනා නයෙන දානෙ නියොජෙන්නා දානස්ස වණ්ණං ථොමෙන්නා විවරන්ති. යාවකා නාම යෙ කෙවලං “මුට්ඨිමත්තං දෙථ, පසතමත්තං දෙථ, සරාවමත්තං දෙථ”ති අජ්ජකම්පි යාවමානා විවරන්ති. තත්ථ සමණුබ්‍රාහ්මණග්ගහණෙන ගුණඛෙත්තං උපකාරිඛෙත්තඤ්ච දස්සෙති, කපණාදිග්ගහණෙන කරුණාඛෙත්තං. අන්තන්ති යංකිඤ්චි බාදනීයං භොජනීයං. පානන්ති අම්බපානාදිපානකං. වත්ථන්ති නිවාසනපාරුපනාදිඅච්ඡාදනං. යානන්ති රථවය්‍හාදි අන්තමසො උපාහනං උපාදාය ගමනසාධනං. මාලාති ගන්ථිතාගන්ථිතහෙදං සබ්බං පුජ්ථං. ගන්ධන්ති යංකිඤ්චි ගන්ධජාතං පිසිතං අපිසිතං ගන්ධුපකරණඤ්ච. විලෙපනන්ති ඡවිරාගකරණං. සෙය්‍යාති මඤ්චපීඨාදි චෙව පාචාරකොජවාදි ච සයිතබ්බවත්ථු. සෙය්‍යග්ගහණෙන චෙත්ථ ආසනම්පි ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. ආවසථන්ති වාතාතපාදිපරිස්සයවිනොදනං පතිස්සයං. පදීපෙය්‍යන්ති දීපකපල්ලිකාදිපදීපුපකරණං.

එවං බො, භික්ඛවෙනි විජ්ජමානෙපි දෙය්‍යධම්මෙ පටිග්ගාහකානං එවං දාතබ්බවත්ථුං සබ්බෙන සබ්බං අදෙන්තො පුග්ගලො අවස්සිකමෙසසදිසො හොති. ඉදං වුත්තං හොති – භික්ඛවෙ, යථා සො මෙසො සතපට්ඨසහස්සපට්ඨො හුත්වා උට්ඨන්තිවා න කිඤ්චි වස්සි විගච්ඡති, එවමෙව යො උළාරං විපුලඤ්ච හොගං සංහරිත්වා ගෙහං ආවසන්තො කස්සචි කට්ඨිජුමත්තං භික්ඛං වා උච්චිකමත්තං යාගුං වා අදත්වා විගච්ඡති, විවසො මච්චුවසං ගච්ඡති, සො අවුට්ඨිකසමො නාම හොතීති. ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි නිගමනං වෙදිතබ්බං. ඉමෙසු ච තීසු පුග්ගලෙසු පයමො එකංසෙනෙව ගරහිතබ්බො, දුතියො පසංසනීයො, තතියො, පසංසනීයතරො. පයමො වා එකන්තෙනෙව සබ්බනිභිනො, දුතියො මජ්ඣිමො, තතියො උත්තමොති වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු සමණෙති උපයොගවසෙන බහුවචනං තථා සෙසෙසුපි. ලද්ධානාති ලභිත්වා, සමණෙ දක්ඛිණෙය්‍යෙ පචාරෙත්වා පුට්ඨො න සංවිහජති. අන්තං පානඤ්ච භොජනන්ති අන්තං වා පානං වා අඤ්ඤං වා භුඤ්ජිතබ්බයුත්තකං භොජනං, තං න සංවිහජති. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යො අත්ථිකභාවෙන උපගතෙ සමපටිග්ගාහකෙ ලභිත්වා අන්තාදිනා සංවිහාගමත්තම්පි න කරොති, කිං සො අඤ්ඤං දානං දස්සති, තං එවරූපං ඵද්ධමච්ඡරියං පුරිසාධමං නිහිනපුග්ගලං පණ්ඩිතා අවුට්ඨිකසමොති ආහු කථයන්තීති.

එකච්චානං න දදාතීති විජ්ජමානෙපි මහති දාතබ්බධම්මෙ එකෙසං සත්තානං තෙසු කොධවසෙන වා, දෙය්‍යධම්මෙ ලොභවසෙන වා න දදාති. එකච්චානං පවෙච්ඡතීති එකෙසංයෙව පන දදාති. මෙධාවිනොති පඤ්ඤවන්තො පණ්ඩිතා ජනා.

සුභික්ඛවාචොති යො උපගතානං යාවකානං “අන්තං දෙථ, පානං දෙථ”තිආදිනා තං තං දාපෙති, සො සුලභභික්ඛතාය සුභික්ඛා වාචා එතස්සාති සුභික්ඛවාචො. “සුභික්ඛවස්සි”තිපි පයන්ති. යථා ලොකො සුභික්ඛො හොති, එවං සබ්බත්ථාභිවස්සිතමහාමෙසො සුභික්ඛවස්සි නාම හොති. එවමයම්පි මහාදානෙහි සබ්බත්ථාභිවස්සි සුභික්ඛවස්සිති. ආමොදමානො පකිරෙතීති තුට්ඨහට්ඨමානසො සහත්ථෙන දානං දෙන්තො පටිග්ගාහකඛෙත්තෙ දෙය්‍යධම්මං පකිරෙත්තො විය හොති, වාචායපි “දෙථ දෙථ”ති භාසති.

ඉදානි නං සුභික්ඛවස්සිතභාවං දස්සෙතුං “යථාපි මෙසො”තිආදි වුත්තං. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා මහාමෙසො පයමං මන්දනිග්ගෙසෙන ථනයිත්වා පුන සකලනදීකන්දරානි එකනින්නාදං කරොත්තො ගජ්ජයිත්වා පවස්සති, සබ්බත්ථකමෙව වාරිනා උදකෙන ථලං නින්තඤ්ච අභිසන්දන්තො පුරෙති එකොසං කරොති, එවමෙව ඉධ ඉමස්මි.

සත්තලොකෙ එකච්චො උළාරපුග්ගලො සබ්බසමනාය සො මහාමෙසො විය වස්සිතබ්බත්තා තාදිසො යථා ධනං උට්ඨානාධිගතං අත්තනො උට්ඨානවීරියාහිනිබ්බත්තං හොති, එවං අනලසො හුත්වා තඤ්ච ධම්මෙන ඤායෙන සංහරිත්වා තන්තිබ්බත්තෙන අන්තෙන පානෙන අඤ්ඤෙන ච දෙය්‍යධම්මෙන පත්තෙ සම්පත්තෙ වනිබ්බකෙ සම්මා සම්මදෙව දෙසකාලානුරූපඤ්චෙව ඉච්ඡානුරූපඤ්ච තප්පෙති සම්පවාරෙතීති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සුඛපත්ථනාසුත්තවණ්ණනා

76. සත්තමෙ සුඛානීති සුඛනිමිත්තානි. පත්ථයමානොති ඉච්ඡමානො ආකඨබ්බමානො. සීලන්ති ගහට්ඨසීලං පබ්බජිතසීලඤ්ච. ගහට්ඨො වෙ ගහට්ඨසීලං, පබ්බජිතො වෙ චතුපාරිසුද්ධිසීලන්ති අධිප්පායො. රක්ඛෙය්‍යාති සමාදිශිත්වා අවිතික්කමන්තො සම්මදෙව ගොපෙය්‍ය. පසංසා මෙ ආගච්ඡතුති “මම කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො ආගච්ඡතු”ති ඉච්ඡන්තො පණ්ඩිතො සප්පඤ්ඤො සීලං රක්ඛෙය්‍ය. සීලවතො හි ගහට්ඨස්ස තාව “අසුකො අසුකකුලස්ස පුත්තො සීලවා කල්‍යාණධම්මො සද්ධො පසන්තො දායකො කාරකො”තිආදිනා පරිසමජ්ඣෙ කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති, පබ්බජිතස්ස “අසුකො නාම හික්ඛු සීලවා චත්තසම්පන්නො සොරතො සුඛසංවාසො සගාරවො සප්පතිස්සො”තිආදිනා...පෙ.... අබ්භුග්ගච්ඡතීති. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“පුන වපරං, ගහපතයො, සීලවතො සීලසම්පන්නස්ස කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති (අ. නි. 5.213; උදා. 76; මහාව. 285).

තථා -

“ආකඨබ්බෙය්‍ය වෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු - ‘සබ්බමචාරිනං පියො වස්සං මනාපො, ගරු ව භාවතියො වා’ති, සීලෙස්ථෙවස්ස පරිපුරකාරී”තිආදි (ම. නි. 1.65).

හොගා මෙ උප්පජ්ජන්තුති එත්ථ ගහට්ඨස්ස තාව සීලවතො කල්‍යාණධම්මස්ස යෙන යෙන සිප්පට්ඨානෙන ජීවිකං කප්පෙති - යදි කසියා, යදි වණ්ඡජාය, යදි රාජපොරිසෙන, තං තං යථාකාලං යථාවිධිඤ්ච අතිවිය අප්පමත්තභාවතො අට්ඨස්ස අනුප්පන්නා වෙව හොගා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව හොගා එනිං ගමිස්සන්ති. පබ්බජිතස්ස පන සීලාචාරසම්පන්නස්ස අප්පමාදවිහාරිස්ස සතො සීලසම්පන්නස්ස සීලසම්පදාය අප්පිච්ඡතාදිගුණෙසු ව පසන්තා මනුස්සා උළාරුළාරෙ පච්චයෙ අභිහරන්ති, එවමස්ස අනුප්පන්නා වෙව හොගා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව ථීරා හොන්ති. තථා හි වුත්තං -

“පුන චපරං, ගහපතයො, සීලවා සීලසම්පන්නො අප්පමාදාධිකරණං මහන්නං භොගක්ඛන්ධං අධිගච්ඡති”ති (අ. නි. 5.213; උදා. 76; මහාව. 285).

තථා –

“ආකඨබ්බෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු – ‘ලාභී අස්ස චීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරාන’න්ති, සීලෙස්වෙචස්ස පරිපුරකාරී”ති (ම. නි. 1.65) ච –

සෙසං වුත්තනයමෙව.

ගාථාසූ පත්ථයානොති පත්ථයන්තො. තයො සුඛෙති තීණි සුඛානි. චිත්තලාභන්ති ධනලාභං, භොගුප්පත්තින්ති අත්ථො. විසෙසතො චෙත්ථ පසංසාය චෙතසිකසුඛං, භොගෙහි කායිකසුඛං, ඉතරෙන උපපත්තිසුඛං; තථා පඨමෙන දිට්ඨධම්මසුඛං, තතියෙන සම්පරායසුඛං, දුතියෙන උභයසුඛං ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි පසංසාදිකාරණස්ස සීලස්ස විය පසංසාදීනම්පි විසෙසකාරණං පාපමිත්තපරිවජ්ජනං කල්‍යාණමිත්තසෙවනඤ්ච ආදීනවානිසංසෙහි සද්ධිං දස්සෙන්නො “අකරොන්තො”තිආදිමාහ. තත්ථ සඬකියොති පාපස්මිං පරිසඬකිතබ්බො “අද්ධා ඉමිනා පාපං කතං වා කරිස්සති වා, තථා භෙස පාපපුරිසෙහි සද්ධිං සඤ්චරති”ති. අස්සාති ඉමස්ස පාපජනසෙවිතො පුග්ගලස්ස උපරි, අස්ස වා පුග්ගලස්ස අවණ්ණො අභූතොපි පාපජනසෙවිතාය රුහති විරුළ්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජති පත්ථරති. අස්සාති වා භූමිමත්ථෙ සාම්චවනං, තස්මිං පුග්ගලෙති අත්ථො. ස වෙ තාදිසකො භොතීති යො යාදිසං පාපමිත්තං වා කල්‍යාණමිත්තං වා හජති උපසෙවති ච, සො පුග්ගලො භූමිභාගවසෙන උදකං විය තාදිසොච භොති, පාපධම්මො කල්‍යාණධම්මො වා භොති. කස්මා? සහවාසො හි තාදිසො; යස්මා සහවාසො සංසග්ගො උපරාගො විය ඵලිකමණිසු පුරිසඋපනිස්සයභූතං පුග්ගලාකාරං ගාභාපෙති, තස්මා පාපපුග්ගලෙන සහ වාසො න කාතබ්බොති අධිප්පායො.

සෙවමානො සෙවමානන්ති පරං පකතිසුද්ධං පුග්ගලං කාලෙන කාලං අත්තානං සෙවමානං සෙවමානො හජමානො පාපපුග්ගලො, තෙන වා සෙවියමානො. සම්ඵුට්ඨො සම්ඵුසන්ති තෙන පකතිසුද්ධෙන පුග්ගලෙන සහවාසෙන සංසග්ගෙන සම්ඵුට්ඨො පාපපුග්ගලො සයම්පි, තථා තං ඵුසන්නො. සරො දිද්ධො කලාපං වාති යථා නාම සරො විසෙන දිද්ධො ලින්නො සරකලාපගතො සරසමුහසඬිබාතං සරකලාපං අත්තනා ඵුට්ඨං අලිත්තම්පි උපලිම්පති, එවං පාපෙන උපලෙපහයා ධීරොති ධිතිසම්පන්නත්තා ධීරො පණ්ඩිතපුරිසො පාපසහායො න භවෙය්‍ය.

පුනිමච්ඡං කුසග්ගෙනානි යථා කුච්ඡිතභාවෙන පුනිභූතං මච්ඡං කුසතිණග්ගෙන යො පුරිසො උපනස්හති පුට්ඨන්ධවසෙන බන්ධනි, තස්ස තෙ කුසා අපුනිකාපි පුනිමච්ඡසම්බන්ධෙන පුනි දුග්ගන්ධමෙව වායන්ති. එවං බාලුපසෙවනානි එවංසම්පදා බාලජනුපසෙවනා දට්ඨබ්බා. එවං ධීරුපසෙවනානි යථා අසුරහිනොපි පත්තා තගරසම්බන්ධෙන සුරහිං වායන්ති, එවං පණ්ඩිතූපසෙවනා පකතියා අසීලවතො සීලසමාදානාදිවසෙන සීලගන්ධවායනස්ස කාරණං හොති.

තස්මානි යස්මා අකල්‍යාණමිත්තසෙවනාය කල්‍යාණමිත්තසෙවනාය ව අයං ඵදිසො ආදීනවො ආනිසංසො ව, තස්මා පත්තපුට්ඨස්සෙව පලාසපුට්ඨස්ස විය දුග්ගන්ධසුගන්ධවත්ථුසංසග්ගෙන අසාධුසාධුජනසන්නිස්සයෙන ව. ඤත්වා සම්පාකමත්තනොති අත්තනො දුක්ඛද්‍රයං සුඛද්‍රයඤ්ච ඵලනිජ්ඵත්තිං ඤත්වා ජානිත්වා අසන්නෙ පාපමිත්තෙ න උපසෙවෙය්‍ය, සන්නෙ උපසන්නෙ වත්තදොසෙ පසත්ථෙ වා පණ්ඩිතෙ සෙවෙය්‍ය. තථා හි අසන්නො නිරයං තෙන්නි, සන්නො පාපෙන්නි සුග්ගතින්ති. ඉති භගවා පටිමගාලාය යථාවුත්තානි තිණි සුබනිමිත්තානි දස්සෙත්වා තතො පරාහි පඤ්චහි ගාලාහි පටිපක්ඛපරිවජ්ජනෙන සද්ධිං පසංසාසුබස්ස ආගමනං දස්සෙත්වා ඔසානගාලාය තිණිණමපි සුබානං ආගමනකාරණෙන සද්ධිං ඔසානසුබං දස්සෙති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. හිදුරසුත්තවණ්ණනා

77. අට්ඨමෙ හිදුරායන්ති හිදුරො අයං. කායොති රූපකායො. සො හි අභිගපච්චඩ්ඛානං කෙසාදීනඤ්ච සමුහට්ඨෙන, එවං කුච්ඡිතානං ජෙගුච්ඡානං ආයො උප්පත්තිදෙසොතිපි කායො. තත්‍රායං වචනත්ථො – ආයන්ති එත්ථාති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං ආයොතිපි කායො. අත්ථතො පන චතුසන්නිවසෙන පවත්තමානානං භූතූපාදායධම්මානං පුඤ්ජො. ඉදං වුත්තං හොති – හික්ඛවෙ, අයං චතුමහාභූතමයො රූපකායො හිදුරො හෙදනසීලො හෙදනසභාවො බණ්ණෙ බණ්ණෙ විද්ධංසනසභාවොති. “හින්දරාය”න්තිපි පායො, සො එවත්ථො. විඤ්ඤාණන්ති තෙභූමකං කුසලාදිවිත්තං. වචනත්ථො පන – තං තං ආරම්මණං විජානාතීති විඤ්ඤාණං. යඤ්ඤි සඤ්ජානනපජානනවිධුරං ආරම්මණවිජානනං උපලද්ධි, තං විඤ්ඤාණං. විරාගධම්මන්ති විරජ්ජනධම්මං, පලුප්පනසභාවන්ති අත්ථො. සබ්බෙ උපධිති බන්ධුපධි, කිලෙසුපධි, අභිසඬ්ඛාරූපධි, පඤ්චකාමගුණුපධිති එතෙ “උපධියති එත්ථ දුක්ඛ”න්ති උපධිසඤ්ඤිතා සබ්බෙපි උපාදානක්ඛන්ධකිලෙසාභිසඬ්ඛාරපඤ්චකාමගුණධම්මා හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චා, උදයබ්බයප්පටිපිළනට්ඨෙන දුක්ඛා, ජරාය මරණෙන වානි ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බසභාවතාය පකතිවිජහනට්ඨෙන

විපරිණාමධම්මා. එවමෙන් අනිච්චදස්සනසුඛතාය රූපධම්මෙ විඤ්ඤාණඤ්ච විසුං ගහෙත්වා පුන උපධිවිභාගෙන සබ්බෙපි තෙභූමකධම්මෙ එකජ්ඣං ගහෙත්වා අනිච්චදුක්ඛානුපස්සනාමුඛෙන තථාබුජ්ඣනකානං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයෙන සම්මසනවාරො.කට්ඨො. කාමඤ්චෙන්ථ ලක්ඛණද්වයමෙව පාළියං ආගතං, “යං දුක්ඛං, තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15) පන වචනතො දුක්ඛලක්ඛණෙනෙව අනත්තලක්ඛණමිපි දස්සිතමෙවාති වෙදිතබ්බං.

ගාථායං උපධිසු භයං දිස්වාති උපධිසු භයතුපට්ඨානඤ්ඤාණවසෙන භයං දිස්වා, තෙසං භාගිතබ්බතං පස්සිත්වා. ඉමිනා බලවච්ඡස්සනං දස්සෙති. භයතුපට්ඨානඤ්ඤාණමෙව හි විභජිත්වා විසෙසවසෙන ආදීනවානුපස්සනා නිබ්බිදානුපස්සනාති ච වුව්වති. ජාතිමරණමච්චගාති එවං සම්මසන්නො විපස්සනාඤ්ඤාණං මග්ගෙන සට්ඨන්වා මග්ගපරම්පරාය අරහත්තං පත්තො ජාතිමරණං අතීතො නාම භොති. කථං? සම්පත්වා පරමං සන්නින්නි පරමං උත්තමං අනුත්තරං සන්නිං සබ්බසංඛාරූපසමං නිබ්බානං අධිගන්ත්වා. එවංභූතො ච කාලං කඬ්ඛති භාවිතත්තොති චතුත්තං අරියමග්ගානං වසෙන භාවනාභිසමයනිජ්ජත්තියා භාවිතකායසීලවිත්තපඤ්ඤත්තා භාවිතත්තො මරණං ජීවිතඤ්ච අනභිනන්දන්තො කෙවලං අත්තතො ඛන්ධපරිනිබ්බානකාලං කඬ්ඛති උදික්ඛති, න තස්ස කත්ථවි පත්ථනා භොතීති. තෙනාහ -

“නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 606);
අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ධාතුසොසංසන්දනසුත්තවණ්ණනා

78. නවමෙ ධාතුසොති ධාතුතො. ධාතූති ච අජ්ඣාසයධාතු අජ්ඣාසයසභාවො අධිජ්ජෙතො, යො අධිමුත්තීතිපි වුව්වති. සංසන්දන්තීති තාය ධාතුසභාගතාය යථාධාතු යථාඅජ්ඣාසයං අල්ලියන්ති එකතො භොන්ති. සමෙන්තීති තාය එව සමානජ්ඣාසයතාය එකචිත්තා හුත්වා සමාගච්ඡන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං භජන්ති උපසංඝිකමන්ති, අත්තතො රූචිභාවඛන්තිදිට්ඨියො වා තත්ථ තත්ථ සමෙ කරොන්තා පචත්තන්ති. භීනාධිමුත්තීකාති භීනෙ කාමගුණාදිකෙ අධිමුත්ති එතෙසන්ති භීනාධිමුත්තීකා, භීනජ්ඣාසයා. කල්‍යාණාධිමුත්තීකාති කල්‍යාණෙ නෙක්ඛම්මාදිකෙ අධිමුත්ති එතෙසන්ති කල්‍යාණාධිමුත්තීකා, පණීතජ්ඣාසයා. සචෙ හි ආචරියුපජ්ඣායා න සීලවත්තො, අත්තෙවාසිකසද්ධිවිහාරිකා ච සීලවත්තො, තෙ ආචරියුපජ්ඣායෙපි න උපසංඝිකමන්ති, අත්තතො සදිසෙ සාරූප්පභික්ඛුයෙව උපසංඝිකමන්ති. සචෙ පන ආචරියුපජ්ඣායා සීලවත්තො, ඉතරෙ න සීලවත්තො, තෙපි න ආචරියුපජ්ඣායෙ උපසංඝිකමන්ති, අත්තතො සදිසෙ භීනාධිමුත්තීකෙයෙව

උපසඬකමන්ති. එවං උපසඬකමනං පන න කෙවලං එතරහි එව, අථ ඛො අතීතානාගතෙපිති දස්සෙන්නො “අතීතම්පි, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. සඬබ්බෙපතො සංකිලෙසධම්මෙසු අභිනිවිට්ඨා භීනාධිමුත්තිකා, වොදානධම්මෙසු අභිනිවිට්ඨා කල්‍යාණාධිමුත්තිකා.

ඉදං පන දුස්සිලානං දුස්සිලසෙවනමෙව, සීලවන්තානං සීලවන්තසෙවනමෙව, දුප්පඤ්ඤානං දුප්පඤ්ඤසෙවනමෙව, පඤ්ඤවන්තානං පඤ්ඤවන්තසෙවනමෙව කො නියාමෙතීති? අප්ඤාසයධාතු නියාමෙතී. සම්බහුලා කිර භික්ඛු එකස්මිං ගාමෙ භික්ඛාවාරං වරන්ති. තෙ මනුස්සා බහුං භත්තං ආහරිත්වා පත්තානි පුරෙත්වා “යථාසහාගං පරිභුඤ්ජා”ති වත්වා උය්‍යාපෙසුං. භික්ඛු ආහංසු “ආවුසො, මනුස්සා ධාතුසංයුත්තකම්මෙ පයොපෙන්නී”ති. එවං අප්ඤාසයධාතු නියාමෙතීති. ධාතුසංයුත්තෙන අයමත්ථො දීපෙනබ්බො – ගිජ්ඣකුට්ඨපබ්බතස්මිඤ්ඤි ගිලානසෙය්‍යාය නිපන්නො භගවා ආරක්ඛත්ථාය පරිවාරෙත්වා වසන්තෙසු සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදීසු එකමෙකං අත්තනො පරිසාය සද්ධිං වඩ්ඤමන්තං ඔලොකෙත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි “පස්සථ නො තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තං සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං වඩ්ඤමන්තන්ති. එවං, භත්තෙ. සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මහාපඤ්ඤා”ති (සං. නි. 2.99) සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං.

ගාථාසු සංසග්ගාති සංකිලෙසතො සහවාසාදිවසෙන සමායොගතො, අථ වා දස්සනසංසග්ගො, සවනසංසග්ගො, සමුල්ලාපසංසග්ගො, සම්භොගසංසග්ගො, කායසංසග්ගොති එවං පඤ්චවිධෙ සංසග්ගෙ යතො කුතොපි සංසග්ගතො. වනථො ඡාතොති කිලෙසො උප්පන්නො මග්ගෙන අසමුහතො. අසංසග්ගෙන ඡිජ්ජතීති සංසග්ගපටික්ඛෙපෙන කායච්චෙකාදිනා පුබ්බභාගෙ ඡිජ්ජත්වා පුන අවිචන්තාසංසග්ගෙන සමුච්ඡෙදච්චෙකෙන ඡිජ්ජති පභීයති. එත්තාවතා සඬබ්බෙපතො භීනාධිමුත්තිකා සමුදයො අත්ථඤ්ඤාමො ව දස්සිතො හොති.

යස්මා පන තෙ සංසග්ගා තෙ ව කිලෙසො කොසජ්ජවසෙන උප්පජ්ජන්ති වෙව වඩ්ඤන්ති ව, න විරියාරම්භවසෙන, තස්මා භීනාධිමුත්තිකෙ කුසීතපුග්ගලෙ වජ්ජෙත්වා කල්‍යාණාධිමුත්තිකෙ ආරද්ධවීරියෙ සෙවන්තෙන අසංසග්ගෙන සංසග්ගජො වනථො ඡින්දිතබ්බොති යථාචුත්තමත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙන්නො කුසීතසෙවනාය තාව ආදීනවං පකාසෙතුං “පරිත්තං දාරු”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ පරිත්තං දාරුන්ති බුද්දකං කට්ඨමයං කුල්ලං. යථා සීදෙ මහණ්ණුවෙති යථා බුද්දකං කුල්ලං දාරුහිත්වා මහාසමුද්දං තරිතුකාමො තීරං අප්පත්වා සමුද්දමජ්ඣෙය්‍යෙව සීදෙය්‍ය, පතිත්වා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛො භවෙය්‍ය. එවං කුසීතං ආගම්ම, සාධුජීවිපි සීදතීති එවමෙව කුසීතං

වීරියාරම්භරහිතං කිලෙසවසිකං පුග්ගලං නිස්සාය තෙන කතසංසග්ගො සාධුජීවීපි පරිසුද්ධාජීවො පරිසුද්ධසිලොපි සමානො භීතසංසග්ගතො උප්පත්තෙනි කාමවිතක්කාදීහි ඛජ්ජමානො පාරං ගත්තුං අසමත්ථො සංසාරණ්ණවෙයෙව සිද්ධි. තස්මාති යස්මා එවං අනත්ථාවහො කුසිතසංසග්ගො, තස්මා තං ආගම්ම ආලසියානුයොගෙන කුච්ඡිතං සිද්ධීති කුසිතං. තතො එව භීතවීරියං නිබ්බීරියං අකල්යාණමිත්තං පරිවජ්ජෙය්‍ය. එකන්තෙනෙව පන කායවිවෙකාදීනඤ්චෙව තදභිගවිවෙකාදීනඤ්ච වසෙන පවිච්ඡිතෙනි, තතො එව කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියෙහි පරිසුද්ධෙහි නිබ්බානං පටිපෙසිතත්තභාවතො පහිතත්තෙනි

ආරම්මණලක්ඛණපනිජ්ඣානානං වසෙන ඥායනතො ඥායිහි සබ්බකාලං පග්ගහිතවීරියතාය ආරද්ධවීරියෙහි පණ්ඩිතෙනි සප්පඤ්ඤෙහියෙව සහ ආවසෙය්‍ය සංවසෙය්‍යාති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පරිභානසුත්තවණ්ණනා

79. දසමෙ පරිභානාය සංවත්තන්තීති අවුද්ධියා භවන්ති, මග්ගාධිගමස්ස පරිපත්ථාය භොන්ති. අධිගතස්ස පන මග්ගස්ස පරිභානි නාම නත්ථී. “තයො ධම්මා”ති ධම්මාධිට්ඨානවසෙන උද්දිට්ඨධම්මෙ පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය විභජන්තො “ඉධ, භික්ඛවෙ, සෙබො භික්ඛු”තිආදිමාහ.

තත්ථ කම්මං ආරම්භබ්බතො ආරාමො එතස්සාති කම්මාරාමො. කම්මෙ රතොති කම්මරතො. කම්මාරාමතං කම්මාහිරති. අනුයුත්තො පයුත්තොති කම්මාරාමතමනුයුත්තො. තත්ථ කම්මං නාම ඉතිකත්තබ්බං කම්මං, සෙය්‍යථිදං – වීචරවිචාරණං, වීචරකරණං, උපත්ථම්භනං, පත්තත්ථවිකං, අංසබන්ධනං, කායබන්ධනං, ධම්මකරණං, ආධාරකං, පාදකථලිකං, සම්මජ්ජනීති එවමාදීනං උපකරණානං කරණං, යඤ්ච විහාරෙ ඛණ්ඩපුල්ලාදිපටිසඬිරණං. එකච්චො හි එතාති කරොන්තො සකලදිවසං එතානෙව කරොති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. යො පන එතෙසං කරණවෙලායමෙව එතාති කරොති, උද්දෙසවෙලායං උද්දෙසං ගණ්හාති, සජ්ඣායවෙලායං සජ්ඣායති, වෙනියඬිගණවත්තාදිකරණවෙලායං වෙනියඬිගණවත්තාදීති කරොති, මනසිකාරවෙලායං මනසිකාරං කරොති සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානෙ වා පාරිභාරියකම්මට්ඨානෙ වා, න සො කම්මාරාමො නාම. තස්ස තං –

“යාති බො පන තාති සබ්බමචාරීනං උච්චාවචාති කිංකරණීයාති, තත්ථ දක්ඛො භොති අනලසො, තනුපායාය වීමංසාය සමන්තාගතො, අලං කාතුං අලං සංවිධාතු”න්ති (දී. නි. 3.345; අ. නි. 10.18) –

ආදිනා සත්ථාරා අනුඤ්ඤාතකරණමෙව භොති.

භස්සාරාමොති යො භගවතා පටික්ඛිත්තරාජකථාදිවසෙන රත්තින්දිවං විනිනාමෙති, අයං භස්සෙ පරියන්තකාරී න භොතීති භස්සාරාමො නාම. යො පන රත්තිමිපි දිවාපි ධම්මං කථෙති, පඤ්භං විස්සජ්ජෙති, අයං අප්පභස්සො භස්සෙ පරියන්තකාරීයෙව. කස්මා? “සන්තිපතිතානං වො, භික්ඛවෙ, ද්වයං කරණීයං – ධම්මී වා කථා, අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති (ම. නි. 1.273) වුත්තවිධිංයෙව පටිපන්නොති.

නිද්දාරාමොති යො යාවදත්ථං උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං, පස්සසුඛං, මිද්ධසුඛං අනුයුඤ්ජති, යො ච ගච්ඡන්තොපි නිසින්නොපි ධිතොපි ටීනමිද්ධාහිභූතො නිද්දායති, අයං නිද්දාරාමො නාම. යස්ස පන කරජකායගෙලඤ්ඤෙන චිත්තං භවඬගං ඔතරති, නායං නිද්දාරාමො, තෙනෙවාහ –

“අභිජානාමි බො පනාහං, අග්ගිවෙස්සන, ගිම්භානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො චතුග්ගුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො නිද්දං ඔක්කමිතා”ති (ම. නි. 1.387).

එත්ථ ච පුපුජ්ජනකල්‍යාණකොපි සෙබොත්ථෙව වෙදිතබ්බො. තස්මා තස්ස සබ්බස්සපි විසෙසාධිගමස්ස ඉතරෙසං උපරි විසෙසාධිගමස්ස ච පරිභානාය චත්තන්තීති වෙදිතබ්බං. සුක්කපක්ඛස්ස වුත්තවිපරියායෙන අත්ථවිභාවනා වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු උද්ධතොති චිත්තවික්ඛෙපකරෙන උද්ධච්චෙන උද්ධතො අවුපසන්නො. අප්පකිච්චස්සාති අනුඤ්ඤාතස්සපි වුත්තප්පකාරස්ස කිච්චස්ස යුත්තප්පයුත්තකාලෙයෙව කරණතො අප්පකිච්චො අස්ස භවෙය්‍ය. අප්පමිද්ධොති “දිවසං වඬිකමෙන නිසජ්ජායා”තිආදිනා වුත්තජාගරියානුයොගෙන නිද්දාරහිතො අස්ස. අනුද්ධතොති භස්සාරාමනාය උප්පජ්ජනකචිත්තවික්ඛෙපස්ස අභස්සාරාමො භුත්වා පරිවජ්ජනෙන න උද්ධතො වුපසන්නවිත්තො, සමාහිතොති අත්ථො. සෙසං පුබ්බෙ වුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව. ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ පඨමදුතියපඤ්චමජට්ඨසත්තමඅට්ඨමනවමෙසු සුත්තෙසු වට්ඨං කථිතං, ඉතරෙසු වට්ඨවිවට්ඨං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චතුත්ථවග්ගො

1. විතක්කසුත්තවණ්ණනා

80. චතුත්ථවග්ගස්ස පයමෙ අකුසලවිතක්කාති අකොසල්ලසම්භූතා විතක්කා, මිච්ඡාවිතක්කාති අත්ථො. අනවඤ්ඤත්තිපට්ඨංයුත්තොති එත්ථ අනවඤ්ඤත්තිති අනවඤ්ඤා පරෙහි අත්තනො අභිජිතතා අපරිභූතතා, “අහො වත මං පරෙ න අවජානෙය්‍යු”න්ති එවං පවත්තො ඉච්ඡාවාරො, තාය අනවඤ්ඤත්තියා පට්ඨංයුත්තො සංසට්ඨො, තං වා ආරබ්භ පවත්තො අනවඤ්ඤත්තිපට්ඨංයුත්තො විතක්කො. තස්මා “කථං නු ඛො මං පරෙ ගහට්ඨා වෙව පබ්බජිතා ව න ඔරකතො දහෙය්‍යු”න්ති සම්භාවනකම්‍යතාය ඉච්ඡාවාරො, යත්වා පවත්තිතවිතක්කස්සෙනං අධිවචනං. ලාභසක්කාරසිලොකපට්ඨංයුත්තොති විවරාදිලාභෙන වෙව සක්කාරෙන ව කිත්තිසද්දෙන ව ආරම්මණකරණවසෙන පට්ඨංයුත්තො. පරානුද්දයනාපට්ඨංයුත්තොති පරෙසු අනුද්දයනාපතිරූපකෙන ගෙහසිතපෙමෙන පට්ඨංයුත්තො. යං සන්ධාය වුත්තං -

“සංසට්ඨො විහරති රාජ්‍යහි රාජමහාමත්තෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි ගහපතිකෙහි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි සහනන්දී සහසොකී, සුඛිතෙසු සුඛිතො, දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛිතො, උප්පන්නෙසු කිච්චකරණියෙසු අත්තනාව යොගං ආපජ්ජති”ති (සං. නි. 3.3; 4.241; විහ. 888).

ගාථාසු අනවඤ්ඤත්තියා පට්ඨංයුත්තො පුග්ගලො අනවඤ්ඤත්තිසංයුත්තො. ලාභසක්කාරො ගාරවො එතස්ස, න ධම්මෙති ලාභසක්කාරගාරවො. සුඛදුක්ඛෙසු අමා සහ භවාති අමච්චා, සහායසදිසා උපට්ඨාකා. තෙහි ගෙහසිතපෙමවසෙන සහ නන්දනසිලො සහනන්දී අමච්චෙහි, ඉමිනා පරානුද්දයනාපට්ඨංයුත්තං විතක්කං දස්සෙති. ආරා සංයොජනක්ඛයාති ඉමෙහි තීහි විතක්කෙහි අභිභූතො පුග්ගලො සංයොජනක්ඛයතො අරහත්තතො දුරෙ, තස්ස තං දුල්ලහන්ති අත්ථො.

පුත්තපසුත්ති පුත්තෙ ව පසවො ව. පුත්තසද්දෙන වෙන්ථ දාරාදයො; පසුසද්දෙන අස්සමහිංසබ්බත්තවත්ථාදයො ව සඬගහිතා. විවාහෙහි විවාහකාරාපනෙ. ඉමිනා ආවාහොපි සඬගහිතො. සංහරානීති පරිග්ගහානි, පරික්ඛාරසඬගහානීති අත්ථො. “සන්ථවානී”ති ව පයන්ති, මිත්තසන්ථවානීති අත්ථො. සබ්බත්ථ හිත්වාති සම්බන්ධො. භබ්බො සො තාදිසො භික්ඛුති සො යථාවුත්තං සබ්බං පපඤ්චං පරිච්චජිත්වා යථා සත්ථාරා වුත්තාය සම්මාපට්ඨත්තියා, තථා පස්සිතබ්බතො තාදිසො සංසාරෙ භයං ඉක්ඛතීති භික්ඛු උත්තමං සම්බොධිං අරහත්තං පත්තුං අරහති.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සක්කාරසුත්තවණ්ණනා

81. දුතියෙ සක්කාරොත්තාති සක්කාරෙන හෙතුභූතෙන, අථ වා සක්කාරොත්තාති සක්කාරහෙතුනා, සක්කාරහෙතුකෙන වා. සක්කාරඤ්චි නිස්සාය ඉධෙකච්චෙ පුග්ගලා පාපිච්ඡා ඉච්ඡාපකතා ඉච්ඡාවාරො යත්වා “සක්කාරං නිබ්බත්තෙස්සාමා”ති අනෙකච්චිතං අනෙසනං අප්පතිරූපං ආපජ්ජිත්වා ඉතො වුතා අපායෙසු නිබ්බත්තන්ති, අපරෙ යථාසක්කාරං ලභිත්වා තත්තිමිත්තං මානමදමච්ඡරියාදිවසෙන පමාදං ආපජ්ජිත්වා ඉතො වුතා අපායෙසු නිබ්බත්තන්ති. යං සන්ධාය වුත්තං – “සක්කාරෙන අභිභූතා පරියාදින්නචිත්තා”ති. තත්ථ අභිභූතාති අජ්ඣොත්ථං. පරියාදින්නචිත්තාති ඛෙපිතචිත්තා, ඉච්ඡාවාරෙන මානමදාදිනා ව ඛයං පාපිතකුසලචිත්තා. අථ වා පරියාදින්නචිත්තාති පරිතො ආදින්නචිත්තා, වුත්තජ්ජකාරෙන අකුසලකොට්ඨාසෙන යථා කුසලචිත්තස්ස උප්පත්තිවාරො න හොති, එවං සමන්තතො ගහිතචිත්තසන්තානාති අත්ථො. අසක්කාරොත්තාති භීළෙත්වා පරිභවිත්වා පරෙහි අත්තති පවත්තිතෙන අසක්කාරෙන හෙතුනා, අසක්කාරහෙතුකෙන වා මානාදිනා. සක්කාරෙන ව අසක්කාරෙන වාති කෙහිවි පවත්තිතෙන සක්කාරෙන කෙහිවි පවත්තිතෙන අසක්කාරෙන ව. යෙ හි කෙහිවි පයමං සක්කතා හුත්වා තෙහියෙව අසාරභාවං ඤ්ඤත්වා පච්ඡා අසක්කතා හොන්ති, තාදිසෙ සන්ධාය වුත්තං “සක්කාරෙන ව අසක්කාරෙන වා”ති.

එත්ථ සක්කාරෙන අභිභූතා දෙවදත්තාදයො නිදස්සෙතඛ්ඛා. වුත්තම්පි චෙතං –

“එලං වෙ කදලිං හන්ති, එලං වෙචං එලං නළං;
සක්කාරො කාපුරිසං හන්ති, ගඛ්භො අස්සතරිං යථා”ති. (සං. නි. 1.183; අ. නි. 4.68; වුළුව. 335);

සාධුනං උපරි කතෙන අසක්කාරෙන අභිභූතා දණ්ඩකිරාජකාලිඬිගරාජමජ්ඣරාජාදයො නිදස්සෙතඛ්ඛා. වුත්තම්පි චෙතං –

“කිසඤ්චි වච්ඡං අවකිරිය දණ්ඩකී,
උච්ඡින්නමුලො සපතො සරට්ඨො;
කුක්කුළුනාමෙ නිරයම්භි පච්චති,
තස්ස ඵුලිඬිගාති පතන්ති කායෙ.

“යො සඤ්ඤතෙ පබ්බජිතෙ අවඤ්චයි,
ධම්මං හණන්තෙ සමණෙ අද්දසකෙ;
තං නාළිකෙරං සුනඛා පරත්ථං,
සඬිගම්ම ඛාදන්ති විචන්දමානං”. (ජා. 2.17.70-71);

“උපහව්ව මනං මජ්ඣො, මාතඬිගස්මිං යසස්සිනෙ;

සපාරිසජ්ජො උච්ඡින්නො, මජ්ඣාරක්ඛං තදා අහු’’ති. (ජා. 2.19.96);

සක්කාරොන ච අසක්කාරොන ච අභිභූතා අක්ඛන්තිට්ඨො නාට්ඨත්තාදයො නිදස්සෙතබ්බො.

ගාථාසූ උභයන්ති උභයෙන සක්කාරොන ච අසක්කාරොන ච. සමාධි න විකම්පතීති න චලති, එකග්ගභාවෙන තිට්ඨති. කස්ස පන න චලතීති ආහ “අප්පමාදවිහාරිනො’’ති. යො පමාදකරධම්මානං රාගාදීනං සුට්ඨ පභිනත්තා අප්පමාදවිහාරී අරහා, තස්ස. සො හි ලොකධම්මෙහි න විකම්පති. සුබ්බමදිට්ඨිවිපස්සකන්ති ඵලසමාපත්තිඅත්ථං සුබ්බමාය දිට්ඨියා පක්ඛාය අභිඤ්ඤා පවත්තවිපස්සනත්තා සුබ්බමදිට්ඨිවිපස්සකං. උපාදානක්ඛයාරාමන්ති චතුත්තං උපාදානානං බයං පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං ආරම්භබ්බං එතස්සාති උපාදානක්ඛයාරාමං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දෙවසද්දසුත්තවණ්ණනා

82. තතියෙ දෙවෙසුති යපෙත්වා අරුපාවචරදෙවෙ වෙව අසක්ඛදෙවෙ ච තදක්ඛෙසු උපපත්තිදෙවෙසු. දෙවසද්දාති දෙවානං ජිනිසමුදාහාරසද්දා. නිව්ඡරන්තීති අක්ඛන්තිදෙවෙසු. ආලාපසල්ලාපවසෙන පවත්තන්ති. සමයා සමයං උපාදායාති සමයතො සමයං පටිච්ච. ඉදං වුත්තං හොති – යස්මිං කාලෙ යීතා තෙ දෙවා තං කාලං ආගම්ම නං පස්සිස්සන්ති, තතො තං සමයං සම්පත්තං ආගම්මාති. “සමයං සමයං උපාදායා’’ති ච කෙචි පදන්ති, තෙසං තං තං සමයං පටිච්චාති අත්ථො. යස්මිං සමයෙති යදා “අට්ඨිකඛිකලුපමා කාමා’’තිආදිනා (ම. නි. 1.234; පාචි. 417), “සම්බාධො සරාවාසො’’තිආදිනා (දී. නි. 1.191; සං. නි. 2.154) ච කාමෙසු සරාවාසෙ ච ආදීනවා, තප්පටිපක්ඛතො නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසා ච සුදිට්ඨා හොන්ති, තස්මිං සමයෙ. තදා හිස්ස එකන්තෙන පබ්බජ්ජාය විත්තං නමති. අරියසාවකොති අරියස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සාවකො, සාවකභාවං උපගන්තුකාමො, අරියසාවකො වා අවස්සංභාවී. අන්තිමභවිකං සාවකබොධිසත්තං සන්ධාය අයමාරම්භො. කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වාති කෙසෙ ච මස්සක්ඛං ඔහාරෙත්වා අපනෙත්වා. කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වාති කසායෙන රත්තතාය කාසායාති බ්‍රහ්මචරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකාති වත්ථාති නිවාසෙත්වා වෙව පාරුපිත්වා ච. අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය වෙතෙතීති අගාරස්මා සරා නික්ඛම්ත්වා අනගාරියං පබ්බජ්ජං පබ්බජෙය්‍යන්ති පබ්බජ්ජාය වෙතෙති පකප්පෙති, පබ්බජතීති අත්ථො. එත්ථ ච යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවණ්ණිජ්ජාදිකම්මං අගාරියන්ති වුච්චති, තක්ඛං පබ්බජ්ජාය නත්ථී, තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියන්ති කුතබ්බො.

මාරොනාති කිලෙසමාරෙන. සඬගාමාය වෙනෙතීති යුජ්ඣනත්ථාය චිත්තං උප්පාදෙති, මාරං අභිච්ඡෙතං සන්තය්හති. යස්මා පන ඵවරූපස්ස පටිපජ්ජනකපුග්ගලස්ස දෙවපුත්තමාරොපි අන්තරායාය උපක්කමති, තස්මා තස්සපි වසෙන මාරොනාති ඵත්ථ දෙවපුත්තමාරොනාතිපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. තස්සාපි අයං ඉච්ඡාචිසාතං කරිස්සතෙවාති. යස්මා පන පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය බුරග්ගතො වා පට්ඨාය සීලානි සමාදියන්තො පරිසොධෙන්තො සමථවිපස්සනාසු කම්මං කරොන්තො යථාරහං තදඬගප්පහානවික්ඛම්භනප්පහානානං වසෙන කිලෙසමාරං පරිපාතෙති නාම, න යුජ්ඣති නාම සම්පහාරස්ස අභාවතො, තස්මා වුත්තං “මාරෙන සද්ධිං සඬගාමාය වෙනෙතී”ති.

සත්තන්තන්ති කොට්ඨාසතො සත්තන්තං, පහෙදතො පන තෙ සත්තතිංස භොන්ති. කථං? චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො සම්මප්පධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්චින්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගානි, අරියො අට්ඨඬගිකො මග්ගොති. ඵං පහෙදතො සත්තතිංසවිධාපි සතිපට්ඨානාදිකොට්ඨාසතො සත්තෙව භොන්තීති වුත්තං “සත්තන්ත”න්ති. බොධිපක්ඛියානන්ති බුජ්ඣනට්ඨෙත බොධිති ලද්ධනාමස්ස අරියපුග්ගලස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්සෙව වා පක්ඛෙ භවානං බොධිපක්ඛියානං, බොධිකොට්ඨාසියානන්ති අත්ථො. “බොධිපක්ඛිකාන”න්තිපි පාඨො, බොධිපක්ඛවන්තානං, බොධිපක්ඛෙ වා නියුත්තානන්ති අත්ථො. භාවනානුයොගමනුයුත්තොති විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගභාවනානුයොගමනුයුත්තො. විපස්සනාක්ඛණෙ හි සතිපට්ඨානාදයො පරියායෙන බොධිපක්ඛියා නාම, මග්ගක්ඛණෙයෙව පන තෙ නිප්පරියායෙන බොධිපක්ඛියා නාම භොන්ති.

ආසවානං බයාති කාමාසවාදීනං සබ්බෙසං ආසවානං බයා. ආසවෙසු හි බීණෙසු සබ්බෙ කිලෙසා බීණායෙව භොන්ති. තෙන අරහත්තමග්ගො වුත්තො භොති. අනාසවන්ති ආසවචිරහිතං. වෙනොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති ඵත්ථ වෙනොවචනෙන අරහත්තඵලසමාධි, පඤ්ඤාවචනෙන තංසම්පයුත්තා ව පඤ්ඤා වුත්තා. තත්ථ සමාධි රාගතො විමුත්තත්තා වෙනොවිමුත්ති, පඤ්ඤා අවිජ්ජාය විමුත්තත්තා පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා —

“යො හිස්ස, හික්ඛවෙ, සමාධි, තදස්ස සමාධින්ද්‍රියං. යා හිස්ස, හික්ඛවෙ, පඤ්ඤා, තදස්ස පඤ්ඤින්ද්‍රියං. ඉති බො, හික්ඛවෙ, රාගවිරාගා වෙනොවිමුත්ති, අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති”ති (සං. නි. 5.516).

අපිචෙත්ථ සමථඵලං වෙනොවිමුත්ති, විපස්සනාඵලං පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බො. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා

සවිජ්ඣාතවාති අත්තනායෙව අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා අපරජපච්චයෙන ඤත්වා. උපසම්පජ්ජ විහරතීති පාපුණිත්වා සම්පාදෙත්වා විහරති. තමෙව සඬගාමසීසං අභිවිජිය අජ්ඣාචසතීති මාරං අභිවිජිනිත්වා විජිතවිජයත්තා තෙන කතසඬගාමසඬගාතස්ස අරියමග්ගස්ස සීසභූතං අරහත්තඵලසමාපත්තිඉස්සරියට්ඨානං, අභිභවන්තො ආවසති, සමාපජ්ජති ඉච්චෙව අත්ථො. ඉමෙ ච දෙවසද්දා දිට්ඨසච්චෙසු දෙවෙසු පවත්තන්ති, විසෙසතො සුද්ධාවාසදෙවෙසුති වෙදිතඛං.

ගාථාසු මහන්තන්ති සීලාදිගුණමහත්තෙන මහන්තං. වීතසාරදන්ති සාරජ්ජකරානං කිලෙසානං අභාවෙන විගතසාරජ්ජං අපගතමඬිකුභාවං. පුරිසාපඤ්ඤාති අස්සාදිසු අස්සාජානීයාදයො විය පුරිසෙසු ආජානීයභූතා උත්තමපුරිසා. දුජ්ජයමජ්ඣභූති පචුරජනෙහි ජෙතුං අසක්කුණෙයාං කිලෙසවාහිති. අභිභවි අජ්ඣාතථරි. “අජ්ජයි”තිපි පටන්ති, අජිනීති අත්ථො. ජෙත්වාන මච්චුනො සෙනං, විමොක්ඛෙන අනාවරන්ති ලොකත්තයාහිඛ්‍යාපනතො දියඬිසසහස්සාදිවිභාගතො ච විපුලත්තා අඤ්ඤෙහි ආවරිතුං පටිසෙධෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා ච අනාවරං, මච්චුනො මාරස්ස සෙනං විමොක්ඛෙන අරියමග්ගෙන ජෙත්වා යො ත්වං දුජ්ජයං අජයි, තස්ස නමො, තෙ පුරිසාපඤ්ඤාති සම්බන්ධො.

ඉතීති වුත්තජ්ජකාරෙන. හි-ඉති නිපාතමත්තං. එතං පත්තමානසං අධිගතාරහත්තං ඛිණාසවං දෙවතා නමස්සන්තීති වුත්තමෙවත්ථං නිගමනවසෙන දස්සෙති. අථ වා ඉතීති ඉමිනා කාරණෙන. කිං පන එතං කාරණං? නමුච්චිසෙනාවිජයෙන පත්තමානසත්තං. ඉමිනා කාරණෙන තං දෙවතා නමස්සන්තීති අත්ථො. ඉදානි තං කාරණං ඵලතො දස්සෙතුං “තඤ්ඤි තස්ස න පස්සන්ති, යෙන මච්චුවසං වජෙ”ති වුත්තං. තස්සත්ථො – යස්මා තස්ස පුරිසාපඤ්ඤස්ස පණ්ඩාය ගවෙසන්තාපි දෙවා අණුමත්තම්පි තං කාරණං න පස්සන්ති, යෙන සො මච්චුනො මරණස්ස වසං වජෙ උපගච්චෙයා. තස්මා තං විසුද්ධිදෙවා නමස්සන්තීති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පඤ්චපුඛ්ඛනිමිත්තසුත්තවණ්ණනා

83. චතුත්ථෙ යදාති යස්මිං කාලෙ. දෙවොති උපපත්තිදෙවො. තයො හි දෙවා – සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවාති. තෙසු සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො ඛත්තියා. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය තදුපරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම ඛිණාසවා. ඉධ පන කාමාවචරදෙවො අධිජ්ජෙතො. තෙන වුත්තං “දෙවොති උපපත්තිදෙවො”ති. දෙවකායාති දෙවසමුහතො, දෙවට්ඨානතො වා, දෙවලොකතොති අත්ථො. සමුහනිවාසවාචකො හි අයං කායසද්දො. වචනධම්මොති මරණධම්මො, ආයුක්ඛයෙන වා පුඤ්ඤක්ඛයෙන වා උපට්ඨිතමරණොති අත්ථො.

පඤ්චස්ස පුබ්බනිමිත්තානි පාතුහවන්තීති අස්ස උපට්ඨිතමරණස්ස දෙවපුත්තස්ස පඤ්ච මරණස්ස පුබ්බනිමිත්තානි උප්පජ්ජන්ති, පකාසානි චා භොන්ති. මාලා මිලායන්තීති තෙන පිළන්ධිතමාලා මජ්ඣන්තිකසමයෙ ආතපෙ බිත්තා විය මිලාතා විහතසොභා භොන්ති.

වත්ථානි කිලිස්සන්තීති සරදසමයෙ විගතවලාභකෙ ආකාසෙ අබ්භුස්සක්කමානබාලසුරියසදිසප්පහානි නානාවිරාගවණ්ණානි තෙන නිවත්ථපාරුතවත්ථානි තං බණංයෙව කද්දමෙ බිපිත්වා මද්දිතානි විය විහතප්පහානි මලිනානි භොන්ති.

කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්තීති සුපරිසුද්ධජාතිමණි විය සුසික්ඛිතසිප්පාවරියරචිතසුවණ්ණපටිමා විය ච පුබ්බෙ සෙදමලජල්ලිකාරහිතසරීරස්ස තස්මිං බණෙ උභොහි කච්ඡෙහි සෙදධාරා සන්දන්ති පග්ගරන්ති. න කෙවලඤ්ච කච්ඡෙහියෙව, සකලසරීරතොපි පනස්ස සෙදජලකණ්ණිකා මුච්චති යෙව, යෙන ආමුත්තමුත්තාජාලගවච්ඡිතො විය තස්ස කායො භොති.

කායෙ දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමතීති පුබ්බෙ පටිසන්ධිතො පට්ඨාය යථානුභාවං එකයොජනං ද්වියොජනං යාව ද්වාදසයොජනමත්තමිපි පදෙසං ආභාය ඵරිත්වා විජ්ජොතමානො කායො භොති බණ්ඩිච්චපාලිච්චාදිවිරහිතො, න සීතං න උණ්භං උපසාතකං, දෙවධීතා සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය භොති, දෙවපුත්තො වීසතිවස්සුද්දෙසිකො විය, තං බණංයෙව නිප්පභෙ නිත්තෙජෙ කායෙ විරූපභාවො අනුපවිසති සණ්ඨාති.

සකෙ දෙවො දෙවාසනෙ නාහිරමතීති අත්තනො අව්ඡරාගණෙහි සද්ධිං කීළනපරිවරණකදිබ්බාසනෙ න රමති, න චිත්තස්සාදං ලහති. තස්ස කිර මනුස්සගණනාය සත්තහි දිවසෙහි මරණං භවිස්සතීති ඉමානි පුබ්බනිමිත්තානි පාතුහවන්ති. සො තෙසං උප්පත්තියා “ඵවරූපාය නාම සම්පත්තියා විනා භවිස්සාමි”ති බලවසොකාහිභූතො භොති. තෙනස්ස කායෙ මහාපරිලාභො උප්පජ්ජති, තෙන සබ්බතො ගත්තෙහි සෙදා මුච්චන්ති. චිරතරං කාලං අපරිචිතදුක්ඛො තං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො එකච්චො “දය්භාමි දය්භාමි”ති කන්දන්තො පරිදෙවන්තො කත්ථවි අස්සාදං අලහන්තො විජ්ජන්තො විලපන්තො තහිං තහිං ආහිණ්ඨති. එකච්චො සතිං උපට්ඨපෙත්වා කායවාචාහි විකාරං අකරොන්තොපි පියවිජ්ජයොගදුක්ඛං අසහන්තො විහඤ්ඤමානො විවරති.

ඉමානි පන පුබ්බනිමිත්තානි යථා ලොකෙ මහාපුඤ්ඤානං රාජරාජමහාමත්තාදීනංයෙව උක්කාපාතභූමිවාලවන්දග්ගාභාදීනි නිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, න සබ්බෙසං; ඵවමෙව මහෙසක්ඛදෙවානංයෙව පඤ්ඤායති. උප්පන්නානි ච තානි “ඉමානි මරණස්ස පුබ්බනිමිත්තානි නාමා”ති කෙවි

දෙවා ජානන්ති, න සබ්බෙ. තත්ථ යො මන්දෙන කුසලකම්මෙන නිබ්බත්තො, සො “ඉදානි කො ජානාති, ‘කුභිං නිබ්බත්තිස්සාමි’”ති භායති. යො පන මහාපුඤ්ඤො, සො “බහුං මයා දානං දින්නං, සීලං රක්ඛිතං, පුඤ්ඤං උපචිතං, ඉතො වුත්තස්ස මෙ සුගතියෙව පාටිකඛ්ඛා”ති න භායති න විකම්පති. එවං උපට්ඨිතපුබ්බනිමිත්තං පන තං ගහෙත්වා දෙවතා නන්දනවනං පට්ටසෙන්නි සබ්බදෙවලොකෙසු නන්දනවනං අත්ථියෙව.

තිහි වාචාහි අනුමොදෙන්තිහි ඉදානි වුව්වමානෙහි තිහි වචනෙහි අනුමොදෙන්ති, මොදං පමොදං උප්පාදෙන්ති, අස්සාසෙන්ති, අභිවදනවසෙන වා තංඛණානුරූපං පමොදං කරොන්ති. කෙච්ඡි පන “අනුමොදෙන්ති”ති පදස්ස “ඔවදන්ති”ති වදන්ති. ඉතොති දෙවලොකතො. භොති ආලපනං. සුගතින්ති සුන්දරගතිං, මනුස්සලොකං සන්ධාය වදන්ති. ගච්ඡාති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපෙහි.

එවං වුත්තෙති එවං තදා තෙහි දෙවෙහි තස්ස “ඉතො භො සුගතිං ගච්ඡා”තිආදිනා වත්තබ්බවචනෙ හගවතා වුත්තෙ අඤ්ඤාතරො නාමගොත්තෙන අපාකටො තස්සං පරිසායං නිසින්නො අනුසන්ධිකුසලො එකො භික්ඛු “එතෙ සුගතිආදයො හගවතා අවිසෙසතො වුත්තා අවිභූතා, හන්ද තෙ විභූතතරෙ කාරාපෙස්සාමි”ති එතං “කිංනු බො, හන්තෙ”තිආදිවචනං අවොච. සද්ධාදිගුණවිසෙසපටිලාභකාරණතො දෙවූපපත්තිහෙතූතො ච මනුස්සත්තං දෙවානං අභිසම්මතන්ති ආහ “මනුස්සත්තං බො භික්ඛු දෙවානං සුගතිගමනසඬ්ඛාත”න්ති.

සුගතිගමනසඬ්ඛාතන්ති “සුගතිගමන”න්ති සම්මා කථිතං, වණ්ණිතං ථොමිතන්ති අත්ථො. යං මනුස්සභූතොති එත්ථ යන්ති කිරියාපරාමසනං, තෙන පටිලහතිති එත්ථ පටිලහනකිරියා ආමසියති, යො සද්ධාපටිලාභොති අත්ථො. මනුස්සභූතොති මනුස්සෙසු උප්පන්නො, මනුස්සභාවං වා පත්තො. යස්මා දෙවලොකෙ උප්පන්නානං තථාගතස්ස ධම්මදෙසනා යෙභුයොන දුල්ලභා සවනාය, න තථා මනුස්සානං, තස්මා වුත්තං “මනුස්සභූතො”ති. තථාගතප්පවෙදිතෙ ධම්මවිනයෙති තථාගතෙන හගවතා දෙසිතෙ සික්ඛත්තයසඬ්ගහෙ සාසනෙ. තඤ්චි ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මො ච, ආසයානුරූපං විනයොනං විනයනතො විනයො වාති ධම්මවිනයො, උපනිස්සයසම්පත්තියා වා ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං අප්පරජක්ඛජාතිකං විනෙතිති ධම්මවිනයො. ධම්මෙනෙව වා විනයො, න දණ්ඩසත්ථෙහිති ධම්මවිනයො, ධම්මයුත්තො වා විනයොති ධම්මවිනයො, ධම්මාය වා සහ මග්ගඵලනිබ්බානාය විනයොති ධම්මවිනයො, මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාදිධම්මතො වා පවත්තො විනයොති ධම්මවිනයො. ධම්මො වා හගවා ධම්මභූතො ධම්මකායො ධම්මස්සාමි, තස්ස ධම්මස්ස විනයො, න තක්කියානන්ති ධම්මවිනයො, ධම්මෙ වා

මග්ගඵලෙ නිජ්ඵාදෙනබ්බවිසයභූතෙ වා පවත්තො විනයොති
ධම්මවිනයොති වුවවති. තස්මිං ධම්මවිනයෙ.

සද්ධං පටිලහති “ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො”තිආදිනා සද්ධං
උප්පාදෙති. සද්ධො හි ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො
දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙ ආරාධෙස්සති. සුලද්ධලාභසංඛ්‍යාතන්ති
එත්ථ යථා හිරඤ්ඤසුවණ්ණබෝධත්ථාදිලාභො සත්තානං උපභොගසුඛං
ආවහති, බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං පටිබාහති, ධනදාලිද්දියං වූපසමෙති,
මුත්තාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති, ලොකසන්තතිඤ්ච ආවහති; එවං
ලොකියලොකුත්තරා සද්ධාපි යථාසම්භවං ලොකියලොකුත්තරං
විපාකසුඛමාවහති, සද්ධාධුරන්ත පටිපත්තානං ජාතිජරාදිදුක්ඛං පටිබාහති,
ගුණදාලිද්දියං වූපසමෙති, සතිසම්බොජ්ඣකාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති,
ලොකසන්තතිඤ්ච ආවහති. වුත්තඤ්ඤෙතං -

“සද්ධො සීලෙන සම්පත්තො, යසො භොගසමජ්ජිතො;
යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො”ති. (ධ. ප. 303);

එවං සද්ධාපටිලාභස්ස සුලද්ධලාභතා වෙදිතබ්බා. යස්මා පනායං
සද්ධාපටිලාභො අනුගාමිකො අනඤ්ඤසාධාරණො සබ්බසම්පත්තිහෙතු,
ලොකියස්ස ච හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිධනලාභස්ස කාරණං. සද්ධොයෙව හි
දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා උළාරුළාරවිත්තුපකරණානි අධිගච්ඡති, තෙහි ච
අත්තනො පරෙසඤ්ච අත්ථමෙව සම්පාදෙති. අස්සද්ධස්ස පන තානි
අනත්ථාවහානි හොන්ති, ඉධ වෙව සම්පරායෙ වානි, එවමපි සද්ධාය
සුලද්ධලාභතා වෙදිතබ්බා. තථා හි -

“සද්ධා බන්ධනි පාඨෙය්‍යං”. (සං. නි. 1.79).

“සද්ධා දුකියා පුරිසස්ස හොති”ති ව. (සං. නි. 1.36, 59).

“සද්ධිං විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්ති ව. (සං. නි. 1.73; සු. නි. 184).

“සද්ධාභත්ථො මහානාගො”ති ව. (අ. නි. 6.43; ථෙරගා. 694).

“සද්ධා බීජං තපො වුට්ඨි”ති ව. (සං. නි. 1.197; සු. නි. 77).

“සද්ධෙසිකො, හික්ඛවෙ, අරියසාවකො”ති (අ. නි. 7.67) ව.

“සද්ධාය තරති ඔස”න්ති ව. (සං. නි. 1.246) -

අනෙකෙසු යානෙසු අනෙකෙහි කාරණෙහි සද්ධා සංවණ්ණිතා.

ඉදානි යාය සද්ධාය සාසනෙ කුසලධම්මෙසු සුප්පතිට්ඨිතො නාම හොති නියාමොක්කන්තියා, තං සද්ධං දස්සෙතුං “සා බො පනස්සා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අස්සාති ඉමස්ස භවෙය්‍යාති අත්ථො. නිවිට්ඨාති අභිනිවිට්ඨා විත්තසන්තානං අනුපවිට්ඨා. මූලජාතාති ජාතමූලා. කිං පන සද්ධාය මූලං නාම? සද්ධෙය්‍යවත්ථුස්මිං ඔකප්පනහෙතුභූතො උපායමනසිකාරො. අපිච සප්පුරිසසෙවනා සද්ධම්මස්සවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මප්පට්පත්තීති වත්තාරි සොතාපත්තියඬගානි මූලාති වෙදිතබ්බාති. පතිට්ඨිතාති අරියමග්ගාධිගමෙන කෙනවි අකම්පනීයභාවෙන අවට්ඨිතා. තෙනෙවාහ “දළ්භා අසංභාරියා”ති. දළ්භාති ටීරා. අසංභාරියාති කෙනවි සංහරිතුං වා භාපෙතුං වා අපනෙතුං වා අසක්කුණෙය්‍යා. ඉති තෙ දෙවා තස්ස සොතාපත්තිමග්ගසමධිගමං ආසිසන්තා එවං වදන්ති. අත්තනො දෙවලොකෙ කාමසුබ්බපහොගාරහමෙව හි අරියපුග්ගලං තෙ ඉච්ඡන්ති. තෙනාහ “එහි, දෙව, පුනප්පුන”න්ති.

ගාථාසු පුඤ්ඤක්ඛයමරණම්පි ජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡෙදෙනෙව හොතීති ආහ “වචති ආයුසඬ්ඛයා”ති. අනුමොදනන්ති අනුමොදන්තානං. මනුස්සානං සහබ්‍යතන්ති මනුස්සෙහි සහභාවං. සහ බොතීති සහබොයා, සහපවත්තනකො, තස්ස භාවො සහබ්‍යතා. නිවිට්ඨස්සාති නිවිට්ඨා භවෙය්‍යා. යාවජීවන්ති යාව ජීවිතප්පවත්තියා, යාව පරිනිබ්බානාති අත්ථො.

අප්පමාණන්ති සක්කච්චං බහුං උළාරං බහුක්ඛත්තුඤ්ච කරණවසෙන පමාණරහිතං. නිරූපධිත්ති කිලෙසුපධිරහිතං, සුවිසුද්ධං නිම්මලන්ති අත්ථො. යස්මා පන තෙ දෙවා මහග්ගතකුසලං න ඉච්ඡන්ති කාමලොකසමික්කමනතො, කාමාවචරපුඤ්ඤමෙව ඉච්ඡන්ති, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො – “ඉතො දෙවලොකතො චුතො මනුස්සෙසු උප්පජ්ජිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො කායදූච්චරිතාදිං සබ්බං දූච්චරිතං පභාය කායසුචරිතාදිං සබ්බං සුචරිතං උළාරං විපුලං උපවිනිත්වා අරියමග්ගෙන ආගතසද්ධො භවාහී”ති. යස්මා පන ලොකුත්තරෙසු පයමමග්ගං දුතියමග්ගමිති වා ඉච්ඡන්ති අත්තනො දෙවලොකුපපත්තියා අනතිවත්තනතො, තස්මා තෙසමිති වසෙන “අප්පමාණං නිරූපධි”න්තිපදානං. අත්ථො වෙදිතබ්බො – පමාණකරානං දිට්ඨෙකට්ඨමළාරිකකාමරාගාදිකිලෙසානං උපච්ඡෙදෙන අප්පමාණං, සත්තමභවතො වා උප්පජ්ජනාරහස්ස ඛන්ධුපධිස්ස තංනිබ්බත්තකඅභිසඬ්ඛාරූපධිස්ස තංතංග්ගවජ්ඣකිලෙසුපධිස්ස ව පහානෙන තෙසං අනිබ්බත්තනතො නිරූපධිසඬ්ඛාතනිබ්බාතසන්තිස්සිත්තා ව නිරූපධිති.

එවං අච්චන්තමෙව අපායද්වාරපිට්ඨායකං කම්මං දස්සෙත්වා ඉදානි සග්ගසම්පත්තිනිබ්බත්තකකම්මං දස්සෙතුං “තතො ඔපධික”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ ඔපධිකන්ති උපධිවෙපක්කං අත්තභාවසම්පත්තියා වෙව

භොගසම්පත්තියා ච නිබ්බත්තකන්ති අත්ථො. උපධිති හි අත්තභාවො වුච්චති. යථාහ “සන්තෙකච්චානි පාපකානි කම්මසමාදානානි උපධිසම්පත්තිපට්ඨානිතානි න විපච්චන්ති”ති (විහ. 810). කාමගුණාපි. යථාහ “උපධිහි නරස්ස සොචනා”ති (සං. නි. 1.12; සු. නි. 34). තත්ත්වය වචනත්ථො – උපධියති එත්ථ සුබදුක්ඛන්ති උපධි, අත්තභාවො කාමගුණා ව. උපධිකරණං සීලං එතස්ස, උපධිං වා අරහතීති ඔපධිකං, පුඤ්ඤං, තං බහුං උළාරං කත්වා. කථං? දානෙන. දානඤ්ඤි ඉතරෙහි සුකරන්ති එවං වුත්තං. දානෙනානි වා පදෙන අභයදානම්පි වුත්තං, න ආමිසදානමෙවානි සීලස්සාපි සඬිගහො දට්ඨබ්බො. යස්මා පන තෙ දෙවා අසුරකායභානිං එකන්තෙනෙව දෙවකායපාරිපූරිඤ්ච ඉච්ඡන්ති, තස්මා තස්ස උපායං දස්සෙන්තා “අඤ්ඤෙපි මච්චෙ සද්ධම්මෙ, බ්‍රහ්මචරියෙ නිවෙසයා”ති ධම්මදානෙ නියොජෙන්ති. යදා විදුති යස්මිං කාලෙ දෙවා දෙවං වචන්තං විදු විජානෙය්‍යං, තදා ඉමාය යථාවුත්තාය අනුකම්පාය දුක්ඛාපනායනකම්පාය “දෙව, ඉමෙ දෙවකායෙ පුනප්පුනං උප්පජ්ජනවසෙන එහි ආගච්ඡාහි”ති ව අනුමොදෙන්තිති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බහුජනහිතසුත්තවණ්ණනා

84. පඤ්චමෙ ලොකෙති එත්ථ තයො ලොකා – සත්තලොකො, සඬ්ඛාරලොකො, ඔකාසලොකොති. තෙසු ඉන්ද්‍රියබද්ධානං රූපධම්මානං අරූපධම්මානං රූපාරූපධම්මානඤ්ච සන්තානවසෙන චත්තමානානං සමුහො සත්තලොකො, පථවිපබ්බතාදිහෙදො ඔකාසලොකො, උභයෙපි බන්ධා සඬ්ඛාරලොකො. තෙසු සත්තලොකො ඉධ අධිජ්ජෙතො. තස්මා ලොකෙති සත්තලොකෙ. තත්ථාපි න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙ, මනුස්සලොකෙ. මනුස්සලොකෙපි න අඤ්ඤස්මිං චක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව චක්කවාළෙ. තත්ත්වය න සබ්බට්ඨානෙසු, “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඬ්ඛලං නාම නිගමො, තස්ස අපරෙන මහාසාලා, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; පච්ඡිමාය දිසාය පුණං නාම බීරාහ්මණගාමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධජො නාම පබ්බතො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ”ති (මහාව. 259) එවං පරිච්ඡින්නෙ ආයාමතො තියොජනසතෙ විත්ථාරතො අඬ්ඬතෙය්‍යයොජනසතෙ පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතෙ මජ්ඣිමදෙසෙ උප්පජ්ජති තථාගතො. න කෙවලඤ්ච තථාගතොව පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා අසීතිමහාථෙරා බුද්ධමානා බුද්ධපිතා චක්කවත්තිරාජා අඤ්ඤෙ ච සාරජ්ජන්තා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති. ඉධ පන තථාගතවාරෙයෙව සබ්බත්ථකවසෙන අයං නයො ලබ්භති, ඉතරෙසු එකදෙසවසෙන.

උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජන්තීති ඉදං පන උභයමිපි විජ්ජකතවචනමෙව,
උප්පජ්ජන්තා බහුජනහිතත්ථාය උප්පජ්ජන්ති, න අඤ්ඤාන කාරණෙනාති
එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවරූපඤ්ඤානේථ සද්දලක්ඛණං න සක්කා
අඤ්ඤාන සද්දලක්ඛණෙන පටිබාහිතුං.

අපිව උප්පජ්ජමානො නාම උප්පජ්ජති නාම උප්පන්නො නාමාති අයං
පහෙදො වෙදිතබ්බො. තථාගතො හි මහාහිනිහාරං කරොන්නො, බුද්ධකරෙ
ධම්මෙ පරියෙසන්නො, පාරමියො පුරෙන්නො, පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ
පරිච්චජන්නො, ඤාතත්ථවරියං වරන්නො, ලොකත්ථවරියං, බුද්ධත්ථවරියං
කොටිං පාපෙන්නො, පාරමියො පුරෙත්වා තුසිතභවනෙ තිට්ඨන්නො, තතො
ඕතරිත්වා වරිමභවෙ පටිසන්ධිං ගණ්හන්නො, අගාරමජ්ඣෙ වසන්නො,
අහිනික්ඛමන්නො, මහාපධානං පදහන්නො, පරිපක්කඤාණො බොධිමණ්ඩං
ආරුය්හ මාරබලං විධමෙන්නො පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්නො,
මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්නො, පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ
ඤාණං ඕතාරෙත්වා අනෙකාකාරං සබ්බසඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා
සොනාපත්තිමග්ගං පටිවිජ්ඣන්නො යාව අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්නොපි
උප්පජ්ජමානො එව නාම, අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාම,
අරහත්තඵලක්ඛණෙ පන උප්පන්නො නාම. බුද්ධානඤ්ඤි සාවකානං විය න
පටිපාටියා ඉද්ධිවිධඤාණාදීනං උප්පාදනකිච්චං අත්ථී, සහෙව පන
අරහත්තමග්ගෙන සකලොපි බුද්ධගුණරාසි ආගතොව නාම හොති. තස්මා
නෙ නිබ්බත්තසබ්බකිච්චත්තා අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නා නාම
හොන්ති. ඉධ අරහත්තඵලක්ඛණං සන්ධාය “උප්පජ්ජති”ති වුත්තො.
උප්පන්නො හොතීති අයඤ්ඤානේථ අත්ථො.

සාවකොපි බිණාසවො සාවකබොධියා හෙතුභූතෙ පුඤ්ඤසම්භාරෙ
සම්භරන්නො පුබ්බෙයොගං පුබ්බවරියං ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙන්නො
වරිමභවෙ නිබ්බත්තන්නො අනුක්කමෙන විඤ්ඤානං පත්වා සංසාරෙ
ආදීනවං දිස්වා පබ්බජ්ජාය චෙතයමානො පබ්බජ්ජං මත්ථකං පාපෙත්වා
සීලාදීනි පරිපුරෙන්නො ධුතඨම්මෙ සමාදාය වත්තමානො ජාගරියං
අනුයුඤ්ජන්නො ඤාණානි නිබ්බත්තෙන්නො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා
හෙට්ඨිමමග්ගෙ අධිගච්ජන්නොපි උප්පජ්ජමානො එව නාම,
අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලක්ඛණෙ පන
උප්පන්නො නාම. සෙක්ඛො පන පුබ්බුපනිස්සයතො පට්ඨාය යාව
ගොත්‍රභුඤාණා උප්පජ්ජමානො නාම, පයමමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාම,
පයමඵලක්ඛණතො පට්ඨාය උප්පන්නො නාම. එත්තාවතා “තයොමෙ,
හික්ඛවෙ, පුග්ගලා ලොකෙ උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජන්ති”ති පදානං අත්ථො
වුත්තො හොති.

ඉදානි බහුජනහිතායාතිආදීසු බහුජනහිතායාති මහාජනස්ස හිතත්ථාය.
බහුජනසුඛායාති මහාජනස්ස සුඛත්ථාය. ලොකානුකම්පායාති

සත්තලොකස්ස අනුකම්පං පටිච්ච. කතරසත්තලොකස්සාති? යො තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා ධම්මං පටිච්ච්ඤ්ඤිති, අමතපානං පිච්චි, තස්ස. භගවතො හි ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තදෙසනාය අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤප්පමුඛා අට්ඨාරස භ්‍රමකොට්ඨො ධම්මං පටිච්ච්ඤ්ඤි. එවං යාව සුභද්දපරිබ්බාජකචිත්තයනා ධම්මං පටිච්ච්ඤ්ඤිසත්තානං ගණනා නත්ථි, මහාසමයසුත්තන්තදෙසනායං මඬ්ගලසුත්තං, චූළරාහුලොවාදං, සමචිත්තදෙසනායන්ති ඉමෙසු චතුසු යානෙසු අභිසමයං පත්තසත්තානං පරිච්ඡෙදො නත්ථි. එවමෙතස්ස අපරිමාණස්ස සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය. සාවකස්ස පන අරහතො සෙක්ඛස්ස ච ලොකානුකම්පාය උප්පත්ති ධම්මසෙනාපතිආදීහි ධම්මභණ්ඩාගාරිකාදීහි ච දෙසිතදෙසනාය පටිච්චෙධප්පත්තසත්තානං වසෙන, අපරභාගෙ ච මහාමහින්දත්ථෙරාදීහි දෙසිතදෙසනාය පටිච්ච්ඤ්ඤිව්වානං වසෙන, යාවජ්ජනනා ඉතො පරං අනාගතෙ ච සාසනං නිස්සාය සග්ගමොක්ඛමග්ගෙසු පතිට්ඨහත්තානං වසෙනපි අයමත්ථො විභාවෙනබ්බො.

අපිච්ච බහුජනහිතායාති බහුජනස්ස හිතත්ථාය, නෙසං පඤ්ඤාසම්පත්තියා දිට්ඨධම්මිකසම්පරාධිකහිතුපදෙසකොති. බහුජනසුඛායාති බහුජනස්ස සුඛත්ථාය, වාගසම්පත්තියා උපකරණසුඛසම්පදායකොති. ලොකානුකම්පායාති ලොකස්ස අනුකම්පනත්ථාය, මෙත්තාකරුණාසම්පත්තියා මාතෘපිතරො විය ලොකස්ස රක්ඛිතා ගොපිතාති. අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානන්ති ඉධ දෙවමනුස්සග්ගහණෙන භබ්බපුග්ගලෙ වෙනෙය්‍යසත්තෙ එව ගහෙත්වා තෙසං නිබ්බානමග්ගඵලාධිගමාය තථාගතස්ස උප්පත්ති දස්සිතා පයම්චාරෙ, දුතියතතියවාරෙසු පන අරහතො සෙක්ඛස්ස ච වසෙන යොජෙතබ්බං. තත්ථ අත්ථායාති ඉමිනා පරමත්ථාය, නිබ්බානායාති වුත්තං හොති. හිතායාති තංසම්පාපකමග්ගත්ථායාති වුත්තං හොති. නිබ්බානසම්පාපකමග්ගතො හි උත්තරිං හිතං නාම නත්ථි. සුඛායාති ඵලසමාපත්තිසුඛත්ථායාති වුත්තං හොති, තතො උත්තරි සුඛභාවතො. වුත්තඤ්ඤෙනං “අයං සමාධි පච්චුප්පත්තසුඛො චෙව ආයතිඤ්ඤි සුඛවිපාකො”ති (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.27; විභ. 804).

තථාගතොතිආදීනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තො. විජ්ජාවරණසම්පත්තොතිආදීසු තිස්සොපි විජ්ජා භයහෙරවෙ (ම. නි. 1.34 ආදයො) ආගතනයෙන, ඡපි විජ්ජා ඡළහිඤ්ඤාවසෙන, අට්ඨපි විජ්ජා අමබ්ථිසුත්තෙ ආගතාති විජ්ජාහි, සීලසංවරාදීහි, පන්නරසහි වරණධම්මෙහි ච, අනඤ්ඤසාධාරණෙහි සම්පන්නො සමන්නාගතොති විජ්ජාවරණසම්පත්තො. සොහනගමනත්තා, සුන්දරං යානං ගතත්තා, සම්මා ගතත්තා, සම්මා ගදත්තා ච සුගතො. සබ්බථා විදිතලොකත්තා ලොකවිදු. නත්ථි එතස්ස උත්තරොති අනුත්තරො. පුරිසදම්මෙ පුරිසවෙනෙය්‍ය

සාරෙති විනෙතීති පුරිසදම්මසාරථී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං අනුසාසනීති සත්ථා. සබ්බස්සාපි නෙය්‍යස්ස සබ්බජ්ජකාරෙන සයම්භුඤ්ඤානෙත බුද්ධත්තා බුද්ධොති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගතො (විසුද්ධි. 1.132-133) ගහෙතබ්බො.

සො ධම්මං දෙසෙති ආදි...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණන්ති සො භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤං පටිච්ච හිත්වාපි අනුත්තරං විචෙකසුඛං ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච බො අජ්ජං වා බහුං වා දෙසෙත්තො ආදිකල්‍යාණාදිජ්ජකාරමෙව දෙසෙති. කථං? එකගාථාපි හි සමන්තභද්දකත්තා ධම්මස්ස පටිමපාදෙන ආදිකල්‍යාණා, දුතියතතියෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණා, පච්ඡිමෙන පරියොසානකල්‍යාණා. එකානුසන්ධිකං සුත්තං නිදානෙන ආදිකල්‍යාණං, නිගමනෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙන මජ්ඣිකල්‍යාණං. නානානුසන්ධිකං සුත්තං පටිමෙන අනුසන්ධිතා ආදිකල්‍යාණං, පච්ඡිමෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණං. සකලොපි වා සාසනධම්මො අත්තනො අත්ථභූතෙන සීලෙන ආදිකල්‍යාණො, සමථවිපස්සනාමග්ගඵලෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණො, නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණො. සීලසමාධිහි වා ආදිකල්‍යාණො, විපස්සනාමග්ගෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණො, ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො. බුද්ධසුබුද්ධතාය වා ආදිකල්‍යාණො, ධම්මසුධම්මතාය මජ්ඣිකල්‍යාණො, සඬ්ඝසුජ්ජපටිපත්තියා පරියොසානකල්‍යාණො. තං සුත්ථා තථත්තාය පටිපත්තෙන අධිගන්තබ්බාය අභිසම්බොධියා වා ආදිකල්‍යාණො, පච්චෙකබොධියා මජ්ඣිකල්‍යාණො, සාවකබොධියා පරියොසානකල්‍යාණො. සුය්‍යමානො චෙස නිවරණවික්ඛම්භනතො සවනෙනපි කල්‍යාණමෙව ආවහතීති ආදිකල්‍යාණො, පටිපජ්ජියමානො සමථවිපස්සනාසුඛාවහනතො පටිපත්තියාපි සුඛමෙව ආවහතීති මජ්ඣිකල්‍යාණො, තථාපටිපත්තො ච පටිපත්තිඵලෙ නිට්ඨිතෙ තාදිභාවාවහනතො පටිපත්තිඵලෙනපි කල්‍යාණමෙව ආවහතීති පරියොසානකල්‍යාණො. නාථජ්ජහවත්තා ච පහවසුද්ධියා ආදිකල්‍යාණො, අත්ථසුද්ධියා මජ්ඣිකල්‍යාණො, කිච්චසුද්ධියා පරියොසානකල්‍යාණො. තෙන වුත්තං “සො ධම්මං දෙසෙති ආදි...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණ”න්ති.

යං පන භගවා ධම්මං දෙසෙත්තො සාසනබ්‍රහ්මචරියං මග්ගබ්‍රහ්මචරියඤ්ච පකාසෙති, නානාතයෙහි දීපෙති, තං යථානුරූපං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං, බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්බඤ්ජනං. සඬ්ඝාසන, පකාසන, විවරණ, විහජන, උත්තානීකරණ පඤ්ඤත්තිඅත්ථපදසමායොගතො සාත්ථං, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තීතිද්දෙසසම්පත්තියා සබ්බඤ්ජනං, අත්ථගම්භීරතාපටිච්චධම්මභීරතාහි වා සාත්ථං, ධම්මගම්භීරතාදෙසනාගම්භීරතාහි සබ්බඤ්ජනං.

අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාවිසයනො වා සාත්ථං,
 ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාවිසයනො සබ්බඤ්ජනං. පණ්ඩිතවෙදනීයනො
 පරික්ඛකජනජපසාදකන්ති සාත්ථං, සද්ධෙය්‍යනො
 ලොකීයජනජපසාදකන්ති සබ්බඤ්ජනං. ගම්භීරාධිප්පායනො සාත්ථං,
 උත්තානපදනො සබ්බඤ්ජනං. උපනෙතඛිබ්බස්ස අභාවනො
 සකලපරිපුණ්ණභාවෙන කෙවලපරිපුණ්ණං, අපනෙතඛිබ්බස්ස අභාවනො
 නිද්දොසභාවෙන පරිසුද්ධං, අපිච පටිපත්තියා අධිගමබ්‍යත්තිනො සාත්ථං,
 පරියත්තියා ආගමබ්‍යත්තිනො සබ්බඤ්ජනං,
 සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධපාරිපුරියා පරිපුණ්ණං, නිරුපක්කිලෙසනො
 නිත්ථරණත්ථාය පවත්තිනො ලොකාමිසනිරපෙක්ඛනො ච පරිසුද්ධං,
 සික්ඛත්තයපරිග්ගහිතත්තා බ්‍රහ්මභූතෙහි සෙට්ඨෙහි වරිතඛිබ්බනො තෙසං
 වරියභාවනො ච බ්‍රහ්මචරියං. තස්මා “සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං...පෙ....
 පකාසෙති”ති වුච්චති. පඨමොති ගණනානුපුඛිබ්බනො
 සඛිබ්බලොකුත්තමභාවනො ච පඨමො පුග්ගලො.

තස්සෙව සත්ථු සාවකොති තස්සෙව යථාවුත්තගුණස්ස සත්ථු
 සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මදෙසනාය සවනන්තෙ ජාතො
 ධම්මසෙනාපතිසදිසො සාවකො, න පුරණාදි විය පටිඤ්ඤාමත්තෙන සත්ථු
 සාවකො. පාටිපදොති පටිපදාසඬ්ඛානෙන අරියමග්ගෙන අරියාය ජාතියා
 ජාතො භවොති පාටිපදො, අනිට්ඨිතපටිපත්තිකිච්චො පටිපජ්ජමානොති
 අත්ථො. සුත්තගෙය්‍යාදි පරියත්තිධම්මො ඛණ්ඩං සුතො එතෙනාති
 ඛණ්ඩස්සුතො. පාතිමොක්ඛසංවරාදිසීලෙන වෙච
 ආරඤ්ඤිකඬ්ඛාදිධුතඬ්ඛවතෙහි ච උපපන්නො සම්පන්නො
 සමන්තාගතොති සීලවතුපපන්නො. ඉති භගවා “ලොකානුකම්පා නාම
 හිතජ්ඣාසයෙන ධම්මදෙසනා, සා ච ඉමෙසු එව තිසු පුග්ගලෙසු
 පටිබද්ධා”ති දස්සෙති. සෙසං සුවඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ගාථාසු තස්සන්වයොති තස්සෙව සත්ථු පටිපත්තියා ධම්මදෙසනාය ච
 අනුගමනෙන තස්සන්වයො අනුජාතො. අවිජ්ජන්ධකාරං විධමිත්වා
 සපරසන්තානෙසු ධම්මාලොකසඬ්ඛාතාය පභාය කරණනො පභඩ්ඤා.
 ධම්මමුදිරයන්තාති චතුසච්චධම්මං කථෙන්නා. අපාපුරන්තීති උග්ගාටෙන්නි.
 අමතස්ස නිබ්බානස්ස. ද්වාරං අරියමග්ගං. යොගාති කාමයොගාදිනො.
 සත්ථවාහෙනාති වෙනෙය්‍යසත්ථවාහනනො භවකන්තාරනිත්ථරණනො
 සත්ථවාහො, භගවා, තෙන සත්ථවාහෙන. සුදෙසිතං මග්ගමනුක්කමන්තීති
 තෙන සම්මා දෙසිතං අරියමග්ගං තස්ස දෙසනානුසාරෙන අනුගච්ඡන්ති
 පටිපජ්ජන්ති. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සෙසං උත්තානමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අසුභානුපස්සිසුත්තවණ්ණනා

85. ඡට්ඨෙ අසුභානුපස්සිති අසුභං අනුපස්සන්තා ද්වත්තිංසාකාරවසෙන වෙව උද්ධුමාතකාදීසු ගහිතනිමිත්තස්ස උපසංහරණවසෙන ච කායස්මිං අසුභං අසුභාකාරං අනුපස්සකා හුත්වා විහරං. ආනාපානස්සති ආනාපානෙ සති, තං ආරබ්භ පවත්තා සති, අස්සාසපස්සාසපරිග්ගාහිකා සතීති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙනං “ආනන්ති අස්සාසො, නො පස්සාසො. පානන්ති පස්සාසො, නො අස්සාසො” තිආදි (පටි. ම. 1.160).

වොති තුම්භාකං. අජ්ඣත්තන්ති ඉධ ගොවරජ්ඣත්තං අධිජ්ජෙනං. පරිමුඛන්ති අභිමුඛං. සුපට්ඨිතාති සුට්ඨු උපට්ඨිතා. ඉදං වුත්තං හොති – ආනාපානස්සති ච තුම්භාකං කම්මට්ඨානාභිමුඛං සුට්ඨු උපට්ඨිතා හොතුති. අථ වා පරිමුඛන්ති පරිග්ගහිතනියානං. වුත්තඤ්ඤෙනං පටිසම්භිදායං – “පරිති පරිග්ගහට්ඨො, මුඛන්ති නියානට්ඨො, සතීති උපට්ඨානට්ඨො, තෙන වුච්චති පරිමුඛං සති”න්ති (පටි. ම. 1.164). ඉමිනා චතුසතිපට්ඨානසොළසජ්ජහෙදා ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානභාවනා දස්සිතාති දට්ඨබ්බා.

එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව රාගවරිතවිතක්කවරිතානං සජ්ජායං පටිකුලමනසිකාරකායානුපස්සනාවසෙන සමථකම්මට්ඨානං විපස්සනාකම්මට්ඨානඤ්ච උපදිසිත්වා ඉදාති සුද්ධවිපස්සනාකම්මට්ඨානමෙව දස්සෙන්නො “සබ්බසඬ්ඛාරෙසු අනිච්චානුපස්සිතො විහරං” ති ආහ. තත්ථ අනිච්චං, අනිච්චලක්ඛණං, අනිච්චානුපස්සනා, අනිච්චානුපස්සිති ඉදං චතුක්කං වෙදිතබ්බං. හුත්වා, අභාවතො, උදයබ්බයයොගතො, තාවකාලිකතො, නිච්චපටික්ඛෙපතො ච ඛන්ධපඤ්චකං අනිච්චං නාම. තස්ස යො හුත්වා අභාවාකාරො, තං අනිච්චලක්ඛණං නාම. තං ආරබ්භ පවත්තා විපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා. තං අනිච්චන්ති විපස්සකො අනිච්චානුපස්සි. එත්ථ ච එකාදසවිධා අසුභකථා පට්ඨජ්ඣානං පාපෙත්වා, සොළසවත්ථුකා ච ආනාපානකථා චතුත්ථජ්ඣානං පාපෙත්වා, විපස්සනාකථා ච විත්ථාරතො වත්තබ්බා, සා පන සබ්බාකාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.737-740) කථිතාති තත්ථ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා.

ඉදාති අසුභානුපස්සනාදිහි නිජ්ඣාදෙතබ්බං එලවිසෙසං දස්සෙතුං “අසුභානුපස්සිත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සුභාය ධාතුයාති සුභභාවෙ, සුභනිමිත්තෙති අත්ථො. රාගානුසයොති සුභාරම්මණෙ උජ්ජජ්ජනාරහො කාමරාගානුසයො. සො කෙසාදීසු උද්ධුමාතකාදීසු වා අසුභානුපස්සිතං අසුභනිමිත්තං ගහෙත්වා තත්ථ පට්ඨජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා තං පාදකං කත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අධිගතෙන අනාගාමිමග්ගෙන පභීයති, සබ්බසො සමුච්ඡින්නදියතීති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙනං “අසුභා භාවෙතබ්බා කාමරාගස්ස පහානායා” ති (අ. නි. 9.3; උදා. 31). බාහිරාති

බහිද්ධාවත්ථුකත්තා අනත්ථාවහත්තා ව බාහිරා බහිභූතා. විතක්කාසයාති කාමසඛිකප්පාදිමිච්ඡාවිතක්කා. තෙ හි අප්පභීනා ආසයානුගතා සති පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනතො විතක්කාසයාති වුත්තා. කාමවිතක්කො චෙත්ථ කාමරාගග්ගහණෙන ගහිතො එවාති තදවසෙසා විතක්කා එව වුත්තාති වෙදිතබ්බා. විසාතපක්ඛිකාති දුක්ඛභාගියා, ඉච්ඡාවිසාතනිබ්බත්තනකා වා. තෙ න භොන්තීති තෙ පභීයන්ති. බ්‍යාපාදවිතක්කො, විහිංසාවිතක්කො, ඤාතිවිතක්කො, ජනපදවිතක්කො, අමරාවිතක්කො, අනවඤ්ඤත්තිපටිසංයුත්තො විතක්කො, ලාභසක්කාරසිලොකපටිසංයුත්තො විතක්කො, පරානුද්දයතාපටිසංයුත්තො විතක්කොති අට්ඨ, කාමවිතක්කෙන සද්ධිං නවවිධා මහාවිතක්කා ආනාපානස්සතිසමාධිනා තන්තිස්සිතාය ව විපස්සනාය පුබ්බභාගෙ වික්ඛම්භිතා. තං පාදකං කත්වා අධිගතෙන අරියමග්ගෙන යථාරහං අනවසෙසතො පභීයන්ති. වුත්තම්පි චෙතං “ආනාපානස්සති භාවෙනබ්බා විතක්කුපච්ඡෙදායා”ති (අ. නි. 9.3; උදා. 31).

යා අවිජ්ජා, සා පභීයතීති යා සච්චසභාවපටිච්ඡාදිනී සබ්බානත්ථකාරී සකලස්ස වට්ඨදුක්ඛස්ස මූලභූතා අවිජ්ජා, සා අනිච්චානුපස්සිනං විහරතං සමුච්ඡිජ්ජති. ඉදං කිර භගවතා අනිච්චාකාරතො වුට්ඨිතස්ස සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවස්ස වසෙන වුත්තං. තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – තෙභූමකෙසු සබ්බසඬ්ඛාරෙසු අනිච්චාදිතො සම්මසනං පට්ඨපෙත්වා විපස්සන්තානං යදා අනිච්චන්ති පවත්තමානා වුට්ඨානගාමිනීවිපස්සනා මග්ගෙන සට්ඨති, අනුක්කමෙන අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජති, තෙසං අනිච්චානුපස්සිනං විහරතං අවිජ්ජා අනවසෙසතො පභීයති, අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පජ්ජතීති. අනිච්චානුපස්සිනං විහරතන්ති ඉදං අනිච්චලක්ඛණස්ස තෙසං පාකට්ඨාවතො ඉතරස්ස ලක්ඛණද්වයස්ස ගහණෙ උපායභාවතො වා වුත්තං, න පන එකස්සෙව ලක්ඛණස්ස අනුපස්සිතබ්බතො. වුත්තඤ්ඤෙන “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15). අපරම්පි වුත්තං “අනිච්චසඤ්ඤිතො හි, මෙසීය, අනත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාති, අනත්තසඤ්ඤී අස්මිමානසමුග්ගානං පාපුණාති”ති.

ගාථාසු ආනාපාතෙ පටිස්සතොති ආනාපානනිමිත්තස්මිං පටි පටි සතො, උපට්ඨිතස්සතීති අත්ථො. පස්සන්ති ආසවක්ඛයඤාණචක්ඛුතා සඬ්ඛාරූපසමං නිබ්බානං පස්සන්තො. ආනාපී සබ්බදාති අන්තරාවොසානං අනාපජ්ජිත්වා අසුභානුපස්සනාදිසු සතතං ආනාපී යුත්තප්පයුත්තො, තතො එව යතො වායමමානො, නියතො වා සම්මත්තනියාමෙන තත්ථ සබ්බසඬ්ඛාරසමථෙ නිබ්බානෙ අරහත්තඵලවිමුක්තියා විමුච්චති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්සත්තවණ්ණනා

86. සත්තමෙ ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්සාති එත්ථ ධම්මො නාම නවවිධො ලොකුත්තරධම්මො, තස්ස ධම්මස්ස අනුධම්මො සීලවිසුද්ධිආදි පුබ්බභාගපටිපදාධම්මො, තං ධම්මානුධම්මං පටිපත්තස්ස අධිගන්තුං පටිපජ්ජමානස්ස. අයමනුධම්මො හොතීති අයං අනුවච්ඡිකසභාවො පතිරූපසභාවො හොති. වෙය්‍යාකරණායාති කථනාය. ධම්මානුධම්මපටිපත්තොයන්ති යන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං. ඉදං වුත්තං හොති – යෙන අනුධම්මෙන තං ධම්මානුධම්මං පටිපත්තොති බ්‍යාකරමානො සම්මදෙව බ්‍යාකරොත්තො නාම සීයා, න තතොනිදානං විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බො සීයාති. යන්ති චා කිරියාපරාමසනං, තෙනෙනං දස්සෙති “යදිදං ධම්මස්සෙව භාසනං, ධම්මචිතක්කස්සෙව ච චිතක්කනං තදුභයාභාවෙ ඤාණුපෙක්ඛාය, අයං ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්ස භික්ඛුනො තථාරූපො අයන්ති කථනායානුරූපහෙතු අනුවච්ඡිකකාරණං. භාසමානො ධම්මංයෙව භාසෙය්‍යාති කථෙත්තො වෙ දසකථාවත්ථුධම්මංයෙව කථෙය්‍ය, න තජ්ජපිපක්ඛමභිච්ඡතාදිඅධම්මං. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“යායං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙනොව්වරණසජ්ජායා එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. සෙය්‍යථිදං – අජ්ජිච්ඡකථා, සන්තුට්ඨිකථා, පච්චෙකකථා, අසංසග්ගකථා, වීරියාරම්භකථා, සීලකථා, සමාධිකථා, පඤ්ඤාකථා, විමුත්තිකථා, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනකථා, එවරූපාය කථාය නිකාමලාභී හොති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී”ති (අ. නි. 9.3; උදා. 31).

අභිසල්ලෙඛිකාය කථාය ලාභී එව හි තං භාසෙය්‍ය. එතෙන කල්‍යාණමිත්තසම්පදා දස්සිතා.

ධම්මචිතක්කන්ති නෙක්ඛම්මචිතක්කාදිං ධම්මතො අනපෙතං චිතක්කයතො “සීලාදිපටිපදං පරිපුරෙස්සාමී”ති උපරූපරි උස්සාහො අභිවඩ්ඪිස්සති. සො පන චිතක්කො සීලාදීනං අනුපකාරධම්මෙ වජ්ජෙත්වා උපකාරධම්මෙ අනුබුභනවසෙන භානභාගියභාවං අපනෙත්වා ධීතිභාගියභාවෙපි අට්ඨත්වා විසෙසභාගියතං නිබ්බේධභාගියතඤ්ඤා පාපනවසෙන පචත්තියා අනෙකජ්ජහෙදො වෙදිතබ්බො. නො අධම්මචිතක්කන්ති කාමචිතක්කං නො චිතක්කෙය්‍යාති අත්ථො. තදුභයං චා පනාති යදෙනං පරෙසං අනුග්ගහණත්ථං ධම්මභාසනං අත්තතො අනුග්ගහණත්ථං ධම්මචිතක්කනඤ්ඤා වුත්තං. අථ චා පන තං උභයං අභිනිවජ්ජෙත්වා අජ්ජපටිපජ්ජිත්වා අකත්වා. උපෙක්ඛකොති තථාපටිපත්තියං උදාසීනො සමථවිපස්සනාභාවනමෙව අනුබුභන්තො විහරෙය්‍ය, සමථපටිපත්තියං උපෙක්ඛකො හුත්වා විපස්සනායමෙව කම්මං කරොත්තො විහරෙය්‍ය. විපස්සනම්පි උස්සුක්කාපෙත්වා තත්ථපි

සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණුවසෙන උපෙක්ඛකො යාව විපස්සනාඤාණං මග්ගෙන සට්ඨති, තාව යථා තං තික්ඛං සුරං පසන්නං හුත්වා වහති, තථා විහරෙය්‍ය සතො සම්පජානොති.

ගාථාසු සමථවිපස්සනාධම්මො ආරම්භබ්බට්ඨයෙන ආරාමො එතස්සාති ධම්මාරාමො. තස්මිංයෙව ධම්මෙ රතොති ධම්මරතො. තස්සෙව ධම්මස්ස පුනස්පුනං විචිත්තනතො ධම්මං අනුචිචිත්තයං තං ධම්මං ආවජ්ජෙන්නො, මනසි කරොන්නොති අත්ථො. අනුස්සරන්ති තමෙව ධම්මං උපරුපරිභාවනාවසෙන අනුස්සරන්තො. අථ වා විමුක්තායතනසීසෙ යත්වා පරෙසං දෙසනාවසෙන සීලාදිධම්මො ආරම්භබ්බට්ඨයෙන ආරාමො එතස්සාති ධම්මාරාමො. තථෙව තස්මිං ධම්මෙ රතො අභිරතොති ධම්මරතො. තෙසංයෙව සීලාදිධම්මානං ගතියො සමන්වෙසන්තො කාමචිතක්කාදීනං ඔකාසං අදත්වා නෙක්ඛම්මසඬ්ඛකප්පාදිධම්මංයෙව අනුචිචිත්තනතො ධම්මං අනුචිචිත්තයං. තද්දහයං වා පන ඔළාරිකතො දහන්තො අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා සමථවිපස්සනාධම්මමෙව උපරුපරි භාවනාවසෙන අනුස්සරන්තො අනුබුභනාවසෙන පචිත්තෙන්නො. සද්ධම්මාති සත්තතිංසප්පහෙදා බොධිපක්ඛියධම්මා නවවිධලොකුත්තරධම්මා ච න පරිභායති, න විරස්සෙව තං අධිගච්ඡතිති අත්ථො.

ඉදානි තස්ස අනුස්සරණවිධිං දස්සෙන්නො “වරං වා”තිආදිමාහ. තත්ථ වරං වාති භික්ඛාචාරවසෙන වඩ්ඤාමනවසෙන ච වරන්තො වා. යදි වා තිට්ඨන්ති තිට්ඨන්තො වා නිසින්නො වා, උද වා සයන්ති සයන්තො වා. එවං චතුසුපි ඉරියාපටෙසු. අජ්ඣක්තං සමයං චිත්තන්ති යථාචුත්තෙ කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතෙ ගොචරජ්ඣක්තෙ අත්තනො චිත්තං රාගාදිකිලෙසානං වූපසමනවසෙන පජ්ඣනවසෙන සමයං සමෙන්නො. සන්තිමෙවාධිගච්ඡතිති අවචන්තසන්තිං නිබ්බානමෙව පාපුණාතිති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අන්ධකරණසුත්තවණ්ණනා

87. අට්ඨමෙ අකුසලචිතක්කාති අකොසල්ලසම්භූතා විතක්කා. අන්ධකරණාතිආදිසු යස්ස සයං උප්පජ්ජන්ති, තං යථාභූතදස්සනනිවාරණෙන අන්ධං කරොන්තිති අන්ධකරණා. න පඤ්ඤාවක්ඛුං කරොන්තිති අවක්ඛුකරණා. අඤ්ඤාණං කරොන්තිති අඤ්ඤාණකරණා. පඤ්ඤානිරොධිකාති කම්මස්සකතාපඤ්ඤා, ඝානපඤ්ඤා, විපස්සනාපඤ්ඤාති ඉමා තිස්සො පඤ්ඤා අප්පචන්තිකරණෙන නිරොධෙන්තිති පඤ්ඤානිරොධිකා. අනිට්ඨඵලදායකත්තා දුක්ඛසඬ්ඛාතස්ස විසාතස්ස පක්ඛෙ වත්තන්තිති

කාමචිතක්කොති කාමපට්ඨසංයුත්තො චිතක්කො. සො හි කිලෙසකාමසහිතො හුත්වා චත්ථුකාමෙසු පචත්තති. බ්‍යාපාදපට්ඨසංයුත්තො චිතක්කො බ්‍යාපාදචිතක්කො. විහිංසාපට්ඨසංයුත්තො චිතක්කො විහිංසාචිතක්කො. ඉමෙ ද්වෙ ව සත්තෙසුපි සඬ්ඛාරෙසුපි උප්පජ්ජන්ති. කාමචිතක්කො හි පියමනාපෙ සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා චිතක්කෙන්තස්ස උප්පජ්ජති, බ්‍යාපාදචිතක්කො අප්පියෙ අමනාපෙ සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා කුප්ඤ්ඤිත්වා ඔලොකනකාලතො පට්ඨාය යාව නාසනා උප්පජ්ජති, විහිංසාචිතක්කො සඬ්ඛාරෙසු න උප්පජ්ජති, සඬ්ඛාරා දුක්ඛාපෙතබ්බා නාම නත්ථි, “ඉමෙ සත්තා භඤ්ඤන්තු වා බජ්ඣන්තු වා උච්ඡිජ්ජන්තු වා විනස්සන්තු වා මා වා අභෙසු”න්ති චිත්තනකාලෙ පන සත්තෙසු උප්පජ්ජති.

ඉමෙයෙව පන කාමසඬ්ඤාපාදයො. අත්ථොති කාමචිතක්කාදීනං කාමසඬ්ඤාපාදීනඤ්ච නානාකරණං නත්ථි, තංසම්පයුත්තා පන සඤ්ඤාදයො කාමසඤ්ඤාදයො. කාමධාතුආදීනං පන යස්මා පාළියං –

“කාමපට්ඨසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො...පෙ.... මිච්ඡාසඬ්ඤාපො, අයං වුච්චති කාමධාතු, සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා කාමධාතු. බ්‍යාපාදපට්ඨසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො...පෙ.... මිච්ඡාසඬ්ඤාපො, අයං වුච්චති බ්‍යාපාදධාතු. දසසු ආසාතචත්ථුසු චිත්තස්ස ආසාතො පටිසාතො...පෙ.... අනත්තමනතා චිත්තස්ස, අයං වුච්චති බ්‍යාපාදධාතු. විහිංසාපට්ඨසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො මිච්ඡාසඬ්ඤාපො, අයං වුච්චති විහිංසාධාතු. ඉධෙකච්චො පාණිනා වා ලෙඬ්ඬුනා වා දණ්ඨෙන වා සත්ථෙත වා රජ්ජයා වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන සත්තෙ විභෙදෙති, අයං විහිංසාධාතු”ති (විභ. 182, 910) –

ආගතත්තා විසෙසො ලබ්භති.

තත්ථ ද්වෙ කථා සබ්බසඬ්ඤාහිකා ව අසම්භින්නා ව. තත්ථ කාමධාතුයා ගහිතාය ඉතරා ද්වෙපි ගහිතා නාම භොන්ති. තතො පන නීහරිත්වා අයං බ්‍යාපාදධාතු, අයං විහිංසාධාතුති දස්සෙතීති අයං සබ්බසඬ්ඤාහිකා නාම. කාමධාතුං කථෙත්තො පන භගවා බ්‍යාපාදධාතුං බ්‍යාපාදධාතුවිධානෙ, විහිංසාධාතුං විහිංසාධාතුවිධානෙ ය්‍යෙත්වාච අවසෙසං කාමධාතු නාමාති කථෙසීති අයං අසම්භින්නකථා නාම.

සුක්කපක්ඛෙ වුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නෙක්ඛම්මපට්ඨසංයුත්තො චිතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කො. සො අසුභපුබ්බහාගෙ කාමාවචරො භොති, අසුභජ්ඣානෙ රූපාවචරො, තං

ඤානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො. අබ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො විතක්කො අබ්‍යාපාදවිතක්කො. සො මෙත්තාපුබ්බහාගෙ කාමාවචරො හොති, මෙත්තාඤානෙ රූපාවචරො, තං ඤානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො. අවිහිංසාපටිසංයුත්තො විතක්කො අවිහිංසාවිතක්කො. සො කරුණාපුබ්බහාගෙ කාමාවචරො, කරුණාප්ඤානෙ රූපාවචරො, තං ඤානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො. යදා පන අලොභො සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා හොන්ති. යදා මෙත්තා සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා හොන්ති. යදා කරුණා සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා හොන්ති.

ඉමෙයෙව පන නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදයො. අත්ථතො හි නෙක්ඛම්මවිතක්කාදීනං නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදීනඤ්ච නානාකරණං නත්ථී, තංසම්පයුත්තා පන සඤ්ඤාදයො නෙක්ඛම්මසඤ්ඤාදයො. නෙක්ඛම්මධාතුආදීනං පන යස්මා පාළියං -

“නෙක්ඛම්මපටිසංයුත්තො තක්කො විතක්කො සඬකප්පො, අයං වුවචති නෙක්ඛම්මධාතු, සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා නෙක්ඛම්මධාතු. අබ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො තක්කො විතක්කො සඬකප්පො, අයං වුවචති අබ්‍යාපාදධාතු. යා සත්තෙසු මෙත්ති මෙත්තායනා මෙත්තාවෙතොවිමුත්ති, අයං වුවචති අබ්‍යාපාදධාතු. අවිහිංසාපටිසංයුත්තො තක්කො විතක්කො සඬකප්පො - අයං වුවචති අවිහිංසාධාතු. යා සත්තෙසු කරුණා කරුණායනා කරුණාවෙතොවිමුත්ති - අයං වුවචති අවිහිංසාධාතු” ති. (විභ. 182) -

ආගතත්තා විසෙසො ලබ්භති. ඉධාපි සබ්බසඬගාහිකා, අසම්භින්නාති ද්වෙ කථා වුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

ගාථාසු විතක්කයෙති විතක්කෙයා. නිරාකරෙති අත්තතො සන්තානතො නිභරෙයා විනොදෙයා, පජ්ඣෙයාති අත්ථො. සචෙ විතක්කානි විචාරිතානි, සමෙති වුට්ඨිව රජං සමුහතන්ති යථා නාම ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පථවියං සමුහතං සමන්තතො උට්ඨිතං රජං මහතො අකාලමෙසස්ස වස්සතො වුට්ඨි යානසො වූපසමෙති, එවමෙව සො යොගාවචරො විතක්කානි මිච්ඡාවිතක්කෙ ව විචාරිතානි තංසම්පයුත්තවිචාරෙ ව සමෙති වූපසමෙති සමුච්ඡින්නදති. තථාභූතො ව විතක්කූපසමෙන චෙතසා සබ්බෙසං මිච්ඡාවිතක්කානං උපසමනතො විතක්කූපසමෙන අරියමග්ගවිත්තෙන. ඉධෙව දිට්ඨෙව ධම්මෙ, සන්තිපදං නිබ්බානං, සමප්ඤ්ඤා සමධිගතො හොතිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. අන්තරාමලසුත්තවණ්ණනා

88. නවමෙ අන්තරාමලාති එත්ථ අන්තරාසද්දො –

“නදීතීරෙසු සණ්ඨානෙ, සභාසු රථියාසු ව;
ජනා සභිගම්ම මන්තෙන්ති, මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති. –

ආදීසු (සං. නි. 1.228) කාරණෙ ආගතො. “අද්දසා මං, භන්තෙ, අඤ්ඤතරා ඉත්ථි විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”ති ආදීසු (ම. නි. 2.149) බණේ. “අපිවායං තපොදා ද්වින්තං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගච්ඡති”ති ආදීසු (පාරා. 231) විවරෙ.

“පිතවත්ථෙ පිතධපෙ, පිතාලඬිකාරභූසිතෙ;
පිතන්තරාහි වග්ගුහි, අපිළන්ධාව සොහසි”ති. –

ආදීසු (වි. ව. 658) උත්තරිසාටකෙ. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා”ති ආදීසු (උදා. 20) විත්තෙ. ඉධාපි විත්තෙ එව දට්ඨබ්බො. තස්මා අන්තරෙ විත්තෙ භවා අන්තරා. යස්මිං සන්තානෙ උප්පන්නා, තස්ස මලිනභාවකරණතො මලා. තත්ථ මලං නාම දූවිධං – සරීරමලං, විත්තමලන්ති. තෙසු සරීරමලං සෙදප්ලේඛාදි සරීරෙ නිබ්බත්තං, තත්ථ ලග්ගං ආගන්තුකරජඤ්ච, තං උදකෙනපි නිහරණීයං, න තථා සංකිලෙසිකං. විත්තමලං පන රාගාදිසංකිලෙසිකං, තං අරියමග්ගෙහෙව නිහරණීයං. වුත්තඤ්ඤතං පොරාණෙනි –

“රූපෙන සංකිලිට්ඨෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
රූපෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, අනක්ඛාතං මහෙසිනා.

“විත්තෙන සංකිලිට්ඨෙන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
විත්තෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, ඉති වුත්තං මහෙසිනා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106);

තෙනාහ භගවා “විත්තසංකිලෙසා, භික්ඛවෙ, සත්තා සංකිලිස්සන්ති, විත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති”ති (සං. නි. 3.100). තස්මා භගවා ඉධාපි විත්තමලවිසොධනාය පටිපජ්ජිතබ්බන්ති දස්සෙන්තො “තයොමෙ, භික්ඛවෙ, අන්තරාමලා”ති ආහ.

යථා වෙතෙ ලොභාදයො සත්තානං විත්තෙ උප්පජ්ජන්ති මලිනභාවකරා නානප්පකාරසංකිලෙසවිධායකාති අන්තරාමලා, එවං එකතො භුඤ්ජන්ති, එකතො සයින්ති, ඔතාරගවෙසි අමිත්තසත්තු විය විත්තෙ එව උප්පජ්ජන්ති සත්තානං නානාවිධඅනත්ථාවහා, නානප්පකාරදුක්ඛනිබ්බත්තකාති දස්සෙන්තො “අන්තරාඅමිත්තා”ති ආදිමාහ. තත්ථ මිත්තපටිපක්ඛතො

අමිත්තා, සපත්තකිච්චකරණතො සපත්තා, හිංසනතො වධකා, උජුච්චව්චනීකතො පච්චත්ථිකා.

තත්ථ ද්විති ආකාරෙහි ලොභාදීනං අමිත්තාදිභාවො වෙදිතබ්බො. වෙරිපුග්ගලො හි අත්තරං ලභමානො අත්තතො වෙරිස්ස සත්ථෙත වා සීසං පාතෙති, උපායෙන වා මහත්තං අනත්ථං උප්පාදෙති. ඉමෙ ච ලොභාදයො පඤ්ඤාසිරපාතනෙන යොනිසම්පට්ඨාදනෙන ච තාදිසං තතො බලවතරං අනත්ථං නිබ්බත්තෙන්ති. කථං? චක්ඛුද්වාරස්මිඤ්ඤි ඉට්ඨාදීසු ආරම්මණෙසු ආපාඨගතෙසු යථාරහං තාති ආරබ්භ ලොභාදයො උප්පජ්ජන්ති, එත්තාවතාස්ස පඤ්ඤාසිරං පාතිතං නාම හොති. සොතද්වාරාදීසුපි එසෙව නයො. එවං තාව පඤ්ඤාසිරපාතනතො අමිත්තාදිසදිසතා වෙදිතබ්බා. ලොභාදයො පන කම්මනිදානා හුත්වා අණ්ඩජාදිහෙදා චතස්සො යොනියො උපනෙන්නි. තස්ස යොනිඋපගමනමූලකානි පඤ්චවිසති මහාභයානි ද්වත්තිංස කම්මකරණානි ච ආගතානෙව හොන්ති. එවං යොනිසම්පට්ඨාදනතොපි තෙසං අමිත්තාදිසදිසතා වෙදිතබ්බා. ඉති ලොභාදයො අමිත්තාදිසදිසතාය චිත්තසම්භූතතාය ච “අත්තරාඅමිත්තා”තිආදිනා වුත්තා. අපිච අමිත්තෙහි කාතුං අසක්කුණෙයාං ලොභාදයො කරොන්ති, අමිත්තාදිභාවො ච ලොභාදීහි ජායතීති තෙසං අමිත්තාදිභාවො වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙතං -

“දිසො දිසං යන්තං කශිරා, වෙරි වා පන වෙරිනං;
මිච්ඡාපණ්ණිතං චිත්තං, පාපියො නං තතො කරෙ”ති. (ධ. ප. 42;
උදා. 33);

ගාථාසු අත්තතො පරෙසඤ්ච අනත්ථං ජනෙතීති අනත්ථජනතො. වුත්තඤ්ඤෙතං -

“යදපි ලුද්ධො අභිසඬ්ඛරොති කායෙන වාචාය මනසා තදපි අකුසලං; යදපි ලුද්ධො ලොභෙන අභිභූතො පරියාදින්නචිත්තො පරස්ස අසතා දුක්ඛං උප්පාදෙති වධෙන වා බන්ධෙන වා ජානියා වා ගරභාය වා පබ්බාජනාය වා බලවම්හි බලත්ථො ඉති, තදපි අකුසලං, ඉතිස්සමෙ ලොභජා ලොභනිදානා ලොභසමුදයා ලොභපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති”ති (අ. නි. 3.70).

අපරම්පි වුත්තං -

“රත්තො බො, බ්‍රාහ්මණ, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නචිත්තො අත්තබ්‍යාබාධායපි චෙතෙති, පරබ්‍යාබාධායපි චෙතෙති, උභයබ්‍යාබාධායපි චෙතෙති, චෙතසිකම්පි දුක්ඛං දොමනස්සං පට්ඨංචෙදෙති”තිආදි (අ. නි. 3.54).

චිත්තජපකොපනොති චිත්තසංඛාරොහනො. ලොභො හි ලොභනීයෙ වත්ථුස්මි. උප්පජ්ජමානො චිත්තං බොහෙත්තො පකොපෙත්තො විපරිණාමෙත්තො විකාරං ආපාදෙත්තො උප්පජ්ජති, පසාදාදිවසෙන පවත්තිතුං න දෙති. භයමන්තරතො ඡාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣකීති තං ලොභසංඛාරං අත්තරතො අභිභත්තරෙ අත්තනො චිත්තෙයෙව ඡාතං අනත්ථජනනචිත්තජපකොපනාදිං භයං භයහෙතුං අයං බාලමහාජනො නාවබුජ්ඣකී න ඡානාතීති.

ලුද්ධො අත්ථං න ඡානාතීති අත්තත්ථපරත්ථාදිහෙදං අත්ථං හිතං ලුද්ධපුග්ගලො යථාභූතං න ඡානාති. ධම්මං න පස්සතීති දසකුසලකම්මපට්ඨමම්පි ලුද්ධො ලොභෙන අභිභූතො පරියාදින්නචිත්තො න පස්සති පච්චක්ඛතො න ඡානාති, පගෙව උත්තරිමනුස්සධම්මං. චුත්තම්පි වෙතං -

“රත්තො බො, බ්‍රාහ්මණ, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නචිත්තො අත්තත්ථම්පි යථාභූතං න පඡානාති, පරත්ථම්පි යථාභූතං න පඡානාති, උභයත්ථම්පි යථාභූතං න පඡානාති” තිආදි (අ. නි. 3.55).

අන්ධතමන්ති අන්ධභාවකරං තමං. යන්ති යත්ථ. භූමිමත්ථෙ හි එතං පච්චත්තවචනං. යස්මිං කාලෙ ලොභො සහතෙ අභිභවති නරං, අන්ධතමං තදා භොතීති. යන්ති වා කාරණවචනං. යස්මා ලොභො උප්පජ්ජමානො නරං සහතෙ අභිභවති, තස්මා අන්ධතමං තදා භොතීති යොජනා, ය-ත-සද්දානං එකන්තසම්බන්ධභාවතො. අථ වා යන්ති කිරියාපරාමසනං, “ලොභො සහතෙ”ති එත්ථ යදෙතං ලොභස්ස සහනං අභිභවනං චුත්තං. එතං අන්ධභාවකරස්ස තමස්ස ගමනං උප්පාදොති අත්ථො. අථ වා යං නරං ලොභො සහතෙ අභිභවති, තස්ස අන්ධතමං තදා භොති, තතො ව ලුද්ධො අත්ථං න ඡානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සතීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යො ව ලොභං පහන්ත්වානාති යො පුබ්බභාගෙ තදභිගවසෙන වික්ඛම්භනවසෙන ව යථාරහං සමථවිපස්සනාහි ලොභං පජහිත්වා තථා පජහනහෙතු ලොභනෙයො දිබ්බෙපි රූපාදිකෙ උපට්ඨිතෙ න ලුබ්භති, බලවිපස්සනානුභාවෙන ලොභො පභීයතෙ තම්භාති තස්මා අරියපුග්ගලා අරියමග්ගෙන ලොභො පභීයති පජහීයති, අච්චන්තමෙව පරිච්චජීයති. යථා කිං? උදබ්බන්දුව පොක්ඛරාති පදුමිනිපණ්ණතො උදකබ්බන්දු විය. සෙසගාථානම්පි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තථා දොසස්ස -

“යදපි දුට්ඨො අභිසංඛාරොති කායෙන වාචාය මනසා තදපි අකුසලං; යදපි දුට්ඨො දොසෙන අභිභූතො පරියාදින්නචිත්තො පරස්ස

අසතා දුක්ඛං උප්පාදෙති වධෙන වා බන්ධෙන වා ජානියා වා ගරහාය වා පබ්බාජනාය වා බලවම්භි බලත්ථො ඉති, තදපි අකුසලං. ඉතිස්සමෙ දොසජා දොසනිදානා දොසසමුදයා දොසපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති”ති (අ. නි. 3.70).

තථා –

“දුට්ඨො ඛො, බ්‍රාහ්මණ, දොසෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තඛ්‍යාබ්බායපි චෙතෙති, පරඛ්‍යාබ්බායපි චෙතෙති, උභයඛ්‍යාබ්බායපි චෙතෙති චෙතසිකම්පි දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංචෙදෙති”ති (අ. නි. 3.55).

තථා –

“දුට්ඨො ඛො, බ්‍රාහ්මණ, දොසෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති, පරත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති, උභයත්ථම්පි යථා භූතං න පජානාති”ති (අ. නි. 3.55) –

ආදිසුත්තපදානුසාරෙන අනත්ථජනනතා අත්ථභානිහෙතුතා ච වෙදිතබ්බා.

තථා මොහස්ස “යදපි මුළුභො අභිසඬ්ඛරොති කායෙන වාචාය මනසා”තිආදිනා (අ. නි. 3.70), “මුළුභො ඛො, බ්‍රාහ්මණ, මොහෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තඛ්‍යාබ්බායපි චෙතෙති”තිආදිනා(අ. නි. 3.55), “අත්තත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති”තිආදිනා (අ. නි. 3.55) ච ආගතසුත්තපදානුසාරෙන වෙදිතබ්බා.

තාලපක්කංව බන්ධනාති තාලඵලං විය උසුමුප්පාදෙන වණ්ටතො, තතියමග්ගඤ්ඤාණුප්පාදෙන තස්ස විත්තතො දොසො පභීයති, පරිච්චජීයතීති අත්ථො. මොහං විහන්ති සො සබ්බන්ති සො අරියපුග්ගලො සබ්බං අනවසෙසං මොහං චතුත්ථමග්ගෙන විහන්ති විධමති සමුච්ඡන්දති. ආදිච්චොවුදයං තමන්ති ආදිච්චො විය උදයං උග්ගච්ඡන්තො තමං අන්ධකාරං.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දෙවදත්තසුත්තවණ්ණනා

89. දසමෙ තීභි, භික්ඛවෙ, අසද්ධම්මෙහි අභිභූතොති කා උප්පත්ති? දෙවදත්තෙ හි අවිච්චිමහානිරයං පටිට්ඨෙ දෙවදත්තපක්ඛියා අඤ්ඤතිත්ථියා ච “සමණෙන ගොතමෙන අභිසපිතො දෙවදත්තො පථවිං පටිට්ඨො”ති අබ්භාවික්ඛිංසු. තං සුත්වා සාසනෙ අනනිජ්ජසන්නා මනුස්සා “සියා නු ඛො එතදෙවං, යථා ඉමෙ භණන්ති”ති ආසඬ්ඛං උප්පාදෙසුං. තං පවත්තිං භික්ඛු භගවතො ආරොචෙසුං. අථ භගවා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතා කස්සපි අභිසපං

දෙන්ති, තස්මා න දෙවදත්තො මයා අභිසපිතො, අත්තනො කම්මෙනෙව නිරයං පට්ටියො”ති වත්වා තෙසං මිච්ඡාගාහං පටිසෙධෙන්තො ඉමාය අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ අසද්ධම්මෙහිති අසතං ධම්මෙහි, අසත්තෙහි වා ධම්මෙහි. අතෙකිච්ඡොති බුද්ධෙහිපි අනිවත්තනීයත්තා අවිචිතිබ්බත්තියා තිකිච්ඡාභාවතො අතෙකිච්ඡො, අතිකිච්ඡනීයොති අත්ථො. අසත්තගුණසම්භාවනාධිප්පායෙන පවත්තා පාපා ඉච්ඡා එතස්සාති පාපිච්ඡො, තස්ස භාවො පාපිච්ඡතා, තාය. “අහං බුද්ධො භවිස්සාමි, සඬ්ඝං පරිහරිස්සාමි”ති තස්ස ඉච්ඡා උප්පන්නා. කොකාලිකාදයො පාපා ලාමකා මිත්තා එතස්සාති පාපමිත්තො, තස්ස භාවො පාපමිත්තතා, තාය. උත්තරිකරණීයෙති ඤානාභිඤ්ඤාහි උත්තරිකරණීයෙ අධිගන්තබ්බෙ මග්ගඵලෙ අනධිගතෙ සති එව, තං අනධිගන්ත්වාති අත්ථො. ඔරමත්තකෙනාති අප්පමත්තකෙන ඤානාභිඤ්ඤාමත්තෙන. විසෙසාධිගමෙනාති උත්තරිමනුස්සධම්මාධිගමෙන. අත්තරාති වෙමජ්ඣෙ. වොසානං ආපාදීති අකතකිච්චොව සමානො “කතකිච්චොමිහි”ති මඤ්ඤමානො සමණධම්මතො විගමං ආපජ්ජි. ඉති භගවා ඉමිනා සුත්තෙන විසෙසනො පුට්ඨජනභාවෙ ආදීනවං පකාසෙසි භාරියො පුට්ඨජනභාවො, යත්ර හි නාම ඤානාභිඤ්ඤාපරියොසානා සම්පත්තියො නිබ්බත්තෙන්වාපි අනෙකානත්ථාවහං නානාවිධං දුක්ඛහෙතුං අසත්තගුණසම්භාවනං අසප්පුරිසසංසග්ගං ආලසියානුයොගඤ්ච අවිජ්ඣන්තො අවිචිම්හි කප්පට්ඨියං අතෙකිච්ඡං කිබ්බිසං පසවිස්සතිති.

ගාථාසු මාති පටිසෙධෙ නිපාතො. ඡාතුති එකංසෙන. කොච්ඡි සබ්බසඬ්ඣාගතවචනං. ලොකස්මිත්ති සත්තලොකෙ. ඉදං වුත්තං හොති “ඉමස්මිං සත්තලොකෙ කොචි පුග්ගලො එකංසෙන පාපිච්ඡො මා හොතු”ති. තදම්නාපි ඡානාථ, පාපිච්ඡානං යථා ගතීති පාපිච්ඡානං පුග්ගලානං යථා ගති යාදිසි නිජ්ඣත්ති, යාදිසො අභිසම්පරායො, තං ඉමිනාපි කාරණෙන ඡානාථාති දෙවදත්තං නිදස්සෙන්තො එවමාහ. පණ්ඩිතොති සමඤ්ඤාතොති පරියත්තිබාහුසච්චෙන පණ්ඩිතොති ඤාතො. භාවිතත්තොති සම්මතොති ඤානාභිඤ්ඤාහි භාවිතවිත්තොති සම්භාවිතො. තථා හි සො පුබ්බෙ “මහිද්ධිකො ගොධිපුත්තො, මහානුභාවො ගොධිපුත්තො”ති ධම්මසෙනාපතිනාපි පසංසිතො අහොසි. ඡලංව යසසා අට්ඨා, දෙවදත්තොති විස්සුතොති අත්තනො කිත්තියා පරිවාරෙන ඡලන්තො විය ඔහාසෙන්තො විය යීතො දෙවදත්තොති එවං විස්සුතො පාකටො අහොසි. “මෙ සුත්ත”න්තිපි පායො, මයා සුතං සුතමත්තං, කතිපාහෙනෙව අතථාභූතත්තා තස්ස තං පණ්ඩිච්චාදි සවනමත්තමෙවාති අත්ථො.

සො සමානමනුචිණ්ණො, ආසජ්ජ නං තථාගතන්ති සො එවංභූතො දෙවදත්තො “බුද්ධොපි සකායපුත්තො, අහම්පි සකායපුත්තො, බුද්ධොපි

සමණො, අහම්පි සමණො, බුද්ධොපි ඉද්ධිමා, අහම්පි ඉද්ධිමා, බුද්ධොපි දිබ්බවක්ඛකො, අහම්පි දිබ්බවක්ඛකො, බුද්ධොපි දිබ්බසොතකො, අහම්පි දිබ්බසොතකො, බුද්ධොපි වෙතොපරියඤාණලාභී, අහම්පි වෙතොපරියඤාණලාභී, බුද්ධොපි අතීතානාගතපච්චුප්පන්තො ධම්මෙ ජානාති, අහම්පි තෙ ජානාමි”ති අත්තනො පමාණං අජානිත්වා සම්මාසම්බුද්ධං අත්තනා සමසම්ථිට්ඨපනෙන සමානං ආපජ්ජන්තො “ඉදානාහං බුද්ධො භවිස්සාමි, හික්ඛුසඬ්ඨං පරිහරිස්සාමි”ති අභිමාරපයොජනා තථාගතං ආසජ්ජ ආසාදෙත්වා විහෙයෙත්වා. “පමාදමනුජීනො”තිපි පටන්ති. තස්සත්ථො “චුත්තනයෙන පමාදං ආපජ්ජන්තො පමාදං නිස්සාය භගවතා සද්ධිං යුගග්ගාහවිත්තුප්පාදෙන සහෙව ඤානාභිඤ්ඤාභි අනුජීනො පරිභීනො”ති. අවිච්චිරයං පත්තො, චතුද්වාරං භයානකන්ති ජාලානං තත්ථ උප්පන්නසත්තානං වා නිරන්තරතාය “අවිච්චි”ති ලද්ධනාමං චතුසු පස්සෙසු චතුමභාද්වාරයොගෙන චතුද්වාරං අතිභයානකං මහානිරයං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන පත්තො. තථා හි වුත්තං -

“චතුක්කණ්ණො චතුද්වාරො, විහන්තො භාගසො මීනො;
අයොපාකාරපරියන්තො, අයසා පටිකුජ්ජීනො.

“තස්ස අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා”ති. (ම. නි. 3.250;
අ. නි. 3.36; පෙ. ව. 693-694; ඡා. 2.19.86-87);

අද්වයස්සාති අද්වයවිත්තස්ස. දුබ්බෙති දුසෙය්‍ය. තමෙව පාපං චුසතීති තමෙව අද්වයදුබ්භිං පාපපුග්ගලං පාපං නිහිනං පාපඵලං චුසති පාපුණාති අභිභවති. හෙස්මාති විපුලභාවෙන ගම්භීරභාවෙන ව හිංසාපෙන්තො විය, විපුලගම්භීරොති අත්ථො. වාදෙනාති දොසෙන. විහිංසතීති බාධති ආසාදෙති. වාදො තම්භි න රුහතීති තස්මිං තථාගතෙ පරෙත ආරොපියමානො දොසො න රුහති, න තිට්ඨති, විසකුම්භො විය සමුද්දස්ස, න තස්ස විකාරං ජනෙතීති අත්ථො.

එවං ඡහි ගාථාහි පාපිච්ඡතාදිසමන්තාගතස්ස නිරයුපගභාවදස්සනෙන දුක්ඛතො අපරිමුත්තතං දස්සෙත්වා ඉදානි තප්පට්ඨකම්මසමන්තාගතස්ස දුක්ඛක්ඛයං දස්සෙන්තො “තාදිසං මිත්ත”න්ති ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො - යස්ස සම්මා පටිපන්නස්ස මග්ගානුගො පටිපත්තිමග්ගං අනුගතො සම්මා පටිපන්නො අප්පිච්ඡතාදිගුණසමන්තාගමෙන සකලවට්ටදුක්ඛස්ස බයං පරියොසානං පාපුණෙය්‍ය. තාදිසං බුද්ධං වා බුද්ධසාවකං වා පණ්ඩිතො සප්පඤ්ඤො, අත්තනො මිත්තං කුබ්බෙට්තෙන මෙත්තිකං කරෙය්‍ය, තඤ්ච සෙවෙය්‍ය තමෙව පරිපාපෙය්‍යාති.

ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ ඡට්ඨසත්තමස්සුත්තෙසු විවට්ටං කථිතං, ඉතරෙසු වට්ටවිවට්ටං කථිතං.

දසමස්සුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පඤ්චමවග්ගො

1. අග්ගප්පසාදස්සුත්තවණ්ණනා

90. පඤ්චමවග්ගස්ස පයමෙ අග්ගප්පසාදාති එත්ථ අයං අග්ගසද්දො ආදිකොටිකොට්ඨාසසෙට්ඨෙසු දිස්සති. තථා භෙස “අජ්ජතග්ගෙ, සම්ම දොචාරික, ආචරාමී ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨිනං (ම. නි. 2.70). අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙතං සරණං ගත”න්ති (දී. නි. 1.250; පාරා. 15) ව ආදිසු ආදිමහි දිස්සති. “තෙනෙව අඬගුලග්ගෙන තං අඬගුලග්ගං පරාමසෙයා (කථා. 441). උච්ඡග්ගං වෙළග්ග”න්ති ව ආදිසු කොටියං. “අමබ්බිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා (සං. නි. 5.374). අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාජෙතු”න්ති (වුළුව. 318) ව ආදිසු කොටියාසෙ. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අග්ගො ව සෙට්ඨො ව උත්තමො ව පවරො ව (අ. නි. 4.95). අග්ගොහමස්මි ලොකස්සා”ති ව ආදිසු (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) සෙට්ඨෙ. ස්වායම්ධාපි සෙට්ඨෙයෙව දට්ඨබ්බො. තස්මා අග්ගෙසු සෙට්ඨෙසු පසාදා, අග්ගභූතා සෙට්ඨභූතා වා පසාදා අග්ගප්පසාදාති අත්ථො.

පුරිමස්මිඤ්ච අත්ථෙ අග්ගසද්දෙන බුද්ධාදිරතනත්තයං වුවිවති. තෙසු භගවා තාව අසදිසට්ඨෙයන, ගුණවිසිට්ඨට්ඨෙයන, අසමසමට්ඨෙයන ව අග්ගො. සො හි මහාහිනිහාරං දසන්තං පාරමීතං පටිවයඤ්ච ආදිං කත්වා තෙහි බොධිසම්භාරගුණෙහි වෙව බුද්ධගුණෙහි ව සෙසජනෙහි අසදිසොති අසදිසට්ඨෙයන අග්ගො. යෙ චස්ස ගුණා මහාකරුණාදයො, තෙ සෙසසත්තානං ගුණෙහි විසිට්ඨාති ගුණවිසිට්ඨට්ඨෙයනපි සබ්බසත්තුත්තමත්තය අග්ගො. යෙ පන පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා සබ්බසත්තෙහි අසමා, තෙහි සද්ධිං අයමෙව රූපකායගුණෙහි වෙව ධම්මකායගුණෙහි ව සමොති අසමසමට්ඨෙයනපි අග්ගො. තථා දුල්ලභපාතුභාවතො අච්ඡරියමනුස්සභාවතො බහුජනහිතසුඛාවහතො අදුනියඅසභායාදිභාවතො ව භගවා ලොකෙ අග්ගොති වුවිවති. යථාහ —

“එකපුග්ගලස්ස, භික්ඛවෙ, පාතුභාවො දුල්ලභො ලොකස්මිං, කතමස්ස එකපුග්ගලස්ස? තථාගතස්ස අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

“එකපුග්ගලො, භික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති අච්ඡරියමනුස්සො.

“එකපුග්ගලො, හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජන...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධො.

“එකපුග්ගලො, හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති, අදුනියො අසහායො අප්පට්ඨො අප්පට්ඨමො අප්පට්ඨාගො අප්පට්ඨග්ගලො අසමො අසමසමො ද්විපදානං අග්ගො. කතමො එකපුග්ගලො? තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.170-172, 174).

ධම්මසඬ්ඝාපි අඤ්ඤධම්මසඬ්ඝෙහි අසදිසට්ඨෙත විසිට්ඨගුණතාය දුල්ලහපාතුභාවාදිනා ච අග්ගා. තථා හි තෙසං ස්වාක්ඛාතතාදිසුප්පට්ඨන්තතාදිගුණවිසෙසෙහි අඤ්ඤධම්මසඬ්ඝා සදිසා අප්පතරනිහිනා චා නත්ථි, කුතො සෙට්ඨා. සයමෙව ච පන තෙහි විසිට්ඨගුණතාය සෙට්ඨා. තථා දුල්ලහප්පාදඅච්ඡරියභාවබහුජනහිතසුඛාවහා අදුනියඅසහායාදිසභාවා ච තෙ. යදග්ගෙන හි භගවා දුල්ලහපාතුභාවො, තදග්ගෙන ධම්මසඬ්ඝාපිති. අච්ඡරියාදිභාවෙපි එසෙව නයො. එවං අග්ගෙසු සෙට්ඨෙසු උත්තමෙසු පවරෙසු ගුණවිසිට්ඨෙසු පසාදාති අග්ගප්පසාදා.

දුතියස්මිං පන අත්ථෙ යථාචුත්තෙසු අග්ගෙසු බුද්ධාදීසු උප්පත්තියා අග්ගභූතා පසාදා අග්ගප්පසාදා. යෙ පන අරියමග්ගෙන ආගතා අවෙච්චප්පසාදා, තෙ එකන්තෙතෙව අග්ගභූතා පසාදාති අග්ගප්පසාදා. යථාහ “ඉධ, හික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති”තිආදි (සං. නි. 5.1027). අග්ගවිපාකත්තාපි චෙතෙ අග්ගප්පසාදා. චුත්තඤ්ඤි “අග්ගෙ ඛො පන පසන්තානං අග්ගො විපාකො”ති.

යාවතාති යත්තකා. සත්තාති පාණිනො. අපදාති අපාදකා. ද්විපදාති ද්විපාදකා. සෙසපදද්වයෙපි එසෙව නයො. වා-සද්දො සමුච්චයත්ථො, න විකප්පත්ථො. යථා “අනුප්පත්තො වා කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පත්තො වා කාමාසවො පවඬ්ඨති”ති (ම. නි. 1.17) එත්ථ අනුප්පත්තො ච උප්පත්තො වාති අත්ථො. යථා ච “භූතානං වා සත්තානං ධීතියා සම්භවෙසීනං වා අනුග්ගහායා”ති (ම. නි. 1.402; සං. නි. 2.12) එත්ථ භූතානඤ්ච සම්භවෙසීනඤ්චාති අත්ථො. යථා ච “අග්ගිතො වා උදකතො වා මිටුහෙදතො වා”ති (දී. නි. 2.152; උදා. 76; මහාව. 286) එත්ථ අග්ගිතො ච උදකතො වා මිටුහෙදතො වාති අත්ථො, එවං “අපදා වා...පෙ.... අග්ගමක්ඛායති”ති එත්ථාපි අපදා ච ද්විපදා වාති සම්පිණ්ඩනවසෙන අත්ථො දට්ඨබ්බො. තෙන චුත්තං “වා-සද්දො සමුච්චයත්ථො, න විකප්පත්ථො”ති.

රූපිනොති රූපවත්තො. න රූපිනොති අරූපිනො. සඤ්ඤිනොති සඤ්ඤාවත්තො. න සඤ්ඤිනොති අසඤ්ඤිනො.

නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො නාම භවග්ගපරියාපන්නා. එත්තාවතා ච කාමභවො, රූපභවො, අරූපභවො, එකචොකාරභවො, චතුචොකාරභවො, පඤ්චචොකාරභවො, සඤ්ඤිභවො, අසඤ්ඤිභවො, නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිභවොති නවවිධෙපි භවෙ සත්තෙ අනවසෙසනො පරියාදිශිත්වා දස්සෙසි ධම්මරාජා. එත්ථ හි රූපිග්ගභණ්ණෙ කාමභවො රූපභවො පඤ්චචොකාරභවො එකචොකාරභවො ච දස්සිතො, අරූපිග්ගභණ්ණෙ අරූපභවො චතුචොකාරභවො ච දස්සිතො. සඤ්ඤිභවාදයො පන සරූපෙනෙව දස්සිතා. අපදාදිග්ගභණ්ණෙ කාමභවපඤ්චචොකාරභවසඤ්ඤිභවානං එකදෙසො දස්සිතොති.

කස්මා පනෙත්ථ යථා අද්විපදානං අග්ගො’ති ද්විපදානං ගභණ්ණමෙව අකත්වා අපදාදිග්ගභණ්ණං කතන්ති? වුච්චතෙ – අද්විපදානං තාව සෙට්ඨතරවසෙන ද්විපදග්ගභණ්ණමෙව කතං. ඉමස්මිඤ්ඤි ලොකෙ සෙට්ඨො නාම උප්පජ්ජමානො අපදවතුප්පදබ්බුප්පදෙසු න උප්පජ්ජති, ද්විපදෙසුයෙව උප්පජ්ජති. කතරෙසු ද්විපදෙසු? මනුස්සෙසු චෙව දෙවෙසු ච. මනුස්සෙසු උප්පජ්ජමානො සකලලොකං වසෙ වත්තෙතුං සමත්ථො බුද්ධො භුත්වා උප්පජ්ජති. අභිගුත්තරට්ඨකථායං පන “තිසහස්සිමහාසහස්සිලොකධාතුං වසෙ වත්තෙතුං සමත්ථො”ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.174) වුත්තං. දෙවෙසු උප්පජ්ජමානො දසසහස්සිලොකධාතුං වසෙ වත්තනකො මහාබ්බුමා භුත්වා උප්පජ්ජති, සො තස්ස කප්පියකාරකො වා ආරාමිකො වා සම්පජ්ජති. ඉති තතොපි සෙට්ඨතරවසෙනෙස “ද්විපදානං අග්ගො’ති තත්ථ වුත්තො, ඉධ පන අනවසෙසපරියාදානවසෙන එවං වුත්තං. යාවත්තකා හි සත්තා අත්තභාවපරියාපන්නා අපදා වා...පෙ.... නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා, තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායතීති. නිද්ධාරණෙ චෙතං සාමිච්චනං, මකාරො පදසන්ධිකරො. අග්ගො අක්ඛායතීති පදවිභාගො.

අග්ගො විපාකො භොතීති අග්ගෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ පසන්නානං යො පසාදො, සො අග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො කොට්ඨුතො වා, තස්මා තස්ස විපාකොපි අග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො කොට්ඨුතො උළාරතමො පණ්ණිතතමො භොති. සො පන පසාදො දුට්ඨො ලොකියලොකුත්තරහෙදතො. තෙසු ලොකියස්ස තාව –

“යෙ කෙවි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගමිස්සන්ති අපායභූමිං; පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති; වරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස.

“සතං හත්ථි සතං අස්සා, සතං අස්සතරි රථා;

සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා;
එකස්ස පදවිතිභාරස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසිං’’. (සං. නි. 1.242;
වුළුව. 305);

“සාධු බො, දෙවානම්න්ද, බුද්ධං සරණගමනං හොති, බුද්ධං
සරණගමනහෙතු බො, දෙවානම්න්ද, එවම්ධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස
හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. තෙ අඤ්ඤෙ
දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති – දිබ්බෙන ආයුතා, දිබ්බෙන
චණ්ණෙන, දිබ්බෙන සුබ්බෙන, දිබ්බෙන යසෙන, දිබ්බෙන
ආධිපතෙය්‍යෙන, දිබ්බෙහි රූපෙහි, දිබ්බෙහි සද්දෙහි, දිබ්බෙහි
ගන්ධෙහි, දිබ්බෙහි රසෙහි, දිබ්බෙහි ඵොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි.
4.341) –

එවමාදීනං සුත්තපදානං වසෙන පසාදස්ස ඵලවිසෙසයොගො වෙදිතබ්බො.
තස්මා සො අපායදුක්ඛවිනිවත්තනෙන සද්ධිං සම්පත්තිහවෙසු
සුබ්විපාකදායකොති දට්ඨබ්බො. ලොකුත්තරො පන
සාමඤ්ඤඵලවිපාකදායකො වට්ටදුක්ඛවිනිවත්තකො ව. සබ්බොපි වායං
පසාදො පරම්පරාය වට්ටදුක්ඛං විනිවත්තෙතියෙව. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අත්තනො සද්ධිං
අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න
දොසපරියුට්ඨිතං, න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, උජුගතමෙවස්ස
තස්මිං සමයෙ චිත්තං හොති. උජුගතචිත්තස්ස පාමොජ්ජං ජායති,
පමුදිතස්ස පීති ජායති...පෙ.... නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති”ති
(අ. නි. 6.10; 26).

ධම්මාති සභාවධම්මා. සඬ්ඛතාති සමෙච්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතාති
සඬ්ඛතා, සජ්ජච්චයධම්මා. හෙතුහි පච්චයෙහි ච න කෙහිචි කතාති
අසඬ්ඛතා, අජ්ජච්චයනිබ්බානං. සඬ්ඛතානං පටියොගිභාවෙන
“අසඬ්ඛතා”ති පුට්ඨවනං. විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායනීති තෙසං
සඬ්ඛතාසඬ්ඛතධම්මානං යො විරාගසඬ්ඛාතො අසඬ්ඛතධම්මො, සො
සභාවෙනෙව සණ්ඨසුබ්බමභාවතො සත්තතරපණීතතරභාවතො
ගම්භිරාදිභාවතො මදනිම්මදනාදිභාවතො ච අග්ගං සෙට්ඨං උත්තමං
පවරන්ති වුච්චති. යදිදන්ති නිපාතො, යො අයන්ති අත්ථො.
මදනිම්මදනොතිආදීනි සබ්බානි නිබ්බානවෙච්චනානියෙව. තථා හි තං
ආගම්ම මානමදපුරිසමදාදිකො සබ්බො මදො නිම්මදීයති පමද්දීයති,
කාමපිපාසාදිකා සබ්බා පිපාසා විනීයති, කාමාලයාදිකා සබ්බෙපි ආලයා
සමුග්ගාතීයන්ති, සබ්බෙපි කම්මවට්ටකිලෙසවට්ටවිපාකවට්ටා
උපච්ඡිජ්ජන්ති, අට්ඨසතහෙදා සබ්බොපි තණ්හා බීයති, සබ්බෙපි කිලෙසා
විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති, තස්මා මදනිම්මදනො...පෙ....

නිරොධොති වුච්චති. යා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, එලෙන කම්මං විනති සංසිඛ්ඛතීති කත්වා වානන්ති වුච්චති. තං වානං එත්ථ නත්ථී, එතස්මිං වා අධිගතෙ අරියපුග්ගලස්ස න භොතීති නිබ්බානං.

අග්ගො විජාකො භොතීති එත්ථාපි –

“යෙ කෙච් ධම්මං සරණං ගතාසෙ...පෙ..... (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“ධම්මොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති...පෙ.....

“සාධු ඛො, දෙවානම්න්ද, ධම්මං සරණගමනං භොති. ධම්මං සරණගමනහෙතු ඛො, දෙවානම්න්ද, එවම්ධෙකච්චෙ...පෙ.... දිබ්බෙහි ථොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341) –

එවමාදීනං සුත්තපදානං වසෙන ධම්මෙ පසාදස්ස ඵලවිසෙසයොගො වෙදිතබ්බො. එවමෙත්ථ අසඬ්ඛතධම්මවසෙනෙව අග්ගභාවො ආගතො, සබ්බසඬ්ඛතනිස්සරණදස්සනත්ථං අරියමග්ගවසෙනපි අයමත්ථො ලබ්භතෙව. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨච්චිගිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී”ති (අ. නි. 4.34).

“මග්ගානට්ඨච්චිගිකො සෙට්ඨො”ති ව. (ධ. ප. 273).

සඬ්ඝා වා ගණා වාති ජනසමූහසඬ්ඛාතා යාවතා ලොකෙ සඬ්ඝා වා ගණා වා. තථාගතසාවකසඬ්ඝොති අට්ඨඅරියපුග්ගලසමූහසඬ්ඛාතො දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතො තථාගතස්ස සාවකසඬ්ඝො. තෙසං අග්ගමක්ඛායතීති අත්තනො සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිආදිගුණවිසෙසෙන තෙසං සඬ්ඝානං අග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො පවරොති වුච්චති. යදිදන්ති යාති ඉමාති. වත්තාරි පුරිසයුගාතීති යුගලවසෙන පයමමග්ගට්ඨො පයමඵලට්ඨොති ඉදමෙකං යුගලං, යාව චතුත්ථමග්ගට්ඨො චතුත්ථඵලට්ඨොති ඉදමෙකං යුගලන්ති එවං වත්තාරි පුරිසයුගාති. අට්ඨ පුරිසපුග්ගලාති පුරිසපුග්ගලවසෙන එකො පයමමග්ගට්ඨො එකො පයමඵලට්ඨොති ඉමිනා නයෙන අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා. එත්ථ ව පුරිසොති වා පුග්ගලොති වා එකත්ථාති එතාති පදාති, වෙනෙයාවසෙන පනෙවං වුත්තං. එස භගවතො සාවකසඬ්ඝොති යාතිමාති යුගවසෙන වත්තාරි පුරිසයුගාති, පාටෙක්කතො අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා, එස භගවතො සාවකසඬ්ඝො.

ආහුනෙයෙයාතිආදීසු ආනෙත්වා හුනිතබ්බන්ති ආහුනං, දුරතොපි ආගන්ත්වා සීලවන්තෙසු දාතබ්බන්ති අත්ථො. චතුත්තං පච්චයානමෙතං

අධිවචනං. මහජ්ඣලභාවකරණතො තං ආහුනං පටිග්ගහෙනුං යුත්තොති ආහුනෙය්‍යො. අථ වා දුරතොපි ආගන්ත්වා සබ්බං සාපතෙය්‍යමපි එත්ථ හුනිතබ්බං, සක්කාදීනමපි ආභවනං අරහතීති වා ආභවතීයො. යො වායං බ්‍රාහ්මණානං ආභවතීයො නාම අග්ගි, යත්ථ හුනං මහජ්ඣලන්ති තෙසං ලද්ධි, සො චෙ හුතස්ස මහජ්ඣලතාය ආභවතීයො, සඬ්ඝොව ආභවතීයො. සඬ්ඝෙ හුතඤ්චි මහජ්ඣලං හොති. යථාහ –

“යො ව චස්සසතං ඡන්තු, අග්ගිං පරිවරෙ වනෙ;
එකඤ්ච භාවිතත්තානං, මුහුත්තමපි පුජයෙ;
සා එව පුජනා සෙය්‍යො, යඤ්චෙව චස්සසතං හුත”න්ති. (ධ. ප. 107);

තයිදං නිකායන්තරෙ “ආභවතීයො”ති පදං ඉධ “ආහුනෙය්‍යො”ති ඉමිනා පදෙන අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනතො පන කිඤ්චිමත්තමෙව නානං, තස්මා එවමත්ථවණ්ණනා කතා.

පාහුනෙය්‍යොති එත්ථ පන පාහුනං වුවිච්චි දිසාවිදිසතො ආගතානං පියමනාපානං ඤාතිමිත්තානං අත්ථාය සක්කාරෙන පටියත්තං ආගන්තුකදානං, තමපි යපෙත්වා තෙ තථාරූපෙ පාහුනකෙ සඬ්ඝස්සෙව දාතුං යුත්තං. තථා හෙස එකබුද්ධන්තරෙපි දිස්සති අබ්බොකිණ්ණඤ්ච. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො – “පියමනාපත්තකරෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො”ති එවං පාහුනමස්ස දාතුං යුත්තං, පාහුනඤ්ච පටිග්ගහෙනුං යුත්තොති පාහුනෙය්‍යො. යෙසං පන පාභවතීයොති පාළි, තෙසං යස්මා සඬ්ඝො පුබ්බකාරං අරහති, තස්මා සඬ්ඝො සබ්බපයමං ආනෙත්වා එත්ථ හුනිතබ්බන්ති පාභවතීයො, සබ්බජ්ජකාරෙන වා ආභවනං අරහතීති පාභවතීයො. ස්වායමිධ තෙනෙව අත්ථෙව පාහුනෙය්‍යොති වුවිච්චි.

“දක්ඛිණා”ති පරලොකං සද්දහිත්වා දාතබ්බදානං, තං දක්ඛිණං අරහති දක්ඛිණාය වා හිතො මහජ්ඣලභාවකරණෙන විසොධනතොති දක්ඛිණෙය්‍යො. උභො හත්ථෙ සිරසි පතිට්ඨපෙත්වා සබ්බලොකෙන කරියමානං අඤ්ජලිකම්මං අරහතීති අඤ්ජලිකරණීයො. අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්සාති සබ්බලොකස්ස අසදිසං පුඤ්ඤවිරූහනට්ඨානං. යථා හි රත්තසාලිනං වා යවානං වා විරූහනට්ඨානං “රත්තසාලික්ඛෙන්තං යවක්ඛෙන්ත”න්ති වුවිච්චි, එවං සඬ්ඝො සදෙවකස්ස ලොකස්ස පුඤ්ඤවිරූහනට්ඨානං. සඬ්ඝං නිස්සාය හි ලොකස්ස නානජ්ජකාරහිතපුබ්බනිබ්බත්තකාති පුඤ්ඤාති විරූහන්ති, තස්මා සඬ්ඝො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්ස. ඉධාපි –

“යෙ කෙවි සඬ්ඝං සරණං ගතාසෙ...පෙ..... (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“සඬ්ඝොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති...පෙ....”.

“සාධු බො, දෙවානම්න්ද, සඬ්ඝං සරණගමනං ගොති, සඬ්ඝං සරණගමනහෙතු බො දෙවානම්න්ද...පෙ.... දිබ්බෙහි ඵොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341) –

ආදීනං සුත්තපදානං වසෙන සඬ්ඝෙ පසාදස්ස ඵලවිසෙසයොගො, තෙනස්ස අග්ගතා අග්ගවිපාකතා ව වෙදිතබ්බා. තථා අනුත්තරියපටිලාභො සත්තමහවාදිතො පට්ඨාය වට්ටදුක්ඛසමුච්ඡේදො අනුත්තරසුඛාධිගමොති ඵවමාදිඋළාරඵලනිජ්ඣාදනවසෙන අග්ගවිපාකතා වෙදිතබ්බා.

ගාථාසු අග්ගතොති අග්ගෙ රතනත්තයෙ, අග්ගභාවතො වා පසන්තානං. අග්ගං ධම්මන්ති අග්ගසභාවං බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතං සඬ්ඝසුජ්ජපටිපත්තිං රතනත්තයස්ස අනඤ්ඤසාධාරණං උත්තමසභාවං, දසබලාදිස්වාක්ඛාතතාදිසුජ්ජපටිපත්තතාදිගුණසභාවං වා විජානතං විජානන්තානං. ඵවං සාධාරණතො අග්ගජ්ජසාදවත්ථුං දස්සෙත්වා ඉදානි අසාධාරණතො තං විභාගෙන දස්සෙතුං “අග්ගෙ බුද්ධෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පසන්තානන්ති අවෙච්චජ්ජසාදෙන ඉතරජ්ජසාදෙන ව පසන්තානං අධිමුත්තානං. විරාගුපසමෙති විරාගෙ උපසමෙ ව, සබ්බස්ස රාගස්ස සබ්බෙසං කිලෙසානං අවිචන්තවිරාගහෙතුභූතෙ අවිචන්තඋපසමහෙතුභූතෙ වාති අත්ථො. සුබ්බෙති වට්ටදුක්ඛක්ඛයභාවෙන සඬ්ඛාරූපසමසුඛභාවෙන ව සුබ්බෙ.

අග්ගස්මිං දානං දදන්ති අග්ගෙ රතනත්තයෙ දානං දෙන්තානං දෙය්‍යාධම්මං පරිච්චජන්තානං. තත්ථ ධරමානං භගවන්තං චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තා පුජෙන්නා සක්කරොන්නා පරිනිබ්බුතඤ්ච භගවන්තං උද්දිස්ස ධාතුචෙතියාදිකෙ උපට්ඨහන්තා පුජෙන්නා සක්කරොන්නා බුද්ධෙ දානං දදන්ති නාම. “ධම්මං පුජෙස්සාමා”ති ධම්මධරෙ පුග්ගලෙ චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තා පුජෙන්නා සක්කරොන්නා ධම්මඤ්ච විරට්ඨිතිකං කරොන්නා ධම්මෙ දානං දදන්ති නාම. තථා අරියසඬ්ඝං චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තා පුජෙන්නා සක්කරොන්නා තං උද්දිස්ස ඉතරස්මිම්පි තථා පටිපජ්ජන්තා සඬ්ඝෙ දානං දදන්ති නාම. අග්ගං පුඤ්ඤං පවඬ්ඪතීති ඵවං රතනත්තයෙ පසන්නෙන චෙතසා උළාරං පරිච්චාගං උළාරඤ්ච පුජාසක්කාරං පවත්තෙන්තානං දිවසෙ දිවසෙ අග්ගං උළාරං කුසලං උපවීයති. ඉදානි තස්ස පුඤ්ඤස්ස අග්ගවිපාකතාය අග්ගභාවං දස්සෙතුං “අග්ගං ආයු”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අග්ගං ආයුති දිබ්බං වා මානුසං වා අග්ගං උළාරතමං ආයු. පවඬ්ඪතීති උපරූපරි බුහති. වණ්ණොති රූපසම්පදා. යසොති පරිවාරසම්පදා. කිත්තීති ථුතිසොසො. සුබ්බන්ති කායිකං චෙතසිකඤ්ච සුබ්බං. බලන්ති කායබලං ඤාණබලඤ්ච.

අග්ගස්ස දාතාති අග්ගස්ස රතනත්තයස්ස දාතා, අථ වා අග්ගස්ස දෙය්‍යාධම්මස්ස දානං උළාරං කත්වා තත්ථ පුඤ්ඤං පවත්තෙනා. අග්ගධම්මසමාහිතොති අග්ගෙන පසාදධම්මෙන දානාදිධම්මෙන ව

සමාහිතො සමන්තාගතො අවලජ්ජසාදයුත්තො, තස්ස වා විපාකභූතෙහි බහුජනස්ස පියමනාපතාදිධම්මෙහි යුත්තො. අග්ගජ්ජත්තො පමොදනීති යත්ථ යත්ථ සත්තනිකායෙ උජ්ජත්තො, තත්ථ තත්ථ අග්ගභාවං සෙට්ඨභාවං අධිගතො, අග්ගභාවං වා ලොකුත්තරමග්ගඵලං අධිගතො පමොදනි අභිරමති පරිතුස්සතීති.

පට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ජීවිකසුත්තවණ්ණනා

91. දුතියං අට්ඨජ්ජත්තවසෙන දෙසිතං. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ හගවති කපිලවත්ථස්මි. නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තෙ භික්ඛු ආගන්තුකභික්ඛූනං සෙනාසනානි පඤ්ඤාපෙන්නා පත්තව්වරානි පටිසාමෙන්නා සාමණෙරා ව ලාභභාජනීයට්ඨානෙ සම්පත්තසම්පත්තානං ලාභං ගණ්හන්තා උච්චාසද්දා මහාසද්දා අහෙසුං. තං සුත්වා හගවා භික්ඛු පණාමෙසි. තෙ කිර සබ්බෙව නවා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං. තං ඤත්වා මහාබ්‍රහ්මා ආගන්ත්වා “අභිනන්දතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුසඬ්ඨස්ස”න්ති (ම. නි. 2.158) තෙසං පණාමිතභික්ඛූනං අනුග්ගණ්හනං යාචි. හගවා තස්ස ඔකාසං අකාසි. අථ මහාබ්‍රහ්මා “කතාවකාසො බොම්හි හගවතා”ති හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අථ හගවා “භික්ඛුසඬ්ඨස්සො ආගච්ඡතු”ති ආනන්දත්ථෙරස්ස ආකාරං දස්සෙසි. අථ තෙ භික්ඛු ආනන්දත්ථෙරෙන පක්කොසිතා හගවන්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා සාරජ්ජමානරූපා එකමන්තං නිසීදිංසු. හගවා තෙසං සජ්ජායදෙසනං වීමංසන්තො “ඉමෙ ආමිසහෙතු පණාමිතා, පිණ්ඩියාලොපධම්මදෙසනා තෙසං සජ්ජායා”ති වින්තෙත්වා “අන්තම්දං, භික්ඛවෙ”ති ඉමං දෙසනං දෙසෙසි.

තත්‍රායං අන්තසද්දො “සන්ති, භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බන්තකජ්ජිකා පුබ්බන්තානුදිට්ඨිතො”තිආදීසු (දී. නි. 1.29) කොට්ඨාසෙ ආගතො. “අන්තමකාසි දුක්ඛස්ස, අන්තවා අයං ලොකො පරිවට්ඨමො”තිආදීසු (දී. නි. 1.55) පරිච්ඡෙදෙ. “හරිතන්තං වා පථන්තං වා සෙලන්තං වා”තිආදීසු (ම. නි. 1.304) මරියාදායං. “අන්තං අන්තගුණ”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.377; බු. පා. 3.ද්වත්තිංසාකාර) සරීරාවයවෙ “වරන්ති ලොකෙ පරිවාරජන්තා, අන්තො අසුද්ධා බහි සොහමානා”තිආදීසු (සං. නි. 1.122; මහානි. 191) විත්තෙ. “අජ්ජෙකච්චානි උජ්ජලානි වා පදුමානි වා පුණ්ඩරිකානි වා උදකෙ ජාතානි උදකෙ සංවඩ්ඪානි උදකානුග්ගතානි අන්තො නිමුග්ගපොසිතී”තිආදීසු (දී. නි. 2.69; සං. නි. 1.172; මහාව. 9) අබ්භන්තරෙ.

“මිගානං කොට්ඨුකො අන්තො, පක්ඛිනං පන වායසො;
ඵරණ්ඩො අන්තො රුක්ඛානං, තයො අන්තා සමාගතා”ති. (ජා. 1.3.135) –

ආදීසු ලාමකෙ. ඉධාපි ලාමකෙ එව දට්ඨබ්බො. තස්මා අන්තමීදං භික්ඛවෙ ජීවිකානන්ති භික්ඛවෙ ඉදං ජීවිකානං අන්තං පච්ඡිමං ලාමකං, සබ්බනිහීනං ජීවිතන්ති අත්ථො. යදිදං පිණ්ඩොලාන්ති යං ඉදං පිණ්ඩපරියෙසනෙන භික්ඛාවරියාය ජීවිකං කප්පෙන්තස්ස ජීවිතං. අයං පනෙත්ථ පදත්ථො – පිණ්ඩාය උලුතිති පිණ්ඩොලො, තස්ස කම්මං පිණ්ඩොලායං, පිණ්ඩපරියෙසනෙන ජීවිකාති අත්ථො.

අභිසාපොති අක්කොසො. කුපිතා හි මනුස්සා අත්තනො පච්චත්ථිකං “පිලොතිකඛණ්ඩං නිවාසෙත්වා කපාලහත්ථො පිණ්ඩං පරියෙසමානො චරෙය්‍යාසී”ති අක්කොසන්ති. අථ වා “කිං තුය්හං අකාතබ්බං අත්ථී, යො ත්වං එවං බලවීරියුපපන්නොපි හිරොත්තප්පං පහාය කපණො පිණ්ඩොලො විවරසි පත්තපාණී”ති එවමිපි අක්කොසන්තියෙව. තඤ්ච ඛො එතන්ති තං එතං අභිසපමිපි සමානං පිණ්ඩොලායං. කුලපුත්තා උපෙන්නි අත්ථවසිකාති මම සාසනෙ ජාතිකුලපුත්තා ච ආචාරකුලපුත්තා ච අත්ථවසිකා කාරණවසිකා හුත්වා කාරණවසං පටිච්ච උපෙන්නි උපගච්ඡන්ති.

රාජාභිනීතාතිආදීසු යෙ රඤ්ඤො සන්තකං බාදිත්වා රඤ්ඤො බන්ධනාගාරෙ බන්ධාපිතා පලායිත්වා පබ්බජන්ති, තෙ රඤ්ඤො බන්ධනං අභිනීතත්තා රාජාභිනීතා නාම. යෙ පන වොරෙහි අට්ඨියං ගහෙත්වා එකච්චෙසු මාරියමානෙසු එකච්චෙ “මයං සාමි තුම්හෙහි විස්සට්ඨා ගෙහං අනඡ්ඤාවසිත්වා පබ්බජිස්සාම, තත්ථ තත්ථ යං යං බුද්ධපුජාදිපුඤ්ඤං කරිස්සාම, තතො තතො තුම්හාකං පත්තිං දස්සාමා”ති තෙහි විස්සට්ඨා පබ්බජන්ති, තෙ වොරාභිනීතා නාම වොරෙහි මාරෙතබ්බතං අභිනීතත්තා. යෙ පන ඉණං ගහෙත්වා පටිදාතුං අසක්කොන්තා පලායිත්වා පබ්බජන්ති, තෙ ඉණට්ඨා නාම. තඤ්ච ඛො එතං පිණ්ඩොලායං කුලපුත්තා මම සාසනෙ නෙව රාජාභිනීතා...පෙ.... න ආජීවිකාපකතා උපෙන්නි, අපිච ඛො “ඔතිණ්ණම්හා ජාතියා...පෙ.... පඤ්ඤායෙථා”ති උපෙන්නීති පදසම්බන්ධො.

තත්ථ ඔතිණ්ණම්හාති ඔතිණ්ණා අම්හා. ජාතියාතිආදීසු තම්හි තම්හි සත්තනිකායෙ බන්ධනං පට්ඨමාභිනීබ්බත්ති ජාති, පරිපාකො ජරා, හෙදො මරණං. ඤාතිරොගහොගසිලදිට්ඨිඛ්‍යසනෙහි පුට්ඨස්ස සන්තාපො අත්තො නිජ්ඤානං සොකො, තෙහි පුට්ඨස්ස වච්චිජ්ජලාපො පරිදෙවො. අනිට්ඨථොට්ඨබ්බපටිහතකායස්ස කායපිලනං දුක්ඛං, ආසාතවත්ථුසු උපහතචිත්තස්ස වෙතොපිලනං දොමනස්සං. ඤාතිඛ්‍යසනාදීහි එව පුට්ඨස්ස පරිදෙවෙනපි අධිවාසෙතුං අසමත්ථස්ස චිත්තසන්තාපසමුට්ඨිතො භූසො ආයාසො උපායාසො. එතෙහි ජාතිආදීහි ඔතිණ්ණා දුක්ඛොතිණ්ණා, තෙහි ජාතිආදිදුක්ඛෙහි අත්තො අනුපට්ඨා. දුක්ඛපරෙතාති තෙහි දුක්ඛදුක්ඛවත්ථුහි අභිභූතා. ජාතිආදයො හි දුක්ඛස්ස වත්ථුභාවතො දුක්ඛා, දුක්ඛභාවතො ච සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා දුක්ඛාති. අප්පෙව

නාම...පෙ.... පඤ්ඤායෙථාති ඉමස්ස සකලස්ස වට්ටදුක්ඛරාසිස්ස පරිච්ඡෙදකරණං ඔසානකිරියා අපි නාම පඤ්ඤායෙය්‍ය.

සො ච භොති අභිජ්ඣාලුති ඉදං යො කුලපුත්තො “දුක්ඛස්සන්තං කරස්සාමි”ති පුබ්බෙ චිත්තං උප්පාදෙන්වා පබ්බජිතො අපරභාගෙ තං පබ්බජ්ජං තථාරූපං කාතුං න සක්කොති, තං දස්සෙතුං වුත්තං. තත්ථ අභිජ්ඣාලුති පරහණ්ඩානං අභිජ්ඣායිතා. තිබ්බසාරාගොති බලවරාගො. බ්‍යාපන්නචිත්තොති බ්‍යාපාදෙන පුතිභූතත්තා විපන්නචිත්තො. පද්ධට්ඨමනසඛිකජ්ජොති තිබ්බසංඝිගො විය වණ්ඩගොණො පරෙසං උපසාතවසෙන දුට්ඨචිත්තො. මුට්ඨස්සතීති හත්තනික්ඛිත්තකාකො විය, මංසනික්ඛිත්තසුනාබො විය ච නට්ඨස්සති, ඉධ කතං එත්ථ න සරති. අසම්පජානොති නිජ්ජපඤ්ඤො ඛන්ධාදිපරිච්ඡෙදරහිතො. අසමාහිතොති වණ්ඩසොතෙ බද්ධතාවා විය අසණ්ඨිතො. විබ්භන්තචිත්තොති පන්ථාරුළුභමිගො විය හත්තමතො. පාකතින්ද්‍රියොති යථා ගිහී සංවරාභාවෙන පරිග්ගහපරිජනෙ ඔලොකෙන්ති අසංවුතින්ද්‍රියා, එවං අසංවුතින්ද්‍රියො භොති.

ජවාලාතන්ති ජවානං දඬුසට්ඨානෙ අලාතං. උභතොපදිත්තං මජ්ඣෙ ගුප්තතන්ති පමාණෙන අට්ඨකිගුලමත්තං උභතො ද්විසු කොට්ඨසු ආදිත්තං මජ්ඣෙ ගුප්තමත්තං. නෙව ගාමෙති සචෙ හි තං යුගනඬගලගොපානසිපක්ඛපාසකාදීනං අත්ථාය උපනෙතුං සක්කා අස්ස ගාමෙ කට්ඨත්ථං එරෙය්‍ය. සචෙ ඛේතකුටියා කට්ඨත්ථරමඤ්චකාදීනං අත්ථාය උපනෙතුං සක්කා අස්ස, අරඤ්ඤෙ කට්ඨත්ථං එරෙය්‍ය. යස්මා පන උභයත්ථාපි න සක්කා, තස්මා එවං වුත්තං. තපුපමාහන්ති තපුපමං ජවාලාතසදිසං අහං ඉමං යථාවුත්තපුග්ගලං වදාමි. ගිහිභොගා ච පරිහිනොති යො අගාරෙ වසන්තෙහි ගිහීහි දායජ්ජෙ භාජියමානෙ අඤ්ඤථා ච භොගො ලද්ධබ්බො අස්ස, තතො ච පරිහිනො. සාමඤ්ඤත්ථඤ්චාති ආචරියුපජ්ඣායානං ඔවාදෙ යත්වා පරියත්තිපට්ඨෙවධවසෙන පත්තබ්බං සාමඤ්ඤත්ථඤ්ච න පරිපුරෙති. ඉමං පන උපමං සත්ථා න දුස්සීලස්ස වසෙන ආහරි, පරිපුද්ධසීලස්ස පන අලසස්ස අභිජ්ඣාදීහි දොසෙහි දුස්සිතචිත්තස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන ආහරිති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු ගිහිභොගාති කාමසුඛසම්භොගතො. පරිහිනොති ජිනො. සාමඤ්ඤත්ථන්ති පට්ඨෙවධබ්‍රහ්මච්ඡඤ්චෙව පරියත්තිබ්‍රහ්මච්ඡඤ්ච. තාදිසො හි අසුතං සොතුං සුතං පරියොදාපෙතුං න සක්කොති අලසභාවතො. දුට්ඨු භගොති දුබ්භගො, අලක්ඛිකො කාලකණ්ණිපුරිසො. පරිධංසමානොති විනස්සමානො. පකිරෙතීති විකිරෙති විද්ධංසෙති. සබ්බමෙතං භාවිතො සාමඤ්ඤත්ථස්ස අනුජ්ජාදනමෙව සන්ධාය වුත්තං. ජවාලාතංව නස්සතීති සො තාදිසො පුග්ගලො යථාවුත්තං ජවාලාතං විය කස්සචි අනුපයුජ්ජමානො එව නස්සති උභතො පරිහට්ඨභාවතො. එවං “කායවාචාහි

අකතචිතික්කමොපි චිත්තං අවිසොධෙන්තො නස්සති, පගෙව කතචිතික්කමො දුස්සිලො”ති තස්ස අපායදුක්ඛභාගිභාවදස්සනෙන දුස්සිලෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා තතො සත්තෙ විවෙචෙනුකාමො “කාසාවකණ්ඨා”ති ආදිනා ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො හෙට්ඨා වුත්තො ඵව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සඨසාටිකණ්ණසුත්තවණ්ණනා

92. තතියෙ සඨසාටිකණ්ණෙති විවරකොට්ඨං. ගහෙත්වාති පරාමසිත්වා. අනුබන්ධො අස්සාති අනුගතො භවෙය්‍ය. ඉදං වුත්තං හොති – “භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො භික්ඛු අත්තතො හත්ථෙන මයා පාරුතස්ස සුගතමභාවීවරස්ස කණ්ණෙ පරාමසන්තො විය මං අනුගච්ඡෙය්‍ය, ඵවං මය්‍හං ආසන්නතරො හුත්වා විහරෙය්‍යා”ති. පාදෙ පාදං නික්ඛිපන්තොති ගච්ඡන්තස්ස මම පාදෙ පාදං නික්ඛිත්තට්ඨානෙ පාදුද්ධාරණානන්තරං අත්තතො පාදං නික්ඛිපන්තො. උභයෙනාපි “යානගමනාදීසු අවිජ්ජන්තො සබ්බකාලං මය්‍හං සමීපෙ ඵව විහරෙය්‍ය වෙපී”ති දස්සෙති. සො ආරකාව මය්‍හං, අභඤ්ච තස්සාති සො භික්ඛු මයා වුත්තං පටිපදං අපුරෙන්නො මම දුරෙයෙව, අභඤ්ච තස්ස දුරෙයෙව. එතෙන මංසචක්ඛුනා තථාගතදස්සනං රූපකායසමොධානඤ්ච අකාරණං, ඤාණචක්ඛුනාව දස්සනං ධම්මකායසමොධානමෙව ච පමාණන්ති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “ධම්මඤ්චි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු න පස්සති, ධම්මං අපස්සන්තො න මං පස්සති”ති. තත්ථ ධම්මො නාම නවවිධො ලොකුත්තරධම්මො. සො ච අභිජ්ඣාදීහි දුසිතචිත්තෙන න සක්කා පස්සිතුං, තස්මා ධම්මස්ස අදස්සනතො ධම්මකායඤ්ච න පස්සතිති. තථා හි වුත්තං –

“කිං තෙ, චක්කලි, ඉමිනා පුතිකායෙන දිට්ඨෙත? යො ඛො, චක්කලි, ධම්මං පස්සති සො මං පස්සති; යො මං පස්සති, සො ධම්මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87).

“ධම්මභූතො බ්‍රහ්මභූතො”ති (ම. නි. 1.203; පටි. ම. 3.5) ව.

“ධම්මකායො ඉතිපි, බ්‍රහ්මකායො ඉතිපි”ති (දී. නි. 3.118) ව ආදි.

යොජනසතෙති යොජනසතෙ පදෙසෙ, යොජනසතමත්ථකෙති අත්ථො. සෙසං වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං. අරියමග්ගාධිගමවසෙන චස්ස අනභිජ්ඣාලුආදිභාවො දට්ඨබ්බො.

ගාථාසු මහිවිජ්ජාති කාමෙසු තිබ්බසාරාගතාය මහාඉච්ඡො. විසාතවාති පද්ධට්ඨමනසඬ්ඛප්පතාය සත්තෙසු ආසාතවසෙන මහිවිජ්ජතාය ඉච්ඡිතාලාභෙන ච විසාතවා. එජානුගොති එජාසඬ්ඛාතාය තණ්හාය දාසො

විය හුත්වා තං අනුගච්ඡන්තො. රාගාදිකිලෙසපරිලාභාහිභවෙන අනිබ්බතො. රූපාදිවිසයානං අහිකඬ්ඛනෙන ගිද්ධො. පස්ස යාවඤ්ච ආරකාති අනෙජස්ස නිබ්බතස්ස චිතගෙධස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඔකාසවසෙන සම්පෙපි සමානො මහිවිජො විසාතවා එජානුගො අනිබ්බතො ගිද්ධො බාලපුට්ඨජනො ධම්මසභාවතො යත්තකං දුරෙ, තස්ස සො දුරභාවො පස්ස, වත්තුමිපි න සුකරන්ති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“නභඤ්ච දුරෙ පථවී ච දුරෙ,
පාරං සමුද්දස්ස තථාහු දුරෙ;
තතො හවෙ දුරතරං වදන්ති,
සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති. (අ. නි. 4.47; ඡා. 2.21.414);

ධම්මමහිඤ්ඤායාති චතුසච්චධම්මං අහිඤ්ඤාය අඤ්ඤාය ඤාතතීරණපරිඤ්ඤාහි යථාරහං පුබ්බභාගෙ ජානිත්වා. ධම්මමඤ්ඤායාති තමෙව ධම්මං අපරභාගෙ මග්ගඤාණෙන පරිඤ්ඤාදිවසෙන යථාමරියාදං ජානිත්වා. පණ්ඩිතොති පටිච්චෙධබාහුසච්චෙන පණ්ඩිතො. රහදොව නිවාතෙ වාති නිවාතට්ඨානෙ රහදො විය අනෙජො කිලෙසවලනරහිතො උපසම්මති, යථා සො රහදො නිවාතට්ඨානෙ වාතෙන අනඛිභාහතො සන්තිසින්නොව හොති, එවං අයම්පි සබ්බථාපි පටිජ්ජස්සද්ධකිලෙසො කිලෙසවලනරහිතො අරහත්තඵලසමාධිනා වූපසම්මති, සබ්බකාලං උපසන්නසභාවොව හොති. අනෙජොති සො එවං අනෙජාදිසභාවො අරහා අනෙජාදිසභාවස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඔකාසතො දුරෙපි සමානො ධම්මසභාවතො අදුරෙ සන්තිකෙ එවාති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අග්ගිසුත්තවණ්ණනා

93. චතුත්ථෙ අනුදහනට්ඨෙන අග්ගි, රාගො එව අග්ගි රාගග්ගි. රාගො හි උජ්ජ්ජමානො සත්තෙ අනුදහති ඤාපෙති, තස්මා “අග්ගි”ති වුච්චති. ඉතරෙසුපි ද්විසු එසෙව නයො. තත්ථ යථා අග්ගි යදෙව ඉන්ධනං නිස්සාය උජ්ජ්ජති, තං නිදහති, මහාපරිලාභො ච හොති, එවමිමෙපි රාගාදයො යස්මිං සන්තානෙ සයං උජ්ජන්තා, තං නිදහන්ති, මහාපරිලාභා ච හොන්ති දුන්නිබ්බාපයා. තෙසු රාගපරිලාභෙන සන්තත්තහදයානං ඉච්ඡිතාලාභදුක්ඛෙන මරණජ්ජත්තානං සත්තානං පමාණං නත්ථී. අයං තාව රාගස්ස අනුදහනතා. දොසස්ස පන අනුදහනතාය විසෙසතො මනොපදොසිකා දෙවා, මොහස්ස අනුදහනතාය බ්බිධාපදොසිකා දෙවා ච නිදස්සනං. මොහවසෙන හි තෙසං සතිසම්මොසො හොති, තස්මා බ්බිධාවසෙන ආහාරවෙලං අතිවත්තෙන්තා කාලං කරොන්ති. අයං තාව රාගාදීනං දිට්ඨධම්මිකො අනුදහනභාවො. සම්පරායිකො පන නිරයාදිසු

නිබ්බත්තාපනවසෙන සොරතරො දුරධිවාසො ව. අයඤ්ච අත්ථො ආදිත්තපරියායෙන විභාවෙනබ්බො.

ගාථාසු කාමෙසු මුච්ඡිතෙති වත්ථුකාමෙසු පාතබ්‍යතාවසෙන මුච්ඡං බාලාං පමාදං මිච්ඡාචාරං ආපන්නො. බ්‍යාපන්නෙති බ්‍යාපන්නචිත්තෙ දහතිති සම්බන්ධො. නරෙ පාණාතිපාතිනොති ඉදං දොසග්ගිස්ස. අරියධම්මෙ අකොවිදෙති යෙ බන්ධායතනාදිසු සබ්බෙන සබ්බං උග්ගහපරිපුච්ඡාය මනසිකාරරහිතා අරියධම්මස්ස අකුසලා, තෙ සම්මොහෙන අභිභූතා විසෙසෙන සම්මුල්භා නාමාති වුත්තා. එතෙ අග්ගී අජානන්තාති “එතෙ රාගග්ගිආදයො ඉධ වෙච සම්පරායෙ ච අනුදහන්ති”ති අජානන්තාආ පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පහානාභිසමයවසෙන ච අප්පට්ඨිජ්ඣන්තා. සක්කායාභිරතාති සක්කායෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකෙ තණ්හාදිට්ඨිමානනන්දනාභිරතා. වඨ්ඨයන්තිති සුනඡ්ඡුනං උප්පජ්ජනෙන වඨ්ඨයන්ති ආචින්නති. නිරයන්ති අට්ඨවිධං මහානිරයං, සොළසවිධං උස්සදනිරයන්ති සබ්බමපි නිරයං. තිරච්ඡානඤ්ච යොනියොති තිරච්ඡානයොනියො ව. අසුරන්ති අසුරකායං පෙත්තිවිසයඤ්ච වඨ්ඨයන්තිති සම්බන්ධො.

එත්තාවතා රාගග්ගිආදීනං ඉධ වෙච සම්පරායෙ ච අනුදහනභාවදස්සනමුඛෙන වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි නෙසං නිබ්බාපනෙන විචට්ටං දස්සෙතුං “යෙ ච රත්තින්දිවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යුත්තාති භාවනානුයොගවසෙන යුත්තා. කත්ථ? සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ. තෙන අඤ්ඤසාසනෙ රාගග්ගිආදීනං නිබ්බාපනාභාවං දස්සෙති. තථා හි අනඤ්ඤසාධාරණං තෙසං නිබ්බාපනවිධිං අසුභකම්මට්ඨානං සඨ්ඛෙපෙනෙච දස්සෙන්නො —

“තෙ නිබ්බාපෙත්ති රාගග්ගිං, නිච්චං අසුභසඤ්ඤිනො;
දොසග්ගිං පන මෙත්තාය, නිබ්බාපෙත්ති නරුත්තමා;
මොහග්ගිං පන පඤ්ඤාය, යායං නිබ්බෙධගාමිනී”ති. —

ආහ. තත්ථ අසුභසඤ්ඤිනොති ද්වත්තිංසාකාරවසෙන වෙච උද්ධුමාතකාදිවසෙන ච අසුභභාවනානුයොගෙන අසුභසඤ්ඤිනො. මෙත්තායාති “සො මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”ති (අ. නි. 3.64, 66) වුත්තාය මෙත්තාභාවනාය. එත්ථ ච අසුභජ්ඣානඤ්ච පාදකං කත්වා නිබ්බත්තිතඅනාගාමිමග්ගෙන රාගග්ගිදොසග්ගීනං නිබ්බාපනං වෙදිතබ්බං. පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය. තෙනෙවාහ “යායං නිබ්බෙධගාමිනී”ති. සා හි කිලෙසක්ඛන්ධං විනිවිජ්ඣන්ති ගච්ඡති පචත්තතිති නිබ්බෙධගාමිනීති වුච්චති. අසෙසං පරිනිබ්බන්තිති අරහත්තමග්ගෙන අසෙසං රාගග්ගිආදිං නිබ්බාපෙත්වා සඋපාදිසෙසාය

නිබ්බානාධාතුයා යිතා පඤ්ඤාවෙපුල්ලජ්ජත්තියා නිපකා පුබ්බෙව සම්මජ්ජධානෙන සබ්බසො කොසජ්ජස්ස සුජ්ජහිත්තා ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන අකිලාසුභාවෙන ච රත්තින්දිවමතන්දිතා වරිමකචිත්තනිරොධෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාධාතුයා අසෙසං පරිනිබ්බන්ති. තතො ච අසෙසං නිස්සෙසං වට්ඨංකං අච්චගුං අතික්කමංසු.

එවං යෙ රාගග්ගිආදිකෙ නිබ්බාපෙන්ති, තෙසං අනුපාදිසෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතිං දස්සෙත්වා ඉදානි පටිච්ඡේදගුණෙහි ථොමෙන්නො ඔසානගාථමාහ. තත්ථ අරියද්දසාති අරියෙහි බුද්ධාදිහි පස්සිතබ්බං කිලෙසෙහි වා ආරකත්තා අරියං නිබ්බානං, අරියං චතුසච්චමෙව වා දිට්ඨවන්නොති අරියද්දසා. වෙදස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්ස, තෙන වා වෙදෙන සංසාරස්ස පරියොසානං ගතාති වෙදගුණො. සම්මදඤ්ඤායාති සම්මදෙව සබ්බං ආජානිතබ්බං කුසලාදිං ඛන්ධාදිඤ්ඤි ජානිත්වා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උපපරික්ඛසුත්තවණ්ණනා

94. පඤ්චමෙ තථා තථාති තෙන තෙන පකාරෙන. උපපරික්ඛෙය්‍යාති විමංසෙය්‍ය පරිතුලෙය්‍ය සම්මසෙය්‍ය වා. යථා යථාස්ස උපපරික්ඛතොති යථා යථා අස්ස භික්ඛුනො උපපරික්ඛන්තස්ස. ඛන්දිධා වස්ස විඤ්ඤාණං අවික්ඛිත්තං අවිසටන්ති ඛන්දිධා රූපාදිආරම්මණෙ උජ්ජජනකචික්ඛෙපාභාවතො අවික්ඛිත්තං සමාහිතං, තතො එව අවිසටං සීයා. ඉදං වුත්තං හොති - භික්ඛවෙ, යෙන යෙන පකාරෙන ඉමස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස භික්ඛුනො උපපරික්ඛතො සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තස්ස පුබ්බෙ සමාහිතාකාරසල්ලක්ඛණවසෙන සමථනිමිත්තං ගහෙත්වා සක්කච්චං නිරන්තරං සම්මසනඤ්ඤාණං පචත්තෙන්තස්ස අත්තතො විපස්සනාවිත්තං කම්මට්ඨානතො ඛන්දිධා රූපාදිආරම්මණෙ උජ්ජජනකං න සීයා, අච්චාරද්ධවීරියනාය උද්ධච්චපක්ඛියං න සීයා, තෙන තෙන පකාරෙන භික්ඛු උපපරික්ඛෙය්‍ය පරිතුලෙය්‍යාති. අජ්ඣක්තං අසණ්ඨිතන්ති යස්මා වීරියෙ මන්දං වහන්තෙ සමාධිස්ස බලවභාවතො කොසජ්ජාභිභවෙන අජ්ඣක්තං ගොචරජ්ඣක්තසඬ්ඛාතෙ කම්මට්ඨානාරම්මණෙ සඬ්ඛොවවසෙන යිතත්තා සණ්ඨිතං නාම හොති, වීරියසමනාය පන යොජිතාය අසණ්ඨිතං හොති වීරී. පටිපන්නං. තස්මා යථා යථාස්ස උපපරික්ඛතො විඤ්ඤාණං අජ්ඣක්තං අසණ්ඨිතං අස්ස, වීරීපටිපන්නං සීයා, තථා තථා උපපරික්ඛෙය්‍ය. අනුපාදාය න පරිතස්සෙය්‍යාති යථා යථාස්ස උපපරික්ඛතො “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාදිට්ඨිග්ගාභවසෙන රූපාදිසු කඤ්චි සඬ්ඛාරං අග්ගහෙත්වා තතො එව තණ්හාදිට්ඨිග්ගාභවසෙන න පරිතස්සෙය්‍ය, තථා තථා උපපරික්ඛෙය්‍යාති සම්බන්ධො. කථං පන උපපරික්ඛතො තිවිධම්පෙතං සීයාති? උද්ධච්චපක්ඛියෙ කොසජ්ජපක්ඛියෙ ච ධම්මෙ වජ්ජෙන්නො වීරියසමතං.

යොජෙත්වා පුබ්බෙව විපස්සනුපක්කිලෙසෙහි චිත්තං විසොධෙත්වා යථා සම්මදෙව විපස්සනාඤාණං විපස්සනාවිට්ඨං පටිපජ්ජති, තථා සම්මසනො.

ඉති භගවා චතුසච්චකම්මට්ඨානිකස්ස භික්ඛුනො අනුක්කමෙන පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධියා ආරද්ධාය අච්චාරද්ධවීරියඅතිසීලවීරියවිපස්සනුපක්කිලෙසෙහි චිත්තස්ස විසොධනුපායං දස්සෙත්වා ඉදානි තථා විසොධිතෙ විපස්සනාඤාණෙ න විරස්සෙව විපස්සනං මග්ගෙන සටෙත්වා සකලච්චටදුක්ඛසමතික්කමාය සංවත්තන්තිති දස්සෙත්තො “ඛනිද්ධා, භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණෙ”තිආදිමාහ, තං වුත්තනයමෙව. යං පන වුත්තං — “ආයතිං ජාතිජරාමරණදුක්ඛසමුදයසම්භවො න භොති”ති, තස්සත්ථො — එවං විපස්සනං මග්ගෙන සටෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අග්ගමග්ගෙන අනවසෙසනො කිලෙසෙසු බීණෙසු ආයතිං අනාගතෙ ජාතිජරාමරණසකලච්චටදුක්ඛසමුදයසංඛාතො සම්භවො උප්පාදො ච න භොති, ජාතිසංඛාතො චා දුක්ඛසමුදයො ජරාමරණසංඛාතො දුක්ඛසම්භවො ච න භොති.

ගාථායං සත්තසංඛිතප්පභීනස්සාති තණ්හාසංඛිගො, දිට්ඨිසංඛිගො, මානසංඛිගො, කොධසංඛිගො, අවිජ්ජාසංඛිගො, කිලෙසසංඛිගො, දුච්චරිතසංඛිගොති ඉමෙසං සත්තන්තං සංඛිගානං පභීනත්තා සත්තසංඛිතප්පභීනස්ස. කෙච්ඡි පන “සත්තානුසයා එව සත්ත සංඛිගා”ති වදන්ති. නෙත්තිච්ඡිත්තස්සාති ඡිත්තභවනෙත්තිකස්ස. වික්ඛිණො ජාතිසංසාරොති පුනප්පුනං ජායනවසෙන පවත්තියා ජාතිභෙතුකත්තා ච ජාතිභූතො සංසාරොති ජාතිසංසාරො, සො භවනෙත්තියා ඡිත්තත්තා වික්ඛිණො පරික්ඛිණො, තතො එව නත්ථි තස්ස පුනබ්භවොති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කාමුපපත්තිසුත්තවණ්ණනා

95. ඡට්ඨෙ කාමුපපත්තියොති කාමපටිලාභා කාමපටිසෙවනා වා. පච්චුපට්ඨිතකාමාති නිබද්ධකාමා නිබද්ධාරම්මණා යථා තං මනුස්සා. මනුස්සා හි නිබද්ධවත්ථුස්මිං වසං වත්තෙන්ති. යත්ථ පටිබද්ධචිත්තා භොන්ති, සතම්පි සහස්සම්පි දත්වා තමෙව මාතුගාමං ආනෙත්වා නිබද්ධභොගං භුඤ්ජන්ති. එකච්චෙ ව දෙවා. වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය හි චතුදෙවලොකවාසිනො නිබද්ධවත්ථුස්මිංයෙව වසං වත්තෙන්ති. පඤ්චසිඛවත්ථු වෙන්ථ නිදස්සනං. තථා එකච්චෙ ආපායිකෙ නෙරයිකෙ යපෙත්වා සෙසඅපායසත්තාපි නිබද්ධවත්ථුස්මිංයෙව වසං වත්තෙන්ති. මච්ඡා හි අත්තනො මච්ඡියා, කච්ඡපො කච්ඡපියාති එවං සබ්බෙපි තිරච්ඡානා පෙනා විනිපාතිකා ව. තස්මා නෙරයිකෙ යපෙත්වා සෙසඅපායසත්තෙ උපාදාය යාව තුසිතකායා ඉමෙ සත්තා පච්චුපට්ඨිතකාමා නාම,

නිම්මානරතිනොති සයං නිම්මිතෙ නිම්මානෙ රති එතෙසන්ති නිම්මානරතිනො. තෙ හි නිලපිතාදිවසෙන යාදිසං යාදිසං රූපං ඉච්ඡන්ති, තාදිසං තාදිසං නිම්මිනිත්වා රමන්ති ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස පුරතො මනාපකායිකා දෙවතා විය. පරනිම්මිතවසවත්තිනොති පරෙහි නිම්මිතෙ කාමෙ වසං වත්තෙන්ති පරනිම්මිතවසවත්තිනො. තෙසඤ්ඤි මනං ඤත්වා පරෙ යථාරූචිතං කාමභොගං නිම්මිතන්ති, තෙ තත්ථ වසං වත්තෙන්ති. කථං තෙ පරස්ස මනං ජානන්ති? පකතිසෙවනාවසෙන. යථා හි කුසලො සුදො රඤ්ඤො භුඤ්ජන්තස්ස යං යං රුච්චති, තං තං ජානාති, එවං පකතියා අභිරුචිතාරම්මණං ඤත්වා තාදිසෙයෙව නිම්මිතන්ති, තෙ තත්ථ වසං වත්තෙන්ති, මෙටුනසෙවනාදිවසෙන කාමෙ පරිභුඤ්ජන්ති. කෙච්ඡි පන “භසිතමත්තෙන ඔලොකිතමත්තෙන ආලිඬිගිතමත්තෙන භත්ථග්ගභණමත්තෙන ච තෙසං කාමකිච්චං ඉජ්ඣති”ති වදන්ති, තං අට්ඨකථායං “එතං පන නත්ථි”ති පටික්ඛිත්තං. න හි කායෙන අච්ඡිසන්තස්ස ථොට්ඨබ්බං කාමකිච්චං සාධෙති. ඡන්තම්පි කාමාවචරදෙවානං කාමා පාකතිකා එව. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“ඡ එතෙ කාමාවචරා, සබ්බකාමසමිද්ධිනො;
සබ්බෙසං එකසඬ්ඛාතං, ආයු භවති කිත්තක”න්ති. (විභ. 1023);

ගාථාසු යෙ වඤ්ඤෙති යෙ යථාවුත්තදෙවෙහි අඤ්ඤෙ ව කාමභොගිනො මනුස්සා වෙච එකච්චෙ අපායුපගා ච සබ්බෙ තෙ. ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවන්ති ඉමං යථාපටිලද්ධත්තභාවඤ්චෙව, උපපත්තිභවත්තරසඬ්ඛාතං ඉතො අඤ්ඤථාභාවඤ්චාති ද්විජ්ජපහෙදං සංසාරං නාතිවත්තරෙ න අතික්කමන්ති. සබ්බෙ පරිච්චජෙ කාමෙති දිබ්බාදිහෙදෙ සබ්බෙපි කාමෙ වත්ථුකාමෙ ච කිලෙසකාමෙ ච පරිච්චජෙයා. කිලෙසකාමෙ අනාගාමිමග්ගෙන පජ්ඣන්තොයෙව හි වත්ථුකාමෙ පරිච්චජති නාම. පියරූපසාතගධිතන්ති පියරූපෙසු රූපාදිසු සුඛවෙදනස්සාදෙන ගධිතං ගිද්ධං. ඡෙත්වා සොතං දුරච්චයන්ති අඤ්ඤෙහි දුරච්චයං දුරතික්කමං තණ්හාසොතං අරහත්තමග්ගෙන සමුච්ඡින්නිත්වා. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙවාති.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කාමයොගසුත්තවණ්ණනා

96. සත්තමෙ කාමයොගසුත්තොති පඤ්චකාමගුණිකො රාගො කාමයොගො, තෙන යුත්තො කාමයොගසුත්තො, අසමුච්ඡින්නකාමරාගස්සෙතං අධිවචනං. රූපාරූපභවෙසු ඡන්දරාගො භවයොගො, තථා ඤානනිකන්ති සස්සතදිට්ඨිසහගතො ච රාගො, තෙන යුත්තො භවයොගසුත්තො, අප්පභීනභවරාගොති අත්ථො. ආගාමීති බ්‍රහ්මලොකෙ යිතොපි පටිසන්ධිග්ගභණවසෙන ඉමං මනුස්සලොකං

ආගමනසිලො. තෙනෙවාහ “ආගන්තා ඉත්ථත්ත”න්ති. මනුස්සත්තභාවසංඛාතං ඉත්ථභාවං ආගමනධම්මො, මනුස්සෙසු උපපජ්ජනසිලොති අත්ථො. කාමඤ්චෙත්ථ කාමයොගො ඉත්ථත්තං ආගමනස්ස කාරණං. යො පන කාමයොගයුත්තො, සො එකන්තෙන භවයොගයුත්තොපි භොතීති දස්සන්තථං “කාමයොගයුත්තො, භික්ඛවෙ, භවයොගයුත්තො”ති උභයමිපි එකජ්ඣං කත්වා වුත්තං.

කාමයොගවිසංයුත්තොති එත්ථ අසුභජ්ඣානම්පි කාමයොගවිසංයොගො, තං පාදකං කත්වා අධිගතො අනාගාමිමග්ගො එකන්තෙනෙව කාමයොගවිසංයොගො නාම, තස්මා තතියමග්ගඵලෙ ධීතො අරියපුග්ගලො “කාමයොගවිසංයුත්තො”ති වුත්තො. යස්මා පන රූපාරූපභවෙසු ඡන්දරාගො අනාගාමිමග්ගෙන න පභීයති, තස්මා සො අප්පභීනභවයොගත්තා “භවයොගයුත්තො”ති වුත්තො. අනාගාමීති කාමලොකං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන අනාගමනතො අනාගාමී. කාමයොගවිසංයොගවසෙනෙව හි සද්ධිං අනවසෙසඔරම්භාගියසංයොජනසමුග්ගාතෙන අජ්ඣත්තසංයොජනාභාවසිද්ධිතො ඉත්ථත්තං අනාගන්ත්වා භොති, තත්ථ පරිනිබ්බාසි අනාවත්තිධම්මො. යස්ස පන අනවසෙසං භවයොගො පභීතො, තස්ස අවිජ්ජායොගාදිඅවසිට්ඨකිලෙසාපි තදෙකට්ඨභාවතො පභීනා ඵව භොන්තීති, සො පරික්ඛිණභවසංයොජනො “අරහං ඛිණාසවො”ති වුච්චති. තෙන වුත්තං “කාමයොගවිසංයුත්තො, භික්ඛවෙ, භවයොගවිසංයුත්තො අරහං භොති ඛිණාසවො”ති. එත්ථ ච කාමයොගවිසංයොගො අනාගාමී චතුත්ථජ්ඣානස්ස සුඛදුක්ඛසොමනස්සදොමනස්සප්පභානං විය, තතියමග්ගස්ස දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසිලබ්බතපරාමාසසංයොජනපරික්ඛයො විය ච චතුත්ථමග්ගස්ස වණ්ණහණන්තථං වුත්තොති දට්ඨබ්බං. පට්ඨපදෙන සොතාපන්තසකදාගාමිහි සද්ධිං සබ්බො පුපුජ්ජනො ගභීතො, දුතියපදෙන පන සබ්බො අනාගාමී, තතියපදෙන අරහාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

ගාථාසු උභයන්ති උභයෙන, කාමයොගෙන, භවයොගෙන ච සංයුත්තාති අත්ථො. සත්තා ගච්ඡන්ති සංසාරන්ති පුපුජ්ජනා සොතාපන්තා සකදාගාමීනොති ඉමෙ තිවිධා සත්තා කාමයොගභවයොගානං අප්පභීනත්තා ගච්ඡන්ති සංසාරන්ති. තතො ඵව ජාතිමරණගාමීනො භොන්ති. එත්ථ එකඛිජී, කොලංකොලො, සත්තක්ඛත්තුපරමොති තීසු සොතාපන්තෙසු සබ්බමුදු සත්තක්ඛත්තුපරමො, සො අට්ඨමං භවං න නිබ්බත්තෙති, අත්තතො පරිච්ඡින්නජාතිවසෙන පන සංසරති, තථා ඉතරෙපි. සකදාගාමීසුපි යො ඉධ සකදාගාමිමග්ගං පත්වා දෙවලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පුන ඉධ නිබ්බත්තති, සො අත්තතො පරිච්ඡින්නජාතිවසෙනෙව සංසරති. යෙ පන සකදාගාමීනො වොමිස්සකනයෙන විනා තත්ථ තත්ථ දෙවෙසුයෙව මනුස්සෙසුයෙව චා නිබ්බත්තන්ති, තෙ උපරිමග්ගාධිගමාය යාව

ඉන්ද්‍රියපරිපාකා පුනඡ්ඡනං උප්පජ්ජනතො සංසරන්ති යෙව. පුට්ඨජ්ජනෙ පන වත්තබ්බමෙව නත්ථි සබ්බභවසංයොජනානං අපරික්ඛිණත්තා. තෙන වුත්තං

—

“කාමයොගෙන සංයුත්තා, භවයොගෙන වුභයං;
සත්තා ගච්ඡන්ති සංසාරං, ජාතිමරණගාමිනො” ති.

කාමෙ පහන්ත්වානාති කාමරාගසඬ්ඛාතෙ කිලෙසකාමෙ අනාගාමිමග්ගෙන පජහිත්වා. ඡින්නසංසයාති සමුව්ඡින්නකඬ්ඛා, තඤ්ච බො සොතාපන්තිමග්ගෙනෙව. වණ්ණභණ්ණනත්ථං පන චතුත්ථමග්ගස්ස එවං වුත්තං. අරහන්තො හි ඉධ “ඡින්නසංසයා” ති අධිජ්ජෙතා. තෙනෙවාහ “ඛිණ්ණමානපුනබ්භවා” ති. සබ්බසො ඛිණ්ණො නවවිධොපි මානො ආයතිං පුනබ්භවො ච එතෙසන්ති ඛිණ්ණමානපුනබ්භවා. මානග්ගභණ්ණෙන චෙත්ථ තදෙකට්ඨතාය ලක්ඛණවසෙන වා සබ්බො චතුත්ථමග්ගවජ්ඣො කිලෙසො ගහිතොති. ඛිණ්ණමානතාය ච සඋපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු වුත්තා හොති, ඛිණ්ණපුනබ්භවතාය අනුපාදිසෙසා. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කල්‍යාණසීලසුත්තවණ්ණනා

97. අට්ඨමෙ කල්‍යාණසීලොති සුන්දරසීලො, පසත්ථසීලො, පරිපුණ්ණසීලො. තත්ථ සීලපාරිපූරි ද්විහි කාරණෙහි හොති සම්මදෙව සීලවිපත්තියා ආදීනවදස්සනෙන, සීලසම්පත්තියා ච ආනිසංසදස්සනෙන. ඉධ පන සබ්බපරිබන්ධවිජ්ජමුත්තස්ස සබ්බාකාරපරිපුණ්ණස්ස මග්ගසීලස්ස ඵලසීලස්ස ච වසෙන කල්‍යාණතා වෙදිතබ්බා. කල්‍යාණධම්මොති සබ්බෙ බොධිපක්ඛියධම්මා අධිජ්ජෙතා, තස්මා කල්‍යාණා සතිපට්ඨානාදිබොධිපක්ඛියධම්මා එතස්සාති කල්‍යාණධම්මො. කල්‍යාණපඤ්ඤොති ච මග්ගඵලපඤ්ඤාවසෙනෙව කල්‍යාණපඤ්ඤො. ලොකුත්තරා එව හි සීලාදිධම්මා එකන්තකල්‍යාණා නාම අකුප්පසභාවත්තා. කෙච්චි පන “චතුපාරිසුද්ධිසීලවසෙන කල්‍යාණසීලො, විපස්සනාමග්ගධම්මවසෙන කල්‍යාණධම්මො, මග්ගඵලපඤ්ඤාවසෙන කල්‍යාණපඤ්ඤො” ති වදන්ති. අසෙක්ඛා එව තෙ සීලධම්මපඤ්ඤොති එකෙ. අපරෙ පන භණන්ති — සොතාපන්නසකදාගාමීනං මග්ගඵලසීලං කල්‍යාණසීලං නාම, තස්මා “කල්‍යාණසීලො” ති ඉමිනා සොතාපන්නො සකදාගාමී ච ගහිතා හොන්ති. තෙ හි සීලෙසු පරිපූරකාරිනො නාම. අනාගාමිමග්ගඵලධම්මා අග්ගමග්ගධම්මා ච කල්‍යාණධම්මා නාම. තත්ථ හි බොධිපක්ඛියධම්මා භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡන්ති. තස්මා “කල්‍යාණධම්මො” ති ඉමිනා තතියමග්ගට්ඨතො පට්ඨාය තයො අරියා ගහිතා හොන්ති. පඤ්ඤාකිච්චස්ස මත්ථකජ්ජත්තියා අග්ගඵලෙ පඤ්ඤො කල්‍යාණපඤ්ඤො නාම, තස්මා පඤ්ඤාවෙපුල්ලජ්ජත්තො අරහා “කල්‍යාණපඤ්ඤො” ති

වුත්තො. එවමෙව පුග්ගලා ගහිතා හොන්ති. කිං ඉමිනා පපඤ්චෙන? අග්ගමග්ගඵලධම්මා ඉධ කල්‍යාණසිලාදයො වුත්තාති අයමම්භාකං ඛන්ති. ධම්මවිභාගෙන හි අයං පුග්ගලවිභාගො, න ධම්මවිභාගොති.

කෙවලීති එත්ථ කෙවලං වුව්වති කෙනවි අවොමිස්සකතාය සබ්බසබ්බතවිචිත්තං නිබ්බානං, තස්ස අධිගතත්තා අරහා කෙවලී. අථ වා පහානභාවනාපාරිපුරියා පරියොසානඅනවජ්ජධම්මපාරිපුරියා ව කල්‍යාණකට්ඨෙන අබ්‍යාසෙකසුඛතාය ව කෙවලං අරහත්තං, තදධිගමෙන කෙවලී බිණ්ණසවො. මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසං චසිත්වා පරියොසාපෙත්වා ධිතොති වුසිතවා. උත්තමෙහි අග්ගභූතෙහි වා අසෙක්ඛධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා “උත්තමපුරිසො”ති වුව්වති.

සීලවාති එත්ථ කෙනට්ඨෙන සීලං? සීලනට්ඨෙන සීලං. කිමිදං සීලනං නාම? සමාධානං, සුසීල්‍යවසෙන කායකම්මාදීනං අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. අථ වා උපධාරණං, ක්‍රියානාදිකුසලධම්මානං පතිට්ඨානවසෙන ආධාරභාවොති අත්ථො. තස්මා සීලති, සීලෙතීති වා සීලං. අයං තාව සද්දලක්ඛණනයෙන සීලට්ඨො. අපරෙ පන “සිරට්ඨො සීලට්ඨො, සීතලට්ඨො සීලට්ඨො, සිව්ට්ඨො සීලට්ඨො”ති නිරුත්තිනයෙන අත්ථං චණ්ණයන්ති. තයිදං පාරිපුරිතො අතිසයතො වා සීලං අස්ස අත්ථිති සීලවා, චතුපාරිසුද්ධිසීලවසෙන සීලසම්පන්නොති අත්ථො. තත්ථ යං ජෙට්ඨකසීලං, තං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙතුං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”තිආදි වුත්තන්ති එකච්චානං ආචරියානං අධිජ්ජායො.

අපරෙන පන භණන්ති – උභයත්ථාපි පාතිමොක්ඛසංවරො භගවතා වුත්තො. පාතිමොක්ඛසංවරො එව හි සීලං, ඉතරෙසු ඉන්ද්‍රියසංවරො ඡද්චාරරක්ඛණමත්තමෙව, ආජීවපාරිසුද්ධි ධම්මෙන පච්චයුජ්ජාදනමත්තමෙව, පච්චයසන්නිස්සිතං පටිලද්ධපච්චයෙ “ඉදමත්ථ”න්ති පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජනමත්තමෙව. නිජ්ජරියායෙන පාතිමොක්ඛසංවරොව සීලං. යස්ස සො හින්තො, සො සීසච්ඡින්තො පුරිසො විය හත්ථපාදෙ “සෙසානි රක්ඛිස්සති”ති න වත්තබ්බො. යස්ස පන සො අරොගො, අච්ඡන්තසීසො විය පුරිසො, තානි පුන පාකතිකානි කත්වා රක්ඛිතුං සක්කොති. තස්මා සීලවාති ඉමිනා පාතිමොක්ඛසීලමෙව උද්දිසිත්වා තං විත්ථාරෙතුං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”තිආදි වුත්තන්ති.

තත්ථ පාතිමොක්ඛන්ති සික්ඛාපදසීලං. තඤ්චි යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොවෙති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහිති පාතිමොක්ඛං. සංවරණං සංවරො, කායවාචාහි අවිතික්කමො. පාතිමොක්ඛමෙව සංවරො පාතිමොක්ඛසංවරො, තෙන සංවුතො පිහිතකායවාචොති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො. ඉදමස්ස තස්මිං සීලෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතීති තදනුරූපවිහාරසමඛිගිභාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති

හෙට්ඨා පාතිමොක්ඛසංවරස්ස, උපරි විසෙසානුයොගස්ස ව උපකාරකධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති පාතිමොක්ඛසීලතො අවචනධම්මතාපරිදීපනං. සමාදායාති සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති සික්ඛාය සමඨිගිභාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං.

අපරො නයො – කිලෙසානං බලවභාවතො පාපකිරියාය සුකරභාවතො පුඤ්ඤකිරියාය ව දුක්කරභාවතො බහුක්ඛත්තුං අපායෙසු පතනසීලොති පාති, පුට්ඨ්ථනො. අනිච්චතාය වා භවාදීසු කම්මවෙගක්ඛිත්තො සට්ඨන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසීලොති පාති, මරණවසෙන වා තම්හි තම්හි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පාතනසීලොති පාති, සත්තසන්තානො, චිත්තමෙව වා. තං පාතිනං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛො. චිත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො විමුත්තො. “චිත්තවොදානා විසුජ්ඣන්තී”ති (සං. නි. 3.100) “අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුත්ත”න්ති (ම. නි. 2.206) ව චුත්තං. අථ වා අවිජ්ජාදිනා හෙතුනා සංසාරෙ පතති ගච්ඡති පවත්තතීති පාති. “අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවතං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.124; 5.520) හි චුත්තං. තස්ස පාතිතො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛො. “කණ්ඨෙකාලො”තිආදීනං වියස්ස සමාසසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

අථ වා පාතෙති විනිපාතෙති දුක්ඛෙති පාති, චිත්තං. චුත්තඤ්ඤි “චිත්තෙන නියති ලොකො, චිත්තෙන පරිකස්සතී”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පාතිතො මොක්ඛො එතෙනාති පාතිමොක්ඛො. පතති වා එතෙන අපායදුක්ඛෙ සංසාරදුක්ඛෙ වාති පාති, තණ්හාදිසංකිලෙසො. චුත්තඤ්ඤි “තණ්හා ජතෙති පුරිසං (සං. නි. 1.56-57), තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105; වුළුති. පාරායනානුගීතිගාථානිද්දෙස 107) ව ආදි. තතො පාතිතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අථ වා පතති එත්ථාති පාති, ඡ අජ්ඣන්තිකානි බාහිරානි ව ආයතනානි. චුත්තඤ්ඤි “ඡසු ලොකො සමුප්පන්තො, ඡසු කුබ්බති සන්ථව”න්ති (සං. නි. 1.70). තතො ඡඅජ්ඣන්තිකබාහිරායතනසඨිබාතතො පාතිතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අථ වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථීති පාති, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අථ වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මස්සරො භගවා පතීති චුච්චති, මුච්චති එතෙනාති මොක්ඛො, පතීතො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤත්තත්තාති පතීමොක්ඛො, පතීමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. සබ්බගුණානං වා මූලභාවතො උත්තමට්ඨෙයන පති ව සො යථාචුත්තට්ඨෙයන මොක්ඛො වාති පතීමොක්ඛො, පතීමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. තථා හි චුත්තං “පාතිමොක්ඛන්ති මුඛමෙතං පමුඛමෙත”න්ති (මහාව. 135) විත්ථාරො.

අථ වා පඉති පකාරෙ, අතීති අවිචන්තත්ථෙ නිපාතො. තස්මා පකාරෙහි අවිචන්තං මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛො. ඉදං සං තදභිගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ච වික්ඛම්භනවසෙන සමුච්ඡෙදවසෙන ච අවිචන්තං මොක්ඛෙති මොචෙතීති පාතිමොක්ඛං. පති පති මොක්ඛොති වා පතිමොක්ඛො, තම්භා තම්භා විතික්කම්මිතබ්බදොසතො පති පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො. පතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. මොක්ඛොති වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පටිබ්බිභූතන්ති පතිමොක්ඛං. පාතිමොක්ඛසීලසංවරො හි සූරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභූතො තප්පට්ඨාගො විය භොති යථාරහං කිලෙසනිබ්බාපනතොති පතිමොක්ඛං, පතිමොක්ඛං එව පාතිමොක්ඛං. අථ වා මොක්ඛං පති චත්තති මොක්ඛාහිමුඛන්ති පතිමොක්ඛං, පතිමොක්ඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති එවං තාවෙත්ථ පාතිමොක්ඛසද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සංවරති පිදහති එතෙනාති සංවරො, පාතිමොක්ඛමෙව සංවරොති පාතිමොක්ඛසංවරො. අත්ථතො පන තතො තතො විතික්කම්මිතබ්බතො විරතියො චෙතනා වා, තෙන පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො සමන්තාගතො පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතොති වුත්තො. වුත්තඤ්ඤො විහඪගෙ -

“ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො භොති සමුපෙතො උපගතො සමුපගතො සම්පන්නො සමන්තාගතො. තෙන වුව්චති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති (විහ. 511).

විහරතීති ඉරියාපථවිහාරෙන විහරති, ඉරියති, චත්තති. ආචාරගොචරසම්පන්නොති වෙඨදානාදිමිච්ඡාජීවස්ස කායපාගබ්භියාදීනඤ්ච අකරණෙන, සබ්බසො අනාචාරං වජ්ජෙත්වා “කායිකො අවිතික්කමො, වාචසිකො අවිතික්කමො”ති එවං වුත්තහික්ඛුසාරුප්පආචාරසම්පන්නියා වෙසියාදිඅගොචරං වජ්ජෙත්වා පිණ්ඩපාතාදිඅත්ථං උපසඬ්ඛමිතුං යුත්තට්ඨානසඬ්ඛාතගොචරෙන ච සම්පන්නන්තා ආචාරගොචරසම්පන්නො. අපිච යො හික්ඛු සත්ථරි සගාරවො සප්පතිස්සො සබ්බමචාරීසු සගාරවො සප්පතිස්සො හිරොත්තප්පසම්පන්නො සුනිවත්ථො සුපාරුතො පාසාදිකෙන අහික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපථසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤු ජාගරියානුයුත්තො සතිසම්පජ්ඣකෙන සමන්තාගතො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පවිචිත්තො අසංසට්ඨො ආහිසමාචාරිකෙසු සක්කච්චකාරී ගරුවිත්තීකාරබහුලො විහරති, අයං වුව්චති ආචාරසම්පන්නො.

ගොචරො පන - උපනිස්සයගොචරො, ආරක්ඛගොචරො, උපනිබන්ධගොචරොති තිවිධො. තත්ථ දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො වුත්තලක්ඛණො කල්‍යාණමිත්තො යං නිස්සාය අසුතං සුභාති, සුතං

පරියොදපෙනි, කඬ්ඛං විතරති, දිට්ඨිං උජුකං කරොති, චිත්තං පසාදෙනි, යස්ස ච අනුසික්ඛන්තො සද්ධාය වඩ්ඪති, සීලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති, අයං උපනිස්සයගොචරො. යො භික්ඛු අන්තර්සරං පට්ටියො වීථිං පටිපන්නො ඔක්ඛිත්තවක්ඛු යුගමත්තදස්සාවී සංවුතො ගච්ඡති, න භත්ථිං ඔලොකෙන්තො, න අස්සං, න රථං, න පත්තිං, න ඉත්ථිං, න පුරිසං ඔලොකෙන්තො, න උද්ධං ඔලොකෙන්තො, න අධො ඔලොකෙන්තො, න දිසාවිදිසා පෙක්ඛමානො ගච්ඡති, අයං ආරක්ඛගොචරො. උපනිබන්ධගොචරො පන චත්තාරො සතිපට්ඨානා, යත්ථ භික්ඛු අත්තනො චිත්තං උපනිබන්ධති. වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා -

“කො ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොචරො සකො පෙත්තිකො විසයො? යදිදං - චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (සං. නි. 5.372).

ඉති යථාවුත්තාය ආචාරසම්පත්තියා ඉමාය ච ගොචරසම්පත්තියා සමන්තාගතත්තා ආචාරගොචරසම්පන්නො.

අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති අප්පමත්තකෙසු අණුප්පමාණෙසු අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙඛියඅකුසලචිත්තුප්පාදාදිභෙදෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සනසීලො. යො භි භික්ඛු පරමාණුමත්තං වජ්ජං අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සඛිබ්බසිනෙරුපඛිබ්බරාජසදිසං කත්වා පස්සති, යොපි භික්ඛු සබ්බලහුකං දුබ්භාසිතමත්තං පාරාජිකසදිසං කත්වා පස්සති, අයං අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවී නාම. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යං කිඤ්චි සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිතබ්බං, තං සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං අනවසෙසං සමාදිශිත්වා සික්ඛති චත්තති, පුරෙතීති අත්ථො. ඉති කල්‍යාණසීලොති ඉමිනා පකාරෙන කල්‍යාණසීලො සමානො. පුග්ගලාධිට්ඨානවසෙන භි නිද්දිට්ඨං සීලං “එවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණසීලො භොති”ති වුත්තපුග්ගලාධිට්ඨානවසෙනෙව නිගමෙත්වා “කල්‍යාණධම්මො”ති එත්ථ වුත්තධම්මෙ නිද්දිසිතුකාමෙන “තෙසං ධම්මානං ඉදං සීලං අධිට්ඨාන”න්ති දස්සෙතුං පුන “ඉති කල්‍යාණසීලො”ති වුත්තං. සත්තන්තං බොධිපක්ඛියානන්තිආදි සබ්බං භෙට්ඨා වුත්තත්ථමෙව. පුන කල්‍යාණසීලොතිආදි නිගමනං.

ගාථාසු දුක්ඛටන්ති දුට්ඨු කතං, දුච්චරිතන්ති අත්ථො. හිරිමනන්ති හිරිමත්තං හිරිසම්පන්නං, සබ්බසො පාපපචත්තියා ජිගුච්ඡනසභාවන්ති අත්ථො. හිරිමනන්ති චා හිරිසහිතචිත්තං. හිරිග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ ඔත්තප්පම්පි ගහිතන්ති චෙදිතබ්බං. හිරොත්තප්පග්ගහණෙන ච සබ්බසො දුච්චරිතාභාවස්ස භෙතුං දස්සෙන්නො කල්‍යාණසීලනං භෙතුතො විභාවෙති. සම්බොධිති අරියඤ්ඤාණං, තං ගච්ඡන්ති භජන්ති සම්බොධිගාමීනො, බොධිපක්ඛිකාති අත්ථො. අනුස්සදන්ති රාගුස්සදාදිරහිතං. “තථාවිධ”න්තිපි පඨන්ති. “බොධිපක්ඛිකානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො”ති යථා

යථා පුබ්බෙ වුත්තං, තථාච්චිං තාදිසන්ති අත්ථො. දුක්ඛස්සාති වට්ඨදුක්ඛස්ස, වට්ඨදුක්ඛහෙතුතො චා. ඉධෙව බ්‍යමත්තතොති ආසවක්ඛයාධිගමෙන අත්තතො වට්ඨදුක්ඛහෙතුතො සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙසගණස්ස ඉධෙව ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ බ්‍යං අනුප්පාදං පජානාති, වට්ඨදුක්ඛස්සෙව චා ඉධෙව වරිමකචිත්තනිරොධෙන බ්‍යං බීණභාවං පජානාති. තෙහි ධම්මෙහි සම්පන්නන්ති තෙහි යථාවුත්තසීලාදිධම්මෙහි සමන්තාගතං. අසිත්තන්ති තණ්හාදිට්ඨිතිස්සයානං පහින්නතා අසිතං, කත්ථවි අනිස්සිතං. සබ්බලොකස්සාති සබ්බස්මිං සත්තලොකෙ. සෙසං වුත්තනයමෙව.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. දානසුත්තවණ්ණනා

98. නවමෙ දානන්ති දාතබ්බං, සවත්ථුකා චා චේතනා දානං, සම්පත්තිපරිච්චාගස්සෙතං අධිවචනං. ආමිසදානන්ති චත්තාරො පච්චයා දෙය්‍යභාවවසෙන ආමිසදානං නාම. තෙ හි තණ්හාදීහි ආමසිතබ්බතො ආමිසන්ති වුච්චන්ති. තෙසං චා පරිච්චාගචේතනා ආමිසදානං. ධම්මදානන්ති ඉධෙකච්චො “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ ධම්මා අකුසලා, ඉමෙ ධම්මා සාවජ්ජා, ඉමෙ ධම්මා අනවජ්ජා, ඉමෙ විඤ්ඤගරහිතා, ඉමෙ විඤ්ඤප්පසත්ථා; ඉමෙ සමත්තා සමාදින්නා අහිත්තාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, ඉමෙ හිත්තාය සුඛාය සංවත්තන්ති”ති කුසලාකුසලකම්මපථෙ විහජන්තො කම්මකම්මවිපාකෙ ඉධලොකපරලොකෙ පච්චක්ඛතො දස්සෙන්නො විය පාකටං කරොන්නො අකුසලෙහි ධම්මෙහි නිවත්තාපෙන්නො, කුසලෙසු ධම්මෙසු පතිට්ඨාපෙන්නො, ධම්මං දෙසෙති, ඉදං ධම්මදානං. යො පන “ඉමෙ ධම්මා අහිඤ්ඤෙය්‍යා, ඉමෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යා, ඉමෙ පහාතබ්බා, ඉමෙ සච්ඡිකාතබ්බා, ඉමෙ භාවේතබ්බා”ති සච්චානි විභාවෙන්තො අමතාධිගමාය පටිපත්තිධම්මං දෙසෙති, ඉදං සිබ්බප්පත්තං ධම්මදානං නාම. එතදග්ගන්ති එතං අග්ගං. යදිදන්ති යං ඉදං ධම්මදානං වුත්තං, එතං ඉමෙසු ද්විසු දානෙසු අග්ගං සෙට්ඨං උත්තමං. විවට්ඨගාමිධම්මදානඤ්ඤි නිස්සාය සබ්බානත්ථතො පරිමුච්චති, සකලං වට්ඨදුක්ඛං අතික්කමති. ලොකියං පන ධම්මදානං සබ්බෙසං දානානං නිදානං සබ්බසම්පත්තීනං මූලං. තෙනාහ –

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති, සබ්බරසං ධම්මරසො ජිනාති;
සබ්බරතිං ධම්මරතී ජිනාති, තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති”ති.
(ධ. ප. 354) –

අභයදානමෙත්ථ ධම්මදානෙනෙව සභිගහිතන්ති දට්ඨබ්බං.

සාධාරණභාගිතාධිප්පායෙන අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බතො චතුපච්චයතො සයමෙව අභුඤ්ජිත්වා පරෙසං සංවිහජනං ආමිසසංවිභාගො. සාධාරණභාගිතාධිප්පායෙනෙව අත්තනා විදිතස්ස අධිගතස්ස ධම්මස්ස

අප්පොස්සුක්කො අනුත්වා පරෙසං උපදෙසො ධම්මසංවිභාගො. චතුහි පච්චයෙහි චතුහි ච සඬගහවත්ථුහි පරෙසං අනුග්ගණ්හනං අනුකම්පනං ආමිසානුග්ගහො. වුත්තනයෙනෙව ධම්මෙන පරෙසං අනුග්ගණ්හනං අනුකම්පනං ධම්මානුග්ගහො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ගාථාසූ යමාහු දානං පරමන්ති යං දානං චිත්තබ්බන්තදෙය්‍යධම්මානං උළාරභාවෙන පරමං උත්තමං, භොගසම්පත්තිආදීනං වා පූරණතො ඵලනතො, පරස්ස වා ලොභමච්ඡරියාදිකස්ස පටිපක්ඛස්ස මද්දනතො හිංසනතො “පරම”න්ති බුද්ධා හගවන්තො ආහු. අනුත්තරන්ති යං දානං චෙතනාදිසම්පත්තියා සාතිසයපවත්තියා අග්ගභාවෙන අග්ගවිපාකත්තා ච උත්තරරහිතං අනුත්තරභාවසාධනං වාති ආහු. යං සංවිභාගන්ති එත්ථාපි “පරමං අනුත්තර”න්ති පදද්වයං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. අවණ්ණයිති කිත්තයි, “භොජනං, හික්ඛවෙ, දද්ධානො දායකො පටිග්ගාහකානං පඤ්ච ඨානාති දෙති”තිආදීනා (අ. නි. 5.37), “ඵවං වෙ, හික්ඛවෙ, සත්තා ජානෙය්‍යං දානසංවිභාගස්ස විපාක”න්තිආදීනා (ඉතිවු. 26) ච පසංසයි. යථා පන දානං සංවිභාගො ච පරමං අනුත්තරඤ්ච භොති, තං දස්සෙතුං “අග්ගමිහි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අග්ගමිහිති සීලාදිගුණවිසෙසයොගෙන සෙට්ඨෙ අනුත්තරෙ පුඤ්ඤක්ඛන්තෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ අරියසඬ්ඨෙ ච. පසන්නචිත්තොති කම්මඵලසද්ධාය රතනත්තයසද්ධාය ච චිත්තං පසාදෙන්තො ඔකප්පෙන්තො. චිත්තසම්පත්තියා හි බ්බන්තසම්පත්තියා ච පරිත්තෙපි දෙය්‍යධම්මෙ දානං මහානුභාවං භොති මහාජුතිකං මහාවිජ්ජාරං. වුත්තඤ්ඤං -

“නත්ථි චිත්තෙ පසන්නමිහි, අප්පකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ, අථ වා තස්ස සාවකෙ”ති. (වි. ව. 804;
නෙත්ති. 95);

විඤ්ඤාති සප්පඤ්ඤො. පජානන්ති සම්මදෙව දානඵලං දානානිසංසං පජානන්තො. කො න යජෙථ කාලෙති යුත්තප්පත්තකාලෙ කො නාම දානං න දදෙය්‍ය? සද්ධා, දෙය්‍යධම්මො, පටිග්ගාහකාති ඉමෙසං තිණ්ණං සම්මුඛිභූතකාලෙයෙව හි දානං සම්භවති, න අඤ්ඤථා, පටිග්ගාහකානං වා දාතුං යුත්තකාලෙ.

ඵවං පට්ඨගාථාය ආමිසදානසංවිභාගානුග්ගහෙ දස්සෙත්වා ඉදාති ධම්මදානසංවිභාගානුග්ගහෙ දස්සෙතුං “යෙ වෙච භාසන්ති”ති දුතියගාථමාහ. තත්ථ උභයන්ති “භාසන්ති සුණන්ති”ති වුත්තා දෙසකා පටිග්ගාහකාති උභයං. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො - යෙ සුගතස්ස හගවතො සාසනෙ සද්ධම්මෙ පසන්නචිත්තා විමුත්තායතනසීසෙ ඨත්වා දෙසෙත්ති පටිග්ගණ්හන්ති ච, තෙසං දෙසකපටිග්ගාහකානං සො ධම්මදානධම්මසංවිභාගධම්මානුග්ගහසඬ්ඨාතො අත්ථො.

පරමත්ථසාධනතො

පරමො.

තණ්හාසංකිලෙසාදිසබ්බසංකිලෙසමලවිසොධනෙන විසුජ්ඣති. කීදිසානං? යෙ අප්පමත්තා සුගතස්ස සාසනෙ. යෙ ච –

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සචිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183) –

සඬ්ඛෙපතො එවං පකාසිතෙ සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ ඔවාදෙ අනුසිට්ඨියං අප්පමත්තා අධිසීලසික්ඛාදයො සක්කච්චං සම්පාදෙන්ති. තෙසං විසුජ්ඣති, අරහත්තඵලවිසුද්ධියා අතිවිය වොදායතිති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා

99. දසමෙ ධම්මෙනාති ඤායෙන, සම්මාපටිපත්තිසඬ්ඛාතෙන හෙතුනා කාරණෙන. යාය හි පටිපදාය තෙවිජ්ජො හොති, සා පටිපදා ඉධ ධම්මොති වෙදිතබ්බා. කා පන සා පටිපදාති? වරණසම්පදා ච විජ්ජාසම්පදා ච. තෙවිජ්ජන්ති පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණාදිහි තිහි විජ්ජාහි සමන්තාගතං. බ්‍රාහ්මණන්ති බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණං. පඤ්ඤාපෙමීති “බ්‍රාහ්මණො”ති ජානාපෙමි පතිට්ඨපෙමි. නාඤ්ඤං ලපිතලාපනමත්තෙනාති අඤ්ඤං ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණං අට්ඨකාදිහි ලපිතමත්තවිජ්ජලපනමත්තෙන බ්‍රාහ්මණං න පඤ්ඤාපෙමීති. අථ වා ලපිතලාපනමත්තෙනාති මන්තානං අප්ඤ්ඤාප්ඤාපනමත්තෙන. උභයථාපි යං පන බ්‍රාහ්මණා සාමවෙදාදිවෙදත්තයඅප්ඤ්ඤාතෙන තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං වදන්ති, තං පටික්ඛිපති. හගවතා හි “පරමත්ථතො අතෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණංයෙව වෙනෙ හොවාදිතො අවිජ්ජානිචුතා ‘තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො’ති වදන්ති, එවං පන තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො හොති”ති දස්සනත්ථං තථා බුජ්ඣනකානං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයෙන අයං දෙසනා ආරද්ධා.

තත්ථ යස්මා විජ්ජාසම්පන්නො වරණසම්පන්නොයෙව හොති වරණසම්පදාය විනා විජ්ජාසම්පත්තියා අභාවතො, තස්මා වරණසම්පදං අන්තොගධං කත්වා විජ්ජාසියෙනෙව බ්‍රාහ්මණං පඤ්ඤාපෙතුකාමො “ධම්මෙනාහං, භික්ඛවෙ, තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං පඤ්ඤාපෙමී”ති දෙසනං සමුට්ඨාපෙත්වා “කථඤ්ඤාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මෙන තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං පඤ්ඤාපෙමී”ති කථෙතුකමයතාය පුච්ඡං කත්වා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය විජ්ජත්තයං විහජන්තො “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”තිආදිමාහ.

තත්ථ අනෙකච්ඡිතන්ති අනෙකච්චං, අනෙකෙහි වා පකාරෙහි පවත්තිතං, සංවණ්ණිතන්ති අත්ථො. පුබ්බෙනිවාසන්ති සමනත්තරාතීතභවං ආදිං කත්වා තත්ථ තත්ථ නිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තානං. නිවුත්ථන්ති

අප්ඤ්ඤාචුත්ථං අනුභූතං, අත්තනො සන්තානෙ උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධං, නිවුත්ථංගමිං වා නිවුත්ථං, ගොචරනිවාසෙන නිවුත්ථං, අත්තනො විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතං පරිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතමිති වා ඡින්නවට්ඨමකානුස්සරණාදීසු. අනුස්සරතීති “එකමිති ඡාතිං ද්වෙපි ඡාතියො”ති එවං ඡාතිපටිපාටිවසෙන අනුගන්ත්වා සරති, අනුදෙව වා සරති, විත්තෙ අභිනින්නාමිතෙ පරිකම්මසමනන්තරං සරති.

සෙය්‍යථිදන්ති ආරද්ධප්පකාරදස්සනත්ථෙ නිපාතො. තෙනෙව ය්වායං පුබ්බෙතිවාසො ආරද්ධො හොති, තස්ස පකාරං දස්සෙන්නො “එකමිති ඡාති”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එකමිති ඡාතින්ති එකමිති පටිසන්ධිමූලකං චුතිපරියොසානං එකභවපරියාපන්නං ඛන්ධසන්නානං. එස නයො ද්වෙපි ඡාතියොතිආදීසු. අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙතිආදීසු පන පරිභායමානො කප්පො සංවට්ටකප්පො, වඨ්ඨමානො විවට්ටකප්පො. තත්ථ සංවට්ටෙන සංවට්ටට්ඨායී ගහිතො හොති තම්මූලකත්තා, විවට්ටෙන ව විවට්ටට්ඨායී. එවඤ්ඤි සති යාති තාති “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසඬ්ඛොය්‍යානි. කතමානි චත්තාරි? සංවට්ටො, සංවට්ටට්ඨායී, විවට්ටො, විවට්ටට්ඨායී”ති (අ. නි. 4.156) චුත්තානි චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි, තාති පරිග්ගහිතානි හොන්ති.

තත්ථ තයො සංවට්ටා — තෙජොසංවට්ටො, ආපොසංවට්ටො, වායොසංවට්ටොති. තිස්සො සංවට්ටසීමා — ආභස්සරා, සුභකිණ්භා, වෙහප්ඵලාති. යදා කප්පො තෙජෙන සංවට්ටති, ආභස්සරතො හෙට්ඨා අග්ගිනා ඩය්හති. යදා උදකෙන සංවට්ටති, සුභකිණ්භතො හෙට්ඨා උදකෙන විලීයති. යදා වාතෙන සංවට්ටති, වෙහප්ඵලතො හෙට්ඨා වාතෙන විද්ධංසියති. විත්ථාරතො පන කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළං එකතො විනස්සති. ඉති එවරුපො අයං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්නො භික්ඛු අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි විවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි සංවට්ටවිවට්ටකප්පෙ අනුස්සරති. කථං? අමුත්‍රාසින්නිආදිනා නයෙන.

තත්ථ අමුත්‍රාසින්නි අමුම්භි සංවට්ටකප්පෙ අමුම්භි භවෙ වා යොනියා වා ගතියා වා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා වා සත්තාවාසෙ වා සත්තනිකායෙ වා අභමහොසිං. එවංනාමොති තිස්සො වා චුස්සො වා. එවංගොත්තොති ගොතමො වා කස්සපො වා. එවංවණ්ණොති ඔදාතො වා සාමො වා. එවමාභාරොති සාලිමංසොදනාභාරො වා පචත්තඵලහොජනො වා. එවංසුඛදුක්ඛප්පට්ඨි අනෙකප්පකාරානං කායිකචෙතසිකානං සාමිසනිරාමිසාදිප්පහෙදානං වා සුඛදුක්ඛානං පටිසංවෙදී. එවමායුපරියන්තොති එවං වස්සසතපරිමාණායුපරියන්තො වා චතුරාසිතිකප්පසතසහස්සපරිමාණායුපරියන්තො වා. සො තතො චුතො අමුත්‍ර උදපාදින්නි සොභං තතො භවතො යොනිතො ගතිතො විඤ්ඤාණට්ඨිතිතො සත්තාවාසතො සත්තනිකායතො වා චුතො පුන

අමුක්කස්මිං නාම භවෙ යොනියා ගතියා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා සත්තාවාසෙ සත්තනිකායෙ වා උදපාදිං. තත්ත්වාසින්නි අථ තත්ත්ව භවෙ යොනියා ගතියා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා සත්තාවාසෙ සත්තනිකායෙ වා පුන අහොසිං. එවංනාමොතිආදි වුත්තනයමෙව.

අථ වා යස්මා “අමුත්තාසි”න්ති ඉදං අනුපුබ්බෙන ආරොහන්තස්ස අත්තනො අභිනිහාරානුරූපං යථාබලං සරණං, “සො තතො වුතො”ති පටිනිවත්තත්තස්ස පච්චවෙක්ඛණං, තස්මා “ඉධුපපන්නො”ති ඉමිස්සා ඉධුපපන්නියා අනන්තරං “අමුත්ත උදපාදි”න්ති වුත්තං. තත්ත්වාසින්නි තත්ත්ව භවෙ...පෙ.... සත්තනිකායෙ වා ආසිං. එවංනාමොති දත්තො වා මිත්තො වා, එවංගොත්තොති වාසෙට්ඨො වා කස්සපො වා. එවංචණ්ණොති කාලො වා ඔදාතො වා. එවමාහාරොති සුධාහාරො වා සාලිඔදනාදිආහාරො වා. එවංසුබ්බක්ඛජ්ජපට්ඨංචෙදීති දිබ්බසුබ්බජ්ජපට්ඨංචෙදී වා මානුසසුබ්බක්ඛජ්ජපට්ඨංචෙදී වා. එවමායුපරියන්තොති එවං තංතංපරමායුපරියන්තො. සො තතො වුතොති සොහං තතො භවාදිතො වුතො. ඉධුපපන්නොති ඉධ ඉමස්මිං වරිමභවෙ මනුස්සො හුත්වා උපපන්නො නිබ්බත්තො.

ඉතීති එවං. සාකාරං සඋද්දෙසන්නි නාමගොත්තාදිවසෙන සඋද්දෙසං, චණ්ණාදිවසෙන සාකාරං. නාමගොත්තෙන හි සත්තා “තිස්සො ගොතමො”ති උද්දිසියන්නි, චණ්ණාදිහි “සාමො ඔදාතො”ති නානත්තතො පඤ්ඤායන්නි. තස්මා නාමගොත්තං උද්දෙසො, ඉතරෙ ආකාරා. අයමස්ස පඨමා විජ්ජා අධිගතාති අයං ඉමිනා හික්ඛුනා පඨමං අධිගමවසෙන පඨමා, විදිතකරණට්ඨෙන විජ්ජා අධිගතා සච්ඡිකතා හොති. කිං පනායං විදිතං කරොති? පුබ්බෙනිවාසං. අවිජ්ජාති තස්සෙව පුබ්බෙනිවාසස්ස අවිදිතකරණට්ඨෙන තස්ස පටිච්ඡාදකමොහො වුච්චති. තමොති ස්වෙව මොහො පටිච්ඡාදකට්ඨෙන තමොති වුච්චති. ආලොකොති සා එව විජ්ජා ඔහාසකරණට්ඨෙන ආලොකො. එත්ථ ච විජ්ජා අධිගතාති අයං අත්ථො, සෙසං පසංසාවචනං. යොජනා පනෙත්ථ — අයං ඛො තෙන හික්ඛුනා විජ්ජා අධිගතා, තස්ස අධිගතවිජ්ජස්ස අවිජ්ජා විහතා, විනට්ඨාති අත්ථො. කස්මා? යස්මා විජ්ජා උජ්ජන්නාති. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

යථා තන්ති එත්ථ යථාති ඔපම්මත්ථෙ, තන්ති නිපාතමත්තං. සතියා අවිජ්ජවාසෙන අජ්ජමත්තස්ස. වීරියාතාපෙන ආතාපිතො. කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛතාය පහිතත්තස්ස පෙසිතවිත්තස්සාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති — යථා අජ්ජමත්තස්ස ආතාපිතො පහිතත්තස්ස විහරතො අවිජ්ජා විහඤ්ඤාය, විජ්ජා උජ්ජජ්ජෙයා, තමො විහඤ්ඤාය, ආලොකො උජ්ජජ්ජෙයා; එවමෙව තස්ස හික්ඛුනො අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උජ්ජන්නා, තමො විහතො, ආලොකො උජ්ජන්නො, තස්ස පධානානුයොගස්ස අනුරූපමෙව ඵලං ලභිත්වා විහරතීති.

දිබ්බෙන චක්ඛුනාති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. විසුද්ධෙනාති වුත්තපපාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුභාවතො විසුද්ධං. යො හි වුත්තිමත්තමෙව පස්සති න උපපාතං, යො උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති. යො උපපාතමත්තමෙව පස්සති න වුත්තිං, යො නවසත්තපාතුභාවදිට්ඨිං ගණ්හාති. යො පන තදුභයං පස්සති, යො යස්මා දුට්ඨමිපි තං දිට්ඨිගතං අතිවත්තති, තස්මාස්ස තං දස්සනං දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතු හොති, තදුභයමිපායං බුද්ධපුත්තො පස්සති. තෙන වුත්තං “වුත්තපපාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුභාවතො විසුද්ධං”න්ති. එකාදසඋපක්කිලෙසවිරහතො වා විසුද්ධං. යථාහ “විච්චිච්ඡා විත්තස්ස උපක්කිලෙසොති - ඉති විදිත්වා විච්චිච්ඡං විත්තස්ස උපක්කිලෙසං පජ්ඣං, අමනසිකාරො...පෙ.... ථිතමිද්ධං, ඡම්භිතත්තං, උජ්ජිල්ලං, දුට්ඨුල්ලං, අව්චාරද්ධවීරියං, අතිලීනවීරියං, අභිජ්ජපා, නානත්තසඤ්ඤා, අතිනිජ්ඣායිතත්තං රූපානං විත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති (ම. නි. 3.242) එවං වුත්තෙහි එකාදසහි උපක්කිලෙසෙහි අනුපක්කිලිට්ඨත්තා විසුද්ධං. මනුස්සපචාරං අතික්කමිත්වා රූපදස්සනෙන අතික්කන්තමානුසකං, මංසචක්ඛුං වා අතික්කන්තත්තා අතික්කන්තමානුසකං. තෙන දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන. සත්තෙ පස්සතීති මනුස්සමංසචක්ඛුනා විය සත්තෙ පස්සති දක්ඛති ආලොකෙති.

වචමානෙ උපපජ්ජමානෙති එත්ථ වුත්තික්ඛණෙ උපපත්තික්ඛණෙ වා දිබ්බචක්ඛුනාපි දට්ඨුං න සක්කා. යෙ පන ආසන්නවුත්තිකා ඉදානි වචස්සන්ති, තෙ වචමානා. යෙ ච ගහිතපටිසන්ධිකා සම්පතීතිබ්බත්තා වා, තෙ උපපජ්ජමානාති අධිජ්ජෙතා. තෙ එවරූපෙ වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ ච පස්සතීති දස්සෙති. භීතෙති මොහනිස්සන්දයුත්තත්තා භීනානං ජාතිකුලභොගාදීනං වසෙන භීළිතෙ පරිභූතෙ. පණ්ණෙති අමොහනිස්සන්දයුත්තත්තා තබ්බිපරිතෙ. සුවණ්ණෙති අදොසනිස්සන්දයුත්තත්තා ඉට්ඨකන්තමනාපවණ්ණයුත්තෙ. දුබ්බණ්ණෙති දොසනිස්සන්දයුත්තත්තා අනිට්ඨකන්තමනාපවණ්ණයුත්තෙ. අභිරූපෙ විරූපෙතිපි අත්ථො. සුගතෙති සුගතිගතෙ, අලොහනිස්සන්දයුත්තත්තා වා අධිසෙ මහද්ධනෙ. දුග්ගතෙති දුග්ගතිගතෙ, ලොහනිස්සන්දයුත්තත්තා වා දලිද්දෙ අජ්ජන්තපානභොජනෙ. යථාකම්මුපගෙති යං යං කම්මං උපවිතං, තෙන තෙන උපගතෙ. තත්ථ පුරිමෙහි “වචමානෙ”තිආදීහි දිබ්බචක්ඛුකිච්චං වුත්තං, ඉමිනා පන පදෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණකිච්චං.

තස්ස ච ඤාණස්ස අයං උජ්ජත්තික්කමො - ඉධ භික්ඛු හෙට්ඨා නිරයාහිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා නෙරයිකෙ සත්තෙ පස්සති මහන්තං දුක්ඛං අනුභවමානෙ, ඉදං දස්සනං දිබ්බචක්ඛුඤ්ඤාණකිච්චමෙව. යො ච එවං මනසි කරොති “කිං නු බො කම්මං කත්වා ඉමෙ සත්තා එතං දුක්ඛං අනුභවන්ති”ති, අපස්ස “ඉදං නාම කත්වා”ති තංකම්මාරම්මණං ඤාණං උජ්ජජ්ජති. තථා උපරි දෙවලොකාහිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා

නන්දනවනමිස්සකවනචාරුසකවනාදීසු සත්තෙ පස්සති දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානෙ, ඉදම්පි දස්සනං දිබ්බවක්ඛුඤාණකිච්චමෙව. සො එවං මනසි කරොති “කිං නු බො කම්මං කත්වා ඉමෙ සත්තා එතං සම්පත්තිං අනුභවන්ති”ති? අථස්ස “ඉදං නාම කත්වා”ති තංකම්මාරම්මණං ඤාණං උප්පජ්ජති, ඉදං යථාකම්මුපගඤාණං නාම. ඉමස්ස විසුං පරිකම්මං නාම නත්ථි. යථා විමස්ස, එවං අනාගතංසඤාණස්සපි. දිබ්බවක්ඛුපාදකානෙව හි ඉමානි දිබ්බවක්ඛුනා සහෙව ඉජ්ඣන්ති. කායදුච්චරිතෙනාතිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. ඉධ විජ්ජාති දිබ්බවක්ඛුඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති සත්තානං වුත්තිපට්ඨසන්ධිවිජාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

තතියවාරෙ විජ්ජාති අරහත්තමග්ගඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති චතුසච්චප්පට්ඨිජාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා සුචිඤ්ඤායාමෙව. එවං බොතිආදි නිගමනං.

ගාථාසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො යථාවුත්තං පුබ්බෙනිවාසං අවෙති අවගච්ඡති, වුත්තනයෙන පාකටං කත්වා ජානාති. “යොවෙදි”තිපි පායො, යො අවෙදි විදිතං කත්වා ධිතොති අත්ථො. ඡබ්බිසතිදෙවලොකසඬ්ඛාතං සග්ගං චතුබ්බිධං අපායඤ්ච වුත්තනයෙනෙව දිබ්බවක්ඛුනා පස්සති. අථොති තතො පරං ජාතික්ඛයසඬ්ඛාතං අරහත්තං නිබ්බානමෙව වා පත්තො අධිගතො. තතො එව අභිඤ්ඤා අභිවිසිට්ඨාය මග්ගපඤ්ඤාය ජාතිතබ්බං චතුසච්චධම්මං ජානිත්වා කිච්චවොසානෙන වොසිතො නිට්ඨානප්පත්තො. මොනෙයාධම්මසමන්තාගමෙන මුනි, ඛිණ්ණසවො යස්මා එතාහි යථාවුත්තාහි තිහි විජ්ජාහි සමන්තාගතත්තා තතො තතියවිජ්ජාය සබ්බථා බාහිතපාපත්තා ව තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො නාම හොති. තස්මා තමෙව අහං තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං වදාමි, අඤ්ඤං පන ලපිතලාපනං යජුආදිමන්තපදානං අජ්ඣාපනපරං තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං න වදාමි, තෙවිජ්ජොති තං න කථෙමිති.

ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ දුතියසුත්තෙ වට්ඨං කථිතං, පඤ්චමඅට්ඨමදසමසුත්තෙසු විවට්ඨං කථිතං, ඉතරෙසු වට්ඨවිවට්ඨං කථිතන්ති වෙදිතබ්බං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරමත්ථදීපනියා බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිවුත්තකස්ස තිකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චතුක්කනිපාතො

1. බ්‍රාහ්මණධම්මයාගසුත්තවණ්ණනා

100. චතුක්කනිපාතස්ස පටිමෙ අභන්ති අත්තනිද්දෙසො. යො හි පරො න හොති, සො නියකජ්ඣාත්තසංඛාරො අත්තා “අභ”න්ති වුච්චති. අස්මිති පටිජානනා. යො පරමත්ථබ්‍රාහ්මණභාවො “අභ”න්ති වුච්චමානො, තස්ස අත්තනි අත්ථිභාවං පටිජානන්තො හි සත්ථා “අස්මි”ති අවොච. “අභමස්මි”ති ච යථා “අභමස්මි බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා, සෙය්‍යාහමස්මි”ති ච අප්පහීනදිට්ඨිමානානුසයා පුපුජ්ජනා අත්තනො දිට්ඨිමානමඤ්ඤානාහිනිවෙසවසෙන අභිවදන්ති, න ඵලං වුත්තං. සබ්බසො පන පහීනදිට්ඨිමානානුසයො භගවා සමඤ්ඤං අනාතිධාවන්තො ලොකසමඤ්ඤානුරොධෙන වෙනෙය්‍යසත්තානෙසු ධම්මං පතිට්ඨපෙන්නො කෙවලං තාදිසස්ස ගුණස්ස අත්තනි විජ්ජමානතං පටිජානන්තො “අභමස්මි”ති ආභ. බ්‍රාහ්මණොති බාහිතපාපත්තා බ්‍රහ්මස්ස ච අණනතො බ්‍රාහ්මණො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – හික්ඛවෙ, අභං පරමත්ථතො බ්‍රාහ්මණොස්මිති. භගවා සබ්බාකාරපරිපුණ්ණස්ස දානසංයමාදිවතසමාදානස්ස නිරවසෙසාය තපවරියාය පාරං ගතො සම්මදෙව වුසිතබ්‍රහ්මවරියවාසො සකලවෙදන්තගු සුවිසුද්ධවිජ්ජාවරණො සබ්බථා නින්හාතපාපමලො අනුත්තරස්ස අරියමග්ගසංඛාරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වත්තා පවත්තා, සුපරිසුද්ධස්ස ච සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස පවෙදෙතා, තස්මා සබ්බසො බාහිතපාපත්තා බ්‍රහ්මස්ස ච අණනතො කථනතො පරමත්ථෙත බ්‍රාහ්මණොති වුච්චති.

ඉති භගවා සදෙවකෙ ලොකෙ අත්තනො අනුත්තරං බ්‍රාහ්මණභාවං පවෙදෙත්වා යාති තාති බ්‍රාහ්මණදානාදීනි ඡ කම්මානි බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ඤාපෙන්නි, තෙසම්පි සුපරිසුද්ධානං උක්කංසතො අත්තනි සංවිජ්ජමානතං දස්සෙතුං “යාවයොගො”තිආදිමාභ.

තත්ථ යාවයොගොති යාවෙහි යුත්තො. යාවන්තීති යාවා, යාවකා, තෙ පනෙත්ථ වෙනෙය්‍යා වෙදිතබ්බා. තෙ හි “දෙසෙතු, හන්තෙ භගවා, ධම්මං; දෙසෙතු, සුගතො, ධම්ම”න්ති භගවන්තං උපසංඝිකම්ත්වා ධම්මදෙසනං යාවන්ති. භගවා ච තෙසං ඉච්ඡාචිඝාතං අකරොන්තො යථාරුචි ධම්මං දෙසෙන්නො ධම්මදානං දෙතීති යාවයොගො, සදා සබ්බකාලං තෙහි අවිරහිතො. අථ වා යාවයොගොති යාවනයොග්ගො, අධිජ්ජායපුරණතො යාවිතුං යුත්තොති අත්ථො “යාජයොගො”තිපි පායො. තත්ථ යාජො වුච්චති මහාදානං, ශිට්ඨන්ති අත්ථො. ඉධ පන ධම්මදානං වෙදිතබ්බං, යාජෙ නියුත්තොති යාජයොගා. සදාති සබ්බදා, අනවරතජ්ජවත්තසද්ධම්මමහාදානොති අත්ථො. අථ වා යාජෙන යොජෙතීතිපි යාජයොගො. තිවිධදානසංඛාරානෙත යාජෙන සත්තෙ යථාරහං යොජෙති, තත්ථ දානෙ නියොජෙතීති අත්ථො. “යාජයොගො සත්ත”න්තිපි

පට්ඨන්ති. පයතපාණීති පරිසුද්ධහත්ථො. යො හි දානාධිමුත්තො ආමිසදානං දෙන්තො සක්කච්චං සහත්ථෙන දෙය්‍යධම්මං දාතුං සදා ධොතහත්ථොයෙව හොති, සො “පයතපාණී”ති වුච්චති. හගවාපි ධම්මදානාධිමුත්තො සක්කච්චං සබ්බකාලං ධම්මදානෙ යුත්තප්පයුත්තොති කත්වා වුත්තං “පයතපාණී”ති. “සදා”ති ච පදං ඉමිනාපි සද්ධිං යොජෙතබ්බං. “සදා පයතපාණී”ති. අවිභාගෙන හි සත්ථා වෙනෙය්‍යලොකස්ස සද්ධම්මදානං සදා සබ්බකාලං පවත්තෙන්තො තත්ථ යුත්තප්පයුත්තො හුත්වා විහරති.

අපරො නයො – යොගො වුච්චති භාවනා. යථාහ “යොගා වෙ ජායතෙ භූරි”ති (ධ. ප. 282). තස්මා යාජයොගොති යාජභාවනං, පරිච්චාගභාවනං අනුයුත්තොති අත්ථො. හගවා හි අභිසම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතොපි කරුණාසමුස්සාහිතො අනවසෙසතො දානං පරිබුහෙන්තො තත්ථ උක්කංසපාරම්ප්පත්තො හුත්වා අභිසම්බොධිං පාපුණි, බුද්ධො හුත්වාපි තිව්ධං දානං පරිබුහෙසි විසෙසතො ධම්මදානං, පරෙපි තත්ථ නියොජෙසි. තථා හි සො වෙනෙය්‍යයාවකානං කස්සචි සරණානි අදාසි, කස්සචි පඤ්ච සීලානි, කස්සචි දස සීලානි, කස්සචි චතුපාරිසුද්ධිසීලං, කස්සචි ධුතඨම්මෙ, කස්සචි චත්තාරි කුමාරානි, කස්සචි අට්ඨ සමාපත්තියො, කස්සචි පඤ්චාභිඤ්ඤායො, චත්තාරො මග්ගෙ, චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, තිස්සො විජ්ජා, චතස්සො පටිසම්භිදානි ඵචමාදිලොකියලොකුත්තරහෙදං ගුණධනං ධම්මදානවසෙන යථාධිප්පායං දෙන්තො පරෙ ච “දෙථා”ති නියොජෙන්තො පරිච්චාගභාවනං පරිබුහෙසි. තෙන වුත්තං “පරිච්චාගභාවනං අනුයුත්තො”ති.

පයතපාණීති චා ආයතපාණී, හත්ථගතං කිඤ්චි දාතුං “එහි ගණ්භා”ති පසාරිතහත්ථො විය ආවරියමුට්ඨිං අකත්වා සද්ධම්මදානෙ යුත්තප්පයුත්තොති අත්ථො. පයතපාණීති චා උස්සාහිතහත්ථො, ආමිසදානං දාතුං උස්සාහිතහත්ථො විය ධම්මදානෙ කතුස්සාහොති අත්ථො. අන්තිමදෙහධරොති බ්‍රහ්මවරියවසෙන බ්‍රාහ්මණකරණානං ධම්මානං පාරිපුරියා පච්ඡිමත්තභාවධාරී. අවුසිතවතො හි වසලකරණානං ධම්මානං අප්පහානෙන වසලාදිසමඤ්ඤා ගති ආයතිං ගබ්භසෙය්‍යා සියා. තෙන හගවා අත්තතො අච්චන්තවුසිතබ්‍රාහ්මණභාවං දස්සෙති. අනුත්තරො හිසක්කො සල්ලකත්තොති දුත්තිකිච්ඡස්ස වට්ඨදුක්ඛරොගස්ස තිකිච්ඡනතො උත්තමො හිසක්කො, අඤ්ඤෙහි අනුද්ධරණීයානං රාගාදිසල්ලානං කත්තනතො සමුච්ඡෙදවසෙන සමුද්ධරණතො උත්තමො සල්ලකත්තනවෙජ්ජො. ඉමිනා නිප්පරියායතො බ්‍රාහ්මණකරණානං ධම්මානං අත්තනි පතිට්ඨිතානං පරසත්තනියං පතිට්ඨාපනෙන පරෙසම්පි බ්‍රාහ්මණකරණමාහ.

තස්ස මෙ තුම්හෙ පුත්තාති තස්ස ඵවරූපස්ස මම තුම්හෙ, හික්ඛවෙ, පුත්තා අනුජා හොථ. ඔරසාති උරසි සම්බන්ධා. යථා හි සත්තානං ඔරසපුත්තා

අනුජා විසෙසෙන පිතුසන්තකස්ස දායජ්ජස්ස භාගිනො භොන්ති,
 එවමෙනෙපි අරියපුග්ගලා සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මස්සවනන්තෙ අරියාය
 ජාතියා ජාතා. තස්ස සන්තකස්ස විමුත්තිසුඛස්ස අරියධම්මරත්නස්ස ව
 එකංසභාගියතාය ඔරසා. අථ වා භගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං
 ඔක්කමමානා ඔක්කන්තා ව අරියසාවකා සත්ථු උරෙ
 වායාමජනිතාභිජාතිතාය නිජ්ජරියායෙන “ඔරසපුත්තා”ති වත්තබ්බතං
 අරහන්ති. තථා හි තෙ භගවතා
 ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිවොලොකනෙන වජ්ජානුවිත්තනෙන ව හදයෙ
 කත්වා වජ්ජතො නිවාරෙත්වා අනවජ්ජෙ පතිට්ඨපෙන්නෙන
 සීලාදිධම්මසරීරපොසනෙන සංවඩ්ඪිතා. මුඛතො ජාතාති මුඛතො ජාතාය
 ධම්මදෙසනාය අරියාය ජාතියා ජාතත්තා මුඛතො ජාතා. අථ වා
 අනඤ්ඤසාධාරණතො සබ්බස්ස කුසලධම්මස්ස මුඛතො පාතිමොක්ඛතො
 වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාසඬ්ඛාතතො විමොක්ඛමුඛතො වා
 අරියමග්ගජාතියා ජාතාතිපි මුඛතො ජාතා. සික්ඛත්තයසඬ්ගහෙ
 සාසනධම්මෙ අරියමග්ගධම්මෙ වා ජාතාති ධම්මජා. තෙනෙව ධම්මෙන
 නිම්මිතා මාපිතාති ධම්මනිම්මිතා. සතිධම්මවිවයාදි ධම්මදායාදා, න
 ලාභසක්කාරාදි ආමිසදායාදා, ධම්මදායාදා නො ආමිසදායාදා භොථාති
 අත්ථො.

තත්ථ ධම්මො දුට්ඨො - නිජ්ජරියායධම්මො, පරියායධම්මොති.
 ආමිසමිපි දුට්ඨං - නිජ්ජරියායාමිසං, පරියායාමිසන්ති. කථං?
 මග්ගඵලනිබ්බානජ්ජහෙදො හි නවට්ඨො ලොකුත්තරධම්මො
 නිජ්ජරියායධම්මො, නිබ්බත්තිතධම්මොයෙව, න කෙනචි පරියායෙන
 කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ධම්මො. යං පනිදං විචට්ඨපනිස්සිතං කුසලං,
 සෙය්‍යථිදං - ඉධෙකච්චො විචට්ඨං පත්ථෙන්නො දානං දෙති, සීලං
 සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති, ගන්ධමාලාදීහි වත්ථුපුෂං කරොති,
 ධම්මං සුභාති, දෙසෙති, ඤානසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, එවං
 කරොන්නො අනුපුබ්බෙන නිජ්ජරියායං අමතං නිබ්බානං පටිලභති, අයං
 පරියායධම්මො. තථා චීවරාදයො වත්තාරො පච්චයා නිජ්ජරියායාමිසමෙව,
 න අඤ්ඤෙන පරියායෙන වා කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ආමිසං. යං පනිදං
 වට්ඨගාමිකුසලං, සෙය්‍යථිදං - ඉධෙකච්චො වට්ඨං පත්ථෙන්නො
 සම්පත්තිහවං ඉච්ඡමානො දානං දෙති...පෙ.... සමාපත්තියො
 නිබ්බත්තෙති, එවං කරොන්නො අනුපුබ්බෙන දෙවමනුස්සසම්පත්තියො
 පටිලභති, ඉදං පරියායාමිසං නාම.

තත්ථ නිජ්ජරියායධම්මොපි භගවතොයෙව සන්තකො. භගවතා හි
 කටීතත්තා හික්ඛු මග්ගඵලනිබ්බානානි අධිගච්ඡන්ති. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“සො, හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුජ්ජන්තස්ස මග්ගස්ස උජ්ජාදෙනා,
 අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා...පෙ.... මග්ගානුගා ව

පනෙතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡා සමන්තාගතා”ති (ම. නි. 3.79; වුලනි. මොසරාජමාණවජ්ජවිඡානිද්දෙස 85).

“සො, භාචුසො, භගවා ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති, චක්ඛුභූතො ඤාණභූතො ධම්මභූතො බ්‍රහ්මභූතො, චත්තා පචත්තා, අත්ථස්ස නින්තොතා, අමතස්ස දාතා, ධම්මස්සාමී තථාගතො”ති (ම. නි. 1.203; 3.281) ව.

පරියායධම්මොපි භගවතොයෙව සන්තකො. භගවතා හි කථිතත්තා එව ජානන්ති “විවට්ඨං පත්ථෙත්වා දානං දෙන්තො...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්තො අනුක්කමෙන අමතං නිබ්බානං පටිලභති”ති. නිජ්ජපරියායාමිසම්පි භගවතොයෙව සන්තකං. භගවතා හි අනුඤ්ඤාතත්තොයෙව භික්ඛුහි ජීවකචත්ථුං ආදිං කත්වා පණිතවීවරං ලද්ධං. යථාහ -

“අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ගහපතිවීවරං. යො ඉච්ඡති, පංසුකුලිකො හොතු. යො ඉච්ඡති, ගහපතිවීවරං සාදියතු. ඉතරිතරෙනපාහං, භික්ඛවෙ, සන්තුට්ඨිංයෙව චණ්ණොමි”ති (මහාව. 337).

එවං ඉතරෙපි පච්චයා භගවතා අනුඤ්ඤාතත්තා එව භික්ඛුහි පරිභුඤ්ජිතුං ලද්ධා. පරියායාමිසම්පි භගවතොයෙව සන්තකං. භගවතා හි කථිතත්තා එව ජානන්ති “සම්පත්තිභවං පත්ථෙත්වො දානං දත්වා සීලං...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අනුක්කමෙන පරියායාමිසං දිබ්බසම්පත්තිං මනුස්සසම්පත්තිඤ්ච පටිලභති”ති. යදෙව යස්මා නිජ්ජපරියායධම්මොපි පරියායධම්මොපි නිජ්ජපරියායාමිසම්පි පරියායාමිසම්පි භගවතොයෙව සන්තකං, තස්මා තත්ථ අත්තො සාමිභාවං දස්සෙන්තො තත්ථ ව යං සෙට්ඨතරං අවිචන්තහිතසුඛාවහං තත්ථෙව නෙ නියොජෙන්තො එවමාහ “තස්ස මෙ තුම්හෙ පුත්තා ඔරසා...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

ඉති භගවා පරිපුණ්ණවතසමාදානං තපවරියං සම්මදෙව වුසිතබ්‍රහ්මවරියං සුවිසුද්ධවිජ්ජාවරණසම්පන්නං අනවසෙසවෙදන්තපාරගුං බාහිතසබ්බපාපං සතතං යාවයොගං සදෙවකෙ ලොකෙ අනුත්තරදක්ඛිණෙයාභාවජ්ජත්තං අත්තො පරමත්ථබ්‍රාහ්මණභාවං අරියසාවකානඤ්ච අත්තො ඔරසපුත්තාදිභාවං පවෙදෙසි. භගවා හි “සීහොති ඛො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (අ. නි. 5.99) එත්ථ සීහසදිසං, “පුරිසො මග්ගකුසලොති ඛො, තිස්ස, තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 3.84) එත්ථ මග්ගදෙසකපුරිසසදිසං, “රාජාහමස්මි සෙලා”ති (ම. නි. 2.399; සු. නි. 559) එත්ථ රාජසදිසං, “හිසක්කො සල්ලකත්තොති ඛො, සුතක්ඛත්ත, තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති (ම. නි. 3.65) එත්ථ වෙජ්ජසදිසං, “බ්‍රාහ්මණොති ඛො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං

අධිවචන’න්ති (අ. නි. 8.85) එත්ථ බ්‍රාහ්මණසදිසං අත්තානං කථෙසි. ඉධාපි බ්‍රාහ්මණ සදිසං කත්වා කථෙසි.

ඉදානි යෙහි දානාදීහි යුත්තස්ස ඉතො බාහිරකබ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රාහ්මණකිච්චං පරිපුණ්ණං මඤ්ඤන්ති, තෙහි අත්තතො දානාදීනං අග්ගසෙට්ඨභාවං පකාසෙතුං “ද්වෙමානි, හික්ඛවෙ, දානානි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යාගානි මහායඤ්ඤා, මහාදානානිති අත්ථො, යානි “ශිට්ඨානි”තිපි වුවචන්ති. තත්ථ වෙලාමදානවෙස්සන්තරදානමභාවිජිතයඤ්ඤසදිසා ආමිසයාගා වෙදිතබ්බා, මහාසමයසුත්තමඤ්ඤපුත්තවුළුරාහුලොවාදසුත්තසමචිත්තසුත්තදෙසනාද යො ධම්මයාගා. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ගාථායං අයජීති අදාසි. අමච්ඡරීති සබ්බමච්ඡරියානං බොධිමූලෙයෙව සුප්පහීනත්තා මච්ඡෙරරහිතො. සබ්බභූතානුකම්පිති මහාකරුණාය සබ්බසත්තෙ පියපුත්තං විය අනුග්ගණ්හනසීලො. වුත්තඤ්ඤො –

“වධකෙ දෙවදත්තෙ ව, වොරෙ අඬිගුලිමාලකෙ;
ධනපාලෙ රාහුලෙ වෙව, සමචිත්තො මහාමුනී”ති. (මි. ප. 6.6.5) –

සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

පට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුලභසුත්තවණ්ණනා

101. දුතියෙ අප්පානීති පරිත්තානි. සුලභානීති සුබොන ලද්ධබ්බානි, යත්ථ කත්ථවි වා සක්කා හොති ලද්ධං. අනවජ්ජානීති වජ්ජරහිතානි නිද්දොසානි ආගමනසුද්ධිතො කායමණ්ඩනාදිකිලෙසවත්ථුභාවාභාවතො ව. තත්ථ සුලභතාය පරියෙසනදුක්ඛස්ස අභාවො දස්සිතො, අප්පතාය පරිහරණදුක්ඛස්සපි අභාවො දස්සිතො, අනවජ්ජතාය අගරහිතබ්බතාය හික්ඛුසාරුප්පභාවො දස්සිතො හොති. අප්පතාය වා පරිත්තාසස්ස අවත්ථුතා, සුලභතාය ගෙධාය අවත්ථුතා, අනවජ්ජතාය ආදීනවචසෙන නිස්සරණපඤ්ඤාය වත්ථුතා දස්සිතා හොති. අප්පතාය වා ලාභෙන න සොමනස්සං ජනයන්ති, සුලභතාය අලාභෙන න දොමනස්සං ජනයන්ති, අනවජ්ජතාය විජ්ජපිසාරනිමිත්තං අඤ්ඤාණුපෙක්ඛං න ජනයන්ති අවිජ්ජපිසාරවත්ථුභාවතො.

පංසුකුලන්ති රථිකාසුසානසඬ්ඛකාරකූටාදීසු යත්ථ කත්ථවි පංසුනං උපරි ධීතත්තා අබ්භුග්ගතට්ඨෙන පංසුකුලං වියාති පංසුකුලං, පංසු විය කුච්ඡිතභාවං උලති ගච්ඡතිති පංසුකුලන්ති එවං ලද්ධනාමං රථිකාදීසු පතිතනන්තකානි උච්චිතිත්වා කතවීවරං. පිණ්ඩියාලොපොති ජඩ්ඝපිණ්ඩියා බලෙන වරිත්වා සරෙ සරෙ ආලොපමත්තං කත්වා ලද්ධභොජනං.

රුක්ඛමූලන්ති විවෙකානුරූපං යංකිඤ්චි රුක්ඛසමීපං. පුතිමුත්තන්ති යංකිඤ්චි ගොමුත්තං. යථා හි සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො පුතිකායොව එවං අහිනවමපි මුත්තං පුතිමුත්තමෙව. තත්ථ කෙචි ගොමුත්තභාවිතං හරිතකීඛණ්ඩං “පුතිමුත්ත”න්ති වදන්ති, පුතිභාවෙන ආපණාදිතො විස්සට්ඨං ඡඩ්ඞිතං අපරිග්ගහිතං යංකිඤ්චි හෙසජ්ජං පුතිමුත්තන්ති අධිජ්ජෙතන්ති අපරෙ.

යතො බොති පච්චත්තෙ නිස්සක්කවචනං, යං බොති වුත්තං හොති. තෙන “තුට්ඨො හොති”ති වුත්තකිරියං පරාමසති. තුට්ඨොති සන්තුට්ඨො. ඉදමස්සාහන්ති ය්වායං චතුබ්බිධෙන යථාවුත්තෙන පච්චයෙන අජ්ජෙන සුලභෙන සන්තොසො, ඉදං ඉමස්ස හික්ඛුනො සීලසංවරාදීසු අඤ්ඤතරං එකං සාමඤ්ඤඞ්ගං සමණභාවකාරණන්ති අහං වදාමි. සන්තුට්ඨස්ස හි චතුපාරිසුද්ධිසීලං සුපරිපුණ්ණං හොති, සමථවිපස්සනා ච භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡන්ති. අථ වා සාමඤ්ඤං නාම අරියමග්ගො. තස්ස සඞ්ඛෙපතො ද්වෙ අඩ්ගානි – බාහිරං, අජ්ඣක්ඛිකන්ති. තත්ථ බාහිරං සජ්ජුරිසුපනිස්සයො සද්ධම්මස්සවනඤ්ච, අජ්ඣක්ඛිකං පන යොනිසො මනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපත්ති ච. තෙසු යස්මා යථාරහං ධම්මානුධම්මපටිපත්තිභූතා තස්සා මූලභූතා වෙතෙ ධම්මා, යදිදං අජ්ජිච්ඡතා සන්තුට්ඨිතා පච්චත්තතා අසංසට්ඨතා ආරද්ධවීරියතානි එවමාදයො, තස්මා වුත්තං “ඉදමස්සාහං අඤ්ඤතරං සාමඤ්ඤඞ්ගන්ති වදාමි”ති.

ගාථාසු සෙනාසනමාරබ්භාති විහාරාදිං මඤ්චපීඨාදිඤ්ච සෙනාසනං නිස්සාය. වීචරං පානභොජනන්ති නිවාසනාදිවීචරං, අම්බපානකාදිපානං, බාදනීයභොජනීයාදිභුඤ්ජිතබ්බවත්ථුඤ්ච ආරබ්භාති සම්බන්ධො. විසාතො විහතභාවො වෙනොදුක්ඛං න හොතීති යොජනා. අයඤ්ඤෙත්ථ සඞ්ඛෙපත්ථො – “අසුකස්මිං නාම ආවාසෙ පච්චයා සුලභා”ති ලහිතබ්බට්ඨානගමනෙන වා “මය්හං පාපුණාති න තුය්හ”න්ති විවාදාපජ්ජනෙන වා නවකම්මකරණාදිවසෙන වා සෙනාසනාදීනි පරියෙසන්තානං අසන්තුට්ඨානං ඉච්ඡිතලාභාදිනා යො විසාතො චිත්තස්ස හොති, සො තත්ථ සන්තුට්ඨස්ස න හොතීති. දිසා නජ්ජට්ඨඤ්ඤතීති සන්තුට්ඨියා වාතුද්දිසාභාවෙන දිසා නජ්ජට්ඨන්ති. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“වාතුද්දියො අජ්ජට්ඨො ච හොති,
සන්තුස්සමාතො ඉතරිතරොනා”ති. (සු. නි. 42; වුළුති.
බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128);

යස්ස හි “අසුකට්ඨානං නාම ගතො වීචරාදීනි ලහිස්සාමි”ති චිත්තං උජ්ජජ්ජති, තස්ස දිසා පටිහඤ්ඤති නාම. යස්ස පන එවං න උජ්ජජ්ජති, තස්ස දිසා න පටිහඤ්ඤති නාම. ධම්මාති පටිපත්තිධම්මා. සාමඤ්ඤස්සානුලොමිකාති සමණධම්මස්ස සමථවිපස්සනාභාවනාය

අරියමග්ගස්සෙව වා අනුච්ඡවිකා අප්පිච්ඡතාදයො. අධිග්ගහිතාති සබ්බෙ තෙ තුට්ඨචිත්තස්ස සන්තුට්ඨචිත්තෙන භික්ඛුනා අධිග්ගහිතා පටිපක්ඛධම්මෙ අභිභවිත්වා ගහිතා භොන්ති අබ්භන්තරගතා, න බාහිරගතාති.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ආසවක්ඛයසුත්තවණ්ණනා

102. තතියෙ ජානතොති ජානන්තස්ස. පස්සතොති පස්සන්තස්ස. යදිපි ඉමානි ද්වෙපි පදානි එකත්ථානි, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං, එවං සන්තෙපි “ජානතො”ති ඤාණලක්ඛණං. උපාදාය පුග්ගලං නිද්දිසති. ජානනලක්ඛණඤ්ඤි ඤාණං. “පස්සතො”ති ඤාණප්පභාවං. උපාදාය. දස්සනප්පභාවඤ්ඤි උපාදාය ඤාණසමඬ්ඨි පුග්ගලො චක්ඛුමා විය පුග්ගලො චක්ඛුනා රූපානි, ඤාණෙන විචට්ඨෙ ධම්මෙ පස්සති. අථ වා ජානතොති අනුබොධඤාණෙන ජානතො. පස්සතොති පටිච්චෙධඤාණෙන පස්සතො. පටිලොමතො වා දස්සනමග්ගෙන පස්සතො, භාවනාමග්ගෙන ජානතො. කෙච් පන “ඤාතතිරණපභානපරිඤ්ඤාහි ජානතො, සිබ්බපත්තවිපස්සනාය පස්සතො”ති වදන්ති. අථ වා දුක්ඛං පරිඤ්ඤාහිසමයෙන ජානතො, නිරොධං සච්ඡිකිරියාහිසමයෙන පස්සතො. තදුභයෙ ව සති පභානභාවනාහිසමයා සිද්ධා එව භොන්තිති චතුසව්වාහිසමයො වුත්තො භොති. යදා චෙත්ථ විපස්සනාඤාණං අධිප්පෙනං, තදා “ජානතො පස්සතො”ති පදානං හෙතුඅත්ථදීපනතා දට්ඨබ්බා. යදා පන මග්ගඤාණං අධිප්පෙනං, තදා මග්ගකිච්චත්ථදීපනතා.

ආසවානං බයන්ති “ජානතො, අහං භික්ඛවෙ, පස්සතො ආසවානං බයං වදාමි”ති (ම. නි. 1.15; සං. නි. 3.101; 5.1095) එවමාගතෙ සබ්බාසවසංවරපරියායෙ “ආසවානං බයා අනාසවං චෙතොවිමුත්ති”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.438) ව සුත්තපදෙසු ආසවානං පභානං අච්චන්තක්ඛයො අසමුප්පාදො බිණ්ණාකාරො නත්ථිභාවො “ආසවක්ඛයො”ති වුත්තො. “ආසවානං බයා සමණො භොති”තිආදීසු (ම. නි. 1.438) ඵලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිච්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිතො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඨන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයො”ති. (ධ. ප. 253); –

ආදීසු නිබ්බානං.

“සෙබස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිතො;
බයස්මිං පයමං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා;
තතො අඤ්ඤාවිමුත්තස්ස, ඤාණං වෙ භොති තාදිතො”ති. (අ. නි. 3.86; ඉතිවු. 62) –

එවමාගතෙ ඉන්ද්‍රියසුත්තෙ ඉධ ච මග්ගො “ආසවක්ඛයො”ති වුත්තො. තස්මා යථාවුත්තනයෙන ජානන්තස්ස පස්සන්තස්ස අහං අරියමග්ගාධිගමං වදාමිති වුත්තං හොති. නො අජානතො නො අපස්සතොති යො පන න ජානාති න පස්සති, තස්ස නො වදාමිති අත්ථො. එතෙන යෙ අජානතො අපස්සතොපි සංසාරසුද්ධිං වදන්ති, තෙ පටික්ඛිපති. පුරිමෙන චා පදද්වයෙන උපායො වුත්තො, ඉමිනා අනුපායපටිසෙධො. සඬ්ඛෙපෙන චෙත්ථ ඤාණං ආසවක්ඛයකරං, සෙසං තස්ස පරික්ඛාරොති දස්සෙති.

ඉදානි යං ජානතො යං පස්සතො ආසවක්ඛයො හොති, තං දස්සෙතුං “කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජානතො”ති පුච්ඡං ආරභි. තත්ථ ජානනා ඛහුච්ඛා. දබ්බජාතිකො එව භි කොචි භික්ඛු ඡත්තං කාතුං ජානාති, කොචි චීවරාදීනං අඤ්ඤතරං, තස්ස ඊදිසානි කම්මානි වත්තසීසෙ යත්වා කරොන්තස්ස සා ජානනා “මග්ගඵලානං පදට්ඨානං න හොති”ති න වත්තබ්බො. යො පන සාසනෙ පබ්බජිත්වා චෙජ්ජකම්මාදීනි කාතුං ජානාති, තස්සෙවං ජානතො ආසවා වඬ්ඞන්තියෙව. තස්මා යං ජානතො යං පස්සතො ආසවානං ඛයො හොති, තදෙව දස්සෙන්නො අහ “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදි. තත්ථ යං වත්තබ්බං චතුසච්චකම්මට්ඨානං, තං හෙට්ඨා යොනිසොමනසිකාරසුත්තෙ සඬ්ඛෙපතො වුත්තමෙව.

තත්ථ පන “යොනිසො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මනසි කරොන්නො අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති”ති (ඉතිවු. 16) ආගතත්තා “ඉදං දුක්ඛන්ති යොනිසො මනසි කරොති”තිආදිනා අත්ථචිභාවනා කතා. ඉධ “ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, ජානතො පස්සතො ආසවානං ඛයො හොති”ති (ම. නි. 1.15; සං. නි. 3.101; 5.1095) ආගතත්තා “ඉදං දුක්ඛන්ති පරිඤ්ඤාපට්ඨෙධවසෙන පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන මග්ගඤාණෙන ජානතො පස්සතො ආසවානං ඛයො හොති”තිආදිනා නයෙන යොජෙතබ්බං. ආසවෙසු ච පයමමග්ගෙන දිට්ඨාසවො බීයති, තතියමග්ගෙන කාමාසවො, චතුත්ථමග්ගෙන භවාසවො අවිජ්ජාසවො ච බීයතීති වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු විමුත්තිඤාණන්ති විමුත්තියං නිබ්බානෙ ඵලෙ ච පච්චචෙක්ඛණඤාණං. උත්තමන්ති උත්තමධම්මාරම්මණත්තා උත්තමං. ඛයෙ ඤාණන්ති ආසවානං සංයොජනානඤ්ච ඛයෙ ඛයකරෙ අරියමග්ගෙ ඤාණං. “බීණා සංයොජනා ඉති ඤාණ”න්ති ඉධාපි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තෙන පභීනකිලෙසපච්චචෙක්ඛණං දස්සෙති. එවමෙත්ථ වත්තාරිපි පච්චචෙක්ඛණඤාණානි වුත්තානි හොන්ති. අවසිට්ඨකිලෙසපච්චචෙක්ඛණා භි ඉධ නත්ථී අරහත්තඵලාධිගමස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. යථා චෙත්ථ ජානතො පස්සතොති නිබ්බානාධිගමෙන සම්මාදිට්ඨිකිච්චං අධිකං කත්වා වුත්තං, එවං සම්මජ්ජධානකිච්චම්පි අධිකමෙව ඉච්ඡිතබ්බන්ති දස්සෙන්නො “න ත්වෙවිදං කුසිතෙනා”ති ඔසානගාථමාහ.

තත්ථ න ත්වෙවිදන්ති න තු එව ඉදං. තුසද්දො නිපාතමත්තං. බාලෙනමවිජානතාති මකාරො පදසන්ධිකරො. අයඤ්භෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො — ඉදං සෙක්ඛමග්ගෙන අසෙක්ඛමග්ගෙන ච පත්තබ්බං අභිජ්ඣාකායගන්ථාදිසබ්බගන්ථානං පමොචනං පමොචනස්ස නිමිත්තභූතං නිබ්බානං. “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා චත්තාරි සච්චානි යථාභූතං අවිජානතා තතො එව බාලෙන අවිද්දසුනා යථා අධිගන්තුං න සක්කා, එවං කුසිතෙන නිබ්බීරියෙනාපි, තස්මා තදධිගමාය ආරද්ධවීරියෙන භවිතබ්බන්ති. තෙනාභ භගවා “ආරද්ධවීරියස්සායං ධම්මො, නො කුසිතස්ස” (දී. නි. 3.358).

“ආරම්භථ නික්කමථ, යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙ;
ධුනාථ මච්චුනො සෙනං, නළාගාරංච කුඤ්ජරො”ති. (සං. නි. 1.185; තෙත්ති. 29; මි. ප. 5.1.4);

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සමණබ්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා

103. චතුත්ථෙ යෙ හි කෙවීති යෙ කෙවි. ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං නප්පජානන්තීති “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො හියොයා”ති අවිපරිතං සභාවසරසලක්ඛණතො විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය දුක්ඛසච්චං න ජානන්ති න පටිච්ඡික්ඛන්ති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. න මෙ තෙ, හික්ඛවෙතිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො — හික්ඛවෙ, චතුසච්චකම්මට්ඨානං අනනුයුත්තා පබ්බජ්ජාමත්තසමණා වෙච ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණා ච න මයා තෙ සමිතපාපසමණෙසු සමණොති, බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණෙසු බ්‍රාහ්මණොති ච සම්මතා අනුඤ්ඤාතා. කස්මා? සමණකරණානං බ්‍රාහ්මණකරණානඤ්ච ධම්මානං අභාවතොති. තෙනෙවාභ “න ච පන තෙ ආයස්මන්තො”තිආදි. තත්ථ සාමඤ්ඤත්ථන්ති සාමඤ්ඤසඬ්ඛානං අත්ථං, චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානීති අත්ථො. බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. අපරෙ පන “සාමඤ්ඤත්ථන්ති චත්තාරො අරියමග්ගා, බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථන්ති චත්තාරි අරියඵලානී”ති වදන්ති. සෙසං වුත්තනයමෙව. සුක්කපක්ඛො වුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. ගාථාසු අපුබ්බං නත්ථි.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සීලසම්පන්නසුත්තවණ්ණනා

104. පඤ්චමෙ සීලසම්පන්නාති එත්ථ සීලං නාම ඛිණාසවානං ලොකියලොකුත්තරසීලං, තෙන සම්පන්නා සමන්තාගතාති සීලසම්පන්නා. සමාධිපඤ්ඤාසුපි එසෙව නයො. විමුත්ති පන ඵලවිමුත්තියෙව, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. එවමෙත්ථ සීලාදයො තයො ලොකියලොකුත්තරා, විමුත්ති ලොකුත්තරාව, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං

ලොකියමෙව. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං පරෙ ඔවදන්ති අනුසාසන්තීති ඔවාදකා. විඤ්ඤාපකාති කම්මානි කම්මඵලානි ච, විඤ්ඤාපකා, තත්ථ ච “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ ධම්මා අකුසලා. ඉමෙ ධම්මා සාවජ්ජා, ඉමෙ ධම්මා අනවජ්ජා” තිආදිනා කුසලාදිවිභාගතො ඛන්ධාදිවිභාගතො සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතොති විවිධෙහි නයෙහි ධම්මානං ඤාපකා අවබෝධකා. සන්දස්සකාති තෙයෙව ධම්මෙ හත්ථෙත ගහෙත්වා විය පරස්ස පච්චක්ඛතො දස්සෙතාරො. සමාදපකාති යං සීලාදි යෙහි අසමාදින්නං, තස්ස සමාදාපෙතාරො, තත්ථ තෙ පතිට්ඨාපෙතාරො. සමුත්තෙජකාති ඵලං කුසලධම්මෙසු පතිට්ඨිතානං උපරි අධිවිත්තානුයොගෙ නියොජනවසෙන චිත්තස්ස සම්මා උත්තෙජකා, යථා විසෙසාධිගමො හොති, ඵලං නිසාමනවසෙන තෙජකා. සම්පහංසකාති තෙසං යථාලද්ධෙහි උපරිලද්ධබ්බෙහි ච ගුණවිසෙසෙහි චිත්තස්ස සම්මා පහංසකා, ලද්ධස්සාදවසෙන සුට්ඨු තොසකා. අලංසමක්ඛාතාරොති අලං පරියත්තං යථාවුත්තං අපරිභාපෙත්වා සම්මදෙව අනුග්ගහාධිප්පායෙන අක්ඛාතාරො.

අථ චා සන්දස්සකාති ධම්මං දෙසෙන්නා පවත්තිනිවත්තියො සභාවසරසලක්ඛණතො සම්මදෙව දස්සෙතාරො. සමාදපකාති චිත්තෙ පතිට්ඨාපනවසෙන තස්සෙව අත්ථස්ස ගාභාපකා. සමුත්තෙජකාති තදත්ථග්ගහණෙ උස්සාහජනනෙන සම්මදෙව වොදපකා ජොතකා චා. සම්පහංසකාති තදත්ථපටිපත්තියං ආනිසංසදස්සනෙන සම්මදෙව පහංසකා තොසකා. අලංසමක්ඛාතාරොති සමත්ථා හුත්වා වුත්තනායෙන සමක්ඛාතාරො. සද්ධම්මස්සාති පටිච්චෙධසද්ධම්මස්ස, තිවිධස්සාපි චා සද්ධම්මස්ස දෙසෙතාරො.

දස්සනම්පහන්ති දස්සනම්පි අහං. තං පනෙතං චක්ඛුදස්සනං ඤාණදස්සනන්ති දුට්ඨං. තත්ථ පසන්නෙහි චක්ඛුහි අරියානං ඔලොකනං චක්ඛුදස්සනං නාම. අරියභාවකරානං පන ධම්මානං අරියභාවස්ස ච විපස්සනාමග්ගඵලෙහි අධිගමො ඤාණදස්සනං නාම. ඉමස්මිං පනත්ථෙ චක්ඛුදස්සනං අධිජ්ජෙතං. අරියානඤ්ඤි පසන්නෙහි චක්ඛුහි ඔලොකනම්පි සත්තානං බහුපකාරමෙව. සවනන්ති “අසුකො නාම ඛිණ්ණසවො අසුකස්මිං නාම රට්ඨෙ චා ජනපදෙ චා ගාමෙ චා නිගමෙ චා විහාරෙ චා ලෙණෙ චා වසති” ති කථෙත්තානං සොතෙන සවනං, ඵතම්පි බහුපකාරමෙව. උපසඬකමනන්ති “දානං චා දස්සාමි, පඤ්ඤා චා පුච්ඡිස්සාමි, ධම්මං චා සොස්සාමි, සක්කාරං චා කරිස්සාමි” ති ඵවරූපෙන චිත්තෙන අරියානං උපසඬකමනං. පයිරූපාසනන්ති පඤ්ඤාපයිරූපාසනං, අරියානං ගුණෙ සුත්වා තෙ උපසඬකමිත්වා නිමන්තෙත්වා දානං චා දත්තං චා වත්තං චා කත්වා “කිං, හන්තෙ, කුසල” න්තිආදිනා නායෙන පඤ්ඤාපුච්ඡනන්ති අත්ථො. වෙය්‍යාවච්චාදිකරණං පයිරූපාසනංයෙව. අනුස්සරණන්ති රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු නිසින්නස්ස “ඉදානි අරියා ගුම්බලෙණමණ්ඩපාදීසු ක්කානවිපස්සනාමග්ගඵලසුබ්බෙහි විතිනාමෙත්ති” ති

තෙසං දිබ්බවිහාරාදිගුණවිසෙසාරම්මණං අනුස්සරණං. යො වා තෙසං සන්තිකා ඔවාදො ලද්ධො හොති, තං ආවජ්ජිත්වා “ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, ඉමස්මිං සමාධි, ඉමස්මිං විපස්සනා, ඉමස්මිං මග්ගො, ඉමස්මිං ඵල”න්ති ඵලං අනුස්සරණං.

අනුපබ්බජ්ජන්ති අරියෙසු චිත්තං පසාදෙන්වා සරා නික්ඛම්ම තෙසං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං. අරියෙසු හි චිත්තං පසාදෙන්වා තෙසංයෙව සන්තිකෙ පබ්බජ්ජිත්වා තෙසංයෙව ඔවාදානුසාසනිං පච්චාසීසමානස්ස වරතොපි පබ්බජ්ජා අනුපබ්බජ්ජා නාම, අඤ්ඤෙසං සන්තිකෙ ඔවාදානුසාසනිං පච්චාසීසමානස්ස වරතොපි පබ්බජ්ජා අනුපබ්බජ්ජා නාම, අරියෙසු පසාදෙන අඤ්ඤත්ථ පබ්බජ්ජිත්වා අරියානං සන්තිකෙ ඔවාදානුසාසනිං පච්චාසීසමානස්ස වරතොපි පබ්බජ්ජා අනුපබ්බජ්ජාව. අඤ්ඤෙසු පන පසාදෙන අඤ්ඤෙසංයෙව සන්තිකෙ පබ්බජ්ජිත්වා අඤ්ඤෙසංයෙව ඔවාදානුසාසනිං පච්චාසීසමානස්ස වරතො පබ්බජ්ජා අනුපබ්බජ්ජා නාම න හොති. වුත්තනයෙන පබ්බජ්ජෙනෙසු පන මහාකස්සපත්ථෙරස්ස තාව අනුපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිතා සතසහස්සමත්තා අහෙසුං, තථා ථෙරස්සෙව සද්ධිවිහාරිකස්ස චන්දගුත්තත්ථෙරස්ස, තස්සාපි සද්ධිවිහාරිකස්ස සුරියගුත්තත්ථෙරස්ස, තස්සාපි සද්ධිවිහාරිකස්ස අස්සගුත්තත්ථෙරස්ස, තස්සාපි සද්ධිවිහාරිකස්ස යොනකධම්මරක්ඛිතත්ථෙරස්ස. තස්ස පන සද්ධිවිහාරිකො අසොකරඤ්ඤො කනිට්ඨහාතා තිස්සත්ථෙරො නාම අහොසි. තස්ස අනුපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිතා අඛිට්ඨතෙයාකොට්ඨකා අහෙසුං. දීපජ්ජසාදකමහාමහින්දත්ථෙරස්ස පන අනුපබ්බජ්ජිතානං ගණනපරිච්ඡේදො නත්ථි. යාවජ්ජදිවසා ලඬ්ඛාදීපෙ සත්ථරි පසාදෙන පබ්බජ්ජන්තා මහාමහින්දත්ථෙරස්සෙව අනුපබ්බජ්ජන්ති නාම.

ඉදානි යෙන කාරණෙන තෙසං අරියානං දස්සනාදි බහුපකාරන්ති වුත්තං, තං දස්සෙතුං “කථාරූපෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ කථාරූපෙති තාදිසෙ සීලාදිගුණසම්පන්නෙ අරියෙ. යස්මා දස්සනසවනානුස්සරණානි උපසංඝිකමනපයිරූපාසනට්ඨානානි, තස්මා තානි අනාමසිත්වා උපසංඝිකමනපයිරූපාසනානියෙව දස්සෙතුං “සෙවතො භජතො පයිරූපාසතො”ති වුත්තං. දස්සනසවනානුස්සරණතො හි අරියෙසු උප්පන්නසද්ධො තෙ උපසංඝිකමිත්වා පයිරූපාසිත්වා පඤ්භං පුච්ඡිත්වා ලද්ධසවනානුත්තරියො අපරිපූරෙ සීලාදිගුණෙ පරිපූරෙස්සතිති. තථා හි වුත්තං “සද්ධාජාතො උපසංඝිකමති, උපසංඝිකමන්තො පයිරූපාසති”තිආදි (ම. නි. 2.183).

තත්ථ සෙවතොති චත්තපට්චත්තකරණවසෙන කාලෙන කාලං උපසංඝිකමතො. භජතොති සම්පියායනහත්තිවසෙන භජතො. පයිරූපාසතොති පඤ්භපුච්ඡනෙන පටිපත්තිඅනුකරණෙන ච පයිරූපාසතොති තිණ්ණං පදානං අත්ථවිභාගො දීපෙනබ්බො.

විමුත්තිඤාණදස්සනස්ස පාරිපුරි එකුනවිසතිමස්ස පච්චවෙක්ඛණඤාණස්ස උප්පත්තියා වෙදිතබ්බා.

එවරුපා ව තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුතිආදීසු යෙ යථාවුත්තගුණසමන්තාගමෙන එවරුපා එදිසා භින්නසබ්බකිලෙසා භික්ඛු, තෙ දිට්ඨධම්මිකාදිහිතෙසු සත්තානං නියොජනවසෙන අනුසාසනතො සත්ථාරොතිපි වුව්චන්ති. ජාතිකත්තාරාදිනිත්ථරණතො සත්ථවාහානිපි, රාගාදිරණානං ජහනතො ජහාපනතො ච රණඤ්ජහානිපි, අවිජ්ජාතමස්ස විනොදනතො විනොදාපනතො ච තමොනුදානිපි, සපරසන්තානෙසු පඤ්ඤාආලොකපඤ්ඤාඔහාසපඤ්ඤාපජ්ජොතානං කරණෙන නිබ්බත්තනෙන ආලොකාදිකරානිපි, තථා ඤාණුක්කාඤාණප්පහාධම්මුක්කාධම්මප්පහානං ධාරණෙන කරණෙන ච උක්කාධාරානිපි, පහඬිකරානිපි, ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනයෙ න ඉරියනතො, අයෙ ච ඉරියනතො පරෙසං තථාභාවහෙතුභාවතො, සදෙවකෙන ලොකෙන අරණියතො අරියානිපි, පඤ්ඤාවක්ඛුධම්මචක්ඛුනං සාතිසයපටිලාභෙන චක්ඛුමන්තොතිපි වුව්චන්ති.

ගාථාසු පාමොජ්ජකරණං යානන්ති නිරාමිසස්ස පමොදස්ස නිබ්බත්තකං යානං කාරණං. එතන්ති ඉදානි චත්තබ්බනිදස්සනං සන්ධාය වදන්ති. විජානතන්ති සංකිලෙසවොදානෙ යාථාවතො ජානන්තානං. භාවිතත්තානන්ති භාවිතසභාවානං, කායභාවනාදිහි භාවිතසන්තානානන්ති අත්ථො. ධම්මජීවිනන්ති මිච්ඡාජීවං පහාය ධම්මෙන ඤායෙන ජීවිකකප්පනතො, ධම්මෙන වා ඤායෙන අත්තභාවස්ස පවත්තනතො, සමාපත්තිබහුලතාය වා අග්ගඵලධම්මෙන ජීවනතො ධම්මජීවිනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො — යදිදං භාවිතත්තානං පරිනිට්ඨිතසමාධිපඤ්ඤාභාවනානං තතො එව ධම්මජීවිනං අරියානං දස්සනං. එතං අවිජ්ජපටිසාරනිමිත්තානං සීලාදීනං පාරිපුරිහෙතුභාවතො විජානතං සප්පඤ්ඤජාතිකානං එකන්තෙනෙව පීතිපාමොජ්ජකාරණන්ති.

ඉදානි තං තස්ස කාරණභාවං දස්සෙතුං “තෙ ජොතයන්ති”ති ඔසානගාථාද්වයමාහ. තත්ථ තෙති තෙ භාවිතත්තා ධම්මජීවිතො අරියා. ජොතයන්තීති පකාසයන්ති. භාසයන්තීති සද්ධම්මොභාසෙන ලොකං පහාසයන්ති, ධම්මං දෙසෙන්නීති අත්ථො. යෙසන්ති යෙසං අරියානං. සාසනන්ති ඔවාදං. සම්මදඤ්ඤායාති පුබ්බභාගඤාණෙහි සම්මදෙව ජානිත්වා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. තණ්හුප්පාදසුත්තවණ්ණනා

105. ඡට්ඨෙ තණ්හුප්පාදාති එත්ථ උප්පජ්ජති එතෙසුති උප්පාදා. කා උප්පජ්ජති? තණ්හා. තණ්හාය උප්පාදා තණ්හුප්පාදා, තණ්හාවත්ථුති තණ්හාකාරණානිති අත්ථො. යත්ථාති යෙසු නිමිත්තභූතෙසු. උප්පජ්ජමානාති උප්පජ්ජනසිලා. වීචරහෙතුති “කත්ථ මනාපං වීචරං ලභිස්සාමි”ති වීචරකාරණා උප්පජ්ජති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. ඉතිභවාභවහෙතුති එත්ථ පන ඉතීති නිදස්සනත්ථෙ නිපාතො. යථා වීචරාදිහෙතු, එවං භවාභවහෙතුපිති අත්ථො. භවාභවාති චෙත්ථ පණිතප්පණිතාති සප්පිනවනීතාදීති අධිප්පෙතාති භවති ආරොග්ගං එතෙනාති කත්ථා. “සම්පත්තිභවෙසු පණිතප්පණිතතරො භවාභවො”තිපි වදන්ති. භවොති වා සම්පත්ති, අභවොති විපත්ති. භවොති වුඩ්ඪි, අභවොති භානි. තං නිමිත්තඤ්ච තණ්හා උප්පජ්ජතිති වුත්තං “භවාභවහෙතු වා”ති.

ගාථා හෙට්ඨා වුත්තත්ථා එව. අපිව තණ්හාදුක්ඛයොති තණ්හාසහායො. අයඤ්ඨි සත්තො අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ සංසරන්තො න එකකොව සංසරති, තණ්හං පන දුක්ඛිකං සහායිකං ලභිත්වාච සංසරති. තථා හි තං පපාතපාතං අවිත්තෙන්වා මධුගණ්හනකලුද්දකං විය අනෙකාදීනවාකුලෙසුපි භවෙසු ආනිසංසමෙව දස්සෙන්ති අනත්ථජාලෙ සා පරිබ්භමාපෙති. එතමාදීනවං ඤාත්වාති එතං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තෙසු බන්ධෙසු ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවසඤ්ඤිතං ආදීනවං ජානිත්වා. තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති “තණ්හා වායං වට්ටදුක්ඛස්ස සම්භවො පභවො කාරණ”න්ති ජානිත්වා. එත්තාවතා ව එකස්ස හික්ඛුනො විපස්සනං වඩ්ඨෙත්ථා අරහත්තුප්පත්ති දස්සිතා. ඉදානි තං බිණාසවං ටොමෙත්තො “චිතතණ්හො”තිආදිමාහ. යං පනෙත්ථ අවුත්තං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සබ්බමකසුත්තවණ්ණනා

106. සත්තමෙ සබ්බමකානීති සසෙට්ඨකානි. යෙසන්ති යෙසං කුලානං. පුත්තානන්ති පුත්තෙහි පුජිතසද්දයොගෙන හි ඉදං කරණත්ථෙ සාමිවචනං. අජ්ඣාගාරෙති සකෙ සරෙ. පුජිතා භොන්තිති යං සරෙ අත්ථි, තෙන පටිජග්ගිතා මනාපෙන චෙව කායිකවාචසිකෙන ව පච්චුපට්ඨිතා භොන්ති. ඉති මාතාපිතුපුත්තකානි කුලානි “සබ්බමකානී”ති පසංසිත්වා උපරිපි තෙසං පසංසනීයතං දස්සෙන්තො “සපුබ්බදෙවතානී”තිආදිමාහ.

තත්ථ බ්‍රහ්මානිආදීනි තෙසං බ්‍රහ්මාදිභාවසාධනත්ථං වුත්තානි. තත්ත්වමත්ථවිභාවනා – බ්‍රහ්මානි සෙට්ඨාධිවචනං. යථා හි බ්‍රහ්මුනො චතස්සො භාවනා අවිජ්ඣිතා භොන්ති මෙත්තා, කරුණා, මුදිතා, උපෙක්ඛානි, එවං මාතාපිතුනං පුත්තෙසු චතස්සො භාවනා අවිජ්ඣිතා භොන්ති. තා තස්මිං

තස්මිං කාලෙ වෙදිතබ්බා - කුච්ඡගතස්මිඤ්ඤි දාරකෙ “කදා න ඛො පුත්තකං අරොගං පරිපුණ්ණඛගපච්චධිගං පස්සිස්සාමා”ති මාතාපිතුනං මෙත්තචිත්තං උප්පජ්ජති. යදා පනෙස මන්දො උත්තානසෙය්‍යාකො උභාකාහි වා මඬකුලෙහි වා දට්ඨො දුක්ඛසෙය්‍යාය වා පිළිනො පරොදති විරවති, තදාස්ස සද්දං සුත්වා මාතාපිතුනං කාරුඤ්ඤං උප්පජ්ජති. ආධාවිත්වා විධාවිත්වා කීළනකාලෙ පන ලොහනීයවයස්මිං වා ධීතකාලෙ දාරකං ඔලොකෙත්වා මාතාපිතුනං චිත්තං සප්පිමණ්ඩෙ පක්ඛිත්තසත්ඵහතකප්පාසපිචුපට්ඨං විය මුදුකං ආමොදිතං පමොදිතං, තදා නෙසං මුදිතා ලබ්භති. යදා පන නෙසං පුත්තො දාරහරණං පච්චුපට්ඨපෙත්වා පාටියෙක්කං අගාරං අජ්ඣාචසති, තදා මාතාපිතුනං “සක්කොති දානි නො පුත්තකො අත්තනො ධම්මතාය ජීවිතු”න්ති මජ්ඣත්තභාවො උප්පජ්ජති. එවං තස්මිං කාලෙ උපෙක්ඛා ලබ්භති. එවං මාතාපිතුනං පුත්තෙසු යථාකාලං චතුබ්බිධස්සපි බ්‍රහ්මචිහාරස්ස ලබ්භනතො බ්‍රහ්මසදිසවුත්තිතාය වුත්තං “බ්‍රහ්මාති, හික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං එතං අධිවචන”න්ති.

පුබ්බදෙවතාති එත්ථ දෙවා නාම තිව්ධා - සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවාති. තෙසු සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො ඛත්තියා. තෙ හි “දෙවා, දෙවි”ති ලොකෙ වොහරීයන්ති, දෙවා විය ලොකස්ස නිග්ගහානුග්ගහසමත්ථා ච භොන්ති. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව භවග්ගා උප්පන්නා සත්තා. විසුද්ධිදෙවා නාම ඛිණ්ණසවා සබ්බකිලෙසවිසුද්ධිතො. තත්‍රායං චචනත්ථො - දිබ්බන්ති, කීළන්ති, ලළන්ති, ජොතන්ති පටිපක්ඛං ජයන්ති වාති දෙවා. තෙසු සබ්බසෙට්ඨා විසුද්ධිදෙවා. යථා තෙ බාලජනෙහි කතං අපරාධං අගණෙත්වා එකන්තෙනෙව තෙසං අනත්ථහානිං අත්ථුප්පත්තිඤ්ච ආකඬ්ඛන්තාව යථාවුත්තබ්‍රහ්මචිහාරයොගෙන අත්ථාය හිතාය සුඛාය පටිපජ්ජන්ති, දක්ඛිණෙය්‍යතාය ච තෙසං කාරානං මහජ්ඵලතං මහානිසංසතඤ්ච ආවහන්ති; එවමෙව මාතාපිතරොපි පුත්තානං අපරාධං අගණෙත්වා එකන්තෙනෙව තෙසං අනත්ථහානිං අත්ථුප්පත්තිඤ්ච ආකඬ්ඛන්තා වුත්තනසෙනෙව චතුබ්බිධස්සපි බ්‍රහ්මචිහාරස්ස ලබ්භනතො අත්ථාය හිතාය සුඛාය පටිපජ්ජන්තා පරමදක්ඛිණෙය්‍යා හුත්වා අත්තති කතානං කාරානං මහජ්ඵලතං මහානිසංසතඤ්ච ආවහන්ති. සබ්බදෙවෙහි ච පයමං තෙසං උපකාරවන්තතාය තෙ ආදිනොයෙව දෙවා. තෙසඤ්ඤි වසෙන තෙ පයමං අඤ්ඤ දෙවෙ “දෙවා”ති ජානන්ති ආරාධෙත්ති පරිරූපාසන්ති, ආරාධනවිධිං ඤත්වා තථා පටිපජ්ජන්තා තස්සා පටිපත්තියා ඵලං අධිගච්ඡන්ති, තස්මා තෙ පච්ඡාදෙවා නාම. තෙන වුත්තං “පුබ්බදෙවතාති, හික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං එතං අධිවචන”න්ති.

පුබ්බාවරියාති පයමආවරියා. මාතාපිතරො හි පුත්තෙ සික්ඛාපෙත්තා අතිතරුණකාලතො පට්ඨාය “එවං නිසීද, එවං ගච්ඡ, එවං තිට්ඨ, එවං සය, එවං බාද, එවං භුඤ්ජ, අයං තෙ ‘තාතා’ති චත්තබ්බො, අයං ‘භාතිකා’ති, අයං

‘හගිනී’ති, ඉදං නාම කාතුං වට්ටති, ඉදං න වට්ටති, අසුකං නාම උපසඬකමිතුං වට්ටති, අසුකං නාම න වට්ටති”ති ගාහෙන්ති සික්ඛාපෙන්ති. අපරභාගෙ අඤ්ඤෙ ආවරියාපි සිජ්ජං මුද්දං ගණනන්ති එවමාදිං සික්ඛාපෙන්ති, අඤ්ඤෙ සරණානි දෙන්ති, සීලෙසු පතිට්ඨාපෙන්ති, පබ්බාපෙන්ති, ධම්මං උග්ගණ්භාපෙන්ති, උපසම්පාදෙන්ති, සොතාපත්තිමග්ගාදීනි පාපෙන්ති. ඉති සබ්බෙපි තෙ පච්ඡාආවරියා නාම. මාතෘපිතරො පන සබ්බපයමං. තෙනාහ “පුබ්බාවරියාති, භික්ඛවෙ, මාතෘපිතූනං එතං අධිවචන”න්ති.

ආභුතෙය්‍යාති ආනෙත්වා හුනිතබ්බන්ති ආභුතං, දුරතොපි ආනෙත්වා එලව්සෙසං ආකඬබන්තෙන ගුණවන්තෙසු දාතබ්බානං අන්තපානවත්ථච්ඡාදනාදීනං එතං නාම, උපකාරබේත්තත්‍යාය තං ආභුතං අරහන්තීති ආභුතෙය්‍යා. තෙන වුත්තං “ආභුතෙය්‍යාති, භික්ඛවෙ, මාතෘපිතූනං එතං අධිවචන”න්ති.

ඉදානි තෙසං බ්‍රහ්මාදිභාවෙ කාරණං දස්සෙතුං “තං කිස්ස හෙතු? බහුකාරා”තිආදි වුත්තං. තං කිස්ස හෙතුති තං මාතෘපිතූනං බ්‍රහ්මාදිඅධිවචනං කෙන කාරණෙනාති වෙති අත්ථො. බහුකාරාති බහුපකාරා. ආපාදකාති ජීවිතස්ස ආපාදකා, පාලකා. පුත්තානඤ්චි මාතෘපිතූනි ජීවිතං ආපාදිතං පාලිතං සට්ඨං අනුජ්ජබන්ධෙන පවත්තිතං සම්පාදිතං. පොසකාති හත්ථපාදෙ වඩ්ඪෙත්වා හදයලොභිතං පායෙත්වා පොසෙතාරො. ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙතාරොති පුත්තානං ඉමස්මිං ලොකෙ ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණදස්සනං නාම මාතෘපිතරො නිස්සාය ජාතන්ති තෙ තෙසං ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙතාරො නාම. ඉති තෙසං බහුකාරත්තං බ්‍රහ්මාදිභාවස්ස කාරණං දස්සිතං, යෙන පුත්තො මාතෘපිතූනං ලොකියෙන උපකාරෙන කෙනවි පරියායෙන පරියන්තං පටිකාරං කාතුං න සමත්ථොයෙව. සවෙ හි පුත්තො “මාතෘපිතූනං උපකාරස්ස පච්චුපකාරං කර්ස්සාමි”ති උට්ඨාය සමුට්ඨාය වායමන්තො දක්ඛිණෙ අංසකුටෙ මාතරං, ඉතරස්මිං පිතරං යපෙත්වා වස්සසතායුකො සකලං වස්සසතම්පි පරිහරෙය්‍ය චතුහි පච්චයෙහි උච්ඡාදනපරිමද්දනන්භාපනසම්බාහනාදීහි ව යථාරුචි උපට්ඨහන්තො තෙසං මුත්තකරීසම්පි අජීගුච්ඡන්තො, න එත්තාවතා පුත්තෙන මාතෘපිතූනං පටිකාරො කතො හොති අඤ්ඤත්‍ර සද්ධාදිගුණවිසෙසෙ පතිට්ඨාපනා. වුත්තඤ්ඤෙතං හගවතා –

“ද්විත්තාහං, භික්ඛවෙ, න සුජ්ජපටිකාරං වදාමි. කතමෙසං ද්විත්තං? මාතු ව පිතු ව. එකෙන, භික්ඛවෙ, අංසෙන මාතරං පරිහරෙය්‍ය, එකෙන අංසෙන පිතරං පරිහරෙය්‍ය වස්සසතායුකො වස්සසතජීවි, සො ව තෙසං උච්ඡාදනපරිමද්දනන්භාපනසම්බාහනෙන, තෙ ව තත්ථෙව මුත්තකරීසං වජෙය්‍යුං, න ත්වෙව, භික්ඛවෙ, මාතෘපිතූනං කතං වා

හොති පටිකතං වා. ඉමිස්සා ච, භික්ඛවෙ, මහාපථවියා පඤ්ඤාත්තරතනාය මාතාපිතරො ඉස්සරියාධිපච්චෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙය්‍ය, න ත්වෙව, භික්ඛවෙ, මාතාපිතූනං කතං වා හොති පටිකතං වා. තං කිස්ස හෙතු? බහුකාරා, භික්ඛවෙ, මාතාපිතරො පුත්තානං ආපාදකා පොසකා ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙතාරො.

“යො ච බො, භික්ඛවෙ, මාතාපිතරො අස්සද්ධෙ සද්ධාසම්පදාය සමාදපෙති නිවෙසෙති පතිට්ඨාපෙති. දුස්සිලෙ සීලසම්පදාය, මච්ඡරිතො වාගසම්පදාය, දුප්පඤ්ඤෙ පඤ්ඤාසම්පදාය සමාදපෙති නිවෙසෙති පතිට්ඨාපෙති. එත්තාවතා බො, භික්ඛවෙ, මාතාපිතූනං කතඤ්ච හොති පටිකතඤ්චා”ති (අ. නි. 2.34).

තථා —

“මාතාපිතූඋපට්ඨානං, පුත්තදාරස්ස සච්චගො”ති; (බු. පා. 5.6);

“මාතාපිතූඋපට්ඨානං, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතපඤ්ඤත්ත”න්ති ච —

එවමාදීනි මාතාපිතූනං පුත්තස්ස බහුපකාරභාවසාධකානි සුත්තානි දට්ඨබ්බානි.

ගාථාසු වුවුවරෙති වුවුවන්ති කථියන්ති. පජාය අනුකම්පකානි පරෙසං පාණං ඡින්නිත්වාපි අත්තනො සත්තකං යංකිඤ්චි චජිත්වාපි අත්තනො පජං පටිජග්ගන්ති ගොපයන්ති, තස්මා පජාය අත්තනො පුත්තානං අනුකම්පකා අනුග්ගාහකා.

නමස්සෙය්‍යාති සායං පාතං උපට්ඨානං ගන්ත්වා “ඉදං මය්හං උත්තමං පුඤ්ඤක්ඛෙත්ත”න්ති නමක්කාරං කරෙය්‍ය. සක්කරෙය්‍යාති සක්කාරෙන පටිමානෙය්‍ය. ඉදානි තං සක්කාරං දස්සෙන්නො “අන්නෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ අන්නෙනාති යාගුහත්තබ්බාදනීයෙන. පානෙනාති අට්ඨවිධපානෙන. වත්ථෙනාති නිවාසනපාරුපනෙන. සයනෙනාති මඤ්චපීඨහිසිබ්බිමබොහනාදිනා සයනෙන. උච්ඡාදනෙනාති දුග්ගන්ධං පටිවිනොදෙත්වා සුගන්ධකරණුච්ඡාදනෙන. න්හානෙනාති සීතකාලෙ උණ්හොදකෙන, උණ්හකාලෙ සීතොදකෙන ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා න්හාපනෙන. පාදානං ධොවනෙන වානි උණ්හොදකසීතොදකෙහි පාදධොවනෙන වෙව තෙලමක්ඛනෙන ච.

කාය නං පාරිවරියායාති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, යථාචුත්තපරිවරණෙන. අථ වා පාරිවරියායාති භරණකිච්චකරණකුලචංසපතිට්ඨාපනාදිනා පඤ්චවිධඋපට්ඨානෙන. වුත්තඤ්ඤෙනං —

“පඤ්චහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මාතාපිතරො පච්චුපට්ඨාතඛිබ්බා ‘හතො නෙ හරිස්සාමි, කිච්චං නෙසං කරිස්සාමි, කුලචංසං යපෙස්සාමි, දායජ්ජං පටිපජ්ජිස්සාමි. අථ වා පන නෙසං පෙතානං කාලකතානං දක්ඛිණමනුප්පදස්සාමි’ති. ඉමෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, පඤ්චහි යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මාතාපිතරො පච්චුපට්ඨිතා පඤ්චහි යානෙහි පුත්තං අනුකම්පන්ති – පාපා නිවාරෙන්ති, කල්‍යාණෙ නිවෙසෙන්ති, සිජ්ජං සික්ඛාපෙන්ති, පතිරූපෙන දාරෙන සංයොජෙන්ති, සමයෙ දායජ්ජං නිය්‍යාදෙන්ති”ති (දී. නි. 3.267).

අපිව යො මාතාපිතරො තීසු වත්ථුසු අභිජ්ජසන්නෙ කත්වා සීලෙසු වා පතිට්ඨාපෙත්වා පබ්බජ්ජාය වා නියොජෙත්වා උපට්ඨහති, අයං මාතාපිතූපට්ඨාකානං අග්ගොති වෙදිතඛිබ්බො. සා පනායං පාරිවරියා පුත්තස්ස උභයලොකහිතසුඛාවහාති දස්සෙන්නො “ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති ආහ. තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. මාතාපිතූපට්ඨාකඤ්ඤි පුග්ගලං පණ්ඩිතමනුස්සා තත්ථ පාරිවරියාය පසංසන්ති චණ්ණෙන්නි ථොමෙන්නි, තස්ස ච දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්තා සයම්පි අත්තනො මාතාපිතූසු තථා පටිපජ්ජිත්වා මහන්නං පුඤ්ඤං පසවන්ති. පෙච්චාති පරලොකං ගන්ත්වා සග්ගෙ යිතො මාතාපිතූපට්ඨාකො දිබ්බසම්පත්තීහි මොදති පමොදති අභිනන්දන්ති.

සත්තමසුත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. බහුකාරසුත්තචණ්ණනා

107. අට්ඨමෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකාති බ්‍රාහ්මණා චෙච ගහපතිකා ච. යපෙත්වා බ්‍රාහ්මණෙ යෙ කෙච්ඡි අගාරං අජ්ඣාචසන්තා ඉධ ගහපතිකාති වෙදිතඛිබ්බො. යෙනි අනියමතො නිද්දිට්ඨපරාමසනං. චොති උපයොගබ්‍රව්වනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – හික්ඛවෙ, තුම්භාකං බහුපකාරා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා, යෙ බ්‍රාහ්මණා චෙච සෙසඅගාරිකා ච “තුම්භෙ ඵච අම්භාකං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං, යත්ථ මයං උද්ධග්ගිකං දක්ඛිණං පතිට්ඨාපෙම සොචග්ගිකං සුඛවිපාකං සග්ගසංවත්තනික”න්ති චීවරාදීහි පච්චයෙහි පතිඋපට්ඨිතාති.

ඵචං “ආමිසදානෙන ආමිසසංවිභාගෙන ආමිසානුග්ගහෙන ගහට්ඨා හික්ඛුනං උපකාරවත්තො”ති දස්සෙත්වා ඉදානි ධම්මදානෙන ධම්මසංවිභාගෙන ධම්මානුග්ගහෙන හික්ඛුනම්පි තෙසං උපකාරවත්තං දස්සෙතුං “තුම්භෙපි, හික්ඛවෙ,”තිආදි වුත්තං, තං වුත්තනයමෙව.

ඉමිනා කිං කථිතං? පිණ්ඩාපවායනං නාම කථිතං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො – හික්ඛවෙ, යස්මා ඉමෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා නෙච තුම්භාකං

ඤාතකා, න මිත්තා, න ඉණං වා ධාරෙන්නි, අථ බො “ඉමෙ සමණා සම්මග්ගතා සම්මා පටිපන්නා, එත්ථ නො කාරා මහජ්ඣලා භවිස්සන්ති මහානිසංසා”ති ඵලවිසෙසං ආකඨබන්තා තුම්හෙ වීවරාදීහි උපට්ඨහන්ති. තස්මා තං තෙසං අධිජ්ජායං පරිපුරෙන්නා අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථ, ධම්මදෙසනාපි වො කාරකානංයෙව සොහති, ආදෙය්‍යා ච හොති, න ඉතරෙසන්ති ඵලං සම්මාපටිපත්තියං අජ්ජමාදො කරණීයොති.

එවමීදං, භික්ඛවෙනිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, ඵලං ඉමිනා වුත්තජ්ජකාරෙන ගහට්ඨපබ්බජිතෙහි ආමිසදානධම්මදානවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං සන්නිස්සාය කාමාදිවසෙන චතුබ්බිධස්සපි ඔසස්ස නිත්ථරණත්ථාය සකලස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස සම්මදෙව පරියොසානකරණාය උපොසථසීලනියමාදිවසෙන චතුපාරිසුද්ධිසීලාදිවසෙන වා ඉදං සාසනබ්‍රහ්මවරියං මග්ගබ්‍රහ්මවරියඤ්ච වුස්සති වරියතීති.

ගාථාසු සාගාරාති ගහට්ඨා. අනගාරාති පරිච්චත්තඅගාරා පබ්බජිතා. උභො අඤ්ඤාඤ්ඤානිස්සිකාති තෙ උභොපි අඤ්ඤමඤ්ඤසන්නිස්සිකා. සාගාරා හි අනගාරානං ධම්මදානසන්නිස්සිකා, අනගාරා ච සාගාරානං පච්චයදානසන්නිස්සිකා. ආරාධයන්තීති සාධෙන්නි සම්පාදෙන්නි. සද්ධම්මන්ති පටිපත්තිසද්ධම්මං පටිවෙධසද්ධම්මඤ්ච. තත්ථ යං උත්තමං, තං දස්සෙන්නො ආහ “යොගක්ඛෙමං අනුත්තර”න්ති අරහත්තං නිබ්බානඤ්ච. සාගාරෙසුති සාගාරෙහි, නිස්සක්කෙ ඉදං භූමිමච්චනං, සාගාරානං වා සන්නිකෙ. පච්චයන්ති වුත්තාවසෙසං දුට්ඨං පච්චයං පිණ්ඩපාතං හෙසජ්ජඤ්ච. පරිස්සයවිනොදනන්ති උතුපරිස්සයාදිපරිස්සයහරණං විහාරාදිආවසථං. සුගතන්ති සම්මා පටිපන්නං කල්‍යාණපුපුජ්ජනෙන සද්ධිං අට්ඨවිධං අරියපුග්ගලං. සාවකො හි ඉධ සුගතොති අධිජ්ජෙතො. සරමෙසිතොති සරං එසිතො, ගෙහෙ යත්වා සරාවාසං වසන්නා භොගූපකරණාති වෙච ගහට්ඨසීලාදීනි ච එසනසීලාති අත්ථො. සද්දහානො අරහතන්ති අරහත්තානං අරියානං ච්චනං, තෙසං වා සම්මාපටිපත්තිං සද්දහන්තා. “අද්ධා ඉමෙ සම්මා පටිපන්නා, යථා ඉමෙ කථෙන්නි, තථා පටිපජ්ජන්නානං සා පටිපත්ති සග්ගමොක්ඛසම්පත්තියා සංවත්තති”ති අභිසද්දහන්තාති අත්ථො. “සද්දහන්තා”තිපි පාඨො. අරියපඤ්ඤායාති සුවිසුද්ධපඤ්ඤාය. ක්‍රියායිතොති ආරම්මණලක්ඛණූපනිජ්ඣානවසෙන දුට්ඨෙනපි ක්‍රියානෙන ක්‍රියායිතො.

ඉධ ධම්මං වරින්වානාති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ, ඉමස්මිං වා සාසනෙ ලොකියලොකුත්තරසුඛස්ස මග්ගභූතං සීලාදිධම්මං පටිපජ්ජිත්වා යාව පරිනිබ්බානං න පාපුණන්ති, තාවදෙව සුගතිගාමිනො. නන්දිතොති පිතිසොමනස්සයොගෙන නන්දනසීලා. කෙච් පන “ධම්මං වරින්වාන මග්ගන්ති සොතාපත්තිමග්ගං පාපුණිත්වා”ති වදන්ති. දෙවලොකස්මිත්ති ඡබ්බිධෙපි කාමාවචරදෙවලොකෙ. මොදන්ති කාමකාමිනොති

යථිච්ඡිතවත්ථුනිජ්ජත්තිතො කාමකාමිතො කාමවත්තො හුත්වා පමොදන්තිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කුහසුත්තවණ්ණනා

108. නවමෙ කුහාති සාමන්තජජ්ජනාදිනා කුහනවත්ථුනා කුහකා, අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය කොහඤ්ඤං කත්වා පරෙසං විම්භාපකාති අත්ථො. උද්ධාති කොධෙන ච මානෙන ච උද්ධමානසා. “කොධනො හොති උපායාසබ්බලො, අජ්ජමිපි වුත්තො සමානො අභිසජ්ජති කුජ්ජති ඛ්‍යාපජ්ජති පතිත්ථියති”ති (අ. නි. 3.25; පු. ප. 101) එවං වුත්තෙන කොධෙන ච, “දුබ්බවො හොති දොවචස්සකරණෙනි ධම්මෙනි සමන්තාගතො අක්ඛමො අජ්ජදක්ඛිණග්ගාහි අනුසාසනි”න්ති (ම. නි. 1.181) එවං වුත්තෙන දොවචස්සෙන ච, “ජාතිමදො, ගොත්තමදො, සිජ්ජමදො, ආරොග්‍යමදො, යොබ්බතමදො, ජීවිතමදො”ති (විහ. 832) එවං වුත්තෙන ජාතිමදාදිභෙදෙන මදෙන ච ගරුකාතබ්බෙසු ගරුසු පරමනිපච්චිකාරං අකත්වා අයොසලාකං ගිලිත්වා ඨිතා විය අනොනතා හුත්වා විචරණකා. ලපාති උපලාපකා මිච්ඡාජීවචසෙන කුලසඬ්ඛාහකා පච්චයත්ථං පයුත්තවාචාවසෙන නිජ්ජපෙසිකතාවසෙන ච ලපකාති වා අත්ථො.

සිඬ්ඨිති “තත්ථ කතමං සිඬ්ඨං? යං සිඬ්ඨං සිඬ්ඨගාරතා වාතුරතා වාතුරියං පරික්ඛත්තතා පාරික්ඛත්තිය”න්ති (විහ. 852) එවං වුත්තෙනි සිඬ්ඨසදිසෙනි පාකට්ඨිලෙසෙනි සමන්තාගතා. උන්තළාති උග්ගතනළා, නළසදිසං තුච්ඡමානං උක්ඛිපිත්වා විචරණකා. අසමාහිතාති විත්තෙකග්ගතාමත්තස්සාපි අලාභිනො. න මෙ තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මාමකාති තෙ මය්හං භික්ඛු මම සන්තකා න හොන්ති. මෙති ඉදං පදං අත්තානං උද්දිස්ස පබ්බජිතත්තා භගවතා වුත්තං. යස්මා පන තෙ කුහනාදියොගතො න සම්මා පටිපන්නා, තස්මා “න මාමකා”ති වුත්තා. අපගතාති යදිපි තෙ මම සාසනෙ පබ්බජිතා, යථානුසිට්ඨං පන අජ්ජපටිපජ්ජනතො අපගතා එව ඉමස්මා ධම්මවිනයා, ඉතො තෙ සුචිදුරච්ඡරෙ ඨිතාති දස්සෙති. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“නහඤ්ච දුරෙ පථවී ච දුරෙ,
පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො භවෙ දුරතරං වදන්ති,
සතඤ්ච ධම්මං අසතඤ්ච රාජා”ති. (අ. නි. 4.47; ඡා. 2.21.414);

වුද්ධිං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්තිති සීලාදිගුණෙනි වඩ්ඪනවසෙන වුද්ධිං, තත්ථ නිච්චලභාවෙන විරුළ්භිං, සබ්බත්ථ පත්ථට්ඨාවෙන සීලාදිධම්මක්ඛන්ධපාරිපුරියා වෙපුල්ලං. න ච තෙ කුහාදිසභාවා භික්ඛු

ආපජ්ජන්ති, න ච පාපුණන්ති අත්ථො. තෙ ඛො මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මාමකාති ඉධාපි මෙති අත්තානං උද්දිස්ස පබ්බජිතත්තා වදන්ති, සම්මා පටිපන්නත්තා පන “මාමකා”ති ආහ. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතඛිඛො. තත්ථ යාව අරහත්තමග්ගා විරුහන්ති නාම, අරහත්තඵලෙ පන සම්පත්තෙ විරුළුභිං වෙපුල්ලං ආපන්නා නාම. ගාථා සුවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵව.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. නදීසොතසුත්තවණ්ණනා

109. දසමෙ සෙය්‍යථාපීති ඔපම්මදස්සනත්ථෙ නිපාතො, යථා නාමාති අත්ථො. නදියා සොතෙන ඔවුස්භෙය්‍යාති සීසසොතාය භාරභාරිනියා නදියා උදකවෙගෙන හෙට්ඨතො වුස්භෙය්‍ය අධො හරියෙථ. පියරූපසාතරූපෙනාති පියසභාවෙන සාතසභාවෙන ච කාරණභූතෙන, තස්සං නදියං තස්සා වා පරතීරෙ මණ්ඩුපණ්ණාදි අඤ්ඤං වා පියවත්ථු විත්තූපකරණං අත්ථී, තං ගහෙස්සාමීති නදියං පතීත්වා සොතෙන අවකඨ්ඨෙය්‍ය. කිඤ්චාපීති අනුජානනඅසම්භාවනත්ථෙ නිපාතො. කිං අනුජානාති, කිං න සම්භාවෙති? තෙන පුරිසෙන අධිප්පෙතස්ස පියවත්ථුස්ස තත්ථ අත්ථීභාවං අනුජානාති, තථාගමනං පන ආදීනවචන්තතාය න සම්භාවෙති. ඉදං චුත්තං හොති – අම්භො, පුරිස, යදිපි තයා අධිප්පෙතං පියවත්ථු තත්ථ උපලඛිතා, ඵවං ගමනෙ පන අයමාදීනවො, යං ත්වං හෙට්ඨා රහදං පත්වා මරණං මරණමත්තං වා දුක්ඛං පාපුණෙය්‍යාසීති.

අත්ථී චෙත්ථ හෙට්ඨා රහදොති ඵතිස්සා නදියා හෙට්ඨා අනුසොතභාගෙ අතිවිය ගම්භීරවිත්ථතො ඵකො මහාසරො අත්ථී. සො ච සමන්තතො වාතාභිසාතසමුට්ඨිතාහි මණ්ඩපබ්බතකුටසන්තිභාහි මහතිහි ඌමීහි වීචිහි සඌමී, විසමෙසු භූමිප්පදෙසෙසු සවෙගං අනුපක්ඛන්දන්තෙන ඉමිස්සා තාව නදියා මහොසෙන තහිං තහිං ආවට්ටමානවිපුලජලතාය ඛලවාමුඛසදිසෙහි සහ ආවට්ටෙහීති සාවට්ටො. තං රහදං ඔතිණ්ණසත්තෙයෙව අත්තතො නිබද්ධාමිසගොවරෙ කත්වා අජ්ඣාචසන්තෙන අතිවිය භයානකදස්සනෙන සොරචෙතසා දකරක්ඛසෙන සගහො සරක්ඛසො, චණ්ඩමච්ඡමකරාදිනා වා සගහො, යථාචුත්තරක්ඛසෙන සරක්ඛසො.

යන්ති ඵවං සප්පට්ඨයං යං රහදං. අම්භො පුරිසාති ආලපනං. මරණං වා නිගච්ඡසීති තාහි වා ඌමීහි අජ්ඣාත්ථතො, තෙසු වා ආවට්ටෙසු නිපතිතො සීසං උක්ඛිපිතුං අසක්කොන්තො තෙසං වා චණ්ඩමච්ඡමකරාදීනං මුඛෙ නිපතිතො. තස්ස වා දකරක්ඛසස්ස හත්ථං ගතො මරණං වා ගම්ඡසී, අථ වා පන ආයුසෙසෙ සති තතො මුච්චිත්වා අපගච්ඡන්තො තෙහි ඌමිආදීහි ජනිතසට්ඨිතවසෙන මරණමත්තං මරණප්පමාණං දුක්ඛං නිගච්ඡසී. පටිසොතං වායමෙය්‍යාති සො පුබ්බෙ අනුසොතං වුස්භමාතො තස්ස පුරිසස්ස වචනං සුත්වා “අනත්ථො කිර මෙ උපට්ඨිතො, මච්චුමුඛෙ කිරාහං

පරිවත්තාමි”ති උප්පත්තඛලවහයො සම්භමන්තො දිගුණං කත්වා උස්සාහං
හත්ථෙහි ච පාදෙහි ච වායමෙය්‍ය තරෙය්‍ය, න විරෙනෙව තීරං
සම්පාපුණෙය්‍ය.

අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනායාති චතුසච්චපට්ඨෙධානුකූලස්ස අත්ථස්ස
සම්බොධනාය උපමා කතා. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථොති අයමෙව ඉදාති
වුච්චමානො ඉධ මයා අධිප්පෙනො උපමෙය්‍යත්ථො, යස්ස විඤ්ඤාපනාය
උපමා ආහවා.

තණ්හායෙතං අධිවචනන්ති එත්ථ චතුහි ආකාරෙහි තණ්හාය
සොතසදිසතා වෙදිතබ්බා අනුක්කමපරිවුඩ්ඪිතො අනුප්පබන්ධනො
ඔසිදාපනතො දුරුත්තරණතො ච. යථා හි උපරි මහාමෙසෙ අභිප්පවුට්ඨෙ
උදකං පබ්බතකන්දරපදරසාබායො පුරෙත්වා තතො භස්සිත්වා කුසුබ්භෙ
පුරෙත්වා තතො භස්සිත්වා කුන්තදියො පුරෙත්වා තතො මහානදියො
පක්ඛන්දිත්වා එකොසං හුත්වා පවත්තමානං “නදියොතො”ති වුච්චති,
එවමෙව අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරාදිවසෙන අනෙකභෙදෙසු රූපාදීසු ආරම්මණෙසු
ලොභො උප්පජ්ජිත්වා අනුක්කමෙන පරිවුඩ්ඪිං ගච්ඡන්තො
“තණ්හායොතො”ති වුච්චති, යථා ච නදියොතො ආගමනතො යාව
සමුද්දප්පත්ති, තාව සති විච්ඡෙදපච්චයාහාවෙ අවිච්ඡිජ්ජමානො
අනුප්පබන්ධෙන පවත්තති, එවං තණ්හායොතොපි ආගමනතො පට්ඨාය
අසති විච්ඡෙදපච්චයෙ අවිච්ඡිජ්ජමානො අපායසමුද්දාහිමුඛො
අනුප්පබන්ධෙන පවත්තති. යථා පන නදියොතො තදන්තොගධෙ සත්තෙ
ඔසිදාපෙති, සිසං උක්ඛිපිතුං න දෙති, මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං
පාපෙති, එවං තණ්හායොතොපි අත්තතො සොතන්තොගතෙ සත්තෙ
ඔසිදාපෙති, පඤ්ඤාසිසං උක්ඛිපිතුං න දෙති, කුසලමූලච්ඡෙදනෙන
සංකිලෙසධම්මසමාපජ්ජනෙන ච මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං පාපෙති.

යථා ච නදියා යොතො මහොසහාවෙන පවත්තමානො උඵම්පං වා
නාවං වා බන්ධිතුං නෙතුඤ්ඤව ඡෙකං පුරිසං නිස්සාය පරතීරං ගන්තුං
අප්ඤ්ඤාසයං කත්වා තජ්ජං වායාමං කරොන්තෙන තරිතබ්බො, න යෙන වා
තෙන වාති දුරුත්තරො, එවං තණ්හායොතොපි කාමොසහවොසභුතො
සීලසංවරං පුරෙතුං සමථවිපස්සනාසු කම්මං කාතුං “නිපකෙන අරහත්තං
පාපුණිස්සාමි”ති අප්ඤ්ඤාසයං සමුට්ඨාපෙත්වා කල්‍යාණමිත්තෙ නිස්සාය
සමථවිපස්සනානාවං අභිරුහිත්වා සම්මාවායාමං කරොන්තෙන තරිතබ්බො,
න යෙන වා තෙන වාති දුරුත්තරො. එවං අනුක්කමපරිවුඩ්ඪිතො
අනුප්පබන්ධනො ඔසිදාපනතො දුරුත්තරණතොති චතුහි ආකාරෙහි
තණ්හාය නදියොතසදිසතා වෙදිතබ්බා.

පියරූපං සාතරූපන්ති පියජාතිකං පියසහාවං පියරූපං, මධුරජාතිකං
මධුරසහාවං සාතරූපං, ඉට්ඨසහාවන්ති අත්ථො. ඡන්තෙතන්ති ඡන්තං එතං.
අප්ඤ්ඤාත්තිකානන්ති එත්ථ “එවං මයං අත්තාති ගහණං ගමිස්සාමා”ති

ඉමිනා විය අධිප්පායෙන අත්තානං අධිකාරං කත්වා පවත්තානීති අප්ඤ්ඤාත්තිකානි. තත්ථ ගොචරප්ඤ්ඤාත්තං, නියකප්ඤ්ඤාත්තං, විසයප්ඤ්ඤාත්තං, අප්ඤ්ඤාත්තප්ඤ්ඤාත්තන්ති චතුබ්බිධං අප්ඤ්ඤාත්තං. තෙසු “අප්ඤ්ඤාත්තරතො සමාහිතො”ති එවමාදීසු (ධ. ප. 362) වුත්තං ඉදං ගොචරප්ඤ්ඤාත්තං නාම. “අප්ඤ්ඤාත්තං සම්පසාදන”න්ති (දී. නි. 1.228; ධ. ස. 161) ආගතං ඉදං නියකප්ඤ්ඤාත්තං නාම. “සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අප්ඤ්ඤාත්තං සුඤ්ඤාත්තං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති (ම. නි. 3.187) එවමාගතං ඉදං විසයප්ඤ්ඤාත්තං නාම. “අප්ඤ්ඤාත්තිකා ධම්මා, බාහිරා ධම්මා”ති (ධ. ස. තිකමානිකා 20) එත්ථ වුත්තං අප්ඤ්ඤාත්තං අප්ඤ්ඤාත්තප්ඤ්ඤාත්තං නාම. ඉධාපි එතදෙව අධිප්පෙන, තස්මා අප්ඤ්ඤාත්තානියෙව අප්ඤ්ඤාත්තිකානි. අථ වා යථාවුත්තෙනෙව අත්ථෙව “අප්ඤ්ඤාත්තා ධම්මා, බහිද්ධා ධම්මා”තිආදීසු විය තෙසු අප්ඤ්ඤාත්තෙසු භවාති අප්ඤ්ඤාත්තිකානි, චක්ඛාදීනි. තෙසං අප්ඤ්ඤාත්තිකානං.

ආයතනානන්ති එත්ථ ආයතනතො, ආයානං තනනතො, ආයතස්ස ච නයනතො ආයතනානීති. චක්ඛාදීසු හි තංතංද්වාරවත්ථුකා විත්තචෙතසිකා ධම්මා සකෙන සකෙන අනුභවනාදිනා කිච්චෙන ආයතන්ති උට්ඨහන්ති සටන්ති වායමන්ති, තෙ ච ආයභූතෙ ධම්මෙ එතානි තනොන්ති විත්ථාරෙත්ති, යඤ්ච අනමතග්ගෙ සංසාරෙ පවත්තං අනිවිය ආයතං වට්ටදුක්ඛං, තං නයන්ති පවත්තෙත්ති. ඉති සබ්බථාපිමෙ ධම්මා ආයතනතො, ආයානං තනනතො, ආයතස්ස ච නයනතො ආයතනානීති වුව්චන්ති. අපිච නිවාසට්ඨානට්ඨෙත, ආකරට්ඨෙත, සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත, සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත, කාරණට්ඨෙත ච ආයතනං චෙදිතබ්බං. තථා හි ලොකෙ “ඉස්සරායතනං දෙවායතන”න්තිආදීසු නිවාසට්ඨානං ආයතනන්ති වුව්චති. “සුවණ්ණායතනං රජතායතන”න්තිආදීසු ආකරො. සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විහඬිගමා”තිආදීසු සමොසරණට්ඨානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්තිආදීසු සඤ්ජාතිදෙසො. “තත්ත තත්තෙව සක්ඛිභබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතන”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.158; අ. නි. 3.102) කාරණං ආයතනන්ති වුව්චති. චක්ඛාදීසු ච තෙ තෙ විත්තචෙතසිකා ධම්මා නිවසන්ති තදායත්තවුත්තිතායාති චක්ඛාදයො තෙසං නිවාසට්ඨානං. තත්ථ ච තෙ ආකිණ්ණා තන්තිස්සිතත්තානි තෙ තෙසං ආකරො, සමොසරණට්ඨානඤ්ච තත්ථ වත්ථුද්වාරභාවෙන සමොසරණතො, සඤ්ජාතිදෙසො ච තන්තිස්සයභාවෙන තෙසං තත්ථෙව උප්පත්තිතො, කාරණඤ්ච තදභාවෙ තෙසං අභාවතොති. ඉති නිවාසට්ඨානට්ඨෙත, ආකරට්ඨෙත, සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත, සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත, කාරණට්ඨෙතානි ඉමෙහි කාරණෙහි චක්ඛාදීනි ආයතනානීති වුව්චන්ති. තෙන වුත්තං “ජන්තෙතං අප්ඤ්ඤාත්තිකානං ආයතනාන”න්ති.

යදිපි රූපාදයොපි ධම්මා “රූපං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති”ති තණ්හාවත්ථුභාවතො පියරූපසාතරූපභාවෙන වුත්තා. චක්ඛාදිකෙ පන මුඤ්චිත්වා අත්තභාවපඤ්ඤත්තියා අභාවතො “මම චක්ඛු මම සොත”න්තිආදිනා අධිකසිනෙහවත්ථුභාවෙන චක්ඛාදයො සාතිසයං පියරූපං සාතරූපන්ති නිද්දෙසං අරහන්තීති දස්සෙතුං. “පියරූපං සාතරූපන්ති ඛො, භික්ඛවෙ, ඡන්තෙනං අප්ඤ්ඤාත්තකානං ආයතනානං අධිවචන”න්ති වුත්තං.

ඔරම්භාගියානන්ති එත්ථ ඔරං වුවචති කාමධාතු, තප්පරියාපන්නා ඔරම්භාගා, පච්චයභාවෙන තෙසං භිතාති ඔරම්භාගියා. යස්ස සංවිජ්ජන්ති, තං පුග්ගලං වට්ඨස්මිං සංයොජෙන්නි ඛන්ධන්තීති සංයොජනාති. සක්කායදිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසිලබ්බතපරාමාසකාමරාගඛ්‍යාපාදානං එතං අධිවචනං. තෙ භි කාමහවුපගානං සඬ්ඛාරානං පච්චයා හුත්වා රූපාරූපධාතුතො හෙට්ඨාභාවෙන නිභීනභාවෙන ඔරම්භාගභූතෙන කාමහවෙන සත්තෙ සංයොජෙන්නි. එතෙනෙව තෙසං හෙට්ඨාරහදසදිසතා දිපිතාති දට්ඨබ්බා. ඌමිහයන්ති ඛො, භික්ඛවෙ, කොට්ඨපායාසස්සෙනං අධිවචනන්ති භායති එතස්මාති භයං, ඌමි එව භයන්ති ඌමිහයං. කුප්ඤ්ඤාට්ඨෙත කොධො, ස්වෙව චිත්තස්ස සරීරස්ස ච අභිජ්ජමද්දනපච්චෙධනුප්පාදනෙන දළ්භං ආයාසනට්ඨෙත උපායාසො.

එත්ථ ච අනෙකචාරං පවත්තිත්වා අත්තනා සමචෙනං සත්තං අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා සීසං උක්ඛිපිතුං අදත්වා අනායබ්‍යසනාපාදනෙන කොට්ඨපායාසස්ස ඌමිසදිසතා දට්ඨබ්බා. තථා කාමගුණානං කිලෙසාභිභූතෙ සත්තෙ ඉතො ච එත්තො, එත්තො ච ඉතොති එවං මනාපියරූපාදිවිසයසඬ්ඛාතෙ අත්තනි සංසාරෙත්වා යථා තතො ඛභිභූතෙ නෙක්ඛම්මෙ චිත්තම්පි න උප්පජ්ජති එවං ආවට්ඨෙත්වා බ්‍යසනාපාදනෙන ආවට්ඨසදිසතා දට්ඨබ්බා. යථා පන ගහරක්ඛසොපි ආරක්ඛරහිතං අත්තතො ගොචරභූමිගතං පුරිසං අභිභූයා ගහෙත්වා අගොචරෙ ධීතම්පි රක්ඛසමායාය ගොචරං නෙත්වා හෙරවරූපදස්සනාදිනා අවසං අත්තතො උපකාරං කාතුං අසමත්ථං කත්වා අත්වාචිසිත්වා වණ්ණබලභොගයසසුබෙහිපි වියොජෙන්නො මහන්තං අනායබ්‍යසනං ආපාදෙති, එවං මාතුගාමොපි යොනිසොමනසිකාරරහිතං අවිරපුරිසං ඉත්ථිකුත්තභූතෙහි අත්තතො භාවභාවවිලාසෙහි අභිභූයා ගහෙත්වා වීරජාතියම්පි අත්තතො රූපාදිහි පලොභනවසෙන ඉත්ථිමායාය අත්වාචිසිත්වා අවසං අත්තතො උපකාරධම්මෙ සීලාදයො සම්පාදෙතුං අසමත්ථං කරොත්තො ගුණවණ්ණාදිහි වියොජෙත්වා මහන්තං අනායබ්‍යසනං ආපාදෙති, එවං මාතුගාමස්ස ගහරක්ඛසසදිසතා දට්ඨබ්බා. තෙන වුත්තං “ආවට්ඨන්ති ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙනං කාමගුණානං අධිවචනං, ගහරක්ඛසොති ඛො, භික්ඛවෙ, මාතුගාමස්සෙනං අධිවචන”න්ති.

පටිසොතොති ඛො භික්ඛවෙ තෙක්ඛම්මස්සෙනං අධිවචනන්ති එත්ථ පබ්බජ්ජා සහ උපවාරෙන පයමජ්ඣානං විපස්සනාපඤ්ඤා ච නිබ්බානඤ්ච තෙක්ඛම්මං නාම. සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා තෙක්ඛම්මං නාම. වුත්තඤ්ඤෙනං —

“පබ්බජ්ජා පයමං ඥානං, නිබ්බානඤ්ච විපස්සනා;
සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා, තෙක්ඛම්මන්ති පවුච්චරෙ”ති.

ඉමෙසං පන පබ්බජ්ජාදීනං තණ්හාසොතස්ස පටිලොමතො පටිසොතසදිසතා වෙදිතබ්බා. අවිසෙසෙන හි ධම්මචිත්තයො තෙක්ඛම්මං, තස්ස අධිට්ඨානං පබ්බජ්ජා ච, ධම්මචිත්තයො ච තණ්හාසොතස්ස පටිසොතං වුච්චති. වුත්තඤ්ඤෙනං —

“පටිසොතගාමීං නිපුණං, ගම්භීරං දුද්දසං අණුං;
රාගරත්තා න දක්ඛන්ති, තමොඛන්ධෙන ආවුතා”ති. (දී. නි. 2.65;
ම. නි. 1.281; සං. නි. 1.172);

වීරියාරම්භස්සාති චතුබ්බිධසම්මප්පධානවීරියස්ස. තස්ස කාමොසාදිගෙදතණ්හාසොතසන්තරණස්ස හත්ථෙහි පාදෙහි චතුරඬගනදීසොතසන්තරණවායාමස්ස සදිසතා පාකටායෙව. තථා නදීසොතස්ස තීරෙ ධීතස්ස චක්ඛුමතො පුරිසස්ස කාමාදිං චතුබ්බිධම්පි ඔසං තරිත්වා තස්ස පරතීරභූතෙ නිබ්බානථලෙ ධීතස්ස පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමතො භගවතො සදිසභාවො. තෙන වුත්තං “චක්ඛුමා පුරිසො...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති.

තත්ත්වං ඔපම්මසංසන්දනං — නදීසොතො විය අනුප්පබ්බන්ධවසෙන පචත්තමානො තණ්හාසොතො, තෙන වුස්භමානො පුරිසො විය අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ පරිබ්භමනතො තණ්හාසොතෙන වුස්භමානො සත්තො, තස්ස තත්ථ පියරූපසාතරූපචත්ථුස්මිං අභිනිවෙසො විය ඉමස්ස චක්ඛාදීසු අභිනිවෙසො, සඋමිසාවට්ටසගහරක්ඛසො හෙට්ඨාරහදො විය කොටුපායාසපඤ්චකාමගුණමාතුගාමසමාකුලො පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනසමුහො, තමත්ථං යථාභූතං විදිත්වා තස්ස නදීසොතස්ස පරතීරෙ ධීතො චක්ඛුමා පුරිසො විය සකලං සංසාරාදීනවං සබ්බඤ්ච ඤෙය්‍යධම්මං යථාභූතං විදිත්වා තණ්හාසොතස්ස පරතීරභූතෙ නිබ්බානථලෙ ධීතො සමන්තවක්ඛු භගවා, තස්ස පුරිසස්ස තස්මිං නදියා සොතෙන වුස්භමානෙ පුරිසෙ අනුකම්පාය රහදස්ස රහදාදීනවස්ස ච ආචික්ඛනං විය තණ්හාසොතෙන වුස්භමානස්ස සත්තස්ස මහාකරුණාය භගවතො තණ්හාදීනං තදාදීනවස්ස ච විභාවනා, තස්ස වචනං අසද්දහිත්වා අනුසොතගාමිතො තස්ස පුරිසස්ස තස්මිං රහදෙ මරණප්පත්තිමරණමත්තදුක්ඛප්පත්තියො විය භගවතො වචනං අසම්පට්ච්ඡන්තස්ස අපායුප්පත්ති, සුගතියං දුක්ඛප්පත්ති ච, තස්ස පන

වචනං සද්දහිත්වා හත්ථෙහි ච පාදෙහි ච වායාමකරණං විය තෙන ච වායාමෙන පරතීරං පත්වා සුඛෙන යථිච්ඡිතට්ඨානගමනං විය හගවතො වචනං සම්පට්චිඡිත්වා තණ්හාදීසු ආදීනවං පස්සිත්වා තණ්හාසොතස්ස පටිසොතපබ්බජ්ජාදිනෙක්ඛම්මවසෙන වීරියාරම්භො, ආරද්ධවීරියස්ස ච තෙනෙව වීරියාරම්භෙන තණ්හාසොතාතික්කමනං නිබ්බානතීරං පත්වා අරහත්තඵලසමාපත්තිවසෙන යථාරූපි සුඛවිභාරොති.

ගාථාසු සභාපි දුක්ඛෙන ජහෙය්‍ය කාමෙති ඤානමග්ගාධිගමත්ථං සමථවිපස්සනානුයොගං කරොන්තො හික්ඛු යදිපි තෙසං පුබ්බභාගපටිපදා කිච්ඡෙන කසිරෙන සම්පජ්ජති, න සුඛෙන වීරීං ඔතරති පුබ්බභාගභාවනාය කිලෙසානං බලවභාවතො, ඉන්ද්‍රියානං වා අතික්ඛවාතො. තථා සති සභාපි දුක්ඛෙන ජහෙය්‍ය කාමෙ, පයමජ්ඣානෙන වික්ඛම්භෙන්තො තතියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නන්තො කිලෙසකාමෙ පජහෙය්‍ය. එතෙන දුක්ඛපටිපදෙ ඤානමග්ගෙ දස්සෙති.

යොගක්ඛෙමං ආයතිං පත්ථයානොති අනාගාමිකං අරහත්තං ඉච්ඡන්තො ආකඬ්ඛමානො. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිජ්ජායො — යදිපි එතරහි කිච්ඡෙන කසිරෙන ඤානපුරිමමග්ගෙ අධිගච්ඡාමි, ඉමෙ පන නිස්සාය උපරි අරහත්තං අධිගන්ත්වා කතකිච්චො පහිනසබ්බදුක්ඛො හවිස්සාමිති සභාපි දුක්ඛෙන ඤානාදීහි කාමෙ පජහෙය්‍යාති. අථ වා යො කාමචිතක්කබ්භුලො පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තස්ස වසෙන පබ්බජ්ජං සීලවිසොධනං ඤානාදීනං පුබ්බභාගපටිපත්තිං වා පටිපජ්ජන්තො කිච්ඡෙන කසිරෙන අස්සුමුඛො රොදමානො තං විතක්කං වික්ඛම්භෙති, තං සන්ධාය වුත්තං “සභාපි දුක්ඛෙන ජහෙය්‍ය කාමෙ”ති. සො හි කිච්ඡෙනපි කාමෙ පජහන්තො ඤානං නිබ්බත්තෙන්වා තං ඤානං පාදකං කත්වා විපස්සන්තො අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨහෙය්‍ය. තෙන වුත්තං “යොගක්ඛෙමං ආයතිං පත්ථයානො”ති.

සම්මජ්ජානොති විපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය සම්මදෙව පජානන්තො. සුවිමුත්තවිත්තොති තස්ස අරියමග්ගාධිගමස්ස අනන්තරං ඵලවිමුත්තියා සුට්ඨු විමුත්තවිත්තො. විමුත්තියා එස්සයෙ තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං මග්ගඵලාධිගමනකාලෙ විමුත්තිං නිබ්බානං එස්සයෙ ඵුසෙය්‍ය පාපුණෙය්‍ය අධිගච්ඡෙය්‍ය සච්ඡිකරෙය්‍ය. උපයොගත්ථෙ හි “විමුත්තියා”ති ඉදං සාමිච්චනං. විමුත්තියා වා ආරම්මණභූතාය තත්ථ තත්ථ තංතංඵලසමාපත්තිකාලෙ අත්තනො ඵලවිත්තං එස්සයෙ ඵුසෙය්‍ය පාපුණෙය්‍ය, නිබ්බානොගධාය ඵලසමාපත්තියා විභරෙය්‍යාති අත්ථො. ස වෙදගුති සො වෙදසඬ්ඛාතෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන චතුත්තං සච්චානං ගතත්තා පටිච්ඡිද්ධත්තා වෙදගු. ලොකන්තගුති ඛන්ධලොකස්ස පරියන්තං ගතො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. වරසුත්තවණ්ණනා

110. එකාදසමෙ වරතොති ගච්ඡන්තස්ස, වඬිකමන්තස්ස වා. උප්පජ්ජති කාමචිතක්කො වාති වත්ථුකාමෙසු අවිතරාගතාය තාදිසෙ පච්චයෙ කාමපටිසංයුත්තො වා චිතක්කො උප්පජ්ජති වෙ, යදි උප්පජ්ජති. ඛ්‍යාපාදචිතක්කො වා විහිංසාචිතක්කො වාති ආසාතනිමිත්තඛ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො වා චිතක්කො, ලෙඬ්ඬුදණ්ඩාදිහි පරවිහෙයනවසෙන විහිංසාපටිසංයුත්තො වා චිතක්කො උප්පජ්ජති වෙති සම්බන්ධො. අධිවාසෙතීති තං යථාචුත්තං කාමචිතක්කාදිං යථාපච්චයං අත්තනො චිත්තෙ උප්පන්නං “ඉතිපායං චිතක්කො පාපකො, ඉතිපි අකුසලො, ඉතිපි සාවජ්ජො, සො ච ඛො අත්තඛ්‍යාබාධායපි සංවත්තති”තිආදිනා නයෙන පච්චවෙක්ඛණාය අභාවතො අධිවාසෙති අත්තනො චිත්තං ආරොපෙත්වා වාසෙති වෙ. අධිවාසෙත්තොයෙව ච නප්පජ්ජති තදඬිගාදිප්පහානවසෙන න පටිනිස්සජ්ජති, තතො එව න විනොදෙති අත්තනො චිත්තසන්තානතො න නුදති න නීහරති, තථා අවිනොදනතො න ඛ්‍යන්තීකරොති න විගතන්තං කරොති. ආතාපි පහිතත්තො යථා තෙසං අන්තොපි නාවසිස්සති අන්තමසො හඬිගමත්තම්පි එවං කරොති, අයං පන තථා න කරොතීති අත්ථො. තථාභූතොව න අනභාවං ගමෙති අනු අනු අභාවං න ගමෙති. න පජ්ජති වෙ, න විනොදෙති වෙතිආදිනා වෙ-සද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

වරන්ති වරන්තො. එවංභූතොති එවං කාමචිතක්කාදිපාපචිතක්කෙහි සමඬිගිභූතො. අනාතාපි අනොත්තාපිති කිලෙසානං ආතාපනස්ස වීරියස්ස අභාවෙන අනාතාපි, පාපුත්‍රාසආතාපනපරිතාපනලක්ඛණස්ස ඔත්තප්පස්ස අභාවෙන අනොත්තාපි. සතතං සම්මන්ති සබ්බකාලං නිරන්තරං. කුසීතො භීතවීරියොති කුසලෙහි ධම්මෙහි පරිභායිත්වා අකුසලපක්ඛෙ කුච්ඡිතං සිද්ධනතො කොසජ්ජසමන්තාගමෙන ච කුසීතො, සම්මජ්ජධානවීරියාභාවෙන භීතවීරියො වීරියවරහිතොති වුවචති කථියති. ඨිතස්සාති ගමනං උපච්ඡන්දිත්වා තිට්ඨතො. සයනඉරියාපථස්ස විසෙසතො කොසජ්ජපක්ඛිකත්තා යථා තංසමඬිගිතො චිතක්කා සම්භවන්ති, තං දස්සෙතුං “ජාගරස්සා”ති වුත්තං.

සුක්කපක්ඛෙ තඤ්චෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු නාධිවාසෙතීති ආරද්ධවීරියස්සාපි විහරතො අනාදිමති සංසාරෙ වීරකාලභාවිතෙන තථාරූපජ්ජච්චයසමායොගෙන සතිසම්මොසෙන වා කාමචිතක්කාදි උප්පජ්ජති වෙ, තං භික්ඛු අත්තනො චිත්තං ආරොපෙත්වා න වාසෙති වෙ, අබ්භන්තරෙ න වාසෙති වෙති අත්ථො. අනධිවාසෙත්තො කිං කරොතීති? පජ්ජති ඡඩ්ඬෙති. කිං කවචරං විය පිටකෙන? න හි, අපිච ඛො තං විනොදෙති නුදති නීහරති. කිං බලීබද්දං විය පතොදෙන? න හි, අථ ඛො නං ඛ්‍යන්තීකරොති විගතන්තං කරොති. යථා තෙසං අන්තොපි නාවසිස්සති

අන්තමසො භඩ්ගමත්තමිපි, තථා තෙ කරොති. කථං පන තෙ තථා කරොති? අනභාවං ගමෙති අනු අනු අභාවං ගමෙති, වික්ඛම්භනප්පභානෙන යථා සුවික්ඛම්භිතා භොන්ති තථා තෙ කරොතීති වුත්තං භොති.

එවංභූතොතිආදීසු එවං කාමචිතක්කාදීනං අනධිවාසනෙන සුවිසුද්ධාසයො සමානො තාය ච ආසයසම්පත්තියා තන්තිමිත්තාය ච පයොගසම්පත්තියා පරිසුද්ධසීලො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා සතිසම්පජ්ඤාදෙකෙන සමන්තාගතො ජාගරියං අනුයුත්තො තදඬිගාදිවසෙන කිලෙසානං ආතාපනලක්ඛණෙන වීරියෙන සමන්තාගතත්තා ආතාපී, සබ්බසො පාපුත්‍රාසෙන සමන්තාගතත්තා. ඔත්තාපී සතතං රත්තින්ද්‍රිවං, සමීතං නිරන්තරං සමථවිපස්සනාභාවනානුයොගවසෙන චතුබ්බිධසම්මප්පධානසිද්ධියා, ආරද්ධවීරියො පහිතත්තො නිබ්බානං පටිපෙසිතචිත්තොති වුවචති කථියතීති අත්ථො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ගාථාසු ගෙහනිස්සිතන්ති එත්ථ ගෙහවාසීහි අපරිච්චත්තත්තා ගෙහවාසීනං සභාවත්තා ගෙහධම්මත්තා වා ගෙහං වුවචති චත්ථුකාමො. අථ වා ගෙහපට්ඨද්ධභාවතො කිලෙසකාමානං නිවාසට්ඨානභාවතො තංචත්ථුකත්තා වා කාමචිතක්කාදි ගෙහනිස්සිතං නාම. කුම්මග්ගං පටිපත්තොති යස්මා අරියමග්ගස්ස උප්පථභාවතො අභිජ්ඣාදයො තදෙකට්ඨධම්මා ච කුම්මග්ගො, තස්මා කාමචිතක්කාදිබ්‍රහ්මලො පුග්ගලො කුම්මග්ගං පටිපත්තො නාම. මොහනෙයොසු මුව්ඡිතොති මොහසංචත්තනියෙසු රූපාදීසු මුව්ඡිතො සම්මත්තො අජ්ඣොපත්තො. සම්බොධිත්ති අරියමග්ගඤ්ඤාණං. චුට්ඨන්ති චුසිතුං පත්තුං, සො තාදිසො මිච්ඡාසඬ්ඤාප්පගොචරො අභබ්බො, න කදාපි තං පාපුණාතීති අත්ථො.

විතක්කං සමයිත්වානාති යථාවුත්තං මිච්ඡාවිතක්කං පටිසඬ්ඤානභාවනාබලෙහි වූපසමෙත්වා. විතක්කූපසමෙ රතොති නචන්තමිපි මහාවිතක්කානං අච්චන්තවූපසමභූතෙ අරහත්තෙ නිබ්බානෙ එව වා අජ්ඣාසයෙන රතො අභිරතො. භබ්බො සො තාදිසොති සො යථාවුත්තො සම්මා පටිපජ්ජමානො පුග්ගලො පුබ්බභාගෙ සමථවිපස්සනාබලෙන සබ්බවිතක්කෙ යථාරහං තදඬිගාදිවසෙන වූපසමෙත්වා ධීතො, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඤානං නිබ්බානසඬ්ඤානඤ්ච අනුත්තරං සම්බොධිං චුට්ඨං අධිගන්තුං භබ්බො සමත්ථොති.

එකාදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. සම්පන්නසීලසුත්තවණ්ණනා

111. ද්වාදසමෙ සම්පන්නසීලාති එත්ථ තිවිධං සම්පන්නං පරිපුණ්ණසමඬ්ඨිමධුරවසෙන. තෙසු —

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුවා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිවෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න නෙ වාරෙතුමුස්සහෙ”ති. (ජා. 1.14.1) –

එත්ථ පරිපුණ්ණත්ථො සම්පන්නසද්දො. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො උපගතො සමුපගතො සම්පන්නො සමන්තාගතො”ති (විහ. 511) එත්ථ සමඛිගිභාවත්ථො සම්පන්නසද්දො. “ඉමිස්සා, හන්තෙ, මහාපට්ඨියා හෙට්ඨිමතලං සම්පන්නං – සෙය්‍යථාපි බුද්දමධුං අනිලකං, එවමස්සාද්”න්ති (පාරා. 17) එත්ථ මධුරත්ථො සම්පන්නසද්දො. ඉධ පන පරිපුණ්ණත්ථෙපි සමඛිගිභාවෙපි වට්ටති, තස්මා සම්පන්නසීලාති පරිපුණ්ණසීලා හුත්වාතිපි, සීලසමඛිගිනො හුත්වාතිපි එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ “පරිපුණ්ණසීලා”ති ඉමිනා අත්ථෙත ඛෙත්තදොසවිගමෙන ඛෙත්තපාරිපූරි විය පරිපුණ්ණං නාම හොති. තෙන වුත්තං “ඛෙත්තදොසවිගමෙන ඛෙත්තපාරිපූරි විය සීලදොසවිගමෙන සීලපාරිපූරි වුත්තා”ති. “සීලසමඛිගිනො”ති ඉමිනා පන අත්ථෙත සීලෙන සමඛිගිභූතා සමොධානගතා සමන්තාගතා හුත්වා විහරංති වුත්තං හොති. තත්ථ ද්විභි කාරණෙහි සම්පන්නසීලතා හොති සීලවිපත්තියා ආදිනවදස්සනෙන, සීලසම්පත්තියා ආනිසංසදස්සනෙන ව. තදුභයමිපි විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.20-21) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ “සම්පන්නසීලා”ති එත්තාවතා කිර හගවා චතුපාරිසුද්ධිසීලං උද්දිසිත්වා “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතා”ති ඉමිනා ඡෙට්ඨකසීලං දස්සෙතිතිආදිනා එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. කිමස්ස උත්තරි කරණියන්ති එවං සම්පන්නසීලානං විහරතං තුම්භාකං කින්ති සියා උත්තරි කාතබ්බං, පටිපජ්ජිතබ්බන්ති වෙති අත්ථො.

එවං “සම්පන්නසීලා, භික්ඛවෙ, විහරංති”තිආදිනා සම්පාදනුපායෙන සද්ධිං සීලසම්පදාය භික්ඛු නියොජෙන්නො අනෙකපුග්ගලාධිට්ඨානං කත්වා දෙසනං ආරභිත්වා ඉදානි යස්මා එකපුග්ගලාධිට්ඨානවසෙන පවත්තිතාපි හගවතො දෙසනා අනෙකපුග්ගලාධිට්ඨානාව හොති සබ්බසාධාරණත්තා, තස්මා තං එකපුග්ගලාධිට්ඨානවසෙන දස්සෙන්නො “චරතො වෙපි, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො”තිආදිමාහ.

තත්ථ අභිජ්ඣායති එතායාති අභිජ්ඣා,
පරහණ්ඩාභිජ්ඣායනලක්ඛණස්ස ලොභස්සෙනං අධිවචනං. ඛ්‍යාපජ්ජති පුතිභවති විත්තං එතෙනාති ඛ්‍යාපාදො, “අනත්ථං මෙ අවරි”තිආදිනායජ්ජවත්තස්ස එකුනච්ඡතිආසාතවත්ථුච්ඡයස්ස දොසස්සෙනං අධිවචනං. උභින්නමිපි “තත්ථ කතමො කාමච්ඡන්දො? යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමස්තෙහො කාමපිපාසා කාමපරිලාහො කාමමුච්ඡා කාමජ්ඣෙකාසාන”න්ති (ධ. ස. 1159), තථා “ලොහො ලුඛිහනා ලුඛිහිත්තං සාරාගො සාරජ්ජනා සාරජ්ජිත්තං අභිජ්ඣා ලොහො

අකුසලමූල”න්තිආදිනා (ධ. ස. 391), “දොසො දුස්සනා දුස්සිතත්තං බ්‍යාපත්ති බ්‍යාපජ්ජනා බ්‍යාපජ්ජිතත්තං විරොධො පටිවිරොධො චණ්ඩික්කං අසුරොපො අනත්තමනතා චිත්තස්සා”න්තිආදිනා (ධ. ස. 418, 1237) ච විත්ථාරො වෙදිතබ්බො. විගතො භොතීති අයඤ්ච අභිජ්ඣා, අයඤ්ච බ්‍යාපාදො විගතො භොති අපගතො, පභිනො භොතීති අත්ථො. එත්තාවතා කාමච්ඡන්දනීවරණස්ස ච බ්‍යාපාදනීවරණස්ස ච පහානං දස්සිතං භොති.

ථිනමිද්ධන්ති ථිනඤ්චෙව මිද්ධඤ්ච. තෙසු චිත්තස්ස අකම්මඤ්ඤතා ථිනං, ආලසියස්සෙතං අධිවචනං, වෙදනාදීනං තිණ්ණං ඛන්ධානං අකම්මඤ්ඤතා මිද්ධං, පචලායිකභාවස්සෙතං අධිවචනං. උභින්නම්පි “තත්ථ කතමං ථිනං? යා චිත්තස්ස අකල්ලතා අකම්මඤ්ඤතා ඔලීයනා සල්ලීයනා. තත්ථ කතමං මිද්ධං? යා කායස්ස අකල්ලතා අකම්මඤ්ඤතා ඔනාහො පරියොනාහො”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1162-1163) නයෙන විත්ථාරො වෙදිතබ්බො.

උද්ධච්චකුක්කුච්චන්ති උද්ධච්චඤ්චෙව කුක්කුච්චඤ්ච. තත්ථ උද්ධච්චං නාම චිත්තස්ස උද්ධතාකාරො, කුක්කුච්චං නාම අකතකල්‍යාණස්ස කතපාපස්ස තප්පච්චයා විජ්පට්ඨාරො. උභින්නම්පි “තත්ථ කතමං උද්ධච්චං? යං චිත්තස්ස උද්ධච්චං අවුපසමො චෙතසො වික්ඛෙපො භන්තත්තං චිත්තස්සා”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1165) විත්ථාරො. “අකතං චත මෙ කල්‍යාණං, අකතං කුසලං, අකතං භීරුත්තානං; කතං පාපං, කතං ලුද්දං, කතං කිබ්බිස”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.248; නෙත්ති. 120) පවත්තිආකාරො වෙදිතබ්බො.

විචිකිච්ඡාති බුද්ධාදීසු සංසයො. තස්සා “සත්ථරි කඬ්ඛති විචිකිච්ඡති, නාධිමුච්චති න සම්පසිද්ධී”න්තිආදිනා (විභ. 915), “තත්ථ කතමා විචිකිච්ඡා? යා කඬ්ඛා කඬ්ඛායනා කඬ්ඛායිතත්තං විමති විචිකිච්ඡා ද්වෙළ්භකං ද්වෙධාපථො සංසයො අනෙකංසග්ගාහො ආසප්පනා පරිසප්පනා අපරියොගාහනා ඡම්භිතත්තං චිත්තස්ස මනොවිලෙඛො”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1008) ච නයෙන විත්ථාරො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ච අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදාදීනං විගමවසෙන ච පහානවසෙන ච තෙසං වික්ඛම්භනමෙව වෙදිතබ්බං. යං සන්ධාය වුත්තං –

“සො අභිජ්ඣං ලොකෙ පහාය විගතාභිජ්ඣෙකින චෙතසා විහරති, අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙති. බ්‍යාපාදපදොසං පහාය අබ්‍යාපන්නචිත්තො විහරති, බ්‍යාපාදපදොසා චිත්තං පරිසොධෙති. ථිනමිද්ධං පහාය විගතථිනමිද්ධො විහරති ආලොකසඤ්ඤී සතො සම්පජානො, ථිනමිද්ධා චිත්තං පරිසොධෙති. උද්ධච්චකුක්කුච්චං පහාය අනුද්ධතො විහරති අජ්ඣාත්තං. උපසන්නචිත්තො උද්ධච්චකුක්කුච්චා චිත්තං පරිසොධෙති. විචිකිච්ඡං පහාය

තිණ්ණවිචිකිච්ඡො විහරති අකථංකථී කුසලෙසු ධම්මෙසු, විචිකිච්ඡාය විත්තං පරිසොධෙති”ති (විහ. 508).

තත්ථ යථා නිවරණානං පහානං හොති, තං වෙදිතබ්බං. කථඤ්ච නෙසං පහානං හොති? කාමච්ඡන්දස්ස තාව අසුභනිමිත්තෙ යොනිසොමනසිකාරොන පහානං හොති, සුභනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරොනස්ස උප්පත්ති. තෙනාහ භගවා –

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, සුභනිමිත්තං. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබ්බුලීකාරො අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස භියොසාහාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

එවං සුභනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරොන උප්පජ්ජන්තස්ස කාමච්ඡන්දස්ස තප්පට්ඨිකතො අසුභනිමිත්තෙ යොනිසොමනසිකාරොන පහානං හොති. තත්ථ අසුභනිමිත්තං නාම අසුභමිපි අසුභාරම්මණමිපි, යොනිසොමනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො, පථමනසිකාරො, අනිච්චෙ අනිච්චන්ති වා, දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති වා, අනත්තනි අනත්තාති වා, අසුභෙ අසුභන්ති වා මනසිකාරො. තං තත්ථ බ්බුලං පවත්තයතො කාමච්ඡන්දො පභියති. තෙනාහ භගවා –

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, අසුභනිමිත්තං. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබ්බුලීකාරො – අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති – අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, හොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. දසවිධඤ්ඨි අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්හන්තස්සපි කාමච්ඡන්දො පභියති, භාවෙන්තස්සපි, ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරස්සපි චතුන්නං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඕකාසෙ සති උදකං පිටිත්වා යාපනසීලතාය හොජනෙ මත්තඤ්ඤනොපි. තෙන වුත්තං –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං ඵාසුචිභාරාය, පහිතත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරසදිසෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවත්තස්සපි කාමච්ඡන්දො පභියති, යානනිසජ්ජාදීසු දසඅසුභනිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති.

පටිසනිමිත්තෙ ආයොනිසොමනසිකාරොන ඛ්‍යාපාදස්ස උප්පාදො හොති. තත්ථ පටිසම්භි පටිසනිමිත්තං, පටිසාරම්මණම්භි පටිසනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො සබ්බත්ථ එකලක්ඛණො එව. තං තස්මිං නිමිත්තෙ බහුලං පචත්තයතො ඛ්‍යාපාදො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා -

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, පටිසනිමිත්තං. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො - අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස භියොයාහාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

මෙත්තාය පන වෙතොවිමුත්තියා යොනිසොමනසිකාරොනස්ස පහානං හොති. තත්ථ “මෙත්තා”ති වුත්තෙ අප්පනාපි උපවාරොපි වට්ටති, “වෙතොවිමුත්ති”ති පන අප්පනාව. යොනිසොමනසිකාරො වුත්තලක්ඛණොව. තං තත්ථ බහුලං පචත්තයතො ඛ්‍යාපාදො පභීයති. තෙනාහ භගවා -

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, මෙත්තාවෙතොවිමුත්ති. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංචත්තන්ති - මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, මෙත්තාභාවනා, කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා, පටිසඬ්ඛානබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. ඔධිසකානොධිසකදිසාඵරණානඤ්චි අඤ්ඤතරවසෙන මෙත්තං උග්ගණ්හන්තස්සපි ඛ්‍යාපාදො පභීයති, ඔධිසො අනොධිසො දිසාඵරණවසෙන මෙත්තං භාවෙන්තස්සපි ඛ්‍යාපාදො පභීයති, “ත්වං එතස්ස කුද්ධො කිං කරිස්සසි, කිමස්ස සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සසි නනු ත්වං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගමිස්සසි, පරස්ස කුප්ඤ්ඤානං නාම චිතච්චිකඬ්ඛාරතත්තඅයසලාකගුලාදීනි ගහෙන්වා පරං පහරිතුකාමතා විය හොති. එසොපි තව කුද්ධො කිං කරිස්සති, කිං තෙ සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සති එස අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගමිස්සති, අප්පට්ච්ඡිතපහෙණකං විය, පටිවාතං ඛිත්තරජොමුට්ඨි විය ව එතස්සෙව එස කොධො මත්ථකෙ පතිස්සති”ති එවං අත්තනො ව පරස්ස වාති උභයෙසං කම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛතොපි, පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසඬ්ඛානෙ ධීතස්සපි, අස්සගුත්තත්ථෙරසදිසෙ මෙත්තාභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ඛ්‍යාපාදො පභීයති, ධානනිසජ්ජාදිසු මෙත්තානිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා ඛ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංචත්තන්ති”ති.

අරතිආදීසු අයොනිසොමනසිකාරොන ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදො හොති. අරති නාම උක්කණ්ඨිතතා, තන්දී නාම කායාලසියං, විජම්භිතා නාම කායවිනමනා, භත්තසම්මදො නාම භත්තමුච්ඡා භත්තපරිලාභො, චෙතසො ලීනත්තං නාම චිත්තස්ස ලීනාකාරො. ඉමෙසු අරතිආදීසු අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං උප්පජ්ජති. තෙනාභ භගවා -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, අරති තන්දී විජම්භිතා භත්තසම්මදො චෙතසො ලීනත්තං. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො - අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස භියොභාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

ආරම්භධාතුආදීසු පන යොනිසොමනසිකාරොන ටීනමිද්ධස්ස පභානං හොති. ආරම්භධාතු නාම පට්ඨාරම්භවීරියං, නික්කමධාතු නාම කොසජ්ජතො නික්ඛන්තතාය තතො බලවතරං, පරක්කමධාතු නාම පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතරං. ඉමස්මිං තිප්පහෙදෙ වීරියෙ යොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං පභීයති. තෙනාභ -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු, නික්කමධාතු, පරක්කමධාතු. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො - අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස පභානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති, අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො - ඉරියාපට්ඨමිපරිවත්තනතා, ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො, අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති.

ආහරහත්ථකභුත්තවමිතකතත්ථවට්ටකඅලංසාටකකාකමාසකභොජනං භුඤ්ජිත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙ නිසින්නස්ස හි සමණධම්මං කරොතො ටීනමිද්ධං මහාහත්ථි විය ඔත්ථරන්තං ආගච්ඡති, චතුපඤ්චආලොපඨකාසං පන යපෙත්වා පානීයං පිවිත්වා යාපනසිලස්ස භික්ඛුනො තං න හොති. එවං අතිභොජනෙ නිමිත්තං ගණ්හන්නස්සපි ටීනමිද්ධං පභීයති. යස්මිං ඉරියාපට්ඨෙ ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො අඤ්ඤං පරිවත්තෙන්තස්සපි, රත්තිං චන්දාලොකං දීපාලොකං උක්කාලොකං දිවා සූරියාලොකං මනසිකරොන්තස්සපි, අබ්භොකාසෙ වසන්නස්සපි මහාකස්සපත්ථෙරසදිසෙ විගතටීනමිද්ධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්නස්සපි ටීනමිද්ධං පභීයති, යානනිසජ්ජාදීසු ධුතඨගනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති.

චෙතසො අවුපසමෙ අයොනිසොමනසිකාරොන උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදො හොති. අවුපසමො නාම අවුපසන්නාකාරො, අත්ථතො තං

උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙව. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො උද්ධච්චකුක්කුච්චං උප්පජ්ජති. තෙනාහ –

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, චෙතසො අවුපසමො. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො – අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස භියොයාභාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

සමාධිසඬ්ඛාතෙ පන චෙතසො වුපසමෙ යොනිසොමනසිකාරෙතස්ස පහානං හොති. තෙනාහ –

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, චෙතසො වුපසමො. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො – අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති – බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, වුඬ්ඨසෙවිතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. බාහුසච්චෙනපි භි ඵකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන ච අත්ථවසෙන ච උග්ගණ්හන්තස්සපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති, කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබහුලස්සපි, විනයපඤ්ඤත්තියං විණ්ණවසිභාවතාය පකතඤ්ඤනොපි, වුඬ්ඨෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ උපසඬ්කමන්තස්සපි, උපාලිත්ථෙරසදිසෙ විනයධරෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති, යානනිසප්පාදීසු කප්පියාකප්පියනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති.

විචිකිච්ඡාට්ඨානියෙසු ධම්මෙසු අයොනිසොමනසිකාරෙන විචිකිච්ඡාය උප්පාදො හොති. විචිකිච්ඡාට්ඨානියා ධම්මා නාම පුනප්පුනං විචිකිච්ඡාය කාරණත්තා විචිකිච්ඡාව. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති. තෙනාහ –

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, විචිකිච්ඡාට්ඨානියා ධම්මා. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො – අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදාය, උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය භියොයාභාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

කුසලාදිධම්මෙසු පන යොනිසොමනසිකාරෙන විචිකිච්ඡාය පහානං හොති. තෙනාහ –

“අත්ථි, හික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා, සාවජ්ජානවජ්ජා ධම්මා, සෙවිතඛබ්බාසෙවිතඛබ්බා ධම්මා, හීනපණීතා ධම්මා, කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය අනුප්පාදාය, උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පහානාය සංවත්තන්ති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, අධිමොක්ඛබ්බලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. බාහුසච්චවසෙනපි හි එකං වා...පෙ.... පඤ්ච වා නිකායෙ පාලිවසෙන ව අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සපි විචිකිච්ඡා පහියති, තිණ රතනානි ආරබ්හ කුසලාදිභෙදෙසු ධම්මෙසු පරිපුච්ඡාබ්බලස්සපි, විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සපි, තිසු රතනෙසු ඔකප්පතීය, සද්ධාසඬබ්බත, අධිමොක්ඛබ්බලස්සපි, සද්ධාධිමුත්තෙ චක්කලිත්ථෙරසදිසෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සපි විචිකිච්ඡා පහියති, යානනිසජ්ජාදිසු තිණ්ණං රතනානං ගුණනිස්සිතසප්පායකථායපි පහියති. තෙන වුත්තං “ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පහානාය සංවත්තන්ති”ති.

එත්ථ ව යථාවුත්තෙහි තෙහි තෙහි ධම්මෙහි වික්ඛම්භනවසෙන පහිනානං ඉමෙසං නිවරණානං කාමච්ඡන්දනිවරණස්ස තාව අරහත්තමග්ගෙන අවචන්තප්පහානං හොති, තථා ථිනමිද්ධනිවරණස්ස උද්ධච්චනිවරණස්ස ව. බ්‍යාපාදනිවරණස්ස පන කුක්කුච්චනිවරණස්ස ව අනාගාමිමග්ගෙන, විචිකිච්ඡානිවරණස්ස සොතාපත්තිමග්ගෙන අවචන්තප්පහානං හොති. තස්මා තෙසං තථා පහානාය උපකාරධම්මෙ දස්සෙතුං “ආරද්ධං හොති වීරිය”න්තිආදි ආරද්ධං. ඉදමෙව වා යථාවුත්තං අභිජ්ඣාදීනං නිවරණානං පහානං, යස්මා හීනවීරියතාය කුසිතෙන, අනුපට්ඨිතස්සතිතාය මුට්ඨස්සතිනා, අපට්ඨපස්සද්ධදරථතාය සාරද්ධකායෙන, අසමාහිතතාය වික්ඛිත්තචිත්තෙන න කදාවිපි තෙ සක්කා නිබ්බත්තෙතුං, පගෙව ඉතරං, තස්මා යථා පටිපන්නස්ස සො අභිජ්ඣාදීනං විගමො පහානං සම්භවති, තං දස්සෙතුං “ආරද්ධං හොති වීරිය”න්තිආදි ආරද්ධං. තස්සත්ථො — තෙසං නිවරණානං පහානාය සබ්බෙසමිපි වා සංකිලෙසධම්මානං සමුච්ඡින්නන්තාය වීරියං ආරද්ධං හොති, පග්ගහිතං අසිලිප්පවත්තන්ති වුත්තං හොති. ආරද්ධත්තා එව ව අන්තරා සඬකොචස්ස අනාපජ්ජනතො අසල්ලීනං.

උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨාති න කෙවලඤ්ච වීරියමෙව, සතිපි ආරම්මණාහිමුඛභාවෙන උපට්ඨිතා හොති, තථා උපට්ඨිතත්තා එව ව විරකතවිරහාසිතානං සරණසමත්ථතාය අසම්මුට්ඨා. පස්සද්ධොති කායචිත්තදරථප්පස්සමිභනෙන කායොපිස්ස පස්සද්ධො හොති. තත්ථ යස්මා නාමකායෙ පස්සද්ධෙ රූපකායොපිස්ස පස්සද්ධො එව හොති, තස්මා

“නාමකායො රූපකායො”ති අවිසෙසෙත්වා “පස්සද්ධො කායො”ති වුත්තං. අසාරද්ධොති සො ච පස්සද්ධත්තා එව අසාරද්ධො, විගතදරථොති වුත්තං හොති. සමාහිතං චිත්තං එකග්ගන්ති චිත්තමිපිස්ස සම්මා ආහිතං සුට්ඨු යපිතං අප්පිතං විය හොති, සමාහිතත්තා එව ච එකග්ගං අවලං නිප්පන්දනං නිරිඤ්ජනන්ති.

එත්තාවතා ක්කානමග්ගානං පුබ්බභාගපටිපදා කථිතා. තෙනෙවාහ –

“වරම්පි, හික්ඛෙව, හික්ඛු එවංභූතො ආනාපි ඔත්තාපි සතතං සම්මං ආරද්ධවීරියො පහිතත්තොති වුච්චති”ති (ඉතිවු. 110).

තස්සත්ථො හෙට්ඨා වුත්තො එව.

ගාථාසු යතං වරෙති යතමානො වරෙය්‍ය, වඩ්ඤානාදිවසෙන ගමනං කප්පෙන්නොපි “අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ඡනෙති වායමති”තිආදිනා (සං. නි. 5.651-662; විභ. 390) නයෙන වුත්තසම්මප්පධානවීරියවසෙන යතන්නො සට්ඨන්තො වායමන්තො යථා අකුසලා ධම්මා පහියන්ති, කුසලා ධම්මා භාවනාපාරිසුරිං ගව්ඡන්ති, එවං ගමනං කප්පෙය්‍යාති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි. කෙච්ච පන “යත”න්ති එතස්ස සංයතොති අත්ථං වදන්ති. තිට්ඨෙති තිට්ඨෙය්‍ය යානං කප්පෙය්‍ය. අවිචේති නිසීදෙය්‍ය. සයෙති නිපජ්ජෙය්‍ය. යතමෙනං පසාරයෙති එතං පසාරෙතබ්බං හත්ථපාදාදිං යතං යතමානො යථාවුත්තවීරියසමඬ්ඨියෙව හුත්වා පසාරෙය්‍ය, සබ්බත්ථ පමාදං විජ්ඣෙය්‍යාති අධිප්පායො.

ඉදානි යථා පටිපජ්ජන්නො යතං යතමානො නාම හොති, තං පටිපදං දස්සෙතුං “උද්ධ”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ උද්ධන්ති උපරි. තිරියන්ති තිරියතො, පුරත්ථිමදිසාදිවසෙන සමන්තතො දිසාභාගෙසුති අත්ථො. අපාචිනන්ති හෙට්ඨා. යාවතා ඡගතො ගතීති යත්තකා සත්තසඬ්ඛාරහෙදස්ස ලොකස්ස පවත්ති, තත්ථ සබ්බත්ථාති අත්ථො. එත්තාවතා අනවසෙසතො සම්මසනඤ්ඤාණස්ස විසයං සඬ්භගෙත්වා දස්සෙති. සමචෙක්ඛිතාති සම්මා හෙතුනා ඤායෙන අචෙක්ඛිතා, අනිච්චාදිවසෙන විපස්සකොති වුත්තං හොති. ධම්මානන්ති සත්තසුඤ්ඤානං. ඛන්ධානන්ති රූපාදීනං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං. උදයබ්බයන්ති උදයඤ්ච වයඤ්ච. ඉදං වුත්තං හොති – උපරි තිරියං අධොති තිසඬ්භගෙ සබ්බස්මිං ලොකෙ අතීතාදිහෙදහින්නානං පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධසඬ්ඛාතානං සබ්බෙසං රූපාරූපධම්මානං අනිච්චතාදිසම්මසනාධිගතෙන උදයබ්බයඤ්ඤාණෙන පඤ්චවිසතියා ආකාරෙහි උදයං, පඤ්චවිසතියා ආකාරෙහි වයඤ්ච සමචෙක්ඛිතා සමනුපස්සිතා භවෙය්‍යාති.

වෙනොසමථසාමීචිත්ති විත්තසංකිලෙසානං අච්චන්තවූපසමනතො
වෙනොසමථසඛිබ්බාතස්ස අරියමග්ගස්ස අනුච්ඡවිකපටිපදං
ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං. සික්ඛමානන්ති පටිපජ්ජමානං භාවෙන්තං
ඤාණපරමිපරං නිබ්බත්තෙන්තං. සදාති සබ්බකාලං, රත්තිඤ්චෙව දිවා ච.
සත්තන්ති චතුසම්පජ්ඤාදිඤ්ඤාන සමන්තාගතාය සතියා සතොකාරිං. සත්තං
පහිතත්තොති සබ්බකාලං පහිතත්තො නිබ්බානං පටිපෙසිතත්තොති
තථාච්චිං භික්ඛුං බුද්ධාදයො අරියා ආහු ආචික්ඛන්ති කථෙන්නි. සෙසං
වුත්තනයමෙව.

ද්වාදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. ලොකසුත්තවණ්ණනා

112. තෙරසමෙ ලොකොති ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත ලොකො,
අත්ථතො පුරිමං අරියසච්චද්වයං ඉධ පන දුක්ඛං අරියසච්චං වෙදිතබ්බං.
ස්වායං සත්තලොකො, සඛිබ්බාරලොකො, ඕකාසලොකොති විභාගතො
සරුපතො ච හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. අපිච ඛන්ධලොකාදිවසෙන ච
අනෙකච්චො ලොකො. යථාහ -

“ලොකොති ඛන්ධලොකො, ධාතුලොකො, ආයතනලොකො,
විපත්තිභවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො, සම්පත්තිභවලොකො,
සම්පත්තිසම්භවලොකො, එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා අභාරට්ඨිතිකා,
ද්වෙ ලොකා නාමඤ්ච රූපඤ්ච, තයො ලොකා තිස්සො වෙදනා, චත්තාරො
ලොකා චත්තාරො ආභාරා, පඤ්ච ලොකා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, ඡ ලොකා
ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි, සත්ත ලොකා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො,
අට්ඨ ලොකා අට්ඨ ලොකධම්මා, නව ලොකා නව සත්තවාසා, දස ලොකා
දසායතනානි, ද්වාදස ලොකා ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස
ධාතූයො”ති (මහානි. 3; වූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2).

එවමනෙකධා විහත්තොපි ලොකො පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු එව
සඛිගහං සමොසරණං ගච්ඡති, උපාදානක්ඛන්ධා ච දුක්ඛං අරියසච්චං ඡාතිපි
දුක්ඛා ...පෙ.... සංඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධාපි දුක්ඛාති. තෙන වුත්තං
“අත්ථතො පුරිමං අරියසච්චද්වයං, ඉධ පන දුක්ඛං අරියසච්චං
වෙදිතබ්බං”න්ති. නනු ච ලුප්පනපලුප්පනට්ඨො අවිසෙසෙන පඤ්චසු
ඛන්ධෙසු සම්භවතීති? සච්චං සම්භවති. යං පන න ලුප්පතීති ගහිතං, තං තථා
න හොති, එකංසෙනෙව ලුප්පති පලුප්පතීති සො ලොකොති
උපාදානක්ඛන්ධෙස්චෙව ලොකසද්දො නිරුළ්භොති වෙදිතබ්බො. තස්මා
ලොකොති දුක්ඛං අරියසච්චං එව.

යදිපි තථාගත-සද්දස්ස හෙට්ඨා තථාගතසුත්තෙ නානානායෙහි
විත්ථාරතො අත්ථො විහත්තො, තථාපි පාළියා අත්ථසංවණ්ණනාමුඛෙන

අයමත්ථවිභාවනා — අභිසම්බුද්ධොති “අභිඤ්ඤායානො පරිඤ්ඤායානො”ති පුබ්බෙ වුත්තවිභාවගෙන වා අවිසෙසනො තාව ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිභෙදනො කුසලාකුසලාදිවිභාවගතො වට්ඨප්පමාණසණ්ඨානාදිභෙදනො, විසෙසනො වා පන “අයං සස්සතාසයො, අයං උච්ඡෙදාසයො”තිආදිනා “කක්ඛලලක්ඛණා පථව්ඨාතු, පග්ගරණලක්ඛණා ආපොධාතු”තිආදිනා ව අභිවිසිට්ඨොන සයම්භුඤ්ඤාණෙන සම්මා අවිපරිතං යො යො අත්ථො යථා යථා බුද්ධිකම්මො, තථා තථා බුද්ධො ඤානො අත්තපච්චක්ඛො කතොති අභිසම්බුද්ධො.

ලොකස්මාති යථාවුත්තලොකනො. විසංයුත්තොති විසංසට්ඨො, තප්පට්ඨද්ධානං සබ්බෙසං සංයොජනානං සම්මදෙව සමුච්ඡින්නත්තා තතො විප්පමුත්තොති අත්ථො. ලොකසමුදයොති සුත්තන්තනයෙන තණ්හා, අභිධම්මනයෙන පන අභිසම්බාවරෙහි සද්ධිං දියඨ්ඨකිලෙසසහස්සං. පභිනොති බොධිමණ්ඩෙ අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන සවාසනං පභිනො. ලොකනිරොධොති නිබ්බානං. සච්ඡිකතොති අත්තපච්චක්ඛො කතො. ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදාති සීලාදික්ඛන්ධත්තයසම්ගහො අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො. සො හි ලොකනිරොධං නිබ්බානං ගච්ඡති අධිගච්ඡති, තදත්ථං අරියෙහි පටිපජ්ජියති වාති ලොකනිරොධගාමිනී පටිපදාති වුච්චති.

එත්තාවතා තථාති අභිසම්බුද්ධො යාථාවතො ගතොති තථාගතොති අයමත්ථො දස්සිතො භොති. චත්තාරි හි අරියසච්චාති තථාති නාම. යථාහ —

“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථාති අවිතථාති අනඤ්ඤථාති. කතමාති චත්තාරි? ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙනං අවිතථමෙනං, අනඤ්ඤථමෙන”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො.

අපිච තථාය ගතොති තථාගතො, තථං ගතොති තථාගතො, ගතොති ච අවගතො අතීතො පත්තො පටිපන්නොති අත්ථො. ඉදං වුත්තං භොති — යස්මා භගවා සකලලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය අවිපරිතාය ගතො අවගතො, තස්මා ලොකො තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමිනිං පටිපදං තථං අවිපරිතං ගතො පටිපන්නොති තථාගතොති. එවං ඉමිස්සා පාළියා භගවතො තථාගතභාවදීපනවසෙන අත්ථො වෙදිතම්බො.

ඉති භගවා චතුසච්චාභිසම්බොධනවසෙන අත්තනො තථාගතභාවං පකාසෙත්වා ඉදානි තත්ථ දිට්ඨාදිඅභිසම්බොධිවසෙනපි තං දස්සෙතුං “යං, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. අඨගුත්තරට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.23) පන “චතුහි සච්චෙහි අත්තනො බුද්ධභාවං කථෙත්වා”තිආදි වුත්තං. තං

තථාගතසද්ද-බුද්ධසද්දානං අත්ථතො නින්නානාකරණතං දස්සෙතං වුත්තං.
තථා චෙව හි පාළි පවත්තාති. තත්ථ දිට්ඨන්ති රූපායතනං. සුත්තන්ති
සද්දායතනං. මුත්තන්ති පත්වා ගහෙතබ්බතො ගන්ධායතනං, රසායතනං,
ථොට්ඨබ්බායතනාද්දව. විඤ්ඤාතන්ති සුබ්බක්ඛාදිධම්මාරම්මණං. පත්තන්ති
පරියෙසිත්වා වා අපරියෙසිත්වා වා පත්තං. පරියෙසිතන්ති පත්තං වා
අප්පත්තං වා පරියෙසිතං. අනුච්චරිතං මනසාති චිත්තෙන අනුසඤ්චරිතං.
කස්ස පන අනුච්චරිතං මනසාති? සදෙවකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සායාති
සම්බන්ධනීයං. තත්ථ සහ දෙවෙහිති සදෙවකො, තස්ස සදෙවකස්ස.
සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

සදෙවකච්චනෙන චෙත්ථ පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං වෙදිතබ්බං,
සමාරකච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං, සබ්බමකච්චනෙන
බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණං, සස්සමණුබ්‍රාහ්මණච්චනෙන සාසනස්ස
පච්චත්ථිකසමණුබ්‍රාහ්මණග්ගහණාද්දව
සමිතපාපබාහිතපාපසමණුබ්‍රාහ්මණග්ගහණාද්දව, පජාවචනෙන
සත්තලොකග්ගහණං, සදෙවමනුස්සච්චනෙන
සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගහණං. එවමෙත්ථ තිහි පදෙහි
දෙවමාරබ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං සත්තලොකො, ද්විති පජාවසෙන සත්තලොකො
ගහිතොති වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො - සදෙවකග්ගහණෙන අරූපාවචරදෙවලොකො ගහිතො,
සමාරකච්චනෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො, සබ්බමකච්චනෙන
රූපිබ්‍රහ්මලොකො, සස්සමණුබ්‍රාහ්මණාදිච්චනෙන සම්මුතිදෙවෙහි සහ
අවසෙසසත්තලොකො ගහිතො. අපිචෙත්ථ සදෙවකච්චනෙන
උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො සබ්බලොකවිසයස්ස භගවතො අභිසම්බුද්ධභාවෙ
පකාසිතෙ යෙසමෙවං සියා “මාරො නාම මහානුභාවො ඡකාමාවචරිස්සරො
වසවත්ති, බ්‍රහ්මා පන තතොපි මහානුභාවතරො දසහි අඬගුලීහි දසසු
වක්කවාළසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති, උත්තමජ්ඣානසමාපත්තිසුඛං
පටිසංවෙදෙති. පුට්ඨ ව සමණුබ්‍රාහ්මණා ඉද්ධිමත්තො දිබ්බවක්ඛුකා
පරචිත්තවිදුතො මහානුභවා සංවිජ්ජන්ති. අයඤ්ච සත්තකායො අනන්තො
අපරිමාණො, කිමෙනෙසං සබ්බෙසංයෙව විසයො අනවසෙසතො භගවතා
අභිසම්බුද්ධො”ති? තෙසං විමතිං විධිමෙත්තො භගවා “සදෙවකස්ස
ලොකස්සා”තිආදිමාහ.

පොරාණා පනාහු - “සදෙවකස්සා”ති දෙවතාහි සද්ධිං අවසෙසලොකං
පරියාදියති, “සමාරකස්සා”ති මාරෙන සද්ධිං අවසෙසලොකං,
“සබ්බමකස්සා”ති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. එවං සබ්බෙහි
තිහවුපගෙ සත්තෙ තිසු පදෙසු පක්ඛිපිත්වා පුන ද්විති පදෙහි පරියාදියන්තො
“සස්සමණුබ්‍රාහ්මණා පජාය සදෙවමනුස්සායා”ති ආහ. එවං පඤ්චහිපි
පදෙහි බන්ධත්තයපරිච්ඡින්නෙ සබ්බසත්තෙ පරියාදියති.

යස්මා තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධන්ති ඉමිනා ඉදං දස්සෙති — යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස “නීලං පීතක”න්තිආදි රූපාරම්මණං චක්ඛුද්වාලෙ ආපාථං ආගච්ඡති, තං සබ්බං “අයං සත්තො ඉමස්මිං බණ්ණෙ ඉමං නාම රූපාරම්මණං දිස්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං. තථා යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස “හෙරිසද්දො මුදිඬිගසද්දො”තිආදි සද්දාරම්මණං සොතද්වාලෙ ආපාථං ආගච්ඡති, “මුලගන්ධො තවගන්ධො”තිආදි ගන්ධාරම්මණං සාතද්වාලෙ ආපාථමාගච්ඡති, “මුලරසො ඛන්ධරසො”තිආදි රසාරම්මණං ජීවහාද්වාලෙ ආපාථමාගච්ඡති, “කක්ඛළං මුදුක”න්තිආදි පට්ඨිධාතුතෙජොධාතුවායොධාතුවෙදං ඵොට්ඨබ්බාරම්මණං කායද්වාලෙ ආපාථමාගච්ඡති, “අයං සත්තො ඉමස්මිං බණ්ණෙ ඉමං නාම ඵොට්ඨබ්බං චුසිත්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති සබ්බං තං තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං.

තථා යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස සුඛාදිවෙදං ධම්මාරම්මණං මනොද්වාලෙ ආපාථමාගච්ඡති, “අයං සත්තො ඉමස්මිං බණ්ණෙ ඉමං නාම ධම්මාරම්මණං ජානිත්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති සබ්බං තං තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං. එවං යං ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං, තං තථාගතෙන අදිට්ඨං වා අසුතං වා අමුතං වා අවිඤ්ඤාතං වා නත්ථි. ඉමස්ස පන මහාජනස්ස පරියෙසිත්වා අප්පත්තම්පි අත්ථි, අපරියෙසිත්වා අප්පත්තම්පි අත්ථි, පරියෙසිත්වා පත්තම්පි අත්ථි, අපරියෙසිත්වා පත්තම්පි අත්ථි. සබ්බම්පි තථාගතස්ස අප්පත්තං නාම නත්ථි ඤාණෙන අසව්ඡිකතං. තතො එව යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්වාලෙ ආපාථමාගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථි, තං භගවා සබ්බං සබ්බාකාරෙන ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා වානෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුන්නං මහාභුතානං උපාදාය චණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 617) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාලෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි විහජ්ජමානං තට්ඨෙ හොති, විතථං නත්ථි. එස නයො සොතද්වාලාදීසුපි ආපාථමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු.

තස්මා තථාගතොති වුවචතීති යං යථා ලොකෙන ගතං, තස්ස තට්ඨෙ ගතත්තා තථාගතොති වුවචති. පාළියං පන “අභිසම්බුද්ධ”න්ති වුත්තං, තං තථාගතසද්දෙන සමානත්ථං. ඉමිනා තථාදස්සිභාවතො තථාගතොති අයමත්ථො දස්සිතො හොති. වුත්තඤ්ඤෙන ධම්මසෙනාපතිනා —

“න තස්ස අද්දිට්ඨමිධත්ථි කිඤ්චි,

අථො අවිඤ්ඤාතමජානිතබ්බං;
සබ්බං අභිඤ්ඤාසි යදත්ථි නෙය්‍යං,
තථාගතො තෙන සමන්තවක්ඛු”ති. (මහානි. 156; චූළනි.
මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 1.121);

සුත්තන්තෙපි වුත්තං භගවතා -

“යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය
පජාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං
මනසා, තමහං ජානාමි, තමහං අබ්භඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං,
තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24).

යඤ්ච, භික්ඛවෙ, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං
අභිසම්බුජ්ඣති යස්සඤ්ච විසාබ්‍රහ්මණමරත්තියං තථා ආගතාදිඅත්ථෙත
තථාගතො භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලච්ඡෙකෙ නිසින්තො තිණ්ණං
මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා උත්තරිතරාභාවතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං
ආසවක්ඛයඤාණෙන සද්ධිං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අධිගච්ඡති. යඤ්ච
රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායතීති යස්සඤ්ච
විසාබ්‍රහ්මණමරත්තියංයෙව කුසිනාරායං උපවත්තෙන මල්ලානං සාලවතෙ
යමකසාලානමත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති. යං
එතස්මිං අත්තරෙති ඉමාසං ද්විත්තං
සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුනං වෙමජ්ඣෙ
පඤ්චවත්තාලිසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨමොධියම්පි,
මජ්ඣිමොධියම්පි, පච්ඡිමොධියම්පි යං සුත්තගෙය්‍යාදිප්පහෙදං ධම්මං
භාසති නිද්දිසනවසෙන, ලපති උද්ධිසනවසෙන, නිද්දිසති
පටිනිද්දිසනවසෙන. සබ්බං තං තථෙව භොතීති තං එත්ථත්තරෙ දෙසිතං
සබ්බං සුත්තගෙය්‍යාදිනවච්ඡිගං බුද්ධවචනං අත්ථතො බ්‍යඤ්ජනතො ච
අනුපවජ්ජං අනුතං අනධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං
රාගමදනිම්මදනං...පෙ.... මොහමදනිම්මදනං, නත්ථි තත්ථ
වාලග්ගමත්තම්පි අවක්ඛලිතං, එකමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතං විය එකනාලියා මිතං
විය එකතුලාය තුලිතං විය ච තං තථෙව භොති යස්සත්ථාය භාසිතං,
එකන්තෙනෙව තස්ස සාධනතො, නො අඤ්ඤථා. තස්මා තථං, අවිතථං,
අනඤ්ඤථං. එතෙන තථාචාදිතාය තථාගතොති දස්සෙති. ගදඅත්ථො අයං
ගතසද්දො දකාරස්ස තකාරං කත්වා, තස්මා තථං ගදතීති තථාගතොති
අත්ථො. අථ වා ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො
ආගදො යස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙත්ථ පදසිද්ධි
වෙදිතබ්බො.

යථාචාදී තථාකාරීති යෙ ධම්මෙ භගවා “ඉමෙ ධම්මා අකුසලා සාවජ්ජා
විඤ්ඤාගරහිතා සමත්තා සමාදින්නා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති”ති

පරෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො වදති, තෙ ධම්මෙ එකන්තෙනෙව සයං පහාසී. යෙ පන ධම්මෙ භගවා “ඉමෙ ධම්මා කුසලා අනවජ්ජා විඤ්ඤාප්පසත්ථා සමත්තා සමාදින්නා භිත්තා සුඛාය සංවත්තන්ති”ති වදති, තෙ ධම්මෙ එකන්තෙනෙව සයං උපසම්පජ්ජ විහාසී. තස්මා යථාචාදී භගවා, තථාකාරීති වෙදිතබ්බො. යථාකාරී තථාචාදීති සම්මදෙව සීලාදිපරිපූරණවසෙන සම්මා පටිපන්නො සයං යථාකාරී භගවා, තථෙව ධම්මදෙසනාය පරෙසං තත්ථ පතිට්ඨාපනවසෙන තථාචාදී. භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා. තස්මා යථාචාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී ච භොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථා වාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තො. යථා ච කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති අත්ථො.

අභිභූ අනභිභූතොති උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිතිරයං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු භගවා සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුක්තියාපි විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අසමො අසමසමො අප්පට්ඨො අප්පට්ඨාගො අප්පට්ඨග්ගලො අතුලො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො ධම්මරාජා දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තතො එව සයං න කෙනපි අභිභූතොති අනභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසත්ථෙ නිපාතො. යඤ්ඤි කිඤ්චි නෙය්‍යං නාම, සබ්බං තං හත්ථතලෙ ආමලකං විය පස්සතීති දසො. අවිපරීතං ආසයාදිඅවබොධෙන හිතුපසංභාරාදිනා ච සත්තෙ, භාවඤ්ඤාදිත්තුපනයවසෙන සඬ්ඛාරෙ සබ්බාකාරෙන සුචිණ්ණවසිත්තාය සමාපත්තියො චිත්තඤ්ච වසෙ වත්තෙතිති වසවත්ති. එත්තාවතා අභිභවනට්ඨෙත භගවා අත්තතො තථාගතභාවං දස්සෙති.

තත්‍රෙවං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා – අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ච. තෙනෙව හෙස මහානුභාවො හිසක්කො විය දිබ්බාගදෙන සජ්ජෙ, සබ්බෙ පරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවතො තථො අවිපරීතො දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ච අගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. තෙන වුත්තං “සදෙවකෙ, හික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... වසවත්ති, තස්මා තථාගතොති වුච්චති”ති.

ගාථාසු සබ්බලොකං අභිඤ්ඤායාති තෙධාතුකලොකසන්නිවාසං ජානිත්වා. සබ්බලොකෙ යථාතථන්ති තස්මී. තෙධාතුකලොකසන්නිවාසෙ යංකිඤ්චි නෙය්‍යං, තං සබ්බං යථාතථං අවිපරීතං ජානිත්වා. සබ්බලොකවිසංයුත්තොති චතුත්තං යොගානං අනවසෙසජ්ජහානෙන සබ්බෙනපි ලොකෙන විසංයුත්තො විජ්ජමුත්තො. අනුපයොති සබ්බස්මිම්පි ලොකෙ තණ්හාදිට්ඨිඋපයෙහි අනුපයො තෙහි උපයෙහි විරහිතො.

සබ්බාභිභූති රූපාදීනි සබ්බාරම්මණානි, සබ්බං සබ්බාරගතං, සබ්බෙපි මාරෙ අභිභවිත්වා යීතො. යීරොති ධිතිසම්පන්නො. සබ්බගන්ථජ්ජමොචනොති සබ්බෙ අභිජ්ඣාකායගන්ථාදිකෙ මොචෙත්වා යීතො වෙනෙයාසන්නානෙපි අත්තනො දෙසනාවිලාසෙන තෙසං පමොචනතො සබ්බගන්ථජ්ජමොචනො. පුට්ඨාස්සාති පුට්ඨා අස්ස. කරණත්ථෙ ඉදං සාම්චවනං, පුට්ඨා අනෙනාති අත්ථො. පරමා සන්තීති නිබ්බානං. තඤ්ඞි තෙන ඤාණචූසනෙන පුට්ඨං. තෙනෙවාහ “නිබ්බානං අකුතොභය”න්ති. අථ වා පරමා සන්තීති උත්තමා සන්ති. කතරා සාති? නිබ්බානං. යස්මා පන නිබ්බානෙ කුතොපි භයං නත්ථි, තස්මා තං අකුතොභයන්ති වුච්චති.

අනීසොති නිද්දුක්ඛො. සබ්බකම්මක්ඛයං පත්තොති සබ්බෙසං කම්මානං ඛයං පරියොසානං අව්චන්තාභාවං පත්තො. විමුත්තො උපධිසංඛයෙති උපධිසංඛයසංඛාතෙ නිබ්බානෙ තදාරම්මණාය ඵලවිමුත්තියා විමුත්තො. එස සොති එසො සො. සීහො අනුත්තරොති පරිස්සයානං සහනට්ඨෙන, කිලෙසානං හනනට්ඨෙන ව, තථාගතො අනුත්තරො සීහො නාම. බ්‍රහ්මන්ති සෙට්ඨං. චක්කන්ති ධම්මචක්කං. පචත්තස්සිති තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං පචත්තෙසි.

ඉතීති එවං තථාගතස්ස ගුණෙ ජානිත්වා. සබ්බගම්මාති සමාගන්ත්වා. තං නමස්සන්තීති තං තථාගතං තෙ සරණං ගතා දෙවමනුස්සා නමස්සන්ති. මහන්තෙහි සීලාදිගුණෙහි සමන්තාගතත්තා මහන්තං, චතුර්වෙසාරජ්ජයොගෙන චිත්තසාරදං. ඉදානි යං වදන්තා තෙ නමස්සන්ති, තං දස්සෙතුං දන්තොතිආදි වුත්තං. තං උත්තානත්ථමෙව.

ඉති ඉමස්මිං චතුක්කනිපාතෙ ඡට්ඨෙ සත්තමෙ ව සුත්තෙ වට්ටං කථිතං, පට්ඨනියතනියද්වාදසමතෙරසමෙසු විවට්ටං කථිතං, සෙසෙසු වට්ටවිවට්ටං කථිතන්ති වෙදිතබ්බං.

තෙරසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා

බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිවුත්තකස්ස චතුක්කනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව –

ධම්මස්සරෙන ජගතො, ධම්මාලොකවිධායිනා;

ධම්මානං බොධනෙය්‍යානං, ජානතා දෙසනාවිධිං.

තං තං නිදානමාගම්ම, සබ්බලොකහිතෙසිනා;
එකකාදිප්පහෙදෙන, දෙසිතානි මහෙසිනා.

දසුත්තරසතං ද්වෙ ච, සුත්තානි ඉතිවුත්තකං;
ඉතිවුත්තප්පහෙදෙන, සඬ්භායිංසු මහෙසයො.

ජලහිඤ්ඤා වසිප්පත්තා, පහින්නපට්ඨමහිදා;
යං තං සාසනධොරය්හා, ධම්මසඬ්භාහකා පුරෙ.

තස්ස අත්ථං පකාසෙත්තුං, පොරාණට්ඨකථානායං;
නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සා තත්ථ පරමත්ථානං, සුත්තන්තෙසු යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථ-දීපනී නාම නාමනො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලවිනිච්ඡයා;
අට්ඨත්තිංසප්පමාණාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සඬ්ඛරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනං.

ඔගාහෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපට්ඨපත්තියා;
සබ්බෙපි පාණිනො භොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

වීරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිච්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතිප්පති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරතිත්ථවිහාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලෙන කතා

ඉතිවුත්තකස්ස අට්ඨකථා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමනී හද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....